

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

.

THE

·KURAL

OF

TIRUVALLUVAR

WITH THE COMMENTARY OF
PARIMELAZAGAR

AND

A SIMPLE AND CLEAR PADAVURAY.

TO WHICH IS ADDED

AN ENGLISH TRANSLATION OF THE TEXT

BY

THE REV. J. LAZARUS, B.A.,

Author of a Tamil Grammar, on English Translation of the Nannul, &c.

Madras:

PRINTED AND PUBLISHED BY
W. PUSHPARATHA CHETTIAR,
K. R. Press:
289. THUMBOO CHETTI STREET.

1885. (Copy-Right.)

கட**வுள் துக்கா.**

தெய்வப்புலமைத்

PL4758 .9 T5 A271 ii 1885

திருவள் ளுவநாயனர் திருவாய்மலர்க்கருளிய

MAIN

தமிழ் வேதமாகிய

*திருக்குறள் மூல்மு*ம்,

பரமேலழகர்செய்த

இலக்கணவு ரையும்,

தெரு ம பி வே

முருகேச*மு த*லியாரவர்களால்

பலபி**ர**திரூபங்களேக்கொண்டு

பரிசோதிப்பித்து,

இபைற்றே டு

தேளிபோதன்வினக்கப் பதவுரையும் ஆங்கிலேய மொழிபேயர்ப்புத் சேர்த்து

ஊ. புஷீபரதசெட்டியாரால்

5 10 *5*

கலாரத்நாகாம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சேன்னபட்டணம்:

1885.

Copy-Right

W. RUNGAKATHA CHETT? 6 WILL MENDIANT STREET, MADRAE.

PREFACE.

THE want of a neat and accurate edition of the greatest ethical classic of South India has for a long time been felt by all lovers of the Tamil Language and its literature. To meet this want, the Publisher now offers to the public a new edition of the Kubal, embracing the learned commentary of Parimelazagae which is indispensable to a correct understanding of Tiruvalluvar's meaning, as well as a Padavuray in clear and simple language, and an English Version of the Text.

The English Translation of the first 63 Chapters has been compiled from various sources, but for the original rendering of the remaining 70 Chapters which is the first English Version ever attempted by any student of the Kubal, and for a careful revision of the whole, the Publisher is indebted to the Rev. John Lazabus, B.A., a Tamil scholar and grammarian of no mean repute. It is hoped that the Translation will be found both faithful to the original and useful to all students of the Kubal, whether Foreign or Native.

As regards the Kural itself, it stands on its own merits. The purity of its Tamil, the richness of its diction, the lofty tone of its morality, the theistic and unsectarian nature of its theology, the endless variety of topics discussed in its 133 Chapters, and the profound esteem in which it is held by all classes of Tamil speaking Hindus, are too well known to need praise or comment on the part of the Publisher.

Like other Tamil classics, the KURAL treats of three of the four great themes on which all Hindu authors are to dwell in their treatises, viz., Virtue, Wealth, Pleasure and Heaven. Tiruvalluvar has wisely left the last subject untouched. Under the other heads, however, he treats of almost every subject that is worthy of a poet and moralist, or a statesman and philosopher. No subject, however noble

or trivial it may be, seems to escape the fertility of his pen. It is a sort of *multum in parvo* encyclopædia of ethical rules and discourses, couched in the most concise, elegant and pregnant language.

The Work derives its name from the KURAL metre in which it is composed and consists of two lines, the first being a tetrameter and the second trimeter. This metre is a species of the well-known Venba—one of the two metres in which most of the Tamil classics are composed, the other being the Viruttam. Instead of making the first foot of the first verse rhyme with that of the second (verse), which is the usual rule, the poet often makes it rhyme with the last foot of the first verse—an improvement which adds a new beauty to the distich.

In conclusion, the Publisher begs to apologise for the somewhat tarnished colour of the paper in about half the book. This is owing to the long time the Work has taken to get through the Press. He, however, hopes to offer a far more satisfactory get-up in a second Edition of the Work.

W. P.

Againgusiumi.
(Siruvalluvar)

LIFE OF TIRUVALLUVAR.

TIRUVALLUVAR deservedly ranks foremost among the poets and moralists of India, for he has had no superior or equal in either character. He appears to have lived during the life time of Oogravazhuthi Pandian at Madura in whose reign the last Madura College (கடைச்சங்கம்) existed. accounts concur in representing him as the offspring of a Brahman and a Pariah brought up woman. He is said to have been brought up by a Vellalan at Mailapur, near Madras, the Vellalan's wife having found the babe exposed in an Iluppei grove in her neighbourhood. We are told that while yet a youth, he had acquired so great a reputation for learning and sanctity that MARGASAGAYAN, a wealthy farmer who lived at Kaveripakam, in remuneration for services rendered to him, did not disdain to bestow on him the hand of his only daughter named VASUKI; and besides, the highest personages in the place felt a pride in the enjoyment of his friendship. He, however, appears to have pursued a quiet and unobtrusive sort of life, working at the loom for subsistence until he was prevailed upon by his friends to take up the gauntlet against the professors of the Madura College, who had arrogantly defied all other men of learning in the country and claimed all literary honors for them-In order to humble the pride of the professors, he wrote an ethical poem, under the title of KURAL (55, poin), and repairing to the College asked them to review it as judges of poetical composition. The professors at first scorned the idea of a strange poet offering himself as their competitor but afterwards when he drew them into a contest and completely vanquished them, they proposed that should the Sankappalakai, their divine seat on the tank of Pottamarei (பொற்றுமரை), give a place for his Kural, they would gladly accept the work. This being agreed upon the book was placed on it. The divine seat is said to have contracted itself to the size of the book, and threw the professors into the water. Upon this they not only approved his work and gave him the desired seat, but also conferred on him several honorary titles, such as, Deivappulavar (Os ய்வப்புலவர்) the divine poet, Mudarpavalar (முதற்பாவலர்) the first of poets, Perunavalar (பெருகாவலர்) the great poet, etc. Nothing further is known of TIRUVALLUVAR

which can be relied upon, excepting that some time after his return to Mailapur, he was visited with a severe domestic calamity by the death of his wife to whom he was tenderly attached and it so deeply affected his mind that secluding himself from society, he devoted the remainder of his life to religious contemplation. It is said that on the decease of his wife, he ejaculated extempore the following verse:

When I have lost a woman who excelled in the knowledge of house-wifery, who is beloved, who never transgressed my word, who chafed my limbs and never slumbering until I slept, arose before I awoke; Alas! How can my eyes again know sleep.

The time of his death is uncertain; but when he died his body was according to his express desire exposed in the open air outside the town to be devoured by crows.

It is difficult to judge from the tenor of his Kural to what sect he belonged, for he has entirely avoided in the work every thing that savours of sectarianism in order to harmonize the suffrages of all the sects.

Independent of the Kural, we have no other composition of Tieuvalluvar. The physiological work, entitled Gnanavettivan (தானவெட்டியான்), which is commonly ascribed to him, appears to have been written by some person long after his time; for the author, though he assumes the title of Tiruvalluvar and speaks in his character in the body of the work, yet betrays his disguise in one of the introductory stanzas, thus:

அகமகிமுமம்பிகைப் பெண்ணருளி குலே யவனி தனில்ஞானவெட் டியருள யானும் கிகழ் திருவள் ஞவன யஞருகா த் தவே த கி சஞ்சன மா கிலவுபொழி சவிகாப்பாமே.

Invoking the spotless one whom the holy VALLUVA has revealed in his incomparable Veda as clear as the light of the sun and moon, and by the grace of the damsel Ambigai (Parvati), who delights the heart, I shall compose the Gnana Vettiyan.

த ருக்கு றள்

பாலியலதிகார அடைவு.

CONTENTS.

I. அறத்துப்பால்.—On Virtue.

Chapter.		CONT	FAGE	
	பாயிரம்.		Introduction.	•
1	கடவுள்வாழ்த்தை	•••	Praise of God	2
2	வான்சிறப்பு	•••	The Excellence of Rain	6
3	கீத்தார்பெருமை		The Greatness of Ascetics	10
4	அறன்வலி யுறுத்தல்		The Power of Virtue	15
7	இல்லறவியல்.		On domestic Virt	ue.
5	இல்வாழ்க்கை		The Domestic State	20
6	வாழ்க்கை த்துணே நலம்		The Virtue of Wife	25
7	புதல்வரைப்பெறுதல்		Obtaining Children	29
8	MOST ISM SOLD		Love	33
9	அன்புடைமை விருக்தோம்பல்		Hospitality	37
10	இனியவைகூறல்	•••	Sweetness of Speech	42
11	தெய்க்கன்றிய றி தல்	•••	Gratitude	46
12	പ്രെയില്ലായാ		Equity	50
13	அடக்கமுடைமை	•••	Self-control	54
14	ஒழுக்கமுடைமை		Observance of the Propri	eties
			of Life	59
15	பிறனில்விழையாமை	•••		fe of
			Another	
16	பொறையுடையை		Patience	
17	அழுக்காருமை		Against Envy	
18			Against Covetousness	
19	புறங்கூருமை	•••		
20	பயனிலசொல்லாமை	•••		rsation 84
21	தீவினேயச்சம்	•••	2002 02 020	
22	ஒப்புரவறிதல் …	•••		
23	1 .	• • •	Aima-accus	
24		•••		
	துறவறவியல்	•	On Ascetic Virt	
25		• •	Kindness	
26		••		
27			Austerities	
28		•••	THOUSED COLUMN	
29		•••	Against Fraud	124
ያሰ	a rima		Twenthelmon	129

CONTENTS.

CHAPTER.

PAGE.

71	குறிப்பறி தல்	•••	•••	Knowing the Sovereign's	Mind	325		
72	அவையறிதல்	•••	••	l		330		
	அவையஞ்சாமை			Fearlessness before the Co	art	335		
		•••	•••	The Country	•••	339		
75	காடு அரண்	•••	•••	The Country The Fort	•••	344		
76	பொருள்செயல்வ			The Way to Accumulate W	ealth	349		
77	படைமாட்சி	•••		The Excellence of the Arm	1 7	359		
78	படைச் <i>செரு</i> க்கு		•••	Excessive Valour of the A	rmv	358		
79	هنا	•••		Friendship	,	362		
80	<i>கட்பாராய்</i> தல்		•••	Discerning Friendship	•••	367		
81	பழமை			Friendship Discerning Friendship Long standing Friendship Evil Friendship False Friendship	•••	372		
82	இர ் ப			Evil Friendship		376		
83	•	•••	•••	False Friendship	•••	3 87		
84	பேதைமை	• • •		Ignorance	•••	38		
85	புல்லறிவாண் மை	•••	•• .	The Fool's Self-Conceit		390		
86	இகல் …	•••	• • •	Enmity The Greatness of Enmity	•••	3 94		
87	பகைமாட்சி			The Greatness of Enmity	•••	399		
88	<i>ப</i> கைத் திறக் தெரித	ှ ော်	• • •	Ascertaining the Nature	of			
				Enmity Internal Enmity	•••	403		
89	உட்பகை	•••	•••	Internal Enmity	~ …			
90			•••	Against Disregard for the	.ireat	412		
91	<i>டெண்வழிச்சேற</i> ல்		•••	Listening to the Wife	•••	417		
92	வ ரைவின் மகளிர்		•••	Prostitutes Against Drunkenness	•••	421		
93	கள்ளுண் குறைம		•••	Against Drunkenness	•••	420		
94	⊚ ∌		•••	Gambling	•••	431		
narunda 95	மருக்கு		•••	Medicine	•••	435		
ஒழிபியல்.		သံ•		Appendix.		4 4 1		
96	இம்மை …	•••	•••	High Birth	•••			
97		•••	•••	Honour	•••	450		
98	பெருமை …		•••	Greatness				
99	0		•••	Perfection of Good Qualitie	98	450		
100	பண்புடைமை	•••	•••	Proper Behaviour to all	•••	400		
101	தன்றியில்செ ல்வ ம்		•••	Unprofitable Wealth	•••	4.69		
102	<i>காணுடை</i> மை		•••	True Modesty	٠	4.79		
104	குடிசெ பல்வ கை	•••	•••	Method of Raising One's Fa	шпу	47 C		
105	உழ்வு …	•••	•••	Agriculture Poverty		489		
	கல்கு ரவு	•••	•••	Begging	•••	486		
100	இரவு இரவச்சம்	••	•••	Degging	•••	49		
		•••	•••	Fear of Begging Baseness	•••	49		
108	,	•••			•••			
	III. காமத்துபால்.—On Love.							
	தளவியல்.			In Union.				
109			• • •	Pain at the sight of beauty	,·	501		
110	தகையண ங்கு<i>ற</i> த் கு றி ப்பறிதல்	ناه فيرا	•••	A				
110		•••	•••	tentions	•••	506		
111	புணர்ச்சிமகிழ்தல்)		Rejoicing over Sexuality		51		
112	தலம்பு ண்க் அ ரை த			Praise of Pleasure		516		
	கா தற்சிறப்புரை த		•••	Expression of Excessive Lo	> ∀e	52		
-10	هر العدادة ما عماهر ال							

114	எ று த்த றவு வத்த ்	Expressing their Loss of Mo-
		desty 526
115		Talk about Remour 530
	கத்பீயல்.	In Separation.
116	பிரிவாற்றுமை	Inability to Endure Separation 535
117		Languishing in Sorrow 541
118		The Eyes Suffering from
		Ragerness 546
119	பசப்புறபருவதல்	Suffering from Sallowness 550
120		Excess of the Sorrow of Solitude 555
121		Weeping at the thought of
	,	Her Husband 559
122	களவுகியேயுமைத்தல்	Relating Her Dreams 564
123	பொழுதுகள் மு. நங்கள்	Weeping at the Approach of
		Night 568
124		The Members Lose their Beauty 573
125	கெஞ்சொடு கள த்த ்	Speaking to Herself 578
126	கிறையழிதல்	Loss of Feminine Modesty 583
127	அவர்வயின்றி தம்பல்	Hankering after each other 588
128	குறிப்ப றிவுறத்தல்	Making out one another's
		Feelings 593
129		Longing for Intercourse 598
130	கெஞ்சொடுபுலத்த ்	Being Displeased with oneself 603
181	புகை	Feigned Dislike 607
182	புலகிறதுக்கம்	Dislike Caused by Trifles 612
188		The Delights of Dishke 618

திருவள்ளுவர் குறள். மூலமும் உளயும்.

அறத் துப்பால்.

உரைப்பாயிரம்.

இர்தொன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமி லின்பத் தழிவில் வீம்ட் கெறி யறிக் தெய்துதற்குரிய மாக்தர்க் குறுதியென உயர்க்தோ**ரா** செசு சுக்கப்பட்ட பொருள் கான்கு. அவை அற்ம் பொரு ளின்பம் வீடென் பன. அவற்றுள் வீடென்பது சிக்தையு மொழியுஞ் செல்லா கிலேமைத் தாதலின் அறவறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதல்ல இலக்கண வகையான் கூறப்படாமையி னூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனே மூன்றுமே அவற்றுள் அறமாவது மநுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய் தலும் விலக்கியன வொழிதலுமாம். அஃதாவ தொழுக்கம் வழ€குத் தண் டமென மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள் ஒழுக்கமாவ தர்தணர் மூதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய கிலேகளினின் றவற்றிற் கோதிய அறங்களில் வழுவா தொழுகுதல். வழக்காவ தொரு பொருளேத் தனித்தனியே யெனதெனதென் றிருப்பார், அதுகாரணமாகத் தம்முண் மாறுபட் டப்பொருண்டேற் செல்வது. அது கடன் கோடன் முதலிய பதினெட்டுப் பதத்ததாம். தண்டமாவ தவ்வொழுக்ககெறியினும் வழக்கு செறியினும் வழீஇயினை அக்கெறி கிறுத்தற்பொருட்டொப்பகாடி யதற்குத்தக வொறுத்தல். இவற்றுள் வழக்குக் தண்டமு மூலககெறி கிறு த்தற் பயத்தவாய தல்ல தொழுக்கம்போல மக்களுயிர்க் சூறுதி பயத்தற் செறப்பில வாகலானும், அவைதாம் *நூ*லானேயன்றி யுணர்வு மிகுதியானுக் தேயவியற்கையானு மறியப்படுதலானும் அவற்றையொழித் தீண்டுத்தெய் வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய வொழுக்கமேயறமென எடுத் அதுதான் கால்வகை கிலேமைத்தாய் வருணக் துக்கொள்ளப்பட்டது. தோறும் வேறுபாடுடைமையிற் சிறுபான்மையாகிய சிறப்பியல்புகளொ தெல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்பு பற்றி இல்லறக் தூறவறமென இருவகை கிலேயாற் கூறப்பட்டது. அவ ற்றுள் இல்லறமாவ தில்வாழ்க்கை கிலேக்குச் சொல்லுகின்ற கெறிக்க ணின் , நதற்குத் *துணே*யாகிய கற்புடைய மினவியோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், அதனேமுதற்சட் கூறுவான் தொடங்கி எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியம் இனிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றுர்.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்:—கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது, கடை தான் உழிடு கடவுண்பாதல் எடுத்துக்கொண்ட டொருட் கேற்புடைக் கடவுண்டாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த் தேற்புடைக்கடவுண் பெனஅறிக. என்னே! சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றுகிய உறுதிட்பொருட் கவற்றுன் மூவராகிய முதற்கடவுளோ டியை புண்டாகலான், அம்மூன்றுபொருண்யுங் கூறலுற்றுர்க் கம்மூவரையும் வாழத்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த் தம்மூவர்க்கும் பொதுப் படக் கூறிஞரென வுணர்க.

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி பகவன் முதற்றே யுலகு.

(பரிமேலழ் 5 5 கை.) என்பது,—அகரமாகிய முதவேயுடைய எழுத்து க எெல்லாம்; அதுபோல, ஆதிபகவளுகிய முதவேயுடைத்து வகு, என்றவாறு.

இது தலேலைப்பற்றிவர்த் எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத் தலே மை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையான வியல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதி பகவற்குத் தலேமை செயற்கை யுணர்வானன்றி இயற்கை யுணர்வான் முற்று முணர்தலானுள் கொள்க. தமிழெழுத்துக்கேயன்றி வடவெழுத் துக்கு முதலாத இேக்கி எழுத்தெல்லா மென்றுர். ஆதிபகவனென்னு மிரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடதான்முடிபு. உலகென்ற நீண்டுபிர் கண்மே னின்றது. காணப்பட்ட வுலகாற் காணப்படாத கடவுட் குண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதிபகவன் முதற்றே என வுலகின்மேல் வைத் துக் கூறிஞர்; கூறிஞரானும் உலகிற்கு முத லாதிபகவ னென்பது கருத்தா கக் கொள்க. ஏகாரக் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற் கடவுன் துண்மை கூறப்பட்டது.

(தெளிபொருள்விளக்கப்பதவுரை.)—எழுத்து எல்லாம் – எழுத்துகளெல்லாம், அகரம் முதல-அகரமாகிய முதஃயுடை யன; (அதுபோல) உலகு - உலகமானது, ஆதி பகவன் முதற் ற – ஆதி பகவாகுகிய முதஃயுடையது.

1. As all letters have the letter A for their first, so the world has the eternal God for its first.

உ. கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவ னற்*று* டொழா**அ ொ**னின்.

(பிடு-கொ.) எ-து,— எல்லா தால்களேயுங் கற்றவர்க் கக்கல்வி யறிவா ஞைபபயன் யாது, மெய்யுணர்வினே யுடையவனது கல்ல தாள்களேத்தொழா ராயின், எ-று.

எவனென்னும் வினைப்பெயர் என்னென்றுய் ஈண் டின்மை குறித்து கின்றது, கொல் லென்ப தசைரிஃ. பிறவிப்பிணிச்கு மருந்தாகலின் நற்று ளென்றுர். ஆகமே அறிவிற்குப் பயன் அவன்றுளத் தொழுது பிறவி யறுத்த லென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—வால் அறிவன்-மெய்யறிவை உடைய கடவு ணது, நல் தாள் – நல்ல பாதங்களே, தொழார் எனின் - வணங் கார்ஆயின், கற்றதனுல் (நூல்களேக் கற்றவர்க்கு) அக்கல்வியால், ஆய – உண்டாகிய, பயன் – பேரயோசனம், என் – யாது.
- 2. What profit have those derived from learning, who worship not the good feet of Him who is possessed of pure knowledge?
 - **க.. ம**லர்மிசை யேகிஞன் மாணடி சேர்க்தார் கிலமிசை கீடுவாழ் வார்.

(பா**டு-ணை.**) எ - து,— மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப் பட்ட அடிகளேச் சேர்க்தார் எல்லாவுல தெற்கு மேலாய வீட்டுல கின்கண் அழிலின்**றி** வாழ்வார், எ-று.

அன்பால கிணேவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் கிணேக்த வடி வொடு விரைக்து சேறலின் ஏகிஞனென இறக்தகாலத்தாற் கூறிஞர். என்னே? "வாராக்காலத்து கிகழுங்காலத்து, மோராங்கு வரூஉம் விணேச் சொற்கினவி, பிறக்தகாலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைக்த பொருள வெண்மஞர் புலவர்." என்பதோத் தாகலின். இதனேப் "பூமேனடக்தான்" என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிது கடவுட் கேற்றுவாரு முளர். சேர்தல்-இடைவிடாது கினேத்தல்.

- (தெ-ப-ரை.)—மலர்மிசை (அன்பாது செஞ்சமாகிய) தாம கோமலரில், ஏகிஞன் - சென்ற கடவுளது, மாண்அடி - பெருமை பொருக்கிய பாதங்களே, சேர்க்தார் - (இடைவிடாது) சிக்தித்தவர், கிலமிசை - (எல்லா உலகங்களுக்கு) மேலாகிய முத்தியுலகத்தில், கீடுவாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார்.
- 3. They who are united to the glorious feet of Him who occupies swiftly the flower of the mind, shall flourish in the highest of worlds (heaven).
 - ச. **வே**ண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சே**ர்**க்தார்க் கியாண்டு மிடும்பை யில.

(பெடு-கை.) எ-து,— ஒரு பொருளேயும் விழைதலும் வெறுத்தலும் இல் லாவதன் அடியைச் சேர்ந்தார்ச் செக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உள வாகா, எ-று.

பிறவித்துன்பங்க ளாவன,—தன்னேப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர் கணப் பற்றிவருவனவும்,தெய்வத்தைப்பற்றிவருவனவும் என மூவகையான் வருக்துண்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க் கவ்விரண்டும் இன்மையின், அவை காரணமாக வருமூவகைத் துன்பங்களும் இலவாயின.

(தெ-ப-ரை.)—வேண்டுதல்-விருப்பும், வேண்டாமை-வெறு ப்பும், இலான் - இல்லாத கடவுளது, அடி - பாதங்களே, சேர்க் தார்க்கு - இடையிடாது இந்திப்பவர்க்கு, யாண்டும் - எக்காலத் தோம், இடும்பை - பேறவித்துன்பங்கள், இல - உண்டாவனவல்ல.

- 4. To those who meditate the feet of Him who is void of desire or aversion, evil shall never come.
 - **டு. இருள்சே ரிருவினே**யுஞ சே**ரா வி**றைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிக்தார் மாட்டு.

(பிடு-கொ.) எ-து,—மபக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்விஃு இலின் பென் நூம் இரண்டு விணேயும் உளவாகா, இறைவனது மெய்ம்மைசேர்ந்த புகழை மிரும்பிஞரிடத்து, எ-று.

இன்ன தன்மைத்தென ஒருவராலும் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், கல்வினேயும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினேயுஞ் சேரா என்றும் கூறிஞர். இறைமைக் குணங்கள் இலராயினை உடைய பெனைக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள் சேராஆகலின் அவை முற்றவும் உடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் - எப்பொழுதஞ் சொல்லுதல்.

(தெ-ப-ரை.)—இறைவன் - கடவுளது, பொருள்சேர்-மெய்**ம்மை சே**ர்க்க, புகழ்-கிர்த்தியை, புரிக்தார்மாட்டு-விரும்பின வேரிடத்து, இருள்சேர் - மயக்கத்தைப்பற்றிவருகின்ற, இருவிணே யும் - (கல்**விணே** தீவிணேயென்னும்) இரண்டுவிணேகளும், சேரா -உண்டாகாவாம்.

- 5. The two-fold deeds that spring from darkness shall not adhere to those who delight in the true praise of God.
 - **கு. பொறிவாயி ஃல**க்கவித்தான் பெ**ர**ய்தி சொழுக்க கெறிரின்*ரு*ர் கீமெவாழ் வார்.

(பா-கொ.) எ-து,—மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் பொறி க**ண்வழியாக வடைய ஐ**க் தவாவினேயும் அறுத்தானது மெய்யான வொழு க்க**ெகறியின்கண் வழுவாதுகின்**முர் பிறப்பின்றி டெயக்காலத்தும் ஒருதன் மைய**ாய் வாழ்வார். எ-**று.

புலன்கள் ஐக்தாகலான் அவற்றின்கட் செல்கின்ற அவாவும் ஐக்தா பிற்ற. ஒழுக்ககெறி ஐக் தவித்தானுற் சொல்லப்பட்டமையின் ஆண்டை ஆறனுருபு செய்யுட்பெழமைக்கண் வக்தது ''கபிலாது பாட்டு'' என்பது போல. இவைகான்கு பாட்டானும் இறைவனே கிணேத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறி கிற்றலுஞ்செய்தார் வீடுபெறுவசென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – டை.)—பொறிவாயில் – ஐம்பொறிகளே வழிக னாக வுடைய, ஐக்து – ஐக்தாசைகளேயும், அவித்தான் – அறுத் தவனது, பொய்நீர் – மெய்ம்மையாகிய, ஒழுக்கெறி – ஒழுக்க வழியில், கின்முர் – (வழுவாது) கின்றவர், கீடு வாழ்வார் – அழி வீல்லாமல் வாழ்வார்.

6. Those shall long prosper who abide in the faultless way of Him who has destroyed the five desires of the senses.

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் முள்சேர்க்தார்க் கல்லான் மணக்கவலே மாற்ற லரி து.

(பி - கா.) எ - தா,— ஒருவாற்று ஓமக் தனக்கு நிக ரில்லா தவனது தாணீச்சேர்க்தார்க் கல்லது, மனத்தின்கண் கிகழுக் துண்பங்களே நீக்குத அண்டாகாது. எ-று.

"உறற்பால தீண்டாவிடுத லிரிது" என்றுற்போல ஈண் டருமை இன் மைமேல் நின்றது. தாள்சேராதார் பிறவிக்கேதுவாய காம வெகுளி மயக் கங்களே மாற்றமாட்டாமையின்,பிறந் தவற்றுன் வருந்துன்பங்களுள் அழுந் துவ சென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.) — தனக்கு —, உவமை இல்லாதான் - (ஒருவிக த்திறையம்) ஒப்பில்லாத கடவுளது, தாள் - அடிகளே, சேர்க் தார்க்கு - இடைவிடாது சிக்தித்தவர்க்கு, அல்லால்-அல்லாமல், மணம் கவலே-கெஞ்சிலே தோன்று கின்ற துன்பங்களே, மாற்றல்-கீக்குதல், அரிது-கூடாது.

- 7. Anxiety of mind cannot be removed, except from those who, are united to the feet of Him who is incomparable.
 - அ. அறவாழி யக்தணன் முள்சேர்க்தார்க் கல்லாற். பிறவாழி கேக்க லரிது.

(பரி - கா.) எ-து,— அறக்கடலாகிய அந்தணை தை தானாகிய புணே பைச்சேர்ந்தார்க்கல்லது அதனிற் பிறவாகியகடல்களே கீந்தல் அரிது, எ-று.

அறம் பொருள் இன்பம் என உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத் தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனேப் பொருளும் இன்பமும் பிற எனப் பட்டன. பல வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுக் தனக்கு வடி வாக உடையவ குகலின் அறவாழியக்தண னென்ருர். அறவாழி யென்ப தனேத் தருமச்சக்கரமாக்கி அதனேயுடைய அக்தணணென உரைப்பாரு முனர். அட்புணேயைச் சேராதார் கரைகாணுத அவற்றுளே அழுக்துவா சாகலின் கீக்த லரிதென்றுர். இஃதேகதேச வுருவகம்.

(தெ-ப-னா.)— அறம் ஆழி அக்கணன் – தருமக்கடலாகிய கடவுளது, தாள் – அடியாகிய (மரக்கலத்தை), சேர்க்தார்க்கு அல்லால்-சேர்க்தவர்க்கு அல்லாமல், பிறஆழி - (அதனின்)வேரு கிய கடல்களே, கீக்தல் - கடத்தல், அரிது – கூடாது.

- 8. None can swim the sea of vice, but those who are united to the feet of that gracious Being who is a sea of virtue.
 - கூ. கோளில் பொறியிற் குணமிலவேயெண்குணத்தான் முளே வணங்காத் தலே.

(பரி-கொ.) எ-து,— தத்தமக் கேற்ற புலன்களேக் கொள்கையில்லரத பொறிகள்போலப் பயன்படுத ஹடையவல்ல, எண்வகைப்பட்ட குணங கீன யுடையானது தாளே வணங்காத தீலகள், எ-று.

எண்குணங்களாவன,— தன் வயத்தஞதல், தாய வுடம்பின**ஞதல,** இயற்கை யுணர்வினஞதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களி

னீங்குதல், பேரார ஞுடைமை, முடிவிலாற்றதுடைமை, வரம்பி லின்ப முடைமை, என இடையை. இவ்பாறு சைபாகமத்திற் கூறப்பட்டது. அணி மாசுபை முதலாக வுடையன எனவும், கடையிலா அறிவை முதலாக வுடை யன எனவும் உரைப்பாருமுளர். காதூத கண்முதலியனபோல வணங்காத தீலைகள் பயனில எனத் தீலமேல் வைத்துக் கூறிஞானும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத காக்களும் அவ்வாறே பயனில வென்பதாஉங்கொள்க. இவை மூன்றபாட்டாதும் அவ்சு கீணத்ததும் வாழ்த்ததுஞ் செய்யாலழிப் படுங் குற்றுக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை) கோள் இல் (தத்தமக்கேற்ற புலன்கின) கொள்ளுகையில்லாத, பொறியின் - பொறிகள்போல, ஏண் குணத்தான்-எண்வகைப்பட்ட குணங்கின யுடையவனது, தாளே— அடிகின, வணங்காத்தில் – தொழாத திலகள், குணமிலவே – பயன்படுத வீல்லாதனவேயாம்.
- 9. The head that worships not the feet of Him who is possessed of eight attributes, is as useless as a sense without the power of sensation.
 - கo. பிறவிப் பெருங்கட னீக்துவர் கீக்கா ரிறைவ னடிசேரா தார்.

(பிடி- கொ.) எ-து,— இறைவ னடியென்னும் புணேயைச் சேர்க்தார் பிறவியாகிய பெரிய கடஸ் கீக்துவர் ; அதணேச் சேராதார் கீக்தமாட்டா சாய் அத்துளைழுக்துவர், எ-து.

காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின் பிறவிப் பெருங்கட லென்றுர். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினேயாது இறைவ னடியையே நினேப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், இவ் வாறன்றி மாறிநினேப்பார்க்கஃ தறுமையும் ஆகிய இரண்டும் இதனுல் நிய மிக்கப்பட்டன.

- (தெ-ப-னா.)—இறைவன் தலேவனது, அடி பாதமாகிய (மரக்கலத்தைச் சேர்ந்தவர்), பிறவிப் பெருங்கடல்-பிறவியாகிய பெரிய கடலே, நீந்துவர் – கடப்பார்; சேராதார் – (அதனேச்) சேராதவர், நீந்தார் - கடக்கமாட்டார்.
- 10. None can swim the great sea of births, but those who are united to the feet of God.

உம் அத்—வான்சிறப்பு,

அஃ தாவது அக்கடவுள தாணோயான் உலகமும் அதற் குறுதியாசிய அறம்பொரு ளின்பங்களும் கடத்தற் கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகாசமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. **வா**னின் அகைம் வழங்^{கு} வருதலாற் ருனமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

(பரி-கை.) எ-து,—மழை பிடையருது கிற்ப உலகம் கிவேபெற்று வருதலான், அம்மழைதான் உலகத்திற் கமிழ்தமென் அணரும் பான்மை புடைத்து, எ-து. நீற்ப என்பது நின்றெனத் திரிக்து நின்றது. உலகமென்றது எண் டுபிர்கின. அவை நிலேபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையருமையின் எஞ் ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல், அயிழ்தம் உண்டார் சாவாது தீல்பெறுதலின், உலகத்தை நில்பெறுத்துகின்ற வாளே அயிழ்தமென் நுணர்களன்றுர்.

(தெ-ப-ரை.)—வான் - மழையானது, நின்று - (க்டுவே நீங் காது) நிற்க, உலகம் - உயிர்களானவை, வழங்கிவருதலான்-நிலே பெற்று வருகையினுல், தான்-(அம்மழை) தான், அமிழ்தம்என்று-(உயிர்களுக்கு) அமிர்த மென்று, உணரல் பாற்று - அறியப்படுக் தன்மையை யுடையது.

11. By the continuance of rain the world is preserved in existence; it is therefore worthy to be called ambrosia.

உ. துப்பார்க்குத் தப்பாய துப்பாக்கித் தப்பார்க்குத் துப்பாய தாஉ மழை.

(பி. - கொ.) எ-து,— உண்பார்க்கு நல்ல வுணைவுகளே யுளவோக்கி அவ ந்றை யுண்கின்றுர்க்குத் தாதுமுகு வாய் நிற்பதாட மேழை, எ-று.

தானும் உணவாதலாவது தண்ணீரா யுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய வுயர்திணமேல் வைத்துக் கூறினமையின் அஃறிணேக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வா நாயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருததுடையவாயின என்பதாம்.

(தெ-ப-ரை)— துப்பார்க்கு – உண்பவர்க்கு, துப்பாய – கன் மையாகிய, துப்பாக்கி – உணவுகளே உண்டாக்கி, துப்பார்க்கு – (அவ்வுணவுகளே) உண்பவருக்கு, துப்பாயதும் – (தானும்) உண வாய்கிற்பதும், மழை—.

12. Rain produces good food, and is itself food.

க. விண்ணின்ற பொய்ப்பின் விரிகீர் வியனுலகத் துண்ணின் அடற்றும் பசி.

(பரி-கை.) எ-து,— மழை வேண்டுங் காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்கு மாயின், கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்ற வுலகத்தின்கண் கிஃபைற் றுயிர் உண் வருத்தும் பசி, எ-று.

கடலுடைத் தாயினும் அதனுற் பயனில்லே யென்பார், விரிகீர்விய னுல தேதேன்றுர். உணவின்மையின் பகியான் உயிர்க ளிறக்கும் என்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—விண் - மழையானது, நின்று - (பெய்ய வேண்டுங் காலத்தில்) பெய்யாமல், பொய்ப்பின் - பொய்க்கு மாபின், விரிநீர் - கடலாற் சூழப்பட்ட, வியன் உலகத்துள் -பாந்தஉலகத்தில், பசி—, நின்று - நிலேபெற்று, உடற்றும் - (உயிர் கீன) வரைத்தும்.

13. If the cloud, withholding rain, deceive (our hopes) hunger will long distress the sea-girt spacious world.

ச. ஏரி ஹுழாஅ ருழவர் புயலென்னும் வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உழவர் ஏரா னுழுதலேச் செய்யார் மழையென் தும் வருவாய் தன்பயன் குன்றின், எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைக்**து நின்றது. உணவின்**மைக்குக் கா*ர* ணங் கூறியவா*று*.

- (தெ-ப-னா.)—புயல் என்றும் மழை என்கின்ற, வாரி வருவாய், வளம் குன்றியக்கால் – (தன்) பயன் குறையுமாயின், உழவர் – பயிர்செய் மார்தர், ஏரின்–ஏரிஞல், உழார் – உழுதஃசை செய்யார்.
- 14. If the abundance of wealth-imparting rain diminish, the labour of the plough must cease.
 - டு. கெடுப்பதாஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்ம**ற் முங்கே** யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(பர் - கொ.) எ-து,—பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாதஙின்று செடுப்பதுஉம், அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணேயாய்ப்பெய்து முன்கெடுத் தாற்போல எடுப்பதுஉம் இவை யெல்லாம் வல்லது மழை, எ-று.

மற்று விண்மாற்றின்கண் வக்தது. ஆங் கென்பது மறுதலேத்தொழி லுவமத்தின்கண் வக்த உவமச்சொல். கேடும் ஆக்கமும் எய்துதற் குரி யார் மக்களாதலின் கெட்டார்க் கென்றுர். எல்லாமென்றது அம்மக்கண் முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கள்தாம் பலவாதல் கோக்கி, வல்ல தென்பது அவாய்சிலேயான் வக்தது. மழையின தூற்றல் கூறிய வர்று.

- (தெ-ப-ரை.)—கெடிப்பதும் (பெய்யாது நின்று) கெடுப் பதும், கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு, சார்வாய்-துணேயாய்ப் (பெய்து), மற்று ஆங்கே – முன்கெடுத்ததுபோல வே, எடுப்பதும் – எடுப்பதும், எல்லாம் - (இவை) எல்லாம் (வல்லது), மழை—.
- 15. Rain by its absence ruins men; and by its existence restores them to fortune.
 - சு. விசும்பிற் **ற**ளிவீழி னல்லான்**மற் ருங்கே** பசும்பு**ற் றலேகா**ண் பரிது.

(பா-கொ.) எ-து,—மேகத்திற் றுளிவீழிற் காண்ப தல்லதை, வீழாதா யின் அப்பொழுதே பசும் புல்லினது தேவேயையுடை காண்டலாிது. எ-ஹா.

் விசும்பு - ஆகுபெயர். மற்று - விணே மாற்றின்கண் வெக்தது. இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் இருக்கது. ஓரறி வுபிரும் இல்லே யென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)--விசும்பின் - மேகத்தினின்றும், துளி - துளி கள், விழின் அல்லால் - விழிற்காண்பதல்லது, மற்று ஆங்கே- வீழாதாயின் அப்பொழுதே, பசும்புல் தலே – பசும்புல்லினது தல்லையயும், காண்பது அரிது – காணுதல் கூடாது.

- 16. If no drop falls from the clouds, not even the green blade of grass will be seen.
 - எ. நெடுங்கடலுர் தன்னீர்மை குன்றுர் தடிர்தெழிவி தானல்கா தாகி விடின்.

(படு - ணா.) எ-து,— அளவில்லாத கடலுக் தன்னியல்பு குறையும். மேகத்தான் அதனேக்குறைத் ததன்கட் பெய்யாது விடுமாயின், எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. தன்னியல்பு குறைதலாவது கீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும் மணிமுதலிய படாமையுமாம். எண்டுக் குறைத்தலென்றது முகத்தில; அது ''கடல் குறைபடுத்தகீர்'' ''கடல் குறைபடவெறிக்து'' என் பதனுதும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கு மழைவேண்டும் என்பதாம். இவை யேழுபாட்டானும் உலக கடத்தற் கேதுவாதல் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)— எழிலி தான் மேக்கோன், தடிக்து அத னீனைக் குறைத்து, நல்காதாகிவிடின் - அதனிடத்துப் பெய்யா தாகிவிடின், கெடுங்கடலும் - பெரிய கடலும், தன் கீர்மை-தன் னியல்பு, குன்றும் - குறையும்.
- 17. Even the wealth of the wide sea will be diminished, if the cloud that has drawn (its waters) up gives them not back again (in rain.)
 - அ. சிறப்பொடு பூசணே செல்லாது வானம் வறக்குமேல் வானேர்க்கு மீண்டு,

(பரி-கை.) எ-து,—தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப் ப0ம் விழவும் பூசையும் கடவாது. மழைபெய்யாதாயின், எ-று.

கையித்தியத்தோடு கூடிய சித்திய மென்றுர் ஆகலின், செல்லாதென் ரூர். சித்தியத்திற் ருழ்வு தீரச் செய்வது கையித்திய மாதலின் அதனே முற் கூறிஞர். உம்மை சிறப்பும்மை.

- (தெ-ப-னா.)—வானம் மழை, வறக்குமேல் பெய்யா தாயின், வாஞேர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், ஈண்டு - இவ்வுலகத் தில், சிறப்பொடு - திருவிழாவுடனே, பூசணே-ஙித்தியபூசை, செல் லாது - கடவாது.
- 18. If the heaven dry up, neither yearly festivals, nor daily worship will be offered in this world, to the Celestials.
 - கை. தூனக் தவமிரண்டுக் தங்கா வியனுலகம் வானம் வழங்கா தெனின்.

(ப**ரி.கை.**) எ-து,—அகன்ற வுலகின்கண் தானமுக் தவமுமாய இ**ர**ண் டறமும் உளவாகா, மழை பெய்யாதாயின், எ-து.

தானமாவ தறகெறியான் வக்த பொருள்கினத் தக்கார்க் குவகை யோடுக் கொடுத்தல், தவமாவது மனம் பொறிவழிபோகாமல் சிற்றற் பொருட்டு விரதங்களான் உண்டி சுருக்கல் முதலாயின. டெரும் பான் மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின் மேலும், தவம் துறவறத்தின் மேலும் கின்றன.

- (தெ-ப-ரை)—வானம் மழை, வழங்காதெனின் பெய்யாதாயின், வியன் உலகம் பெரிய உலகத்தில், தானம் தவம் இரண்டும் - தானமும் தவமும் ஆகிய இரண்டும், தங்கா – உண் டாகாவாம்.
- 19. If rain fall not, penance and alms-deeds will not dwell within this spacious world.
 - **க0. நீரின் ற**மையா தூலகெனின் யார்யார்க்கும் வானின் றமையா தொழுக்கு.

(படு-கை.) எ-து, — எவ்வகை மேம்பாட் டார்க்கும் கீசை யின்றி உல கியல் அமையாதாயின், அக்கீர் இடையரு தொழுகும் ஒழுக்கமும் வாணே யின்றி அமையாது. எ-று.

பொரு ளின்பங்களே உலகிய லென்றுர், அவை இம்மைக்கண்ணவாக லின். இடையறு தொழுகல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாதல். நீரின் தமையா துலகென்பது எல்லாரானுக் தெளியப் படுதலின், அதுபோல வொழுக்கமும் வானின் தமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின் தமை யா துலகெனி னென்றுர். இதனே நீரையின்றியமையா துலகாயின் எத் திறத்தார்க்கு மழையை யின்றி யொழுக்க சிரம்பாதென வுரைப்பாரு முனர். இவை மூன்று பாட்டானும் அறம் பொரு ளின்பங்கள் கடத்தற் கேதுவாதல் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.) யார் யார்க்கும்-எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க் கும், கீர் – கீரை, இன்றி - இல்லாமல், உலகு – உலகியலானது, அமையாது எனின் – பொருந்தாதாயின், ஒழுக்கு - (அக்கீரினது கடுவே கீங்காத) ஒழுக்கமும், வான்–மழையை, இன்றி – இல்லா மல், அமையாது – பொருந்தாது.
- 20. If it be said that the duties of life-cannot be discharged by any person without water so without rain there cannot be the flowing of water.

௩-ம். அ**த**— நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது மூற்றத் துறந்த மூனிவாது பெருமை கூறுதல். அவ்வற முதற்பொருள்களே உலகிற் குன்னவா நாணர்த்துவார் அவர் ஆகலின், இது வான் சிறப்பின்பின் வைக்கப் பட்டது.

- **க. ஒ**ழுக்கத்**து நீ**த்தார் பெருமை **வி**ழுப்பத்**து** வேண்டும் பனுவற் **அணி**வு.
- (பரி கை.) எ-து,—தமக்குரிய வொழுக்கத்தின் கண்ணே சின்று துறந்தாதை பெருமையை விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றள்ளும் இதுவே விருமிதென விருப்பும் தூல்களது துணிவு, எ-து.

தமக்குரிய வொழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறத்தலாவது,—தத்தம் வருணத்திர்கும் நிலேமைக்கும் உரிய வொழுக்கங்களே வழுவாதொழுக அறம் வளரும், அறம்வளரப் பாவக்தேயும், பாவக்தேய அறியாமை கீங்கும், அறியாமை கீங்க நித்த அநித்தங்களது வேறுபாட்டுணர்வும் அழிதன் மாலேய வாய இம்மை மறுமை பின்பங்களின் உவர்ப்பும் பிறவித் துன்பங்களுக் தோன்றும், அவைதோன்ற வீட்டின்கண் ஆசை யுண்டாம், அஃதுண்டா சப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனில் முயற்சிக்கொல்லாம் கீங்கி வீட்டிற் குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறக்துபுறப்பற்றுகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றுகிய யானென்பதும் விடும் ஆவோன், இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையே உவர்த்துவிடுதலைகை கொன்க. பனுவலெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனை, ஒன்றையொன் ெறுவ்வாதசமய தூல்க ளெல்லா வற்றிற்கும் இஃதொத்த துணிவென்பது. பெற்றும். செய்தாரது துணிவு பனுவல் மேலேற்றப் பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—பனுவல் - நால்களது, தாணிவு – பிச்சயமா வதை, ஒழுக்கத்து – (தமக்குரிய) ஒழுக்கத்தில் ஙின்று, கீத்தார் -தூருக்கயாது, பெருமை – மகிமையை, விழுப்பத்து – மேலான பல பொருள்களுள்ளும், வேண்டும் – (இதுவேமேலானதென்று) விரும்பும்.

21. The end and aim of all treatise is to extol beyond all other excellence, the greatness of those who, while abiding in the rule of conduct peculiar to their state, have abandoned all desire.

உ. தூறக்தார் பெருமை துணேக்கூறின் வையத் திறக்தாரை யெண்ணிக் கொண்டற்று.

(பெடு-கொ.) எ-து,—இருவகைப் பற்றினேயும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென் றெண்ணுற்கூறி அறியலுறின், அளவு படாமையான், இவ்வு லைத்துப் பிறக் திறக்தாரை யெண்ணி பித்துணேயரென அறிய லுற்முற் போலும், எ-று.

முடியா தென்பதாம். கொண்டா லென்னும் விணேயெச்சங்கொண் டெனத் திரிக்து கின்றது.

(தெ-ப-னா.)— துறந்தார் - (அதங்கார மமகாரங்களே) விட் டவரது, பெருமை – மகிமையை, துணேக்கூறின் (எண்ணிக்கை யிஞல் சொல்லி) அறியப்புகுந்தால், (அளவுபடாமையால்) வை யத்து - இவ்வுலகத்தில், இறந்தாரை – (பிறந்து) இறந்தவரை, எண்ணிக்கொண்டற்று-எண்ணி (இத்தணேபேர்களென்று) அறி யப் புகுந்தாற்போலும்.

22. To describe the measure of the greatness of those who have forsaken the two-juld desires, is like counting the dead.

- டை. இருமை வகைதெரிர் தீண்டறம் பூண்டார் பெருமை பிறங்கிற் *று*லகு.
- (பரு-கொ.) எ-து,—பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டினது தன்பவின் பச்சு றபாடுகளே ஆராய்ர் தறிர்து, அப்பிறப்பதுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே உலகின்க ணுயர்ர்தது, எ-று.
- "தெரி மாண்டமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப் போல இருமை யென்பதீண் டெண்ணின்க ணின்றது. பிரிகிஃயைகாரம் விகாரத்தாற் ரெக்கது. இதஞல் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயிஞர் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவைமூன்று பாட்டானும் கீத் தாரது பெருமையே எல்லாப் பெருமையினு மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது.
- (தெ-ப-ரை.)—இருமை (பிறப்புவீடென்றும்) இரண்ட னது, வகை – (துன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளே, தெரிர்தை – ஆராய் ந்து, (அப்பிறப்பை நீக்குதற்கு) ஈண்டு – இப்பிறப்பில், அறம்-துறவறத்தை, பூண்டார் – கொண்டவரது, பெருமை-மகிமையே, உலகு – உலகத்தில், பிறங்கிற்று – உயர்ந்தது.
- 23. The greatness of those who have discovered the properties of both states of being, and renounced the world, shines-forth on earth (beyond all others.)
 - ச. உரனென்னுக் தோட்டியா னேரைக்துங் காப்பாண் வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து.
- (பரி-ரை.) எ-து, திண்மை யென்னுக்தோட்டியாற்பொறிகளாகிய யானே பைக்கணேயும் தத்தம் புலன்கண்மேற் செல்லாமற்காப்பான் எல் லா கிலத்தினு மிக்கதென்று சொல்லப்பட்ட வீட்டுகிலத்திற்கோர்வித் தாம், எ-று.
- இஃ தேகதேசவுருவகம். திண்மை மீண்டறிவின்மேற்**று. அ**க்கிலத் திற்சென்று முஃஎத்தலின் வித்தென்றுர்; ஈண்டுப் பிறக்திறக்*து* வருமகன் அல்ல *கென்டதா*ம்.
- (தெ-ப-ரை.)—உரன் என்னும் தோட்டியான் அறிவென் னும் அங்கு சத்தால், ஓர் ஐக்தும் - (பொறிகளாகிய யாணேகள்) ஐங்கையும், காப்பான் – (தன்தன் புலன்களின்மேல் செல்லாமல்) காப்பவன், வரன் என்னும் வைப்புக்கு - (எல்லா கிலங்களினும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற மோக்ஷ நிலத்துக்கு, ஓர் வித்து - ஒருவித்தாவான்.
 - 24. He who guides his five senses by the hook of wisdom, will be a seed in the world of (heaven.)
 - டு. ஐந்தவித்தா ஞற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா னிர்தொனே சாலுங் கரி.
 - (படு-ணா.) எ-து,—புலன்களிற் செல்கின்ற அவாவைக்கணேயும் அடக கேளுனது வலிக்கு அகன்ற வானத் துள்ளா ரிறைவளுகிய இந்தொகு அமையுஞ் சான்று, எ-று.

ஐக்து மென்னு முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னு கான்கஹருபுஞ் செய் யுள்ளிகாரத்தாற் முெக்கன. தான் ஐக்தவியாது சாபமெய்திகின்று அவித் தானது ஆற்ற லுணர்த்தினுன் ஆதவின், இக்திரனேசாலுங்கி யென்முர்.

- (தெ-ப-ரை.)—ஐக்து அவித்தான் (புலன்களிற் செல்லு பென்ற) ஐக்தாசைகளேயு மொழித்தவனது, ஆற்றல்-வல்லமைக்கு, அகல் விசும்பு உளார்-அகன்ற பொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு, கோமான் - தஃவைளுகிய, இக்கொனே - தேவேக்கொனே, சாலும் கரி-போதுமான சாகூழியாம்.
- 25. Indra, the king of the inhabitants of the spacious heaven, is himself a sufficient proof of the strength of him who has subdued his five senses.
 - கூ. தெயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறிய**ர்** செயற்கரிய செய்க லாதார்.

(பரி-கை.) எ-து,— ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுட் செய்தற்கெளி யவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர், அவ்வெளிய வத்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்ய மாட்டாதார் சிறியர், எ-று.

செயற் கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அதனேப்பொறிவழிக னாற் புலன்களிற் செலுத்தலும் வெஃகுதலும் வெகுளலு முதலாயின. செயற் கரியவாவன இயம கியமமுதலாய எண்வகை யோக வுறுப்புக்கள். கீரிற் பலகால் மூழ்கல் முதலாய காலிருவழக்கிற் ருபதபக்க மென்பாரு முனர். அவை கியமத்துள்ளேயடங்கலின், கீத்தாரது பெருமைக் கேலா மையறிக.

- (தெ-ப-ரை.)—பெரியர் (ஒத்தபிறப்பினராகிய மனிதர் களிலே) பெரியோர், செயற்கு அரிய - செய்தற் கரியவைகளே, செய்வர்—; சிறியர் - சிறியோர், செயற்கு அரிய - அச்செய்தற் கரியவைகளே, செய்க லாதார் - செய்யமாட்டாதார்.
- 26. The great will do those things which is difficult to be done; but the mean cannot do them.
 - **எ. சுவை**யொளி யூ*ேருசை நாற்ற*மென் *றை*ந்தின் வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.
- (**பெ கொ**.) எ-து,—சுவையும் ஒளியும் ஊறம் ஓசையும் காற்றமு மென்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்தினாகள் ஐர்தனது கூறு பாட்டையும் ஆராய்**வா**ன் அறிவின் கண்ணதே உலகம், எ-று.

அவற்றின் கூறபாடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைதாமைக்கும், அவற்றின்கட்டோன்றிய அப்பூதங்க கோக்கும், அவற்றின்கூருகிய ஞானேக் திரியங்க கோக்கும், கருமேக்திரியங்க கோக்கும், ஆக விருபதுமாம். வகை தெரிவான் கட்டென வுடம்பொடு புணர்த்ததலை தெரிகின்ற புருடனும், அவன் தெரிதற்கருவியாகிய மான அகங்கார மனங்களும், அவற்றிற்கு முத லாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றும்; தத்துவ மிருபத்தைக்தனேயுக் தெரித

லாவது மூலப்பகுதியான்றிற் ரூன்றிய தன்மையிற் பதுதியே யாவு தல்லது விகுதியாகா தெனவும், அதன்கட் டோன்றிய மானும் அதன்கட் டோன்றிய அகங்காரமும் அதன்கட் டோன்றிய தன்மாத்திரைகளு மாகிய ஏழுக் தத்தமக்கு முதலாயதின் கோக்க விகுதியாதலும், தங்கட்டோன்று வனவற்றை கோக்கப் பகுதியாதலு முடைய வெனவும், அவற்றின்கட் டோன்றிய மனமும் ஞானேக்திரி யங்களும் கருமேக்திரி யங்களும் பூதங் களுமாதிய பதிறைம் தங்கட் டோன்றுவன வின்மையின் விகுதியே யாவ தல்லது பகுதியாகா வெனவும், புருடன் தானென்றிற் ரேன்றுமையானுக் தன்கட் டோன்றுவன வின்மையானும் இரண்டும் அல்லனைவுஞ் சாங்கிய நாலு சோதியவாற்று ஞராய்தல். இவ்விருபத்தைக்கு மல்லதுலகெனப் பிறிதொன் நில்லேயென வுலகின துண்மையறிதலின், அவனநிவின் கண் ணதாயிற்று. இவை கான்குபாட்டானும் பெருமைக் கேது ஐக்தவித்தலும் யோகப் பயிற்சியுக் தத்துவ அணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-டை.)—உலகு-உலகமானது, சுவை ஒளி ஊறு ஒசை நாற்றம்-சுவையும் ஒளியும் பரிசமும் ஓசையும் நாற்றமும், என்ற∽ என்றுசொல்லப்பட்ட, ஐந்தின்-பஞ்ச தன்மாத்திரைகளது, வகை-கூறுபாட்டை, தெரிவான்கட்டே-ஆராய்பவ னறிவினிடத்ததே.

27. The world is within the knowledge of him who knows the properties of taste, sight, touch, hearing, and smell.

அ. நிறைமொழி மாக்கர் பெருமை கில*க்கு* மறைமொழி காட்டி விடும்.

(பரி-கை.) எ-து, — கிறைக்த மொழியின் யுடைய துறக்தாரது பெரு மையை கிலவுலகத்தின்கண் அவராணயாகச் சொல்லிய மர்தொங்களே கண்கூடாகக் காட்டும். எ-று.

கிறைமொழி யென்பது அருளிற் கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப் பயன்களேப் பயக்தேவிடு மொழி. காட்டுதல் பயனு னுணர்த்துதல்.

- (தெ ப ரை.) நிறைமொழி (பயன்) நிறைக்த சொல்ஃ யுடைய, மாக்தர் – முனிவரது, பெருமை – மகிமையை, நிலத்து – பூலோகத்தில், மறைமொழி – (அவராணேயாகச்சொல்லிய) மக் தொங்களே, காட்டிவிமெ – (பிரத்தியக்ஷமாகக்) காட்டிவிடும்.
- 28. The hidden words of the men whose words are full of effect, will shew their greatness to the world.
 - கூ. குணமென்றுங் குன்றேறி கின்றுர் வெகுளி கணமேயுங் காத்த லரிது.
- (பாடு- கொ.) எ-தா,—தாறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிப சற் குணங்க எாகிய குன்றின் முடிவின்கணின்ற முனிவரது வெகுளி தாஜான்ன அளவு கணமேயாயிறும் வெகுளப்பட்டாராற் றமித்தலிறை, எ-றா.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களேச் குன்*ரு*க வுருவகஞ் செய்**தார். குண**ம் சாதி யொருமை. அஞ்தியாய் வருடின்றவா*று*பற்றி ஒரோ அழி வெஞளி தோன்றிய பொழுதே அதனே மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆகலிற் கணமேயு மென்றும், கிறைமொழிமாக்தராகலிற் காத்த லரிதென்றுங் கூறி ஞாச். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவராணே கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ணா.) குணம் என்னும் குன்று (தாறவு மெய்யறிவு ஆசையில்லாமை மூதலான) நற்குணங்களாகிய மஃயின் மேல், ஏறிகின்முர்–ஏறிகின்றமுனிவாது, வெகுளி–கோபமானது, கணமேயும் – (தானுள்ள அளவு) கணப்பொழுதே ஆயினும், காத் தஸ் – (கோபிக்கப் பட்டவராலே) தூத்தல், அரிது–அரிதாம்.
- 29. The anger of those who have ascended the mountain of goodness, though it continue but for a moment, cannot be resisted.
 - கo. அக்கணரென்போ சறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ் செக்கண்மை பூண்டொழுக லான்.

(படு-கை.) எ-து,—எல்லா வுயிர்கண் மேலுஞ் செவ்விய தண்ணளி பைப் பூண்டொழுகலான்,அக்தணரொன்று சொல்லப் படுவார் துறவறத்தி னின்ரூர். எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக் கோடல். அக்தண எென்ப தழகிய தட்பத்தை யுடையாளென ஏதுப் பெயராகலின், அஃ தவ் வருளுடையார்மே லன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வா ரூணேயுடைய ராயினும் உயிர்கண்மாட் டருளுடைய எென்ப திதனுற் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப டை.)— எவ்வுயிர்க்கும் எல்லா வுமிர்களின்மே லும், செர்தண்மை – செவ்வையான அருளே, பூண்டு – விரதமாகக் கொண்டு, ஒழுகலான் – கடக்கையினல், அர்தணரென்போர் – அக்தணரென்று சொல்லப்படுவோர், அறவோர் – துறவறத்தி னின்றவர்.
- 30. The virtuous are truly called Anthanar, because in their conduct towards all creatures they are clothed in kindness.

ச-ம். அதி — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரான் உணர்த்தப்பட்ட அம்மூன்றனுள் ஏனேப் பொருளும் இன்பமும் போலாது, அறன் இம்மை மறுமை வீடென்னு மூன் நண்யும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத் தென்பது கூறுதல். அதி காரமுறைமையும் இதனுனேவினங்கும். ''சிறப்புடை மரபிற்பொருளு மின் பமு மறத்துவழிப்படேக் தோற்றம்போல்'', என்குர் பிறரும்.

க. சிறப்பீணஞ் செல்வமு மீண மறத்தி**ணஉங்** காக்க மெவனே வயிர்க்கு.

(பரி-கொ.) எ-து,--வீடுபேற்றையுர்தரும்; துறக்க முதலிய செல்வத் தையுக்தரும்; ஆதலான், உயிர்கட் கறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது. எ-று.

எல்லாப் பேற்றினுஞ் சிறக்கமையின் வீடு சிறப்பெனப் பட்டது. ஆக் கச்தருவத‱ ஆக்கமென்றூர்; ஆக்கம் – மேன்மேலுயர்தல். ஈண் டுயிரென் றது மக்களுபினா. சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரிய ததுவேயாகலின், இதனுன் அறத்தின் மிக்க வுறுதி மில்லே யென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)— சிறப்பு மோக்ஷக்கையும், ஈனும் கொடுக்கும், செல்வமும் (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும்; (ஆதலால்) உயிர்க்கு (மனிதர்) உயிர்க்கு, அறத் தின் ஊங்கு தருமத்தின்மேற்பட்ட, ஆக்கம் பெருக்கத்தைத் தருவது, எவன் யாது.
- 31. Virtue will confer heaven and wealth; what greater source of happiness can man possess?
 - உ. அறத்தினாஉங் காக்கமு மில்லே யதனே மறத்தலி ணாங்கில்லே கேடு.
- (பி-கை.) எ-து,—ஒருவனுக் கறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட வாக்கமு மில்லே; அதனே மயக்கத்தான் மறத்தலின் மேற்பட்ட கேடுமில்லே. எ-ற்.

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்ஃபெனமேற் சொல்லிய வதஃகயே அறவ தித்தார். அதனுற் கேடுவருதல் கூறுதற் பயனுக்கி, இதனுலதுசெய்யாத வழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) அறக்கின்ஊங்கு-தருமஞ் (செய்தளின்) மேற்பட்ட, ஆக்கமும்-பெருக்கத்தைத் தருவதும், இல்லே - இலது; அதனே - அத்தருமத்தை, மறத்தளின் ஊங்கு-(மயக்கத்தால்) மறக்து விடுதளின்மேற்பட்ட, கேடு - கேட்டைத் தருவதும், இல்லே - இலது.
- 32. There can be no greater source of good than (the practice of) virtue; there can be no greater source of evil than the forgetfulness of it.
 - டை. ஒல்லும் வகையா னறவினே யோவாதே செல்லும்வா பெல்லாஞ் செயல்.

(படு-கை.) எ-து,—தத்தமக் கியலுக் திறத்தான் அறமாகிய கல்லினே பை யொழியாதே அஃதெய்து மிடத்தானெல்லாஞ் செய்க. எ-று.

இயலுக் திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற் கேற்பவும், துறவறம் யாக்கை கிலேக்கேற்பவுஞ் செய்தல். ஓவாமை யிடைவிடாமை. எய்து மிட மாவன மனம் வாக்குக் காய மென்பன. அவற்முற்செய்யும் அறங்களாவன முறையே கற்செக்தையும் கற்சொல்லும் கற்செயலுமென இவை. இதனுன் அறஞ் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)— ஒல்லும் வகையான் (தமக்குக் தமக்குக்) கூடும்வகையால், அறவினே – தருமமாகிய கல்வினேயை, ஓவாதே-இடைவிடாமல், செல்லும் வாய்எல்லாம் – (அது) செல்லுமிடங் . ' களிஞெலெல்லாம், செயல் – செய்யக்கடவர்.
 - 33. As much as possible, in every way, incessantly practice virtue.

சு. மனத்தாக்கண் மாசில தை ல*ீனைத்தற* துகுல நீர பிற.

(படு-கை.) எ-து,—அவ்வாற்றுன் அறஞ்செய்வான் தன்மனத்தின்கட் குற்றமுடையன் அல்லனைக; அவ்வளவே அற னைது; அஃதொழிக்க சொல் லும் வேடமும் அறனெனப் படா, ஆர வார கீர்மைய, எ-று.

குற்றம் தீயனசிக்தித்தல். பிறாறிதல் வேண்டிச் செய்கி<mark>ன்றன ஆகலி</mark> ன், ஆகுலகிர வென்*ரு*ர். மனத்து மாசுடையஞயவழி அதன் வழியவாகி<mark>ய</mark> மொழி மெய்களாற் செய்வன பயனில வென்பதாஉம் பெறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—மனத்துக்கண் - (அப்படி அறஞ்செய்பவன் தனது) கெஞ்சினிடத்து, மாசு இலன் ஆதல்-குற்றமில்லாதவஞ கக்கடவன்; அறன் - தருமமாவது, அணேத்து-அவ்வளவே; பிற-அது ஒழிந்தசொல்லும் வேடமும், ஆகுலகீர - (அறமெனப்படு வனவல்ல;) ஆரவார குணத்தை யுடையனவாம்.

34. Let him who does virtuous deeds be of spotless mind; to that extent is virtue; all else is vain show.

டு. அழுக்கா றவாவெகுளி பின்னைச்சொன் னைகு மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(பரி-கை.) எ-து, — பிற ராக்கம் பொருமையும், புலன்கண்மேற்செல் சென்ற அவாவும், அவையே துவாகப் பிறர்பால்வரும் வெகுளியும், அதுபற்றி வருங்கபிஞ் சொல்லுமாகிய இக் கான்கினேயுங்கடிக் திடையருது கடக்த தறமாவது, எ-று.

இதனுன் இவற்*ரேடு* விரவி யியன்ற தறமெனப் படாதென்ப**தாஉங்** கொள்க. இவை இரண்டு பாட்டானும் அறத்தின தியல்பு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)— அழுக்காறு – (பிறருயர்ச்சி) பொ*ரு*மையும், அவா - (ஐம்புல) ஆசையும், வெகுளி – (அவை காரணமாகப் பிறர்மேல் உண்டாகிற) கோபமும், இன்சைசொல் (அதுபற்றி வருகிற) கடிஞ்சொல்லும், இ நான்கும்-ஆகியவிக்நான்கினேயும், இழுக்கா – கடிக்து, இயன்றது – (ஒழிவில்லாமல்) நடக்கது, அறம் - அறமாவது.

35. That conduct is virtue which is free from these four things, viz., envy, desire, anger, and bitter speech.

கு. அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது பொன்றுங்காற் பொன்முத் துணே.

(பாரி-கை.) எ-து,—யாம் இது பொழுதிளேயமாகலின் இறக்குஞான் று கெய்துமெனக் கருதாது அறத்தினே காடோறாஞ் செய்க; அவ்வாறாசெய்த அறம் இவ்வுடம்பினின்று முமிர்போங் காலத் ததற் கழிவில்லாத துணே யாம், எ-று. மற்றென்ப தசைகிலே. பொன்றுத் துணேயென்றுர், செய்த வுடம்பழி யவு முயிரோ டொன்றி யேணே யுடம்பினுஞ் சேறவின். இதனுன் இவ்வியல் பிற்று இய அறத்தினே கிலேயாத யாக்கை கிலேயினபொழுதே செய்க வென் பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—(நாம் இப்போது இளமைப்பருவ முடையோம் ஆகலின்) அன்று – இறக்குநாளில், அறிவாம் என்னு – செய்வோமென்று நினேயாமல், அறம் – தருமத்தை, செய்க-(தினக்தோறும்) செய்யக்கடவர்; அது-அப்படிச் செய்யப்பட்டி தருமமானது, பொன்றுங்கால்-உடம்பினின்று முயிர் போங்கால த்து, பொன்றுக்துணே – (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாத துணையாம்.

36. Defer not virtue to another day; receive her now; and at the dying hour she will be your undying friend.

எ. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை பொறுத்தானே சேர்ந்தா னிடை.

(பரி - கொ.) எ-து,—அறத்தின் பயனிதுவென்று யாம் ஆகம் அளவை யான் உணர்த்தல் வேண்டா; சிவிகையைக் காவுவாஞேடு செலுத்துவானி டைக்காட்சி யளவை தன்ஞைனே யுணரப்படும், எ-று.

பயணே ஆறென்*ருர்*, பின்னதாகலின். எனவென்னும் எச்சத்தாற் சொல்லாகிய ஆகம அளவையும், பொ*றுத்தா*ஞே ரே்க்தானிடை யென்ற தனுற் காட்சி அளவையும் பெற்*ரு*ம். உணரப்படு மென்பது சொல்லெச் சம். இதனுற்பொன்*ருத் துணேயாத*ல் தெளிவிக்கப்பட்டது.

(தெ-ப-னா)—அறக்த ஆறு - தருமத்தின்பயன், இதுவென—இதுவென்ற, (ஆகம வளவையால் அறிவிக்க) வேண்டா—வேண்டியதில்ல, சிவிகை — தண்டிகையை, பொறுத்தாகுடு - சுமப்பவகுகு, ஊர்ந்தானிடை - செலுத்துவோனிடத்துக் (காட்சியளவையினுலேயே அறியப்படும்.)

37. The fruit of virtue need not be described in books; it may be inferred from seeing the bearer of a palankeen and the rider therein.

அ. வீழ்காள் படாஅமை கன்முற்றி னஃதொருவன் வாழ்காள் வழியடைக்குங் கல்.

(படு-கை .) எ-து,—செய்யாது கழியு காளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத் தைச் செய்யுமாயின், அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடுகாள் வரும் வழியை வாராம லடைக்குங் கல்லாம், எ-று.

ஐவகைக் குற்றத்தான் வரும் இருவகை வினேயு முள்ள துணேயும் உயிர் யாக்கையோடும் கூடிரின் றவ்வினேகள் திருவகைப் பயணேயு நாகருமாக லான், அக்காண்முழுவதும் வாழ்கா னெனப்பட்டது. குற்றங்கள் ஐக்தாவன அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன. இவற்றை வட தாலார் பஞ்சக்கிலேசு மென்ப, விண்யிரண்டாவன கல்விண் தீவிண்யென் பன. பயனிரண்டாவன இன்பர்துன்பமென்பன. இதனுன் அறம் வீசி பயக் குமென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப-னா.)—ஒருவன்—, வீழ்காள் (செய்யாமற்) கழியு ரோள், படாமை - உண்டாகாமல், என்று - தருமத்தை, ஆற்றின் -செய்வாளுயின், அஃது—அச்செய்கையானது, வாழ்காள் - (அவண் சரீரத்தோடுகூடி) வாழுகாளது, வழி - (வரும்) வழியை, அடைக் கும் கல்-(வராமல்) அடைக்குங்கல்லாம்.
- 38. If one allows no day to pass without some good being done, his conduct will be a stone to block up the passage to other births.
 - கூ. அறத்தான் வருவதே **மி**ன்பமற் **றெல்லாம்** புறத்த புகழு மில.

(பரி-ரை.) எ-து,—இல்லறத்தோடு பொருக்தி வருவதே இன்பமாவ த; அதனுடு பொருக்தாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினுக் துன்பத்தி விடத்த; அதுவேயுமன்றிப் புகழு முடைய வல்ல, எ-து.

ஆனருபு ஈண் டுடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. "தாங்குகையா இேங்கு கடைய" என் புழிப்போல, இன்பம் காமதுகர்ச்சி. அஃதாவது காமத்துப் பாலின் முதற்கட் சொல்லுவது. இன்பத்துப் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தான் வரும் பிறனில் விழைவுமுதலாயின அக்கணத்துள் இன்ப மாய்த் தோன்றும் ஆயினும் பின்துன்பமாய் விளதலின் புறத்தவென்றுர். அறத்தோடு வாராதனபுகழும் இல எனவே, வருவது புகழுமுடைத்து என் பத பெற்றும். இதனை அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய் தவர் என்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—அறத்தான் – இல்லறத்தோகு பொருக்கி, வரு வகே - வருமின்பமே, இன்பம் - இன்பமாகும்; மற்று எல்லாம் – அதனேடு பொருக்காது வருவனவெல்லாம் (இன்பமாயினும்), புறத்த-துன்பத்துட் சேர்வனவாம்; (அதுவுமல்லாமல்) புகழும்– புகைழயும், இல – உடையனவல்ல.

39. That pleasure which flows from domestic virtue is pleasure; all else is not pleasure, and it is without praise.

கo. செயற்பால தோரு மறனே பொருவற் குயற்பால தோரும் பழி.

(படு-கொ.) எ-து,— ஒருவனுக்குச் செய்தற் பான்மையது கல்விணேயே; ஒழிதற் பான்மையது தீவிணேயே, எ-று.

ஒருமென்பன இரண்றிம் அசை, தேற்றேகாரம் பின்னுங் கூட்டப்பட் டத. பழிக்கப் படுவதனேப் பழியென்றுர். இதனுற்செய்வதும் ஒழிவதும் சியமிக்கப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.) — ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, செயல்பால து-செய்தலாகிய தன்மையையுடையது, அறனே - நல்விகேயே: உயல்பாலது - ஒழிதலாகிய தன்மையையுடையது, பழி (ஏ)-தீவிணேயே.

40. That is virtue which each ought to do, and that is vice which each should shun.

இல் ல ற வி யல் **ரு**-ம். அதி—இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோகு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலே அற ஞ்செய்தற் குரிய இருவகை நிலேயுள் முதலாதலின், இஃதறன்வலி யுறுத் தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு கல்லர்ற்றி னின்ற தூணே.

(பரி-கை.) எ-து,---இல்லறத்தோகு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப் படுவான் அற வியல்பினேயுடைய ஏணே மூவர்க்கும் அவர்செல்லும் கல்லொ முக்ககெறிக்கண் ணிலேபெற்ற துணேயாம், எ-று.

இல்லென்ப தாகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் விணே முதல்போலக் கூறப்பட்டது. ஏனேய மூவராவார், ஆசாரிய னிடத்தி னின் மூதல்போலக் கூறப்பட்டது. ஏனேய மூவராவார், ஆசாரிய னிடத்தி னின் றேதலும் விரதம் காத்தலுமாகிய பிரமசரிய ஒழுக்கத்தாலும், இல்லே விட்டுத் தியொடு வனத்தின்கட்சென்று மீனயான் வழிபடத் தவஞ் செய்யும் ஒழுக்கத்தாலும், முற்றத் துறந்தயோக வொழுக்கத்தாலும் என இவர். இவரில் இவருள் முன்னே யிருவளையும் பிறர்மத மேற்கொண்டு கூறிஞர். இவரில் வொழுக்க செறிகளே முடியச் செல்லுமனவும் அச்செலவிற்குப் பசுகோய் குளிர்முதலியவற்றுன் இடையூறுவராமல் உண்டியும் மருந்தம் உறையுளு முதலிய உதவி அவ்வவ கெறிகளின் வழுவாமற் செலுத்துதலான், தல்லாற்றினின்ற துணேயென்றுர்.

(தெ-ப-லா.) — இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்பவனென்ற சொல்லப்படுவோன், இயல்பு உடைய-(துறவறத்) தன்மையையுடைய, மூவர்க்கும் - (மற்றை) மூவர்க் கும், கல் ஆற்றில் – (அவரது) கல் (ஒழுக்க) வழிகளில், நின்ற -கிஃபெற்ற, துணே – துணையாவான்.

41. He will be called a (true) householder, who is a firm support to the virtuous of the three orders in their good path.

உ. துறக்கார்க்குக் துவ்வா தவர்க்கு மிறக்கார்க்கு மில்வாழ்வா னென்பான் ஹணே.

(பரி - கை.) எ-து,—கணேக ணூனவரால் துறக்கப் பட்டார்க்கும் கல் கூர்க்கார்க்கும் ஒருவரு மின்றித் தன்பால்வக் திறக்தார்க்கும் இல்வாழ் வானென்று சொல்லப் படுவான் துணே, எ-று.

அறச்தார்க்குப் பாவம் ஒழிய அவர் கணேகணுப்சின்ற வேண்டுவன செய்தலானம், அவ்வாதவர்க் குணவுமுதலிய கொடுத்தலானும், இறக் தார்க்கு நீர்க்கடன்முதலிய செய்து நல்லுலங்குக்கட்செலுத்தலானும் துணே யென்றுர். இவை பிரண்சிபாட்டானும் இன்னிஸ் யெல்லா வுபகாரத்திற் கும் உரித்தாதல் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) தூறந்தார்க்கும் (ஆதார மான்வராலே) விடப்பட்டோர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும் - வறுமைப்பட்டவர்க் கும், இறந்தார்க்கும் - (ஒருவருமில்லாமல் வந்து) இறந்தவர்க் கும், இவ்வாழ்வான் என்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப் படுவோனே, துணே – துணேயாவன்.
- 42. He will be said to flourish in domestic virtue who aids the forsaken, the poor, and the dead.
 - டை. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருக்தொக்க ருனென்றுங் கைம்புலத்தா மேர்ப்ப நூல்.

(பரி-கை.) எ-து,—பிதேரர் தேவர் விருக்தினர் சுற்றத்தார் தானென் நுசொல்லப்பட்ட ஐக்திடத்திஞ் செய்யும் அறகெறியை வழுவாமற் செய் தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம், எ-று.

பிதிரராவரர் படைப்புக் காலத் தயற்ற படைக்கப் பட்டதோர் கட வுட்சாதி, அவர்க்கிடக் தென்றிசை யாகலின் தென்புலத்தா என்றுர். தெ ய்வமென்பது சாதி யொருமை. விருக்தென்பது புதுமை. அஃ, தீண்டாகு பெயராய்ப் புதியராய் வக்தார்மேல் சின்றது. அவர் இருவகையர், பண் டறிவுண்மையிற் குறித்து வக்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வக்தாரு மேன. ஒக்கல் - சுற்றம். எல்லா அறங்களும் தானுள்ளுய் சின்று செய் யவேண்டுதலின் தன்ணே யோம்பலும் அறஞுயிற்று. என்ற என்பது விகார மாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தற் கிடஞைகலின் ஐம்புல மென்றுர். அரசனுக் கிறைப்பொருள் ஆறி லொன்றுயிற்று இவ்வைம்புலத் திற்கும் ஐக்து கூறவேண்டுதலான் என்ப தறிக.

(தெ-ப-ரை.) — தென்புலத்தார் – பிதிரரும், தெய்வம்-தே வரும், விருக்து - அதிதியரும், ஒக்கல் – சுற்றத்தாரும், தான்-தானும், என்ற - என்றுசொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்து – ஐக்திட த்துஞ் செயப்படுகின்ற, ஆறு - (அற) வழியை, ஒம்பல்-வழுவா மற்செய்தல், தஃ - (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடையஅறமாம்.

43. The chief (duty of the householder) is to preserve the five-fold rule (of conduct) towards the manes, the Gods, his guests, his relations, and himself.

ச. பழியஞ்சிப் பாத்தா ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(படி-கை.) எ-து,—பொருள் செய்யுங்காற் பாவத்திற் கஞ்சி ஈட்டி, அப்பொருளே இயல்புடைய மூவர் முதலாயிஞர்க்கும் தென்புலத்தார் முத விய கால்வர்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலே ஒருவ னில்வாழ்க்கை உடைத்தா வின்,அவன்உழி யுலகத் தெஞ்ஞான் மும் கிற்றல்அல்லது இறத்தலில்லே,எ-று. பாவத்தான் வந்த பிறன்பொருவேப் பகுத்துண்ணின், அறம் பொரு ளுடையார் மேலும், பாவக் தன்மேலுமாய் நின்று வழியெஞ்சும் ஆகலின் பழியஞ்சு யென்றுர். வாழ்வான தடைமை வாழ்ச்சைமே லேற்றப் பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—(பொருள் சம்பாதிக்கும்போது) பழி-பாவ த்தாக்கு, அஞ்சி – பயப்பட்டுச் (சம்பாதித்து), பாத்து – (அப் பொருளே முன்சொல்லப்பட்ட பதின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு, ஊண் – (தான்) உண்ணுதில, வாழ்க்கை – (ஒருவனது) இல்வா ழ்க்கையானது, உடைத்து ஆயின் – உடையதானல், வழி - (அவ னது) சந்ததியானது, எஞ்சல் – குறைதல், எஞ்ஞான்றும் – எக் காளும், இல் – இல்லே.
- 44. His descendants shall never fail who, living in the domestic state, fears vice (in the acquisition of property) and shares his food (with others.)
 - டை அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்லாழ்க்கை பண்பும் பயது மது.

(பரி-கொ.) எ-து,— ஒருவன் இல்வாழ்க்கை தன் துணேவிமேற் செய்யத் தகும் அன்பினேயும் பிறர்க்குப் பகுத்துண்ட லாகிய அறத்தினேயும் உடை த்தாயின், அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம், எ-று.

கிர னிறை இல்லாட்கும் கணவற்கும் கெஞ்சொன் ருகாதவழி இல் லறங் கடைபோசாமையின் அன்புடைமை பண்பாயிற்று. அறனுடைமை பய ஞயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானும் இன்னிலேயி னின்முன் அறஞ்செய்யு மாறு கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—இல்வாழ்க்கை (ஒருவனத) இல்வாழ்க்கை கயானது, அன்பும் (தன்மீனயாளிடத்துச் செய்யத்தகும்) அன்பினயும், அறனும் (பிறர்க்குப் பகுத்துண்ணுதலாகிய) அறத்கினயும், உடைத்தாயின் உடையதானல், அது அவ்வுடைமையானது, (அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு), பண்பும்-குணமும், பயனும் பிரயோசனமும் ஆம்.
- 45. If the married life possess love and virtue, these will be both its duty and reward.
 - சு. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற் போஒய்ப் பெறுவ தெவன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செ லுத்துவனுயின், அவன் அதற்குப் புறமாகிய கெறியிற்போய்ப் பெறும்பயன் யாது, எ-று.

அறத்தா**ொன்பது பழிஅஞ்சிப் பகுத்துண்டலும் அன்**புடைமையு மெ **ன** மேற்சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லே விட்டுவனத்துச்செல்லுகிலே. அக் கிலேயின் இது பயனுடைத் தென்பார் போய்ட் பெறுவ தெவனென்*ரூர்*.

- (தெ-ப-ரை.)—(ஒருவன்) இல் வாழ்க்கை இல் வாழ்க்கை பை, அறத்து ஆற்றின் - தருமத்தின்வழியில், ஆற்றின் - செலுத் தோவாளுமின், புறத்து ஆற்றில் - (அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியிலே, போய் - சென்று, பெறுவது - பெறும்பயன், எவன்-யாது.
- 46. What will he who lives virtuously in the domestic state gain by going into the other, (ascetic.) state?
 - எ. இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான் முயல்வாரு எெல்லாக் தூல்.
- (படு-கூர.) எ-து,—இல்வாழ்க்கைக்க ணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடிவாழ்பவ னென்று சொல்லப் படுவான் புலன்களே விட முயல்வா ொ ல்லாருள்ளு மிக்கவன், எ-று.

முற்றத் தூறக்தவர் விட்டமையின், முயல்வா ரென்றது மூன்ருகிலேயி னின்ருரை; அக்கிலேதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லா ருன்ளுமெனவும் முயலாதுவைத்துப் பயனெய்துதலின் தலேயெனவுங் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-னா.) இல்வாழ்க்கை இல்வாழ்க்கையிலே வின்று, இயல்பிஞன் - (அதற்குரிய) இயல்போடுகூடி, வாழ்பவன் என் பான் - வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன், முயல்வாருள் எல்லாம் - (ஐம்புலங்களே பெட) முயற்கிசெய்வா ரெல்லாருள்ளும், தகே - மேற்பட்டவனுவான்.
- 47. Among all those who labor (for future happiness) he is greatest who lives well in the household state.
 - அ. ஆற்றினெழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை கோற்பாரி ஞேன்மை யுடைத்து.

(படு-கை.) எ-து,—தவஞ் செய்வாரையுக் தத்த கெறியின்கண் ஒழு கப்பண்ணித் தானுக் தன்னறத்திற் றவருத இல்வாழ்க்கை அத்தவஞ்செய் வார் கிலேயினும் பொறையுடைத்து, எ-று.

பசு முதலிய இடையூறு கீக்கலின் ஆற்றிஞெழுக்கி பென்ரூர். கோற் பா சென்பதாகுபெயர்.கோற்பார் கிலேக்கு அவர் தம்மையுற்ற கோயல்லது இல்வாழ்வார் கிலேபோற் பிறரையுற்ற கோயும் பொறுத்தல் இன்மையின் கோற்பாரி ஞேன்மை யுடைத்தென்ரூர்.

- (தெ-ப-ரை.)—(தவஞ்செய்வோரையும்) ஆற்றின்-(தமது) வழியில், ஒழுக்கி – கடத்தி, அறன் - (தானுக்தன்) அறத்தினின் அம், இழுக்கா - தவருத, இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, கோற்பாரின் – அத்தவஞ் செய்வாரது கிலேயினும், கோன்மை– பொறமையை, உடைத்து – உடையதாம்.
- 48. The householder who, not swerving from virtue, helps the ascetic in his way, endures more than those who endure penance.

கை. அறனெனப் பட்டதே பில்வாழ்க்கை யஃதும் பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

(படு-கொ.) எ து,—இருவகை யறத்தினும் தால்களான் அறை கொன்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட தில்வாழ்க்கையே; ஏணேத் துறவறமோ எனின் அதுவும் பிறனுற் பழிக்கப் ப®வதில்லேயாயின் அவ் வில்வாழ்க்கையோ டொருதன்மைத்தாக கன்று, எ-று.

ஏகாரம் பிரிகிஸக்கண் வக்தது. இதனுற் பிரிக்கப்பட்டது துறவற மாகலின், அஃதென்னஞ் சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன் பழிப் பதென்றது கூடா வொழுக்கத்தை. துறவறம் மனத்தையும் பொறிகளேயும் ஒறுத்தடக்கவல்ல அருமை யுடைத்தாய வழியே. அவற்றை ஒறுக்கவேண் டாது ஐம்பில இன்பங்க னாரத்துய்க்கு மேன்மை யுடைய இல்வாழ்க்கை யோடு அறமென வொருங்கெண்ணப் படுவதென்றவா ருயிற்று. இவை கான்குபாட்டானும் இன்னிலேயே பயறுடைத்தென இதன் சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—(இருவகை யறங்களுள்) அறன் எனப்பட் டது – (நால்களால்) அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட் டது, இல்வாழ்க்கையே—, (மற்றைத் துறவறமோவென்றுல்) அஃ தும் - அதுவும், பிறன்பழிப்பது – பிறனுற் பழிக்கப்படுவதை, இல் ஆயின் – உடைத்தாகாம விருக்தால், கன்று – (அவ் வில்வாழ்க் கையோடு ஒரு தன்மையதாக) கன்றும்.
- 49. The marriage-state is truly called virtue. The other state is also good, if others do not reproach it.
 - **க0. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுக்** தெய்வத்துள் வைக்கப் 20ம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இல்லறத்தோடு கூடிவாழு மியல்பிஞல் வையத் தின்கண் வாழ்பவன் வையத்தானே எனினும் வானின்கண் உறையும் தேவ ருளொருவஞக வைத்து கன்கு மதிக்கப்படும், **எ-று.**

பின்தேவஞய் அவ்வறப்பய னுகர்த லொரு திலயாகலின், தெய்வத்_{தின} வைக்கப்பும் என்*ருர்*. இதஞன் இன்னிலேயது மறுமைப்பயன் கூறப்பட் டது. இம்மைப்பயன் புகழ், அதினையிறுதிக்கட் கூறுப

- (தெ-ப-ரை.)—வாழ்வு ஆங்கு இல்லறத்தோகு கூடி வாழு மியல்பினைல், வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள், வாழ்பவன்—, (மண்ணுலகத்தானேயாயினும்), வான் உறையும் - விண்ணுலகத் திலிருக்கின்ற, தெய்வத்துள் - தேவருள், வைக்கப்படும் - (ஒருவ தை) வைத்து மதிக்கப்படுவான்.
- 50. He who on earth has lived in the conjugal state as he should live, will be placed among the gods who dwell in heaven.

கு-ம். அதி—வாழ்க்கைத்துணே நலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணேயாகிய இல்லானது கன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

மீனத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
 வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணே.

(பரி-ரை.) எ-து,— மணேயறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கைகளோ யுடையளாய்த் தன்ணேக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கை பையுடையான் அதற்குத்துணே, எ-று.

கற்குணங்களாவன — தூறக்தார்ப்பேண லும், விருக்தயர் தலும், வறியார் மாட்டருளுடைமையு முதலாயின. கற்செய்கைகளாவன — வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிக்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றெழில் வண் மையும், ஒப்பு சுவு செய்தலு முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கை யாவதை — முதலேயறிக் ததற்கியைய வழித்தல். இதனுன் இவ்வி சண்டுகண் மையுஞ் சிறக்தனவென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.) — மனேத்தக்க - இல்லறத்துக்குத்தக்க, மாண் பு உடையள் ஆகி – நற்குண நற்செய்கைகளே யுடையவளாகி, தன்கொண்டான் - தன்னேக்கொண்டவனது, வளம் தக்காள் வா ழக்கை - வரவுக்குத்தகுர்த வாழ்க்கையையுடையவன், துணே – (அவ்வில்லறத்துக்குத்) துணேயாவாள்.

- 51. She who has the excellence of home virtues, and can expend within the means of her husband, is a help in the domestic state.
 - 2. மினமாட்சி மில்லாள்க ணில்லாடின் வாழ்க்கை மெடுகைமாட்சிக் தாமிறை மில்.

(பரி-கொ.) எ-து,— மஃனயறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவன் இல்லாளிடத் தில்ஃயொயின், அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத் திண் மாட்சிமைத்தாயினும் அஃதிடைத்தன்று, எ-று.

இல்லேயென்றுர், பயன்படாமையின்.

(தெ-ப-ரை.)—மினமாட்சி - இல்லறத்திக்குத்தகுந்த நற் குணாந்செய்கைகள், இல்லாள்கண் - (ஒருவனதை) மினயாளிட த்தி, இல் ஆயின் - இல்லே ஆயின், வாழ்க்கை - அவ்வில்வாழ்க் கையானது, எனேமாட்சித்தி ஆயினம் - (செல்வத்தால்) எவ்வ னவு பெருமையை உடையதாயினும், இல் - அப்பெருமையை உடையதன்று.

- 52. If the wife be devoid of domestic excellence, whatever (other) greatness be possessed, the conjugal state, is nothing.
 - டை. இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானு <u>அ</u>ள்ளதெ னில்லவண் மாணுக்கடை.

(பரி-கை.) எ-து,— ஒருவனுக் கில்லாள் மற்குணை மற்செய்கையேன் ஆயி னக்கால் இல்லாதது யாது? அவன் அன்ன எல்லாக்கால் உள்ளது யாது? எ-று.

மாண்பெனக்குணத்தின்பெயர் குணியின்மே வின்றது. இவை யிர ண்டு பாட்டானும் இல்வாழ்ச்கைக்கு வேண்டுவது இல்லாளது மாட்சியே பிறவல்ல என்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—(ஒருவனுக்கு) இல்லவள் மீணயாள், மாண்பு ஆணுல் நற்குண நற்செய்கை யுள்ளவளாயிருந்தால், இல்லது இல்லாதபொருள், என் யாது? இல்லவள் அம் மீணயாள், மாணுக்கடை அப்படிப்பட்டவ ளாகாதிருந்தால், உள்ளது உள்ளபொருள், என் யாது?
- 53. If his wife be eminent (in virtue) what does (that man) not possess? If she be devoid of it, what does (he) possess?
 - ச. பெண்ணிற் பெருக்தக்க யாவுள கற்பென்னுக் திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல்லாளின் மேம் பட்ட பொருள்கள் யாவையுள? அவண்மாட்டுக் கற்பென்னுங் கலங்கா கிலேமை யுண்டாகப் பெறின், எ-று.

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின் மையின் யாவுளவென்முர். இதனுற் கற்புகலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—கற்பு என்னும் திண்மை-கற்பென்னுங் கலங் காஙிலேமை, உண்டு ஆக பெறின் – உண்டா யிருக்கப்பெற்றுல், பெண்ணின்-மணேயாளினும், பெருக்தக்க – உயர்வாகிய பொருள் கள், யா – எவை, உள – இருக்கின்றன.
- 54. What is more excellent than a wife, if she possess the stability of chastity?
 - **டு.** தெய்வர் கொழா அள் கொழு நற் *ெரு*ழு தெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(படு-ணை.) எ-து,—பிறதெய்வக் தொழாது தன் தெய்வமாகிய கொழு கனேத் தொழாகின்ற துயிலெழுவாள் பெய்யென்றுசொல்ல மழை பெய் யும், எ-று.

தெய்வர் தொழுதற்கு மனர்தெளிவது தெயிலெழுங் காலத்தாகலின், தொழுதெழுவானென்றுர். தொழாகின் றென்பது தொழுதெனத்திரிக்கு கின்றது. தெய்வர்தா னேவல்செய்யு மென்பதாம். இதனுற் கற்புடையவ ளது ஆற்றல் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—தெய்வம் – (பிற) தெய்வத்தை, தொழாள்-வணங்காளாகி, கொழுகன் – (தன்தெய்வமாகிய) கணவனே, தொ முது – வணங்காகின்று, எழுவாள் – (கித்திரைவிட்டு) எழுக் திருப்பவள், பெய் என – பெய்யென்று சொல்ல, மழை – மழை யானது, பெய்யும்—.

55. If she, who does not worship God, but who rising worships her bushand, say, "let it rain," it will rain.

சு. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்*து*ச் சோர்விலாள் பெண்

(படு-கோ.) எ-து,—கற்பினின்றம் வழுவாமற் றன்னேக்காத்து, தன் கோக் கொண்டவினயும் உண்டிமுதலியவற்றுற் பேணி, இருவர்மாட்டு என் மை யமைக்தே புகழ் மீங்காமற் காத்து, மேற்சொல்லிய மற்குண மற்செய் கைகளினுங் கடைப்பிடி யுடையாளே பெண்ணுவாள், எ-று.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழுமூர் கற்பாற் றன்னேப்புகழ்வது. சோர் அ- மறவி. இதஞற் றற்புகழ்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—தன்காத்து (கற்பினின்றும் வழுவாமல்) தன்னேக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, தன்கொண்டான்பேணி – தன் கோக்கொண்டவளேயும் (உண்டிமுதலானவற்றுல்) உபசரித்து, த கைசான்ற – (தம்மிருவரிடத்தும்) என்மையமைந்த, சொற்காத் த – புகழை (நீங்காமற்) காப்பாற்றி, சோர்விலாள் – (முன்சொ ல்லப்பட்ட) நற்குண நற்செய்கைகளிலும் (மறவி) இல்லாதவ ளே, பெண் – பெண்ணுவாள்.
- 56. She is a wife who unweariedly guards herself, takes care of her husband, and preserves an unsullied fame.
 - எ. திறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர் நிறைகாக்குங் காப்பே த‰.

(படி - ரை.) எ-து,— மகளிரைத் தலேவர் கிறையாற்காக்குங் காவ லென்ன பயனேச்செய்யும்? அவர் தமது கிறையாற் காக்குங் காவலே தலே யாய காவல், எ-று.

கிறை — மதிலும் வாயில் காவலு முதலாயின. கிறை — கெஞ்சைக் கற் புகெறியில் கிறுத்தல். காவல் இரண்டினும் கிறைக்காவ வில்வழி யேணேச் சிறைக்காவலாற் பயனில்லே யென்பார், கிறைகாக்குவ் காப்பேதலே யென் ரூர். ஏகாரம் பிரிகிலேக்கண் வக்தது. இதனுற் றற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—மகளிர் - பெண்களே, சிறை - காவலினுலே, காக்கும் - (தீஃவர்) காக்கும், காப்பு - காவலானது, எவன் செய் யும் - என்ன பிரயோசனத்தைச்செய்யும், நிறை - கற்பென்னும் குணத்தினுல், காக்கும் - (அப்பெண்கள்) காக்கும், காப்பே - கா வலே, தீஃ – முதன்மையான காவல்.

57. What avails the guard of a prison? The chief guard of a woman is her chastity.

- அ. பெற்ருற்பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர்ப் பெருஞ்சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழு முலகு.
- (பரி-கை.) எ-து,—பெண்டிர் தம்மை யெய்தியகணவின் வழிபடுதல் பெறுவராயின், புத்தேளிர் வாழும் உலகின்கண் அவராற் பெருஞ் சிறப்பி கோப்பெறுவர், எ-று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனுற் றற்கொண்டாற் பேணி யமகளிர் புத்தேனிராற் பேணப்படுவளென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.) பெண்டிர் மீனவியர், பெற்றுன் (தம் மைக்) கொண்டகணவின், பெறின் – (பூசித்தல்) பெறுவராயின், புத்தேனிர் – தேவர், வாழும் – வாழ்தற்கிடமாகிய, உலகு-உலகத் தில், பெருஞ்சிறப்பு – (அவரால் செய்யப்படும்) பெரியசிறப்பினே, பெறுவர்—.
- 58. If women shew reverence to their husbands, they will obtain great excellence in the world where the gods flourish.
 - கை. புகழ்புரிக் இல்லிலோர்க் கில்ல யிகழ்வார்முன் னேறுபோற் பிடு கடை.

் (படி-கை.) எ-து,—புகைழ விரும்பிய இல்லாகோ பில்லாதார்க் கில்கே, தம்மை மிகழ்த்துரைக்கும் பகைவர்முன் சிங்கவேறுபோ னடக்கும் பெரு மிதகடை, எ-று.

புரிக்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் இருக்கது. பெரு மித முடையானுக்குச் சிற்கவேறு கடையா னுவமமாகலின், ஏறுபோலென் ரூர். இதனுற் றகைசான்ற சொற்காவாவழிப் பமிங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—புகழ் கீர்த்தியை, புரிக்த விரும்பிய, இல்-மணேயாளே, இலோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார்முன்-(தம் மை) யிகழ்க்துபேசும் பகைவர்முன், ஏறுபோல் – ஆண்சிங்கம் போலும், பீசெடை – பெருமிதகடை, இல்லே-இலது.
- 59. The man whose wife seeks not the praise (of chastity) cannot walk with lion-like stately step, before those who revile him.
 - **க**o. மங்கல மென்ப மீனமாட்சி மற்றத னன்கல னன்மக்கட் பேறு.
- (பரி கை.) எ-து,—ஒருவர்க்கு கண்மையென்று சொல்லுவர் அறிக் தோர் மீணயானது கற்குணகற்செய்கைகளே; அவை தமக்கு கல்ல அணிகல மென்று சொல்லுவர் கல்ல புதல்வரைப் பெறுதலே, எ-று.
- அறிக்தோஎென்பது எஞ்சிரின்றது. மற்று அசைரிலே. இதனைல் வாழ் க்கைத்துணேக் காவதோர் அணிகலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.
- (தெ-ப-ரை.)—மணே மணேயாளது, மாட்சி நற்குணநற் செய்கைகளே, மங்கலம் - (ஒருவனுக்கு) நன்மை(யாம்,) என்ப⊲

Digitized by Google

னன்று சொல்லு வார்; கல் மக்கள்பேற – நல்லபுதல்வரைப் பெறு தூல, அதன் – அவற்றிற்கு, நல் கலன் - நல்ல ஆபாணம், (என் ப) – என்ற சொல்லுவார்.

60. The excellence of a wife is the good of her husband; and good children are the jewels of that goodness.

எ-ம். அ**த**—புதல்**வ**ரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும், இயல்பாக இறக்கப்ப2ேங் கடண்மூன்றனுள் முனிவர் கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியா தூம், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானும் அல்லது இறக்கப் படாமையின், அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு கண்மக்களேப்பெறுதல். அதிகா சமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

க. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லே யறிவறிக்க மக்கட்பே றல்ல பிற

(படு-கை.) எ-த,— ஒருவன் பெறம் பேறகளுள் அறிய வேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களேப்பெறுதல் அல்லது பிறபேறுகளே யாமதிப்பதில்லே, எ-று.

அறிவதென்பது அறிதலேச்செய்வதென அத்தொழின்மே னின்றது. காரணமாகிய உரிமை காரியமாகிய அறிதலேப்பயக்தே விடுமாதலான், அத் தணிவுபற்றி அறிக்தவென இறக்ககாலத்தாற் கூறிஞர். அறிவறிக்த என்ற வதனை மக்களேன்னும்பெயர் பெண் ணெழித்து சின்றது. இதனுற் புதல் வர்ப்பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—பெறம் அவற்றுள் - (ஒருவன்) பெறும் பே றுகளுள், அறிவுஅறிக்த - அறியவேண்டுமவைகளே அறிதற்குளிய, மக்கள் பேறு அல்லது-புதல்வரைப் பெறுதஃ அல்லது, பிற-மற் றைப்பேறுகளே, யாம் – காம், அறிவது இல்ஃ - மதிப்பதில்ஃ.

61. Among all the benefits that may be acquired, we know no greater benefit than the acquisition of intelligent children.

உ. எழுபிறப்புக் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(பரி - ரை.) எ-து,-- விணேவயத்தாற் பிறக்கும் பிறப்பேழின்கண்ணும் ஒருவணத் துன்பங்கள் சென்றடையா, பிறராற்பழிக்கப்படாத கற்குணங் கீண்புடைய புதல்வரைப் பெறவனுபின், எ-து.

அவன் தீவினே வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய கல்வினேகளேச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவஞையின் என்றவாருயிற்று. பிறப்பேழாவன 'ஊர்வ பதினென்ரு மொன்பது மானுட, கீர்பறவை காற்காலோர் பப் பத்தாஞ் – சிரிய, பக்தமாக் தேவர் பதினை லயன்படைத்த, வக்தமில்சீர்த் தாவரகா இலக்து.'' தக்கைதாயர்தீவினே தேய்தற்பொருட் டவரைகோக்

Digitized by Google

கிப் புதல்வர்செய்யுக் தானத்ருமங்கட் கவர் கற்குணங் காதணமாகலின், பண்பென்னுங் காதணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது.

- (தெ-ப-ணா.)—பழிபிறங்கா (பிறாரல்) பழிக்கப்படாத, பண்பு உடைய - கற்குணங்களேயுடைய, மக்கள்பெறின் – புதல்வ கைரப் பெறுவாளுயின், எழுபிறப்பும் – (விணேவசத்திஞல் உண் டாதிற) எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும், தீயவை – துன்பங்கள், தீண்டா – அடையாவாம்.
- 62. The evils of the seven births shall not touch those who obtain children of a good disposition, free from vice.
 - க. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு டந்தம் வினேயான் வரும்.
- (பரி கைர.) எ-து,— தம்புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர் அறிர்தோர்; அப்புதல்வர் செய்தபொருள் தம்மைகோக்கி அவர் செய்யு கல் விணயானே தம்பால்வரும் ஆதலான், எ-று.

தக்தம் வினேயென்புழித் தொக்குகின்ற ஆரும் வேற்றுமை "முருக னது குறிஞ்சிலிலம்" என் புழிப்போல, உரிமைப்பொருட்கண்வக்தது. பொ ருள்செய்தமக்களேப் பொருளென உபசரித்தார். இவை யிரண்டுபாட்டா ஹம் கன்மக்களேப் பெற்குர் பெறு மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—தம்மக்கள் தம்முடைய புதல்வரை, தம் பொருள் - தம்முடைய பொருள்கள், என்ப - என்று சொல்லு வார், (அறிக்தோர்); அவர்பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்கள், தம்தம் விணயான் - தம்மைக்குறித்த அவர்செய் யும் கல்விணேயினைலே, வரும் - (தம்மிடத்து) உண்டாகும், (ஆத லால்.)
- 63. Men will call their sons their wealth, because it flows to them through the deeds which they (sons) perform on their behalf.
 - ச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள் சிறகை யளாவிய கூழ்.

(படு - ரை.) எ-து,—சுவையான் அமிழ்தத்தினு மிகவினிமை யுடைத் து, தம்மக்களது சிறுகையான் அனாவப்பட்ட சோறு, எ-று.

சிறுகையான் அளாவலாவது ''இட்டுக் தொட்டுங் கவ்வியுக் துழக்து, கெய்யுடையடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்.''

- (தெ-ப-ரை.)—தம்மக்கள் தம்முடையமக்களது, சிறுகை-சிறியகைகளால், அளாவிய - அளேயப்பட்ட, கூழ் - சோருனது, அமிழ்தினும் - (சுவையிஞல்மிகுந்த) அமிர்தத்தினும், ஆற்றஇ னிது - மிகவும் இனிமையையுடையதாம்.
- 64. The rice in which the little hand of their children has dabbled will be far sweeter (to the parent) than ambrosia.

டு. LDக்கண்டெய் தீண்ட அடற்கின்ப மற்றவர் சொற்கேட்ட வின்பஞ் செவிக்கு.

(படு-கொ.) எ-து,— ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டுதல்; செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லேக்கேட்டல், எ-று.

மற்று-கிகோமாற்று. மக்களது மைழஃசை சொல்லே அன்றி அவர் கற்றறி அடையராய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லும் இன்பமாகவின், பொதுப்படச் சொ ல்லென்றுர். தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப் பெயர்கள் சண்டுக் காரி யங்களின்மே னின்றன.

- (தெ-ப-னா.)—உடற்கு (ஒருவை தை) உடம்புக்கு, இன்பம்-இன்பமாவது, மக்கள் – மக்களது, மெய் – உடம்பை, தீண்டல் – தொடுதல்; செவிக்கு – (அவனது) காதுக்கு, இன்பம் – இன்ப மாவது, அவர் – அவரது, சொல் – சொற்களே, கேட்டல் – கேட் குதல்.
- 65. The touch of children give pleasure to the body and the hearing of their words, pleasure to the ear.

சு. குழவினிதி யாழினி தென்பதம் மக்கண் மழ‰ச்சொற்கேளா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,--குழலிசை பினிது யாழிசையினி தென்று சொல் அவர், தம்புதல்வருடைய குதலேச்சொற்களேக் கேளாதவர், எ-று.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினு மழலேச்சொல் இனி தென்பரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமையிகு பெற்றி மழலேச்சொல் லேச் சிறப்புவகையானும் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும் இம்மைப் பயன்கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-டை) தம்மக்கள் – தம்முடைய புதல்வாது, மழஃச் சொல் – குதஃசைசொற்களே, கேளோதவர்-கேளாதவர்கள், குழல்-புள்ளாங் குழலினிசை, இனிது – இன்பந்தருவது, யாழ் – வீணே பினிசை, இனிது – இன்பந்தருவது, என்ப - என்றசொல்லுவர்.

66. "The pipe is sweet, the lute is sweet," say those who have not heard the practile of their own children.

எ. தக்தை மகற்காற்று கன்றி யவையத்*து* முக்தி **மி**ருப்பச் செயல்.

(பரி-கை.) எ-து,—தக்தை புதல்வனுக்குச் செய்யு கன்மையாவது சற்ரூர் அவையத்தின்கண் அவரினு மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையஞக்கு தல், எ-று.

பொருளுடைய குக்குதன் முதலியன துன்பம் பயத்தலின், கன்மை யாகாவென்பது கருத்து. இதஞற் றக்தை கடன் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.) — தக்தை – தகப்பனைவன், மகற்கு – புத ல்லனுக்கு, ஆற்றும்-செய்யத்தகும், என்றி – என்மையாவது,

Digitized by Google

அவைய*த்து-(கற்றவாது) சபையி*ல், முக்கி இருப்ப-(அவரினும்) மேற்பட்டிருக்க, செயல்-(கல்வியை யுடையவன்) ஆக்கு தலாம்.

67. The benefit which a father should confer on his son is to give him precedence in the assembly of the learned.

அ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை **மாகில**த்து மன்ணயிர்க் கெல்லா மினிது.

(பரி-னா.) எ-து,— தம்மக்களது அறிவுடைமை பெரிபரிலத்து மன்னு கின்றவுயிர்கட்கெல்லாக தம்மினும் இனிதாம், எ-று.

ஈண்டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடு கூடிய கல்வியறிவு. மன் துயிரென்றது ஈண் டறிவுடையார்மே னின்றது; அறிவுடைமைகண் டின் புறுதற்குரியவர் அவராகலின். இதனுற் றக்கைதபினும் அவையத்தார் உவப் பரென்பது கூறப்பட்டது.

- ் (தெ ப ரை.)—தம்மக்கள் தம்மக்களது, அறிவு உடைமை அறிவுடையரா யிருக்கையானது, மாஙிலத்து பெரியஙிலத் தில், மன் - கிலேபெற்ற, உயிர்க்கு எல்லாம் - மக்களுயிர்க் கெல்லாம், தம்மின் – தமக் கிண்பக்தருவதினும், இணிது – இனிதா யிருக்கும்.
- 68. That their children should possess knowledge is more pleasing to all men of this great earth than to themselves.

கூ. ஈன்ற பொழு திற் பெரி துவக்கு க் தன் மகனே ச் சான்*ரே னெ*னக்கேட்ட தாய்.

(பரி-ணா.) எ-து,— தான் பெற்றபொழுதை மகிழ்ச்சியினு மிகமகிழும், தன்மகணேக் கல்விகேள்விகளால் கிறைக்தானென் றறிவுடையார் சொல் லக்கேட்டதாய், எ-று.

கவானின்கட்கண்ட பொது வுபைகையிலும் சால்புடைய கெனைக்கே ட்ட சிறப்புவகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்கு மெனவும், பெண்ணியல் பாற் முஞக அறியாமையின் கேட்டதா யெனவும் கூறிஞர். அறிவுடையா ரென்டது வருவிக்கப்பட்டது, சான்மே கென்றற் குரியவர் அவராகலின். தாயுவகைக் களவையின்மையின் அஃ திதஞற் பிரித்துக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—தன் மகளே தன் புதல்வளே, சான்றேன் என – (கல்விகேள்விகளினுல்) கிறைக்தோவென்ற (அறிவுடை யோர்) சொல்ல,கேட்ட தாய் - (அதனேக்) கேட்ட தாயானவள், ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்தினும், பெரிது உவக்கும் - மிக மகிழ்வாள்.
- 69. The mother who hears her son called "a wise man" will rejoice more than she did at his birth.

க0. முகன்றக்கைக் காற்று முதவி பிவன்றக்கை பென்னேற்றுன் கொல்லெனுஞ் சொல்.

(பரி-கை). எ-து,—கல்வியுடைய ஞக்கிய தக்தைக்கு மகன் செய்யுங் கைம்மாருவது தன்னறிவும் ஒழுக்கமும் கண்டார் இவன்றக்தை இவனேப் பெறுதற் கென்ன தவஞ்செய்தான்கொல்லோ என்று சொல்லுஞ் சொல்லே சிகழ்த்துதல், எ-று.

சொல்லென்பது சிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணக் தோன்ற கின்றது. சிகழ்த்துதல் – அங்கணஞ் சொல்ல ஒழுகுதல். இதனுற் புதல்வன் கடன் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—தக்தைக்கு – (தன்னேக்கல்வி யுடையவனுக் பெ) தகப்பனுக்கு, மகன்-புதல்வன், ஆற்றும் – செய்யும், உதவி-எதிர் கன்றியானது, (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டி வர்) இவன்-இவனது, தக்கை – தகப்பன், (இவனேப் பெறுதற்கு) என் – என்னதவத்தை, கோற்முன்கொல் – செய்தானே, என் அம் – என்கிற, சொல் – சொல்லே, (உண்டாக்குதலாம்.)

70. (So to act) that it may be said "by what great penance did his father beget him," is the benefit which a son should render to his father.

அ-ம். அதி—அன்புடைமை:

அஃதாவதை அவ்வாழ்க்கைத் திணையும் புதல்வரு முதலிய தொடர் புடையார்கட் காதல் உடையஞ்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனேவினத் கும். இல்லறம் இனிது கடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன் பின்பயஞ்தலின் இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத் திண்மேல் அன்பில் வழி இல்லறம் இனிது கடவாமை, "அறவோர்க் களித்தலு மக்தண ரோம் பலுக், தறவோர்க் கெதிர்தலுக்தொல்லோர் சிறப்பின, விருக்தெதிர்கோட அமிழக்த வென்னே" என்பதனுறும், அதலைருள் பிறத்தல், "அருளென்னு மன்பீன்குழுவி" என்பதனுறைம் அறிக.

க. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குக்தா ழார்வலர் புன்கணீர் பூச றரும்.

(பரி-கை ா.) எ-து,—அன்பிற்கும் பிறாறியாம லடைத்து வைக்கு ந் தசு முனதோ? தம்மா லன்புசெய்யப் பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடை யார் உண்பொழிசின்ற புல்லியகண்ணீரே உண்ணின்ற அன்பிணேயெல்லா ரும் அறியத்துற்றும் ஆதலான், எ-று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வர்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மேலேற் றப்பட்டது. காட்சியளவைக் கெய்தாதாயினும் அனுமான அளவையான் வெளிப்படு மென்பதாம். இதனுல் அன்பினதுண்மை உணர்த்தப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஆர்வலர் - அன்புடையாரது, புல்கண் கீர்-புல்லிய கண்ணீரே, பூசல்தரும் - (அன்பை யாவரும் அறியத்) தூற்றும்; (ஆதலால்), அன்பிற்கும் - அன்பினுக்கும், அடைக்

- கும் (பிறர் அறியாமல்) அடைத்துவைக்கும், காழ் தாழ்ப் பாள், உண்டோ - உளதோ.
- 71. Is there any fastening that can shut in love? Tears of the affectionate will publish the love that is within.
 - உ. அன்பிலா ரெல்லாக் தமக்குரிய ரன்புடையா ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.
- (பரி கைா.) எ து,— அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல்லாப் பொருளானும் தமக்கேஉரியர்; அன்புடையார் அவற்ருனே அன் மித் தம்முடம்பானும் பிறர்க்குரியர், எ-று.

ஆறைரைபுகளும் பிரிகீஃ ஏகாரமும் விகாரத்தாற் ெருக்கன. என்பு-ஆகுபெயர். என்புமுரியராதல் தன்னகம் புக்க குறாடைப்புறவின் றகுதி கண் டஞ்சித் தூஃபுக்கோன் முதலாயிஞர்கட் காண்க.

- (தெ-ப-னா.) அன்பு இலார் (உயிர்களிடத்தை) அன்பு இல்லாதார், (பிறர்க்குப்பயன்படாமையால்) எல்லாம் எல்லாப்பொருள்களாலும், தமக்கு தமக்கே, உரியர் உரியவராவார்; அன்பு உடையார்-அன்புடையவர், (அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்) என்பும் (தம்) உடம்பாலும், பிறர்க்கு-மற்றவர்களுக்கு, உரியர் உரியவராவார்.
- 72. Those who are destitute of love appropriate all they have to themselves; but those who possess love consider even their boues to belong to others.
 - டை, அன்போ டியைக்க வழக்கென்ப வாருயிர்க் கென்போ டியைக்க கொடர்பு.

(பரி-கைா.) எ-து,—பெற்தற்கரிய மக்களுயிர்க் குடம்போ மிண்டா பெ தொடர்ச்சியிணே அன்போடு பொருர்துதற்கு வர்த கெறியின் பய னென்ற சொல்லுவர் அறிர்தோர், எ-று.

பிறப்பின தருமை பிறக்த வுயிர்கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. இயைக்த வென்ப துபசார வழக்கு. வழக்கு-ஆகுபெயர். உடம்போ டியைக்தல்லது அன்புசெய்ய லாகாமையின், அது செய்தற் பொருட் டித்தொடர்ச்சி யுள தாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப்பயன் அன்புடைமை யென்றுயிற்று.

- (தெ-ப-ரை.) ஆர் உயிர்க்கு பெறு தற்கரிய மணி தருயிர்க்கு, என்போடு-உடம்போடு, இயைந்த - உண்டாகிய, தொடர்பு-சம் பந்தத்தை, அன்போடு - அன்புடன், இயைந்த - பொருந்து தற்கு வந்த, வழக்கு - வழியின்பயஞ்கும், என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர்.
- 73. They say that the union of soul and body in man is the fruit of the union of love and virtue (in a former birth).

ச. அன்பீறை மார்வ முடைமை யதுவீறு கண்பென்று காடாச் சிறப்பு.

(பிடுகை.) எ-து,— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்த அன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்ப முடைமையைத்தரும்; அவ்வி ருப்ப முடைமைதான் இவற்குப் பகையும் கொதுமலும் இல்லேயாய் யாவரு கண்பென்று சொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பிணத்தரும், எ-ஹு.

உடைமை-உடையளுக் தன்மை. யாவரு கண்பாதல் எல்லாப் பொரு தூமெய்து தற் கேதுவாகலின், அதனே காட்ரச் சிறப்பென்றுர்.

(தெ-ப-ரை.)—அன்பு - (மீணவிமக்கள் முதலியோரிடத் துச்செய்யும்) அன்பானது, ஆர்வம் உடைமை - (பிறரிடத்தே) ஆசையையுடையனு மிருக்கையை, ஈஹம்-(ஒருவனுக்குத்) தரும்; அது - அவ்விருக்கையானது, நண்புஎன்னும் - (இவனுக்கு பா வரும்) நட்பினரென்று சொல்லப்படுகிற, நாடாச்சிறப்பு - அள வீறந்தசிறப்பை, ஈனும்-தரும்.

74. Love begets desire: and that (desire) begets the immeasurable excellence of friendship.

டு. அன்பு**ற் றமர்க்க வ**ழக்கென்ப வையகத் தின்புற்*ரு* ரெய்**து**ஞ் சிறப்பு.

(பிடு-கொ.) எ-து,— அன்புடையராய் இல்லறத்தோடு பொருக்கிய கெ நிபின்பயனென்று சொல்லுவர் அறிக்தோர், இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக் கணின்று இன்பனுகர்க்து அதன்மேற் ஹறக்கத்துச் சென்றெப்தும் பேரின் பத்தினே, எ-று.

வழக்கு-ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கணின்று மணேவியோ0ம் மக்க ளோடும் ஒக்கலோடுங்கூடி யின்புற்றுர் தாஞ்செய்த வேள்வித்தொழிலாற் ஹேவராய் ஆண்டும் இன்புறுவராகலின், இன்புற்று ரெய்தாஞ் சிறப்பென் றூர். தவத்தாற் றுன்புற் றெய்துக் துறக்க இன்பத்திணே ஈண்டும் இன்புற் றெய்துதல் அன்பானேஅன்றி இல்லேயென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—வையகத்து-இவ்வுலகத்தில், இன்பு உற்றுர்-(இல்வாழ்க்கையில்) இன்பத்தை அனுபவித்தவராகி, எய்தும் – (பின்பு விண்ணுலகத்திற்சென்று) அடையும், சிறப்பு – பேரின்ப த்தை, அன்பு - அன்பை, உற்று – உடையராகி, அமர்ந்த–(இல் லறத்தோடு) பொருந்திய, வழக்கு – வழியின்பயன், என்ப-என் றசொல்லுவர் (அறிந்தோர்.)

75. They say that the felicity which those who, after enjoying the pleasure (of the conjugal state) in this world, obtain in heaven is the result of their domestic state imbued with love.

சு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் மறத்திற்கு மஃதே தூணே.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்பு துணேபாவது அறத்திற்கே யென்று சொல் ஓவர் சிலரறியார்; ஏனேமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணேயாவது, எ-று. ஒருவென்செய்த பகைகைமைபற்றி உள்ளத்து மறஙிகழ்க்துழி அவினை கட பாகக்கருதி அவென்மே லன்புசெய்ய அதுகீங்குமாகலின், மறத்தை கீச் குதற்குக் துணேயாமென்பார், மறத்திற்கு மஃதே துணேயென்றுர், "துன் பத்திற்கியாரே துணேயாவார்" என்புழிப்போல. இவை ஐக்துபாட்டாதும் அன்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)— அறியார் அறியாதவர் (சிலர்), அன்பு-அன் பானது, அறத்திற்கு-தருமத்துக்கு, சார்பு-தூணயாவது, என்ப-என்றுசொல்லுவார்; மறத்திற்கும் - பாவத்தை கீக்குதற்கும், அஃதே - அவ்வன்பே, தூண - தூணயாவது.
- 76. The ignorant say that love is an ally to virtue only, but it is also a help to get out of vice.
 - எ. என்பி லதனே வெயில்போலக் காயுமே யன்பி லதனே யறம்.

(பரி-ணா.) எ-து,—என்பில்லாத வுடம்பை வெயில்காய்க்தாற் டோல க்காயும், அன்பில்லாத வுயிரை அறக்கடவுள், எ-று.

என்பில தென்பதனுன் உடம்பென்பதாஉம், அன்பில தென்பதனுன் உயிரென்பதாஉம் பெற்றும். வெறப்பின்றி எங்கும் ஒரு தன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தன்னியல்பாற் சென்று கெமோறுபோல, அத்தன்மைத்தாகிய அறத்தின்முன் அன்பில்லது தன்னியல்பாற் கெடு மென்பதாம். அதனேக் காயுமென வெயி லறங்களின்மே லேற்றினுர், அவ ற்றிற்கும் அவ்வியல் புண்மையின். இவ்வாறு "அல்லுன்வ செய்தார்க் கறங் கூற்றம்" எனப் பிறருங் கூறினுர்.

- (தெ-ப-ரை.)— என்பு இலதனே-எலும்பில்லாத வுடம்பை, வெயில்போல-வெயில் (சுடுதல்) போல, அன்பு இலதனே - அண் பில்லாத வுயிரை, அறம் - அறக்கடவுள், காயும் - சுடுவான்.
- 77. Virtue will burn up the soul which is without love, even as the sun burns up the creature which is without bone, i. e. worms.
 - அ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண் வற்றன் மரக்களிர்த் தற்று.

(பரி-கைரு.) எ-து,— மனத்தின்கண் அன்பில்லாத வுயிர் இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்தல் வன்பாலின்கண் வற்றலாகியமரக் தளிர்த்தாற்போலும்,எ-று.

கூடா தென்பதாம். வன்பால்-வன்னிலம், வற்றலென்பது பால்விளங் கா அஃறிணேப் படர்க்கைப்பெயர்.

- (தெ-ப-னா.)—அன்பு அகத்து இல்லா உயிர் மனதி லன் பில்லாத ஷயிரானது, வாழ்க்கை – (இல்லறத்தோகு கூடி) வாழ்த லானது, வல் பாற்கண் – கடினமாகிய கிலத்தில், வற்றல்மரம்– உலர்க்த மரமானது, தனிர்த்து அற்று – தளிர்த்தாற்போலும்.
- 78. The domestic state of that man whose mind is without love, is like the flourishing of a withered tree upon the parched desert.

கை. புறக்து **ற**ப் பெல்லா மெவன்செய்யும் பாக்கை யகத்*த*ுறுப் பன்பி லவர்க்கு,

(படு-கொ.) எ-து,—யாக்கை யகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற் குறுப் பாகிய அன்புடையர் அல்லா தார்க்கு ஏனேப் புறத்தின்கணின்று உறுப்பாவ ன எல்லாம் அவ்வறஞ் செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும், எ-று.

புறத்து அப்பாவன — இடனும் பொருளும் ஏவல்செய்வாரு முதலா வீன. திண்யோடு கூடாதவழி அவற்றுற் பயனின்மையின், எவன் செய்யு மென்றுர். உறப்புப்போறலின் உறுப்பெனப் பட்டன. யாக்கையிற் கண் முதலிய வுறுப்புக்களெல்லாம் என்னபயணேச்செய்யும் மனத்தின்கண் உறு ப்பாகிய அன்பில்லாதார்க்கென்று உரைப்பாருமுனர். அதற்கில்லறத்தோ டியாதும் இயையாமை அறிக.

(தெ-ப-னா.) — யாக்கை அதத்து - உடம்பி னகத்திலேஙின் அ, உறப்பு – (இல்லறக்துக்கு) அங்கமாகிய, அன்பு இலவர்க்கு-அன்பில்லாதவர்க்கு, புறத்து – மற்றைப் புறத்திலேஙின்று, உறு ப்பு எல்லாம் – அங்கமாவனவெல்லாம், எவன் – (அவ்வறஞ்செய் தனிலே) என்னவுதவியை, செய்யும்—.

79. Of what avail are all the external members (of the body) to those who are destitute of love, the internal member.

 அன்பின் வழிய துயிர்கிலே யஃதிலார்க் கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(படு-கை.) எ-து,—அன்புமுதலாக அதன்வழிகின்ற வுடம்பே உயிர் கின்ற வுடம்பாவது; அவ்வன்பில்லாதார்க் குனவான வுடம்புகள் என்பி கேத் தோலாற் போர்த்தனவாம், உயிர்கின்றனவாகா, எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின் அன்னவாயின. இவை கான்குபாட்டானும் அன்பில் வழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-டை)— அன்பின்வழியது – அன்புமுதலாக அதன் வழிஙின்ற உடம்பே, உயிர்ஙிஃ-உயிர்ஙின்ற வுடம்பாகும்; அஃத இலார்க்கு - அவ்வன்பில்லாதார்க்குள்ள, உடம்பு - உடம்புகளா னவை, என்பு - எலும்பை, தோல்-தோகிஞல், போர்த்த-போர் க்கப்பட்டனவாம் [உயிர்ஙின்றவுடம்பாகா.]

80. That body alone which is inspired with love, contains a living soul: if void of it, (the body) is bone overlaid with skin.

க-ம். அதி--விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருக்தினரையும் புறக்தருதல். தென்புலத்தார் முதலிய ஐம்புலத்துண் முன்னேய இரண்டும் கட்புலஞகாதாரை கினேக்து செய்வன ஆகலானும், பின்னேய இரண்டும் பிறர்க்கீத லன்மையானும், இடையின்ற விருக்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலா மிற்று. வேருகாத அன்புடை மிருவர்கூடி அல்லது செய்யப்படாமையின், இஃதன்புடைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

 இருக்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருக்கோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. (பரி-ரை.) எ-து,— மனேவியோடும் வனத்திற்செல்லாது இல்லின்க ணிருந்து பொருள்களேப போற்றிவாழுஞ் செய்கையெல்லாம் விருந்தின ரைப்பேணி அவர்க் குபகாரஞ் செய்தற்பொருட்டு, எ-று.

எனவே, வேனாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொருள் செய்தலுங்காரணமாக வருக் துன்பச் செய்கைகட்கெல்லாம் பயனில்லே என்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—(மீணவியோடுங் காட்டினிடத்தே செல்லா மல்) இல் - இல்லினிடத்தே, இருக்து—, ஒம்பி-(பொருள்களேக்) காப்பாற்றி, வாழ்வது எல்லாம்-வாழுஞ் செய்கையெல்லாம், விரு க்து - விருக்கினரை, ஒம்பி - உபசரித்து, வேளாண்மை – உபகா ரத்தை, செய்தல் பொருட்டு - (அவருக்குச்) செய்தற் பொருட் டாம்.
- 81. The whole design of living in the domestic state and laying up (property) is (to be able) to exercise the benevolence of hospitality.
 - விருத்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா மருக்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(படு-கொ.) எ-து,—உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமே யெனினும் தன்னோகோக்கி வர்த விருர்து தன் இல்லின் புறத்ததாகத் தானே உண்டல் விரும்புதன் முறைமை உடைத்தன்று, எ-று.

சாவாமருக்து-சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருக்து. விருக்தின்றியே ஒருகாற் முனுண்டலேச் சாவா மருக்தென்பார் உளராயினும் அதனே ஒழிக வென் றுரைப்பினும் அமையும். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருக்தோம் பலின் சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—(உண்ணப்படும்பொருள்) சாவாமருக்து எனினும் – அமிர்தமாயினும், விருக்து – (தன்னே கோக்கிவக்த) விருக்தினர், புறத்தது ஆக – (தன்வீட்டின்) புறத்திருக்க, தான் உண்டல்-தானே யுண்ணுதல், வேண்டல் பாற்று அன்று-விரும் பப்படு முறைமையை யுடையதன்ரும்.
- 82. It is not fit that one should wish his guests to be outside (his house) even though he were eating the food of immortality.
 - டை. வுருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை பருவந்து பாழ்படுத வின்று.

(பரி-கொ.) எ-து,—தன்னேகொக்கி வக்தவிருக்கை காடோறும் புறக் தருவானது இல்வாழ்க்கை கல்குரவான் வருக்திக் கெடுதலில்லே, எ-று.

நாடோறும் விருக்தோம்புவானுக்கு அதனுற்பொருள் தொஃவயாது மேன்மேற் இணக்குமென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)---வரு விருக்து - (தன்னோகோக்கி) வக்தவிருக் தை, வைகலும் - காள்தோறும், ஓம்புவான் - உபசரிப்பவனது,

- வாழ்க்கை இல்வாழ்க்கையானது, பருவக்து (வறுமையால்) வருக்தி, பாழ் படுதல் இன்று - கெடுதலே யடைவதில்லே.
- 83. The domestic life of the man that daily entertains the guests who come to him, shall not be laid waste by poverty.
 - ச. அகனமர்க்து செய்யா ளுறையு முகனமர்க்து கல்விருக் தோம்புவா னில்.
- (பா-கோ.) எ-து,— திருமகள் மனமகிழ்க்து வாழாகிற்கும், முகம் இனியஞய்த் தக்கவிருக்தின்னைப் பேணுவானது இல்லின்கண், எ-று.

மணமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் கல்வழிப்படுதல். தகுதி ஞா னேவொழுக்கங்களான் உயர்தல். பொருள்கி‰ாத்தற்குக் காரணங் கூறிய வாறு.

- (தெ-ப-ரை.) -- முகன் அமர்க்து முகம் இனியனுய், கல்வி ருக்து-தகுக்க விருக்தினரை, ஒம்புவான்-காப்பவனது, இல்-வீட் டில், செய்யாள் - திருமகள், அகன் அமர்க்து - மனமகிழ்க்து, உறையும் – வாழ்க்துகொண்டிருப்பாள்.
- 84. Lakshmi with joyous mind shall dwell in the house of that man who with cheerful countenance entertains the good as guests.
 - **டு. வி**த்து மிடல்லேண்டுங் கொல்லோ விருக்தோம்பி மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(பளி-ளை.) எ-து,—முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்க தனேத் தான் மிசைவானது விளேபுலத்திற்கு வித்திடுதலும் வேண்டுமோ, வேண்டா, எ-று.

கொல்லென்பது அசைகிஃ. தானே விஃபிடிமென்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும் விருக்தோம்புவார் இம்மைக்கண் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)— விருக்கோம்பி (முன்னே) விருக்கினரை யுண்பித்து, மிச்சில் - மிகுதியை, மிசைவான் - (பின்) உண்பவ னது,புலம் - விளேஙிலத்தாக்கு, வித்தும் - விதையும், இடல்-இமி தலும், வேண்டுங்கொல் - வேண்டுமோ.
- 85. Is it necessary to sow the field of the man who having feasted his guests eats what may remain?
 - சு. செல்விருக் தோம்பி வருவிருக்து பார்த்திருப்பா னல்விருக்து வானத் தவர்க்கு.

(பரி-கொ.) எ-து,— தன்கட்சென்ற விருக்தைப் பேணிப் பின் செல்லக் கடவ விருக்தைப் பார்த்துத் தான் அதனேடு உண்ணஇருப்பான் மறு பிறப்பிற் நேவனுய் வானினுள்ளார்க்கு கல்விருக்தாம், எ-று.

வருவிருக்தென்பது இடவழுவமைதி. கல்விருக்து-எய்தாவிருக்து. இத றுன் மறுமைக்கணெய்தும்பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.) செல்விருந்து (தன்னிடத்தே) வந்தவிருந்தை, ஓம்பி உபசரித்து, வருவிருந்து (பின்) வரும்விருந்தை, பார்த்து எதிர்நோக்கி, இருப்பான் (தான் அதேஞைகிண்ண) இருப்பவன், (மறுபிறப்பிலே தேவைய்), வானத்தவர்க்கு-வானி அள்ளவருக்கு, நல்விருந்து - நல்லவிருந்தாவான்.
- 86. He who, having entertained the gnests that have come, looks out for others who may yet come, will be a welcome guest to the inhabitants of heaven.
 - எ. இ*ணத்துணத்* தென்பதெரன் **மில்லே** விருக்தின் நால்ணத்துண் வேள்விப் பயன்.
- (பரி-கொ.) எ-து,—விருக்தோம்பலாகிய வேள்வியின்டயன் இன்ன வளவிற்றென்பதோ ரளவுடைத்தன்று; அதற்கு அவ்விருக்கின் றகுதியள வே அளவு, எ-று.
- * ஐம்பெருவேள்பியை இணைறுகளின் வேள்பியென்றும், பொருளளவு "தான்சிறி தாயினுர் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" ஆகலின், இணத்துணேத்தென்ப தொன்றில்லேயென்றுவ் கூறிஞர். இதனைன் இருமையும் பயத்தற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது.
- (தெ-ப-ரை.)—வேள்விப்பயன் (விருக்கினரையுபசரித்த லாகிய) வேள்வியினதுபயன், இனேத்துணேத்து என்பது-இன்ன அளவிணயுடைய தென்பதாகிய, ஒன்று இல்ல-ஓாளவினயுடை யதன்று; விருக்கின்-அவ்விருக்கினது, துணே - (தகுகி) அளவே, துணே - (அதற்கு) அளவாம்.
- 87. The advantages of benevolence cannot be measured: the measure (of the virtue) of the guests (entertained) is the only measure.
 - அ. புரிக்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருக்தோம்பி வேள்வி தஃப்படா தார்,

(பரி-கா.) எ-து,— கிஸ்யாட்பொருளே வருக்கிக்காத்துப் பின் அதனே பிழக்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடில மாயினேம் என்றிரங்குவர் அப்பொருளான் விருக்தினரையோம்பி வேள்விப்பயணேயெய்தும் பொழி யிலாதார், எ-று.

ு ஈட்டிய வொண்பொருளேக், காத்தலு மாங்கே கமிக்துன்பம்'' ஆக லின், பரிக்தோம்பியென்றுர். வேள்வி - ஆகுபெயர்.

(தெ-ப-ரை.)—விருக்து - விருக்தினரை, ஒம்பி - (கிஃயோப் பொருளக்கொண்டு) உபசரித்து, வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனே, தீலப்படாதார் – அடையும் அறிவிலாதவர், பரிக்து ஒம்பி – (அப் பொருளே) வருக்திக்காத்து, (பின்பு அதனேயிழக்து) பற்று அற்

^{*} ஐம்பெருவேள்வி—பிரமயாகம்—வேதமோ துதல; தேவயாகம்—ஓம ம்வனத்தல்; மாதுடையாகம்—விருந்தோம்பல்; பிதிர்யாகம்—தீர்க்கடஞ சீறல், பூதயாகம்—பவியீதல்.

றேம் - (இப்போது) பற்றுக்கோ டில்லாதவரா**யி** ⊜ேம், என்பர்₌ என்றிரங்குவார்.

- 88. Those who have taken no part in the benevolence of hospitality shall (at length lament) saying, "we have laboured and laid up wealth and are now without support.
 - கூ. உடைமையு வின்மை விருக்தோம்ப லோம்பா மடமை மடவார்க ணுண்டு.

(பிடு-கை.) எ-து,—உடைமைக்காலத்து இன்மையாவது விருக்தோம் பஃ இகழும் பேதைமை; அஃ தறிக்தார்மாட்டு உளதாகாது பேதையார் மாட்டேயுனதாம், எ-று.

உடைமை - பொருளுடையஞாத்தன்மை. பொருளாற்கொள்ளும் பய கோ இழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மை யாக உபசரித்தார். பேதைமையான் விருக்தோம்ப**ஃ பிகழின், பொருள்** கின்றவழியும் அதஞைப் பயனில்ஃபென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருக்தோம்பாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—உடைமையுள்–(பொருள்) உடைய**ராயிருக்** குங்காலத்து, இன்மை – வறமையாவது, விருக்தோம்பல் – விருக் தென்ரை யுபசரித்தலே, ஒம்பா – இகழும், மடமை – பேதைமை யாகும்; (அது அறிக்தோரிடத் திராது) மடவார்கண் – அறிவிலா தவரிடத்து, உண்டு – உளது.

- 89. That stupidity which exercises no hospitality is poverty in the midst of wealth. It is the property of the stupid.
 - கo. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகர்திரிர்து ரோக்கக் குழையும் விருர்து.

(பரி-கொ.) எ-து,—அனிச்சப்பூ மோக்துழியன்றிக் குழையாது; விருக் ^{இனர்} முகம் வேறுபட்டு கோக்கக் குறைவர், எ-று.

அனிச்சம் - ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட்கண்டு இன்முகமும், அது பற்றி கண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி கன்முற்ற லும் என விருக்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள், முதலாய இன்முகம் இல்வழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி கீங்குதலின், தீண்டிய வழி அல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருக்தினர் மெல்லியரென்பதாம். இதனுன் விருக்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ளா.)—அனிச்சம் - அனிச்சப்பூவானது, மோப்ப-மோக்தவிடத்தே, குழையும் - வாடும்; விருக்து – விருக்கின**ரான** வர், முகம் திரிக்து - முகம் வேறுபட்டு, கோக்க – பார்க்க, குழை யும் – வாடுவர்.

90. As the Anicham flower fades in smelling, so fades the guest when the face is turned away.

கo - ம். அது—இனியவை கூறல்.

அஃதாவ்து மனத்தின்கண் உவகையை வெளிப்ப0ப்பனவாகிய இனிய சொற்குணச் சொல்லுதல். இதுவும், விருக்தோம்புவார்க்கு இன்றியமை யா தாகலின், விருக்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. இன்சொலா லீர மனேஇப் படிறிலவாஞ் செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

(பரி - ரை.) எ-து,—இன்சொலாவன அன்போடு கலக்து வஞ்சனே யிலவா யிருக்கின்ற அறத்தினே உணர்க்தார்வாயிற் சொற்கள், எ-று.

ஆஸ்-அசைகிஸ். அன்போடுகலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படுத் தல். படிறின்மை—வாய்மை. மெய்யுணர்க்தார் கெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம் மையுடைத்தாய்த் தோன்றவின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ் சொல்லென இமையும். வாயென வேண்டாது கூறிஞர், தீயசொற்பயிலா என்ப தறிவித்தற்கு. இதனுன் இன்சொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.) இன்சொல் - இனிய சொற்களாவன, ஈசம் அளேஇ - அன்போடு கலந்து, படி நு இலஆம் - வஞ்சணே பில்லன வாயிருக்கின்ற, செம்பொருள் - அறத்தின, கண்டார் - அறிந்தவ சது, வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும்

91. Sweet words are those which, imbued with love and free from deceit, flow from the mouth of the virtuous.

உ. அகனமர்க் திதலி னன்றே முகனமர்க் தின்சொல கைப் பெறின்.

(படு-கொ.) எ-து,— கெஞ்சுவக்த ஒருவற்கு வேண்டிய தொருபொரு கோக் கொடுத்தலினும் கன்று, கண்டபொழுதே முகம்இனியஞய் அதஞேடு இனியசொல்ஃயு முடையஞகப் பெறின், எ-று.

இன்முகத்தோமிகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்த தன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறெகெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாக இன்மையின், அதனினும் அரிதென்னுங்கருத்தான், இன்சொலஞகப் பெறி னென்றுர்.

(தெ-ப-னா.)—முகன் அமர்க்து - (கண்டபொழுதே) முக மலர்க்து, இன்சொலன் ஆக-(அதனேடு) இன்சொல்லயும் உடை யவகை, பெறின் - பெற்முல், (அது), அகன் அமர்க்து - மனமகி ழ்க்து, ஈதலின் - (ஒருவனுக்கு வேண்டியதொருபொருளேக்) கொடுத்தலினும், கன்றே - கல்லதேயாம்.

92. Sweet speech with a cheerful countenance is better than a gift made with a joyous mind.

டை, முகத்தா னமர்ந்தினி து கோக்கி யகத்தான மின்சொ வினதே யறம்.

(பெரி-கொ.) எ-து,—கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக கோக்கி, பின் கண்ணியவழி மனத்துடகுகிய இனியசொற்களேச் சொல்லு தலின்கண்ணதே அறம், எ-று. கோக்கியென்னும் விணேயெச்சம் இன்சொலென அடையடுத்து சின்ற முதனிஸ்த் தொழிற்பெயர் கொண்டது. ஈதலின்கண்ணது அன் றென்ற வாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்முகத்தோடு கூடியஇன்சொல் முன்னரே பிணித்துக்கோடலின், விருக்தோம்புதற்கட் சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—அறம்-தருமமானது, முகத்தான் அமர்க்து-(கண்டபோதே) முகத்தால் விரும்பி, இனிது கோக்கி-இனிதா கப்பார்த்து, (பின்சேர்க்தவிடத்து) அகத்தான் ஆம் – மனத்துட தைய, இன்சொலினதே – இனிய சொற்களேச் சொல்லுதலி னி டத்ததே.

93. Sweet speech, flowing from the heart, (uttered) with a cheer-ful countenance and sweet look, is true virtue.

ச. தூன்புறாஉக் துவ்வாமை பில்லாகும் யார்மாட்டு மின்புறாஉ மின்சொ லவர்க்கு.

(பரி-கை.) எ-து,— எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன் சொல்லே யுடையார்க்குத் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் கல்குரவு இல்லேயசம், எ-மு.

காமுதலியபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்சனே நாகராமை உடை மைபின், துவ்வாமையென்றுர். யார்மாட்டும் இன்புறாஉ மின்சொலவர்க் குப் பகையும் கொதுமது மின்றி உள்ளது கண்பேயாம், ஆகவே, அவர் எல்லாச்செல்வமும் எய்துவரென்பது கருத்து.

(தெ-ப-ணா.) — யார்மாட்டும்-எல்லாரிடத்தாம், இன்பு உறு ம்- இன்பத்தை மிகுவிக்கும், இன்சொ லவர்க்கு – இனிய சொற் கீளை யுடையவர்க்கு, தான்பு உறும் – தான்பத்தை மிகுவிக்கும், தாவ்வாமை – வறுமையானது, இல்லாகும் - இல்லே.

94. Sorrow-increasing poverty shall not come upon those who use towards all, pleasure-increasing sweetness of speech.

டு. பணிவுடைய னின்சொல குக லொருவற் கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(படி-கொ.) எ-து,— ஒருவனுக்கணியாவது தன்னுற் முழப்படுவார்கண் தாழ்ச்சியுடையணுப் எல்லார்கண்ணும் இனியசொல்லேயும் உடையனுதல்; இவைபிரண்டுமன்றி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா, எ-அ.

இன்சொலனுதுற் கினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன்கூறிஞர். மற்று-அசைசிஃல. வேற்றுமையுடைமையாற் பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழகுசெய்யாமையின் அல்லவெனவுங் கூறிஞர். இவையிரண்டுபாட் டாலும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஒருவற்கு - ஒருவனக்கு, அணி - ஆபாண மாவதா, பணிவு உடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடை யவனுகி, இன்சொலன் ஆதல்-(எல்லாரிடத்தும்) இனிய சொல்லே யுடையவனுபிருக்கையாம்; பிற – (இவ்விரண்டு மல்லாமல் உடம் பில்அணியும்) மற்றை ஆபரணங்கள், அல்ல – ஆபரணங்களாகா.

- 95. Humility and sweetness of speech are the ornaments of a man; all others are not (ornaments).
 - கூ. அல்லவை கேய வறம்பெருகு ஈல்லவை நாடியினிய சொலின்.

(பா-கொ.) எ-து,—பொருளாற் பிறர்க்கு என்மை பயக்குஞ்சொற் களே மனத்தான் ஆராய்க்து இனியவாக ஒருவன் சொல்லுமாயின், அவனுக் குப் பாவங்கள் தேய அறம் வளரும், எ-று.

தேய்தல் – தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலின் தனக்குரிலேயின்றி மெ லிதல். "தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்" என்பதாஉம் இப்பொரு ட்டு. நல்லவை நாடிச் சொல்லுங்காலுங் கடியவாகச்சொல்லின், அறஞ காதென்பதாம். இதனுன் மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)— நல்லவை (பொருளிஞலே பிறர்க்கு) நன் மையைத் தருஞ்சொற்களே, நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்க்து, இனிய - இனிமை யுள்ளனவாக, சொலின்—(ஒருவன்) சொல்லு வாஞயின், (அவனுக்கு) அல்லவை - பாவங்கள், தேய - குறைய, அறம் - தருமமானது, பெருகும் – வளரும்.
- 96. If a man, while seeking to speak usefully, speaks also sweetly, his sins will diminish and his virtue increase.
 - **எ. ந**யனீன்**று ந**ன்றி பயக்கும் பயனீன்று பண்பிற் **ற**ீலப்பிரியாச் சொல்.

் (படு-கை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையும் உண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும், பொருளாற் பிறர்க்கு கன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப்பண்பி னீங்காத சொல், எ-று.

கீ**தி-உ**லகத்தோடு பொருந்துதல், பண்பென்பது ஈண்டதிகாரத்தான் இனிமை மேனின்றது. தஃலப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து,

- (தெ-ப-ரை.)—பயன் ஈன்று (பொருளிஞலே பிறருக்கு) நன்மையைக்கொடுத்து, பண்பின் – இனிமைக் குணத்தினின் நும், தஃலப்பிரியா – நீங்காத, சொல் – சொற்களானவை, (ஒருவ ஹக்கு), நயன் ஈன்று – (இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி, நன்றிபயக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும்.
- 97. That speech which, while imparting benefits ceases not to please, will yield righteousness (for this world) and merit (for the next world).
 - அ. **சி** அமையு ணீங்கிய வின்சொ**ன் ம** அமையு மிம்மையு மின்பர் தரும்,

(பி - கை.) எ-து, — பொருளாற் பிறர்க்கு கோய்செய்யாத இனிய சொல், ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும், எ-று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமா வது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் ால்லனஎய்தி இன்புறுதல். இவை யிர ண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

- (தெ-ப-டை) சி அமையுள் நீங்கிய (பொருளிஞைலே பிறர் க்குத்) தான்பஞ்செய்வதில் நீங்கிய, இன்சொல் – இனியசொற்க வானவை, (ஒருவனுக்கு), மஹமையும் இம்மையும் – வருபிறப் பிலும் இப்பிறப்பிலும், இன்பம் – இன்பத்தை, தரும் – கொமிக் கும்.
- 98. Sweet speech, free from harm to others, will give pleasure both in this world and in the next.
 - கூ. இன்சொ வினி தீன் றல் காண்பா னெவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது.

(பரி-கொ.) எ-து,—பிறர் கூறிய இன்சொல் தனக்கின்பம் பயத்தலே அனுபவித் தறிபென்றவன், அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வென்சொல்லேச் சொல் வதை என்னபயன் கருதி, எ-று.

இனிதென்றது வினேக்குறிப்புப்பெயர். க®ஞ்சொற் பிறர்க்கும் இன்ன தாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து.

- (தெ ப ரை.)—இன்சொல் (பிறருடைய) இனியசொற்க களானவை, இனிது ஈன்றல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதஃ, காண் பான் - அனுபவித்தறிகின்றவன், (அதுநிற்க), வல்சொல்-கடுஞ் சொற்களே, வழங்குவது - (பிறரிடத்தே) சொல்லுவது, எவன் கொலோ-யாது பயன்குறித்தோ.
- 99. Why does he use harsh words, who sees the pleasure which sweet speech yields?
 - கo. இனிய வுளவாக வின்தை கூறல் கனியிருப்பக் காய்கவர்க் தற்று.
- (ப. இ-கொ.) எ-து,—அறம் பயக்கும் இனிய சொற்களும் தணக்குளவா பிருக்க அவற்றைக் கூறுது, பாவம் பயக்கும் இன்னுதசொற்களே ஒருவன் கூறுதல், இனிய கனிகளும் தன்னைக்கண் உளவாயிருக்க அவற்றைநோகராது இன்னுதைகாய்கின நகர்க்தத இேடொக்கும், எ-று.

கூறைலென்பதனுற் சொற்களென்பது பெற்றும். பொருளே விசேடித்து கின்ற பண்புகள் உவமைக்கண் ஹஞ்சென்றன. இனிய கனிகளென்றது ஒளவையுண்ட கெல்லிக்களிபோல அமிழ்தாவனவற்றை. இன்னுத காய்க சென்றதை காஞ்சிரங்காய்போல ஈஞ்சாவனவற்றை. கூசூடுசொற்சொல்று தல் முடிவிற்றனக்கே மின்னுதென்பதாம். இவையிரண்டுபொட்டானும் இன் தைகு-ுறலின் குற்றங் கூரப்பட்டது. (தெ - ப - ரை.) — இனிய - (அறமுண்டாகும்) இன்சொற் களும், உள ஆக - (தன்னிடத்தே) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைச் சொல்லாமல்), இன்னுக - (பாவமுண்டாகும்) கடிஞ்சொற்களே, கூறல் - (ஒருவன்) சொல்லுகல், கனி - (இனிய) கணிகளும், இருப்ப - (தன்னிடத்தே) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைத் தின்னு மல்), காய்-(இணிமையில்லாத) காய்களே, கவர்க்தது அற்று-தின் பதேனேடொக்கும்.

100. To say disagreeable things when agreeable are at hand, is like eating unripe fruit when there is ripe.

கக-ம். அதி—செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர்செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம்வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்க்நன்றி கோறலேயா கலின், அதஃனப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவை கூறலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும் வானசுமு மாற்ற லரிது.

(பரி-கை.) எ-து,—தனக்கு முன்னே ருதவிசெய்யா இருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு, மண்ணுலகும் விண்ணுலகுக் கைம்மாருகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது, எ-று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையஆகலின், காரணமில்லாத உத விக்கு ஆற்றுவாயின. செய்யµமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமை யுன்னவிடத்துச் செய்தவுதவியென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தெ-ப-ரை.)—செய்யாமல் – (தனக்குமுன்னேரு தவியும்) செய்யா திருக்க, செய்த – (ஒருவன்பிறனுக்குச்) செய்த, உத விக்கு—, வையகமும் - மண்ணுலகத்தையும், வானகமும் – விண் ணுலகத்தையும், (ஈடாகக்கொடுத்தாலும்), ஆற்றல்அரிது-ஒத்தல் அரிது.

101. (The gift of) heaven and earth is not an equivalent for a benefit which is conferred where none had been received.

உ. கூரலத்தி றைக்கெய்த என்றி சிறிதெனினு ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(பரி-ணா.) எ-து,— ஒருவனுக் கிறு திவர்த எல்ஸேக்கண் ஒருவன் செ ய்த உபகாரம், தன்னே கோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை கோக்க கிலவுலகத்தினு மிகப்பெரிது, எ-று.

அக்காலகோக்குவதல்லது பொருணுக்க லாகாதென்பதாம். காலத் இணுலென்பது வேற்றுடை மயுக்கம்.

- (தெ-ப-டை.)—காலத்திைல் (ஒருவனுக்கு) ஆபத்துவக்க காலத்தில், செய்த - (ஒருவன்) செய்த, என்றி-உபகாரம், சிறிது எனினும்-(தன்னேகோக்கச்) சிறிதாயிருக்ததாயினும், (அக்கால த்தைகோக்க) ஞாலத்தின் – கில உலகத்தினும், மாணப்பெரிது-மிகப்பெரிதாம்,
- 102. A favour conferred in the time of need, though it be small (in itself,) is (in value) much larger than the world.
 - டை. புயன்றாக்கார் செய்த வுதவி கயன்றாக்கி னன்மை கடலிற் பெரிது.
- (படி-கை.) எ-து,—இவர்க் இதுசெய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தல் இலராய்ச் செய்தவுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின், அத னன்மை கடலினும் பெரிதாம், எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததாஉம் காலத்தினுற் செய்ததாஉம், பயன்றுக்காராய்ச் செய்ததாஉம் அளவிலவா தல் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—பயன் பயனே, தூக்கார் ஆராய்தல் இல ராய், செய்த—,உதவி–உதவியாகிய, கயன்–கயத்தை, தூக்கின்> ஆராயின், கன்மை – (அதன்) கன்மையானது, கடலின் – கடலி தும், பெரிது—.
- 103. If we weigh the excellence of a benefit which is conferred without weighing the return, it is larger than the sea.
 - ச. திணேத்திணை நன்றி செயினும் பணேத்திணையாக் கொள்வர் பயன்றெரி வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்குத் திணயளவிற்றுய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானுயினும், அதணே அவ்வளவிற்றுகக் கருதாது பணேயளவிற்றுகக் கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன் தெரிவார், எ-று.

தினே பன்பென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சில அளவை. அக்கருத்தின்பயனுவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன்.

- (தெ-ப-ரை.)— தினத்துணோகன்றி (தமக்குத்) தினையளவ தாகிய உபகாரத்தை, செமினும் - (ஒருவன்) செய்தாளுபினும், (அதின அவ்வளவதாகமினயாமல்), பினத்துகண ஆக - பினையள வதாக, கொள்வர் – மினேப்பார், பயன் - (அக்கினேப்பின்) பயினே, தெரிவார் – அறிபவர்.
- 104. Though the benefit conferred be as small as a millet seed, those who know its advantage will consider it as large as a palmyra fruit.
 - **டு' உதவி வரைத்தன் அதவி** யுத**வி** செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்**து**.

(பரி - கொ.) எ - து,—கைம்மாறுன உதவி காரணத்தானும் பொரு ளானுங் காலத்தானும் ஆகிய மூவகையானும் முன்செய்த உதவி யளவிற் றன்று; அதனேச் செய்வித்துக்கொண்டவர்தம் அமைதி யளவிற்று, எ-று.

சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென் பார், சால்பின் வரைத்தென்றுர். இவை மிரண்போட்டானும் மூன்று மல் லாத உதவிமாத்தொழும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—உதவி எதிர்செய்யும் உதவியானது, உத விவகாத்து அன்று – (முன்செய்த) உதவியளவினதன்று, உத வி செயப்பட்டார்-அவ்வுகவி செய்யப்பெற்றுக்கொண்டவரது, சால்பின்வரைத்து - தகுதியளவினதாம்.
- 105. The benefit itself is not the measure of the benefit; the worth of those who have received it is its measure.
 - சு. முறவற்க மாசற்மூர் கேண்மை துறவற்க துன்பத்துட் டுப்பாயார் கட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயின ரது கட்பை விடாதொழிக; அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்ருரது கேண் மையை மறவாதொழிக, எ-று.

கேண்மை-கேளாக்தன்மை. இம்மைக் குறுதிகூறுவார் மறுமைக் குறு தியும் உடன்கூறிஞர்.

- (தெ-ப-ரை.) துன்பத்துள் துன்பம்வக்த காலத்தில், துப் புஆயார் - (தனக்கு) உதவியானவரது, கட்பு - கிகேகத்தை, துற வற்க - விடாதிருக்கக்கடவன்; மாசு அற்ரூர் - (அறிவொழுக்கங் களில்) குற்றமற்றவரது, கேண்மை – உறவாக்தன்மையை, மறவ ற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன்.
- 106. Forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity. Forget not the benevolence of the blameless.
 - எ. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண் விழுமக் தடைத்தவர் கட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,— தங்கண் எய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய கட்பிகோ, எழுமையினேயுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் கிணப்பர் கல் லோர், எ-று.

எழுமையென்றது விணப்பயன்தொடரும் ஏழுபிறப்பினே; அது விண யாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலே உரைத்தாம். விரைவுதோ ன்றத் துடைத்தவரென்றுர். கிணத்தலாவது துன்பக்துடைத்தலான் அவர் மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறுக் தொடர்க்து அன்புடையராதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் என்றி செய்தாரது ஈட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (தெ-ப-ரை.)—தங்கண்-தம்மிடத்து (உண்டாகிய), விழு மம்-துன்பத்தை, துடைத்தவர்-கீக்கினவாது, கட்பு-கிகேக்தை, எழுமை – (விணப்பயன்தொடரும்) எழுமையின்யுடைய, எழு பிறப்பும் – (தம்) எழுவகைப்பிறப்பிலும், உள்ளுவர் – (கல்லோர்) கிணப்பார்.

107. (The wise) will remember throughout their seven-fold births the love of those who have wiped away their affliction.

அ. நன்றி மறப்பது கன்றன்று கன்றல்ல தன்றே மறப்பது கன்று.

இரண்டும் ஒருவனுற்செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு.

(தெ-ப-டை.)— நன்றி - (ஒருவன்முன்செய்த) நன்மையை, மறப்பது - மறக்துவிடுதல், நன்று அன்று - (ஒருவனுக்கு) அற எல்ல; நன்று அல்லது - (அவன்செய்த) திமையை, அன்றே-செய்தபொழுதே, மறப்பது-மறக்துவிடுதல், நன்று-அறமாம்.

108. It is not good to forget a benefit: it is good to forget an injury in the very moment (in which it is inflicted.)

க. கொன்றன்ன வின்னு செயினு மவர்செய்த வொன்றாகன் றுள்ளக் கெடும்.

(பரி - கை.) எ-து, — தமக்கு முன்னெரு கன்மை செய்தவர் பின் கொன்றுலொத்த இன்னுதவற்றைச் செய்தாராயினும், அவையெல்லாம் அவர்செய்த கன்மையொன்றணேயும் கிணக்க இல்லேயாம், எ-று.

தினேத்தினை பணேத்தினையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்று மே அவற்றையெல்லாங் கெடுக்குமென்பதாம். இதனுன் கன்றல்லது அன் றே மறக்குக்திறங் கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – ரை.)—(தமக்கு முன்னெரு கன்மை செய்தவர்) கொன்று அன்ன – (பின்) கொன்றுற்போலும், இன்னு-வெறுக்கப் படுமவைகளே, செயினும் – செய்தாராயினும், அவர்செய்த–அவர் கள்செய்த, ஒன்று கன்று–அக்கன்மையொன்றையும், உள்ள–ஙிணே க்க, கெடும் – (அவையெல்லாம்) இல்லேயாம்.

109. Though one inflict an injury great as murder, it will perish before the thought of a single benefit (formerly) conferred.

கo. எந்நன்றி கொன்றுர்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லே செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(பரி-கை.) எ-து,—பெரிய அறங்களேச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தில் கீங்கும் வாயில் உண்டாம்; ஒருவன் செய்த கன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லே, எ-து.

பெரிய அறங்களேச் சிதைத்தலாவது— ஆன்மூஃலயறுத்தலும், மகளிர் கருவிணேச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த் தபுதலும் முதலிய பாதகங்களேச் செய்தல். இதஞற் செய்ங்கன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)— எ நன்றி-எந்த அறங்களே [பெரியவறங்களே யென்றபடி], கொன்றுர்க்கும் கெடுத்தவர்க்கும், உய்வு-பாவத் தில் நீங்கும்வழி, உண்டாம் உளதாம்; செய்நன்றி (ஒருவன்) செய்த வுபகாரத்தை, கொன்றமக்றகு கெடுத்த மனிதனுக்கு, உய்வு-அப்பாவத்தில்நீங்கும்வழி, இல்லே இலது.
- 110. He who has killed every virtue may yet escape: there is no escape for him who has killed a benefit.

கஉ-ம்· *அதி—ந***்வ**நிலேமை

அஃதாவது பகை கொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகு இயினும் அறத் தின்வழுவாது ஒப்ப நிற்கும் நிலேமை. இது, நன்றிசெய்தார்மாட்டு அந்நன் நியினே நினேத்தவழிச் சிதையும்அன்றே, அவ்விடத்துஞ் சிதையலாக எதென் றற்கு, செய்ந்நன்றியுறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தகுதி யெனவொன்று கன்றே பகுதியாற் பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கடுவுகிலேமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே கன்று, பகை கொதுமல் கண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின், எ-று.

தகு தியுடையதனேத் தகு தியென்றுர். "ஊ சானேர் தேவகுலம்" என் பது போலப் பகு தியானென்பு ழி ஆனுருபு தோறுமென்பதன் பொருட் டாய் சின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத் தருமைதோன்ற சின்றது. இதனுன் ஈடுவுகிலேமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – ரை.)—பகுதியால் – (பகைவர் அயலார் சிகேகர் என்னும்) பிரிவுதோறும், பாற்பட்டு – (கன்) முறைமையை விடாது, ஒழுகப்பெறின் – நடக்கப்பெற்றுல், தகுதிஎன ஒன்றே– நடுவுநிலேமையென்று சொல்லப்படும் ஒரறமே, நன்று–நலமுடை யது.

111. That equity which consists in acting with equal regard to each of (the three) divisions of men [enemies, strangers and friends] is a pre-eminent virtue.

உ. செப்ப முடையவ ஞக்கஞ் கிதைவின்றி யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

(ப**ரி-கை.)** எ-து,— கடுவுகிலேமையை உடையவனது செல்வம் பிறர் செ.. வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியினுள்ளார்க்கும் வலியாதலே உடைத்து, எ-று.

விகாரத்தாற்றெக்க எச்சவும்மையான், இறக்குக்துக்ணயும் அவன்ற எக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்மும். அறத்தோடு வருதலின், அன் சைதாயிற்று. தான் இறக்துழி எஞ்சிலிற்பதாகலின், எச்சமென்முர்.

- (தெ ப ரை.) செப்பம் உடையவன் கடுவுகிலேமையை யுடையவனது, ஆக்கம் – செல்வமானது, சிதைவுஇன்றி – (பிறர் செல்வம்போல்) அழிகலின்றி, எச்சத்திற்கும் – (அவன்) சக்ததி யார்க்கும், ஏமாப்பு – உறுதியாத‰, உடைத்து–உடையதாம்.
- 112. The wealth of the man of rectitude will not perish, but will bring happiness also to his posterity.
 - டி. நன்றே தரினு ஈடுவிகந்தா மாக்கத்தை யன்றே யொழிய விடல்,
- (பரி கை.) எ-து,— தீங்கன்றி கன்மையே பயக்ததாயினும், கடுவு சேற்றலே ஒழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே ஒழிய கிகே, எ-று.

கன்மைபயவாமையின், என்றே தரினு மென்றுர். இகத்தலா னென் பது இகக்தெனத் திரிக்தாகின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே சூவுகிலேமையான் வக்த செல்வம் கன்மை பயத்தலும், ஏணேச்செல்வம் தீமை பயத்தலுள் கூறப்பட்டன.

- (தெ-ப-ரை.)— நன்றேதரினும் (தீங்கன்றி) நன்மையேதரி லும், நடுவு இகர்து - நடுவுகிலமை நீங்கலால், ஆம் - உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை - செல்வத்தை, அன்றே - அப்போதே, ஒழியவிடல்-விடக்கடவன்.
- 113. Forsake in the very moment (of acquisition) that gain which though it should bring advantage is without equity.
 - ச. துக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ ரெச்சத்தாற் காணப் படும்,

(பி-கோ.) எ-து,—இவர் கடுவுகிலேமையுடையர் இவர் கடுவுகிலேமை இவரென்னும் விசேடம், அவரவருடைய கன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும், எ-று.

தக்கார்க்கு எச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கு இல்லேயாதலும் ஒருத வேதுக்கின், இருதிறத்தாளையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின். இதனைல் தக்காளையுக் தகவிலாளையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—தக்கார் - (இவர்) கடுவுடிலேமையை யுடைய வர், தகவு இலர்-(இவர்) கடுவுடிலேமையையில்லாதவர், என்பது- என்னும் விசேஷம், அவர்அவர் – அவரவருடைய, எச்சத் தால்-கல்லபுதல்வரது இருப்பிஞ்லும் இல்லாமையாலும், காணப் படும் – அறியப்படும்.

- 114. The worthy and unworthy may be known by the existence or otherwise of good offsprings.
 - டு. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல கெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(பர் - கொ.) எ-து,— தீவிண்யாற்கேமிம் கல்விண்யாற் பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைக்து கிடக்தன; அவ்வாற்றையறிக்து அவை காரணமாக மனத்தினகட் கோடாமையே அறிவான் அமைக்தார்க்கு அழ காவது, எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடு தலாவது—அவை இப்பொழுது வருவன வாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்கு நித்தும், பெருக்கம் வரு தலேக்கு நித் தும் ஒரு தலேக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினேயே கோடு த லன்று என உண்மையுணர்க்து கடுவுகிற்றல் சால்பின் அழகு செய்தலின், சான்றோர்க் கணியென்றுர்.

- (தெ ப ரை.)—கேடும் (தீவினேயிணைல்) கெடுதலும், பெருக்கமும்–(நல்வினேயிணைல்)பெருகுதலும், இல்அல்ல–(யாவ ருக்கும்) இல்லாதவையல்ல [முன்னமே அமைந்து கிடந்தன வென்றபடி]; (அவ்வழியை அறிந்து) நெஞ்சத்து – மனதிலே, கோடாமை – (அவைகாரணமாகச்) சாய்தவில்லாமையே, சான் ருேர்க்கு – (அறிவால்) கிறைந்தோர்க்கு, அணி–அழகாம்.
- 115. Loss and gain come not without cause: it is the ornament of the wise to preserve evenness of mind (under both).
 - சு. தெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச கடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(பரி - கொ.) எ - து,—ஒருவன் தன்னெஞ்சம் கடுவுகிற்றவே ஒழிக்து கடுவல்லவற்றைச் செய்ய சினேக்குமாயின், அக்கினேவை யான் கெடக்கட வேனென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக, எ-று.

கினேத்தலும் செய்தலோடெர்க்குமாகலின், செயினென்ருர்.

- (தெ-ப-னா.)—தன்கொஞ்சம்-(ஒருவன்)தனதுமனம்,கடுவு-கடுவுகிஃமையிலிருக்து, ஒரீஇ-கீங்கி, அல்ல-பக்ஷபாதங்களே, செ யின்-செய்ய கிணக்குமாயின், (அக்கிணவை) யான்-கான், கெடு வல்-கெடக்கடவேன், என்பது-என்றுணருமுற்பாதமாக, அறிக-அறியக்கடவன்.
- 116. Let him whose mind departing from equity commits sin well consider thus within himself," I shall perish."

எ. தெடுவாக வையா துலக ஈடுவாக கண்றிக்கட் டங்கியான் முழ்வு

(பரி-கைர.) எ-து,— கடுவாக கின்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவ னது வறமையை, வறுமையென்று கருதார் உயர்க்தோர், எ-று.

செடுவென்பது—முதனிலேத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்று கொன் ஞவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே கே மேம் பெருக்கமுன் கோடுதலான் வாரா என்பதாஉம், கோடுதல் கேட் டிற் சேதுவாம் என்பதாஉம், கோடாதவன்தாழ்வு கேடன்றுஎன்பதாஉம், கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—உலகம் - உயர்க்தோர், கடுஆக - கடுவாக (கின்ற), கன்றிக்கண் -அறத்தின்கண்ணே, தங்கியான் - தங்கினவ னது, தாழ்வு-வறமையை, கெடுஆக - வறுமையாக, வையாது-வையார் [கினேயாசென்றபடி.]

117. The great will not regard as poverty the low estate of that man who dwells in the virtue of equity.

அ. சமன்செய்து சிர்தூக்குங் கோல்போ லமைக்தொருபாற் கோடாமை சான்*ளே*ர்க் கணி.

(un-கா.) எ-து,—முன்னே தான் சமனை நின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குர் துலாம்போல, இலக்கணங்களான் அமைத்த ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்*ளூ*ர்க்கு அழகாம், எ-று.

உவமை அடையாகிய சமன் செய்தலும் சீர்தாக்கலும் பொருட்கண் லும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக் கண்ணும், கூட்டிச் சான்றோர் சீர்தாக்கலாவது தடைவிடைகளாற் கேட் டவற்றை ஊழான் உள்ள வாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுள்ள வாற்றை மறையாது பகை கொதுமல் கட்பென்னும் மூன்று திறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறுதலாகவும், உமாக்க. இலக்கணங்களான் அமை தல் இருவழியும் ஏற்பன கொள்க.

(தெ-ப-ரை.)—சமன்செய்து-(முன்னே தன்னேச்) சமனைக் செய்து, சீர்தூக்கும் - (பின்னே தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரத்தை) அளவுசெய்வதாகிய, கோல்போல்-துலாக்கோல்போல, அமைந்து-(இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து, ஒருபால்-ஒருபக்கத் திலே, கோடாமை-சாயாமையானது, சான்ருேர்க்கு-(அமிவால்) நிறைக்தோருக்கு, அணி-அழகாம்.

118. To incline to neither side, but to rest impartial as the even fixed scale is the ornament of the wise.

கை. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலேயா வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(படு-கூரா.) எ-து,— கடுவுகிலேமையாவது சொல்லின்கட் கோடுத வில்லாததாம், அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட் கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின், எ-து. சொல் - ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒரு பாற்கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடக்தவாறு சொல்லுதல் கடுவுகிலேமையாம் எனவே, அதனேடு கூடாதாயின் அவ்வாறுசொல்லு தல் கடுவுகிலேமை அன்றென்பது பெறப்பட்டது.

- (தெ ப ணா.) செப்பம் நடுவுகிஃமைய்ரவது, சொல்-சொல்லி ணிடத்தே, கோட்டம் இல்லது – கோணுத வில்லாத தாகும், (அது அப்படியாவது), உள் – மனத்தினிடத்தே, கோட் டம் இன்மை – கோணுத வில்லாமையை, ஒருதஃயோ – உறுதி யாக, பெறின்-பெற்றுல்.
- 119. Freedom from obliquity of speech is rectitude, if there be (corresponding) freedom from bias of mind.
 - கo. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவுக் தமபோற் செயின்.

(பரி-டை) எ-து,—பிறர்பொருள்யும் தம்பொருள்போலப் பேணிச் செய்யின், வாணிகஞ்செய்வார்க்கு கன்முய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுக் தமபோற் செய்தலாவது - கொள்வது பிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பகாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், மூன்னேய இரண்டும் அவையத்தாளை கோக்கின, ஏனேயது வாணிகளாகோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேருகச்சிறக்தமையின்.

(கெ-ப-ரை.)— பிறவும்-பிறர்பொருளேயும், தமபோல் - தம் பொருள்போல, பேணி-காத்து, செயின் - செய்வாராயின், (அச் செய்கையானது) வாணிகஞ் செய்வார்க்கு - வர்த்தகஞ் செய் வோர்க்கு, வாணிகம்-கல்ல வாணிகமாம். '

120. The true merchandize of merchants is to guard and do by the things of others as they do by their own.

கடு-ம். அதி—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி. மனங்கள் தீகெறிக்கட்செல்லாது. அடங் குதலுடையதைல். அஃது ஏதிலார்குற்றம்போற் றன்குற்றமுங் காணும் கூடிவுகிலேமையுடையாற்காதலின், இது கூடிவுகிலேமையின் பின் வைக்கப் பட்டது.

க. அடக்க மமாரு னுய்க்கு மடங்காமை யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

(பரி-ணா.) எ-து,— ஒருவனே அடக்கமாகியஅறம் பின்தேவருலகத் தைய்க்கும்; அடங்காமையாகிய பரவம் தங்குதற்கரிய இருளின்கட்செலுத் தும், எ-று,

இருளென்பது ஓர்காகவிசேடம். ''எல்லாம் பொருளிற் பிறக்துவிடும்'' என்முற்போல உய்த்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் கின்றது.

- (தெ-ப-ரை.)— அடக்கம் (ஒருவனே) அடக்கமாகிய அற மானது, அமாருள் - தேவ ருலகத்தில், உய்க்கும் - கொண்டு போய்விடும், அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது, ஆர் இருள்-பொதுத்தற்கரிய கர்கத்தில், உய்த்துவிடும்-செலுத் திவிடும்.
- 121. Self-control will place (a man) among the Gods; the want of it will drive (him) into the thickest darkness (of hell).
 - உ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க மதனினூஉங் கில்லே யுயிர்க்கு.
- (பரி-ரை.) எ-து,— உயிர்கட்கு அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமில்லே; ஆகலான், அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்கா க்க, எ-று.

உயிடென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மேனின்றது, அறிக்தடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின்.

- (தெ-ப-டை,)—அடக்கத்தை அடங்கியிருத்தஃ, பொருள் ஆக-(உறுதிப்) பொருளாக, காக்க-காக்கக்கடவன், உயிர்க்கு—, அதனின்ஊங்கு - அதனின்மேற்பட்ட, ஆக்கம் - செல்வமான து, இல் - இல்ஃ, (ஆதலால்.)
- 122. Let self-control be guarded as a treasure; there is no greater source of good for man than that.
 - **டை. செறிவறி**ந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் தாற்றி னடங்கப் பெறின்.
- (பரி கை.) எ-து,—அடங்குதலே கமக்கு அறிவாவதென்று அறிக்து செறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின், அவ்வடக்கம் கல்லோரான் அறியப் பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும், எ-று.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குகெறியாவது மெய்ம்முதன் மூன்றும் தன் **வயத்தவாதல்.**

- (தெ-ப-ரை.)—அறிவு அறிக்து-(அடங்கு தலேகமக்கு) அறி வாவதென்று அறிக்து, ஆற்றின்-கல்லவழியால், அடங்கப்பெறின்-(ஒருவன்) அடங்கப்பெறுவானுனல், செறிவு-அவ்வடக்கமான து, அறிக்து - (உயர்க்தோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மை - மேம்பாட் டை, பயக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும்.
- 123. Knowing that self-control is knowledge, if a man should control himself, in the prescribed course, such self-control will bring him distinction among the wise.

சு. நிலேயிற் றிரியா தடங்கியான் *ருேற்ற* மீலேயிறை மாணப் பெரிது.

(பரி-ணா.) எ-து,—இல்வாழ்ச்சையாகிய தன்னெறியின்வேறுபடாது கின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி மலேயினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது,எ-று.

திரியாதடங்கு தல் - பொறிகளாற் புலன்களே நுகராகின்றே அடங்கு தல். ம‰்-ஆகுபெயர்.

- (தெ-ப-னா.)—கிஃமின் (இல்வாழ்க்கையாகிய தன்) வழி பில், திரியாது – வேறுபடாது (கின்று), அடங்கியான் - அடங்கி னவனது, தோற்றம்–உயர்ச்சியானது, மஃமினும் – மஃ உயர்ச்சி யினும், மாணப்பெரிது–மிகப்பெரிதாம்.
- 124. More lofty than a mountain will be the greatness of that man who without swerving from his domestic state controls himself.
 - ரு. எல்லார்க்கு கன்மும் பணித லவருள்ளுஞ் செல்வர்க்கே செல்வர் தகைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—பெருமிதம் இன்றி அடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப் பகன்றேயெனினும், அவ்வெல்லாருள்ளும் செல்வமுடையார்க்கே வேறெ ருசெல்வமாஞ் சிறப்பீணே உடைத்து, எ-று.

பெருமிதத்திணேச் செய்யுங்கல்வியுங் குடிப்பிறப்பும் உடையார் அஃ தென்றி அவைதம்மானே அடங்கியவழி அவ்வடக்கம் சிறந்து காட்டாதாக லின், செல்வர்க்கே செல்வர் தகைத்தென்முர். செல்வத்தகைத்தென்பது மெலிர்துரின்றது. பொதுவென்பாரையும் உடம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறி யவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் பொதுவகையான் அடக்கத்தது சிறப் புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—பணிதல் (பெருமைப்பாடில்லாது) அடங்கு தல், எல்லார்க்கும்-யாவருக்கும், என்று ஆம்-(பொதுப்பட) என்று கும், (ஆயினும்), அவருள்ளும் - அவ்வெல்லாருள்ளும், செல் வர்க்கே-செல்வர்களுக்கே, செல்வம் தகைத்து-வேறெரு செல்வ மாய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பிணயுடையதாம்.
- 12.5 Humility is good in all; but especially in the rich it is (the excellence of) a higher riches.
 - சு. ஒருமையு ளாமைபோ லேர்தடக்க லாற்றி னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(பரி-கை.) எ-து,—ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொ றிகளேயும் அடக்கவல்லனுமின், அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பின்கண் ணும் அரணுதலே உடைத்து, எ-று.

ஆமை ஐந்துறப்பினேயும் இடர்புகுதாமல அடக்குமாறுபோல, இவ தும் ஐம்பொறிகளேயும் பாவம்புகுதாமல் அடக்கவேண்டுமென்பார், ஆமை போலென்றுர். ஒருமைக்கட்செய்த விணேயின்பயன் எழுமையுக் தொட ருமென்பத இதனை்அறிக. இதனுன் மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—ஒருமையுள் (ஒருவன்) ஒருபிறப்பின் கண் கேனை, ஆமைபோல் – ஆமைபோல, ஐந்து - ஐம்பொறிகளேயும், அடக்கல் ஆற்றின் - அடக்க வல்லவனைகில், (அவ்வல்லமை அவ தைக்கு), எழுமையும் - ஏழுபிறப்பின்கண்ணும், ஏமாப்பு உடைக் து-காவலா தஃவயுடையது.
- 126. Should one throughout a single birth, like a tortoise keep in his five senses, the fruit of it will prove a safe-guard to him throughout the seven fold births.
 - எ. யூகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற் சோகாப்பர் சொல்ளிழுக்குப் பட்டு.

(பரி-ஹா.) எ-து,— தம்மாற் காக்கப்படுவன எல்லாவற்றையும் காக்க மாட்டாராயினும் காவொன்றனேயுங்காக்க; அதணேக்காவாராயின் சொற் குற்றத்தின்கட்பட்டுத் தாமே துன்புறுவர், எ-று.

யாவென்பது—அஃறிணப்பன்மைவிஞப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞ்சா மை உணரரின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றுெக்கது. சொற்குற்றம்-சொல்லின்கட்டோன்றுங்குற்றம். அல்லாப்பர், செம்மாப்பர், என்பனபோ லச் சோகாப்படொன்பது ஒருசொல்.

- (தெ ப ரை.) யா (காக்கவேண்டுவன) யாவையும், காவார் ஆயினும்–காக்கமாட்டாராயினும், கா-காவொன்றையும், காக்க - காக்கக்கடவர்; காவாக்கால் - (அதணேக்) காக்கமாட்டா சாயின், சொல்லிழுக்குப்பட்டு – சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு, சோகாப்பர் – (காமே) தான்பப்படுவார்.
- 127. Whatever besides you leave unguarded, guard your tongue; otherwise errors of speech and the consequent misery will ensue.
 - அ. **ஒன்**முனுக் தீச்சொற் பொருட்பய ஹண்டாயி னன்முகா தாகி விடும்.

(பரி-கை.) எ-து,— தீயவாகிய சொற்களின்பொருள்களாற் பிறர்க் குவருக்துன்பம் ஒன்றுயினும் ஒருவன்பக்கல் உண்டாவதாயின், அவனுக் குப் பிறவறங்களான் உண்டான கன்மை தீதாய்விடும், எ-று.

தீயசொல்லாவன — தீங்குபயக்கும் பொய், குறின, கமிஞ்சொல்லென் பன. ஒருவன் கல்லவாகச்சொல்லுஞ் சொற்களின்கண்ணே ஒன்றுயினும் தீச்சொற்படும் பொருளினது பயன் பிறர்க்குண்டாவதாயின் என்றுரைப் பாரும் உளர்.

(கெ-ப-னா.)— தீச்சொல்-தியசொற்களது,பொருள்பயன்-பொருள்களாலே (பிறருக்கு வரும்) பயனைது, ஒன்று ஆனும்-ஒன்ரு மினும், உண்டாயின் - (ஒருவ னிடத்திலே) உண்டாவ

Aitized by Google

தாயின், நன்று-(அவனுக்குப்பிறவறங்களாலுண்டாகிய) நன்மை யானது, ஆகாதாகிவிடும்-தீதாய்விடும்.

128. If a man's speech be productive of a single evil, all the good by him will be turned into evil.

கை. **தியி**றைற் கட்டபு ணுள்ளாறு மாறுதே காவிறைற் கட்ட வமி.

(பரி-கை.) எ-து,— ஒருவணே ஒருவன் தீயினுற் சுட்டபுண் மெய்க்கட் கெடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதேஆறும்; அவ்வாறன்றி வெவ்வுரை யுடையகாவினுற் சுட்டவடு அதன்கண்ணும் எஞ்ஞான்றும் ஆருது, எ-று.

ஆறிப்போதலால் தீயினற்சுட்டதனேப் புண்ணென்றும், ஆருதுகிடத் தலால் காவினற்சுட்டதனே வடுவென்றுங்கூறினர். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றெழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆருமையாற் நீயினும் வெவ்வுரைகொ டிதென்பது போதாலின், இது குறிப்பானவக்த வேற்றுமையலங்காரம். இவைமூன்றுபாட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)— தியிஞல் - (ஒருவணே யொருவன்) நெருப் பால், சுட்ட புண்-சுட்டபுண்ளுனது, (உடம்பினிடத்தே பிருக் தாலும்), உள்-மனத்தினிடத்தே, ஆறம்-(அப்போதே) ஆறும், (அப்படியல்லாமல்) காவிஞல் - (தியசொற்களேயுடைய) காவி ஞலே,சுட்டவடு-சுட்டவடுவானது, ஆருது - (அம்மனத்தினிடத் தும் எப்போதும்) ஆருது.

129. The wound which has been burnt in by fire may heal, but a wound burnt in by the tongue will never heal.

கo. குதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி யறம்பார்க்கு மாற்றி ஹுழைக்து.

(படு-கொ.) எ-து,—மனத்தின்கண் வெகுளிதோன்முமற் காத்துக் கல் வி உடையளுய் அடங்கு தலே வல்லவனது செவ்வியை, அறக்கடவுள் பாரா கிற்கும், அவணேயடையும் கெறியின்கட் சென்று, எ-று.

அடங்கு தல் — மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின் கண்ணே கிற்றல். செவ்வி — தன்குறை கூறு தற்கேற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனுங்கா லம். இப்பெற்றியாணே அறக் தானே சென்றடையும் என்பதாம். இதனுன் மனவடக்கங்கூறப்பட்டது.

(கெ-ப-டை.)—கதம் - கோபத்தை, காத்து - (மனத்திலே தோன்முமல்) காத்து, கற்று - கல்வியுடையவஞி, அடங்கல்-அடங்கு தலே, ஆற்றுவான் - செய்பவனது, செவ்வி - சமயத்தை, அறம் - அறக்கடவுளானவன், ஆற்றில் - (அவனேச்சேரும்) வழி யில், நுழைக்து-புகுக்து, பார்க்கும்-பாராகிற்பான்.

130. Virtue, seeking for an opportunity, will come into the path of that man who, possessed of learning and self-control, guards, himself against anger.

கச-ம். அதி-ஒழுக்கமுடைமை,

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் கிலேக்கும் ஓதப்பட்ட ஒழுக்கத் தினேயுடையராதல். இது, மெய்ம்முதலிய அடங்கிஞர்க்கல்லது முடியா தாகலின், அடக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒழுக்கம் விழுப்பர் **தர**லா இெழுக்க முயிரிணு மோம்பப் ப**டு**ம்.

(பரி-டை) எ-து,—ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினேத் தருதலான, அல்லொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும், எ-து.

உயர்க்தார்க்கும் இழிக்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பக்தருதலின், பொதுப் படக்கூறிஞர். சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது, அதஞல் அங்ஙனம் விழுப்பக்தரு வதாயது ஒழுக்கமென்பது பெற்றும். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறக்த தாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பக் தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படு மென்றுர்.

(தெ-ப-ரை.)— ஒழுக்கம்-ஆசாரமானது, விழுப்பம் - (எல் லாருக்கும்) சிறப்பை, தரலான் - கொடுத்தலால், ஒழுக்கம்-அவ் வாசாரம், உயிரினும் - உயிரைப்பார்க்கினும் (அதிக மேன்மை யாக), ஒம்பப்படும்-பாதுகாக்கப்படும்.

131. Propriety of conduct leads to eminence, it should therefore be preserved more carefully than life.

உ. பரிக்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கக் தெரிக்தோம்பித் தேரினு மஃதே தூண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒழுக்கத்தின் ஒன்று நும் அழிவுபடாமற்பேணி வருக்தியுங்காக்க; அறங்கள்பலவற்றையும் ஆராய்க்து இவற்றுள் இருமைக் குக்துணேயாவது யாதென்று மனத்தை ஒருக்கித் தேர்க்தாலும் துணேயாய் முடிவது அவ்வொழுக்கமேயாகலான், எ-று.

பரிக்துமென்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றுக்கது. இவையிரண்**போட்** டானும் ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.) — தெரிக்து - (பலவறங்கீளயும்) ஆராய்க்து, (இவற்றுள் இருமைக்குக் துணேயாவது எதுவென்று) ஒம்பு-(மனத்தை) அடக்கி, தேரினும்-அலிக்தாலும், துணே-துணையாய் முடிவது, அஃதே-அவ்வாசாரமே; (ஆதலால்.) ஒழுக்கம்-ஆசா ரத்தை, ஓம்பி-(ஒன்று இம் அழிவுபடாமற்) காத்து, பரிக்து-வருக் தியும், காக்க - காவல்செய்யக்கடவன்.

132. Let propriety of conduct be laboriously preserved and guarded; though one know and practise and excel in many virtues, that will be an eminent aid.

டை. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க மிழிக்த பிறப்பாய் விடும்.

(பி-கொ.) எ-து,—எல்லார்க்கும் தத்தம்வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கம் உடைமை குலனுடைமையாம்; அவ்வொழுக்கத்திற்றவறுதல் அவ்வருணத் திற்ருழ்க்த வருணமாய்விடும், எ-று.

பிறாத் வருணத்துள் இழிக்ககுலத்தாராயினும் ஒழுக்கம் உடைய ராக உயர்குலத்தராவர்ஆகலின் குடிமையாமென்றும், உயர்க்த வருணத் துப் பிறர்தாராயினும் ஒழுக்கத்திற்றவறத் தாழ்க்த வருணத்தராவர் ஆகலின் இழிக்த பிறப்பாய் விடுமென்றுங் கூறிஞர். உள்வழிப்படுங் குணத் தினும் இல்வழிப்படுங்குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றி எய்துதலின், அவ்விரைவுபற்றி அவ்வேதுவாகிய விணேகளே பயஞைக வோதப்பட்டன.

- (தெ-ப-ரை.) ஒழுக்கம் உடைமை (எல்லார்க்கும் தத் தம் வருணத்துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடைமையானது, குடிமை – குலமுடைமையாம்; இழுக்கம் – (அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவ நுதலானது, இழிக்கபிறப்பாய்விடும்-தாழ்க்த வருணமாய்விடும்.
- 133. Propriety of conduct is true greatness of birth, and impropriety will sink into a mean birth.
 - ச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெ0ம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்ற வேதத்தினே மறக்தானுயினும் அவ்வருணங் கெடாமையின் பின்னும் அஃதோதிக்கொளலாம்; அக்தணனது உயர்க்த வருணம் தன்னுழுக்கங் குன்றக்கெடும், எ-று.

மறக்கவழி இழிகுலத்தனும் ஆகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத் தான், மறப்பினுமென்றுர். சிறப்புடை உருணத்திற்கூ மொழிக்தமையின், இஃது ஏனேயவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும்.

- (தெ-ப-ரை.)—ஒத்து (கற்ற) வேதத்தை, மறப்பினும்-மற க்தாஞயினும், கொளல்ஆகும் - (வருணங் கெடாமையிஞலே பின்னும்) ஒதிக்கொள்ளலாம்; பார்ப்பான் - பிராமணனது, பிற ப்பு - உயர்க்தவருணமானது, ஒழுக்கம்குன்ற - (தன்) ஆசாரங் குறைய, கெடும் – கெட்டுப்போம்.
- 134. A Brahman though he should forget the Vedas may recover it by reading; but if he fail in propriety of conduct even his high birth will be destroyed.
 - ்**டு. அ**ழுக்கா அடையான்க ணுக்கம்போன் றில்லே யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு,
- (படு ரை.) எ-து,—அழுக்கா அடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற் போல, ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லே, எ-று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்ஃயெ ன்பத பெற்ரும்; என்ணே? "கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்றமும்" கல் கார்தலின். உயர்வு-உயர்குலமாதல்.

(தெ-ப-ரை.)— அழுக்காறு உடையான்கண் - பொருமை யுடையவனிடத்தே, ஆக்கம்போன்ற-செல்வமில்லாமைபோல, ஒழுக்கம் இலான்கண் - ஆசார மில்லாதவனிடத்தே, உயர்வு-உயர்ச்சியானது, இல்லே - இலது.

135. Just as the envious man will be without wealth, so will the man destitute of propriety of conduct be without greatness.

சு. ஒழுக்கத்தி ெணல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி னேதம் படுபாக் கறிர்து.

(பரி-கை ா.) எ-து,—செய்தற்கருமைகோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார்; அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றம் உண் டாம் ஆற்றை அறிக்து, எ-று.

ஒழுக்கத் திற்சுருக்கம் அதனேயுடையார்மே லேற்றப்பட்டது. கொண் ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றுர்.

(தெ-ப-ரை.)—இழுக்கத்தின் - (ஆசாரத்தினின்றும்) தவ றதலால், ஏதம் - (இழிகுலம் ஆதலாகிய) குற்றம், படுபாக்கு-உண்டாதலே, அறிக்து-தெரிக்து, உரவோர் - மனவலியை யுடை யோர், ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில், ஒல்கார் - சுருங்கார்.

136. Those firm in mind will not slacken in their observance of the proprieties of life, knowing, as they do, the misery that flows from the transgression from them.

எ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை பிழுக்கத்தி னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(பரி-ரை.) எ-து,— எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெய் அவர்; அதனினின்றிழுக்கு தலானே தாம் எய்து தற்குரித்தல்லாத பழியை யேய்துவர், எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனேயும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அ[®]க்குமென்றுகொள்ளும்ஆகலின், எய்தாப்பழி யெய்துவரென்றுர். இவை ^{யைக்}தை பாட்டாதும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இல்வழிப்படுங் குற்றமும் கூறப்பட்டன.

(தெ – ப – ரை.)—ஒழுக்கத்தின் - (எல்லாரும்) ஆசாரத்தி ூல், மேன்மை – மேம்பாட்டை, எய்துவர் – அடைவார்; இழுக் சேத்தின் – (அதிலிருந்து) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி – (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாதபழியை, எய்துவர்-அடைவார்.

137. From propriety of couduct men obtain greatness; from impropriety comes insufferable disgrace.

அ. நன்றிக்கு வித்தாகு கல்லொழுக்கக் தியொழுக்க மென்று மிடும்பை தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,— ஒருவனுக்கு கல்லவொழுக்கம் அறத்திற்குக் கார ணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்; கீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினுக் தன்பம் பயக்கும், எ-று.

கண்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனுல் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காத ணமாதலும், இடும்பைதருமென்றதனுல் கல்லொழுக்கம் இன்பக்தருத லும் பெற்றும், ஒன்றுகின்றே ஏணேயதை முடிக்குமாகலின். இதனுற் பின்வினேவு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.) — கல்ஒழுக்கம் - (ஒருவனுக்கு) கல்ல ஆசார மானது, கன்றிக்கு - அறத்துக்கு, வித்து ஆகும்-காரணமாய் (இரு மைகளிலும்) இன்பத்தைத்தரும், தீஒழுக்கம்-தீய ஆசாரமானது, (பாவத்திற்குக் காரணமாய்), என்றும்-இருமைகளிலும், இடும் பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்.

138. Propriety of conduct is the seed of virtue; and impropriety will ever cause sorrow.

கூ. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே திய வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

(பரி-கைர.) எ-து,—மறக்துக் தீயசொற்களேத் தம்வாயாற் சொல்லுக் தொழில்கள் ஒழுக்கமுடையவர்க்கு முடியா, எ-து.

தீயசொற்களாவன—பிறர்க்குத்திங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும், வருணத்திற்கு உரியஅல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையால் சொல்லுதற் ரெழில் பலவாயின. சொல்- சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைக் திருக்க வாயாலென வேண்டாது கூறிஞர், கல்ல சொற்கள் பயின்றதெ னத் தர்ம் வேண்டியதன் சிறப்பு முடித்தற்கு. இதீரை வடதாலார் தாற் பரியமென்ப.

(தெ-ப-ரை.) வழுக்கியும் - மறக்தும், நிய-நியசொற்களே, வாயால்சொலல் - தம்வாயினுற் சொல்லுதல், ஒழுக்கம் உடைய வர்க்கு–ஆசாரமுடையவர்க்கு, ஒல்லா-முடியாவாம்.

139. Those who study propriety of conduct will not speak evil even forgetfully.

கo. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்**து**ங் கல்லா ரறிவிலா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,— உலகத்தோடு பொருந்த வொழுகு தல்க் கல்லா தார் பலதூல்களேயுங் கற்*ரு* ராயினும், அறிவிலாதார், எ-து.

உலகத்தோடு பொருக்த வொழுகுதலாவது—உயர்க்தோர் பலரும் ஒழுவேய ஆற்குன் ஒழுகுதல். அறதால் சொல்லியவற்றன் இக்காலத்திற்கு ஏலாதன வொழிக்து சொல்லாதனவற்றுன் ஏற்பன கொண்டு வருதலான் அவையும் அடங்க உலகத்தோ டொட்ட என்றும், உல்விக்குப் பயன் அறி

Digitized by Google

வும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமும் ஆகலின் அவ்வொழுகுதலேக் கல்லா தார் பலகற்றும் அறிவிலாதாரென்றுங் கூறிஞர். ஒழுகுதலேக் கற்றலாவது அடிப்படுதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வரும் ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்குற் ஜெகுத்துக் கூறப்பட்டன.

- (தெ-ப-ரை.)— உலகத்தோடு உயர்க்தோரோடு, ஒட்ட-பொருந்த, ஒழுகல் - நடத்தலே, கல்லார் - அறியாதார், பல -பலநால்களேயும், கற்றும் - கற்றுராயினும், அறிவிலாதார் - அறி கூல்லாதாராவர்.
- 140. Those who know not how to act agreeably to the world, though they have learnt many things, are still ignorant.

கடு - ம். அதி—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவதை காம மயக்கத்தால் பிறனுடைய இல்லாணே விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்கமுடையார் மாட்டே கிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமை பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத் தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(படு-கை.) எ-து,— பிறனுக்குப்பொருளாக் தன்மையுடையாளக் காத வித்தொழுகுகின்ற அறியாமை, ஞாலத்தின்கண் அறதாலேயும் பொருணூலே யும் ஆராய்க்தறிக்தார்மாட் டில்லே, எ-று.

பிறன்பொருள் - பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்தொகை தொக்கு வெற்றது. இன்பம் ஒன்றையே கோக் கும் இன்ப தூலுடையார் இத்தியொழுக்கத்தையும் பாரதிதமென்று கூறு வராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்முர்; எனவே, அப்பே தைமையுடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்ஃபென்பது பெறப் பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—பிறன் பிறனுக்கு, பொருளாள்-உடையை கைக்கையைவின், பெட்டு இச்சித்து, ஒழுகும் கடக்கின்ற, பேதைமை அறியாமையானது, ஞாலத்து பூமியின் கண, அறம் அறதாலேயும், பொருள் பொருள்தாலேயும், கண்டார்கண் ஆராய்க்தறிக்கவரிடத்தே, இல் இல்லே.
- 141. The folly of desiring her who is the property of another will not be found in those who know (the attributes of) virtue and (the rights of) property.
 - உ. அமன்கடை நின்முரு ளெல்லாம் பிறன்கடை நின்முரிற் பேதையாரில்.

(படி-கை) எ-து,—காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் கின்றுொல் லாருள்ளும் பிறனில்லாளேக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று கின் ரூர்போலப் பேதையாரில்லே, எ-று,

Digitized by Google

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன்கடையென்றுர். அறன்கடைகின்ற பெண்வழிச்செல்வாரும், வரைவின் மகளிரோடும் இழிகுல மகளிரோடுக் கூடி இன்ப நாகர்வாரும்போல, அறமும் பொருளும் இழத்தலே யன்றிப் பிறன்கடை கின்றுர் அச்சத்தால் தாங்கருதிய இன்பமும் இழக்கின்று ராக வின், பேதையாரில்லென்றுர்; எனவே, இன்பமும் இல்ஃயென்பது பெறப் பட்டது.

- (தெ-ப-னை.)—அறண்கடை (காமங்காரணமாகப்) பாவத் தில், நின்றுருள் எல்லாம்-நின்றவரெல்லாருள்ளும், பிறன்கடை-பிறனது வாயிலினிடத்தே, நின்றுரின் - (அவன் மணேயாளேயிச் சித்து) நின்றவர்போல, பேதையார் - மூடர், இல் - இலர்.
- 142. Among all those who stand on the outside of virtue, there are no greater fools than those who stand outside their neighbour's door.
 - டை. விளிக்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிக்தாரிற் நீஷம புரிக்தொழுகு வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,— தம்மை ஐயுருதார் இல்லாள்கண்ணே பாவஞ்செய் தலே விரும்பி ஒழுகுவார் உயிருடையரேனும், இறக்தாரேயாவர், எ-து.

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், விளிக்தா ரின் வேறல்லொன்றும், அவர் தீமை புரிக்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவுபற்றியாகலின் தெளிக்தாரில்லென்றுங் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-ரை.)—மன்ற நிச்சயமாக, தெளிக்கார் (தம்மை கல்லவரென்று) தெளிக்கவாது, இல் - மீனயாளிடத்தே, தீமை-பாவஞ்செய்தஃ, புரிக்து - விரும்பி, ஒழுகுவார் - கடப்பவர், (உயிருடையவராயிருக்தாலும்) விளிக்தாரின் - செத்தவரில் நின் அம், வேறல்லர் - வேறுகார்.
- 143. Certainly they are no better than dead men who desire evil towards the wife of those who undoubtingly confide in them.
 - ச. எனேத்துணேய ராயினு மென்னுர் திணத்துணேயுர் தேரான் பிறனில் புகல்.

(படு- கொ.) எ-து,— எத்துக்ணப்பெருமைஉடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும், காமமயக்கத்தால் தினேயளவுக்தம்பிழையை ஓராது பிற ஹடைய இல்லின்கட்புகுதல், எ-று.

இக்கொன்போல எல்லாப்பெருமையும் இழக்கு சிறுமையெய்தல் கோக்கி, என்னுமென்றுர். "என்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி—னின்னீ ர வல்ல கெடுக்தகாய்" என்புழிப்போல உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. தோரன் பிறனென்பதணேத் தம்மை ஐயுருத பிறனென்று ரைப்பாருமுளர்.

(தெ-ப-ரை.)— தினேத்திணையும் - (காமமயக்கத்திணைல), தினேயளவும் [சி*றிதாயிணுமென்றபடி*], தோான் - (தம்பிழை

Digitized by Google,

யை) கிண்யாமல், பிறன்இல் - பிற**னுடைய மண்யாளி**டத்தே, புகல் - செல்லுதல், எண்த்துண்யர் ஆயினும்-எவ்வளவு பெரு மையை யுடையவராயிருக்கினும், என்ஆம் - (அவருக்கு) யாதாய் முடியும்.

- 144. However great one may be what does it avail if without at all considering his guilt he goes unto the wife of another.
 - தை. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான்றம் விளியாது கிற்கும் பழி.

(பி-கோ.) எ - தோ,— எய்தாதல் எளிதென்று கருதிப் பின்விஃனவு கரு தாத பிறனில்லின்கண் இறப்பான், மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும் சிஃலிச் குக்குடிப்பழியிண்டெயய்தாம், எ-று.

இல்லின்கண் இறத்தல் - இல்லாள்கண் கெறிகடந்து சேறல்.

- (தெ ப டை.) எளிது என (இவளேச்சேர்தல்) எளிதெ ன்ற நின்தத்து, இல் - (பிறன்) மண்பியிடத்தே, இறப்பான்-செல் அவோன், விளியாது — அழியாமல், எ ஞான்றம் - எக்காலமும், நிற்கும்-நிலேநிற்பதாகிய, பழி - (குடிப்) பழியை, எய்தும்-அடை வான்.
- 145. He who thinks lightly of going unto the wife of another acquires guilt that will abide with him imperishably and for ever.
 - சு. பகைபாவ மச்சம் பழியென கான்கு மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்,

(பரி-கை.) எ-து,—பிறன் இல்லாள்கண் கெறிகடக்து செல்வானிடத் தப் பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் இக்கான்கு குற்ற மும் ஒருசாலும் கீங்காவாம், எ-று.

எனவே, இருமையும்இழத்தல் பெற்றும். இவையாறுபாட்டானும் பிற னில்விழைவான்கட் சூற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—இல் (பிறன்) மீனவியினிடத்தே, இறப் பான்கண் – செல்லுவோனிடத்து, பகை பாவம் அச்சம் பழிஎன சான்கும் – பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் இக்கான்கு குற்றங்களும், இகவாஆம் – (ஒருபோதும்) கீங்கா வாம்.
- 146. Hatred, sin, fear, disgrace; these four will never leave him who goes in to his neighbour's wife.
 - எ. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள் பெண்மை கயவா தவன்.
- (பிடு-கை.) எ-து,—அறை இய இயல்போடு கூடி இல்வாழ்வானென்று சொற்லப்படுவான், பிறனுக்குரிமை பூண்டு அவனுடைய இயல்பின் உண் ணே கிற்பானதே பெண்தன்மையை விரும்பாதவன், எ-று.

ஆனூருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கண்வக்தது. இல்லறஞ் செய்வானெ னப்படுவான் அவனே யென்பதாம்.`

- (தெ-ப-னா.)—அறன் இயலான் அறமாகிய இயல்போடு கூடி, இல்வாழ்வான் என்பான் – இல்வாழ்வானென்று சொல்லப் படுவான், பிறன்இயலாள் – பிறஹுடைய வியெல்பிலே (அவனுக்கு உரிமையூண்டு) நிற்பவளது, பெண்மை - பெண்தன்மையை, நய வாதவன் – விரும்பாதவன்.
- 147. He who desires not the womanhood of her who should walk according to the will of another will be praised as a virtuous house-holder.
 - அ. பிறன்மணே கோக்காக பேராண்மை சான்றோர்க் கறனென்றே வான்ற வொழுக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறன்மணேயாளே உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண் தகைமை சால்புடையார்க்கு அறனுமாம், கிரம்பிய வொழுக்கமுமாம், எ-று.

புறப்பகைகளே அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அடக்குதற்கருமையின், அதனேயடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண் மையென்றார். ஒன்றேடுவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அற னும் ஒழுக்கமும் இதனேச் செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—பிறன்மனே-பிறன துமனேயாள, கோக்காத-உட்கொள்ளாத, பேர்ஆண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையான து, சான்ருோக்கு - (அறிவால்) கிறைக்தோர்க்கு, அறன் ஒன்ரே -தருமமாவதொன்ரே, ஆன்றவொழுக்கு - கிறைக்தவொழுக்கமு மாம்.
- 148. That noble manliness which looks not at the wife of another is the virtue and dignity of the great.
 - கூ. நலக்குரியார் யாசெனி குமகீர் வைப்பிற் பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

(பரி-கை.) எ - து,—அச்சக் தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து எல்லாகன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யாவரெனின், பிறனுருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளேச் சேராதார், எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றுன் அளவிடப்படா மையின், காம ஃபென்றுர். கலத்திற்கென்பது கலக்கெனக் குறைக்து கின் றது. உரிச்சொல்லீறு திரிக்து கின்றது. இருமையினும் கன்மையெய்துவ பென்பதாம்.

(தெ - ப - னா.) — நாமகீர் - அச்சக்தருங் கடலாற் சூழப் பட்ட, வைப்பில்-பூமியில், கலத்திற்கு-(எல்லா) நன்மைகளேயும் பெறுதற்கு, உரியார் - உரிமையையுடையார், யார்எனின்-யாவர் எனின், பிறற்கு - பிறனுக்கு, உரியான் - உரிமையானவளது, தோள் - தோள்களே, தோயாதார் - சேராதவர்.

- 149. Is it asked, "who are those who shall obtain good in this world surrounded by the terror-producing sea?" Those who touch not the shoulder of her who belongs to another.
 - so. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள் பெண்மை கயவாமை என்று.

(படு-கை .) எ-து,— ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களேச் செய்யுமாயினும், அவனுக்குப் பிறுனெல்லேக்கண்ரிற்பானது பெண்மையை விரும்பாமையுண்டாயின், அது என்று, எ-று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இவைகான்கு பாட் டாலும் பிறனில் விழையாதான்கட் குணக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—அறன் - (ஒருவன்) அறத்தை, வனாயான்-(தனக்கு உரியதாகக்) கொள்ளாதவஞை, அல்ல - பாவங்களே, செபினும் - செய்தாலும், (அவனுக்குப்) பிறன்வரைபாள் - பிற னெல்லேயிலே நிற்பவளது, பெண்மை-பெண்மையை, கயவாமை-பிரும்பாமை (உண்டாயின்), கன்று - (அது) சுல்லது.

150. Though a man perform no virtuous deeds and commit (every) vice, it will be well if he desire not the womanhood of her who is within the limit (of the house) of another.

கசு-ம். அதி--பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம்பற்றியாதல் மடமையானுதல் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனே அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலேயு டையராதல். கெறியினீங்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டு மென் நற்கு, இது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அகழ்வாரைத் தாங்கு விலம்போலத் தம்மை மிகழ்வார்ப் பொறுத்த ற%.

(பா-கொ.) எ-து,—தன்னே அகழ்வாரை வீழாமற்றுங்கும் கிலம்பேர ல, தம்மை அவமதிப்பாளாப் பொறுத்தல் தலேயாயஅறம், எ-று.

இகழ்தல்— பிகையாயின செய்தலும் சொல்லுதலும்.

(தெ-ப-டை)—அகழ்வாரை-(தன்னேத்) தோண்டுவோரை, தூங்கும் – (வீழாமற்) சுமக்கின்ற, ரிலம்போல – பூமிபோல, தங் மை-தங்களே, இகழ்வார் – ரிர்திப்பவரை, பொறுத்தல்–பொறுத் திருத்தல், தலே – முதன்மையாகிய அறமாம்.

151. To bear with those who revile us just as the earth bears up those who dig it, is the first of virtues.

- உ. பொறுத்த விறப்பிணே பென்று மதனே மறத்த லதனினு நன்று.
- (ப.**டி-கைா**.) எ-து,—பொறை நன்*ரு*கலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க; அதணே உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று, எ-று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டீனயும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலே அதனினும் கன்றென்றுர்.

- (தெ ப ரை)— இறப்பினே (ஒருவன்செய்த) மிகையை, என்றும்-தன்ஞைலொறுத்தற்குக் கூடியகாலத்திலேயும், பொறுத் தல் - பொறுக்கக்கடவன்; மறத்தல் - (அதீனகினேயாமல் அப் பொழுதே) மறத்தல் (பெறின்), அதனினும் - அப்பொறுமை மிறும், நன்று – மிகால்லது.
- 152. Bear with reproach even when you can retaliate; but to forget it will be still better than that.
 - டை. இன்மையு ளின்மை விருக்கொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை.
- (பரி-ரை.) எ-து,— ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரை யேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்; அதுபோல, வன்மையுள் வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் பிகைசெய்தாலாப் பொறுத் தல், எ-று.
- இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருக்தொரால் பொருளு டைமை ஆகாத வாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மைஆகாதே வன்மையாமென்பது கருத்து.
- (தெ-ப-ரை.)—இன்மையுள்இன்மை (ஒருவனுக்கு) வறு மையுள் வறுமையாவது, விருந்து ஒரால் - விருந்தினரை (ஏற்றுக் கொள்ளாமல்) நீக்கு தலாம்; (அதுபோல) வன்மையுள்வன்மை – வல்லமையுள் வல்லமையாவது, மடவார் – அறியாமையிஞைலே நீங்கு செய்தவரை, பொறை – பொறுத்தல்.
- 153. To neglect hospitality is poverty of poverty. To bear with the ignorant is might of might.
 - ச. நிறையுடைமை கீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும்.
- (பரி-கொ.) எ-து,— ஒருவன் சால்புடைமை தன்சணின்று நீங்காமையை வேண்டுவனுயின், அவனுற் பொறையுடைமை தன்கண் அழியாமற் காத்தொழுகப்படும், எ-று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்ஃயென்பதாயிற்**று. இவை**கான் குபாட்டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்ட**து.**

(தெ-ப-ரை.)—கிறைஉடைமை - (ஒருவன்) கிறைவையுடை யணுபிருக்கை, கீங்காமை - (தன்ணேவிட்டு) கீங்காமையை, வேண் டின் - வேண்டுவாளுயின், (அவளுல்) பொறைஉடைமை - பொறு மையுடையனு யிருக்கை, போற்றி – அழியாமற் காத்து, ஒழுகப் பெம் – கடக்கப்படும்.

- 154. If you desire that greatness should never leave you preserve in your conduct the exercise of patience.
 - டு. ஒறுத்தாரை யொன்*ருக* வையாரே வைப்பர் போறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிக்து.

(பரி-கை.) எ - து,—பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழிப் பொ*ருது* அவணே ஒறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள்ளார்; அதீனப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிர்து கொள்வர், எ-று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனே டொத்தலின், ஒன்றுக வையாரென்றுர். பொதிர்துவைத்தல்-சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது கினேத்தல்.

(தெ.ப.-னா.)— ஒறுத்தாரை - (பிறன் தமக்கு த் தீங்கு செய்த விடத்தப் பொருமல் அவினத்) தண்டித்தவரை, ஒன்று ஆக - . (அறிவுடையோர் ஒருபொருளாக, வையார் - மனத்துட்கொள் னார்; பொறுத்தாரை - (அதினப்) பொறுத்தவரை, பொன்போல் -போன்னேப்போல், பொதிக்து - இடைவிடாது, வைப்பர் - மனத் துட்கொள்வார்.

- 155. (The wise) will not at all esteem the resentful. They will esteem the patient just as the gold which they lay up with care.
 - **க.** ஒறுத்தார்க் கொருநாளே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுர் துணேயும் புக<u>ம்</u>,

(பரி-கை) எ-து,— தமக்குத் தீங்கு செய்தவனே ஒறுத்தார்க்கு உண் டாவது அவ்வொருகாளேயின்பமே; அதனேப் பொறுத்தார்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழுண்டாம், எ-று.

ஒருகாஃ வின்பம்— அக்கானொன்றினும் கரு இயது முடித்தேமெனத் தருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன்றுமாகலின், ஏற்புடை உலகென்னுஞ்சொல் வருவித்துரைக்கப்ப ட்டது.

(தெ-ப-ரை.) — ஒறுத்தார்க்கு - (தமக்குத்தீங்குசெய்தவணத்) தண்டித்தவர்க்கு (உண்டாவது), ஒருநாளே இன்பம்-அவ்வொரு நாளேயின்பமே; பொறுத்தார்க்கு - (அதணப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றும் தூணையும்-(உலகம்) அழியுமளவும், புகழ்-புகழ் (உண் டாம்.)

156. The pleasure of the resentful continues for a day. The praise of the patient will continue until (the final destruction of) the world.

- எ. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு கோகொக் தறனல்ல செய்யாமை என்று
- (பரி-கூரா.) எ-து,—செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தன்கட்பிறர் செய்தாராயினும், அவர்க்கு அதஞல் வருக்துன்பத்திற்கு கொக்து தான் அறனல்லாத செயல்களேச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு கன்று, எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு கோதலாவது - ''உம்மை—யெரி வாய் சிரயத்து வீழ்வர்கொல்'' என்றுபரிதல்.

- (தெ-ப-ரை.)— திறன் அல்ல செய்யத்தகாத கொடியவை களே, தன் – தன்னிடத்து, பிறர்–மற்றவர், செய்யினும்–செய்தா லும், கோ – (அவருக்கு அதலைவருவதாகிய) துன்பத்துக்காக, கொக்து – வருக்தி, அறன் அல்ல – அறமல்லாதசெயல்களே, செய் யாமை – செய்யாதிருத்தல், கன்று – (ஒருவனுக்கு) கல்லதாம்.
- 157. Though others inflict injuries on you, yet compassionating the evil (that will come upon them) it will be well not to do them any thing contrary to virtue.
 - அ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாக்அக் தகுதியான் வென்று விடல்.
- (பரி கை.) எ-து,--- மனச்செருக்கால் தங்கண் தியவற்றைச் செய் தாரைத் தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்றுவிடுக, எ-று.

தாமும் அவர்கண் தீயவற்றைச் செய்து 'தோலாது பொறையான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்கவென்பதாம். இவைகான்குபாட்டானும் பிறா செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)— மிகு தியால் மனச்செருக்கினுலே, மிக்கவை (தம்மிடத்துத்) தியவைகளே, செய்தாரை – செய்தவரை, தாம் – தாங்கள், தம் தகு தியால் – தமதுபொறுமையினுலே, வென்று விடல் – வென்றுவிடக்கடவர்.
- 158. Let a man by patience overcome those who through pride commit excesses.
 - கூ. தூறர்தாரிற் *நூ*ய்மை யுடைய ரிறக்**தார்வா** யின்ஞச்சொ ஞேற்கிற் பவர்.
- (பரி ரை.) எ-து,—இல்வாழ்க்கைக்கண் கின்றேயும் துறந்தார்போ ைத் . தூய்மையுடையார், கெறியைக்கடக்தார்வாய் இன்ஞச்சொல்ஃலப் பொறுப்பவர், எ-று.

தாய்மை - மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறிஞர், தீயசொற் கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன் இழிபு முடித்தற்கு.

(தெ - ப - ரை.)—இறக்தார் - (கல்வழியைக்) கடக்தவரது, வாய் - வாயிலுண்டாகும், இன்சைசொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களே, கோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர், துறக்தாரின் - (இல் வாழ்க்கையிலே யிருந்தும்) தூறந்தார்போல, தூய்மை - பரிசுத்த குணத்தை, உடையர் – உடையவராவார்.

159. Those who bear with the uncourteous speech of the insolent are as pure as the ascetics.

உண்ணுது கோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு மின்னுச்சொ னேற்பாரிற் பின்.

(பரி - கொ.) எ-து,—விரதங்களான் ஊணேத்தவிர்ந்து உற்ற கோ பைப் பொதுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்; அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னுதசொல்லேப் பொதுப்பாரிற்பின், எ.து.

பிறர் – அறிவிலாதார். கோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றெடு கின்றே கோற்றலின், இன்ஞச்சொ ஞேற்பாரிறீபின்னென்றுர். இவையிர ண்டுபாட்டானும் பிறர்மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-கொ.)—உண்ணதே - (விரேதங்களினுலே) உணவை விட்டு, கோற்பார்-(தம்மைஅடைந்தநோயைப்) பொறுப்பவர், பெ ரியர் - (எல்லாரினும்) பெரியவராவார்; (அவர் பெரியவராவது) பிறர் - மற்றவர், சொல்லும் - (தம்மைச்) சொல்லும், இன்னுச் சொல்-வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களே, நோற்பாரின்பின் – பொறுப் பவரிற்பின்.

160. Those who endure abstinence from food are great, next to those who endure the uncourteous speech of others.

கஎ-ம். அதி—அழுக்காமுமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் மேலே உரைத்தாம். அச்சொல் பின்அழுக்காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொ ருள்பட எதிர்மறை ஆகாரமும் மகரஐகாரவிகுதியும் பெற்ற அழுக்கா ருமையென ரின்றது. இப்பொருமையும் பொறைக்கு மறுதலேயாகலின், இதனே விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

 ஒழுக்காளுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத் தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

(பரி-ணை.) எ.து,— ஒருவன் தன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறென் ஓங் குற்றமில்லாத இயல்பினேத் தனக்கோதிய ஒழுக்கமெறியாகக் கொ ள்க, எ-அ.

இயல்பு – அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் என்மைபயத்த வீன், ஒழுக்கெறிபோல உயிரினுமோம்புக என்பதாம்.

(கெ - ப - ரை.)—ஒருவன்தன்கெஞ்சத்து - ஒருவன்தன் ^{மனத்தின்கண்}, அழுக்காறு - பொருமையாகிய குற்றம், இலாத-இல்லாத, இயல்பு - தன்மையை, ஒழுக்கு - (தனக்குச் சொல்

Digitized by Google

-

- லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தின து, ஆறு ஆக-வழியாக, கொள்க-கொள் ளக்கடவன்.
- 161. Let a man esteem that disposition which is free from envy in the same manner as propriety of conduct,
 - உ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்**ஃயார் மாட்டு** மழுக்காற்றி என்மை பெறின்.
- (பரி-கொ.) எ து,—யாவர்மாட்டும் அழுக்காற்றினின்று நீங்குதஃ ஒருவன் பெறுமாயின், மற்றவன் பெறுஞ்சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினே ஒப்பதில்ஃ, எ-து.
- அழுக்காறு பகைவர் மாட்டும் ஒழியற்பாற் றென்பார், யார்மாட்டும் என்றுர். அன்மை – வேறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறின்மை யது குணுத் கூறப்பட்டது.
- (தொ ப ரை.)—யார்மாட்டும் யாவரிடத்தும், அழுக்காற் றின் - பொறுமையில்ரின்றும், அன்மை - வேறுதஃ, பெறின்-(ஒருவன்) பெறுவாஞயின், விழுப்பேற்றின்-(மற்றவன்பெறும்) மேலானபேறுகளுள், அஃது – அப்பேற்றினே, ஒப்பது - ஒத்த பேறு, இல்ஃ - இலது.
- 162. Amongst all attainable excellencies there is none equal to that of being free from envy towards others.
 - டை. அறனுக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனுக்கம் பேணு தழுக்கறுப் பான்.
- (பரி-ரை) எ-து,— மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமும் செல்வமும் ஆகிய உறுப்புகளேத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான் பிறன் செல்வங்கண்ட வழி அதற்கு உவுவாது அழுக்காற்றைச் செய் வான், எ-று.
- அழுக்கறுத்த லெனினும் அழுக்காறெனினும் ஒக்கும். அழுக்காறு செய்யின் தனக்கே ஏதமாம் என்பதாம்.
- (தெ-ப-ரை.)— அறன் (மஹமைக்கு) அறத்தையும், ஆக் கம் – (இம்மைக்குச்) செல்வத்தையும், வேண்டாதான்என்பான்– (தனக்கு) விரும்பாதவனென்று சொல்லப்படுவோன், பிறன் – பிறனது, ஆக்கம்–செல்வத்தை, பேணுது - (கண்டவிடத்து) மகி மூரமல், அழுக்கறுப்பான் – பொருமைப்படுவான்.
- 163. Of him who instead of rejoicing in the wealth of others envies it it will be said "he neither desires virtue nor wealth."
 - ச. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி னேதம் படுபாக் கறிர்து.

(பரி - கை.) எ-து,— அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய் யார் அறிவுடையார், அத்தீசெறியால் தமக்கிருமையினுக் துன்பம் வருதுவே அறிக்து, எ-று.

அறனல்லவையாவன — செல்வம், கல்வி முதவியன உடையார்கண் நீத்கு கிணத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம்.

- (தெ-ப-ரை.)— இழுக்கு ஆற்றின் (பொருமைப்படுவதாகி ய) தீயவழியால், ஏதம்-துன்பம், படுபாக்கு-உண்டாதலே, அறிக் த-தெரிக்து, அழுக்காற்றின் - (அறிவுடையோர்) பொருமையா ல், அல்லவை-அறம் அல்லாதவைகளே, செய்யார்-செய்யார்கள்.
- 164. (The wise) knowing the misery that comes from transgression will not through envy commit unrighteous deeds.
 - **டு. அழுக்கா நுடையார்க் கதுசாலு** மொன்ஞர் வழுக்கியு**ன் கேடீன்** பது.
- (பரி கை.) எ-து,—அழுக்காறு பகைவரை ஒழிக்துங் கேடு பயப்பது ஒன்றுகலின், அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத் தற்கு அதுதானே அமையும், எ-று.

அதவேயென்னும் பிரிகிஸேயேகாரம் விகாரத்தாற்றெக்கது.

- (தெ-ப-ரை.)—அழுக்காறு பொமுமையானது, ஒன்ஞர்-பகைவரினின்று, வழுக்கியும்-ஒழிக்கிருக்தும், கேடுசுன்பது-கேட் டைத்தருவது, (ஆகலால்) உடையார்க்கு - (அப்பொமுமையை) உடையவர்க்கு, (கேட்டைத்தருதற்குப் பகைவர் வேண்டுவதில் இ) அது - அப்பொழுமையே, சாலும் - போதும்.
- 165. To those who cherish envy that is enough. Though free from enemies that [envy] will bring destruction.
 - கூ. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதாஉ முண்பதாஉ மின்றிக் கெடும்.
- (படு-கை.) எ-து,--- ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற் றைச் செய்வானது சுற்றம் உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கேடும், எ-று.

கொடுப்பதன்கண் அழுக்கறுத்தலாவது - கொடுக்கப்படும் பொருள்க பே பற்றிப் பொருமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொ லலாமையே பெறப்பட்டது. பிறர்பேறு பொருமை தன்பேற்றையே அன் சித் தன்சுற்றத்தின் பேற்றிணேயும் இழப்பிக்குமென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—கொடுப்பது - (ஒருவனல்) பிறர்க்குக்கொடு க்கப்படும் பொருளேக்கு றித்து; அழுக்கறுப்பான் – பொருமைப் படுமவனது, சுற்றம் – உறவானது, உடுப்பதும் - உடுக்கும் உடை ்யும், உண்*ப* தும்-உண்ணும்உணவும், இன்றி-இல்லாமல், கெடும்– அழியும்.

- 166. He who is envious at a gift (made to another) will with his relations utterly perish destitute of food and raiment.
 - எ. அவ்வித் தழுக்கா அடையானேச் செய்யவ டவ்வையைக் காட்டி வூடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறராக்க**ங்** கண்டவழிப் பொ*ரு*மையுடையா**ண**த் திருமகன் தானும் பொ*ருது* தன்தவ்வைக்குக் காட்டி கீங்கும், எ-*று*.

தவ்வை-மூத்தவள், தவ்வையைக்காட்டியென்பது ''அறிவுடையக்தண னவளேக் காட்டென்*ரு*ஞே'' என்பதுபோல உருபுமயக்கம், ம**னத்**தைக் கோடுவித்து அழுக்காறுடையனுமினூன் யென்றுரைப்பாரும் உளர்.

- (தெ-ப-னா.)—அழுக்காறு உடையானே (பிறர்செல்வங் கண்டவிடத்தே) பொருமையுடையவனே, செய்யவள்-திருமகள், அவ்வித்து - (தானும்) பொருமைப்பட்டு, தவ்வையை - (தன்) தமக்கைக்கு, காட்டி விடும் - காட்டிக்கொடுத்து நீங்குவாள்.
- 167. Lakshmi envying (the prosperity) of the envious man will depart and introduce him to her sister.
 - அ. அழுக்கா ஹெனவொரு பா**வி** திருச்செற்றுத் தீயுழி யுய்த்து வெமெ**ம்**.

(பாடு-கா.) எ - து,—அழுக்காறென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி தன்னே உடையாகு இம்மைக்கண் செல்வத்தைக்கெடுத்து, மறுமைக் கண் நாகத்திற் செலுத்திவிடும், எ-று.

பண்பிற்குப் பண்பி இல்ஃலியேனும், தன்ணோயாக்கிஞின் இருமையுங் கெடுத்தற் கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினேப் பாவியென்றுர், கொடியா னேப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக் காறுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ணா.) அழுக்காறு என ஒருபா வி-பொருமைபெ ன்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாளியான வன், திருச்செற்று-(தன்னேயுடையவின் இம்மையில் அவனது) செல்வத்தைக்கெ டுத்து, தீஉழி உய்த்தாவிடும் – (மதுமையில்) நாகத்திற் செலுத்தி விடுவான்.
- 168. Envy will destroy (a man's) wealth (in this world) and drive him into the pit of fire (in the world to come.)
 - கூ. அவ்விய ஈெஞ்சத்தா ைக்கமுஞ் செவ்**வியான்** கேடு நிணக்கப் படும்.
- (பரி-னா.) எ-து,—கொட்டத்தின்ப் பொருக்சிய மனத்தையுடைய வனது ஆக்கமும் ஏனேச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும், எ-து.

கோட்டம்-ஈண்டு அழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சி ின்றது. ஆக் கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், ஆறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினேயாதென்று ஆராயப்படுதலின், கீணக்கப்படுமென்குர்: ''இம்மைச் செய்தன யானறி கல்லிண் — யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழக்தித் — திருத்தகு மாமணிக் கொழுக்துடன் போக்தது'' எனகிணேக்கப்பட்ட வாறறிக.

- (தெ-ப-ரை.)—அவ்கியம் கெஞ்சத்தான்-பொருமையுள்ள மனத்தையுடையவனது, ஆக்கமும் - செல்வமும், செவ்கியான்-பொருமையில்லாத மனத்தையுடையவனது, கேடும் – வறுமை யும், (உண்டாஞல்) நிணக்கப்படும்-(அவை) ஆராயப்படும்.
- 169. The wealth of a man of envious mind and the poverty of the righteous will be pondered.
 - **கo. அழுக்கற்** றகன்*ருரு* மில்லே யஃ திலார் பெருக்கத்திற் நீர்க்தாரு மில்.

(பரி-கொ.) எ-து,— அழுக்காற்றைச்செய்து பெரியராயிஞரும் இல்லே; அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினிங்கிஞரும் இல்லே, எ-து.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் கேடும் ஆக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—அழுக்கற்று – பொருமைப்பட்டு, அகன் ருரும்–பெருகினவரும், இல்லே - இலர்; அஃது இலார்-அச்செ யவில்லாதவருள், பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருக்து, தீர்க் தாரும் - கீங்கினவரும், இல் - இலர்.

170. Never have the envious become great: never have those who are free from it been without greatness.

கஅ-ம். அதி—வெஃகாமை,

ஆஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளே வெளவக்கருதாமை. பிறருடை மை கண்டவழிப் பொருமையே அன்றி அதனேச் தான் வெளவக்கருதுத தும் குற்றமென்றற்கு, இஃது அழுக்காறுமையின்பின் வைச்கப்பட்டது.

க. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்.

(பரி-கை .) எ-து, — பிறர்க்குரியன கோடல் கமக்கு அமன்அன் ெறன் தம் கடுவுகிலேமை இன்றி அவர் கன்பொரு இருவன் வெஃகுமாயின், அவ்வெஃகுதல் அவன்கு முயைக் கெடச்செய்து, பலகுற்றங்களேயும் அப் பொழுதே அவனுக்குக்கொடுக்கும், எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலான்மையும் பயக்கும் இயல்புபற்றி, வெஃ கினேன்பார், ரன்பொருள் வெஃகினென்றுர். பொன்றவென்பது பொன் நிற்பனத் திரிந்துநின்றது; செய்தென்பது சொல்லெச்சம்.

- (தெ-ப-ரை.) கடுவு இன்றி (பிறர்க்குரிய பொருளேக்கொ ள்ளு தல் கமக்கு அறமல்லவென்னும்) கடுவுகிலேமை பில்லாமல், கல்பொருள் - (அவரது) கல்லபொருளே, வெஃகின் - (அபகரித் தற்கு) விரும்பின், (அவ்விருப்பு) குடிபொன்றி - (அவன்) குடி யைக்கெடுத்து, குற்றமும்-பலகுற்றங்களேயும், ஆங்கே-அப்போ தே, தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.
- 171. If a man departing from equity covet the property (of others), at that very time will his family be destroyed and guilt be incurred.
 - உ. புடுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார் கடுவன்மை நாணு பவர்.
- (பரி-கை.) எ-து,—பிறர்பொருளே வெளவிஞல் தமக்கு வரும் பயனே விரும்பி, அது வெளவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ்செயல்களேச் செய் யார், கடுவுகிலேமையன்மையை அஞ்சுபவர், எ-று.

கடுவு-ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியன் அல்லனென்னும் கடுவு.

- (தெ ப ரை.) ஈமிவு இன்மை (ஒருவன் பொருளுக்கு பிறன் உரியவன் அல்லனென் ஹம்) ஈமிவுகிஃபைல்லாமைக்கு, ஈாணு பவர் – அஞ்சுவோர், (பிறர்பொருளே அபகரிப்பதெனலே), படு பயன் – (தமக்கு) வரும்பயணே, வெஃகி – விரும்பி, பழிப்படுவ– பழியினிடத்தே பொருக்துஞ்செயல்களே, செய்யார் – செய்யார் கள்.
- 172. Those who blush at the want of equity will not commit disgraceful acts through desire of the profit that may be gained.
 - டை, தெற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(பரி-கூரா.) எ-து,—பிறர்பால் வெளவிய பொருளால் தாம் எய்தும் கிஸேயில்லாத இன்பத்தை விரும்பி, அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்க ளேச் செய்யார், அறத்தான் வரும் கிஸேயுடைய இன்பத்தைக் காதலிப் பவர், எ-து.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே அழியுமென்பார், சிற்றின்ப மென்*ரூர்*. மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென ரின்றது.

- (தெ-ப-ரை.) மற்றை இன்பம்- கிஃயடிடைய பேரின்பத்தை, வேண்டுபவர், – இச்சிப்பவர், சிறு இன்பம் – (பிறரிடத்தே அப கரிக்கப்பட்ட பொருளினுலே தாம் அடை வதாகிய கிஃயில்லாத) அற்பவின்பத்தை, வெஃகி-விரும்பி, அறன் அல்ல – அறமல்லாத செயல்களே, செய்யார் – (அவரிடத்தே) செய்யார்கள்.
- 173. Those who desire the higher pleasures (of heaven) will not act unjustly through desire of the trifling joy (in this life).

ச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சி யவர்.

(பரி-கை.) எ-து,—யாம் வறிய மென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட் இப் பிறர்பொருளே விரும்புதல்செய்யார், ஐம்புலன்களேயும் வென்ற குற் நமில்லாத காட்செயினேயுடையார், எ-று.

வெல்லு தல்-பாவகெறிக்கட் செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மை பில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகு தலும் இல்லேயாயிற்று. புன்மையில் காட்சி-பொருள்களேத் திரிபின்றியுணர்தல்.

(தெ - ப - னா.) — புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களேயும் வென்ற, புன்மையில் - குற்றமில்லாத, காட்சியவர் - அறிவையுடையவர், இலம் என்று-வறியோம் என்று கிணேத்து, வெஃகுதல்செய்யார்-(அதுதீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளே) விரும்புதல் செய்யார்.

174. The wise who have conquered their senses and are free from crime, will not covet (the things of others), with the thought "we are destitute."

டு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும் வெஃகி வெறிய செயின்

(பரி-ணா.) எ-து,— நண்ணிதாய் எல்லாதால்களினும் சென்ற தம் மறிவு என்னபயத்ததாம், பொருளேவிரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களே அறிவுடையார் செய்வராயின், எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட் மேம் இழிக்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், அறிவென்னுமென்மூர்.

(கெ-ப-ரை.)—வெஃகி - (பொருசோ) விரும்பி, யார் மாட் மெ் - யாவரிடத்தும், வெறிய - அறிவோடு பொருந்தாத செயல் கீனை, செயின்-(அறிவுடையோர்) செய்வார் ஆயின், அஃகி-நட்ப மானதாகி, அகன்ற - (எல்லா நூல்களிலும் சென்று) விரிந்த, அறிவு-அறிவானது, என்ஆம் - என்னபயின் யுடையதாம்.

175. What is the advantage of extensive and accurate knowledge if a man through covetousness act senselessly towards all.

கூ. அருள்வெஃகி யாற்றின்க கணின்முன் பொருள்வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும்.

(படி-ணா.) எ-து,— அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின்கண் சின்றவன் பிறர் பொருளே அவாவி அதனே வருவிக்குங் குற்ற தெறிகளே எண்ணக் கெடும், எ-று.

இல்லறெகெறியால் அறிவு முதிர்க்துழியல்லது துறக்கப்படாசையின், அதனேத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றுர். கெடுதல் - இரண்டறமுஞ் சேர விழத்தல். சூழ்க்த தூணேயானே கெடுமெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல் சாமையே பெறப்பட்டது.

- (தெ-ப-கொ.)—அருள்வெஃகி அருளாசிய அறக்கைவிறு ம்பி, ஆற்றின்கண் - (இல்லறமாசிய) அகன்வழியிலே, நின்றுன் – தங்கினவன், பொருள்வெஃகி - (பிறர்)பொருளேவிரும்பி, பொல் லாத - (அகீணவருவிக்கும்) குற்றவழிகளே, சூழ – எண்ணை, செ மெ் - கெடுவான்.
- 176. If he, who through desire of the virtue of kindness abides in the domestic state, i. e. the path in which it may be obtained, covet (the property of others) and think of evil methods (to obtain it), he will perish.
 - **எ. வேண்டற்க ெஃகியா மாக்கம் விளேவயின்** மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

(பரி-கொ.) எ-து,—பிறர்பொருளே அவாவிக்கொண்டு அதனைலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக, பின் அனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் கன்றுதலில்லே ஆகலான், எ-று.

விளேயென்பது முதனிலேத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட்டா**தும்** வெஃகுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.) —வெஃகி (பிறர்பொருளே) விரும்பிக்கொண்டு, ஆம் (அதனுல்) உண்டாகின்ற, ஆக்கம்-பெருக்கத்தை, வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன், விளேவமின் - (பின்) அனுபவிக்கப்படும்போது, பயன் - (அப்பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற்கு அரிது ஆம்-கன் முகு தலில்ஃ, (ஆகலால்).
- 177. Desire not the gain of covetousness. In the enjoyment of its fruits there is no glory.
 - அ. அஃகாமை செல்வத்தி கியாதெனின் வெஃகாமை வேண்டும் பேறன்கைப் பொருள்.

(பரி கொ.) எ-து,— சுருங்கல் மாவேத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங் காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவன்ஆராயின், அது பிறன்வேண்டும் கைப் பொருவேத் தான் வேண்டாமையாம், எ-று.

அஃகாமை - ஆகுபெயர். **வெஃகாதான்** செல்வம் அஃகோதென்பதா ' யிற்று.

- (தெ-ப-ரை.) செல்வத்திற்கு (குறைக்துபோக் தன்மை பையுடைய) செல்வத்துக்கு, அஃசாமை – குறையாதிருத்தற்குக் காரணம், யாதுஎனின் – எதுவென்று (ஒருவன்) ஆராமீன், (அது) பேறன்-மற்றையான், வேண்டும்-விரும்பும், கைப்பொருள் – கைப்பொருளே, வெஃகாமை – (தான்) வேண்டாமையாம்.
- 178. If it is weighed "what is the indestructibility of wealth," it is freedom from covetousness.
 - கூ. அறனலிக்கு வெஃகா வலிவுடையார்ச் சேருக் ூறனழிக் தாங்கே இரு.

(பரி-கை .) எ-து,— இஃது அறனென்றமிக்து பிறர்பொருளே விரும் டாத அறிவுடையாரைத் தெருமகள் தான் அடைதற்காங் கூற்றினே அறிக்து அக்கூற்றுனே சென்றடையும், எ-று.

அடைதற்காங்கூறு — காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவை பிரண்டூபாட்டானும் வெஃகாமையின் குணங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—அறன் அறிக்து - (இது) அறனென்றமிக்து, வெஃகா - (பிறர்பொருளே) விரும்பாத, அறிவுடையார் - அறிவு ் டையானா, திரு - திருமகள், திறன் அமிக்து - (தான் சேர்தற்கா ம்) திறத்தை அறிக்து, ஆங்கே - அத்திறத்திரைலே, சேரும்-சேர் வாள்.

179. Lakshmi knowing the manner (in which she may approach) will immediately come to those wise men who, knowing that it is virtue, covet not the property of others.

so. இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும் வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு

(பரி-கை.) எ-து,—பின் விளேவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளே வௌவக்கருதின், அக்கருத்து அவனுக்கு இறுகியைப் பயக்கும்; அப்பொ ரூள் வேண்டாமையென்னுஞ் செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும், எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளே வேண்டி உழல்வோர்யாவரையுக் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுக் கூறி ஞர். செருக்கு - ஆகுபெயர். இதஞல் அவ்விருமையும் ஒருக்கு கூறப்பட் டன.

(தெ – ப – ரை.) — எண்ணு து – (ஒருவன்) (பின்விளேவதை) எண்ணுமல், வெஃகின் – (பிறன்பொருளே) விரும்புவானுயின், (அவ்விருப்பம்) இறல்-அழிவை, ஈனும் – (அவனைக்குக்) தரும், வேண்டாமை என்னும்செருக்கு – (அப்பொருளே) விரும்பாமை யென்னுஞ் இசல்வமானது, விறல் – வெற்றியை, ஈனும் – தரும்.

180. To covet (the wealth of another) regardless of consequences will bring destruction. That greatness (of mind) which covets not will give victory.

கக_்ம் அதி—புற**ங்**கூ*ரு*மை

அஃதாவது காணுதவழிப் பிறரை இகழ்க்துரையாமை. மொழிக்குற் ாம் மனக்குற்றம் அடியாகவருதலான், இஃது அழுக்காமுமை வெஃகாமை களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

 அறங்கூரு னல்ல செயினு மொருவன் புறங்கூரு னென்ற வினிது, (பரி-கை.) எ-து,—ஒருவன் அறனென்ற சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களேச் செய்யுமாயிலும், பிறனேப் புறங்கூருணென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் கன்று, எ-று.

புறங்கூருமை அக்குற்றங்களான இழிக்கபபடாது மேற்பட்டுத் தோ ன்றுமென்பதாம். இதனுல் அவ்வறத்தினது கன்மை கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—ஒருவன் அறம் கூறுன்-ஒருவன் அறனென் அசொல்லுவதுஞ் செய்யாணுகி, அல்ல - அறன்அல்லாதவைகளே [பாவங்களே], செயினும் - செய்தாலும், புறங்கூருன் - (பிறினக் காணுதவிடத்தே) இகழ்க்துபேசான், என்றல் - என்று (உலகத் தோராலே) சொல்லப்படுதல், இனிது - கல்லது.
- 181. Though one do not even speak of virtue and live in sin, it will be well if it be said of him "he does not backbite."
 - உ. அறனழீஇ யல்லவை செய்**தவி**ற் றீதே புறனழீஇப் பொய்த்**து க**கை.

(பரி-கொ.) எ-து,—அறனென்பத ஒன்றில்ஃலெயன அழித்துச்சொ ல்லி அதன்மேற் பாவங்களேச்செய்தவினும் நீமையுடைத்து. ஒருவளேக் காணுதவழி இகழ்க்துரையால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவடைஃமி பொய்த்துகளுதல், எ-று.

உறழ்ச்சி கிரனிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல்-ஒளியைக்கோறல்.

- (தெ-ப-னா.)—புறன் அழீஇ ஒருவனேக் காணுகவிடக் திக ழ்க்துபேசி, பொய்த்துக்கை – (கண்டவிடைத்தவஞேடு) பொய்த்து மகிழ்தல், அறன் அழீஇ – அறனென்பதொன்றில்லேயென அழித் துப்பேசி, அல்லவைசெய்தலின் (அதன்மேல்) பாவங்களேச்செய் தலினும், தீதே – தீமையுடையதே.
- 182. To smile deceitfully (in another's presence) after having reviled him to his destruction (behind his back) is a greater evil than the commission of (every other) sin and the destruction of (every) virtue.
 - டை. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத லறங்கூறு மாக்கக் தரும்.

(பரி - கை ா.) எ-து. — பிறஃனச் காணுதவழி இகழ்க்துரைத்துக் கண்ட வழி அவற்கினியஞகப் பொய்த்து ஒருவன் உயிர் வாழ்தலின், அது செய் யாது சாதல் அவனுக்கு அறதால்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக் கும், எ-து.

பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்ருர். ஆக்கம் – அஃதொழிச்தார் மறுமைக்கண் எய்தும் பயன். அறம்-ஆகுபெயர். தருமென்பது இடவழுவமைதி.

(தெ - ப - ரை.)—புறங்கூறி - பிறினக்காணுத**விடத்தே இக** ழ்க்துபேசி, பொய்*த்* து-கண்டவிடத்தே அவினப் புகழ்க்**து, உயி**ர் வாழ்தலின் - (ஒருவன்) உயிர்வாழ்தலினும், சாதல் - (அதுசெய் யாமல்) உயிர்விடுதல், (அவனுக்கு) அறங்கூறும் - தருமதால் களினுலே சொல்லப்பட்ட, ஆக்கம் தரும்-பயினத்தரும்.

- 183. Death rather than life will confer upon the deceitful backbiter the profit which (the treatises on) virtue point out.
 - சு. கண்ணின்று கண்ண றச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க முன்னின்று பின்னேக்காச் சொல்.

(பி-கொ.) எ-து,— ஒருவன் எதிரேமின்று கண்ணேட்டமறச் சொன் ஞன் ஆயினும், அவனெதிர் இன்றிப் பின்வருங்குற்றத்தை கோக்காத சொல் ஸீச் சொல்லாதொழிக, எ-று.

பின்-ஆகுபெயர். சொல்வான்தொழில் சொன்மே லேற்றப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.) — கண்டின்று - (ஒருவணே) எதிரே டின்று, கண் அற-தாட்சிணிய மில்லாமல், சொல்லி னும்-சொன்னும், முன் இன்று - (அவன்) எதிரேஇல்லாமல், பின் கோக்காச்சொல்-பின் வருங் குற்றத்தை கோக்காத சொல்லே, சொல்லற்க - சொல்லா திருக்கக்கடவன்.

- 184. Though you speak without kindness before another's face, speak not in his absence words which regard not the evil subsequently resulting from it.
 - டு. அறஞ்சொல்லு கெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும் புன்மையாற் காணப் படும்.

(பரி-கைர.) எ-து,—புறஞ்சொல்லுவான் ஒருவன் அறனே நன்றென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானுய்ச் சொல்லுகின்றுனல்ல னென்பது அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப் பமே, எ-று.

மனக்தீதாகலின், அச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—(புறங்கூறுவோனெருவன் அறம் நன்றென் றவாயிஞலேசொல்லினும்) அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப் படிச்சொல்லுதற்கு ஏற்ற, செஞ்சத்தான் அன்மை – மனத்தை யுடையவ னல்லாதவஞயிருக்கையானது, புறஞ்சொல்லும்-அப் புறங்கூறுதற்குக்காரணமாகிய, புன்மையால் – (மனப்) புன்மை யாலே, காணப்படும் – (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும்.

185. The emptiness of that man's mind who (merely) praises virtue will be seen from the meanness of reviling another behind his back.

சு. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுக் திறன்றெரிக்து கூறப் படும்.

(பரி-கை.) எ - து,—பிறஞெருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறும வன், தன்பழி பலவற்றுள்ளும் உளயுக்திறமுடையவற்றைத் தெரிக்து அவ ஞற் கூறப்படும், எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும். இது வருகின்றவற்றிற்கும் ஒக்கும். திறன்-ஆகுபெயர். தன்னேப் புறங்கூறியவாறு கேட்டான் அக்கூறி யாற்கு அவ்வளவன்றி அவனிறக்து பட்டு உண்யுக்திறத்தனவாகிய பழிகளே காடி எதிரே கூறுமாகலின், திறன்றெரிக்து கூறப்படுமென்றுர்.

- (தெ-ப-ரை.)—பிறன்பழி பிறனெருவன தபழியை, கூறு வான் - (அவனேக்காணுதவிடத்தே) சொல்லுவோன், தன் பழி யுள்ளும்-தனது (பல) பழிகளுள்ளும், திறன் - (வருக்தும்) வித முடையவைகளே, தெரிக்து—ஆராய்க்து, கூறப்படும் – (அவனுலே) சொல்லப்படுவான்.
- 186. The character of the faults of that man who publishes abroad the faults of others will be sought out and published.
 - எ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பா நகச்சொல்லி நட்பாட றேற்று தவர்.

(பரி-கொ.) எ-து,—தம்மை விட்டு நீங்கும்ஆற்முற் புறங்கூறித் தங்கே ளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர், கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களேச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடில் அறியாதார், எ-று.

. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பரென்றகருத் தான், அயலாரோடுமென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அறிதல் - தமக் குறு தியென்றறிதல். ''கடியுமிடக்தேற்குன் சோர்க்தனன்கை'' என்புடுப் போலத் தேற்குமை தன்விணயாய் கின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து.

(தெ-ப-ரை.)—நகச்சொல்லி – (கூடி) மகிழும்படி (இனிய சொற்களேச்) சொல்லி, நட்புஆடல் – (அயலாரேகி) சிகேகஞ் செய்கலே, தேற்முதவர் – (தமக்கு உறுகியென்று) அறியாதவர், பகச்சொல்லி – (தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படி புறங்கூறி, கேவிர்-(தமது) சுற்றத்தாரையும், பிரிப்பர்-பிரியப்பண்ணுவர்.

187. Those who know not to live in friendship with amusing conversation will by back-biting estrange even their relatives.

அ. துன்னியார் குற்றமுக் தூற்று ம**ர**பின என்ணகொ லேகிலார் மாட்டு.

⁽பரி - ளை.) எ-து,— தம்மொடு செறிக்தாரது குற்றத்தையும் அவர் புறத்துத் தாற்றும் இயல்பினேயுடையார், அயலார்மாட்டுக் செய்வது யாது கொல்லோ! எ-ஹ.

தாற்று தல் - பலரும் அறியப் பரப்புதல். அதனிற் கொடியது பிறி தொன்று காணுமையின், என்ணேகொலென்றுர். செய்வதென்பது சொல் லெச்சம். என்னர்கொலென்று பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவரென் அரைப்பாருமுளர்.

- (தெ ப ரை.) துன்னியார் (தம்மோடு) கெருங்கினவ சது, குற்றமும் - குற்றத்தையும், தூற்றும் - (அவரைக் காணுத விடத்தே) பரப்புகின்ற, மரபிஞர் - இயல்பை யுடையவர், ஏதி லார்மாட்டு - அயலாரிடத்து, என்னேகொல் - யாதுதான் செய் யார்.
- 188. What will those not do to strangers whose nature leads them to publish abroad the faults of their intimate friends?
 - கை. அறனேக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனேக்கிப் புன்சொ அரைப்பான் பொறை.

(பரி-கொ.) எ-து,—பிறர் கீங்கினவளவு பார்த்து அவர்பழித்துகை பை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை, நிலம் இக்கொடியது பொறுத்தலே எனக்கறமாவதெனக் கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோறும், எ-று.

எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரி தென்னுவ் கருத்தால், அறனுக்கியாற்றுவ்கொ லென்மூர். இவை ஐக்து பாட்டானும் புறவ்கூறுவார்க் கெய்துவ் குற்றவ் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—புறன்கோக்கி பிறர் கீங்கினஇடம்பார்த்து, புல்சொல் - (அவரது) பழிப்புச்சொல்லே, உரைப்பான் - சொல் அவோனது, பொறை - (உடற்) பாரத்தை, வையம் - பூமியா அது, அறன்கோக்கி - (இக்கொடியதைச் சுமத்தலே எனக்கு) அறமாவதென்று கிணத்து, ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றதுபோ அம்.
- 189. The world through charity supports the weight of those who reproach others observing their absence.
 - கo. ஏ திலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற் றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(பரி - கை.) எ-து,—ஏதிலாளைப் புறங்கூறவார் அதற்கு அவர்குற் நங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காணவல்லார லின்,அவர் கிஃபெறுடைய வுலிர்க்கு வருவதொரு துன்பமுண்டோ, எ.று.

க0வுகின்று ஒப்பக்காண்ட லருமைகொக்கிக் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவழியொழிதலிற் பாவம் இன்றும், ஆகவே வரும் பிறவிகளிலுக் தான் பம் இல்லே பென்பது கோக்கி உயிர்க்குத் நீதாண்டோ வென்றும் கூறிஞர். இதனும் புறவ்கூற்ரெழிதற்கு உபாயம் கூறப்பட்டது. (தெ-ப-ரை.)—ஏதிலார்குற்றம்போல் - அயலாரது குற்றத் தைக்காண்பதுபோல், தங்குற்றம் - (அப்புறங்கூறுதலாகிய) தமது குற்றத்தையும், காண்கிற்பின் - காணமாட்டுவாராடின், மன்னும்உயிர்க்கு - (அவரது) கிஃபெற்ற உயிர்க்கு, தீது - (வரு வதொரு) துன்பம், உண்டோ - இல்லே.

190. If they observed their own faults as they observe the faults of others, would any evil happen to men?

உ௦-ம். அதி—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன் களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களேச் சொல்லாமை. பொய், குறனே, கெடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என வாக்கின்கண் நிகழும் பாவநான்கனுள், பொய் துறந்தார்க்கல்லது ஒருதலேயாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழி த்து, இல்வாழ்வாராற் கடியப்படும் ஏனேமூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனிய வைகூறலானும், குறளே புறங்கூறுமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனில் சொல் இதனுன் விலக்குகின்று ராகலின், இது புறங்கூறுமையின்பின் வைக் கப்பட்டது.

க. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(பரி-கொ.) எ – து,—அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பய னிலவாகிய சொற்க‱ச் சொல்லுவான் எல்லாரானும் இகழப்படும், எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுத லின், எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்மூர். மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் மெருக் கது.

(தெ-ப-டை)—பல்லார் – (அறிவுடையோர்) பலரும், முனிய-(கேட்டு)வெறுக்க, பயன்இல – பயனில்லாத சொற்களே, சொல்லுவான்-சொல்லுவோன், எல்லாரும்–எல்லாராலும், எள்ளப்படும் – இதழப்படுவான்.

191. He who to the disgust of many speaks useless things will be despised by all.

உ. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனிலவாகிய சொற்களே அறிவுடையார் பலர்மு ன்பே ஒருவன் சொல்லுதல் விருப்பமிலவாகிய செயல்களேத் தன்னட்டார் மாட்டுச் செய்தலினும் தீது, எ-து.

ை விருப்பமில் - வெறுப்பன, இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிகழற்பாடு பயக்குமென்பதாம்,

- (தெ ப ரை.) பல்லார்முன் (அறிவுடையோர்) பலர் முன்னே, பயன்இல – பயனில்லாதசொற்களே, சொல்லல்-(ஒரு வன்) சொல்லு தலானது, கட்டார்கண் – (தன்) சிகேரிடத்து, கயன் இல – விருப்பமில்லாத செயல்களே, செய்தலின்-செய்தலி அம், தீதா – தீயது.
- 192. To speak useless things in the presence of many is a greater evil than to do unkind things towards friends.
 - டி. நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில பாரித் துரைக்கு முரை.
- (பரி-கை.) எ து,—பயனிலவாகிய பொருள்களே ஒருவன் விரித்து கைக்கு முரைதானே இவன் நீதியிலனென்பதனே உரைக்கும், எ-ஹ.

உரையால் இவன் கயனிலனென்பதறியலாமென்பார், அதனே உரை மேஷேற்றி உரைசொல்லுமென்*ருர்*.

- (தெ-ப-ரை.) பயன்இல-பயனில்லாத பொருள்களே, பாரி த்து - விரித்து, உரைக்கும்உரை - (ஒருவன்) சொல்லும் சொல் லானது, நயன்இலன்என்பது - (இவன்) நீதியில்லாதவ னென்ப தீனை, சொல்லும் – அறிவிக்கும்.
- 193. That conversation in which a man utters forth useless things will say of him "he is without virtue."
 - ச. நயன்சாரா கன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப் பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து.
- (படு-கை ா.) எ-து,—பயெடுபெடாத பண்பில் சொற்களே ஒருவன் பலரிடைச் சொல்லுமாயின், அவை அவர்மாட்டு கீதியோடுபடாவாய், அலனே கற்குணைங்களினீக்கும், எ-று.

பண்பு—இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயி னென்பதும், அவர்மாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப் பட்டன.

- (தெ-ப-ணை)—பயன்சாரா பயனேடு பொருக்தாத, பண் பீல்சொல் – குணமில்லாத சொற்களே, பல்லார்அகத்து - பல ரிடத்தே, (ஒருவன் சொல்லுவானுயின் அவை அவரிடத்தே) கயன்சாரா – கீதியோடு பொருக்தாதவையாகி, கன்மையின் -கற்குணங்களி விருக்து, கீக்கும் - (அவீன) கீக்கும்.
- 194. The words devoid of profit or pleasure which a man speaks will, being inconsistent with virtue, remove him from goodness.
 - இ. **டீர்மை சி**றப்பொடு கீங்கும் பயனில கீர்மை யுடையார் சொலின்,

(பரி-கை.) எ - து,—பயனிலவாகிய சொற்களே இனிய கீர்மையுடை யார் சொல்லுவராயின், அவரது விழுப்பமும் அதலை வரும் கன்குமதிக் கற்பாடும் உடனே கீங்கும், எ-து.

ரீர்மை-ரீரின்றன்மை. சொலினென்ப*து சொல்லா*மையைவிளக்கிற்று.

- (தெ-ப-ரை.)—பயன் இல பயனில்லாதசொற்களே, கீர்மை உடையார் – குணத்தன்மையையுடையவர், சொலின் – சொல்லு வாராயின், சீர்மை – (அவரது) மேம்பாடானது, சிறப்பொடு-(அதலைல் வரும்) கன்குமதிக்கப்படுதலுடனே, கீங்கும் – (அவரிடத்திருக்து) கீங்கும்.
- 195. If the good speak vain words their eminence and excellence will leave them.
 - சு. பயனில்சொற் பாராட்டு வானே மகனெனல் மக்கட் பதடி யெனல்.
- (பரி- ரை.) எ-து,—பயனில்லாத சொற்களேப் பலகாலுஞ் சொல்லு வானே மகனென்று சொல்லற்க; மக்களுட் பதரென்று சொல்லுக, எ-று.

அல் விகு இ வியங்கோள், முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம்பாட்டி னும் வக்தது. அறிவென்னும் உள்ளீ ஒன்மையின், மக்கட்பதடியென்றுர். இவை ஆறபாட்டானும் பயனில்லாதசொற்களேச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ணா.)—பயன் இல்சொல் பயனில்லா தசொற்களே, பாராட்டு வானோ - (பலதாமும்) சொல்லு வோன், மகன் எனல் -மனி தனென்று சொல்லாதே, மக்கள்பதடி எனல் - மனிதருக்குள் ளே பதரென்று சொல்லக்கடவாய்.
- 196. Call not him a man who parades forth his empty words. Call him the chaff of men.
 - எ. நயனில சொல்லி ஹஞ் சொல்லுக சான்றேர் பயனில சொல்லாமை கன்று.

(பரி-ணை.) எ-து,—ஃதியோம் படாதசொற்களேச் சான்ரேர் சொன். ஞாரயினும், அஃதமையும்; அவர் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமைபெறின், அது கன்று, எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. கயனிலவற்றி தும் பயனில தீயவென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.) சான்றேர் அறிவுடையோர், கயன்இல கீதியோடு பொருக்தாதசொற்களே, சொல்லினும் - சொன்னும், சொல்லுக – சொல்லக்கடவர்; பயன்இல – பயனில்லாத சொற் களே, சொல்லாமை - சொல்லாமை (பெறின்), கன்று – (அதை) கண்று.
- 197. Let the wise if they will, speak things without excellence; it will be well for them not to speak useless things.

- அ. அரும்பய ஞயு மறிவிஞர் சொல்லார் பெரும்பய னில்லாத சொல்.
- (படு-கை.) எ-து,—அறிதற்கரிய பயன்களே ஆராயவல்ல அறிவினேயு டையார் மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களேச் சொல்லார், எ-று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன— வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முத லாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக் கப்பட்டன.

- (தெ-ப-ரை.)—அரு பயன்-அறிதற்கரிய பயன்களே, ஆயும்-ஆராயவல்ல, அறிவிஞர்-அறிவையுடையார், பெரு பயன் இல் லாதசொல் - மிகுந்த பயனில்லாதசொற்களே, சொல்லார்-சொல் லார்கள்.
- 198. The wise who seek after rare pleasures will not speak words that have not much weight in them.
 - க. பொருடீர்க்க பொச்சாக்துஞ் சொல்லார் மருடீர்க்க மாசறு காட்சி யவர்.
- (பர் ரை.) எ-து,—பயனில் நீங்கிய சொற்களே மறந்தஞ்சொல்லார், மயக்கத்தில் நீங்கிய தாய அறிவினேயுடையார், எ-று.

தையவறிவு – மெய்யறிவு. மருடீர்ச்தவென்னும் பெயரெச்சம் காட்சிய வரென்னுக் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பய விலசொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—மருள் தீர்க்த மயக்கத்தில் கீங்கிய, மாசு அற-குற்றமற்ற [பரிசுத்தமாகியவென்றபடி], காட்சியவர்-அறி வீன்யுடையோர், பொருள் தீர்க்த – பயனில் கீங்கிய சொற்களே, போச்சாக்தும் - மறக்தும், சொல்லார் - சொல்லார்கள்.
- 199. Those wise men who are without faults and are freed from ignorance will not even forgetfully speak things that profit not.
 - so. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.
- (பரி கைர.) எ து,—சொற்களிற்பயனுடைய சொற்களேச் சொல் அது; சொற்களிற்பயனில்லாத சொற்களேச் சொல்லாதொழிக, எ-ஹ.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின் அரு சீஸ்யென்னும் அணிகோக்கிவந்தது, ''வைகலும் வைகல் வரக்கண் இம்'' என்பதுபோல, இதனுற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் கியமிக் கப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—சொல்லில் – சொற்களிலே, பயன்உடைய-ப்போசனமுடைய சொற்களே, சொல்லுக – சொல்லக்கடவர்; சொல்லில் – சொற்களிலே, பயன்இலாச்சொல்-பேரயோசனமில் லாதசொற்களே, சொல்லற்க – சொல்லாதிருக்கக்கடவர்:

200. Speak what is useful, and speak not useless words.

உக-ம். அது—தவிணயச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனை மெய் யின்கண் கிகழும் பாவங்களெல்லாக் தொகுத்து விலக்குகின்மு ராகவின், இது பயனில சொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தீவிண்யா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர் தீவிண் யென்னஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ - து,— தீவிணேயென்று சொல்லப்ப0ம் மயக்கத்தை முன்செய்த தீவிண்யுடையார் அஞ்சார்; அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சு வர், எ-று.

தீவிண்யென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப் பட்டது. மேற்றுட்டுச் செய்து கைவக்தமையான் அஞ்சாரென்றும், செய் தறியாமையான் அஞ்சுவரென்றுங் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-ரை.)— நீவினே என்றும் செருக்கு நீவிணேயென்று சொல்லப்படுமயக்கத்தை, நீவிணேயார் - (முன்செய்த) நீவிணே யுடையோர், அஞ்சார்-பயப்படார்; விழுமியார் - (அதுஇல்லாத) மேலோர், அஞ்சுவர் - பயப்படுவர்.
- 201. Those who have experience of evil deeds will not fear, but the excellent will fear the pride of sin.
 - தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை தீயினு மஞ்சப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்கின்பம் பயத்தலேக் கருதிச் செய்யுக் திவின் கள் பின் அஃதொழித்துத் துன்பமே பயத்தலான், அத்தன்மைய வாகிய தீவினேகள ஒருவனுற் றீயினுமஞ்சப்படும், எ-ஹ.

பிறிதொருகாலத்தம் பிறிதொருதேயத்தம் பிறிதோருடம்பினுஞ் சென்று சுடுதல் நீக்கின்மையின், நீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று.

- (தெ ப-ரை.)—தீயவை (இன்பத்தின் பொருட்டுச்செய் யும்) தீவிணேகள், தீய - (பின்பு) துன்பங்களே, பயத்தலால் - தரு தலால், தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவிணேகள், தீயினும் - தீயி னும் அதிகமாக, அஞ்சப்படும் - (ஒருவணுல்) அஞ்சப்படும்.
- 202. Because evil produces evil, therefore should evil be feared more than fire.

அறிவினு செல்லாக் தலேயென்ப திய செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

(பி-கோ.) எ - து,— தமக்குறுதி காடும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தீல்யாய அறிவென்று சொல்லுவர் கல்லோர், தம்மைச் செறுவார்மாட் 6ம் தீவிணேகளேச் செய்யாது விடுதலே, எ-று.

வி⁶தேற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செயத்தக்குழி யுர் செப்பாதொழியவே தமச்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்த வீன், அதீன அறிவினுளெல்லாக் தீல்யென்றுக் கூறிஞர். செய்யாது என் பத கடைக்குறைக்து கின்றது. இவை மூன்றுபரட்டானும் தீவிணேக் கஞ்ச வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - டை) — செறுவார்க்கும் - (தம்மை) வருத்துவோ ரிடத்தும், தீய - தீவினேகீன, செய்யாவிடல் - செய்யாமல் விடு தீல, அறிவினுள்எல்லாம் – (தமக்கு கன்மை ஆராயப்பட்ட) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும், தீல - முதன்மையாகிய அறிவாகும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் (கல்லோர்).

203. To do no evil even to enemies will be called the chief of all virtues.

ச. மறக்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி னறஞ்சூழுஞ் சூழ்க்தவன் கேடு.

(படு - கை.) எ-து,—ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் விணேயை மறந்தம் எண்ணதொழிக; எண்ணுவனுயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வீண்யை அறக்கடவுள் எண்ணும், எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானும் உடன்சூழ்த வின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவு எெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் கீங்க விணத்தல். தீவினே எண்ணலும் ஆகாதென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—பிறன் - (ஒருவன்) பிறனுக்கு, கேடு - கேட்டைத்தரும்விணேயை, மறந்தும்-மறந்தாகிலும், சூழற்க-எண்ண இருக்கக்கடவன்; சூழின் - எண்ணுவாளுயின், சூழந்தவன் - அவ் வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேட்டைத்தரும்விணையை, அறம்-அறக்கடவுள், சூழம் - எண்ணும்.

204. Even through forgetfulness meditate not the ruin of another. Virtue will meditate the ruin of him who thus meditates.

டு. இலனென்ற தீயவை செய்ய**ற்க செய்பி** ணிலஞசு ம*ற்று*ம் பெயர்த்**து**.

(படி-கொ.) எ-து,—யான் வறியனென்று கரு இதை தீர்தற்பொருட் ^{8ப்} பிதர்க்குத் தீவினேகளே ஒருவன் செய்யாதொழிக; செய்வனுயின் ^{பேயர்}த்தும் வறியனம், எ-று. அத்தீவிண்யாற் பிறவிதோறம் இலைமென்பதாம். அன்-விகுதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வக்தது. தனித் தன்மை "உளை வென்னுயிரையுண்டு" என்பதனுைமறிக. மற்று - அசை கிவே. இலமென்று பாட மோதுவாரு முனர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க; செய்யின், அப்பொருளானேயன்றி கற்குண கற்செய்கைகளானும் வறியனுமென் றுரைப்பாருமுளர்.

- (தெ-ப-ரை.)—இலன்என்று (யான்) வறுமையை யுடையேனென்று நினேத்து, தீயவை (அது தீர்தற்பொருட்டுத்) தீவினேகளே, செய்யற்க - (ஒருவன் பிறர்க்குச்) செய்யாதிருக்கக் கடவன், செய்யின் – செய்வானுயின், பெயர்த்து - பின்னும், இலன் ஆகும் - வறுமையை யுடையவனையுன்.
- 205. Commit not evil, saying, "I am poor:" if you do, you will become poorer still.
 - சு. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க கோய்ப்பால தன்ணே யடல்வேண்டா தான்.

(படு-கை .) எ-து,—துன்பஞ்செய்யுங் கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன் கோப் பின்வக்து வருத்துதலே வேண்டாதவன், தீமைக்கூற்றவாகிய வினே களேத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக, எ-று.

செய்யின், அப்பாவங்கள் அடுதல் ஒருதலேயென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—நோய்ப்பால துன்பஞ்செய்யும் பகு தியையுடைய பாவங்கள், தன்னே அடல்வேண்டாதான்-தன்னேப் (பின் வக்து) வருத்து தலே விரும்பாதவன், தீப்பால திமையாகிய பகு தியையுடைய வினேகளே, தான் பிறர்கண்-தான் பிறரிடத்தே, செய்யற்க செய்யாதிருக்கக்கடவன்.
- 206. Let him not do evil to others who desires not that sorrows should pursue him.
 - எ. எண்ப்பகை யுற்றுரு முய்வர் வினப்பகை வீயாது பின்சென் றமம்.
- (பரி-கொ.) எ து,—எத்துணேப் பெரியபகை யுடையாரும் அதனே ஒருவாற்றுற் றப்புவர் ; அவ்வாறன்றித் தீவிணேயாகிய பகை கீங்காது புக் குழிப் புக்குக் கொல்லும், எ-று.

"வீயா – துடம்பொடு கின்ற வுயிரு மில்ஃ»'' என்புழியும் வீயாமை கீங்காமைக்கண்வக்தது.

(தெ-ப-ரை.)—எணப்பகைஉற்றுரும் - எவ்வளவு பெரிய பகையையுடையவரும், உய்வர் - (அதணேஒருவழியினுல்) தப்பு வார்; (அப்படியல்லாமல்) விணப்பகை - தீவிணயாகிய பகையோ னது, வீயாது – மீங்காமல், பின்சென்று-பின்தொடர்க்**து, அ**டும்– கொல்லும்.

- 207. 'However great be the enmity men have incurred they may still live. The enmity of sin will incessantly pursue and kill.
 - அ. தியவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னே வியா தடியுறைக் தற்று.
- (படு-ணா.) எ-து,—பிறர்க்குத் தீவிணேகளேச்செய்தார் தாங்கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின், ஒருவன்கிழல் கெடிதாகப்போயும் அவன்றன்னே விடாது வக்து அடியின்கண் தங்கிய தன்மைத்து, எ-று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணேயும் புலனுகாது உயிரைப் பற்றி நின்று, அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினேயைச் செய்தார் பின் அதனுற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃது உரை அன் ஹென்பதற்கு அடியுறைந்த நிழல் தன்னே வீய்ந்தற் றென்னுது வீயாதடி யுறைந்தற்றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் வீயாது பின்சென்றுடு மென்றுர், எண்டு அதணே உவமையான் விளக்கினுர்.

- (தெ-ப-ரை.)— தியவை திவிணகளே, செய்தார் (பிறருக் குச்) செய்தவர், கெடுதல் - (தாம்) கெடுதல், (எத்தன்மைத் தென்ருல்) சிழல் - (ஒருவனது) கிழலானது, (கெடுக்தூரம்போயி தைம்), தன்னே - அவீன, வீயாது-விடாது வக்து, அடி - அடியி விடத்தே, உறைக்தது அற்று - தங்கியதன்மைத்து.
- 208. Destruction will dwell at the heels of those who commit evil even as their shadow that leaves them not.
 - கூ. தன்னேத்தான் காதல குடி னெனேத்தொன்றுக் துன்னற்க தீவினப் பால்.

(பரி-கொ.) எ-து,— ஒருவன், தன்ணேத்தான் காதல் செய்தல் உடைய ஞைவன், தீவிணேயாகிய பகுதி எத்துணேயுஞ் சிறிதொன்றுவினும் பிறர்மாட் 0ச் செய்யா தொழிக, எ-று.

கல்பினே, தீவிணேயென விணப்பகுதி இரண்டாகவின், தீவிணப்பா வென்றுர். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவிண தன்மாட்டுத் தன்பம் பயத்தல் பௌக்கிஞராகவின், தன்னேத்தான் காதலஞயினென்றுர். இவையாறு பாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவிணதெய்யின் தாங்கெடுவரென்பது கூறப் பட்டது.

(தெ-ப-ரை.) — தன்னே தான் காதலன் ஆயின் - (ஒருவன்) தன்னேத்தான் விரும்புத துடையவனுல், தீவிணப்பால் -தீவினேயாகிய பிரிவினுள், எனேத்து ஒன்றும் - எவ்வளவு சிறிய தொன்றை யாயினும், துன்னற்க - (பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக் கக்கடவன்.

209. If a man love himself, let him not commit any sin however small.

க0. அருங்கேட னென்ப த**றிக மரு**ங்கோடித் தீவின் செய்யா னெனின்.

(படு-ணை.) எ-து,—ஒருவன் செக்கெறிக்கட் செல்லாது கொடுகெறிக் கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவிணேகளேச் செய்யான்ஆயின், அவணே அரிதா கிய கேட்டையுடைய னென்பதறிக, எ-று.

அருமை—இன்மை. அருங்கேடேனென்பதனே 'சென்று சேர் கல்லாப் புள்ள புள்ளி லென்றூழ் வியன்குளம்'' என்பதுபோலக்கொள்க. ஓடி என் நூம் விணேயெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினேயுட் செய்தலோடு மூடிக்தது. இதனுல் தீவிண்செய்யாதவன்கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – ணா.) — மருங்கு ஒடி – (ஒருவன்) கல்ல வழியிற் போகாமல் கெட்ட வழியிற்போய், தீவினே – தீவினேகளே, செய் யான்எனின் – (பிறரிடத்தே) செய்யாளுயின், அருங்கேடன் என் பது – (அவன்) கேட்டை அருமையாக வுடையவ னென்பதை [கேட்டை யுடையவ னல்லன் என்றபடி], அறிக–அறியக்கடவர்.

210. Know ye that he is freed from destruction who commits no evil, going to neither side of the right path.

உட-ம். அதி—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலககடையினே யறிக்கு செய்தல். உலக கடை வேத கடைபோல அறதால்களுள் கூறப்படுவதன்றித் தாமேஅறிக்கு செய்யுக்தன் மைத்தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்முர். மேல் மன மொழி மெய்களால் தவிரத்தகுவன கூறிஞர், இனிச்செய்யத் தகுவனவற்றுள் எஞ்சிலின்றன கூறுகின்முராகலின், இது தீவினேயச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட் டென்றைற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

(படு-கை.) எ-து,— தமக்கு கீர் உதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உபிர் கள் என்னகைம்மாறு செய்யாகின்றன. ஆகலான், அம்மேகங்கள்போல் வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு கோக்குவனஅல்ல, எ-று.

என்னுற்றுமென்ற வினு யாதும் ஆற்று என்பது தோன்ற கிற்றலின், அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருக்தன்மைய அல்ல என்பது க்டப்பா டென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மேலேற்றினுர்.

(தெ – ப - ரை.) — உலகு – உயிர்களானவை, மாரிமாட்டு – (தமக்கு கீருதவுகின்ற) மேகங்கவிடத்து, என் – என்னபிரதியுப காரத்தை, ஆற்றும் – செய்துவருகின்றன [ஒன்றும் செய்கின் றனவில்ஃபென்றபடி;] (ஆதலால்) கடப்பாடு – (அம்மேகங்கன் போல்வார்செய்யும்) உபகாரங்களும், கைம்மாறு –பிரதியுபகாரங் கீளே, வேண்டா – விரும்புவனஅல்ல.

211. Benevolence seeks not a return. What does the world give back to the clouds?

- உ. **தா**ளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாக் தக்கார்க்கு வேளாணமை செய்த**ற்** பொருட்டு.
- (பரி கை .) எ-து,—தகுதியை யுடையார்க்காயின் முயறலேச்செய்து ஈட்டிய பொருள் முழுதும் ஒப்புரவுசெய்தற் பயத்தவாம், எ-று.

பிறர்க்கு தவாதார் போலத் தாமே உண்ட ந்பொருட்டும் வைத்திழத் தற்பொருட்டும் அன்றென்ப தாயிற்று.

- (தெ-ப-ரை.)—தக்கார்க்கு தகு தி யுடையவர்க்கு ஆயின், தான் ஆற்றி-முயற்சி செய்து, தக்த-சம்பா திக்கப்பட்ட, பொருள் எல்லாம் - பொருள் முழுவதும், வேளாண்மை - உபகாரத்தை, செய்தல் பொருட்டு - செய்தலாகிய பயனுடையனவாம்.
- 212. All the wealth acquired with perseverance by the worthy is for the exercise of benevolence.
 - டை புக்கே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே யொப்பு**சவி** னல்ல பிற

(பரி-ணை.) எ-து,—தேவருலகத்தும் இவ்வுலகத்தும் ஒப்புரவுபோல ால்லன பிறசெயல்களேப் பெறுதலரிது, எ-று.

ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மைய ராதலின், புத்தே ஞலகத்து அரிதாயிற்று; யாவர்க்கும் ஒப்பது இதுபோற் பிறிதொன்று இன்மையின், இவ்வுலகத்து அரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்குக் காரண மரிதென் றுரைப்பாருமுனர். இவை மூன்றுபாட் டாறும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (கொ-ப-னா.)—புத்தேள் உலகத்தும் தேவருலகத்திலும், ஈண்டும் - இவ்வுலகத்திலும், ஒப்புரவின்-உபகாரம்போல, கல்ல-கல்லவையாகிய, பிற-வேறுசெயல்களே, பெறல்-பெறுதல், அரிது-அரிதாம்.
- 213. It is difficult to obtain another good equal to benevolence either in this world or in that of the gods.
 - ச. ஒத்த தறிவா ணுபிர்வாழ்வான் மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

(பரி-கை.) எ-து,—உயிரோடு கூடி வாழ்வானவான் உலக கடையினே அறிக்கு செய்வான்; அஃதறிக்கு செய்யாதவன் உயிருடையவனே ஆயினும், சேத்தாருள் ஒருவனுகக் கருதப்படும், எ-று.

உயிரின் அறிவுஞ் செயலுங் காணுமையின், செத்தாருள் வைக்கப்படு மென்*ருர்*. இதனுல் உலககடைவழு வேதகடைவழுப்போலத் தீர்**திறன்** உடைத்தன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)— ஒத்தது அறிவான் – உலகாடையை அறிக்து செய்பவன், உயிர்வாழ்வரன் – உயிரோடுகூடி வாழ்பவனுவரன், மற்றையான் – அத**ணே அறிக்த**செய்<mark>யாதவன், (உயிருடையவன</mark> யிருக்தாலும்) செத்தாருள் – இறக்தவர்களில், வைக்கப்படும் – (ஒருவனுக) வைக்கப்படுவான் [கிணேக்கப்படுவா னென்றபடி.]

- 214. He truly lives who knows (and discharges) the proper duties (of benevolence.) He who knows them not will be reckoned among the dead.
 - டு. <u>ஊரு</u>ணி கீர்கிறைக் தற்றே யுலகவாம் பேரறி வாளன் *றிரு*,

(பரி-கை.) எ - து,—உலககடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரிய அறி வினேயுடையவனது செல்வம், ஊரின்வாழ்வார் தண்ணீருண்ணுங் குளம் கீர்கிறைக்தாற்போலும், எ-று.

கிறைதலென்னும் இடத்து கிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது கெடிதுகின்று எல்லார்க்கும் வேண்டு வன தப்பாது உதவு மென்பதாம்.

- (தெ ப னா.)—உலகு உலகாடையை, அவாம் விரும் பிச்செய்யும், பேர்அறிவு ஆளன்-பெரிய அறிவின்யுடையவனது, திரு - செல்வம், ஊருணி - ஊரில் வாழ்வார் கீருண்ணுங் குள மானது, கீர்கிறைக்தது அற்று - கீரினுல் கிறைக்ததுபோலும்.
- 215. The wealth of that man of eminent knowledge who desires to exercise benevolence approved of by the world, is like the full waters of a city tank.
 - சு. பயன்மா முள்ளூர்ப் பழுத்தற்முற் செல்வ நயனுடை யான்கட் படின்.

(பரி-கூரா.) எ-து,—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வான் கண்ணே படுமா யின், அது பயன்படுமரம் ஊர்கடுவே பழுத்தாற்போலும், எ-று.

உலககீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறக்கமையின், அதணேயே கய னென்ரூர்; எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன்கொடுக்குமென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.) செல்வம் செல்வமானது, நயன் உடையான்கண் உபகாரஞ் செய்பவனிடத்தே, படின் உண்டாகு மாஞல் (அவ்வுண்டாதல்), ஊர்உள் ஊர்கடுவே, மரம் மரத் தினிடத்தே, பயன் பழமானது, பழுத்தது அற்று பழுத்தாற் போலும்.
- 216. The wealth of a man (possessed of the virtue) of benevolence is like the ripening of a fruitful tree in the midst of a town.
 - எ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்முற் செல்வம் பெருந்தகை யான்கட் படின்,

(படு-ணா.) எ-து,—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையை யுடையான்கண்ணே படுமாயின், அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிசுட்கு மருக் தாய்த் தப்பாத மரத்தை ஒக்கும், எ-று.

தப்புதலாவது கோடற்கு அரிய இடங்களில் சின்றுதல், மறைக்து கீன்றுதல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல் பயன்படாமை. தன்குறைகோக் காத எல்லார் வருத்தமுக் தீர்க்குமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் கடப்பாட்டானனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) —செல்வம் செல்வமானது, பெருக்தகை யான்கண் – (உபகாரஞ்செய்யும்) பெரியதகைமையை யுடையவ னிடத்தே, படின்–உண்டாகுமாகுல், (அச்செல்வமானது) மருக் தாகி – (சமூலமும் வியாதிகளுக்கு) மருக்தாய், தப்பா–தப்பாத, மாத்துஅற்று – மரத்தைஒக்கும்.
- 217. If wealth be in the possession of a man who has the great excellence (of benevolence), it is like a tree which as a medicine is an infallible cure for disease.
 - அ. இடனில் பருவத்து மொப்பு**ரவி**ற் கொல்கார் கடனறி காட்சு யவர்.

(படி-கை.) எ-து,—செல்வம் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய் தற்குத் தனரார், தாம்செய்யத் தகுவனவற்றை அறிக்த இயற்கை அறி ஷடையார், எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாளென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.) கடன் (தாம்செய்யத்தகுவனவாகிய) முறைமைகளே, அறி-அறிக்த, காட்சியவர்-இயற்கை யறிவையுடையவர், இடன் இல் பருவத்தும் - செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்திலும், ஒப்பு விற்கு - உபகாசஞ்செய்வதற்கு, ஒல்கார் - தளசார்.
- 218. The wise who know what is duty will not scant their bene-volence, even when they are without wealth.
 - கூ. நயனுடையா வல்கூர்க்தா குதல் செயுகீர செய்யா தமைகலா வாறு.

தான் நுகர்வன நுகரப்பெருமை அன்றென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற் பாற்று அன்றென்பது கூறப் பட்டது.

(தெ – ப – ரை.) — கயன் உடையான் – உபகாரஞ் செய்தஃ யுடையவன், கல்கூர்த்தான் ஆதல் - வறுமைப்பட்டவளுகு தலாவது, செய்யும் – (ஒழியாமற்) செய்யும், கீர - தன்மையை யுடைய அவ்வுபகாரங்களே, செய்யாது – செய்யப்பெருமல், அமைகலா ஆறு – வருக்துகின்ற இயல்பாம்,

219. The proverty of a benevolent man, is nothing but his inability to exercise the same.

50. ஒப்புரவி ஒல்வரும் கேடெனி னஃதொருவன் விற்றுக்கோட் டக்க தடைத்து.

(பரி-ணா.) எ-து,—ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பா ருனராயின், அக்கேடு தன்னே விற்முயிலுக் கொள்ளுக் தகுதி யையுடைத்து, எ-று.

தன்னே விற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொ**ருன் இல்லேயன்றே இஃதா** மின் அதுவுஞ் செய்யப்படுமென்றது, புசழ்பயத்தல்கோக்கி. இதனுல் ஒப் புரவினுற் செடுவது கேடுஅன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஒப்புரவினல் - உபகாரஞ் செய்தவினைலே, கேமெரும்எனின் - (ஒருவனுக்குப்பொருட்) கேமெருமென்பவ ருண்டாயின், அஃது-அக்கேடானது, ஒருவன் விற்று - ஒருவன் (தன்னே) விற்றுயினும், கோள்தக்கதுஉடைத்து - வாங்குர்தகுதி யை யுடையதாம்.

220 If it be said that loss will result from benevolence, such loss is worth being procured even by the sale of one's self.

உட. - ம். அதி—ஈகை.

அஃதாவது வறியராய் ஏற்ருர்க்கு மாற்ருதுகொடுத்தல். இது மறுமை கோக்கியதாகலின், இம்மைகோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப் பட்டது.

க. வுறியார்க்கொன் நீவதே யீகைமற் றெல்லாங் குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

(பரி - கை.) எ-து,— ஒருபொருளும் இல்லாதார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது, அஃதொழிக்த எல்லாக்கொடையும் குறியெதிர்ப்பை கொடுக்கும் கீர்மையையுடைத்து, எ-று.

ஒழிக்க கொடைகளாவன வறியர் அல்லாதார்க்கு ஒருபயுடுறைக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கிய வாறே எதிர்கொடுப்பது. கீரது என்புழி அதுவென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி. பின்னுக் தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பை கொடுக்கு கீர துடைத்தென்ருர். இதனுன் ஈகைய திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தெ – ப - ரை.)—வறியார்க்கு - ஒருபொருளு மில்லாத வர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ரவதே-கொடுக் தலே, ஈகை - (பிறர்க்குக்) கொடுத்தலாகும், மற்று எல்லாம்-(அதிகீங்கலாகிய) எல்லாக்கொடையும், குறிஎதிர்ப்பை-குறிக்கப் பட்ட பின்வரும்பயனேடுகூடிய, நீரது-தன்மையை, உடைத்து-உடையதாம்.

- 221. To give to the destitute is true charity. All other gifts have the nature of (what is done for) a measured return.
 - நல்லா p ெனினுங் கொள நீது மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று.

(பாடு-கொ.) எ-து,—ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு கல்லகெறியென்பார் உளரா பீனும், அது தீது; ஈக்தார்க்கு அவ்வுலகெய்துதல் இல்லேயென்பார் உளரா பீனும் ஈதலே கன்று, எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அங்ஙனங் கூறுவார் இன்மை விளக்கி கீன்றது. பிரிகிஸே ஏகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறக்ததென்பது பெற்ரும். கல்லது கூறுவார் தீயதும் உடன்கூறிஞர்.

(தெ – ப – ரை.) — கொளல் – இரத்தல், கல்ஆறுஎனினும்– (மேலுலகத்துக்கு) கல்லவழி யென்பவர் உளராயினும், தீது– (அது) தீயது; மேல் உலகம்-(கொடுத்தவர்க்கு) அம்மேலுலகத் தை(அடைதல்), இல்எனினும்-இல்ஃயென்பவர் உளராயினும், சதலே - கொடுத்தலே, கன்று – கலமுடையது.

222 To beg is evil, even though it were said that it is a good path (to heaven.) To give is good, even though it were said that those who do so cannot obtain heaven.

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
 குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(பரி-கை) எ-து,—யான் வறியனென்ற இரப்பான் சொல்லும் இளி வாவைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமையும், அதனேத் தன்கட் சொன்னுர்க்கு மாற்றுது ஈதலும் இவை பிரண்டும் உளவாவன குடிப்பிறந்தான் கண்ணே, எ-து.

மேல் தீதென்றது ஒழிதற்கும், நன்றென்றது செய்தற்கும் உரியவணே உணர்த்தியவாறு. இனி இலனென்னு மெவ்வமுரையாமை மீதலென்ப தற்கு அவ்விளிவரவை ஒருவன் தனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன் குறிப்பறிக்து கொடுத்தலெனவும், அதனேப் பின்னும் பிறனெருவன்பாற் சென்று அவனுரையாவகையாற் கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது போருளுடையேன்அல்லேனெனக்கரப்பார்சொல்லும் இளிவரமைச்சொல் லாது கொடுத்தலெனவும், உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனேப் பொருட்பன்மைபற்றிவக்த பன்மையாகவுரைப்பர்.

(தெ-ப-ரை.)—இலன் என்னும் – (யான்) வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும், எவ்வம் – இழிவை, உரையாமை - (பிறரிடத்தே) சொல்லாமையும், (அதீனத் தன்னிடத்தே சொன்னவர்க்கு) ஈதல் - (இல்லேயென்றைமற்) கொடுத்தலும், (ஆகிய இரண்டும்), குலஹடையான்கண்ணே - கல்லகுடியிற் பிறக்தவ னிடத்தே, உள - உண்டு.

223. (Even in a low state) not to adopt the mean expedient of saying "I have nothing," but to give, is the characteristic of the man of noble birth.

ச. இன்னை திரக்கப் படுத லிரந்தவ ரின்முகங் காணு மளவு.

(பெடு - கொ.) எ-து,— இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று, ஒருபொருளேயிரக்தவர் அது பெற்றதனுல் இனிதாகிய அவர்முகங்காணு மளவும், எ-று.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றெக்கன. இரக்கப்ப முதல் - இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனே இன்றைதென்றது "எல் லா—மிரப்பார்க்கொன் நீயாமை" கூடுங்கொல்லோ என்னும் அச்ச கோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டுமென்பது பெறப் பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — இரக்கவர் - (ஒருபொருளே) யாசித்தவர், இன்முகம் - (அதபெற்றதனல்) இனிதாகிய (அவர்) முகத்தை, காணம் அளவு – பார்க்குமளவும், இரக்கப்படுதல் - (இரத்தலே அன்றி) இரக்கப்படுதலும், இன்னது – இனிதாகாது.

224. To see men begging from us is disagreeable, until we see their pleasant countenance.

டு. ஆற்றுவா சாற்றல் பகியாற்ற லப்பகியை மாற்றுவா சாற்றலிற் பின்.

(பெடு-கொ.) எ-து,—தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது, தம்மைஉற்ற பசியைப் பொறுத்தல்; அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசிபை ஈகையான் ஒழிப்பாரது வலிக்குப்பின், எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறரையு**ம் அது** தீர்க்கமாட்டாதார் ஆற்ற**லின்** தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பார் ஆற்றல் கன்றென்பதாம்.

(தெ - ப-ரை.)—ஆற்றுவார் - (தவத்தால்) வல்லவ ராவேர ருக்கு, ஆற்றல் - வல்லமையாவது, பசிஆற்றல்-(தம்மை அடை க்த) பசியைப்பொறுத்தலாம்; (அவ்வல்லமைதான்), அப்பசியை-அப்படிபொறுத்தற்கரியபசியை, மாற்றுவார் - (கொடையிஞலே) கீக்குவோரது, ஆற்றலின்பின் – வல்லமைக்குப் பிற்பட்டது.

225. The power of those who perform penance is the power of enduring hunger. It is inferior to the power of those who remove the hunger (of others.)

க. அற்ரு ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன் பெற்றுன் பொருள்வைப் புழி.

(பி-கொ.) எ-து,—வறியாரது மிக்க பசியை அறகோக்கித் தீர்க்க, பொருள்பெற்று ஞெருவன் அதனேத் தனக்கு உதவ வைக்கும் இடம் அவ் வற மாகலான், எ-து.

எல்லாகன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசியென்றுர். அறஇேக் இயென்பது எஞ்சிலின்றது. அற்று ரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்தனக்கே அத்த உதவு மென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—அற்முர் - வறியவரது, அழிபசி - மிகுர்த பரியை, தீர்த்தல் - (அறஞேக்கித்) தீர்க்கக்கடவன், அஃது -அவ்வறம், ஒருவன் - (பொருள்பெற்முன்) ஒருவன், வைப்புழி -(அப்பொருளேத்தனக்குதவ) வைக்குமிடம், (ஆதலால்).

226. The removal of the killing hunger of the poor is the place for one to lay up his wealth.

எ. பாத்தாண் மீஇ யவிணப் பசியென்றார் **ூ** தீப்பிணி தீண்டை லாிது.

(பரி-கை.) எ-து,—எஞ்ஞான்றும் பகுத்துண்டல் பயின்றவணப் பசி பேன்று சொல்லப்படுக் தீய்கோய் தீண்டுதல் இல்லே, எ-று.

இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்கீள அழித்து, அதனுல் வரும் உடம்புகட்கும் துன்பஞ்செய்தலின், நீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவன் தானுகலின், பசிப்பிணி கணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட் டாஜம் சுதலின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – கொ.) —பாக்தா – (எக்காளும்) பகுத்தா, ஊண் – உண்ணுதல், மரீஇயவின் – பழகியவின், பசிஎன்னும் – பசியென ப்படும், தீப்பிணி – தீயகோய், தீண்டல்அரிதா – தீண்டுதலில்லு.

227. The fiery disease of hunger shall never touch him who habitually distributes his food to others.

அ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ முமுடைமை வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

(பரி - ரை.) எ-து,—தாமுடையபொருளே ஈயாதுவைத்துப் பின் இழக்துபோம் அருனிலாதார், வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவர் உவத்தலான் அருளுடையார் எய்தும் இன்பத்திணேக் கண்டறியார் கோல்லோ, எ-று.

உவக்குமென்பது காரணத்தின்கண் வந்த பெயரெச்சம்; அஃது இன் பமென்னுக் காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிக்தாராயின், தாமும் அவ் வீன்பத்தை எய்துவதல்லது வைத்திழவாரென்பது கருத்து.

(தெ-ப-ரை.) --- தாம் உடைமை - தங்களுக்குள்ள பொருளே, வைத்து - (கொடாது) வைத்து, இழக்கும் (பின்னே) - இழந்து விலம், வன்கணவர்-அருளிலாதவர், ஈந்து - (வறியவர்க்கு வேண்

Digitized by Google

டிய பொருள்களே) கொடுத்து, உவக்கும் - (அவர் மகிழ்தனினல் அருளுடையார்) அடையும், இன்பம் – மகிழ்ச்சியை, அறியார் கொல்-கண்டறியாரோ.

228. Do the hard-eyed who lay up and lose their possessions not know the happiness which springs from the pleasure of giving?

கூ. இரத்தலி னின்னது மன்ற நிரப்பிய தாமே தமிய ருணல்.

(பரி - கை.) எ - து,—பொருட்குறை கிரப்பவேண்டி வறியார்க்கு ஈயாது தாமே தனித்துண்டல், ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற்சென்று இரத்தலி நும் இன்னுது ஒருதலேயாக, எ-று.

பொருட்குறை கிரப்பலாவது ஒரோ எண்களேக்குறித்து அத்துணே ஈட்டுதுமென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித் தல் - பிறரையொழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதை யிளிவரவே, பின் கல்குரவில்லே. தமியருண்டற்கு அவை யிரண்டு முளவாம் ஆகலின், இரத்தலி னின்றைதென்றுர். கிரப்பிய வென்பதற்குத் தேடிய வுணவுகளே பென்றுரைப்பாருமுளர்.

- (தெ-ப-கொ.)—கிரப்பிய (பொருளின்குறைவை) கிறைக்க (வேண்டி), தாமே-தாங்களே, தமியர் – (இரக்தவர்க்குக்கொடா மல்) தனித்தவராகி, உணல் - உண்ணுதலானது, மன்ற – (ஒரு வருக்கு) சிச்சயமாக, இரத்தலின் – (பிறரிடத்தேபோய்) இரத் தலினும், இன்னது – துன்பஞ்செய்வதாம்.
- 229. Solitary and unshared eating for the sake of filling up one's own riches is certainly much more unpleasant than begging.
 - கo. சாதலி னின்றதை தில்ஃ பினிததாஉ மீத லிமையாக் கடை.

(பரி-கை.) எ-து,— ஒருவற்குச் சாதல்போல இன்னைதது ஒன்றில்லே; அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும், வறியார்க்கொன்றீதல் முடியாதவழி இனிது, எ-று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை கீங்குதலான், இனிதென்மூர். இவை மூன்றுபாட்டானும் சுயாமையின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—சாதவின் (ஒருவனுக்கு) இறத்தல்போல, இன்தைது - துன்பஞ் செய்வதொன்று, இல்லே - இலது; அது வும் - அப்படிப்பட்டஇறத்தலும், ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடு த்தல், இயையாக்கடை - முடியாதவிடத்து, இனிது - இன்பஞ் செய்வதாம்.
- 230. Nothing is more unpleasant than death: yet even that is pleasant where charity cannot be exercised.

உச-ம். அதி--புகழ்.

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீருகச் சொல்லப்பட்ட இல்ல நத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயஞ்சி இவ்வுலகின்கண் கிகழ்க்து இற வாது சிற்குங் கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பத்தி வருதலின், அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

க. ஈத விசைபட வாழ்த ல**துவல்ல** தாதிய மில்லே யுயிர்க்கு.

(படு-கொ.) எ-து,—வறியார்க்கே; அதனுற்புகழுண்டாக**வாழ்க, அப்** புகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்**றில்ல ஆகலான், எ-**து.

இசைபடவாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மை, முதலிய பிற காரணங்களும் உளவேஹம், ''உணவின் பண்ட முண்டி முதற்று'' ஆகலின், ஈதல் சிறக்த தேன்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றுர். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக் கூறிஞரேஜும் விலங்குயிர்கட் கேலாமையின், மக்களுயிர்மேனின்றது.

(தெ-ப-ரை.)—ஈதல்-(வறியவருக்குக்) கொடுக்கக்கடவர்; இசைபட - (அதனுற்) புகழுண்டாக, வாழ்தல் - வாழக்கடவர்; அதுஅல்லது - அப்புகழல்லாமல், உயிர்க்கு - (மக்கள்) உயிர்க்கு, ஊதியம் இல்லே - வேறுபயன் இல்லே, (ஆதலால்).

231. Give to the poor and live with praise. There is no greater profit to man than that.

 உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன் றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

(படி-கொ.) எ - து,—உலகத்து ஒன்றுடைப்பார் உரைப்பனவெல்லாம் வறமையான் இரப்பார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றை ஈவார்கண் கிற்கும் புகழாம், எ-று.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், உரைப் பாருரைப்பவையென எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கிணேயே எடுத்தா ராயி ஓம், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதாஉம் பெற்ரும். ஈதற்கார ணஞ் சிறக்தமை இதனுள்ளுங்காண்க. இதஃனப் பிறர்மேலும் கிற்குமென் பார்தா மெல்லாஞ் சொல்லுக. புகழ் ஈவார் மேனிற்குமென் றுரைப்பா குமுனர். அது புகழது சிறப்புகோக்காமையறிக.

(தெ-ப-ரை.)—உரைப்பார்-(உலகத்திலே ஒன்றைச்) சொல் பவரால், உரைப்பவைஎல்லாம் - சொல்லப்படுமவைகளெல்லாம், இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வே ண்டியது) ஒன்றை, சுவார்மேல் - கொடுப்பவரிடத்தே, நிற்கும் புகழ் - நிலேபெற்ற கீர்த்தியாம்.

232. Whatsoever is spoken in the world will abide as praise upon that man who gives alms to the poor.

டை. ஒன்*ரு* வு**லகத் த**யர்ந்த புகழல்லா*ற்* பொன்*ருது* கிற்பதொன் றில்.

(பரி-ணா.) எ - து,—தனக்கு இணேயின்*ருக* வோங்கிய புகழல்லது உலகத்து இறவாதுகிற்பது பிறிதொன்றில்லே, எ-று.

இணேயின்ருக வோங்கு தலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிர் உறுப்புப்பொ ருள்களேக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்ஞேடொப்ப தின்றித் தானே உயர்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்ருவென்பதற்கு ஒரு வார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒரு தலேயா கப் பொன்ரு துடுற்பதெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டா தும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—ை ஒன்று ஆக தனக்கு இஃணயில்ஃயாக, உயார்க்த-ஒங்கிய, புகழ்அல்லால் – கிர்த்தியல்லாமல், உலகத்தா– உலகத்தில், பொன்றுதா – அழியாமல், நிற்பதா – நிஃப்பதா, ஒன்று-வேறென்று, இல் – இல்ஃ.
- 233. There is nothing that stands forth in the world imperishable, except fame, exalted in solitary greatness.

(பரி-ரை.) எ-து,— ஒருவன் நிலவெல்லேக்கண்ணே பொன்று த நிற் கும புகழைச் செய்யுமாயின், புத்தேளுலகம் அவினயல்லது தன்னே யெய் திநின்ற ஞானிகளேப்பேணுது, எ-று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே யெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றுதென்றுர். அவன் இரண்டுலகும் ஒருங் கெய்துதல் "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், வலவ னேவா வான ஆர்தி, யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினே முடித்து" எனப் பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது.

- (தொ ப னா.)— நிலவரை (ஒருவன்) பூமியின்எல்ஃயில், நீள்புகழ் - அழியாது நிற்கும்புகழை, ஆற்றின் – செய்வாளுயின், புத்தேள்உலகு – தெய்வலோகமானது (அவீனயல்லாமல்), புல வரை – (தன்னேஅடைந்திருக்கிற) ஞானிகளே, போற்றுது – பே தூதை.
- 234. If one has acquired extensive fame within the limits of this earth, the world of the Gods will no longer praise those sages who have attained that world.
 - டு. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும் வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(பரி-ணா.) எ - து,—புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகும் கேடும் புகழுடம்பு உளதாகும் சாக்காடும் சதாப்பாடுடையார்க் கல்லது இல்லே, எ-று.

கக்தென்னும் தொழிற்பெயர் விகாரத்தால் கத்தென்றுய், பின் அம் எனனும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று, கத்தமென்றுயிற்று. போலென்

Digitized by Google

பதா எண்டு உரையசை. ஆகுமென்பதனே முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனே த் தனித்தனி கூட்டி உடைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது புகழுடம்பு செல்வ மெய்தப் பூதவுடம்பு நல்கூர்தல். உளதாகுஞ்சாக்காடாவது புகழுடம்பு சிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். சிலேயாதனவற்முல் சிலேயின எய்துவார் வீத்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்முர். இவை யிரண்டுபாட்டா ஹம் புகழுடையார் எய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—வித்தகர்க்கு அல்லால் - திறமையை உடைய வர்க்கு அல்லாமல், (மற்றவர்க்கு) நத்தம் ஆகும் - (புகழுடம் பிற்குப்) பெருக்கமாகும், கேமெம் - வறமையும், அரிது – இல்ஃ; உளது ஆகும் – (அப்புகழுடம்பு) நிஃபெறுவதாகும், சாக்காமிம்-மாணமும், (அரிது - இல்ஃ.)

235. Prosperity to the body of fame, resulting in poverty to the body of flesh, and the stability to the former arising from the death of the latter, are achievable only by the wise.

(பரி-கைரா.) எ-து,—மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக்கேதுவாகிய குணத் தோடு பிறக்க; அக்குணம் இல்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங் காய்ப்பிறத்தல் கன்று, எ-று.

புகழ்—ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரென்றமையின் மக்களாயென்ப அமேம், மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதுடிம், பெற்மும். இகழ்வார் இன்மையின், என்றென்முர்.

(தெ-ப-ரை.) — தோன்றின் - (மனிதராய்ப்) பிறக்தால், புக நொடு – புகழுக்கு ஏதுவாகியகுணத்தோடு, தோன்றுக – பிறக் கக்கடவர், அஃது இலார் – அக்குணமில்லாதவர், தோன்றலின்-(மனிதராய்ப்) பிறத்தவினும், தோன்முமை - பிறவாமையானது [வீலங்காய்ப்பிறத்தலென்றபடி], கன்று – கலமுடையது.

236. If you are born (in this world), be born with qualities conducive to fame. For those who are destitute of them it will be better not to be born.

எ. புகழ்பட வாழா தார் தக்கோவார் தம்மை யிகழ்வாளை கோவ தெவன்.

(படு-கை.) எ-து,— தமக்குப்புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார் அதபற் நிப் பிறர் இகழ்க்தவழி இவ்விகழ்ச்சி கம் மாட்டாமையான் வக்ததென்று தம்மை கோவாதே தம்மை யிகழ்வாளை கோவது என் கருதி, எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல் ஒருதலேயாகலின், இகழ்வாரையென்*ரு*ர்.

(தெ-ப-ரை.) — புகழ்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழா தார் - வாழமாட்டாதவர், (அதுபற்றிப்பிறரிகழ்க்கவிடத்தே) தம் கோவார் - (இவ்விகழ்ச்சி ஈமதுமாட்டாமையால் வக்ததென்ற) தம்மை கோவாதவராகி, தம்மை - தங்களே, இகழ்வாளை - கிக்திப் பவரை, கோவது - வெறுப்பது, எவன் - யாது.

- 237. Why do those who cannot live with praise, grieve those who despise them, instead of grieving themselves for their own inability.
 - அ. வுசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு மெச்சம் பெ*ரு*அவிடின்.
- (பரி-ரை.) எ-து,—புகமென்னும் எச்சம் பெறலாயிருக்க அது பெறு தொழிவராயின், வையகத்தோர்க்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவர் கல்லோர், எ-று.

எச்சமென்*ரூர்*, செய்தவரிறந்துபோகத் தான் இறவாது நிற்றலின். இகழப்படுதற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து.

- (தெ-ப-னா.)—இசை என்னும் எச்சம் புகழென்னும் எச் சுத்தை (பெறவேண்டியிருக்க), பெருவிடின் – (அதனோப்) பெரு துவிடுவாராயின், வையத்தார்க்கு எல்லாம் – பூமியிலுள்ளார்க் கெல்லாம், வசை - (அதுதானே) வசையாகும், என்ப – என்று சொல்லுவர் (கல்லோர்).
- 238. Not to beget fame will be esteemed a disgrace by the wise in this world.
 - கூ. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

(பார்-கொ.) எ-து,—புகழில்லாத வுடம்பைச் சுமர்த கிலம் பழிப்பில் லாத வளப்பத்தையுடைய விளேயுள் குன்றும், எ-று.

உயிருண்டாயினும் அதஞற்பயன் கொள்ளாமையின் யாக்கையென வும், அது கிலத்திற்குப் பொறையாகலின் பொறுத்த வெனவுங்கூறிஞர். விளேயுள் குன்றுதற்கேது பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறப்பு. குன்றுமென இடத்து கிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவை நான்குபாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

- (தெ ப னா.)—இசைஇலா புகழில்லாத, யாக்கை உட ம்பை, பொறுத்த - சுமக்த, கிலம் - ஙிலத்தில், வஞ்சஇலா-பழிப் பில்லாத, வள் பயன் - வளப்பத்தையுடைய விளேவு, குன்றும்– குறையும்.
- 239. The ground which supports a body without fame will diminish in its rich produce.
 - **க0. வுசை**பொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய வாழ்வாரே வா_{ழி}ா தவர்.
- (பர்-கோ.) எ-து,—தம்மாட்டு வகையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர் வாழ்வாராவார்; புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறக்தாராவார், எ-ஹ.

வசை ஒழிதலாவது இசையென்னும் எச்சம் பெறுதலாயினமையின், இசை ஒழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று; மேல் இசையிலாயாக்கை பென்றதஃன விளக்கியவாறு. இதஞல் இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறமைப்பயன் வானுறையுக்தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென மேலேகூறப்பட்டது; படவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிற்புகழும், தேவருலகிற்போக மும் பயனென்பது பெற்றும். இனி மனுமுதலிய அறதால்களால் பொது வாகக் கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றன்ளே அடங்கும்: அஃதறிக்து அடக்கிக்கொள்க; யாம் உரைப்பிற்பேருகும்.

(தெ - ப-ரை.)—வசைஒழிய - (தம்மிடத்தை) கிக்கையுண் டாகாமல் [புகழுண்டாகவென்றபடி], வாழ்வாளேவாழ்வார் - வாழ் பவரே (உயிர்) வாழ்வோராவார், இசைஒழிய-புகழுண்டாகாமல் [கிக்கையுண்டாக வென்றபடி], வாழ்வாரே – வாழ்பவரே, வாழா தவர் - இறக்தோராவார்.

240. Those live who live without disgrace. Those who live without fame live not.

இ**ல்லறவி**யல் முற்றிற்**று:**

து றவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினர். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பிண் அஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அது தான், விணமாசுதீர்க்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவ ராற்காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றுன் அவை தூயவாயவழி உதிப்ப தாய ஞானமுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் விரதங்களாவன—இன்ன அறஞ் செய்வலெனவும், இன்னபாவம் ஒழிவலெனவும், தம்மாற்றலுக்கு ஏற்ப வரைக்துகொள்வன. அவைதாம், வரம்பிலவாகலின் பெருகுமென் றஞ்சி, அவை தம்முள்ளே பலவற்றையும் அகப்படுத்து கிற்குஞ் சிறப் புடையை சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் அரு குடைமை கூறுகின்றுர்.

உடு-ம். அத—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்பு பற்ருது இயல்பாக எல்லாவுயிர்க**ண் மேறும்** செல்வதாகிய கருணே. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல, இ*து துறவ* சத்திற்குச் சிறக்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

க. அருட்செல்வஞ்செல்வத்துட் செல்வம்பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணு முள.

(படு-கை.) எ - து,—செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்க்தெடுக் கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம், அஃதொழிக்த பொரு னான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிக்தார்கண்ணும் உளவாம் ஆகலான், எ-று. அருளான் வருஞ் செல்வமாவது உயிர்களே ஒம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயர்க்தார்கண்ணே அல்லது இல்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனே கீசர்கண்ணு முளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பில வென்பதாம்.

- (தெ ப டை.)—பொருள்செல்வம் பொருளால்வருஞ் செல்வங்கள், பூரியார்கண்ணும் - இழிக்கவரிடத்தும், உள-இருக் கின்றன (ஆகலால்), செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள் ளும், செல்வம் - (ஆராய்க்து எடுக்கப்பட்ட) செல்வமாவது, அருள்செல்வம் - அருளால்வருஞ் செல்வமாம்.
- 241. The wealth of kindness is wealth of wealth, in as much as the wealth of property is possessed even by the basest of men.
 - உ. நல்லாற்மு ஞடி யருளாள்க பல்லாற்முற் றேரினு மஃகே தூண்.

(பரி-கொ.) எ-து,—அளவைகளானும் பொருக்தமாற்றுனும் கன்றுன கெறியிலே ரின்று, கமக்குத் திணையாம் அறம் யாதென்று ஆராய்க்து, அருளுடையராக; ஒன்றையொன்றுவ்வாத சமயகெறிகள் எல்லாவற்று ஹும் ஆராய்க்தாலும் திணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லே, எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளான் உய்த் துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமும் என மூன்று. ஒப்புப்பற்றி உணரும் உவமையும், இங்ஙனம் அன்றுயின் இது கூடாதென் றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறுய இன்மையும் என, இவற் றையுங் கூட்டி ஆறென்பாருமுனர். இவையும் ஒருவாற்றுன் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறுவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது: இதனே வடநூலார் யுத் தியென்ப. ஆற்றுனென்பது வேற்றுமைமயிக்கம். ஒன்றையொன் றெவ் வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம் முன் மாறுகோடல்; அன்னவாயினும் அருன் துணே யென்றற்கண் ஒக்கு மென்பதாம். உயிளை விட்டு கீங்காது இருமையினும் உதவலின், துண் யென்றுர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)— கல் ஆற்முல் - கல்ல வழியிலே ஙின்று, நாடி-(அளவைகளாலும் யுக்கியாலும் நமக்குக் துணேயாகும் அறம்பா தென்று) ஆராய்க்து, அருள் ஆள்க – அருளுடையராகக் கடவர்; பல் ஆற்முல் – (ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராத) பலசமயவழிகளால், தேரினும் - ஆராய்க்தாலும், துணே – துணேயாவது, அஃதே-அவ்வருளே [வேறென்றில்லேயென்றபடி.]

- 242. (Stand) in the good path, consider, and be kind. Even considering according to the conflicting tenets of the different sects, kindness will be your best aid, (in the acquisition of heavenly bliss).
 - **ட.** அருள்சேர்ந்த நெஞ்சிஞர்க் கில்ல யிருள்சேர்ந்த வின்ன வுலகம் புகல்.

(படு-ணா.) எ-து,—இருள் செறிக்த துன்பவுலகத்துட்சென்று புகு தல் அருள்செறிக்த கெஞ்சிணயுடையார்க்கில்லே, எ-று.

இருள்செறிக்த துன்பவுலகமென்றது திணிக்த இருடே யுடைத்தாய்த் தன்கட்புக்கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர் கரகத்தை, அது கீழுலகத் தன் ஓரிடமாகலின், உலகமெனப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—இருள்சேர்க்த - இருள்தங்கிய, இன்ன உலகம் - துன்பவுலகத்தில், புகல் - (போய்ப்) புகுதல், அருள் சேர்க்த - அருள்தங்கிய, கெஞ்சிஞர்க்கு – மனத்தை யுடையவர் க்கு, இல்லே - இல்லே.

243. They will never enter the world of darkness and wretchedness, whose minds are the abode of kindness.

 மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப தன்னுயி சஞ்சும் வின.

(படு-கொ.) எ-து,— கிஃபெறுடைய உயிர்களேப்பேணி அவற்றின்கண் அருளுடைய ஞவானுக்குத் தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினேகள் உளவாகா என்று சொல்லுவர் அறிக்தோர், எ-று.

உயிர்களெல்லாம் சித்தமாகலின் மன்னுயிரென்*ருர்.* அஞ்சுத**ல்—துன்ப** ரோக்கி அஞ்சுதல். அன்ன அறத்திஞேன் கொஃமமுதலிய பாவங்கள் செய் யானெனவே, மறுமைக்கண் காகம் புகாமைக்கேது கூறியவா*ரு*யிற்று.

(தெ-ப-னா.)—மன்உயிர்-கிஃபே நுடைய உயிர்களே, ஒம்பு-ரேப்பாற்றி, அருள் ஆள்வாற்கு - (அவைகளிடத்தே) அருளுடை யஞபிருப்பவனுக்கு, தன்உயிர் - தண தயிர், அஞ்சும் - அஞ்சு தற்கு ஏதுவாகிய, விண் - பாவங்களானவை, இல் - உண்டாகா, என்ப - என்றசொல்லுவர் (அறிந்தோர்).

244. (The wise) say that the evils, which his soul would dread, will never come upon the man who exercises kindness and protects the the life (of other creatures).

டு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லே வளிவழங்கு மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(படு - டை) எ-து,—அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒரு துன்பம் உண்டாகாது; அதற்குக்காற்று இயங்குகின்ற வளப்பத்தையுடைய பெரிய ஞாலத்து வாழ்வார் சான்று, எ-று.

சான்றுவார் - தாங்கண்டு தேறிய பொருளக்காணதார்க்குத் தேற்று தற்கு உரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லல் உண்டாக ஒருகாலத்தும் ஒரிடத் தம் ஒருவருங்கண்டறிவார் இன்மையின், இன்மைமுகத்தான் ஞாலத்தார் யாவருஞ் சான்றென்பார், வளிவழங்கு மல்லன் மாஞாலங் கரியென்றூர்: எனவே, இம்மைக்கணென்பது பெற்றும். ஞாலம் - ஆகுபெயர். இவை முன்றுபாட்டானும் அத்துணேயுடையார்க்கு இருமையினும் துன்பமில்லா மை கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—அருள்ஆள்வார்க்கு அருளுடையவருக்கு, அல்லல் - (இம்மையிலும்) ஒரு துன்பம், இல்லே - உண்டாகாது, (அதற்கு), வளிவழங்கும் - காற்றுலாவுகின்ற, மல்லல் - வளப் பத்தையுடைய, மா-பெரிய, ஞாலம் - பூமியில் வாழ்வோர், கரி-சாகூடியாவார்.
- 245. This great rich earth over which the wind blows, is a witness that sorrow never comes upon the kind-hearted.
 - சு. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ொன்ப சருணீங்கி யல்லவை செய்தொழுகு வார்.
- (பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்கண்மாட்டுச்செய்யப்படும் அருணத்தவிர்க்து, தவிரப்படுங்கொடுமைகளேச் செய்தொழுகுவாரை முன்னும் உறுதிப்பொரு கோச் செய்யாது தாம் துன்புறுகின்றமையை மறக்தவரென்று சொல்லுவர் கேல்லோர், எ-று.
- உறு தெப்பொருள் அறம். தான்புறாதல் பிறவித்தான்ப மூன்றினயும் அனுபவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வாறெழுகாடொன்பது கருத்து.
- (தெ ப ரை.)—அருள் கீங்கி (உயிர்களிடத்துச் செய்ய வேண்டும்) அருள்ளபட்டு, அல்லவை-விடவேண்டுங் கொடுமை களே, செய்து ஒழுகுவார் - செய்துகடப்பாரை, பொருள்கீங்கி— (முன்பிறப்பிலேயும்) உறு திப்பொருளே த் தேடாமல், பொச்சாக் தார் - (தாம்துன்பப்படுகின்றமையை) மறக்தவர், என்ப - என்று சொல்லுவர், (கல்லோர்).
- 246. (The wise) say that those who neglect kindness and practise cruelties, neglected virtue (in their former birth), and forgot (the sorrows which they must suffer).
 - ள. அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்ஃப் பொருளிலார்க் கிவ்வுலக மில்லா தியாங்கு.
- (படு-கொ.) எ து,—உயிர்கண்மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத் தின்பம் இல்ஃ, பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்ஃயாயிஞற் போல, எ-று.
- அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத் தின்பங் கட்குப் பொருள் காரணமாஞற்போல, அவ்வுலகத் தின்பங்கட்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று.
- (தெ-ப-ரை.)—பொருள் இலார்க்கு-பொருளில்லா தவர்க்கு, இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தின்பம், இல்லா தியாங்கு - இல்லாமை போல, அருள் இலார்க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லா தவர்க்கு, அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தின்பம், இல்லே-இலது.
- 247. As this world is not for those who are without wealth, so that world is not for those who are without kindness.

- அ. பொருளற்குர் பூப்ப ரொருகா லருளற்கு ரற்குர்மற் குத லரிது.
- (பு கை.) எ-து,—ஊழான் வறியாாயிஞர் அது கீங்கிப் பின் ஒரு காலத்தச் செல்வத்தாற்பொலிவர்; அவ்வாறன்றி, அருளிலாதார் பாவம் அருகம்பின் அழிக்தாரே, பின்ஞெருகாலத்தும் ஆதலில்லே, எ-று.

மற்று - விணேமாற்றின்கண்வக்தது. மேற்பொருளின்மையோடு ஒரு வாற்றுன் ஒப்புமை கூறிஞராகவின், அது மறுத்து, பிறவாற்றுன் அதனி ஓங் கொடிதென்பது கூறியவாறு.

- (தெ ப ரை.) பொருள் அற்மூர் (ஊழி ஒலே) பொரு ளில்லாதவர், ஒருகால் - ஒருகாலத்தில், பூப்பர் – செல்வமுடை யவராவார்; அருள் அற்மூர் - அருளில்லாதவர், அற்மூர் – (பாவம் கீங்காமையால்) அழிக்தவரே; மற்று – பின்னெருகாலத்திலும், ஆதல் அரிதா – ஆகுதலில்லே.
- 248. Those who are without wealth may, at some future time, become prosperous; those who are destitute of kindness are utterly destitute; for them there is no change.
 - க. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்முற் றேரி னருளாதான் செய்யு மறம்.

(பரி-கை.) எ-து,—உயிர்கண்மாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யும் அறத்தை ஆராயின், ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளே உணர்க் தாற்போலும், எ-று.

மெய்ப்பொருள் - மெய்க்தாலிற் சொல்லும்பொருள். கிஃபெற்ற ஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருள் உணர்க்தால், அதனேத் தண் ஞானம் இன்மையால் தானே அழித்துவிடும். அதபோல, அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனேத் தன்னருளாமையால் தானே அழித்து பிடுமென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடமை மூல மென்பது பெற்றும். இவை கான்குபாட்டானும் அத்துணே யிலாதார்க்கு வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—அருளாதான் (உயிர்களிடத்தே) அருள் செய்யாதவன், செய்யும் – செய்கின்ற, அறம் – அறத்தை, தே ரின் – ஆராயின், தெருளாதான் – ஞானமில்லாதவன், மெய்ப் பொருள்–மெய்க்நூலிற் சொல்லப்பட்டபொருளே, கண்டு அற்று -(ஒருகால்) கண்டதுபோலும்.
- 249. If you consider, the virtue of him who is without kindness is like the perception of the true being by him who is without wisdom.
 - **க0. வலி**யார்முற் றன்னே நினேக்கதான் றன்னின் மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்**து.**

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னின்வலியார் தன்னே கலிய வரும்பொழுது அவர் முன் தானஞ்சிகிற்கும் கிலேயிணே கிணேக்க, அருளில்லாதவன் தன்னின் எளியார்மேல் தான் கலியச்செல்லும்பொழுது, எ-று.

மெலியாரெனச் சிறப்புடைய உயர்டுணேமேற் கூறிஞராயினும், ஏனே அஃறிணேயுங் கொள்ளப்படும். அதணே கிணக்கவே, இவ்வுயிர்க்கும் அவ் வாறே அச்சமாமென்றவிக்து, அதன்மேல் அருளுடையஞ மென்பது கருத்து. இதஞல் அருள் பிறத்தற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—தன்னின் மெலியார்மேல் - (அருளில்லா தவன்) தன்னின் எளியார்மேல், தான் செல்லும் இடத்து - தான் (வருத்துதற்குப்) போம்போது, வலியார் - (தன்னின்) வலியவர், முன் - (தன்னே வருத்துதற்கு வரும்போது அவர்) முன், தன்னே - (அஞ்சிரிற்கும்) தனது நிலேயை, நிணக்க-நிணக்கக்கட வன்.

250. When a man is about to rush upon those who are weaker than himself, let him remember how he has stood (trembling) before those who are stronger than himself.

உசு-ம். அதி-புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊதுண்டில் ஒழிதல். கொலப்பாவத்தைப் பின்றும் உளதாக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலேயும், முன்னும் அதனுன் வருதலின் அதன்காரியமாதலேயும்,ஒருங்குடைத்தாய ஊதுண்டல் அருளுடையார்க்கு இடைவதன்றுகலின், அதனே விலக்குதற்கு, இஃது அருளுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா னெங்கன மாளு மருள்.

(படு - கை.) எ - து,— தன்னுடம்பை வீக்கு தற்பொருட்டுத் தான் பிறி தோருயிரின் உடம்பைத் தின்பவன் எவ்வகையான் கடத்தம் அருளினே, எ-று.

பய**னிலாத ஊ**ன் பெருக்கஃப் பயனெனக்கருதி இக்கொடுமை செய் வானே அறிவிலாத கொடியோன் என்றவா*ரு*யிற்று. எங்ஙன மாளுமரு ளென்பது, ஆளானென்பது பயப்பகின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(தெ-ப-ரை.)—தன்ஊன் – தன்னுடம்பை, பெருக்கற்கு – வளர்த்தற்பொருட்டு, தான் பிறிது ஊன் – தான் மற்ரேருயிரி னுடம்பை, உண்பான் – தின்பவன், எங்ஙனம் – எவ்வகையால், அருள் – அருளே, ஆளும் - ஆள்வான்.

251. How can he be possessed of kindness, who to increase his own flesh, eats the flesh of other creatures.

உ. பொருளாட்சி போற்முதார்க் கில்லே யருளாட்சி யாங்கில்லே யூன்றின் பவர்க்கு.

(பரி-கை .) எ-து,—பொருளாற் பயன்கோடல் அதனேப் பாதுகாவா தார்க்கில்ஸே, அதுபோல, அருளாற் பயன்கோடல் ஊன்றின்பார்க்கில்ஸே, எ-று.

பொருட்பயன் இழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல, அருட்பயன் இழத்தற்கு ஊன் தினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன் தின்முராயினும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கு கிணயாதார்க்கு அருனாடற்கு இழுக்கில்லே யென் பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவை யிரண்டுபாட்டானுங் கூறப் பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—பொருள்ஆட்சி-பொருளாற் பயன்கொன்ளு தல், போற்முதார்க்கு இல்லே – (அதனேக்) காப்பாற்மு தவருக் கில்லே, ஆங்கு - அதுபோல, அருள் ஆட்சி – அருளாற் பயன் கொள்ளுதல், ஊன்தின்பவர்க்கு இல்லே-புலால் உண்பவர்க்கில்லே.

- 252. As those possess no property who do not take care of it, so those possess no kindness who feed on flesh.
 - டை. படைகொண்டார் ெகஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

(பரி - ரை.) எ-து,—கொலேக்கருவியைத் தங்கையில் கொண்டவர் மனம் அதனுற் செய்யுங் கொலேயையே கோக்குவதல்லது அருண் கோக் காதவாறுபோல, பிறிதோருயிரின் உடலேச் சுவைபட வுண்டவர் மனம் அவ்லுளேயே கோக்குவதல்லது அருண் கோக்காது, எ-று.

சுவைபடவுண்டல்-காயங்களான் இனிய சுவைத்தாக்கி யுண்டல். இத ஒல் ஊன் தின்மூர் மனம் நீங்கு நிணேத்தல் உவம அளவையாற் சாதித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

(தெ – ப – ரை.) — ஒன்றன் – பிறிகோருபிரினது, உடல் – உடலே, சுவைஉண்டார் – சுவைபடவுண்டவாது, மனம்-மனமா னது, படைகொண்டார் – கொலேக்கருவியைத் (தங்கையிலே) கொண்டவரது, கெஞ்சம்போல் – மனம்போல, நன்று ஊக்காது – (கொண்டவரத்கு வதல்லது) அருளே நோக்காது.

253. Like the (murderous) mind of him who carries a weapon (in his hand), the mind of him who feasts with pleasure on the body of another (creature), has no regard for goodness.

ச. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

(பரி-கை.) எ - து,—அருள் யாதெனின், கொல்லாமை; அருளல்லது பாதெனிற்கோறல்; ஆகலான், அக்கோறலான் வக்த ஊணேத்தின்கை பாயம், எ-று, உபசாரவழககால் கொல்லாகைம், கோறலாகிய காரியங்களே அருள் அல்லதெனக் காரணங்களாக்கியும், ஊன் தின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கியுங் கூறிஞர். அருளல்லது-கொடுமை. சிறப்புப் பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட் டது. கோறலென முன்னின்றமையின், அவ்வூனென்ருர். இனி இதனே இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனே ஒன்றுக்கி, கொல்லாமை கோறலென் பதற்குக் கொல்லாமையென்னும் விரதத்தை அழித்த லென்றுரைப்பாரும் உளர்.

- (தெ-ப-ரை.)—அருள் அருளானது, யாதுஎனின் எது வென்முல், கொல்லாமை – கொல்லாதிருத்தல்; அல்லது – அவ் வருளல்லாதது, யாது எனின்-எதுவென்முல், கோறல்-கொல்லு தல்; (ஆதலால்), அவ்வுன்-அக்கொல்லு தலால்வர்தலூண, தினல்-தின்னுதல், பொருள் அல்லது-அறனல்லாததாம் [பாவமாம்].
- 254. If it be asked what is kindness and what its opposite, the answer would be preservation and destruction of life; and therefore it is not right to feed on the flesh (obtained by taking away life.)
 - **டு. உண்ணுமை யுள்ள தாபிர்கிலே யூனுண்ண** வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு.

(பரி-கொ.) எ-து,—ஒருசாருபிர் உடம்பின்கண்ணே ரிற்றல் ஊனுண் துமைமுயென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது; ஆகலான், அர்கிஸ் குஸ்ய ஒரு வன் அதனேயுண்ணுமாயின், அவனே விழுங்கிய ரிரயம் பின் உயிழ்தற்கு அங்காவாது, எ-று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனுல் தேய்க்து கிலவாக, ஏனேய பல வாய் வருதலின், உண்ணுமையுள்ள துயிர்கிஃபென்றுர். உண்ணினென் பது உண்ணவெனத் திரிக்து கின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் கெடுங்காலம் கிரயத்துள் அழுக்துமென்பதாம். கொஃப்பாவம் கொன்றுர் மேல் கிற்றலின் பின் ஊனுண்பார்க்குப் பாவமில்ஃப பென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—உயிர் (சிலவகை) உயிர்கள், நிலே (உடம் புகளிலே) நிற்கை, ஊன் - ஊண், உண்ணுமைஉள்ளது - உண் ணுமைபென்னும் அறத்தினிடத்தது, (ஆதலால்), உண்ண-(அக் நிலேகுலேய ஒருவன் அதனே) உண்பாளையின், அளறு - (அவனே விழுங்கிய) காகமானது, அண்ணுத்தல்செய்யாது - (பின்உமிழ் தற்கு) வாய்திறவாது.
- 255. Not to eat flesh contributes to the continuance of life; therefore if a man eat flesh, hell will not open its mouth (to let him escape out, after he has once fallen in).
 - கை. தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும் விஃப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்,

(பரி-கைர.) எ-து,—பேதைமை காரணமாக அல்லது ஊன் தின்கை சாரணமாக உலகங்கொல்லாதாயின், பொருள் காரணமாக ஊன் விற் பார் பாவரும் இல்லே, எ-று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்கிகழும் இன்கை முன்கிகழும் கொலேக்குக் காரணம் ஆகாமையின், இன்பார்க்குக் காரணத் தான் வரும் பாவம் இல்லேயென்ற வாதியை கோக்கி, அருத்தாபத்தி அள வையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனுன் மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது.

(தெ – ப-ரை.) — தினல்பொருட்டால் – தின்னு தல் காரண மாக, உலகு-உலகத்தார், கொல்லாது எனின் – கொலேசெய்யா ராபீன், 'வூலேப்பொருட்டால்–விலேப்பொருள் காரணமாக, ஊன் தருவார் – ஊணேவிற்பவர், யாரும் – எவரும், இல் – இலர்.

256. If the world does not destroy life for the purpose of eating, then no one would sell flesh for the sake of money.

எ. உண்ளுமை வேண்டும் புலா அல் பிறிதொன்றன் பு**ண்ண** துணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி-கை.) எ-து,—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்; அது தய்து அன்மை அறிவாரைப்பெறின், அதனே உண்ளுதொழியல் வேண் மே, எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டும் ஆய்தம் விகாரத்தாற் ெருக்கது. அம் மெய்ம்மை உணராமையின், அதனே உண்கின்மு ொன்பதாம். பொருக்தும் ஆம்ருலும் புலாலுண்டல் இழிக்ததென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - னா.) — புலால் - புலானானது, பிறிது ஒன்றன்-வேருருடம்பினது, புண்-புண்ணுகும்; அது-அப்புலால் (அசுத்த மாயிருக்கையை), உணர்வார்-அறிவோரை, பெறின்-பெற்முல், உண்ணுமைவேண்டும்-(அப்புலாலே) உண்ணுதொழியவேண்டும்.

257. If men should come to know that flesh is nothing but the unclaen ulcer of a body, let them abstain from eating it.

அ. செயிரிற் றஃப்பிரிக்க காட்சியா ருண்ண ருயிரிற் றஃப்பிரிக்க ஆன்.

(பர்-கா.) எ-து,—மயக்கமாகிய குற்றத்தினீங்கிய அறிவிண்யுடையார் ஒருபிரினீங்கிவர்த ஊணே உண்ணர், எ-று.

திலப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்ம்மை தாமே உணர்தலின், உண்ணுரென்றுர்.

(தெ-ப-ளை) — செயிரின் - (மயக்கமாகிய) குற்றக்கினின் அம், தஃலப்பிரிக்த - ரீங்கிய, காட்சியார் - அறிவினே யுடையார், உயிரின் - ஒருயிரினின் றம், தலேப்பிரிக்க - கீங்கிவக்க, ஊன் – ஊனே, உண்ணர்-தின்னர்.

258. The wise, who have freed themselves from mental delusion, will not eat the flesh which has been severed from an animal.

கூ. அவிசொரிக் தாயிரம் வேட்டவி னென்ற ஹயிர்செகுத் துண்ணுமை கன்று.

(பரி-கை.) எ-து,— தீயின்கண் கெய் முதலிய அவிகளேச் சொரிக்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும், ஒரு விலங்கின் உயிரைப்போக்கி அது ரின்ற ஊணே உண்ணுமை கன்று, எ-று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும், இவ்விரதத்தான் வரும் பயனே பெரிதென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—அவி - (கெய்முதலாகிய) அவிகளே, சொ ரிந்து - (தீயில்) பெய்து, ஆயிரம்வேட்டவின் - ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும், ஒன்றன் - ஒருவிலங்கினது, உயிர் - உயிரை, செகுத்து-போக்கி, உண்ணுமை - (அவ்வுயிர்ரின்றவூனே) உண் ணுமை, நன்று-நல்லது.

259. Not to kill and eat (the flesh of) an animal, is better than the pouring forth of ghee &c. in a thousand sacrifices.

கo. கொல்லான் புலாலே மறுத்தானேக் கைகூப்பி யெல்லா வுமிருக் தொழும்.

(பரி - ரை.) எ-து,—ஒருயிரையுக் கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலேயும் உண்ணுதவணே எல்லாவுயிருக் கைகுவித்துத் தொழும், எ-று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனைற் பயனில்ஃயைாகலின், கொல்லாமையும் உடன்கூறிஞர். இப்பே ராருள் உடையான் மறுமைக்கண்தேவரின் மிக்கானுமென அப்பயனது பெ ருமை கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டாதும் ஊனுண்ணுமையதாஉயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.) —கொல்லான் - (ஒருயிரையுங்) கொல்லாதவ னுமாய், புலாஃமறுத்தான் - புலாஃயுமுண்ணுதவனே, எல்லா வுயிரும்–எல்லாவுயிர்களும், கைகூப்பி-கைகுவித்து, தொழும் – வணங்கும்.

260. All creatures will join their hands together, and worship him who has never taken away life, nor eaten flesh.

உஎ - ம். அதி—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது சிற்றற்பொருட்டு விரதங்க வான் உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயில்சிலே சிற்றலும், மாரியினும் பனிபினும் கீர்கிலே கிற்றலும் முதலிய செயல்களே மேற்கொண்டு, அவற் முற்றம்முயிர்க்கு வருக் துன்பங்களேப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களே யோம் புதல். புலான்மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண் முதிர்க்துழிச் செய்யப் படுவதாகலின், இது புலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. உற்றகோய் கோன்ற அயிர்க்கு றுகண் செய்யாமை யற்றே தவத்திற் குரு.

(பரி-ரை.) எ-த,—தவத்தின்வமுவு உண்முசுருக்கல் முதலியவற்றுல் தம்முயிர்க்கு வருக்துன்பங்களேப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்கட்குத் தன்பஞ்செய்யாமையும் ஆகிய அவ்வளவிற்று, எ-று.

மற்றுள்ள கைவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்கு தலின், அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். தவத்திற்கு உருஅற்றே என்பது "யாணேயது கோடுகூரிதென்பதீன யாணேக்குக் கோடு கூரிது" என்றுற்போல ஆறுவ தன் பொருட்கண் கான்காவது வெக்த மயக்கம். இதனுல் தவத்தது இலக் கணைச் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - டை)---தவத்திற்கு - தவத்தினுக்கு, உரு - வடிவ மானது, உற்றகோய் - (உண்டிகருக்குதல் முதலானவைகளால் தம்முபிர்க்கு) வரும்துன்பங்களே, கோன்றல் - பொறுத்தலும், உபிர்க்கு-பிறவுயிர்க்கு, உறுகண்செய்யாமை - (தாம்) துண்பஞ் செய்யாமையும் ஆகிய, அற்றே - அவ்வளவினதே.

261. The nature of religious discipline consists, in the endurance (by the ascetic) of the sufferings which it brings on himself, and in abstaining from giving pain to others.

 தவமுக் தவமுடையார்க் காகு மவமதனே யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(uf-கை) எ-து,—பயனேயன்றித் தவந்தானும் உண்டாவது முற் அப்முடையார்க்கே; ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வதை பயனின் முயற்சியாம், எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவும் ஆற்றலும் உடையராய் முடிவுபோக்கலின் தவ முடையார்க் காகுமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையின்மையின் முடி வுபோகாமையின் அவமாமென்றுங் கூறிஞர்.

(கெ-ப-ரை.)—தவமும் - (பயனேயல்லாமல்) தவம் உண் டாவதும், தவம் உடையார்க்கு ஆகும் - (முன்னேக்) தவத்தை உடையவர்க்கே ஆகும், (ஆதலால்) அதனே - அத்தவக்தை, அஃது இலார் - அம்முன்னேத்தவமில்லாதவர், மேற்கொள்வது -செய்யத்தொடங்குவது, அவம் – வீணும்.

- 262. Austerities can only be borne, and their benefits enjoyed, by those who have practised them (in a former birth); it will be useless for those who have not done so, to attempt to practise them (now.)
 - டை. தூறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன் மற்றை யவர்க டவம்.

(பரி-கை ா.) எ - து — இல்லறத்தையே பற்றி சிற்பார் துறக்தார்க்கு உண்டியும் மருக்தும் உறையுளும் உதவலே விரும்பித் தாக் தவஞ்செய்தலே மறக்தார்போலும், எ-று.

துப்புரவு – அனுபவிக்கப்படுவன. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற் பயத்ததாகலின் யாவராலுஞ் செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய் யுக்தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியான் மறக்தார்போலு மெனவே, தானத் திற்றவம் மிக்கதென்பது பெற்கும்.

- (தெ-ப-ரை.)—மற்றையவர்கள் இல்லறத்தையே பற்றி கிற்பவர்கள், துறந்தார்க்கு – (இருவகைப்பற்றும்) விட்டவர்க்கு, துப்புரவு – உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும், வேண்டி–(உதவு தலே) விரும்பி, தவம் – (தாம்) தவஞ்செய்தலே, மறந்தார்கொல்– மறந்தார்போலும்.
- 262. Is it to provide food &c. for the ascetics who have abandoned (the desire of earthly possessions) that other persons have forgotten (to practise) austerity?
 - **ச. ஒன்**ஞர்த் தெற**லு** முவக்தாரை யாக்கலு மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,— தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும் அதனே உவக்தாரை உயர்த்தலும் ஆசிய இவ்விரண்டையும் தவஞ்செய்வார் கீணப்பராயின், அவர் தவவலியான அவை அவர்க்குளவாம், எ-று.

முற்றத்துறக்தார்க்கு ஒன்னரும் உவக்தாரும் உண்மை கூடாமை யின், தவத்திற்கேற்றி யுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனுன், அவர்க்கு அவையெண்ணுமை இயல்பென்பது பெற்ரும். ஒன்னர் பெரியராயினும் உவக்தார் சிறியராயினும், கேடும் ஆக்கமும் கிணேக்த துணேயானே வக்து கிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினது ஆற்றல் கூறியவாறு.

(தெ – ப – னா.)—ஒன்ஞர் – (தமது அறத்தாக்கு இடையூ சா செய்த) பகைவரை, தெறலும்–கெடச்செய்தஃபையும், உவர்தாரை– (அதனே) விரும்பினவரை, ஆக்கலும் – உயரச்செய்தஃபையும், எண் ணின் – (தவஞ்செய்வோர்) நிணப்பாராயின், தவத்தான் – (அவ

- ாது) தவவலிமையினுல், வரும் (அவை அவருக்கு) உண் டாகும்.
- 262. If (the ascetic) desire the destruction of his enemies, or the aggrandizement of his friends, it will be effected by (the power) of his austerities.
 - டு. வேண்டிய வேண்டியாங் கெப்த**லா**ற் செ<mark>ய்தவ</mark> மீண்டு முயலப் படும்.

(படி-ரை.) எ-து,—முயன்*ரு*ல் மறுமைக்கண்தாம் வேண்டிய பயன் கள் வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால், செய்யப்படுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும், எ-று.

சுண்டென்பதனுன் மறுமைக்கணேன்பது பெற்ரும். மேற்கதி, வீடு பேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படா வென்பதாம். இவை கான்குபாட் டானும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—வேண்டிய (முயன்றுல்) பெறவேண்டிய பயன்களே, வேண்டி ஆங்கு – வேண்டியபடியே, எய்தலால்-(மறு மைபிலேதாம்) பெறலாம் ஆதலால், செய்தவம் – செய்யத் தகு வதாகிய தவமானது, ஈண்டு–இம்மையில், முயலப்படும் – (அழி வுடையோராலே) செய்யப்படும்.
- 265. Religious discipline is practised in this world, because it secures the attainment of whatever one may wish to enjoy (in the world to come.)
 - சு. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(படு-டை) எ-து,—தங்கருமஞ் செய்வாராவார் துறக்து தவத்தைச் செய்வார்; அவரையொழிக்த பொருளின்பங்களேச் செய்வார் அவற்றின் கண் ஆசையாகிய வீலயுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார், எ-று.

அரித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின்வேருய உடற்கு வருத் தம் வருமென் ரெழியாது தவத்திணச்செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப் புக்களான் அகாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து கீடு பெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வாரென்றும், கணத்துள் அழிவதாய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவியுக் துன்புறத் தக்க பாவஞ்செய்துகோடலின், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினர். மற்று — விணமாற்றின்கண்வக்தது.

(தெ-ப-ரை.) — தவம்செய்வார்-தவஞ்செய்பவர், தம் கருமம் செய்வார் – தமதுகருமத்தைச் செய்பவராவார், மற்று அல்லார் – டிற்றைப் பொருளின்பங்களேச்செய்வார், ஆசையுள்பட்டு – (அவை எளின்) ஆசையாகிய வலேயில் அகப்பட்டு, அவம்செய்வார்-(தமக் குக்) கேடுசெய்பவ சாவார்.

266. Those discharge their duty who perform austerities; all others accomplish their own destruction, through the entanglement of the desire (of riches and sensual pleasure).

- அஃது இலார் அம்முன்னேத்தவமில்லாதவர், மேற்கொள்வது -செய்யத்தொடங்குவது, அவம் – வீணும்.
- 262. Austerities can only be borne, and their benefits enjoyed, by those who have practised them (in a former birth); it will be useless for those who have not done so, to attempt to practise them (now.)
 - டை. தூறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன் மற்றை யவர்க டவம்.
- (பரி-கொ.) எ து—இல்லறத்தையே பற்றி சிற்பார் துறக்தார்க்கு உண்டியும் மருக்தும் உறையுளும் உதவலே விரும்பித் தாக் தவஞ்செய்தலே மறக்தார்போலும், எ-று.

தப்புரவு - அனுபவிக்கப்படுவன. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற் பயத்ததாகலின் யாவராலுஞ் செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய் யுக்தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியான் மறக்தார்போலு மெனவே, தானத் திற்றவம் மிக்கதென்பது பெற்கும்.

- (தெ-ப-ரை.)—மற்றையவர்கள் இல்லறத்தையே பற்றி கிற்பவர்கள், தூறந்தார்க்கு – (இருவகைப்பற்றும்) விட்டவர்க்கு, தப்புரவு – உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும், வேண்டி–(உதவு தலே) விரும்பி, தவம் – (தாம்) தவஞ்செய்தலே, மறந்தார்கொல்– மறந்தார்போலும்.
- 262. Is it to provide food &c. for the ascetics who have abandoned (the desire of earthly possessions) that other persons have forgotten (to practise) austerity?
 - ச. ஒன்ஞர்த் தெறலு முவக்தாரை யாக்கலு மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

(பரி-கை.) எ-து,— தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும் அதனே உவக்தாரை உயர்த்தலும் ஆகிய இவ்விரண்டையும் தவஞ்செய்வார் கீணப்பராயின், அவர் தவவலியான அவை அவர்க்குளவாம், எ-று.

முற்றத்துறக்தார்க்கு ஒன்னரும் உவக்தாரும் உண்மை கூடாமை யின், தவத்திற்கேற்றி யுரைக்கப்பட்டது. என்ணினென்றதனுன், அவர்க்கு அவையெண்ணுமை இயல்பென்பது பெற்ரும். ஒன்னுர் பெரியராயினும் உவக்தார் சிறியராயினும், கேடும் ஆக்கமும் கிணேக்த துணேயானே வக்து கிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினது ஆற்றல் கூறியவாறு.

(தெ – ப – னா.)—ஒன்ஞர் – (தமது அறத்தாக்கு இடையூறு செய்த) பகைவரை, தெறலும்–கெடச்செய்தஃபையும், உவக்தாரை– (அதஃன) விரும்பினவரை, ஆக்கலும் – உயரச்செய்தஃபையும், எண் ணின் – (தவஞ்செய்வோர்) நிணேப்பாராயின், தவத்தான் – (அவ தது) தவவலிமையினுல், வரும் - (அவை அவருக்கு) உண் டாகும்.

262. If (the ascetic) desire the destruction of his enemies, or the aggrandizement of his friends, it will be effected by (the power) of his austerities.

டு. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்த**லா**ற் செய்தவ மீண்டு முயலப் படும்.

(படு-ரை.) எ-து,—முயன்*ரு*ல் மறுமைக்கண்*தா*ம் வேண்டிய பயன் கள் வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால், செய்யப்படுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும், எ-று.

ஈண்டென்பதனுன் மறுமைக்கணென்பது பெற்மும். மேற்கதி, வீடு பேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படா வென்பதாம். இவை கான்குபாட் டாலும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ – ப - ரை.) —வேண்டிய – (முயன்ருல்) பெறவேண்டிய பயன்களே, வேண்டி ஆங்கு – வேண்டியபடியே, எய்தலால்-(மஹ மையிலேதாம்) பெறலாம் ஆதலால், செய்தவம் – செய்யத் தகு வதாகிய தவமானது, ஈண்டு-இம்மையில், முயலப்படும் – (அறி வுடையோராலே) செய்யப்படும்.

265. Religious discipline is practised in this world, because it secures the attainment of whatever one may wish to enjoy (in the world to come.)

சு. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(படு-கை.) எ-து,—தங்கருமஞ் செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச் செய்வார்; அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களேச் செய்வார் அவற்றின் கண் ஆசையாகிய வணயுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார், எ-று.

அரித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின்வேருய உடற்கு வருத் தம் வருமென் ரெழியாது தவத்தினேச்செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப் புக்களான் அகாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறர்து கீடு பெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வாரென்றும், கணத்துள் அழிவதாய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவியுக் துன்புறத் தக்க பாவஞ்செய்துகோடலின், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறிஞர். மற்று — விணமாற்றின்கண்வக்தது.

(தெ-ப-ரை.) — தவம்செய்வார்-தவஞ்செய்பவர், தம் கருமம் செய்வார் - தமதுகருமத்தைச் செய்பவராவார், மற்று அல்லார் -மற்றைப் பொருளின்பங்களேச்செய்வார், ஆசையுள்பட்டு - (அவை களின்) ஆசையாகிய வீலயில் அகப்பட்டு, அவம்செய்வார்-(தமக் குக்) கேடுசெய்பவ சாவார்.

266. Those discharge their duty who perform austerities; all others accomplish their own destruction, through the entanglement of the desire (of riches and sensual pleasure).

எ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளி**வி**மிக் தூன்பஞ் சுடச்சுட கோற்சிற் பவர்க்கு.

(பரி-ணா.) எ-து,— தியின்கணேடும் பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத் தன்னெடு கலந்தகுற்றகீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல, தவஞ்செய்யவல்லார்க்கு அதனுன் வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவகீங்கி ஞானமிகும், எ-று.

சுடச்,சுடரும் பொன்போலென்*ரு நாயினு*ம், கருத்துகோக்கி இவ்வா அளைக்கப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்கின விளக்கலின் ஒளியென்*ருர்*.

- (தெ ப னா.) சுடச்சுடரும் (புடத்தீயானது) குடச் சுட ஒளிவிடும், பொன்போல்-பொன்னப்போல, கோற்கிற்பவர் க்கு – தவஞ்செய்ய வல்லவர்க்கு, துன்பம் – (அதனுல் வரும்) துன்பம், சுடச்சுட–வருத்தவருத்த, ஒளிவிடும்-ஞானஒளிமிகும்.
- 267. Just as gold is purified as heated in the fire, will those shine, who have endured the buring of pain (in frequent austerities.)
 - அ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றுனே யேணேய மன்னுயி ரெல்லாக் தொழும்.

(பரி-ரை.) எ-து,---தன்னுயிரைத் தான் தனக்குரித்தாகப் பெற்றவணேப் பெறுதனவாகிய மன்னுயிர்களெல்லாக் தொழும், எ-று.

தனக்குரித்தாதல்— தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல். அதனினூங்குப் பெறுதற்கரியது இன்மையின், பெற்றுனேயென்றுர். அது பெறுதனவென் றது ஆசையுட்பட்டு அவஞ்செய்யு முயிர்கீன. சாபமும் அருளுமாகிய இரண்டாற்றது முடைமையின், தொழுமென்றுர்.

- (தெ ப ரை.) தன்உயிர் தனதுஉயிரை, தான்அற தனக்கு உரித்தாக, பெற்றுணே – பெற்றவணே, ஏணேய-அது பெறு தவையாகிய, மன்உயிர்எல்லாம் – கிஃபேறுடைய உயிர்களெல் லாம், தொழும்-கைகூப்பி வணங்கும்.
- 268. All other creatures will worship him who has attained the control of his own soul.
 - கூ. கூற்றங் குதித்தலுங்கைகூடு கோற்றலி ஞற்ற றீலப்பட் டவர்க்கு.

(பரி - னா.) எ - து,—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவதாம். தவத்தான் வரும் ஆற்றலேத் தலேப்பட்டார்க்கு, எ-று.

கிறப்பும்மை அத கூடாமை விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாக் தொழு தலேயன்றி இதுவுள் கைகூடுமென எச்சவும்மையாக வுரைப்பினும் அமை யும். ஆற்றல்-சாபவருள்கள். இவைகான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வா சத உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ணா.)—கோற்றலின் - தவஞ்செய்**தலால், ஆற்றல்-**(வருவதாகிய) வல்லமையில், தலேப்பட்டவர்க்கு – மேற்பட் டவர்க்கு, கூற்றம்-யம*ணே*, குதித்தலும் - கடத்தலும், கைகூடும்-உண்டாகும்.

269. Those who have attained the power which religious discipline confers, will be able also to pass the limit of Yama, (the God of death.)

கo. இலர்பல ராகிய காரண கோற்பார் சிலர்பலர் கோலா தவர்.

(பரி-ணை.) எ - து,—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கூர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின், அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல், எ-று.

செல்வம் கல்குரவென்பன— ஈண்டு அறிவினது உண்மை பின்மைகின புங் குறித்து நின்றன. என்னே ? ''நாண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃது டைமை— பண்ணப்பணத்தபெருஞ்செல்வம்'' என்று ராகலின். கோற்பார் கெலரெனக் காரணங் கூறினமையான், காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட் டது. தவஞ்செய்யாதார்க்கு இய்மையின்பமும் இல்ஃ யென இதனுல் அவ ரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—இலர் - (உலகத்திற்செல்வர் சிலராக) வறி யவர், பலர்ஆகிய காரணம் - பலராதற்குக்காரணம் (யாதென் ருல்), (அது) கோற்பார் - தவஞ்செய்வோர், சிலர் - சிலராக, கோலாதவர் - தவஞ்செய்யாதவர், பலர் - பலராதல்ஆம்.

270. Because there are few who practise austerity and many who do not, there are many destitute and few rich in this world.

17-7-63

உஅ-ம். அது—கூடாவொழுக்கம்,

அஃதாவது தாம் விட்ட காமவின்பத்தை உரனின்மையின் பின்னும் விரும்புமாறு தோன்ற அவ்வாறே கொண்டு கின்று தவத்தோடு பொருக் தாததாய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு, இது தவத்தின்பின் வைக் கப்பட்டது.

க. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றெழுக்கம் பூதங்க ளேக்து மகத்தே எகும்.

(பரி-கை.) எ-து,—வஞ்சம் பொருர்திய மனத்தை யுடையவனது மறைந்த வொழுர்கத்தை, உடம்பாய் அவனேடு கலர்து ரிற்கின்ற பூதங்க கோத்தோங்கண்டு, தம்முள்ளே எகும், எ-று.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி கலியாகிற்கவும் அதனது இன்மை கூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அக்கலிவு பொறுக்க மாட்டாதொழுகுங்களவொழுக்கத்தைப் படிற்றெழுக்கமென்றும், உலகத் தூக் கனவுடையார் பிறரறியாமற் செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றுகலின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன் மறைக்கின்ற ஆற்றையு மறிக்**து அ**வனரியாமற் றம்முள்ளே ககுதவின், அகத்தேககுமென்று**ங்** கூறிஞர். செய்தகுற்றம் மறையாதாகவின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென் பது கருத்து.

- (தெ ப ரை.)—வஞ்சமனத்தான் வஞ்சீணபொருக்கிய மனத்தை யுடையவனது, படிறு ஒழுக்கம்-மறைக்க ஒழுக்கத் தை, பூதங்களேக்தும் – (உடம்பாய் அவனேடு கலக்திரிற்கின்ற) பஞ்ச பூதங்களும் (கண்டு), அகத்தே – (தம்) உள்ளே, ககும்-சிரிக்கும்.
- 271. The five elements (of his body) will laugh within him, at the feigned conduct of the deceitful minded man.
 - உ. வானயர் தோற்ற மெவன்செய்யுக் தன்னெஞ்சக் தானறி குற்றப் படின்.
- (பரி ரை.) எ-து,— ஒருவனுக்கு வான்போ லுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனேச் செய்யும், தான் குற்றமென் றமிந்த அதன்கண்ணே தன் னெஞ்சு தாழுமாயின், எ-று.

வானுயர்தோற்றமென்பது "வான்ரேய்குடி" என்ருற்போல இலக் கணேவழக்கு. அறிபாது செய்த குற்றமல்லது அறிக்துவைத்துச் செய்த குற்றங் கழுவப்படாமையின், கெஞ்சு குற்றத்த தாயேவிடும்; விடவே, கின்ற வேடமாத்திரத்திற்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலே யல்லது வேறு பயனில்லே யென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)— தான் அறி-தான் அறிக்க, குற்றம் குற்றத் திலே, தன்கெஞ்சம் – தன்மனம், படின் – தாழுமாயின், (ஒருவ ஹுக்கு) வான்உயர் – வான்போலுயர்க்க, தோற்றம் – தவவேட மானது, எவன்செய்யும் – என்ன பயினச் செய்யும்.
- 272. What avails an appearance (of sanctity) high as heaven, if his mind suffers (the indulgence) of conscious sin.
 - டை. விலியி னிலேமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் புலியின்றேல் போர்த்துமேய்க் தற்று.
- (பரி ரை.) எ து,—மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினேயுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுதல் பசுக்காவலர் கடியாமல் புலியின்தோஃப் போர்த்துப் பைங் கூழை மேய்ர்தாற்போலும். எ-று.

இல்பொருளுவகைம். வலியினிலேமையாகனன்ற அடையானும், மேய்க் தற்றென்னுக் தொழிலுவமையானும், வல்லுருவத்தோடு மனவழிப் படுத லென்பது பெற்றும். காவலர் கடியாமை—புலி புல்தின்கு தென்பதனுதும், அச்சத்தானு மாம்; ஆகவே, வல்லுருவங் கோடற்குப் பயன் அன்னகார ணங்களான் உலகத்தார் அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லா கோயுக் தூறக்து வலியுமின்றிப் பிறர் அயிராத வல்லுருவமுங்கொண்டு கின் நஉன் மனவழிப்படுதலாவது தன் மனமோடியவழியே ஓடி மறைக்**து பிற** ச்த்குரிய மகளிரை விழைதலாம். அவ்வாறுதல், பெற்றம் தனக்குரிய புல்லே ஃட்ஃப் பிறர்க்குரிய பைங்கூறை மேய்க்தாற்போ**று**மென்ற உவமையான், அறிக.

- (தெ-ப-ரை.)—வலிஇல் (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமை இல்லாத, கிலேமையான் - இயல்புடையவன், வல்உருவம் – அவ் வல்லமையை யுடையவரது தவவேடத்தைக்கொண்டு (மனம் போனவழி போகுதல்), பெற்றம் – பசுவானது, (காவற்காரர் தூத்தா கிருக்கும்படி) புலியின்தோல் – புலியினது தோலே, போர்த்து-போர்த்துக்கொண்டு, மேய்க்ததுஅற்று-பயிரைமேய்க் ததையொக்கும்.
- 273. The assumed appearance of power, by a man who has no power (to restrain his senses and perform austerity), is like a cow feeding on grass covered with a tiger's skin.
 - ச. தவமறைக் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைக்**து** வேட்டுவன் புட்சுமிழ்த் தற்*று*.

(பரி-கை.) எ-து,—அவ்வலியினிலேமையான் தவவேடத்தின்கண்ணே மறைந்துகின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல் வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துகின்று புட்களேப் பிணித்தாற்போலும், எ-று.

தவம்-ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளி நைத் தன்வயத்தாக்குதல். இதுவும் இத்தொழிலுவமையான்அறிக.

- (தெ ப ரை.)— தவம் (அவ்வல்லமையில்லாத நிலேமை யான்) தவவேடத்தில், மறைந்து-மறைந்திருந்து, அல்லவைசெய் தல்-தவமல்லா தவைகளேச் செய்தல், வேட்டுவன்-வேடன், புதல்-புதலிலே, மறைந்து - ஒளித்திருந்து, புள்-பறவைகளே, சிமிழ்த் தது அற்று-பிடித்த துபோலும்.
- 274. He who hides himself under the mask of an ascetic and commits sins, is like a sportsman who conceals himself in the thicket to catch birds.
 - டு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றெழுக்க மெற்றெற்றென் றேதம் பலவுக் தரும்.

(பரி-கை.) எ - து,— தம்மைப் பிறர் கன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைக்தவொழுக்கம் அப்பொழுது இனி அபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமே**பிரங்கும்வ**கை, அவர்ச்குப் பலதுன்பங்களேயுங் கொடுக்கும், எ-று.

சொல்லளவல்லது பற்றளுகையின், பற்றந்தெ கென்பா**ொன்றும்,** ^{தி}திதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்திக்கொருட்டுப் பெரிதாய் ^{தேடு}ங்கால சிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன்வினேவின்கண் அர்தோ

50 igitized by Google

விண்டேப யென்றழுங்குவராகலின், எற்றெற்றென்றுங்கூறிஞர். இவையைக்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தின் இழுக்கம் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—பற்ற அற்றேம் என்பார் (பிறர் தம்மை என்கு மதித்தற்பொருட்டு) பற்றற்ளுமென்று சொல்லு வாரது, படிறு ஒழுக்கம் – மறைந்தவொழுக்கமானது, (அப்பொழுது இனிது போல் தோன்றுமாயினும்) எற்று எற்று என்று – (பின்) என் செய்தோம் என்செய்தோமென்று (தாமேஇரங்கும்படி), ஏதம் பலவும்-பலதுன்பங்களேயும், தரும் – (அவருக்குக்) கொடுக்கும்.
- 275. The false conduct of those who say they have renounced all desire, will one day bring them sorrows that will make them cry out, "Oh! what have we done, what have we done."
 - சு. நெஞ்சிற் அறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்களு ரில்.

(பரி-கை.) எ-து,—கெஞ்சாற் பற்றருது வைத்து பற்றற்ருர்போன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல வன்கண்மையையுடை யார் உலகத்தில்லே, எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கண்தேவராதற் பொருட்டு இவ்வருக்தவர்க்கு இன்னது ஈதுமென்று அறியாது ஈக்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல் ''அடங் கலர்க் கீக்த தானப்பயத்தினைலது முக்கீர்த்—தடங்கட னடுவுட் டீவு பலவுன வவற்றுட் டோன்றி—யுடம்பொடு முகங்க கொல்வா ரூழ்கனி மாக்தி வாழ்வர்—மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே.'' என்பதனை னறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விணத்தலின், வண்கணிரில் லென்றுர்.

- (தெ-ப-ரை.) கெஞ்சின் மனத்திலை, துறவார் (பற்று க்களே) விடாராகி, துறந்தார்போல் – துறந்தவர்போல, வஞ்சி த்து - (தானஞ்செய்வாரை) வஞ்சித்து, வாழ்வாரின்-வாழுமவர் போல், வன்கணூர் - இரக்கமில்லாதவர், இல் - இலர்.
- 276. Amongst living men there are none so hard-hearted as those, who without forsaking (desire) in their heart, falsely take the appearance of those who have forsaken (it).
 - **எ. புறங்குன்றி கண்டணய** ோனு மகங்குன்றி மூக்கிற் கரியா ருடைத்*த*ை.
- (பா**டு-கொ.**) எ து,—குன்றியின்புறம்போல வேடத்தாற் செம்மையு டைய**ராயி**றும் அதன்மூக்குப்போல மனம் இருண்டிருப்பாளா உடைத்து உலகம், எ-று.
- குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன பொருளின்கண் ரிறத்தைவிட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பால் ஒத்தலின், இவை பண்புவமை: 'சூழின் மலிமனம் போன் றிருளாகின்ற சோக்லமே'' என்பதுமது.

Digitized by Google

- (தெ ப ரை.) புறம் மேலே, குன்றி குன்றிமணி யானது, கண்டு அணேயர் ஏனும் - காணப்படு தல்போற் காணப்படு திறசெம்மையை யுடையவராயினும், அகம் – உள்ளே, குன்றி மூக்கின் – அக்குன்றிமணியின்மூக்குப்போல், கரியார் – கறுத்திருப் பவரை, உடைத்து – (உலகம்) உடையது.
- 277. (The world) contains persons whose outside appears (as fair) as the (red) berry of the Abrus, but whose inside is as black as the nose of that berry.
 - அ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்**ஃ ரா**டி மறைக்தொழுகு மாக்தர் பலர்.
- (பாடு-கை .) எ-து,—மாசு தம்மனத்தின்கண்ணதாகப் பிறர்க்குத் தவத் தான் மாட்சிமையுடையராய் கீரின்மூழ்கிக்காட்டி, தாம் அதன்கண்ணே ஹைந்த செல்லும் மாக்தர் உலகத்துப் பலர், எ-று.
- மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போகற்கன்றி மாண்ட்ர ரேன்ற பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், ஆக்தொழிலே அவர் மறைதற்கு இடஞக்கினர். இனி மாண்டார் நீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டா ரது நீர்மையையுடையராயென் துரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டா ஒம் அவ்வொழுக்க முடையாரது குற்றமும் அவரையறிந்து நீக்கல்வேண் மேன்பதும் கூறப்பட்டன.
- (தெ-ப-ரை.)—மாக-அழுக்கானது, மனத்ததுஆக (தம்) மனத்திலுள்ளதாக, மாண்டார் - (பிறர்க்குத் தவத்தால்) மாட்சி மையுடையவராக, கீர்ஆடி - கீரிலேமுழுகிக் (காட்டி), மறைக்து-(தாம் அதனிடத்தே) மறைக்து, ஒழுகும் - கடக்கும், மாக்தர்-மனிதர், பலர் - (உலகத்தில்) பலர்.
- 278. There are many men of masked conduct, who perform their ablations, and (make a show) of greatness, while their mind is defiled (with guilt.)
 - கூ. சூணேகொடி தி யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன வினேபடு பாலாற் கொளல்.
- (ப**ரி-கைா**.) எ-து,—அம்பு வடிவாற்செவ்விதாயினும், செயலாற்கொ டிது; யாழ் கோட்டால் வளேக்ததாயினும், செயலாற்செவ்விது; அவ்வ கையே தவஞ்செய்வோரையுங் கொடியர் செவ்வியரென்பது, வடிவாற் _{தோள்ளாது}, அவர் செயல்பட்ட கூற்*ருனே அறிக்துகொள்க*, **எ-று**.

கணேக்குச்செயல் கொலே. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்பம் பயத் தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியரெனவும், அறமாயிற் செவ்வியரெனவுங் கொள்கவென்பதாம். இதனுன் அவரையறியுமாறு கூறப் பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—கணே-அம்பான து, (வடிவினுலே செவ்வி தா ^{பிருந்}தாலும்) கொடி து - (செயலினுலே) கொடியதாயிருக்கின்

Digitized by Google

றது, யாழ் - வீண்யானது, கோடு - (வடியிகுலே) வள்ளினதா பிருந்தாலும், செவ்ளிது - (செயலிஞலே) செவ்ளிதாயிருக்கின் நது, ஆங்கு - அவ்வகையே, அன்ன - தவஞ்செய்வார் கொடியர் செவ்வியராயிருக்கைகளே, (அவரதுவடிவிஞலே கொள்ளாமல்), விண்படுபாலால் - (அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பிஞலே, கொ எல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர்.

279. As, in its use, the arrow is crooked, and the curved lute is straight, so by their deeds, (and not by their appearance) let (the uprightness or crookedness of) men be estimated.

கo. மழித்தலு கீட்டலும் வேண்டா வுலகம் பழித்த தொழித்து விடின்.

(பரி - கொ.) எ-து,—தவஞ்செய்வார்க்குத் தஃலமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாயெ வேடமும் வேண்டா, உயர்க்தோர் தவற்திற்காகி தென்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிக்துவிடின், எ-று.

பறித்தலும் மழித்தலுள் அடங்கும். மழித்தலென்பதே தலேமயிரை உணர்த்தலின், அது கு*ருரா*யிஞர். இதனுற் கூடாவொழுக்க யில்லா தார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது கிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.) — உலகம் - உயர்க்கோரால், பழித்தது – (தவத் திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ்சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை, ஒழித் துவிடின் – கீக்கிவிகொராயின், மழித்தலும் – (தவஞ்செய்வோ ரக்குத்தலேமயிரை) முண்டிதஞ்செய்தலும், கீட்டலும் – (அத னேச்) சடையாக்கலும் (அல்லதுவளர்த்தலும்), வேண்டா-வேண் கெனஅல்ல.

280. There is no need of a shaven crown, nor of tangled hair, if a man abstain from those deeds which the wise have condemned.

உகூ-ம். அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடை மையாயிருப்ப இயாதொருபொரு காயும் அவளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதலும் செய்தலோடொத்தலின், கள்ளாமையென்றுர். இல்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விண்யாட்டு வகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைக்த பொருள்கின் அங்ஙனங் கொள்ளினும் அமையும்; துறக்தார்க்காயின் அதனேக் கருதியவழியும் பெரியதோ ரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப்போகாது மடங்கி ஒருதலேப்பட்டு உயிரையே கோக்கற்பாலதாய அவர்மனம் அஃ தொழிக்து புறத்தே போக்து பஃறலேப்பட்டு உடம்பின் பொருட்டுப் பொருளே கோக்குதலேயன்றி, அதுதன்ளேயும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோ ரிழுக்காதல் அறிக. இவ்வாறு வாய்மை முதற் கொல்லாமையிறுய கான்கதிகாரத்திற்கு மொக்கும். பொருள்பற்றி கிக ழுங்குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்பற்றி கிகழ்வதாய கூடா வொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா ணெணேத்தொன்றுங் கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு.

(பரி-கைா.) எ - து,—வீட்டிணேயிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் கன்குமதிக்கமப்கிவான் யாதொருபொருளேயும் பிறரை உத்தித்துக்கொள்ளக் கருதாவகை தன்னெஞ்சிணக்காக்க, எ-று.

என்னாதென்னும் எதிர்மறைவிணேயெச்சம் என்னாமையெனத் திரிக்து நின்றது. வீட்டினே மிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், கிலம், கீர், தீ, வளியெனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி வீசேடத்தாற் ரேன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதவின்கட் களிப்புப்போல வெளிப்பட் டழியுமென்றும், இறக்தவுமிர் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனுற் செய்யப்படுவதென்றுக் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கதால்களேத் தெளிக்து, அவற் திற்கேற்ப ஒழுகுதல். ஞானத்திற்கேதுவாய மெய்க்தூற்பொருளேயேனும் ஆசிரியனே வழிபட்டன்றி அவணவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங் களவா மாகலின், எனேத்தொன்றுமென்றுர். கெஞ்சு கன்னாமற் காக்கவெனவே, தறக்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல்கள்ளக்கருதைதெலைன்பது பெற்றும்.

(தெ-ப-ரை.) — எள்ளாமை - (முத்தியை) இகழாமல், வேண் பொன் என்பான் - விரும்புவோன் இவனென்று (தவத்தோராலே) நன்ருகமதிக்கப்படுவோன், எனேத்து ஒன்றும் - யாதொருபோருளேயும், கள்ளாமை - பிறரைவஞ்சித்துக்கொள்ள நினேயாதபடி, தன்கெஞ்சு - தனதுகெஞ்சை, காக்க - காக்கக்கடவன்.

281. Let him, who desires not to be despised, keep his mind from (the desire of) defrauding another of the smallest thing.

உ. உள்ளத்தா லுள்ளலுக் தீதே பிறன்பொருளேக் கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குற்றங்களேத் தன்னெஞ்சாற் கருது தலும் துறக் தார்க்குப் பாவம்; ஆதலால், பிறஞெருவன்பொருளே அவன் அறியா வகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வேமென்று கருதற்க, எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறிஞர், அவருள்ளம் ஏனேயாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவு சிறப்பும்மை. அல் விகுதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண் வர்தது. இவை விரண்டுபாட்டானும் இர்சடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதாஉம் அது கடியப்படுவ தென்பதாஉங் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)— உள்ளத்தால்-(குற்றங்களேத்தமது) கெஞ்சி இலே, உள்ளலும் - நினேத்தலும், தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவ மேயாம் (ஆதலால்), பிறன்பொருளே-பிறனது பொருளே, கள்ளத் தால் - அவனறியாதவகையினல், கள்வேம் - வஞ்சித்துக்கொள் வோம், எனல் – என்று நினேயாதிருக்கக்கடவர்.

282. Even the thought (of sin) is sin; think not then of craftily stealing the property of another.

டை. களவினு லாகிய வாக்க மளவிறர் தாவது போலக் கெடும்.

(படு-கை.) எ-து,—களவிணுவளதாகிய பொருள் வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லேயைக் கடந்துகெடும், எ-று.

ஆக்கத்திற்கே துவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லேயைக்கடக் து கெடுதலாவது தான் போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் கிறுத்திச் செய்தஅறத்தையும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவறிக்தென்ற பாடமோதி அவர் பயன்கொள்ளு மனவறிக்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென் ஹனாப்பாரு முனர்.

(தெ-ப-னா.) — களவினல் - (பிறனா) வஞ்சித்தலால், ஆகிய-உண்டாகிய, ஆக்கம் - பொருளானது, ஆவதுபோல - வளர்வது போலே (தோன்றி), அளவு இறந்து - (தனது) எல்லேயைக் கட ந்து, கெடும் - அழியும்.

283. The property, which is acquired by fraud, will entirely perish, even while it seems to increase.

ச. களேவின்கட் கன்றிய காதல் வினேபின்கண் வியா விழுமர் தரும்.

(பரி - ரை.) எ - து,—பிறர்பொருண வஞ்சித்துக் கோடற்கண்ணே மிக்க வேட்கை அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்பொழுது தொலேயாத இடும்பையைக் கொடுக்கும், எ-று.

கன்று தலான் எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பயில்வித்து அதனுற் பாவமும் பழியும் பயக்தேவிடுதலின், வீயாவிமுமக்தருமென்றுர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) —களவின்கண் - (பிறர்பொருளே) வஞ்சித் துக் கொள்ளு தலிலே, கன்றிய-மிகுந்த, காதல் - ஆசையானது, (அப்போது இனிதுபோல் தோன்றி), விளேவின்கண் - தான்பய ஊக்கொடுக்கும்போது, வீயாவிழுமம் - தொலேயாத துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்.

284. The eager desire of defrauding others will, when it brings forth its fruit, produce undying sorrow.

டு. அருள்கரு இயன்புடைய ராதல் பொருள்கரு இப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

(பரி-ரை.) எ-து,— அருளினது உயர்ச்சியையறிக்து அதன்மேல் அன் புடையராய் ஒழுகுதல் பிறர்பொருளே வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சோர்வு பார்ப்பார்மாட்டு உண்டாகாது, எ-று.

தமக்குரிய பொருளேயும் அதனது குற்றம் கோக்கித் துறக்து போக் தவர் பின் பிறர்க்குரிய பொருளே கன்குமதித்து அதனே வஞ்சித்துக்கோ டற்கு அவரது சோர்புபார்க்கும் மருட்சியராணல், அவர்மாட்டு, உயிர் கண்மே லருள்செய்தல் சுமக்கு**று ^{இயென்}றறிக்து அவ்வ**ருளின் வழுவாதொ முகுக் தெருட்சி கூடாதென்பதாம்**.**

(தெ-ப-ரை.)—அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை, கருதி-அபிக்து, அன்புடையர்ஆதல் - (அதன்மேல்) அன்புடையராய் கடத்தல், பொருள் - (பிறர்) பொருளே, கருதி - (வஞ்சித்துக்கொ ள்ள) கிணேத்து, பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை, பார்ப்பார் கண் - பார்ப்போரிடத்து, இல் - உண்டாகாது.

285. The study of kindness, and the exercise of benevolence is not with those who watch for another's forgetfulness, through desire of his property.

சு. அளவின்க ணின்றெழுக லாற்றுர் களவின்கட் கன்றிய காத லவர்.

(பிடு-கை பா.) எ-து,—உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலாகிய நெறியின்க னின்ற அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார் களவின்கண்ணே மிக்க வேட்கை மையுடையார், எ-து.

உயிர்முதலியவற்றை அளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப் பட்ட அளவைகளான் உயிர்ப்பொருளேயும், அதற்கு அரைதியாய் வருகின்ற கல்லினே தீவிணக்கு உற்றவிளேவுகளேயும், அவற்முன் அது நாற்கதியுட் பிறக் திறக்து வருதலேயும், அதுசெய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குபாயமா பே யோக ஞானங்களேயும், அவற்றுன் அஃதெய்தும் வீட்டிகோயும், அளக்து உன்ளவாறறிதல். இதனே ஆருகதர் தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ்வளக்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினீங்கு நல்லன வற்றின்வழி சிற்றல்.

(தெ - ப - ரை.)—களவின்கண் - களவினிடத்தே, கன்றிய-மிகுந்த, காதலவர் - ஆசையையுடையவர், அளவின்கண்டுன்று-(உயிர்முதலானவைகளே) அளவுசெய்தலாகிய வழியில் நின்று, ஒழுகல்ஆற்றுர் - (அதற்கு ஏற்க) நடக்கமாட்டார்.

286. They cannot walk steadfastly, according to rule, who eagerly desire to defraud others.

எ. களவென்னுங் காரறி வாண்மை பளவென்னு மாற்றல் புரிக்தார்க ணில்.

(பி-கொ.) எ - து,—களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்டஅறி இனயுடையராதல் உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பிஞர்க்ண் இல்லே, எ-று.

இருள் - மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென் இங் காரநிவாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென் இமாற்றலென்றுங் கூறிஞர். களவுக்குறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாளுகலின், ஒருங்கு சில்லாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கேறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) களவுஎன்னும் களவென்று சொல்லப் படும், கார் - இருண்ட, அறிவு ஆண்மை - அறிவினே யுடையரா யிருக்கை, அளவு என்னும் - (உயிர்முகலானவைகளே) அளத்த லென்று சொல்லப்படும், ஆற்றல்-பெருமையை, புரிர்தார்கண் -விரும்பினவரிடத்து, இல் - இல்லே.
- 287. That black knowledge which is called fraud, is not in those who desire that greatness which is called rectitude.
 - அ. அளவறிக்கார் கெஞ்சத் தறம்போல மிற்குங் களவறிக்கார் கெஞ்சிற் கரவு.
- (பாடு-கா.) எ-து,—அவ்வளத்தலேயே பயின்றவர் கெஞ்சத்து அறம் சிலேபெற்றுற்போல கிலேபெறும், களவையே பயின்றவர் கெஞ்சத்து வஞ் சீன, எ-று.
- உயிர்முதலியவற்றை அளர்தேறிர்தார்க்குத் துறவதஞ்சலியாது நிற்கு மென்பது அவ்வுவமையாற்பெற்றும். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதஞற் கூறப்பட்டது.
- (தெ-ப-ரை.) களவு அறிக்கார்-களவை அறிக்கவரது, கெஞ் சில்-மனத்தில், கரவு - வஞ்சணேயானது, அளவறிக்கார்-அவ்வளத் தலே அறிக்தவரது, கெஞ்சக்து – கெஞ்சில், அறம்போல - அறம் கிலே பெறுவதுபோல, நிற்கும் - கிலேபெறும்.
- 288. Deceit dwells in the mind of those who are conversant with fraud, even as virtue in the minds of those who are conversant with rectitude.
 - கூ. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல மற்றைய தேற்மு தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வளவல்லாத நியகினேவுகளே கினேத்து அப்போ மூதே கெடுவர், களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர், எ-று.

தீயங்ணேவுகளாவன பொருளு ையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ் சணேயால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதஞல் தாம் புலன்களே நுகரு மாறும் முதலாயின. சினேத்தலுஞ் செய்தலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ள வறங்களேப் போக்கிக் கரக்த சொற்செயல்களேப் புகுவித்து அப் பொழுதே கெடிக்குமாகலின் ஆங்கே வீவரென்றுங் கூறிஞர். மற்றையை வாவன துறக்தார்க்கு உணவாக வோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல் வாழ்வார் செய்யுக் தானங்களுமாம். தேற்ளுமை-அவற்றையே நகர்க்து அவ்வளவால் சிறைக்றிருத்தலே அறியாமை. இதனைற் கள்வார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.) — களவுஅல்ல - களவல்லாத, மற்றைய-மற்ற வைகளே, தேற்றுகவர் - அறியாதவர் [சுளவொன்றையே அறிக் தவரென்றபடி], அளவுஅல்ல – அவ்வளவல்லாத தியஙினேவுகளே, செய்து - ஙினேத்து, ஆங்கே - அப்போதே, வீவர் - கெடுவார்.

- 289. Those, who are acquainted with nothing but fraud, will perish in the very commission of transgression.
 - கo. கன்வார்க்குத் தன்னு முயிர்ஙிலே கள்ளார்க்குத் தள்ளாது புத்தே ஞலகு.

(பாடுகளா.) எ – து,—களவிணப் பயில்வார்களுத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புக் தவறும்; அது செய்யாதார்க்கு கெடுஞ்சேணதாகிய புத்தே ளூல குக் தவளுது, எ-று.

உயிர் கிற்றற்கிடகைலின், உயிர்கிஃபெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகள் இரண்டும் விகாரத்தாற்றெக்கன. இம்மையினும் அரசஞல் ஒறுக்கப்படுத வின் உயிர்கிஃபிர்க் தள்ளுமென்றும், மறுமையினுக் தேவராதல் கூடுதலின் புத்தே ளூலகுக் தன்னாதென்றுங் கூறிஞர். ''மற்றது—தள்ளினுக் தன் னாமை கீர்த்து'' என்புழியும் தன்ளுதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இதற்குப் பிறவாறுகைப்பாருமுளர். இதனுல் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—கள்வார்க்கு - களவிலே பழகுவோர்க்கு, உயிர்கில - (தம்மின்வேறல்லாத) உடம்பும், தள்ளும் - தவறும்; கள்ளார்க்கு - களவிலேபழகாதவர்க்கு, புத்தேள்உலகு - (செடு க்தூரமாகிய) தேவருலகமும், தள்ளாது - தவருது.

290. Even their body will fail the fraudulent; but even the world of the gods will not fail those who are free from fraud.

நo-ம். அதி—வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும் பற்றி சிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடா ஸொழுக்கம் கள்ளாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுக் தீமை பிலாத சொலல்.

(பரி - கொ.) எ-து,—மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படு வத யாதென்று வினவின், அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதம் பய வாதசொற்களேச் சொல்லுதல், எ-று.

தீமை யாதொன்றும் இலாதவென இயையும். எனப்ப0வதென்பது "ஊரெனப்ப0வ துறையூர்" என்றுற்போல சின்றது. இதனுன் கிகழ்க்தது கூறலென்பது சீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம் மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து.

(தெ - ப - ரை.)—வாய்மை எனப்படுவது – மெய்ம்மை மெ ன்ற சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுவது, யாது எனின் – யாதென்று விஞவிஞல் (அது பிறிதோருயிர்க்கு), யாது ஒன்றும் – சிறிதாயி னும், தீமைஇலாத – தீமையைத்தராத சொற்களே, சொலல் -சொல்லு தல்.

- 291. Truth is the speaking of such words as are free from the least degree of evil (to others.)
 - பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரை தீர்க்த கன்மை பயக்கு மெனின்.

(பரி-கை.) எ-து,—பிறர்க்குக் குற்றர் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமா மின், போய்ம்மைச்சொற்களும் மெய்ம்மைச்சொற்களின் பாலவாம்,எ-ஹ.

குற்றந்தீர்ந்த நண்மை அறம்; அதனேப்பயத்தலாவது கேடாதல் சாக்கர டாதல் எய்த நின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையானே அதனி னீங்கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயின்பொய்ம்மை யாம், பயப்பின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. இவை யிரண்டுபாட்டா னும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்ததுகூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூற லும் மெய்ம்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மையெனவும்,அவற்றது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—பொய்ம்மையும் பொய்ம்மைச் சொற் களும், புரைதீர்ந்த – குற்றத்தினின்று நீங்கிய, நன்மை – நன்மை பை, பயக்கும்எனின் – (பிறருக்குத்) தருமாயின், வாய்மையிட த்த – மெய்ம்மைச்சொற்களி னிடத்தனவாம்.
- 292. Even falsehood has the nature of truth, if it confer a benefit that is free from fault.
 - **க. தன்னெஞ் சறிவது** பொய்யற்க பொய்த்தபின் றன்னெஞ்சே தன்னேச் சுடும்.

(பரி-கொ.) எ-து,— ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவ தொன்றணப் பிறர் அறிக் தெலரென்று பொய்யாதொழிக; பொய்த்தாளுயின், அதனே அறிக்த தன் னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் கின்று, தன்னே அதன் பயளை துன் பத்தை யெய்துவிக்கும், எ-று.

கெஞ்சு கரியாதல் 'கேண்டவ ரில்லென வுலகத்துள் உணராதார்— தங் காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் விண்களு— ணெஞ்சறிக்த கொடியவை மறைப்பவுமறையாவா— கெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லே யாகலின்'' என்ப தனுை மறிக. பொய் மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – டை.)—தன்கெஞ்சு – (ஒருவன்) தனதேகெஞ்சி ஞலே, அறிவது – அறியப்படுவதொன்றை, பொய்யற்க – (பிறர் அறிந்திலகென்று) பொய்யாதொழியக்கடவன்; பொய்த்தபின்– பொய்த்தாளுயின், தன்கெஞ்சே-(அதீனஅறிந்த)தனதுகெஞ்சே,

- தன்னே (அப்பாவத்துக்குச் சர்கூஷியாய்ஙின்று) தன்னே, சுடும்⊸ வருத்தும் [அதன்பய⊚ையே துன்பத்தை அடைவிக்கும்.]
- 29.3 Let not a man knowingly tell a lie; for after he has told the lie, his mind will burn him (with the memory of his guilt.)
 - ச. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி ஹலகத்தா ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.
- (பரி-கைர.) எ-து,— ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற்கேற்பப் பொய்க*ரு து* ஒழுகுவனு^{டி}ன், அவன் உயர்க்தோருள்ளத்தின்க ணெல்லாம் உள்கும்,எ-*று*.

உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய் கூ*ருதொழுகு*தலா வது - மெய் கூறியொழுகுதல். அவனது அறத்தின தருமைகோக்கி உயர்க் தோர் எப்பொழுதும் அவணேயே கினேப்பொன்பதாம். இதனை இம்மைப் பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—உள்ளத்தால் (ஒருவன்) தன் மனதுக்கே ற்ப, பொய்யாது – பொய்பேசாமல், ஒழுகின் – நடப்பாளுயின், (அவன்), உலகத்தார் – உயர்ந்தோரது, உள்ளத்துள் எல்லாம்-மனங்களிலெல்லாம், உளன் – இருப்பான்.
- 294. He who, in his conduct, preserves a mind free from deceit, will dwell in the minds of all men.
 - டு. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு தானஞ்செய் வாரிற் ற**ல**ு.
- (uil ணா.) எ து,— ஒருவன் தன்மனத்தோடு பொருக்த வாய்மை யைச் சொல்வானுயின், அவன் தவமுக் தானமும் ஒருங்கு செய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன், எ-று.

மனத்தோடு பொருர்து தல்-மனத் இற்கேறு தல். புறமாகிய மெய்யாற் செய்யு மவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற் செய்யுமது பயனுடைத் தேன்பதாம்.

- (தெ ப டை) மனத்தொடு (ஒருவன்) தன் மனத்தோ குபொருந்த, வாய்மை – உண்மையை, மொழியின் – சொல்லுவா குமின், (அவன்), தவத்தொடு – தவத்துடனே, தானம்-தானத் தை, செய்வாரின் – (ஒருமிக்கச்) செய்வாரினும், தலே-சிறப்புடை யவனுவான்.
- 295. He, who speaks truth with all his heart, is superior to those who make gifts and practise austerities.
 - சு. பொய்யாமை யன்ன புகழில்‰ யெய்யாமை யெல்லா வறமுக் தரும்.
- (பரி ரை.) எ து,—ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய்யாமையை ஒத்த புகழ்க்காரணயில்ஃ; மதுமைக்கு மெய் வருக்தாமல் அவனுக்கு ^{எல்லா} அறங்களயுக் தானே கொடுக்கும், எ-து.

புகழ்— ஈண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் மூத லியவற்ருனும், துறவறத்திற்கு உண்ணுமை முதலியவற்றுனும் வருக்தல் வேண்டுமன்றே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ்விருவகைப்பயணேயுக் தானே தருமென்பார், எய்யாமை யெல்லாவறமுக் தருமென்றுர்.

- (தெ-ப-ரை.)—பொய்யாமை அன்ன (ஒருவனுக்கு) பொ ய்பேசாமைக்கு ஒப்பாகிய, புகழ்-புகழ்க்காரணம், இல்லே - (இம் மைக்கு) இல்லே, (அது அவனுக்கு), எய்யாமை - (உடம்பு) வருக் தாமல், எல்லாஅறமும் - எல்லாவறங்களேயும், தரும்-(மறுமைக் குக்தானே) கொடுக்கும்.
- 296. There is no praise like the praise of never uttering a false-hood: without causing any suffering, it will lead to every virtue.
- (பரி கைர.) எ து,—ஒருவன் பொய்யாமையையே பொய்யாமையையே செய்ய வல்லனுயின், அவன் பிறவறங்களேச் செய்யாமையே செய்யாமையே மன்று, எ-று.
- அடுக்கொண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்று, ஏனேயது துணி வின்மேற்று. பலவறங்களேயும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சில தவறிற் குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயுணயுக் தானே தரவற் ரூய இதனேயே மேற்கொண்டு தவருமற் செய்தல் கன்றென்பார், செய்யா மை செய்யாமை கன்றென்றுர். இதனே இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற் பிறவறஞ்செய்கை கன்றெனப் பொழிப்பாக்குப் பொய்கூறிற் பிறவறஞ்செய்கை கன்றுகாதென்பது அதனுற் போக்த பொ ருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாக் தரும் பயிணத் தானே தரும் ஆற்றலுடைத்தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்று பாட்டா னுங் கூறப்பட்டது.
- (தெ ப ரை.)—பொய்யாமைபொய்யாமை (ஒருவன்) பொய்பேசாமையையே பொய்பேசாமையையே, ஆற்றின்-செய் யவல்லவனுயின், அறம்பேற - பிறவறங்களே, செய்யாமை செய்யா மை - (அவன்)செய்யாமையே செய்யாமைபே, என்று-எல்லது.
- 297. If a man has the power to abstain from falsehood, it will be well with him, even though he practise no other virtue.
 - அ. புறக்தூய்மை கீரா னமையு மகக்தூய்மை வாய்மையாற் காணப் படும்.
- (**பரி கைர.**) எ *து*,—ஒருவனுக்கு உடம்பு தூய்தாக்தன்மை கீரானே யுண்டாம்; அதுபோல மனக்தூய்தாக்தன்மை வாய்மையானுண்டாம், எ*- நூ*.

காணப்படுவது உள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உட ம்பு தூய்தாதல் – வாலாமை கீங்குதல். மனக்தூய்தாதல் – மெய்யுணர்தல். புறக்தூய்மைக்கு கீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகக்தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணமில்ஃ யென்றவாருயிற்**று.** இதஞனே துறக் தார்க்கு இரண்டுதாய்மையும் வேண்டுமென்பதூஉம் பெறரும்.

- (தெ-ப-ரை.)—புறம் (ஒருவனுக்கு) உடம்பு, தூய்மை-பரிசுத்தமாக்தன்மை, கீரான்-கீரிஞல், அமையும் - உண்டாகும், (அதுபோல), அகம் - மனது, தூய்மை - பரிசுத்தமாக்தன்மை, வாய்மையான் - உண்மையால், காணப்படும் - உண்டாகும்.
- 298. Purity of body is produced by water and purity of mind by truthfulness.
 - கூ. **எல்லா வி**ளக்கும் விளக்கல்ல சான்*ளூ*ர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு.
- (பா கோ.) எ-து,—புறத்திருள்கடியும் உலகத்தார் விளக்குகள் எல் லாம் விளைக்காகா; துறவான் அமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளைக்கே விளக்காவது, எ-று.

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிற, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற் குப் போகாத இருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்முர். அவ் விருளாவது அறியாமை. பொய்யாத விளக்கென்பது குறைந்து நின்றது; பொய்கூருமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலிய வற்றுன் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்க மாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே விளக்கமென் றுரைப்பாரு முளர்.

- (தெ-ப-ணா.)—சான் ளோர்க்கு (தாறவி ைலே) கிறைக்கோருக்கு, எல்லாவி எக்கும் (புறத்திருளே நீக்கு கிற உலகத்தோரது) வினக்குகளெல்லாம்), வினக்கு அல்ல - வினக்குகளாவனவல்ல, பொய்யாவி எக்கே - (அகத்திருளே நீக்கு கிற) பொய்யாமையாகிய வினக்கே, வினக்கு - வினக்காம்.
- 299. All lamps of nature are not lamps; the lamp of truth is the lamp of the wise.
 - **கo. யா**மெய்யாக்கண்டவற்று ளில்லே யெனேத்தொன்றும் வாய்மையி னல்ல பிற.
- (படி கை .) எ து,—யாம் மெய்க் தூல்களாகக் கண்ட தூல்களுள் யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்க னில்லே எ-று.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்முர். அவையாவன தங்கண் மயக்கம் இன்மையின் பொருள்களே யுள்ளவா அணரவல்லராய்க் காம வெருளிகள் இன்மையின் அவற்றையுணர்க்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய், இறைவர் அருளான் உலகத்தார் உறுதி யெய்துதற்பொருட்டுக் கூறிய ஆக மங்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃதொப்ப முடிக்ததென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது தலேமை கூறப்பட்டது. (தெ - ப-னா.)—யாம் - எம்மால், மெய்ஆக - மெய்க்தால் க ளாக, கண்டவற்றுள் - காணப்பட்ட நால்களுள், எனேத்து ஒன் அம் - யாதொருதன்மையாலும், வாய்மையின் - உண்மையின், கல்ல - மேற்பட்டவையாகிய, பிற - பிறவறங்கள், இல்லே-இல.

300. Amidst all that we have seen (described) as real (excellence,) there is nothing so good as truthfulness.

5-1A-63

டீக-ம். அதி—வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட் **கௌ** தாயவிடத்தும் அதனேச் செய்யாமை. இது பொய்ம்மைபற்றி கிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக் காக்கினென் காவாக்கா லென்.

(பரி-ணா.) எ-து,—தன் சினம் பலிக்குமிடத்து அதனே பெழாமற் றப்பானே அருளாற் றப்பானுவான்; எனேப்பலியாதவிடத்து அதனேத் தமித்தாலென் தடாதொழிக்தாலென்! எ-று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற் றன்னின் மெலியாரையும் வலியாரையும். வலியார்மேற் காவாவழியும் அதனுன் அவர்க்கு வருவ தோர் தீங்கின்மையிற்காத்தவழியும் அறனில்லே யென்பார், காக்கினென் காவாக்காலென் னென்முர். இதனுன் வெகுனாமைக் கேடங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—சினம் - (தன்) கோபத்தை, செல்இடத்து-(அது)பலிக்குமிடத்து, காப்பான்- (உண்டாகாமல்) தடிப்பவனே, காப்பான் - (அருளினுலே) தடுப்பவனுவான்; அல்இடத்து - மற் றைப்பலியாதவிடத்து, காக்கின் - (அதீனத்) தடுத்தால், என்-என்ன, காவாக்கால் – தடுக்காவிட்டால், என் – என்ன.

301. He restrains his anger who restrains it when it can injure; when it cannot injure, what does it matter whether he restrain it, or not?

உ. தொல்லா விடைத்தாச் சினந்திதா செல்லிடைத்**தா** மில்லதனிற் றீய பிற.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார்மே லெழின் தனக்கே தீதாம்; மற்றை யெளியார்மே லெழினும் அதனிற்றீயன பிற இல்லே, எ-று.

செல்லாடிடைத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வரும் ஏதமே, ஏணேயது இம்மைக்கட்பழியும் மறுமைக்கட்பாவமும் பயத்தலின், அதனிற் நீயன பிறவில்லே யென்றுர். ஒரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது, செல் லாஇடத்து-தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்), தீது-(தனக்

- கே) தீதாம்; செல்இடத்தும்-தன்னினெளியவர்மேல் (உண்டா பிதைம்), அதனின் – அக்கோபத்திறைம், தீயபிற – தீமை யுடை யவை வேறே, இல் – இல்ஃ.
- 302. Anger is bad, even when it cannot injure; when it can injure, there is no greater evil.
 - க. முறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுக் திய பிறத்த லதனை வரும்.
- (படு-கா.) எ-து,—யாவர்மாட்டும் வெகுளியை ஒழிக, ஒருவற்குத் தீயனவெல்லா முளவாதல் அதனைவ் வரும் ஆகலான், எ-று.
- வலியார், ஒட்பார், எளியாடொன்னும் மூவர் மாட்டும் ஆகாமையின் யார்மாட்டு மென்றும், மனத்தாற் ஹறந்தார்க்கு ஆகாதனவாடிய தீச்சிர் தைகே செல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்த லிதனுன் வருமென் ஹாக் கூறிஞர்.
- (தெ ப ரை.)—யார்மாட்டும் யாவரிடத்திலும், வெகுளி பை - கோபத்தை, மறத்தல்-மறக்கக்கடவர், (ஒருவருக்கு), திய-தீமையுடையவையெல்லாம், பிறத்தல் – உண்டாகுதல், அதனை வரும்-அக்கோபத்தினுலேவரும், (ஆதலால்).
- 303. Forget anger towards every one, as fountains of evil spring from it.
 - ச. **நகை**யு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற் பகையு முளவோ பிற.

(பிடுகை.) எ-து,—துறந்தார்க்கு அருளான் உளவாய முகத்தின்கண் ககைகையையும் மனத்தின்கண் உவகையையும் கொன்றுகொண்டு எழுகின்ற கினமே அல்லது அதனிற் பிறவாய பகைகளும் உளவோ இல்லே, எ-று.

தறையாற் புறப்பகை பிலேராபினும் உட்பகையாய் ின்று அருண்மூதலி பே கட்பினேயும் பிரித்துப் பிறவித்தான்பமும் எய்தாவித்தலான், அவர்ககுச் சினைத்தின்மிக்க பகையில்ஃயோயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுளி பதை தீங்கு கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) நகையும் (துறக்தோர்க்கு அருளிஞலே உண்டாகிய முகத்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும், உவகையும் -(மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும், கொல்லும் - கெடுத்து எழு கின்ற, சினத்தின் - கோபத்தின், பிற - வேருகிய, பகையும்-பகை களும், உளவோ - உண்டோ [இல்லே].
- 304. Is there a greater enemy than anger, which kills both laughter and joy?
 - **டு. தன்னேத்தான் காக்**கிற் சி**னங்காக்க காவாக்காற்** றன்**னே**யே கொல்லுஞ் சினம்.

(பரி-கொ.) எ-து,—தன்னேத்தான் தன்பமெய்தாமற் காக்க கினேத்தா ஞயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க; காவாஞயின், அச்சினக் தன்னேயே கெடுக்கும் கடுக்துன்பங்களே யெய்துவிக்கும், எ-று.

"வேண்டிய வேண்டியாங்கெய்தற்"பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விபிதற்காக இழக்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழைய பிறவித்துன்ப மும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னேயே கொல்லுமென்றுர். "கொல்லச்சுரப்ப தாங்கீழ்" என்புழிப்போலக் கொலேச்சொல் சுண்டுத் துன்பமிகு இ யுணர்த்தி கின்றது.

(தெ-ப-னா.)—தன்னேதான் காக்கின் - (துன்பம் அடையா மல்)தன்னேத்தான்காக்கினேத்தானுகில், சினம்-(தன்மனத்திலே) கோபம் (வாராமல்), காக்க - காக்கக்கடவன்; காவாக்கால்-காவா குயின், சினம் - அக்கோபமானது, தன்னேயே-அவனேயே, கொல் லும் - கெடுக்குங் கடுக்துன்பங்களே அடைவிக்கும்.

305. If a man would guard himself, let him guard against anger; if he do not guard it, anger will kill him.

சு. சினமென்னஞ் சேர்க்**தாரைக்** கொல்லி **யினமெ**ன்னு மேமப் பு‱யைச் சுடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,— சினமென்னும் கெருப்புத் தனக்கு இடமானவரை யேயன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணேயையுஞ் சுமிம், எ-*று*.

சேர்க்தாரைக்கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்க்த டித் தைக் கொல்லுக்தொழிலது என்றவாறு. சேர்க்தாரையென உயர்திணேப் பன்மைமேல் வைத்து ஏண்கான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய பொரு னாற்றலாற்கொண்டார்; ஈண்டு உருவகஞ்செய்கின்றது துறக்தார் சினத் தையேயாகலின். சினமென்னு கெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்து கெருப்புச் சுடுவது தான்சேர்க்த விடத்தையே இக்கெருப்புச் சேராத விடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோனற, சின்றது. ஈண்டு இனமென்றது மூற்றத் துறக்து தவஞானங்களாற் பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதி மொழிகின இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவககோக்கிச் சுடுமென்னுக் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணே-ஏமத்தை யுபதேசிக்கும் புணே. இனமென்னும் ஏமப்புணேயென்ற ஏகதேச வுருவகத்தார் பிறவிக்கடலுள் அழுக்தாமல் வீடென்னுங்கரையேற்றுகின்ற வென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றுக்கது. தன்ணேயும் வீழ்த்து எடுப்பாளையும் அகற்றுமென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—சினம்என்னும்-கோபமாகிய, சேர்க்தாரைக் கொல்லி - கெருப்பானது, (தனக்கு இடமானவரை மாத்திரமல் லாமல்), இனம்என்னும் - (அவருக்கு) இனமாகிய, ஏமம்-இதோ பதேசஞ்செய்கிற, புணேயை - மரக்கலத்தையும், சுமெம்.

306. The fire of anger will burn up even the pleasant raft of friendship.

எ. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு கிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(பாடு-ணா.) எ - து,—சினத்தைத் தன்ஞற்றல் உணர்த்துவதோர் குண மேன்று தன்கட்கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல், கிலத்தின்கண் அறைக் தவன்கை அக்கிலத்தை யுறுதல் தப்பாதவாறு போலத் தப்பாது, எ-று.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இபைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொரு எென்றுற்போல, சுண்டுக் குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைக்து ஈின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருக் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—சினத்தை – கோபத்தை, பொருள்என்று – (தனது வல்லமையைக்காட்டுகிற) ஒருகுணமென்று, கொண்ட வன் – (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது, கேடு – அவ்வல்லமை மிழப்பு, கிலத்து – பூமியினிடத்து, அறைக்தான் – அறைக்தவ னது, கை – கையானது, பிழையாதது அற்று – (அக்கிலத்திலே படுதல்) தப்பாதவிதம்போல் தப்பாது.

307. Destruction will come upon him who regards anger as a good thing, as surely as the hand of him who strikes the ground will not fail.

அ. இணரெரி தோய்வன்ன வின்ன செயினும் புணரின் வெகுளாமை கன்று.

(படு-டை.) எ-து,—பலசுடரை உடைத்தாய பேடெரிவக்து தோய்க் தால் ஒத்த இன்னுதவற்றை ஒருவன் செய்தாஞயினும், அவனே வெகு ளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின், அது கன்று, எ-று.

இன்மையின் பிகுதி தோன்ற இணசெரியென்றும், அதனே மேன்மே அஞ்செய்தல் தோன்ற இன்றுவென்றும், அச்செயல் முனிவரையும் வெ குள்விக்குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றுங் கூறிஞர். இதனுன் வெகு ளாமையது கன்மை கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-கை.)—இணர் - பலசுடர்களேயுடைய, எரி - பெரு நெருப்பானது, தோய்வு அன்னு - (வந்து) தழுவிஞற்போலும், இன்ன - துன்பந்தருமவைகளே, செயினும் - (ஒருவன்) செய்தா ஒயினும், வெகுளாமை - (அவன்மேல்) கோபஞ் செய்யாமை, புணரின் - கூடுமாயின், நன்று - (அது) நன்று.

308. Though one commit things against you as painful (to bear) as if a bundle of fire had been thrust upon you, it will be well, to refrain, if possible, from anger.

க. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா லுள்ளான் வெகுளி பெனின்.

(பரி - டை) எ-து,— தவஞ்செய்யுமவன், தன்மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் கினேயாளுயின், தான்கருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறம், எ-று. உள்ளத்தாலென வேண்டாத கூறியவதனை, அருளுடை உள்ளமென் பது முடிந்தது. அதனை உள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையை வளர்த்து அதனை முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறு வேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றுனே யெய்து மென்பார், உள்ளிய வெல்லாமுடனெய்து மென்றுர். இதனுன் வெகுளா தார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—உள்ளத்தால் (தவஞ்செய்வோன்) தன் மனத்தால், வெகுளி - கோபத்தை, உள்ளான்எனின் - (ஒருபோ தோம்) நிணேயாளுயின், உள்ளியஎல்லாம் - நினேக்கப்பட்டபேறெல் லாம், உடன் - ஒருமிக்க, எய்தும் - பெறுவான்.
- 309. If a man never indulges anger in his heart, he will at once obtain whatever he has thought of.
 - கo. இறக்தா ரிறக்தா ரணேயர் சினத்தைத் துறக்தார் துறக்தார் தூணே.

(பரி-கை.) எ-து,— சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்; சினத்தைத் துறக்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதணேயொழிக்தா ரளவினர், எ-று.

மிக்க சினத்தை உடையார்க்கு ஞானமெய்து தற்குரிய உயிர் நின்றதா யினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒரு தஃல்யாகலின், அவரை இறக் தாரீணயே நென்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்காடெய்து தற்குரிய யாக்கை நின்றதாயினும், ஞானத்தான வீடுபெறு தல் ஒரு தஃலயாகலின், அவரை வீடுபெற்ருரோ டொப்படான்றுக் கூறிஞர். இதனுன் அவ்விருவர் பயனும் ஒருக்கு கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—இறக்தார்-(கோபத்தில்) மிகுக்தவர், (உயி ருடையவரா மிருக்கினும்), இறக்தார் அனேயர்-செத்தாரோடு ஒப்பாவார்; சினத்தை – அக்கோபத்தை, தூறக்தார்-ஒழித்தவர், (சாகுக்தன்மையை யுடையவரா யிருக்கினும்) தூறக்தார்தூண-அச்சாவை யொழிக்தாரோடு ஒப்பாவார்.
- 310. Those, who give way to excessive anger, are no better than dead men; but those, who are freed from it, are equal to those who are freed (from death).

௩௨-ம். அத—இன்சைய்யாமை.

அஃதாவத தனக்கு ஒருபய ஞெக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வாஞதல் ஒருபிர்க்கு இன்ஞதவற்றைச் செய்யாமை. இன்ஞசெய் தல் வெகுளியொழியவும் சிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளா மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. திறப்பீனஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு செய்யாமை மாசற்றூர் கோள், (பரி-கொ.) எ-து,—போகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா மூதலிய செல்வந்கீனப் பிறர்க்கின்னு செய்து பெறலாமாயினும், அதனேச் செய் யாமை ஆகமத்கள் கூறியவாற்றுன் மனக்தாயாரது துணிவு, எ-று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனேச் சிறப்பென்றும், அதன் பபிற்கியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டுச் சித்திகளேயுஞ் சிறப் பீனுஞ் செல்வமென்றும், காமம், வெகுளி, மயக்கமென்னுங் குற்றங்கள் அற்றமையான் மாசற்ருொன்றுங் கூறிஞர். இதஞல் தமக்கொரு பய ஞேக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)— சிறப்பு யோகமாகிய சிறப்பினல், ஈனும்-தாப்படுவனவாகிய, செல்வம்-அணிமாமு தலாகிய செல்வங்களே, பெறினும்-பெறலாமாயினும், பிறர்க்கு-மற்றவர்களுக்கு, இன்னு-துன்பந்தருமவைகளே, செய்யாமை – செய்யா திருத்தல், மாசு அற்முர் – (ஆகம வழியினுல்) குற்றமற்றேர் (யாவருக்கும்), கோள் – துணிவாம்.
- 311. It is the determination of the spotless not to cause sorrow to others, although they could (by so causing) obtain the wealth which confers greatness.
 - ்உ. கூறுத்தின்னு செய்தவக்கண்ணு மறுத்தின்னு செய்யாமை மாசற்மூர் கோள்.

(படு-ணா.) எ-து,— தம்மேற்செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்ஞதவற் றைச் செய்தவிடத்தும், மீண்டு தாம் அவனுக்கின்ஞதவற்றைச் செய்யா மையும் அவரது துணிவு, எ-று.

இறக்தது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அவ்வின்னு தவற்றை உட்கொள்ளாதுவிடுதல் செயற்பாலதென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—கறுத்து ஒருவன் (தம்மேல்) வைரங் கொண்டு, இன்னு-துன்பர்தருமவைகளே, செய்த அக்கண்ணும்-செய்தவிடத்தும், மறுத்து – மீண்டு, இன்னை – அத்துன்பர்தரு மவைகளே, செய்யாமை – (தாம்) செய்யாமையும், மாசுஅற்முர்-அக்குற்றமற்றவரது, கோள் – துணிவு.
- 312. It is the determination of the spotless not to do evil, even in return, to those who have cherished enmity and done them evil.
 - டி. செய்யாமற் செற்மூர்க்கு மின்னை செய்தபி இய்யா விழுமர் தரும்.

(பரி-கைர.) எ - து,—தான் முன்போரின்னுமை செயயாதிருக்கத் தன்மேற் செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னுதவற்றைத் துறக்தவன் செய்யு மாலின், அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடும்பையைக் கொ செக்கும், எ-று.

அவ்விடும்பையாவது தவமிழர்து பழியும் பாவமும் எய்துதல்.

- (தெ ப னா.) செய்யாமல் (தான்முன்பு துன்பக்கருவ தொன்றைச்) செய்யாதிருக்க, செற்றூர்க்கும் (தன்மேலே) வைச ங்கொண்டவர்க்கும், இன்தை – துன்பக்கருமவைகளே, செய்த பின் - (துறக்தவன்) செய்தானுயின் பின்பு, (அச்செயலானது), உய்யா – கடக்கமுடியாத, விழுமம் – துன்பத்தை, தரும் – (அவ ஹைக்குக்) கொடுக்கும்.
- 313. If an ascetic inflict suffering even on those who hate him, when he has not done them any evil, it will afterwards give him irretrievable sorrow.

சு. இன்னு செய்தானா யொ. அத்த லவர்காண கன்னயனு செய்து விடல்.

(பரி-கொ.) எ-து,— தமக்கின் ஞதவற்றைச் செய்தாரைத் துறக்தோர் ஒறுத்தலாவது, அவர்தாமே காணுமாறு அவர்க்கு இனிய வுவகைகளேச் செய்து அவ்விரண்டனேயும் மறத்தல், எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வக்கு கிளக்குமாகலின், மறக்கற்பால வா பின. அவரை வெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவை மூன்றபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)---இன்றைசெய்தானா (தமக்கு) துன்பக்தரு மவைகளேச் செய்தவரை, ஒறுத்தல் - (துறக்தோர்) தண்டித்தலா வது, அவர்காண - அவர் (தாமே) காணும்படி, கல்கயம்செய்து-(அவருக்கு) இனிமையான மகிழ்ச்சிகளேச்செய்து, விடல்-(அவ் விரண்டையும்) மறத்தலாம்.
- 314. The (proper) punishment to those who have done evil (to you), is to put them to shame by showing them kindness, in return and to forget both the evil and the good done on both sides.

டு. அறிவினு ஞகுவ துண்டோ பிறிதினேய் தர்கோய்போற் போற்*ரு*க் கடை.

(படு-கொ.) எ - து,—துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறு அறிந்த அறிவிஞன் ஆவதொரு பயனுண்டோ, பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன் குதுவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து, எ-று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது கடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தக்தொழில்களானும், பிறவாற்ருனும், உயிர்களுறவன வற்றை முன்னேயறிக்து உருமற் காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃ றிணேக்கண் நுண்ணிய வுடம்புடையவற்றைப் பற்றி வருதலின் பொதுப்ப டப் பிறிதினேயென்றும், மறப்பான் அது துன்புறினும் கமக்கின்னுசெய் தலாமென் றறிக்து காத்தல்வேண்டு மாகலின், அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லே யென்றுங் கூறிஞர். இதனுற் சோர்வாற்செய்தல் விலக்கப் பட்டது.

- (தெ ப டை.)—பிறிதின் வேரேருயிர்க்குவக்த, கோய்-தன்பக்கருமவைகளே, தம்கோய்போல் - தமக்குவக்த துன்பக் தருமவைபோல, போற்ருக்கடை - (குறிக்கொண்டு) காப்பாற் ருதவிடத்து, அறிவிணுன் - (துறக்தார்க் குயிர் முதலியவற்றை உள்ளபடி அறிக்த) அறிவினுல், ஆகுவது-ஆகுமொருபயன், உண் டோ - இல்லே.
- 315. What benefit has he derived from his knowledge, who does not endeavour to keep off pain from another as much as from himself?
 - சு. இன்னு வெனத்தா னுணர்<mark>க்தவை துன்</mark>னைம வேண்டும் பிறன்கட் செயல்

'(பரி-கை.) எ-து,—இவை மக்கட்கு இன்னுதனவென அனுமானத்தால் தானறிக்தவற்றைப் பிறன்மாட்டுச் செய்தலே மேவாமை அறக்தவனுக்கு வேண்டும், எ-து.

இன்பதுன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமை யறிக. அறமும் பாவமும் உளவாவது மன முளையைவழி யாகலான், உணர்ந்தவையென்றுர்.

- (தெ-ப-னா.)—இன்ளைன (இவைமனி தருக்குக்) துன்பக் தருமவையென்று, தான்உணர்க்கவை - (அனுமானபிரமாணத்தி ஒல்) தானமிக்கவைகளே, பிறன்கண் - பிறனிடத்து, செயல் -செய்தலே, துன்மை - பொருக்தாமை, வேண்டும் - (துறக்கவ அக்குத்) தகுதி.
- 316. Let not a man consent to do those things to another which he knows will cause sorrow.
 - **எ. எடேத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தான** மாணுசெய் யாமை த**ே**.
- (படு-கை.) எ து,—மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னுத செயல்கணே சக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமைதலேயாயஅறம், எ-று.

சண்டு மனத்தா ஞகாதவழிப் பாவமில்ஃ பென்பது பெற்கும். ஆற்ற அண்டாய காலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்கும் ஆகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாக வின் எனேத்தென்றுங் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-ரை.)—மனத்தான் ஆம்-மனத்தோடு உண்டாகின்ற, மானு – துன்பந்தருமவைகளே, எஞ்ஞான்றும் – யாதொருகாலத் திலும், யார்க்கும் – யாவரொருவர்க்கும், எனேத்து ஆனும் – எவ் வளவு சிறிதாயினும், செய்யாமை – செய்யாதிருத்தல், தஃஃ-முதன்மையான அறம்.
- 317. It is the chief of all virtues not knowingly to do any person evil, even in the lowest degree, and at any time.

உ. பகுத்துண்டு பல்லுயி சோம்புக ஹாலோர் தொகுத்தவற்று எெல்லாக் த&

(படு-கொ.) எ - து,—உண்பதஃனப் பசித்தவுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொ முத்து உண்டு ஐவகை யுயிர்களேயும் ஒம்புதல் அறதாலுடையார் துறந்தார்க் குத் தொகுத்த அறங்களெல்லாவற்றினுக் தஃலயாய அறம், எ-று.

பல்லுயிரும் என்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றுக்கது. ஒம்புதல் சோர்க்துங்கொலே வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத் துண்டல் இன்றியமையாவுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனே இறக்தகால விணேயெச்சத்தாற் கூறிஞர். எல்லாதூல்களினும் கல்லனவெ டுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஈண் டும் பொதுப்பட தூலோரென்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலேயாய அறமென்றுங்கூறிஞர்.

(தெ-ப-ரை.)—பகுத்து-(உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர் களுக்குப்) பங்கிட்டுக்கொடுத்து, உண்டு - (தானும்) உண்டு, பல் லுயிர் - ஐவகைஉயிர்களேயும், ஒம்புதல்-காப்பாற்றல், நூலோர்-அறநாலுடையோரால், தொகுத்தவற்றுள்எல்லாம் - (துறக்த வர்க்குத்) தொகுத்துவைக்கப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும், தலே - முதன்மையான அறமாம்.

322. The chief of all (the virtues) which authors have summed up, is the of partaking of food that has been shared with others, and the preservation of the manifold life of other creatures.

டை. ஒன்*ருக க*ல்லது கொல்லாமை மற்றதன் பன்சாரப் பொய்யாமை கன்று.

(பரி-ளை.) எ-து,—தூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன்னேடிணே யொப்பதின்றித் தானேயாக கல்லது கொல்லாமை; அஃதொழிக்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னேசிற்க கன்று, எ-று.

தாலோர் தொகுத்த அறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதி காரம் கொல்லாமையாயினும், மேற் 'போய்யாமைபொய்யாமை யாற்றி'' னெனவும், ''யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லே''யெனவுங் கூறிஞாகலின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயங்கழுமன்றே, அது கிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அதன்பின்சாரப் பொய்யாமை கன்றென்றுர், முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனேப் பின்சார கன்றென்றது, கன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனேப் பற்ற அது திரிக்துவருதலானேனவுணர்க. இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

கீள்கிணுல்) பொய்யாமை – பொய்பேசாதிருத்தல், பின்சார – (அதன்)பின்னேகிற்க, நன்று – நல்லது.

323. Not to destroy life is an incomparably (great) good; next to it in goodness ranks freedom from falsehood.

ச. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங் சொல்லாமை சூழு கெறி.

(பரி-ரை.) எ - து,—மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நல்ல கெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், அஃது யாதோருயிரையும் கொல் லாமையாகிய அறத்திணேக்காக்கக் கருதும் கெறி, எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல்⊸ வழுவாமற் காத்தல். இதனுல் இவ்வறத்திணேயுடையதே கண்ணெறி யென் பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)— நல் ஆறு எனப்படுவது – (மேற்கதியும் முத் தியும் பெறு தற்கு) நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது, யாது எனின் – எதுவென்ருல், (அது) யாது ஒன்றும் – யாதோருயிரை யும், கொல்லாமை – கொல்லாமையாகிய அறத்தினே, சூழும் ⊣ (காக்க) கிணக்கும், நெறி – வழியாம்.

324. Good path is that which considers how it may avoid killing any creature.

டு. நிஃயஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொஃயஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் றஃ.

(பெடு-ரை.) எ-து,—பிறப்புகின்ற கிலேயை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொ ருட்டு மீண வாழ்க்கையைத் தூறக்தார் எல்லாருள்ளும் கொலேப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்க்தவன், எ-ஹு.

பிறப்பு கின்ற கிஃயாவது இயங்குவ கிற்பவென்னும் இருவகைப் பிறப்பினும் இன்பமென்பது ஒன்றின்றி உள்ளனவெல்லாக் தன்பமேயாய கிஃமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாம் ஆகலின், கீத்தாருளெல்லா மென்றுர். இதனுன் இவ்வறம் மறவாதவன் உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — நிலே - (பிறப்புநின்ற) நிலேக்கு, அஞ்சி-பயர்து, நீத்தாருள்ளல்லாம் - (பிறவாமைப்பொருட்டு) மனே வாழ்க்கையைத் தூறர்தவ ொல்லாருள்ளும், கொலே - கொலேப் பாவத்திற்கு, அஞ்சி-பயர்து,கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை, சூழ்வான்-மறவாதவன், தலே - உயர்க்தோன்.

325. Of all those who, fearing the permanence of earthly births, have abandoned desire, he is the chief who, fearing (the guilt of) murder, considers how he may avoid the destruction of life.

- சு. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்காண் செல்லா தயிருண்ணுங் கூற்று. [மேற்
- (பரி-ணா.) எ-து,—கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழு குவானது வாழ்நாளின்மேல் உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது, எ-று.

மிகப்பெரிய அறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறை யானன்றி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அனுபவிப்படொன்னும் அற தாற் ஹணிபுபற்றி, இப்பேரறஞ் செய்தான்தானுக் கொல்லப்படான், படா குகவே, அடியிற் கட்டியவாழ்காள் இடையூறின்றி யெய்துமென்பார், வாழ்காண்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றுர்: செல்லாதாகவே, காலகீட் டிக்கும், கீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடுபெறு மென்பது கருத்து. இதனுன் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—உயிர்உண்ணும் கூற்று உயிரைக்கொண்டு போம் யமனுனவன், கொல்லாமை - கொஃசெய்யாமை யாகிய விரதத்தை, மேற்கொண்டு—, ஒழுகுவான்-கடப்பவனது, வாழ் காள்மேல் - ஆயுளின்மேல், செல்லாது - செல்லான்.
- 326. Yama, the destroyer of life, will not attack the life of him, who acts under the determination of never destroying life.
 - **எ. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி** தின்னுயிர் நீக்கும் விணே.

(பரி-்கொ.) எ - து,—அத செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினீங்கிப் போமாயினும், தான் பிறிதோ ரின்னுயிரை அதனுடம்பினீக்குக் தொழிலேச் செய்யற்க, எ-று.

தன்னே அது கொல்லினுக் தான் அதனேக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொலேயுண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் கோக்கி. இனித் தன்னுயிர் சீப்பினுமென்பதற்குச் சாக்கியாகச் செய்யாதவழித் தன் னுயிர் போமாயினுமென் றுரைப்பாருமுனர்; பிறர் செய்தலுமாகாமை யின், அஃதுரையன்மை யறிக.

- (தெ-ப-ரை.) -- தான் ---, பிறிது-வேறென்றனது, இன்னு யிர் - இனிதாகியவுயிரை, கீக்கும் - (அதனுடம்பிலிருக்து) கீக்கு தலாகிய, விண் - தொழிலே, தன்னுயிர் - (அதுசெய்யாவிடத்து) தனது உயிரானது, கீப்பினும் - (உடம்பைவிட்டு) கீங்கிப்போ மாமினும், செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன்.
- 327. Let no one do that which would destroy the life of another, although he should by so doing, lose his own life.
 - அ. நன்முகு மாக்கம் பெரிதெனினஞ் சான்மூர்க்குக் கொன்முகு மாக்கங் கடை.
- (பரி-ரை.) எ-து,—தேவர்பொருட்டு வேள்விக்கண்கொன்முல் இன்ப மிகுஞ்செல்வம் பெரிதாமென்று இல்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும், துறவானமைர்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செல்வங்கடை, எ-று.

இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது தாமுக்கேவராய்த் துறக்கத்துச் சென நேய்துஞ் செல்வம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தற்கேதுவாக லாலும், வீடாகிய ஈறிலின்பம் எய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது. தறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமை யின்,விதி விலக்குகள் தம்முண் மலேயாமை விளக்கியவாருயிற்று. இஃது இல்லறம் அன்மைக்குக் காரணம். இவையிரண்டுபாட்டானுக் கொலேயது குற்றக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - டை.)—நன்று ஆகும் - (யாகத்திலேகொன்றுல்) இன்பமிகு வதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது, பெரிது – பெரிதா கும், எனினும்-என்றுசொல்லப்பட்டதாயினும், சான்றேர்க்கு– (துறவிகுலே) நிறைக்தோர்க்கு, கொன்று - (ஒருயிரைக்) கொ ன்று, ஆகும் - (அதனைல்) உண்டாவதாகிய, ஆக்கம் - செல்வ மானது, கடை - இழிக்ததாம்.

328. The advandage which might flow from destroying life in sacrifice, is dishonourable to the wise (who renounced the world), even although it should be said to be productive of a great good.

கை. கொல்லைவினேய சாகிய மாக்கள் புல்லவினேயர் புன்மை தெரிவா சகத்து.

(பரி - கா.) எ-து,—கொஃ த்தொழிஸ் உடையராகிய மாக்தர், அத் தொழிலின் கீழ்மையை அறியுகெஞ்சத்த ரல்லராயினும், அறிவார் கெஞ்சத் தப் புஸ்த்தொழிலினர், எ-று.

கொஃலவினேயடான்றதனுன், வேள்விக்கண் கொஃலயன்மை யறிக புலவினோயடான்றது தொழிலாற் புஃலயடொன்றவாறு. இம்மைக்கட் கீழ்மை யெய்துவ டென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—கொலேவினேயர் ஆகிய - கொலேக்கொழிலே யுடையவராகிய, மாக்கள் – மனி தர், (அக்கொழிலின த இழிவை அறியாத கெஞ்சினராயிருக்காலும்), புன்மைகெரிவார் அகக்து – அவ்விழிவை அறிவோரது கெஞ்சில், புலேவினேயர் –இழிகொழில ராய்க் தோன் முவர்.

329. Men who destroy life are base men, in the estimation of those who know the nature of such meanness.

60. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பர் செயிருடம்பிற் செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

(பரி-கொ.) எ-து,—கோக்கலாகா கோயுடம்புடனே வறமை கூர்க்க இழிதொழில் வாழ்க்கையினேயுடையாரை இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர் உணே அவை ரின்றவுடம்பினின்று மீக்கினவரென்று சொல்லுவர் விணேவிளே வுகளே யறிக்தோர், எ-று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டுக. செயிருடம்பினராதல் "அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்—துக்கத் தொழுகோ யெழு பவே" என்பதனுை மறிக. மறுமைக்கண் இவையு மெய்துவ ொன்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானுங் கொல்வார்க்கு வருக் தீங்கு கூறப்பட்டது.

அருளுடைமைமுதல் கொல்லாமையீருகச் சொல்லப்பட்ட இவற் றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களும் அடங்கும்; அஃதறிக்கு அடக்கிக் கொள்க. சுண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

(தெ-ப-னா.) — செயிர்உடம்பின் - (பார்க்கக்கூடாத) கோ யுடம்புடனே, செல்லாத்தீவாழ்க்கையவர் - வறுமையோடு கூடிய இழிதொழில் வாழ்க்கை யுடையவரை; உயிர் - (இவர் முற்பிறப் பிலே) உயிர்களே, உடம்பின் - (அவைஙின்ற) உடம்புகளிலிருந்து, நீக்கியார் – நீக்கினவர், என்பர் - என்று (வினேவினேவுகளே அமிந் தோர்) சொல்லுவார்.

330. (The wise) will say that men of diseased bodies, who live in degradation and in poverty, are those who separated the life from the body of animals (in a former birth).

இனி அவற்றின்பயனுகிய ஞானங்கூறிய தொடங்கினர். ஞானமாவது வீடுபயக்குமுணர்வு. அது கிஃயோமைமுதல் அவாவறுத்த லிறுதியாக நான்கதிகாரத்து ளடக்கப்பட்டது.

டசை - ம். அதி — நிலேயாமை.

அவ்ற்றுன் கிஸ்யாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் கிஸ்யுத லில வாக்தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற் புனல்போலத் தோன்றி மெய் யுணர்க்தவழிக் கமிற்றில்அரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், கிஸ் வேறுபட்டு வருதலாற் கணக்தோறும் பிறக்திறக்கு மென்பாரும், ஒருவாற் மூன் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்மூன் வேறுபடாமையும் உடைமையின் கிஸ்யு தலும் கிஸ்யாமையும் ஒருங்கேயுடைய வென்பாருமெனப் பொருட்பெற்றி கூறுவார் பலதிறத்தராவர்; அவர் எல்லார்க்கும் அவற்றது கிஸ்யாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதணேயே கூறுகின்முர். இஃதணர்க்துழி யல் லது பொருள்களிற் பற்றுவிடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

க. நில்லா தவற்றை கிலேயின வென்றுணரும் புல்லறி வாண்மை கடை.

(பா**ரி-ரை.**) எ - து, — கிஃவத்தல் இலவாகிய பொருள்களே கிஃவையுதலு டைய**ென்று கருது**கின்ற புல்லிய அறிவிஃனயுடைய**ரா**தல் துறந்தார்க் கிழிபு, எ-று.

தோற்றமுடையவத்றைக் கேடிலை வென்று கருதம் புல்லறிவால் அவற் றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற் கேதுவாகலின், அது ஃடெய்துவார்க் கிழுக் கென்பது இதஞற்கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறி வாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்திற்கேதுவாகிய தெல்வத்தின்கண்ணும் அதனேயறுபெடிக்கும் யாக்கையின்கண்ணும் ஆகஸின், வெருகென்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நில்யோகுமுமை விதேந்து கூறுப.

- (தெ ப ரை.)—கில்லாதவற்றை கிஃவில்லாதவைகளே, கிஃவின்என்று – கிஃவுடையவையென்று, உணரும்-கிஃனக்கின்ற, புல்லறிவுஆண்மை – அற்பபுத்தியை யுடையவராயிருக்கை, கடை - (துறக்தார்க்கு) இழிவு.
- 331. That ignorance which considers those things to be stable which are not so, is dishonourable (to the wise).
 - உ. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம் போக்கு மதுவிளிக் தற்று.

(பரி - கொ.) எ-து,—ஒருவன் மாட்டூப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத் தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட் காண்போர்குழாம் வர்தாற்போலும்; அதனது போகலும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயிஞற் போலும், எ-து.

பெருஞ்செல்வமெனவே, தூறக்கச்செல்வமும் அடங்கிறறு. போக்கு மென்ற எச்சவும்மையான், வருதலென்பது பெற்கும். அக்குழாங் கூத் தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃறிறத்தாற் முனேவக்து, அக்கார கைம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவ னல்விண காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிறத்தாற்குனே வக்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று.

- (தெ-ப-ரை.)—பெருஞ்செல்வம் (ஒருவனிடத்து) பெரி யசெல்வம்வருதல், கூத்தாட்டு - கூத்தாடுகல்செய்கின்ற, அவை-சபையினிடத்தே, குழாத்து அற்று - (காண்போர்) கூட்டம் வரு தல்போலும், போக்கும் - (அச்செல்வம்) போகுதலும், அது-அக்கூட்டமானது, விளிந்தது அற்று - (அக்கூத்தாட்டு முடிந்த வீடத்து) போகுதல்போலும்.
- 332. The acquisition of wealth is like the gathering together of an assembly for a theatre; its expenditure is like the breaking up of that assembly.
 - க. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்று லற்குப வாங்கே செயல்.

(பரி-ணா.) எ-து,— கில்லாத இயல்பிண்யுடைத்துச் செல்வம் ; அத சேப் பெற்ருல், அதனுற் செய்யப்படும் அறங்களே அப்பெற்றபொழுதே செய்க, எ-று.

அல்காவெண்பது திரிக்துகின்றது. ஊழுள்வழியல்லது துறக்தாராற் பெறப்படாமையின் அது பெற்றுலென்றும், ஆஃதில்வழி கில்லாமையின் ஆங்கேயென்றுங் கூறிஞர். அதஞற்செய்யப்படும் அறங்களாவன;—பய தேக்காது செய்யுங் கடவுட்பூசையும், தானமும், முதலாயின. அவை ஞானவே துவாய் வீடுபயத்தலின், அவற்றை அற்குபவென்றும் செய்கவென் றங்கூறிஞர். இவையிரண்டுபாட்டானும் செல்வஙிலேயாமை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - டை.)—செல்வம் - செல்வமானது, அற்கா - நிலே யாத, இயல்பிற்று - இயல்பையுடையதாகும்; அதுபெற்றுல்-அச் செல்வத்தைப்பெற்றுல், அற்குப - (அதனுலேசெய்யப்படும்) அற ங்களே, ஆங்கே - பெற்றபொழுதே, செயல் - செய்யக்கடவன்.

333. Wealth is perishable; let those who obtain it immediately practise those (virtues) which are imperishable.

ச. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும் வாள துணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி-ணா.) எ-து,— கானென்று அறுக்கப்படுவதொரு கால வரையறை போலத் தன்ணேக் காட்டி ஈர்க்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர், அஃதுணர்வாரைப் பெறின், எ-று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியல் நடாத்தற்பொருட்டு ஆதித் தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தாஞகக் கூறுபடாமையின் நாளென வொன்றுபோலென்றும், அது தன்னே வாளென்று உணரமாட்டாதார் நமக்குப் பொழுது போகாரின்ற தென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலின் காட்டியென்றும், இடை விடாது ஈர்தலான் வாளின் வாயதென்றும், அஃதீர்கின்றமையை உணர் வார் அரியராகலின் உணர்வார்ப்பெறி வென்றுங் கூறிஞர். உயிரென்னுஞ் சாதியொருமைப்பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மே வின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர். இவி இதனே நாளென்ப தொரு பொருள்போலத் தோன்றி உயிரை யீர்வதொரு வாளாமென் றுமைப்பாருமுனர்: எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோற்காட்டி பென்பதற்கு ஓர் பொருட்சிறப் பின்மையானும், அது வென்பது குற்றிய லுகர மன்மையானும், அஃதுரையன்மை யறிக.

(தொ-ப-னா.)—உயிர் - உயிரானது, காள்என - கா என்று அளவு செய்யப்படுவதாகிய, ஒன்று போல்-ஒருகாலவளவு போல், காட்டி - (தன்னேக்) காட்டி, ஈரும் - அறுக்துச் செல்லு கின்ற, வாளது-வாளினது வாயினிடத்தது, உணர்வார்ப்பெறின்-(அது) அறிவாரைப்பெறின்.

334. Time, which shows itself (to the ignorant) as if it were something (real), is in the estimation of the wise (only) a saw which cuts down life.

நெ. **நா**ச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்விண மேற்சென்று செய்யப் படும்.

(படு-கொ.) எ-து,—உரையாடாவண்ணம் காவையடக்கி விக்குள் எழு வதற்குமுன்னே வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைக்து செய்யப்படும், எ-று.

மேனேக்**கிவருதல் ஒருதலேயாகலா**னும், வர்**த**ுழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்**லலு** மாகாமையானும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னபொ ருது வருமென்பது இன்மையின் மேர்சென்சென்றுங் கூறிஞர். மேர்சே ரல - மண்βதல். கல்விணே செய்யுமாற்றின்மேல் வைத்து கிலேயπமை கூறியவாறு.

(தெ-ப-ரை.)—நாச்செற்று - (பேசாதிருக்கும்படி)நாவை அடக்கி, விக்குள் - விக்கலானது, மேல்வாராமுன் - எழுவதற்கு முன்னே, நல்வினே - (மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகிய) அறமானது, மேற்சென்று - விரைக்து, செய்யப்படும்-செய்யத்தகும்.

335. Let virtuous deeds be done quickly, before the hiccup comes, making the tongue silent.

சு. நெரு உலு எனெருவ னின்றில்லே பென்னும் பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,— ஒருவன் கெரு சது எனு மின்ன் அவனே இன்றில்லே யாயினுனென்று சொல்லும் கிலேயாமை மிகுதியுடைத்து இவ்வுலகம், எ-று.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தஃபையும், இன்மை இறத்தஃபையும் உணர்த்தி ஙின் தன. அவை பெண்பாற்கும் உளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாஃபை கூறிஞர். இந்நிஃபோமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—இவ்வுலகு-இந்தவுலகமானது, ஒருவன்—, நெருநல்-நேற்று, உளன்-உளைவினைன் [பிறந்தவ கொன்றபடி]; இன்ற - (அவனே) இன்றைக்கு, இல்ல- இலகுபினேன் [இறந்தா னென்றபடி], என்னும் பெருமை – என்று சொல்லும் (நிலே யோமையின்) மிகுதியை, உடைத்து – உடையதாயிருக்கின்றது.

336. This world possesses the greatness that one who yesterday was is not to-day.

எ. ஒருபொழு தம் வாழ்வ தறியார் கரு துப கோடியு மல்ல பல.

(பி-கொ.) எ-து,—ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்பும் உயிரும் இயைக் ^{திருத்}தஸ்த் தெளியமாட்டார், மாட்டா துவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய கிணவுகளே கிணேயாகிற்பர் அறிவிலாதார், எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின்மே வின்றது. காரணமாகிய வினேயின் எவே வாழ்தற்கும் அளவாகலின், அஃ தியப்படாத தாயிற்று. பலவாய கிணேவுகளாவன பொறிகளான் நுகரப் படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணேக்காரண மாமாறும், அது தம்முயற்சிகளான் வருமாறும், அவற்றைத் தாமுயலு மாறும், அவற்றிற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை கீக்குமாறும், கீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அதன்ப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்கு மாறும், அதனன் கட்டாளை யாக்குமாறும், கள்ளாரை யழிக்குமாறும், தாம் அவ்வின்பங்கள் நாகருமாறும் முதலாயின. அறிவிலாரது இயல்பின் மேல் வைத்து கிலேயாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதுப வென்பதனே அஃறி கணப் பன்மைப்பெயராக்கி உரைப்பாருமுனர்.

(தெ – ப – ரை.) — ஒருபொழுதும் – (அறிவில்லாதவர்) ஒரு பொழுதளவும், வாழ்வது – தம்முடம்பும் உஙிரும்கூடி பிருக்கை பை, அறியார் – அறியமாட்டார், (மாட்டாதிருந்தும்) கோடியும் அல்ல – கோடியளவுமன்றி, பல - (அதனிலும்) பலவாகிய நிணே வுகளே, கருதுப – நினேயாகிற்பர்.

337. Innumerable are the thoughts which occupy the mind of (the unwise), who know not that they shall live another moment.

அ. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறர் தற்றே யுடம்பொ டுயிரிடை கட்பு.

் (பரி-ணா.) எ-து,--முன் தனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனு ளிருக்த புள்ளுப் பருவம்வக்துழிப் பறக்துபோய தன்மைத்து உடம்பிற்கும் உயிர்க்கு முளதாய கட்பு, எ-து.

தனித்தொழிய வென்றதனன், முன் தனியாமை பெற்மும், அஃதா வது கருவுர்தானும் ஒன்முய்பபிறர்து வேமுர்துணேயும் அதற்கு ஆதார மாய் ரிற்றல்; அதனுல் அஃது உடம்பிற் குவமையாயிற்று; அதனுள் வேற் அமையின்றிரின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க்குவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புன்னேயே கூறினுர், பறர்துபோ தற்முழிலான் உயிரோ டொப்புமை யெய்துவது அதுவேயாகலின். கட் பென்றது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் கட்பின்றிப்போத துணர்த்திரின் றது. சேதனமாய் அருவாய் ரித்தமாய உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அரித்தமாய உடம்பும் தம்முண் மாறுகலின், விணவயத்தாற் கூடியதல் லது கட்பிலவென்ப தறிக. இனிக்குடம்பை யென்பதற்குக் கூடென்று உரைப்பாருமுளர்: அது புன்னுடன்தோன்றுமையானும், அதன்கண் அது மீண்டு புகுததுமைடமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமை யறிக.

(தெ - ப - ரை.)—உடம்போடு – உடம்புடனே, உயிரிடை– உயிருக்கு உண்டாகிப, ஈட்பு - சினேகமானது, குடம்பை-(முன் னே தனியாதிருந்த)முட்டை யானது, தனித்து ஒழிய – தனித் துக்கிடக்க, புள்–(அதனுளிருந்த) பறவை, பறந்தது அற்று – (பரு வம்வந்தவிடத்து) டறந்துபோந் தன்மையை யுடையதாகும்.

338. The love of the soul to the body is like (the love of) a bird to its egg which it flies away from and leaves empty.

கூ. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,— ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருத லோ டொக்கும்; அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோ டொக்கும், எ-று.

உறங்கு தலும் விழித்தலும் உயிர்கட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறி மாறி வருகின் முற்போலச் சாக்காமே் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் **மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து.** கிஃலயாமையே கிஃலெபெற்றவா*று* அறி **வித்தற்கு**ப் பிறப்பும் உடன்கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ளை.)—சாக்காடு - (ஒருவனுக்கு) மாணம் வருதல், உறங்குவது போலும் - தூக்கம் வருதல்போலும்; பிறப்பு - (அத ண்பின்னே) பிறப்புவருதல், உறங்கி விழிப்பதுபோலும் - தூங்கி விழித்தல் வருதல்போலும்.

339. Death is like sleep; birth is like awaking from it.

கo. புக்கி லமைக்கின் அடகொல்லோ வுடம்பினுட் செசி விருக்க வுயிர்க்கு.

(பா-கொ) எ-து,—வாதமுதலியவற்றின் இல்லாய உடம்புகளுள் ஒது க்கிருக்தே போக்த உயிர்க்கு எஞ்ஞான்றும் இருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைக்ததில்லே போலும், எ-று.

அக்கோய்கள் இருக்க அமைக்த ஞான்று இருக்கும், வெகுண்ட ஞான்று போயும், ஒருடம்பினும் கிஃபெருது வருதலால், துச்சிலிருக்தவென்றுர். பின் புறப்படாது புக்கேவிடுமில் அமைக்ததாயின், பிறர் இற்களுள் ஒதுக்கி நா தென்பதாம்; ஆகவே, உயிரோடு கூடி கிற்பதோ ருடம்பும் இல்ஃபெண் பது பெறப்பட்டது. இவை யேழுபாட்டானும், முறையே யாக்கைகட்கு வரைக்த காள் கழிகின்றவாறும், கழிக்தால் உளதாம் கிஃமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறக்த அளவிலே இறத்தலும், ஒரு கணமாயினும் கிற்குமென் பது தெளியப்படாமையும், உயிர் கீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரிய அன்மை யுமென்று, இவ்வாற்றுல் யாக்கை கிஃயாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

(தெ - ப - ரை.) — உடம்பினுள் - (வாதமுதலானவைகளது வீடுகளாகிய) உடம்புகளுள், துச்சில் இருந்த – ஒதுக்குக்குடி பிருந்து வந்த, உயிர்க்கு – உயிர்களுக்கு, புக்கில் - என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீடானது, அமைந்ததுஇன்றுகொல் – (இது வரையில்) அமைந்ததில்ஃபோலும்.

340. It seems as if the soul, which takes a temporary shelter in a body, had not attained a home.

அஃதாவதோபுறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின் கண்ணும் உளதாய பற்றிண, அவற்றது எலேயாமை கோக்கி, விடுதல் ஹீதி கார முறைமையும் இதஞனே விளங்கும்.

க. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னேத லதனி னதனி னிலன்.

(பரி - கை.) எ-து,— ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொரு ளின் டீங்கினுன் அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்தை தல் இலன், எ-று. அடுக்குகள் பன்மை குறித்தாகின்றன. கீங்குதல் - துறத்தல். ஈண்டுத் துன்பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கண் பாவத்தான் வருவனவும் ஆய இருவகைத் துன்பங்களேயுமாம். எல்லாப்பொருள்யும் ஒருங்கே விடுதல் தீல, அஃதன்றி ஒரோவொன்றுக விடினும் அவற்றுன் வருக் துன்பம் இல கூமென்பது கருத்து.

- (தெ-ப-ரை.)—யாதனின்பாதனின் (ஒருவன்) யாகொரு பொருளின்யாதொருபொருளின், நீங்கியான்-நீங்கினுன், அதனின் அதனின்-(அவன்) அப்பொருளினுலே அப்பொருளினுலே, கோ தல் - துன்பம் அனுபவித்தலே, இலன் - உடையவனுகான்.
- 341. Whatever thing a man has renounced, by that thing, he cannot suffer pain.
 - உ. வேண்டி இண்டாகத் துறக்க துறந்தவி னீண்டியற் பால பல.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாப்பொருள்களேயுக் தூறத்தலால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல; அவ் வின்பங்களே வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க, எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன—அப்பொருள்கள் காரணமாக மணமொழிமெய் கள் அலேயாது கிற்றலானும், அவை கன்னெறிக்கட்சேறலானும் வருவன. இளமைக்கண் துறக்தான் அவற்றை கெடுங்காலம் எய்துமாகலின், உண்டா கத் துறக்கவென்முர். இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப் பட்டன. இம்மைக்கண்துன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்கள் உள வாதலும் உண்டென்பதாம்.

- (தெ ப னா.) தூறந்தபின் (எல்லாப்பொருள்களேயும்) தூறந்தபின், ஈண்டு - (ஒருவனுக்கு) இப்பிறப்பிலே, இயற்பால-உண்டாகும் முறைஸம்பையுடைய இன்பங்கள், பல - பலவரம், வேண்டின் - (அவ்வின்பங்களே) வேண்டினுல், உண்டாக-(காலம்) உண்டாக, தூறக்க - (அப்பொருள்களேத்) துறக்கக்கடவன்.
- 342. After a man has renounced (all things), there will still be many things in this world (which he may enjoy); if he should desire them, let him, while it is time, abandon (the world).
 - டை. அடல்வேண்டு மைக்கன் புலக்கை விடல்வேண்டும் வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(பரி - ரை.) எ-து,—வீடெய்துவார்க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறி கட்கு உரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களேயுங் கெடுத்தல்வேண்டும்; கெடுக்குங்கால், அவற்றை நாகர்தற்பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருள் முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும், எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலே. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானும் அன்றி வாராத பொருள்கண்மேல் அல்லது வீட்டு தெறியா பெ போகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனே அடல்வேண்டு மென் றம், அஃது அப்பொருள்கண்மேற்செல்லின் அக்றுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல் மூறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லா மொ ருங்கு விடல்வேண்டு மென்றுங் கூறிஞர்.

(தெ – ப – ரை.)—ஐக்தன் – (முத்தியை அடைவோர்க்கு) செவி முதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்குரிய, புலத்தை – ஒசை முத லாகிய ஐம்புலன்களேயும், அடல்வேண்டும்-கெடுத்தல்வேண்டும், வேண்டிய எல்லாம் - (கெடுக்கும்போது) அப்புலன்களே அனுப வீத்தற்பொருட்டுத்) தாம்படைத்த பொருள்களேயெல்லாம், ஒரு ங்கு – ஒருமிச்க, விடல்வேண்டும் – விட்டுவிடல்வேண்டும்.

343. Let the five senses be destroyed; and at the same time, let every thing be abandoned that (the ascetic) has (formerly) desired.

ச. இயல்பாகு சோன்பிற்கொன் மின்மை யுடைமை மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(பி-கை) எ-து,—பற்றப்படுவ தொரு பொருளும் இல்லாமை தவஞ் செய்வார்க்கு இயல்பாம்; அஃதன்றி, ஒன்ருபினும் உடைமை அத்தவத்தை ப்போக்குதலான், மீண்டும் மயற்குதற்கேதுவாம், எ-று.

இழிவுகிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. கோன்பென்பதாஉம், மயலென்பதாஉம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலான் என்பது திரிக்துகின்றது. கோன் பைப் பெயர்த்தலான் என்பது திரிக்துகின்றது. கோன் பைப் பெயர்த்தலானை வேற்றுமைப்படுத்திக் கூட்டுக. எல்லாப் பெர ருள்கீனயும் விட்டு ஒருபொருளே விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டண வெல்லாம் மீண்டுவக்து தவத்திற் கிடையீடாய் மனக்கலக்கஞ் செய்யு மென்பது கருத்து. இவை கான்குபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-டை.)—கொன்பிற்கு-தவஞ்செய்வோர்க்கு, ஒன்று-(பற்றப்படுவது) ஒருபொருளும், இன்மை – இல்லாகிருக்கை, இயல்பு ஆகும் - இயல்பாம்; உடைமை - (ஒன்ருயினும்) உடை மை, பெயர்த்து - (அத்தவத்தைப்) போக்குதலால், மற்றும் – மறபடியும், மயல் ஆகும் - மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும்.

344. To be altogether destitute is the proper condition of those who perform austerities; if they possess anything, it will change (their resolution) and bring them back to their confused state.

டு. மற்றுக் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க அற்றூர்க் குடம்பு மிகை.

(பி - கா.) எ-தி,—பிறப்பறுத்தில் மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்; ஆனபின், அதற்கு மேலே இயைபில்லன அஞ்சில் தொடர்ப்பாடு உளவாகல் என்னும், எ-று.

உடம்பென்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும், அருவுடம்புக் கொள் எப்படும். அவற்றுள், அருவுடம்பாவதுபத்துவகை இந்திரியவுணர்வோடும் ஐவகை வாயுக்களோடும் காமவினே விணேவுகளோடும் கூடிய மனம்; இது நாண்ணுடம் பெனைவும்படும். இதன்கட்பற்று கிஸ்யாமை உணர்க்த திணை யான் விடொமைபின், விடுதற் குபாயம் முன்னர்க்கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் தின்பம் இடையமுது வருதலே உணர்க்து, இவற்முன் ஆய கட்டினே இறைப் பொழுதும் பொ*றுது* வீட்டின் கண்ணே விரைதலின், உடம்புமிகை பென் முர். இன்பதுன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம் புகளும் யானெனப்படும். இதனுன் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது.

- (தொ ப னா.)—பிறப்பு அறுக்கல் உற்ருர்க்கு பிறவியை நீக்குமுயற்கியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும் - (அதற்கு உதவியாகிய)உடம்பும், மிகை-அதிகமாம்; (ஆனபின்), மற்றும்-அதற்குமேலும், தொடர்ப்பாடு - (சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் சில பொருள்கள்) பற்றப்படுதல், எவன் - என்னுகும்.
- 345. What means the addition of other things to those who are attempting to cut off (future) births, when even their body is too much (for them).
 - கு. யானெனதென்னுஞ் செருக்கறப்பான் வானேர்க் குயர்ர்த வுலகம் புகும்.

(பரி - கொ.) எ-து,—தானல்லாத உடம்பை யானென்றும் தன்னே டியைபில்லாத பொருளே எனதென்றுங் கருதி, அவற்றின்கட் பற்றுச்செய் தற் கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் வானேர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தை யெய்தும், எ-று.

மயக்கம்-அறியாமை. அதனேக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற் பெற்ற உறுதிமொழிகளானும், யோகப்பயிற்சியானும், அவை யானெனது அன்மை தெளிக்து, அவற்றின்கட்பற்றை விடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் செருக் கது. இதனுன் இவ்விருவகைப்பற்றினேயும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—யான்என து என்னும் (தானல்லாதவுடம் பை) யானென்றும் (தன்ஞேடு சம்பந்தமில்லாத பொருளே) என தென்றும் நினேத்து அவைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவாகிய, செருக்கு - மயக்கத்தை, அறுப்பான்-கெடுப்பவன், வானேர்க்கு -தேவர்க்கும், உயர்ந்த - அடைதற்கரிதாகிய, உலகம் - முத்தியுல கத்தில், புகும் - செல்லுவான்.
- 346. He who destroys the pride which says "I," "mine," will enter a world which is difficult even to the Gods to attain.
 - **எ. ப**ற்றி விடா**அ** விடும்பைகள் பற்றி*ணப்* பற்றி விடோஅ தவர்க்கு.
- (பரி-கொ.) எ-து,—இருவகைப்பற்றினேயும் இறுகப் பற்றி விடாதா கைப் பிறவித் துன்பங்கள் இறுகப் பற்றி விடா, எ-று.

இறுகப்பற்று தல் - காதல்கூர் தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். இதனுல் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லேயென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) பற்றினே (இருவகைப்) பற்றுக்களேயும், பற்றி – இறுகப்பற்றி, விடாதவர்க்கு – விடோதவரை, இடும்பை கள்-துன்பங்கள், பற்றி – இறுகப்பற்றி, விடா-விட்டு மீங்காவாம்.
- 347. Sorrows will never let go their hold of those who give not up their hold of desire.
 - அ. தஃப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி வஃப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(பரி-கொ.) எ-து,— முற்றத்துறைந்தார் வீட்டிணத் தஃப்பட்டார்; அங் தனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வஃயுட்பட்டார், எ-று.

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களேயும், இருவகை உடம்பினேயும் உவர்த்தப்பற்றற விடுதல். அங்கனக் துறவாமையாவதுஅவற்றுள் யாதா ஓமொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தஃலப் பட்டாரென்றும், பொய்க்கெறிகண்டே பிறப்புவஃலயு ளகப்படுதலின், மய ங்கியென்றுங் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-னை)— தீரத்துறந்தார் முழுதுந்துறந்தவர், தஃப் பட்டார் - (முத்தியை) அடைந்தவராவார், மற்றையவர் - அப் படித் துறவாதவர், மயங்கி-மருண்டு, வஃப்பட்டார் – (பிறப்பா கெய) வஃவில் அகப்பட்டவராவார்.
- 348. Those who have entirely renounced (all things and all desire) have obtained (absorption into God); all others wander in confusion, entangled in the net of (many) births.
 - கூ. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று ஙிலேயாமை காணப் படும்.

(பரி - ரை.) எ - தி,— ஒருவன் இருவகைப்பற்றும் அற்றபொழுதே, அப்பற்றது அவன்பிறப்பையதுக்கும்; அளவயருதபொழுது அவற்ருற் பிறக்திறக் துவருகின்ற கிலேயாமை காணப்படும், எ-று.

கோரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமைபற்றி, பற்றற்ற கண்ணே யென்றுர்; ''அற்றது பற்றெனி லுற்றது வீடு'' என்பதாஉம் அத பற்றிவந்தது. இவை பிரெண்டுபாட்டாதும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப் பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—பற்ற அற்ற கண்ணே - (ஒருவன் இருவ கைப்) பற்றுக்களேயும் அற்றபொழுதே, பிறப்பு - (அப்பற்றறு இ யானது அவனது) பிறவியை, அறுக்கும் - ஒழிக்கும், மற்று -அனவ அருதபொழுது, கிஸேயாமை - (அவற்ருற்பிறக்தும் இறக் தேம் வருதிற) கிஸேயாமையானது, காணப்படும் - அறியப்படும்.

- 349. At the moment in which desire has been abandoned, (other) births will be cut off; when that has not been done, instability will be seen.
 - கo. பந்தாக பற்றற்றுன் பற்றினே பப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடேற்கு.

(படு-கொ.) எ-து,—எல்லாப்பொருளேயும் பற்றிகின்றே பற்றற்ற இறை வன் ஓதிய வீட்டுகெறியை இதுவே கன்னெறியென்று மனத்துக்கொள்கு; கொண்டு, அதன்கண் உபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வர்த பற் அவிடுதற்கு, எ-று.

கடவுள் வாழ்த்திற் கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்கு கென் துர். பற்றற்குன் பற்றென்புழி ஆருவது செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது. ஆண்டுப் பற்றென்றது பற்றப்படுவதனே. அதன்கண் உபாயமென்றது தியா னசமாதிகளே. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாய்வரும் உடம்பிற்பற் நினே. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனுற் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—பற்று – (விடாதுவர்த) பற்று, விடற்கு – விடுதற்கு, பற்று அற்றுன் - (எல்லாப்பொருளேயும் பற்றிலின்றே) பற்றற்ற கடவுளாற் சொல்லப்பட்ட, பற்றினே – முத்தி கெறி யை, பற்றுக-(இஃதே நன்னெறியென்று) மனத்துட் கொள்ளக் கடவர், அப்பற்றை – அதனிடத் துபாயத்தை, பற்றுக – மனத் தாற் செய்யக்கடவர்

350. Desire the desire of him who is without desire; in order to renounce desire, desire that desire.

ந.சு.-ம். அதி—மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது பிறப்பு வீச்கீனயும், அவற்றின் காரணங்களேயும், விபரீத ஐயங்களான் அன்றி உண்மையா ஹணர்தல். இதனே வடதாலார் தத்துவ ஞானமென்ப. இதுவும் பற்றற்ருன் பற்றினேப் பற்றியவழி உளதாவதாக வின், அக்காரணவொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் அணரு -மருளான மாணுப் பேறப்பு.

(பரி - ரை.) எ-து,—மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென் அணரும் விபரீதவுணர்வானே உளதாம் இன்பமில்லாத பிறப்பு, எ-று.

அவ்விபரீத வுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவிணப்பயனும், கடவுளும் இவ்ஸேயெனவும், மற்றும் இத்தன்மையவுஞ்சொல்லும் மயக்கதால் வழக்கு கடை மெய்த்தால் வழக்கெனத்துணிதல்: குற்றியை மகனென்றும், இப்பியை வெள்ளியென்றும், இவ்வாறே ஒன்றணப்பிறிதொன்றுகத்துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சையென்பண ஒருபொருட்கிளவி. காகர், விலங்கு, மக்கள், தேவரென்றும் கால்வகைப் பிறப்பினு முன்னது, துன்பமேயாகவின், மாளுப்பிறப்பென்றுர். இதனுற் பிறப்புத் துன்பமென் பதுஉம், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சையென்பது உங் கூறப்பட்டன.

- (இத ப டை.) —பொருள் அல்லவற்றை-மெய்ப்பொருள்க எல்லாதவைகளே, பொருள் என்று – மெய்ப்பொருள்களென்று, உணரும் – அறிகின்ற, மருளான்-விபரீதஞானத்திலை, மாளுப் பேறப்பு – மாட்சிமைப்படாதப்றவி [இன்பமில்லாத பிறவியென்ற படி], ஆம் – உண்டாகும்.
- 351. Inglorious births are produced by the confusion (of mind) which considers those things to be real which are not real.
 - உ. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணிங்கி மாசஅ காட்சி யவர்க்கு.

(படு-கை.) எ-து,—அவிச்சையினீங்கி மெய்யுணர்விண் உடையராயி ஞர்க்கு அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பிண் கீக்கி வீட்டிக்கை கொடுக்கும், எ-று.

இருள் – நாகம், அஃத ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மேனின்றது; கீங்கியெனத் தொடைகோக்கி மெலிக்துகின்றது; கீங்கவென்பதன் திரி பெனினும் அமையும். மருணீங்கியென்னும் விணயெச்சம் காட்சியவரென் ஓங் குறிப்புவிணப்பெயர் கொண்டது. மாசறுகாட்சியென்றது கேவல வுணர்வின். இதனுல் வீடாவது கிரதிசய இன்பமென்பதாஉம், அதற்கு கிமித்தகாரணம் கேவலப்பொருளென்பதாஉங் கூறப்பட்டன.

(தெ – ப – டை.)—மருள் நீங்கி - அவ்பிபெரீத ஞானத்திலிரு ந்து நீங்கி, மாசு அறு - குற்றமற்ற, காட்சியவர்க்கு - மெய்யறி வையுடையைவராயினவர்க்கு, (அம்மெய்யறிவானதா) இருள்-பிற வியை, நீங்கி – நீங்கச்செய்து, இன்பம் – முத்நியை, பயக்கும்-. கொடுக்கும்.

352. A clear, undimmed vision of things will deliver its possessors from the darkness of future births, and confer the felicity (of heaven).

டி. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிக்தார்க்கு வையத்தின் வான கணிய துடைத்து.

(பரி-கை ா.) எ-து,— ஐயத்தினின்று கீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு எய்தி கின்ற கிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் கணித்தாத லு டைத்து, எ-று.

ஐயமாவது - பலதஃலயாயவுணர்வு. அஃதாவதமறுபிறப்பும், இருவி னேப் பயதும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிற வாது சிற்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ கயிரு அரவோவெனத் தாணி யாது சிற்பதும் அது. ஒருவாற்ருற் பிறர்மதங் கணேச்து தம்மதசிறுத்தல் எல்லாச் சமயதாலகட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்க ளுள் யாது மெய்யென சிகழும் ஐயத்திணே யோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம் மூலுபவத்தானீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை ஐயத்தினீங்கித்தெனிக் தாரென்றும், அவர்க்கு அவ்வனுபவ வுணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டை உலகியலுணர்வு தார்க்துவருமாகலின், அதனேப் பயன்மேலிட்டு வையத் தின் வானகணியதுடைத்தென்றும் கூறிஞர்; கூறவே, ஐயவுணர்வும் பிறப் பிற்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—ஐயத்தின் கீங்கி சக்தேகத்திலிருக்து கீங்கி, தெளிக்தார்க்கு - மெய்ப்பொருளே உணர்க்தவர்க்கு, வையத்தின்-(அடைக்து நின்ற) நிலவுலகத்தினும், வானம் - (அடையக் கட வதாகிய) வீட்டுலகம், கணியது – அடைக்ததாதலே, உடைத்து-உடையதாம்.
- 353. Heaven is nearer than earth to those men of purified minds who are freed from doubt.
 - ச. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(பரி-கொ.) எ-து,—செல்லப்படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான் ஐக் தாகியவுணர்வு அவற்றைவிட்டுத் தம்வயத்ததாய வழியும், அதஞற் பயனில் மேயேயாம் மெய்யினே யுணர்தலில்லாதார்க்கு, எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம் அஃதெய்துதலாவது மடங்கி ஒருதஃப்பட் டுத் தாரஃணக்கண் சிற்றல். அங்ஙனகின்றவழியும் வீடு பயவாமையின், பய மின்றென்மூர். சிறப்பும்மை எய்துதற்கருமை விளக்கிசின்றது. இவையி ரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர் வுடையார்க்கே வீடுளதென மெய்யுணர் வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.) மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு மெய்யை அறித வில்லாதவர்க்கு, ஐந்து உணர்வு (ஒசை ஊற ஒளி சுவை நாற்றம் இவ்வைந்து புலன்களிலும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு, எய்தியக்கண்ணும் (அப்புலன்கீராவிட்டுத்) தமக்கு வசப்பட்டவிடத்தும், பயன் (அதனுலே)பிரயோசனம், இன்று இல்லே.
- 354. Even those who have all the knowledge which can be attained by the five senses, will derive no benefit from it, if they are without a knowledge of the true nature of things.
 - டு. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தா**யி**னு மப்பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாதொருபொருள் யாதோரியல்பிற்முய்த் தோன் றினும் அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கணின்று மெய்யாகிய பொருளேக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது, எ-று.

பொருள்தோறம் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்ப ணேகணேக் கழித்து, ரின்றவுண்மையைக் காண்பதென்றவாருயிற்று. அஃ தாவது—கோச்சேரமான் யாணேக்கட்சேஎய் மாக்தாஞ்சொலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர் சாதியும், சேரமானென்பதொரு குடியும், வேழகோக்கிணேயுடையானென்பதோர் வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெய ரும், மாக்தரஞ்சொலிரும்பொறையென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒரு பொருளின்கட் கற்பணேயாகலின், அவ்வாறுணராது கிலமுதல் உயிரீருகிய தத்துவங்களின் தொகுதியெனவுணர்க்து, அவற்றை கிலமுதலாகத்தத்தம் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டுசென்றுற் காரணகாரியங்கள் இரண்டு மின்றி முடிவாய் கிற்பதனே யுணர்தலாம். எப்பொருளென்ற பொதுமை யான் இயங்குதிணேயும் கிலேத்திணேயுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வா நேயுணரப்படும். இதனை் மெய்யுணர்வினது இலக்கணங்கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-டை.) — எப்பொருள் - யாதொருபொருள், எத்தன் மைத்து ஆயினும் - யாதோரியல்புடையதாய்த் தோன்றினும், (அத்தோன்றிய விதத்தைக் கண்டு விடாமல்), அப்பொருள் -(தோன்றிய) அப்பொருளிடத்திருந்தும், மெய்ப்பொருள் – மெய் யாகிய பொருளே, காண்பது – அறிவது, அறிவு-மெய்யறிவாம்.

355. (True) knowledge is the perception concerning every thing of whatever kind, that that thing is the true thing.

சு. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள கண்டார் தஃப்படுவர் மற்றீண்டு வாரா செறி.

(பரி-ரை.) எ-து,—இம்மக்கட் பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகணே அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற் கேட்டு அதனை் மெய்ப்பொருணே யுணர்க் தவர் மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத கெறியையெய்துவர், எ-று.

சேற்றென்றத்தைல் பலர்பக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், ஈண்டென் நத்தைல் வீடுபேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற் ரும். ஈண்டுவாராகெறி வீட்குகேறி: வீட்டிற்கு சிமித்தகாரணமாய முதற் போருளே உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று:—அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவ னேயென்பன. அவற்றுள்கேள்வி இத்தைற் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)— ஈண்டு - இம்மைபிலே, கற்று - (உபதேசத் தைஞாஞசாரியரிடத்தே) கேட்டு, மெய்ப்பொருள் - (அதஞல்) உண்மைப்பொருளோ, கண்டார் - உணர்ந்தவர், மற்று ஈண்டு -திரும்பி இப்பிறப்பினிடத்து, வாராநெறி - வாராதவழியை, தீஃப்படுவர் - அடைவார்.

356. They, who in this birth have learned to know the true being, enter the road which returns not into this world.

எ. ஒர்த்தள்ள முள்ள துணரி னெரு த**ல்யாப்** பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

(பிடி-கை.) எ-து,— அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருண ஒரு இதன்னம் அனவைகளானும் பொருந்துமாற்குனுக் தெளிய ஆராய்க்து, அதனை முதற்பொருணயுணருமாயின் அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புனதாக சினக்கவேண்டா, எ-று, ஒரு தீலையாவோர்த் தென இமையும். **அளவைகளும் பொருக்துமாறும்** மேலே உரைத்தாம். இதனுல் விமரிசங் கூறப்பட்ட**து.**

- (தெ ப ரை.) உள்ளம் (அப்படிகேட்கப்பட்ட உப தேசப்பொருளே ஒருவனது) உள்ளமானது, ஒருதலே ஆக - நிச் சயப்பட, ஒர்ந்து – (பிரமாணங்களாலும் யுத்தியீணும்) ஆரா ய்ந்து, உள்ளது – (அதனைல்) முதற்பொருளே, உணரின் - அறியு மாயின், பிறப்பு - (அவனுக்குப்) பிறவியுள்ளதாக, பேர்த்து – மாறி, உள்ளவேண்டா - நிணக்கவேண்டுவதில்லே.
- 357. Let it not be thought that there is another birth for him whose mind having thoroughly considered (all it has been taught), has known the true being.
 - அ. பிறப்பென்னும் பேதைமை **நீங்கச் சிறப்பென்னு**ஞ் செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சை கெட வீட்டிற்கு கிமித்தகாரணமாய செவ்வியபொருளேக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது, எ-று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொரு ளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக்குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏணயநான்கிற்குங் காரணமாத ஹடைமையின், அச்சிறப்புப் பற்றி அதனேயே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறிஞர். எல்லாப்பொரு னினுஞ் சி*றந்ததாகலான்*, வீடு சிறப்பெ**ன**ப்பட்ட*து*. தோற்றக்கேமிகளின் மையின் சித்தமாய், கோன்மையாற் றன்னேயொன்றுங் கலத்தலின்மையின தாய்தாய்த், தானெல்லாவற்றையுங் கலக்து கிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்**றி,** அதனேச் செம்பொ ருளென்ருர். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும், உள்ளதெனவுக், கூறியதுஉம் இதைபற்றியெனவுணர்க. அதனேக்காண்கையாவது, உயிர் தன்னவிச்சை கெட்டு அதனேடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதணேச் சமா இயெனவுஞ் சுச்பிலேத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர் உடம்பினீங்குங்கால த்து அதனுல் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது, அஃத அதுவாய்த் தோன்று மென்பது எல்லா ஆகமங்கட்குர்துணிபாகலின், வீடெய்துவார்ச்கு அக்கா லத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவணே கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப்பொ ருவாயே பாவித்தல்வேண்டுதலான், அதனே முன்னே பயிற்லாய இதனின் மிக்கவுபாயமில்ஃயென்பதறிக. இதனுற் பாவளே கூறப்பட்டது.

- (தொப கொ.)—பிறப்பு என்னும் பிறவிக்கு முதற்காரணை மெனப்படுகிற, பேதைமை – அஞ்ஞானமானது, நீங்க – கெட, சிறப்பென்னும் – மோக்ஷத்துக்கு நிமித்தகாரண மெனப்படுகிற, செம்பொருள் – செவ்வியபொருளே, காண்பது – அறிவது, அறி வு – (ஒருவனுக்கு) மெய்யறிவாம்.
- 358. True knowledge consists in the removal of ignorance, which is (the cause of) births, and the perception of the true being who is (the bestower of) heaven.

கூ. சார்புணர்க்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச் சார்தார சார்தரு கோய்.

(படு-கை.) எ-து,— ஒருவன் எல்லாப்பொருட்குஞ் சார்பாய அச் செம்பொருளே யுணர்க்து இருவகைப்பற்றும் அற ஒழுகவல்லனுயின் அவனே முன் சாரக்கடவனவாய் சின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர் வொழுக்கங்களே அழித்தப் பின்சாரமாட்டா, எ-று.

ஆகுபெய**ராற்** சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்ருர்**.** ஈண்டொழுக்கமென்றது யோககெறி யொழுருதலே. அஃஅ இயமம், கிய மம், இருப்பு, உயிர்சிலே, மனவொருக்கம், தாரணே, திபானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவற்றின் பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்; யோகதூல்களுட்காண்க. மற்றுச்சார்தராவெனஇயையும். சாரக்கடவன வாய் கின்ற துன்பங்களாவன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவில் நி. மீட்டப்பட்ட வினேகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறக்த வுடம்பான் மூகக்து கின்றனவும் ஒழியப் பின்னு மனுபவிக்கக் கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின் முன்னிருள்போல் ஞானபோகங்களின் முன்னர்க் கெடுதலான், அழித்துச் சார்தராவென்றுர். இதணே ஆருகதர் உவர்ப்பென்ப. பிறப்பிற்குக்காரணமாகலான், நல்விணப் ப்பனும் கோயெனப்பட்டது. மேல்மூன்றுபாயத்தானும் பரம்பொருண உணரப் பிறப்பறுமென்றுர். அஃது அறம் வழிக்கிடர்த துண்பங்களெல் லாம் என்செய்யுமென்னுங் கடாவை யாசங்கேத்து அவை ஞான யோகங் ாளின் முதிர்ச்சி யுடைய வுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறு சார் பின்மையானும் கெட்டுவிடுமென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—சார்பு - (ஒருவன்) எல்லாப்பொருள்களுக் கும்) சார்பாகிய அச்செம்பொருள், உணர்ந்து - அறிந்து, சார் பு - இருவகைப்பற்றுக்களும், கெட - கெடும்படி, ஒருகின்-நடக் கவல்லவனுயின், சார்தரும் - (முன் அவணேச்) சேர்தற்குரியவை யாய்நின்ற, நோய் - துன்பங்கள், அழித்து - (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) கெடுத்து, மற்றுசார்தாா - பின்சேரமாட்டா வாம்.

359. He, who so lives as to know him who is the support of all things and abandon all desire, will be freed from the evils which would otherwise cleave to him and destroy (his efforts after absorption).

கo. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற கூமங் கெடக்கெடு சோய்.

(படு - கை.) எ - து,—ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையார்க்கு கிழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னும் இக்குற்றங்கண் மூன்றனுடைய பெயருங்கூடக் கெடுதலான், அவற்றின் காரியமாய விணப்பயன்கள் உள காகா, எ-று.

அகாதியாய அடிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்கார மும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப் ^{போருட்}கட் செல்லும் ஆரையும், அதுபற்றி அதன் மறுதலேக்கட் செல் துங் கோபமுமென வடதாலார் குற்றமைக்கென்றுர்; இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணு மடங்குத லான், மூன்றென்றுர். இடையறுத ஞானயோகங்களின் முன்னர் இக்குற் றங்கள் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னர்ப் பஞ்சுத்துய்போலு மாகலின், அம் மிகுதி தோன்ற இவை மூன்றமைங் கெடவென்றுர். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றுக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிவு. கோயென்பது சாதி யொருமை. காரணமாய அக்குற்றங்களேக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இரு விணேகளேச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவதுன்பங்களு மில்ஸ்யென் பது இதனுற்கூறப்பட்டது. முன்டேக்ததுன்பங்களும் மேல்வரக்கடவதுண் பங்களும் இலவாதல் மெய்யுணர்வின் பயனுகலின், இவை பிரண்டுபாட்டும் இவ் வதிகாரத்த வாயின. இவ்வாற்றுனே மெய்யுணர்க்கார்க்கு கிற்பன எடுத்த வுடம்பும் அதுகொண்ட விணப்பயன்களுமே யென்பது பெற்றும்.

(தெ - ப - ரை.)—காமம்வெகுளிமயக்கம் - (குரனயோகர் களின் முதிர்ச்சி யுடையவர்க்கு) விருப்பு வெறுப்பு அஞ்ஞர னம் எனப்படுகிற, இவைமூன்றன்-இக்குற்றம்மூன்றனதை, காமம்-பெயரும், கெட - கெடுதலால், கோய் - (அவைகளின் காரியங்க ளாகிய) விணேப்பயன்கள், கெடும் – உண்டாதவில்லே.

360. If the very names of these three things, desire, anger, and confusion of mind, be destroyed, then will also perish the evils (which flow from them).

டைஎ - ம். அதி—அவாவ ற த்தல்.

அஃதாவது மூன்னும் பின்னும் விணேத்தொடர்பறுத்தார்க்கு கடுவு கின்ற உடம்பும் அது கொண்ட விணப்பயன்களும் சின்றமையின், வேத ணேபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கண்மேற் பழைய பயிற்சி வயத்தான் கிணேவு செல்லுமன்றே, அக்கிணேவும் அவிச்சையெனப் பிற விக்கு வித்தாமாகலின், அதனே இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வான் அறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுக் தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

(பரி - கை.) எ - து,— எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலத்துங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினே விளேக்கும் வித்து அவரவென்று சொல்லுவர் தூலோர், எ-று.

உடம்பு நீக்கிப்போக்காலத்த அடுத்த வினேயும், அது காட்டுக்கதி நிமித்தங்களும், அக்கதிக்கண் அவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதணப் பிறப்பீனும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுன தாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சர்ப்பிணி அவ சர்ப்பிணி யென்னுங்கால வேறுபாட்டினும், அது வித்தாதல் வேறுபடா மையின் எல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்

Digitized by Google

கட்கும் ஒத்தலான் என்பவென்றுங்கூறிஞர். இதனுற் பிறப்பிற்கு அவர வித்தாதல் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—எல்லா வுயிர்க்கும் – உயிர்களுக்கெல்லாம், எஞ்ஞான்றும் – எக்காலத்திலும், தவா – கெடாதுவருகின்ற, பிறப்பு - பிறவியை, ஈனும் – விளேப்பதாகிய, வித்து – காரணம், அவா – ஆசையாகும், என்ப – என்று (தாலோர்) சொல்லுவார்.

361. (The wise) say that the seed, which produces unceasing births, at all times, to all creatures, is desire.

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(படு-கை.) எ-து,— பிறப்புத்துன்பமாதல் அறிர்தவன் ஒன்றை வேண் டின் பிறவாமையை வேண்டும்; அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருஃளயும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம், எ-று.

அரா இயாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களாற்றுன்பமுற்று வருவென்றமையை உணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணேயாகலின் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஈண்டைச்சிற்றின்பங்கரு இ ஒருபொ ரூள் அவாவின் அது பிறப்பீனும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத தன் பமே விளத்தலின், அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங்கூறினர். பிறவாமையின் சிறப்புக்கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின் நமையின், மற்று விணமாற்றின்கண் வந்தது.

(தெ-ப-ரை.) —வேண்டுங்கால் - (பிறப்புத் துன்பமாயிருக் கையை அறிந்தவன் ஒன்றை) வேண்டினல், பிறவாமை - பிறவா சிருக்கையை, வேண்டும் - விரும்பும்; அது - அப்பிறவாமையா னது, வேண்டாமை - (தான் ஒருபொருளேயும்)விரும்பாமையை, வேண்ட - விரும்ப, வரும் - (அவனுக்குத்) தானே உண்டாம்.

362. If any thing be desired, freedom from births should be desired; that (freedom from births) will be attained by desiring to be without desire.

டை. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லே யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

(பரி-கை.) எ-து,— ஒருபொருளேயும் அவாவாமையை ஒக்கும் விழு பிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கண் இல்லே; இனி அவ்வள வேஅன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனே ஒப்பதில்லே, எ-று.

மக்கள் செல்வமும் தேவர்செல்வமும் மேன்மேல்கோக்கக் கீழாதலு டைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென் தும், அதற்கு இரண்டுலகினும் ஒப்பதில்ஃவெயன்றுங்கூறிஞர். அகமஅளவை போலாது காட்சியளவை எல்லாரானுக் தெளியப்படுதலின், மக்கள்செல் வம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச் செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—வேண்டாமை அன்ன (ஒருபொருளேயும்) விரும்பாமைபோலும், விழுச்செல்வம் – மேலா கிய செல்வமா னது, ஈண்டு – (காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்தில், இல்லே–இலது, (அவ்வளவேயன்றி), ஆண்டும் - (கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்தி லும், அஃது ஒப்பது – அதுபோல்வது, இல் – இல்லே.
- 363. There is in this world no excellence equal to freedon from desire; and even in that world, there is nothing like it.

சு. தூஉய்மை யென்ப **தவாவின்**மை ம*ற்*றது வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

(படு - ரை.) எ-து, - ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப் படுவது அவர வில்லாமை; அவ்வவாவில்லாமைதான் மெய்ம்மையை வேண்டத் தானே உண்டாம், எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனேத் தாய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தாய்மையென் பதவா வின்மையென்றும், மெய்ம்மையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெய்ம்மையென்றுங் கூறிஞர். மற்று மேலேயதுபோல வின்மாற்றின்கண் வர்தது. வேண்டுதல் - இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற் குப் பரம்பளையானன்றி கேரேயேதுவென்பதாஉம் அது வரும்வழியும் இதனுற் கூறப்பட்டன.

- (தெ-ப-ரை.) தூய்மை என்பது (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படுவது, அவாஇன்மை ஆசையில்லாமையாம்; அது - அவ்வாசையில்லாமை, வாய்மை - மெய்ம்மையாகிய கடவுள், வேண்ட - விரும்ப, வரும் - தானேயுண்டாம்.
- 364. Purity (of mind) consists in freedom from desire; and that (freedom from desire) is the fruit of the love of truth.

டு. அற்றவ சென்பா ரவாவற்ரூர் மற்றைய**ா** ரற்ருக வற்ற திலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறவி அற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு கேரேயேதுவாகிய அவா அற்றவர்கள்; பிற ஏதுக்கனற்று அஃதொன்றும் அருதவர்கள், அவற்ருற் சிலதுன்பங்க ளற்றதல்லது, அவர்போற் பிறவி அற்றிலர், எ-று.

இதனைல் அவாவறுத்தாதது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமு கத்தானுங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—அற்றவர் என்பார் – (பிறவி) அற்றவரென்று சொல்லப்படுமவர், அவாஅற்முர் – (அதற்குகோ ஏதுவாகிய) ஆசை அற்றவர்; மற்றையார் – பிற ஏதுக்கள் அற்று அதுவொண் நம் அருதவர், அற்று ஆக அற்றதுஇலர் – (அவ்வேதுக்களாலே சில துன்பங்கள் அற்றவரல்லாமல்) அவர்போற் பிறவியற்றிலர்.

365. They are said to be free (from future birth) who are freed from desire; all others (who, whatever else they may be free from, are not freed from desire) are not thus free.

சு. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவின் வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

(பி-கொ.) எ-து,— மெய்யுணர்தல்ஈருகிய காரணங்களெல்லாம்எய்தி அவற்றுன் வீடெய்தற்பாலஞாய ஒருவனே மறவிவழியாற் புகுர்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் செடுக்க வல்லது அவா; ஆகலான் அவ்வவா வை அஞ்சிக்காப்பதே தோறவறமாவது, எ-ஹு.

ஓருமென்பன அசைிலே. அகாதியாய்ப் போக்க அவா, ஒரோவழி வாய்மை வேண்டி வியாழிக்து பராக்காற் காவானுயின், அஃதிடமாக அவனறியாமற்புகுக்து, பழையஇயற்கையாய் கின்று பிறப்பிண்யுண்டாக் குதலான், அதணேவஞ்சிப்பதென்றுர். காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலே இடைவிடாது பயின்று அதசெய்யாமற் பரிகரித்தல். இதனுல் அவாவின் குற்றமும் அதனேக் காப்பதே அறமென்பதாஉங் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)— ஒருவணே-(துறந்த) ஒருவண, வஞ்சிப்பது-பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக்கெக்கவல்லது, அவா – ஆசையாம் (ஆகலால்),அஞ்சுவது-(அவ்வவாவை)அஞ்சிக்காப்பதே, அறன்-துறவறமாம்,

366. It is the chief duty of (an ascetic) to watch against desire with (jealous) fear; for it has power to deceive (and destroy) him.

எ. அவாவினே யாற்ற வறுப்பிற் றவாவின் தான்வேண்டு மாற்றுன் வரும்.

(ப**ரி-ரை.)** எ-து,— ஒருவன் அவாவிணேயஞ்சித் துவரக்கெடுக்கவல்ல ஒயின், அவனுக்குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினே தான் விரும்புரெறி யானே உண்டாம், **எ-**து.

கொடாமை – பிறவித்தான்பங்களான் அழியாமை. அதற்கேதோவாகிய வினேயென்றது – மேற்சொல்லிய துறவறங்களே. விண் – சாதியொருமை. நான் விரும்புகெறி – மெய்வருந்தாகெறி. அவாவிண் முற்ற அறுத்தானுக்கு வேறறஞ்செய்யவேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதைல் அவாவறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டதே.

(தெ-ப-னா.)—அவாளினே - (ஒருவன்) ஆசையை, ஆற்ற அபைப்பின் - முழுதுமறுத்தால், [வஞ்சித்தும் வாராமற்கெடுக்க வல்லவனுடு வென்றபடி], (அவனுக்கு) தவானினே - கெடாமை க்கு ஏதுவாகியசெயல், கான்வேண்டும்ஆற்முல் – கான்விரும்பும் வழியினல், வரும் – உண்டாகும்.

367, If a man thoroughly cut off all desire, the deeds, which confer immortality, will come to him, in the path in which he seeks them.

அ. அவாவில்லார்க் கில்லாகுக் துன்ப மஃ துண்டேற் றவாஅது மேன்மேல் வரும்.

(பரி-கொ.) எ-து,—அவாவில்லாதார்க்கு வரக்கடவதொரு தான்பமும் இல்லே; ஒருவற்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம் இன்றி அஃதொன்றும் உண் டாபின், அதனுனே எல்லாத் தான்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும், எ-று.

உடம்பு மூகக்தைகின்ற தன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், எண்டுத்துன்பமென்றது, இதுபொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வன வற்றை. தவாதுமேன்மேல் வருமென்றதனுன், மூவகைத் துன்பங்களு மென்பது பெற்றும். இதனுல் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென் பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-டை.)—அவாஇல்லார்க்கு - ஆசை பில்லாதவர்க்கு, தன்பம் - (வரக்கடவதை) ஒரு துன்பம், இல்லாகும் - இல்லேயா கும்; (ஒருவனுக்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம் இல்லாதிருந்தும்), அஃ து உண்டேல்-அவ்வொன்றுமாத்திரம் உண்டாயின், தவாது-(அதனைல் எல்லாத்துன்பங்களும்) முடிவில்லாமல்; மேல் மேல்-மேலுமேலும், வரும் - உண்டாகும்.

368. There is no sorrow to those who are without desire; but where that is, (sorrow) will incessantly come, more and more.

கூ. இன்ப மிடையரு நீண்டு மவாவென்னுக் துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(பெரி-கொ.) எ - து,—அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துண் பம் ஒருவற்குக்கெடுமாயின், அவன் வீடு பெற்றவழியே அன்றி உடம்போடு சின்றவழியும் இன்பம் இடையருது, எ-து.

துன்பத்துட்டுன்பம் - ஏணேத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருக் துன்பம். விளேவின்கண்ணே அன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுக் துன்பமாக லின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுக் துன்பத்துட்டுன்பமென்றும், அது கெட்டார்க்கு மனக்த டுமாருது கிரம்பி கிற்றலான் குண்டுமின்பமிடையருதென்றுங் கூறிஞர். இனி சுண்டு மென்பதற்குப் பெருகுமென் ஹனாபபாருமுளர். இதஞல் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு கின்றே எய்துவரென்பது கூறப் பட்டது.

(தெ-ப-**ரை.) அவா**என்னும் - ஆசைஎன்று சொல்லப்படு செற, துன்பத்**துள் துன்**பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்ததுன்பமா னது, கெடின் - (ஒருவனுக்குக்) கெமொயின், (அவன்முக்கி பெற்றவிடத்தேயல்லாமல்) சுண்டும் - இங்கேயும் [உடம்போடு கூடியின்றவிடத்தும் என்றபடி], இன்பம் – சுகம், இடையருது– கடுவே கீங்காது.

369. Even while in this body, joy will never depart (from the mind, in which) desire, that sorrow of sorrows, has been destroyed.

க**ு. ஆரா வி**யற்கை **ய**வாகீப்பி னக்கிஃயே பேரா வியற்கை தரும்.

(படு-கொ.) எ - து,—ஒருகாலும் கிரம்பாத இயல்பிண்யுடைய அவா விண் ஒருவன் கீக்குமாயின், அக்கீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான் அம் ஒருகிலேமையனும் இயல்பைக் கொடுக்கும், எ-அ.

கிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் கிலேயாமையின் வேண் டாதனவாய பொருள்கின வேண்டி. மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச் சிக்கு அளவின்மையின், கீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவற் சிகளும் பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புகளும் முதலாயினவின்றி உயிர் கிர இசய வின்பத்ததாய் கிற்றவின், வீட்டிக்கப் பேராவியற்கை யென்றும், அஃது அவா கீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலேயாகவின், அக்கிலேயே தருமென் அம் கூறிஞர்.

"கன்றுஞாலங் கடக்துபோய் கல்லிக்திரிய மெல்லாரீத் தொன்றுய்க்கிடக்த வரும்பெரும்பா மூலப்பிலதனே யுணர்க்துணர்க்து சென்றுங்கின்ப துன்பங்கள் செற்றுக்கினக்து பசையற்று லன்றேயப்போ தேவீடு மதுவேவீடு வீடாமே."

என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வக்தது. இக்கிலேமையுடையவின் வடதாலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதஞல் வீடாவது இதுவென்பதாஉம் அஃது அவா வறத்தார்க்கு அப்பொழுதே உளதாமென்பதாஉங் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.) — ஆராஇயற்கை - (ஒருபோதும்) கிரம்பாத இயல்பையுடைய, அவா – ஆசையை, கீப்பின் – (ஒருவன்) விடு வாஞஙின், (அவ்விமிகை) அக்கிஃபே - (அவனுக்கு) அப்போ தே, பேராஇயற்கை - எப்போதும் ஒரு கிஃமையஞக்தன்மையை, தரும் - கொடுக்கும்.

370. The removal of desire, whose nature it is never to be satisfied, will immediately confer a nature that can never be changed.

து நவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றுன் இம்பை மறுமை வீடென்னுமூன்றஃனயும் பயத்தற் சிறப்புடைத்தாய அறங்கூறிஞர்; இனிப் பொருளும் இன்பமுங் கூறுவார், அவற்றின்முதற்காரணமாதிய ஊழின்வலி கூறுகின்றுர்.

ாது - ம். அத—ஊழ், → வே

அஃதாவத இருவின்ப்பயன் செய்தவின்யே சென்றடைதற் கேதுவா இய கியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், கியதி, விதியென்பண ஒருபொருட்கிளவி. இது பொருளின்பங்கள் இரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும் மேற்கூறிய அறத்தோ டியைபுடை மையானும், அதனது இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

க. ஆகு ழாற் ருேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள் போகூழாற் ருேன்று மடி.

(பரி-கூரா.) எ-து,— ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான முயற்சிஉண்டாம்; அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழோன் மடி உண்டாம், எ-று.

ஆகூழ் போகூடுழன்னும் விணேத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக் கப்பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் ரின்றன. அசைவு மடி, பொருளின் ஆக்க அழிவுகட்குத் துணேக்காரணமாய முயற்சி மடிகளேயுக் தானே தோன் றுவிக்குமென்பது கருத்து.

(தெ-ப-னா.)—கைப்பொருள் – (ஒருவனுக்கு) கையிற் கிடைத்தபொருள், ஆகு ஊழால் – ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினுலே, அசைவு இன்மை-முயற்சியானது, தோன்றம்-உண் டாகும்; போகு ஊழோல் – போகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழின லே, மடி – சோம்பலானது, தோன்றம் – உண்டாகும்.

371. Perseverance comes from a prosperous fate, and idleness from an adverse fate.

உ. பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழ**றிவகற்று** மாக**லூ** ழுற்றக் கடை.

(பெடு-கொ.) எ-து,— ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் உளவாபினும் கைப் பொருளிழத்தற் கேதுவாகிய ஊழ்வக்து உற்றவிடைத்து, அஃது அதனேப் பேதையாக்கும்; இனி அவனறிவு சுருங்கி இருப்பினும் கைப்பொருளாதற் கேதுவாகிய ஊழ்வக்து உற்றவிடத்து அஃது அதணே விரிக்கும், எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வக்தது. இழவூழ் ஆகஹா முன்பன இரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன் நூற் கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானுய அறிவையும் வேறுபடுக்குமென்ப தாம்.

(தெ-ப-்ரை.)—அறிவு - (ஒருவணக்கு) எல்லாவறிவும் (உண் டாயிருந்தாலும்), இழவு - (கைப்பொருளே) இழத்தற்குக்காரண மாகிய, ஊழ் - பழவினே, உற்றக்கடை - பொருந்திய விடத்து, பேதைப்படுக்கும் - (அதனே) அறியாமையாக்கும், ஆகல் - (அவ னறிவு சுருங்கியிருந்தாலும் கைப்பொருள்) ஆகுதற்குக் கார ணமாகிய, ஊழ்-விதி, உற்றக்கடை-பொருக்தியவிடத்து, அகற் றம் - (அகணே) விசாலப்படுத்தும்.

372. An adverse fate produces folly, and a prosperous fate produces enlarged knowledge.

க. நுண்ணிய தால்பல கற்பினு மற்றுர்தன் னுண்மை யறிவே மிகும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதைப்படுக்கும் ஊழுடையான் ஒருவன் நுண் ணியபொருள்கணே உணர்த்தும் தூல்பலவற்றையுவ் கற்றுஞபினும், அவ நுக்குப் பின்னுக் தன்னூழாஞகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும், எ-து.

பொருளின் நண்மை தாலின்மே லேற்றப்பட்டது. மேற்படு தல்-கல்வி பறிவைப் பின்னிரங்கு தற்காக்கிச் செயலுக்கு த் தான்முற்படு தல். ''காதன் பிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா—வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலு மால்'' என்பதுமது. செயற்கையாளுய அறிவையுங் கீழ்ப்படுத்து மென் பதாம்.

(தெ – ப – ரை.) — நுண்ணிய – (அறியாமை யாக்குவதாகிய ஆழுடையவனெருவன்) நட்பமான பொருள்களேயுடைய, நூல் பல-பலநூல்களேயும், கற்பினும்–கற்முறையினும், மற்றும் - (அவ னுக்கு) பின்னும், தன்உண்மை – தனது ஊழினுலாகிய அறிவே, மிகும் - மேற்படும்.

373. Although (a man) may study the most polished treatises, the knowledge which fate has decreed to him will still prevail.

ச. இருவே அலகத் தியற்கை திருவேறு தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

(பரி - கை.) எ-து,—உலகத்த ஊழிஞன்ஆயஇயற்கை இரண்டுகூறு; ஆசலான், செல்வமுடையராதலும் வேற, அறிவுடையராதலும் வேற,எ-று.

செல்வத்தினேப் படைத்தலுக் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறிவு உடையார்க் கல்லது இயலாஅன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியரா கவும் ஏனேயார் செல்வராகவுக் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காம் ஊர்ழ் செல்வமுடையராதற் காகாது, செல்வமுடையராதற் காகும் ஊழ் அறிவு டையராதற் காகாதென்றதாயிற்று. ஆகவே, செல்வஞ்செய்யுக்கால் அறி வாயிய துணேக்காரணமும் வேண்டாவென்பது பெற்ளும்.

(தெ.ப-ரை.)—உலகத்து - உலகத்தில், இயற்கை - (ஊழி ஞலாகிய) இயற்கையானது, இருவேறு-இரண்டுகூரு யிருக்கின் நது (ஆதலால்), திருவேறு - செல்வமுடையவராதலும் வேறு; தென்னியராதலும் வேறு - அறிவுடையவராதலும் வேறு.

374. There are (through fate) two different natures in the world, hence the difference (observable in men) in (their acquisition of) wealth, and in their attainment of knowledge.

- டு. நல்லவை யெல்லாஅக் தீயவாக் தீயவு கல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.
- (பரி கை.) எ து,—செல்வத்தைஆக்குதற்கு கல்லவையெல்லாக் தீயவாய் அழிக்கும்; அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் கல்லவாய் ஆக்கும் ஊழ்வயத்தான், எ-று.

சல்லவை தியவையென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழி லும் முதலாயவற்றை. ஊழோனென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்ரும். அழிக் கும் ஊழுற்றவழிக் காலமுதலிய கல்லவாயினும் அழியும், ஆக்கும் ஊழுற்ற வழி அவை தியவாயினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே, காலமுதலிய துணைக்காரணங்களேயும் வேறுபெடுக்குமென்பது பெற்றும்.

- (தெ-ப-னா.)—செல்வம் செல்வத்தை, செயற்கு உண் டாக்குதற்கு, நல்லவை எல்லாம் - நற்கருமங்க ளெல்லாம், தீய ஆம் - தீயவையாய்அழிக்கும், (அதுமாத்திரமல்லாமல்) தீயவும்-தீயவைதாமும், நல்லஆம் - நல்லவையாய் ஆக்கும், (ஊழ்வசத் தால்).
- 375. In the acquisition of property, every thing favourable becomes unfavourable, and (on the other hand) every thing unfavourable becomes favourable, (through the power of fate.)
 - சு. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச் சொரியினும் போகா தம.
- (பரி ரை.) எ து,— தமக்கூழல்லாத பொருள்கள் வருக்கிக்காப் பினும், தம்மிடத்து ரில்லாவாம்; ஊழால்தமவாயபொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிக்தாலும், தம்மைவிட்டுப் போகா, **எ-**று.

பொருள்களின்கிஸேயும் போக்கும் ஊழிஞன்ஆவதல்லது காப்பிகழ்ச் செகளான்ஆகா வென்பதாம். இவை ஆறுபாட்டானும் பொருட்குக்கார ணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—பால் ஊழினைல், அல்ல தம்முடைய வை யாகாதபொருள்கள், பரியினும் - வருக்கிக் காப்பாற்றினு அம், ஆகாஆம் - (தம்மிடத்து) கில்லாமற்போகும், தம - தம் முடையவையாகிய பொருள்கள், உய்த்து - (புறத்தே) கொண்டு போய், சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும், போகா - (தம்மை விட்டுப்) போகாவாம்.
- 376. Whatever is not conferred by fate cannot be preserved although it be guarded with most painful care; and that, which fate has made his, cannot be lost, although one should even take it and throw it away.
 - எ. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி. தொகுத்தார்க்குர் துய்த்த லரிது.

(படு - கை.) எ - து,—ஐம்பொறிகளான் துகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும் தெய்வம் வகுத்தவகையான் அல்லது துகர்தலுண்டாகாது, எ-று.

ஒருயிர் செய்தவிணயின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுத்தலின், வகுத்தானென்ருர். "இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான." என்பதனுன் உயர்திணேயாயிற்று. படையாதார்க்கே அன்றிப் படைத்தார்க்கு மென்றமையான், உம்மை எச்சவும்மை. வேறு முயற்கிகளாற் பொருள்களேப் படைத்தலல்லது நுகர்தலாகாது, அதற்கு ஊழ் வேண்டுமென்பதாயிற்று.

(தெ - ப - டை) — கோடி - (அனுபவிக்கப்படும்பொருள்கள்) கோடியை, தொகுத்தார்க்கும் - வருந்திச்சேர்த்தவர்க்கும், வகுத் தான் - தெய்வத்தினுல், வகுத்த-வகுக்கப்பட்ட, வகைஅல்லால்-வகையாலல்லது, துய்த்தல் - அனுபவித்தல், அரிது - உண்டா காது.

377. Even those who gather together millions will only enjoy them, as it has been determined by the disposer (of all things).

அ. *தூற*ப்பார்மற் அப்புர வில்லா ருறற்பால ஆட்டா கழியு மெனின்.

(பரி-டை) எ-து,—வறுமையான் நுகர்ச்சியில்லாதார் துறக்குங் கருத் தடையராவர், ஊழ்கள் உறுதற்பாலவாய துன்பங்களே உறுவியாதொழி புமாபின், எ-று.

தோறப்பாரெண்பது ஆரீற்றெதிர்காலமுற்றுச்சொல். தம்மால் டிடப் பூப்வன தாமே டிடைப்பெற்றுவைத்தும் கருத்து வேறுபாட்டாற் றுன்ப முறுடின்றது ஊடிழின்வலியானென்பது எஞ்சிரிற்றலின், மன் ஒழியிசைக் கண்வத்தது.

(தெ-ப-கை.)—உறல்பால - (ஊழ்கள்) அடையும் பகுதி பவாசிய துண்பங்கீள, ஊட்டா-அடைவிக்காமல், கழியும்எனின்-கீங்குமாயின், துப்புரவுஇல்லார் - (வறமையால்) அனுபவிக்கப் பெடும்பொருளில்லாதார், துறப்பார்-துறக்குங் கருத்துடையராவர்.

378. The destitute will renounce desire (and become ascetics), if (fate) do not make them suffer the hindrances to which they are liable, and they pass away.

கூ. நன்றுங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றுங்கா லல்லற் படுவ தெவன்.

(படு - கை.) எ - து,—கல்வின் வின்யுங்கால் அதன் வின்லாய இன் பங்கினத் துடைக்குக்கிறன் காடாது இவை கல்லவென்று இயைக்குறுப விப்பார் ஏனேத்தீவினே வின்யுங்கால் அதன் விண்வாய துன்பங்கினையும் அவ்வா றனுபவியாது துடைக்குக்கிறன் காடி அல்லலுழப்பது என்க ருதி? எ-று. தாமே மூன்செய்து கொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையா தூம், இரண்சிம் இயைக்தனுபவிக்கற்பால; அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைக் தனுபவித்து ஏனேயதற்கு அது செய்யாது வருக்துதல் அறிவன்றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இன்பதுன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழின் வலி கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-டை.)— கண்ற கல்விணே, ஆம்கால் இன்பங்களேக் கொடுக்கும்போது, கல்லஆக - (அவ்வின்பங்களே நீக்கும் விதக் தேடாமல் இவை) கல்லவையென்றிசைக்து, காண்பவர்-அனு பவிப்பவர், அன்று - மற்றைத்தீவிணே, ஆம்கால் - துன்பங்களேக் கொடுக்கும்போது, அல்லற்படுவது - (அத்துன்பங்களேயும் அப் படி அனுபவியாமல் நீக்கும் விதக்தேடித்) துன்பப் படுவது, எவன் - யாது!
- 379. How is that those, who are pleased with good fortune, trouble themselves when evil comes, (since both are equally the decree of fate)?
 - கo. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று சூழினுக் தான்முக் தூறம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னே விலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்கு மறுத லேயாவதோ ருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிறி தொன்றுறும் வழியாக வக்து அச்சூழ்ச்சியின் முற்பட்டு கிற்கும்; அதனுல் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள? எ-று.

பெருவலி—ஆகுபெயர். சூழ்தல் - பலருடனும் பழுதற எண்ணுதல். செய்தற்கே அன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாதென்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென் பதாம். இதனுன் அவ்விருவகைஊழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—மற்று ஒன்று (தன்னே விலக்கு தற்பொருட் டுத்) தனக்குப்பகையாகிய ஒருபாயத்தை, சூழினும் – ஆராய்க் தாலும், தான் – அவ்வூழ், முக்துறும் – (அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றென்றையாவது வழியாகக்கொண்டு வக்து அவ்வாராய்ச் சிக்கு) முற்பட்டு விற்கும், ஊழின் – (அதனைல்) ஊழ்போல், பெரு வலி – மிகுக்த வலிமையுடையவை, யா-எவை, உள - இருக்கின் றன?
- 380. What is stronger than fate? If we think of an expedient (to avert it), it will itself be with us before (the thought).

அறத்தப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

————— அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்பமிவனவாய பொருளின்பங்களுள் இரு மையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன் நிணக்காரணமாய அரசனீதி கூறவே அடங்கும். அரசனீதியாவது காவ போத்துமுறைமை. அதனே அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவ கைப்படுத்து, மலர்திலேயுலகிற்குயிளெனச்சிறக்த அரசனதியல்பு இருபத் தைத்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்தொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறு கின்றர்.

<u>க</u>கு-ம். *அதி*—இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலர் உருவாய கின்ற உலகங்காத்தலின், இறையென்மூர்; ''திருவுடைமன்னரைக் காணிற் சிருமாலேக் கண்டேனே யென்னும்'' என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

^க. படைகுடி கூழமைச்சு **ஈட்பர ணுற** முடையா ன*ர*சரு ளேறு.

(பெடு - கொ.) எ-து,—-படையும் குடியும் கூழும் அமைச்சும் கட்பும் அர இமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களேயும் உடையவன் அரசருள் ஏறு போல்வான், எ-று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனோயுடைய காட்டிகோ. கூடுமுன்றது அதற் தேதவாய பொருளே. அமைச்சு, காடு, அரண், பொருன், படை, கட் பென்பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுள்கோக்கிப் பிறமு வைத்தார். ஆறமுடையா னென்றதனுல், அவற்றாள் ஒன்ற இல்வழியும் அரசனீ இ செல்லாதென்பது பெற்றும்; வடதாலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர் செல்த்ததாஉம் அது கோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனுல் அரசற்கங்கமாவன இவையென்பதாஉம் இவை முற்றும் உடைமையே அவன் வெற்றிக்கேது வென்பதாஉம் கூறப்பட்டன.

. (தெ – ப – ரை.)—படை – சேனேயும், குடி – நாடும், கூழ்– பொருளும், அமைச்சு - மந்திரியும், நட்பு - நட்பும், அரண்-அர தும், (என்றுசொல்லப்படுகிற) ஆறும்–ஆறங்கங்களேயும், உடை யான் - உடையவன், அரசருள்ளுற – மன்னருள் ஆண்சிங்கம் போல்வானைான்.

381. He who possesses these six things, an army, a people, wealth, ministers, friends, and a fortress, is a lion among kings.

உ. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிக்கான்கு மெஞ்சாமை வேக்தற் கியல்பு.

(படி-கை.) எ-து,—அரசனுக்கியல்பாவது திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இக்கான்கு குணமும் இடைவிடாது சிற் றல், எ-று.

ஊக்கம்-விணேசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங் கத்திற்கும் உரித்து, ஈகை படைக்குரித்து, ஏனேய விணேக்குரிய. உயிர்க்கு ணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற ஏனேயஅடங்கிவரும், அவற்றுள் இவையடங் கின், அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுக்தோன்றி சிற்றல் இயல்பாகவேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேக்தற்கியல்பென்றுர்.

(தெ-ப-ரை.)—வேக்கற்கு – அரசதுக்கு, இயல்பு - இயல் பாவது, அஞ்சாமை - உறுகியும், சுகை-கொடையும், அறிவு-விவேகமும், ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும், இக்கான்கும் - இக்க கான்கு குணங்களும், எஞ்சாமை - கடுவே கீங்காது கிற்றலாம்.

382. Never to fail in these four things, fearlessness, liberality, wisdom, and energy, is the kingly character.

டை. தூங்காமை கல்வி தெணிவுடைமை பிம்மூன்*று* கீங்கா ஙிலஞன் பவற்கு.

(படு-டை) எ-து,— கிலத்திண் ஆளுக் திருவுடையாற்கு அக்காரியங்க ளில் விரைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மை யுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் கீங்கா, எ-று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க்கூறப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்ற ணேயும் பாராது கடிதிற்செய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்காற் துணிவெனப்பட்டது. உம்மை இறக்ததுகழீஇய வெச்சவும்மை. இவற் றுட்கல்வி ஆறங்கத்திற்கும் உரித்து, ஏணேய விணேக்குரிய. கீங்காவென்ப தற்கு மேலெஞ்சாமைக் குரைத்தாங்குரைக்க.

(தெ-ப-னா.)—ஙிலன் ஆள்பவற்கு – ஙிலத்திண் ஆளுக் திரு வினே யுடையவனுக்கு, தாங்காமை (உடைமை) – அக்காரியங்களி லே வினாவுடைமையும், கல்வி (உடைமை) – (அவைகளே அறி தற்கு ஏற்ற) கல்வி யுடைமையும், தாணிவு உடைமை–ஆண்மை யுடைமையும் ஆகிய, இம்மூன்றும் – இம்மூன்றுகுணங்களும், நீங் கா – (ஒருபோதும்) நீங்காவாம்.

383. These three things, viz vigilance, learning, and bravery, should never be wanting in the ruler of a country.

ச. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா மான முடைய தாசு.

(பரி-கை.) எ-து,—தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவாதொழுகி அறன் அல்லவை தன்ஞட்டின்கண்ணும் கிகழாமற் கடிக்து வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையின் யுடையான் அரசன், எ-று. அவ்வறமாவது ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத்தொழிலி ஓம், படைக்கலம்பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறக்தெறுதலென் ஒஞ்சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது கிற்றல்."மாண்ட—வறகெறி மூதற் நே யரசின் கொற்றம்" என்பதலை இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதல நிக. அல்லவை கொல், களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தினீக்குதற்கு மநனிழுக்காமானமென்றுர்; அஃதாவது "வீறின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா—கேறுண்டவர் கிகராயினும் பிறர்பிச்சிலென் றெறி யான்—மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றின்யாரையு மெறியா—குறைன் மையின் முதியாரையு மெறியானயி அழுவன்." எனவும் "அழியுகர் புறக் கொடையயில்வே லோச்சான்" எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு – அரச கது தன்மை; அஃது உபசாரவழுக்கால் அவன்றன்மே னின்றது.

(தெ-ப-னா.)—அறன் - (தனக்குச்சொல்லப்பட்ட) அறத்தி கிருக்து, இழுக்காது – தவரு தாகடக்து, அல்லவை - அறமல்லா தவைகளே [பாவங்களே], கீக்கி - (தனதுகாட்டிலும்) உண்டாகா மல்கடிக்து, மறன் - வீரத்திலிருக்து, இழுக்கா - தவருத, மா எம் - மானத்தை, உடையது - உடையவன், அரசு – அரச வொன்.

384. He is a king who, with manly modesty, swerves not from virtue, and refrains from vice.

ரெ. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்த**லு**ங் காத்த வகுத்தலும் வல்ல தாசு.

(பெடு - கொ.) எ-து,—தனக்குப் பொருள்கள் வரும்வழிகளே மேன்மே அன வாக்கலும், அங்ஙனம் வக்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும், தொ குத்தவற்றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும், காத்தவற்றை அறம்பொரு னின்பங்களின்பொகுட்டு விடுத்தலும் வல்லவனே அரசன், எ-று.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், செல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், இறை கோடலும், தன்னுடு தஃலயளித்தலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், விண்செய்வார் முதலாயினர். கடவுளர், அந்தணர், வறியோரென்றிவர்க்கும் புகழிற்குங் கொடுத்தஃல அறப்பொருட்டாகவும், யாண், குதுரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடுகூடலிற் யரிக்கப்படுவார்க்கும் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்த ஃப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளம ரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களான துகர்வனவற்றிற்குங் கொடு த்தஃல இன்பப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றன்முதலிய தவருமற்செய் தல்அரிதாகலின், வல்லதென்றுர். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—இயற்றலும் - (தனக்குப்பொருள்கள் வரும் வழிகளே மேலுமேலும்) உண்டாக்கலும், ஈட்டலும் - (அப்படி வக்தவைகளே) ஒரிடத்தேசேர்த்தலும், காத்தலும் - (சேர்க்கப்பட்டவைகளேப் பிறர்கொள்ளாமல்) காத்தலும், காத்த-காக்கப்பட்டவைகளே, வகுத்தலும் - (அறம் பொரு ளின்பங்களின் பொருட் மெச்) செலவுசெய்தலும், வல்லது – வல்லவன், அரசு – அரச வைான்.

385. He is a king who is able to acquire (wealth), to lay it up, to guard, and to distribute it.

சு. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன் மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(பரி - கை ா.) எ - து, — முறைவேண்டிஞர்க்கு க் குறைவேண்டிஞர்க் கு க் காண்டற்கெளியஞய் யாவர்மாட்டுக் கடுக்கொல்ல னல்லனுமாயிண் அம்மன்னனது கிலத்தை எல்லாகிலங்களினும் உயர்த்துக்கூறும் உல கம், எ-று.

முறை வேண்டிஞர் - வலியரான் கலிவெய்திஞர். குறை வேண்டிஞர்-வறுமையுற்றிர்த்தார். காண்டற்கெனிமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அக் தணர் சான்றேர் உள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையளுபிருத்தல். கடுஞ் சொல் - கேள்வியினும் விணேயினுங் கடியவாய சொல். சிலத்தை மீக்கூறு மெனவே, மன்னணே மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறு தல் இவன் காக்கின்ற காடு பசி பிணி பகை முதலிய இன்றி யாவர்க்கும் பேரின்பக் தருதலின், தேவருலகினும் கன்றென்றல். உலகமென்னும் எழு வாய் வருவிக்கப்பட்டது.

(தெ – ப - ரை.) — மன்னன் – அரசன், காட்சிக்கு எளியன் – (வழக்கறிவிப்பவர்க்கும் குறை பிரப்பவர்க்கும்) காணு தற்கு எளி யவனுகி, கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் – (யாவரிடத்தும்) கடிய சொல்வினன் அல்லாதவனுமாயிருக்கால், கிலம் – (அவனது) கிலத்தை, மீக்கூறம் – (உலகம் எல்லாகிலங்களினும்) உயர்த் திச்சொல்வும்.

386. The whole world will exalt the country of the king who is easy of access, and who is free from harsh language.

எ. இன்சொலா வீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற் முன்கண் டனேத்திவ் வுலகு.

(படு-ரை.) எ - து,—இனியசொல்லுடனே ஈதவேச்செய்து அளிக்க வல்ல அரசதுக்கு இவ்வுலகக் தன்புகழோடு மேவித் தான் கருதிய அள விற்ரும், எ-று.

இன்சொல் - கேள்வியினும் விஃனயினும் இனியவாய சொல். ஈதல்-வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் - தன்பரிவாரத்தா னும் பகைவரானும் கலிவுபடாமற்காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல் லாற்கென்றும், அவன் மண்முழுதும் ஆளுமாகலின் இவ்வுலகென்றுங் கூறி ஞர். கருதியஅளவிற்றுதல் - கருதியபொருளெல்லாஞ் சுரத்தல். (தெ - ப - ரை.)—இன்சொலால் - இனியசொல்லுடனே, ஈக்து - கொடுத்து, அளிக்க - காக்க, வல்லாற்கு – வல்ல அரச அக்கு, இவ்வுலகு - இவ்வுலகமானது, தன்சொலால் - தன் புக நோடுபொருத்தி, தான் கண்டஅனேத்து – தான்கிணத்த அளவின தாகும்.

387. The world will praise and submit itself to the mind of the king who is able to give with affability, and to protect all who come to him.

அ. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட் கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் முறைசெய்து பிறர் கலியாமற் காத்தவே யுஞ் செய்யும் அரசன் பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான் மக்கட்குக் கடவுளென்று வேறு வைக்கப்படும், எ-று.

முறை – அற**தாலு**ம் கீதிதாலுஞ் சொல்லும் கெறி. பிறரென்றது மேற்சொல்லியா**ளா.** வேறுவைத்தல்-மக்களிற்பிரித்து உயர்த்துவைத்தல்.

(தெ-ப-ரை.)—முறை செய்து - (தான்) நீதிசெலுத்தி, காப் பாற்றும் - (பிறர்வருக்தாமல்) காத்தலுஞ்செய்யும், மன்னவன்-அரசன்,(பிறப்பால்மனிதனேயாயினும்), மக்கட்கு - மனிதர்களு க்கு, இறைஎன்று - (செயலிஞலே) கடவுளென்று, வைக்கப் படும்-வைக்கப்படுவன்.

388. That king, will be esteemed a God among men, who performs his own duties, and protects (his subjects).

கூ. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேக்தன் கவிகைக்கிழ்த் தங்கு முலகு.

(பரி-கை.) எ-து,—இடிக்குக் தணேயாயிஞர் சொற்களேத் தன்செவி பொருதாகவும் விணவுகோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது குடை கிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம், எ-று.

செவிகைப்ப வென்றதற்கேற்ப இடிக்கு க்துணேயென்பது வருவிக்கப் பட்டது. காவின்புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்றுர். பண்பு டைமை – விசேடவுணர்வின்னுதல். அறஃதிகளிற் நவருமையின், மண்முழு அக் தானேயாளுமென்பதாம்..

(தெ - ப - ரை.) — சொல் - (கண்டித்துப் புத்திசொல்லுக் திணயாயினவரது) சொற்களே, செவிகைப்ப - (தன்) செவி பொருதாகவும், பொறுக்கும் - (அவைகளின்பயிணக்குறித்துப்) பொறுக்கும், பண்புஉடை - குணமுடைய, வேக்தன் - அரசனது, கவிகைக்கிழ் - குடைஙிழவின்கிழே, உலகு - உலகமானது, தங் கும் —.

389. The whole world will dwell under the umbrella of the king, who can bear words that embitter the ear.

க0். கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப ஞன்கு முடையாஞம் வேர்தர்க் கொளி.

(பரி - கொ.) எ - து,—வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும், யாவர்மாட்டுக் தஃயைளி செய்தலும், முறைசெய்தலும், தனர்க்த சூடிகளேப் பேணலுமாகிய இக்கான்கு செயஃயும் உடையவன் வேக்தர்க் கெல்லாம் விளக்காம், எ-று:

தலேய்ளி - முகமலர்ர் இனியகூறல். செவ்விய கோல்போறலின், செங் கோலெனப் பட்டது. குடியோம்பலென எடுத்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்கும்: அஃதாவது ஆறிலொன்குய பொருடன்னேயும் வறு மைசீங்கிய வழிக்கொள்ளல் வேண்டின் அவவாறுகோடலும், இழத்தல் வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும் விளக்கலின், விளக்கென்குர். ஒளி—ஆகுபெயர். இவையைர்துபாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ணா.)—கொடை - (வேண்டுவோர்ச்கு வேண்டு மலைகளேக்) கொடுத்தலும், அளி - (யாவரிடத்தம்) முகமலர்க்து இன்சொற்சொல்லு தலும், செங்கோல் - முறைசெய்தலும், குடி யோம்பல் - (தளர்க்க) குடிகளேக்காத்தலும் (ஆகிய), கான்கும்-இங்கான்கு செயல்களேயும், உடைடான் - உடையவன், வேக்தர் க்கு - அரசர்க்கெல்லாம், ஒளிஆம் - விளக்காம்.

390. He is the light of kings who has these four things, beneficence, benevolence, rectitude, and care for his people.

ச0 - ம். அதி—கல்வி.

அஃதாவது அவ்வாசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்கணேக் கற்றல். அவை பாவன அறதாலும், கீதிநாலும், யானே, குதிரை, தேர், படைக்கலமென் நிவற்றி னூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடைய ஞயக்கால் தன்னு விர்க்கேயன்றி மண்ணுயிர்க்கும் பயன்படுதனேக்கி, இஃதாகியலுள் வைக் கப்பட்டதாயினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற் சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றுர். மேல் தாங்காமை கல்வியெனத் தோற்றுவாய் செய்த மாட்சியை விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃதிறைமாட்சியின் வைக்கப்பட்டது.

க. கேற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி னிற்க வதேற்குத் தக.

(பரி-ரை.) எ - து,— ஒருவன் கற்கப்படு நூல்களேப் பழுதறக் கற்க; அங்ஙனங்கற்முல் அக்கல்விக்குத்தக அவைசொல்லுகின்ற கெறிக்கண்ணே கிற்க, எ-று.

கற்பவை பென்றதனுன், அறம்பொருள்இன்பம் வீடென்னும் உறு திப் பொருளுணர்த்துவன அன்றிப் பிறபொரு ளுணர்த்துவன சின்னுட்பல் பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு அகாவென்பது பெற்கும். கசடறக்கற்ற**ாவது** விபரீத ஐயங்களே கீக்கி மெய்ப்பொருளே கல்லோர் பலருடனும் பலகா லும் பயிறல். கிற்றலாவது இல்வாழ்வுழிக் ''கருமமு முள்படாப் போக முக் துவ்வாத்—தருமமுக் தக்கார்க்கே செய்'' தலினும், துறக்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்க்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகற்காயிற் கற்றல்வேண்டு மென்பதாஉம், அவனைற் கற்கப்படுதால்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனுற் பயனும் இதனுற் கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ரை.)—கற்பவை - (ஒருவன்), கற்கப்படு நால் கூனை, கசுடு அறை - பழுதற, கற்க - கற்கக்கடவன்; கற்ற பின் -(அப்படி) கற்றபின்பு, அதற்கு - அக்கல்விக்கு, தக - தகுதியாக, சேற்க - (அடைவகளால் சொல்லப்பட்ட வழியில்) நிற்கக்கடவன்.

391. Let a man learn thoroughly whatever he my learn; and let his conduct be worthy of his learning.

உ. எண்ணென்ப வேணே யெழுத்தென்ப டிவ்விரண்டுங் கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(படு-கூரா.) எ-து,—அறியாதார் எண்ணென்று சொல்றுவனவும் மற் றை பெழுத்தென்று சொல்றுவனவும் ஆகிய கஃலகள் இரண்டனேயும் அறிக் தார் சிறப்புடை உயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர், எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம்: அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவ கைப்படும்; அவை ஏரம்பமுதலிய தூல்களுட்காண்க. எழுத்தெனவே, அதனே டொற்றுமையுடைய சொல்லும் அடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்கினக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட் டன. அவை கருவியாதல் ''ஆகிமுதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி, னீதி வழுவா கிலேமையவான்—மாதே, யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற் றின், றிறமாமோ வெண்ணிறக்தாற் செப்பு.'' "எழுத்தறியத் தீரு மிழி தகைமை தீர்க்தான், மொழித்திறத்தின் முட்டறப்பா குகு—மொழித் திறத்தின், முட்டறுத்த கல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்க்து, கட்ட அத்து வீடு பெறும்.'' இவற்றுனறிக. என்பவென்பவற்றுள், முன்னைய இரண்டும் அஃறிண்ட் பன்மைப் பெயர்; பின்னது உயர்திணப் பன்மை வின். அறியாதார் அறிக்தாரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. கிறப்புடையுமி பேறைதை மக்களுயிருள்ளும் உணர்வு மிகுதியுடையதவே. இதறைற் கற்கப் பட்டன.

(தெ-ப-ரை.) — எண்என்ப – (அறியாதவராலே) எண்ணென்ற சொல்லப்படுவனவும், ஏனே எழுத்து என்ப-மற்றையெழு த்தேன்று சொல்லப்படுவனவும் ஆகிய, இவ்விரண்டும் ~ இக்க ஃகளிரண்டையும், வாழும் உயிர்க்கு-வாழ்தற்குரிய மனிதர்க்கு, கண்கண்களாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர், (அறிக்கோர்).

392. Letters and numbers are the two eyes of man.

டை. கண்ணுடைய ொன்பவர் கற்றோர் முகத்தொண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

(படு-ரை.) எ - து,—கண்ணுடையரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படு வார் கற்றவரே; மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டுபுண்ணு டையர், [கண்ணிலர்] எ-று.

தேயம் இடையிட்டவர்றையுக் காலம் இடையிட்டவற்றையுக் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையின் கற்றுடைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி கோய் முதலியவற்றுன் துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணே உடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடைய ரென்றுக் கூறிஞர். மேற்கண்ணனைமை யுணரிக்கற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றுன், பொருணுல் களேயுக் கருவிறுல்களேயுக் கற்றுரது உயர்வும் கல்லாதாரது இழிவும் இத ஞற்றெருத்துக் கூறப்பட்டன.

- (தெ ப டை.)—கற்றோர் கற்றவர், கண் உடையர்-கண் களேயுடையவர், என்பவர் - என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவர்; கல்லாதவர் - கற்காதவர், முகத்து - முகத்தினிடத்து, இரண்டு புண்ணுடையர்-இரண்டுபுண்களேயுடையவராவர், [கண்ணிலார்.]
- 393. The learned are said to have eyes, but the unlearned have (merely) two sores in their face.
 - ச. உவப்பத் தலேக்கூடி யுள்ளப் பிரித லணத்தே புலவர் தொழில்.

(பரி - கை.) எ-து, – யாவரையும் அவர் உவக்குமாறு தலேப்பெய்து இனி இவரை யாம் எங்கனவ் கூடுதுமென கினேயுமாறு கீங்கு தலாகிய அத்தன்மைத்து கற்றறிக்தாரது தொழில், எ-று.

தாம் கல்வழியொழுகல் பிறர்க்குறு இகூறலென்பன இரண்டுக் தொ ழிலென ஒன்கு யடங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்குர். அத்தன்மை - அப் பயணேத்தருக்தன்மை. கல்லொழுக்கங் காண்டலானும், தமக்கு மதுரமும் உறு இயுமாய கூற்றுகள் கிகழ் வெதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்குர்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடையராவ சென்பதாம். இதனுற் கற்குர தையர்வு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—புலவர் கற்றறிக்கவரது, தொழில் செயல், உவப்ப (யாவரும்) மகிழும்படி, தஃக்கூடி (அவரைச்) சேர்க்து, உள்ள (இனி இவரை காம் எப்போது காண்போமென்று) கிணேக்கும்படி, பிரிதல் கீங்குதலாகிய, அணேக்து அத்த ன்மையை யுடையதாம்.
- 394. It is the part of the learned to give joy to those whom they meet, and on leaving, to make them think (Oh! when shall we meet them again).
 - டு. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்சற்றுங் கற்மூர் கடையரே கல்லா தவர்.

(பரி - கை ா.) எ - து, —பிற்றைகி ஃமுனியாது கற்றல் கன்று தலான், செல்வர்முன் கல்கூர்க்தார் கிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்றுகின்றுங் கற்றுர் தலேயாயிஞர்; அக்கி ஃலக்கு காணிக் கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றும் இழிக்தாரேயாவர், எ-று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் - ஆசையாற் மூழ்தல். கடையரென்றதனுன் அதன் மறுதலேப்பெயர் வருவிக்கப்பட் டது. பொய்யாயமானம் கோக்கி மெய்யாய கல்வியிழர்தார் பின்னெரு ஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரேயென்மூர். இதனுற் கற் மூரது உயர்வுள் கல்லாதாரது இழிவுள் கூறப்பட்டன.

(தெ – ப – கொ.)—உடையார்முன் – செல்வர்முன்னே, இல் லார்போல் – வறியவர்போல், ஏக்கற்றும் – (தம்மாசிரியர்முன்) ஏக்கற்றுகின்றும், கற்ருர் – கற்றவர்கள், (உயர்க்தவராவார்); கல் லாதவர் – (அக்கிலேக்கு காணிக்) கற்காதவர், கடையரே – (எப் போதும்) இழிக்தவரே யாவர்.

395. The unlearned are inferior to the learned, before whom they stand begging, as the destitute before the wealthy.

சு. தொட்டனேத் தூற மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றீனத் தூறு மறிவு.

(படு - கொ.) எ - து,—மணலின்கட்கேணி தோண்டிய அளவிற்றுக ஆறம்; அதுபோல மக்கட் கறிவு கற்ற அளவிற்றுக ஆறும், எ-று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதன்கண் நீரை. அளவிற்றுகவென்றது அத னனவுஞ்செல்ல வென்றவாறு. சிறிதுகற்றது‱யான் அமையாது மேன் மேற் கற்றல்வேண்டு மென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளா வழி யாகலின், மேலுண்மையறிவே மிகுமென்றதனேடு மலேயாமையறிக.

(கெ-ப-ரை.) — மணல் - மணலினிடத்தே, கேணி - கேணி யானது, தொட்ட அனேத்து-தோண்டிய அளவினதாக, ஊறம்-சாக்கும்; (அதுபோல்), அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது, கற்ற அனேத்து - கற்ற அளவினதாக, ஊறம் - சாக்கும்.

396. Water will flow from a well in the sand in proportion to the depth to which it is dug, and knowledge will flow from a man in proportion to his learning.

எ. யாதானு நாடாமா **ஹாரா**மா லென்னெருவன் சாக்துணேயுங் கல்லாத வா**ற**ு.

(பெரி - கொ.) எ - தா,---கற்றவனுக்குத் தன்றைபிக் தன்னூருமேயன்றி பாதானு மொருகாபும் காடாம், யாதானுமோரூரும் ஊராம்; இங்ஙன மாயின் ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது என்கருதி,எ-று.

உலிரோடுசேறலிற் சாக்துணேயுமென்*ரு*ர். பிறர்காடுகளும் ஊர்களுக் தமபோல உற்றுப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவக்கு செய்தற் கேது வாகலின் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லே, அதனேயே எப்பொழுதஞ் செய்கவென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.) -- யாது ஆனும் (கற்றவனுக்குத் தன்குடும் ஊருமேயல்லாமல்) யாதாயினுமொருகாடும், காடு ஆம் - தன் ஞடாம், (யாது ஆனும்) - யாதாயினு மோரூரும், ஊர்ஆம் - தன் னூராம்; (அப்படியிருக்க ஒருவன்), சாம்துணேயும் - இறக்கு மளவும், கல்லாத ஆறு - கல்லாமற்கழிகின்றது, என் - யாது?
- 397. How is it that any one can remain without learning, even to his death, when (to the learned man) every country is his own (country) and every town his own (town)?
 - அ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவ**ற்** கெழுமையு மேமாப் புடைத்**து**.

(பரி-கொ.) எ-து,— ஒருவனுக்குத் தாஞெரு பிறப்பின்கண்கற்ற கல்வி எழுபிறப்பினுஞ் சென்று உதவுதலேயுடைத்து, எ-று.

விண்கள்போல உயிரின்கட்கிடக்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின், எழுமையு மேமாப் புடைத்தென்றுர். எழுமை மேலே கூறப்பட்டது. உதவு தல் - கன்னெறிக்கண் உய்த்தல்.

- (கெ-ப-ரை.)—ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, தான்—, ஒருமைக் கண் - ஒருபிறப்பில், கற்றகல்வி - கற்றகல்வியானது, எழுமை யும் - ஏழுபிறப்புகளிலும், ஏமாப்பு - போய் உதவுக‰, உடை த்து - உடையதாகும்.
- 398. The learning, which a man has acquired in one birth, will yield him pleasure during seven births.

கூ. தாமின் புறவ தலகின் புறக்கண்டு காமுறுவர் சுற்றறிக் தார்.

(பெடு-கொ.) எ-து,—தாமின்புறதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு உலகமின் புறுதலால் அச்சிறப்பு கோக்கிக் கற்றமிக்தார் பின்னும் அதனேயே விரும் புவர், எ-று.

தாம் இன்புறுதலாவது கிகழ்வின்கட் சொற்பொருள்களின் சுவை நாகர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், அதனுன் இடையருத இன்பமெய்துதல். உலகின் புறுதலாவது இம்மிக்காரோடு தலேப்பெய்து அறியாதன வெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டு பலவாக கடையிலமாயினேமென்றும் உவத் தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்தலென்றிவற்றுற் றுன்புறு தலும் பலரையும் பகையாக்கலும் உடைத்தென அறிக்து அதனேக் காமுறு மையிற் கற்றறிக்தாரென்றும், சரும்பு அயிறற்குக் கூலிபோலத் தாமின்புறு தற்கு உலகின்புறுதல் பிறவாற்றுன் இன்மையின் அதனேயே காமுறைவ சென்றுங் கூறிஞர்.

(தெ-ப-னா.)—தாம் – தாங்கள், இன்புஉறுவது - இன்ப மடைதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு, உலகு – உலகமானது, இன்பு

Digitized by Google

உற - இன்பமடைய, கண்டு – (அச்சிறப்பு) கோக்கி, க**ற்று அறிக்** தார் - (நால்களேக்) கற்றமிக்தவர்கள், காமுறுவர் - (பின்னும் அ**த** கோபே) விரும்புவார்.

399. The learned will long (for more learning), when they see that while it gives pleasure to themselves, the world also derives pleasure from it.

50. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி பொருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை.

(பி-கோ.) எ-து,—ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சீரிய செல்வமாவது கல்வி; அஃதொழிக்த மணியும் பொன்னுமுதலாயின செல்வமல்ல, எ-று-

அழிவின்மையாவது தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசரென் றிவ ராற்கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்துழிக்குறையாமை யுமாம். சீர்மை-தக்கார்கண்ணே கிற்றல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டும் இன்மையின், அவற்றை மாடல்லவென்றுர். இவையைக்து பாட்டானுள் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, கேடு இல் - அழி வில்லாத, விழுச்செல்வம் - சிறப்பாகிய செல்வமாவது, கல்வி -வித்தையாகும், மற்றை யவை - அது நீங்கலாகிய மணியும் போன்னும் முதலான செல்வம், மாடுஅல்ல - செல்வமல்ல.

400. Learning is the true imperishable riches; all other things are not riches.

சக - ம். அதி—கல்லாமை,

அஃதாவது கற்றிலச்செய்யாமை; என்றது அதனின் ஆய இழிபினே. கல்பிச்சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறியதுணேயான் முற்றப்பெறுமை நோக்கி, எதிர்மறை முகத்தானுவ் கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

 அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே கிரம்பிய தூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

(படு-ரை.) எ - து,—அரங்கினே பிழையாது வட்டாடிஞ**ற் போலும்** தான் கிரம்புதற் கேதுவாகிய *நூ*ல்களேக்கல்லாது ஒருவன் அவையின்கண் ஒன்றனேச் சொல்லுதல், எ-று.

அரங்கு - வகுத்ததானம். வட்டாடல் - உண்டையுருட்டல். இவை "கட்டன் பன்ன வட்டாங் கிழைத்துக்—கல்லாச் சிருஅர் செல்லிவட் டாடும்" என்பதனைறிக. கிரம்புதல் அறியவேண்டுவன வெல்லாமறிதல். கோட்டி யென்பது ஈண்டாகுபெயர். ''புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் மேறம் கோட்டி" என்புழிப்போல. சொல்லும் பொருளும் செறிப்படா வென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.) கிரம்பிய (கான்) கிரம்புதற்கு எதுவா கிய, நால் – நால்களே, இன்றி – இல்லாமல், கோட்டி கொளல் – (ஒருவன்) சபைபின்கண் ஒன்றைச்சொல்லுதல், அரங்கு – வகுக் குமிடம், இன்றி – இல்லாமல், வட்டு ஆடியற்று – உண்டையுருட் டியதுபோலும்.
- 401. To speak in an assembly (of the learned) without fullness of knowledge, is like playing at chess (on a board) without squares.
 - உ. கல்லாதான் சொற்கா முறு தன் மூலேயிரண்டு மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.
- (பரி கை.) எ-து,—கல்வியில்லாதா ஞெருவன் அவையின்கண் ஒன் நாசொல்லு தஃல அவாவுதல் இயல்பாகவே முஃலயிரண்டும் இல்லாதா எொ ருத்தி பெண்கைமயை அவாவிஞற்போலும், எ-று.
- இணத்தென அறிக்த சின்யாகலின், தொகையொடு முற்றும்மை கொ டுத்தார். சிறிதும் இல்லாதா எென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் ககை விணக்கு மென்பதாயிற்று.
- (தெ-ப-னா.)—கல்லாதான் கல்வியில்லாதவ னெருவன், சொல் - (சபையினிடத்து ஒன்று) சொல்லு தஃ, காமுறு தல்-வேண்டு தல், முஃ இரண்டும் - இரண்டுமூஃ களும், இல்லா தாள்-இல்லா தவளொருத்தி, பெண்-பெண்மையை, காமுற்ற துஅற்று -வேண்டுவது போலும்.
- 402. The desire of the unlearned to speak (in an assembly), is like a woman without breasts desiring (the enjoyment of) woman-hood.
 - கல்லா தவரு கனிகல்லர் கற்றுர்முற் சொல்லா திருக்கப் பெறின்.
- (பரி ரை.) எ து,—கல்லாதாரும் மிககல்லராவர் தாமே தம்மை யறிக்து கற்றுர் அவையின்கண் ஒன்றனேயுஞ் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமா யின், எ-று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத்தாம் அறியாமையின் அது கூடா தென்பார் பெறினென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமை யானும், பின் கல்வியை விரும்புவராகலானும் கனிகல்லரென்றுங் கூறிஞர். இவை மூன்றுபாட்டானுங் கல்லாதார் அவைக்கட் சொல்லுதற் குரியர் அன்மை கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) கற்ருர்முன் (தாமே தம்மை அறிக்கு) கற்ருர் சபையின்கண், செர்ல்லாதிருக்க - (யாதொன்றையும்) பேசாதிருக்க, பெறின் - பெறுவராயின், கல்லாதவரும் - கற்றி லாதவரும், கனிகல்லர் - மிகவும் நல்லவராவார்.
- 403. The unlearned also are very excellent men, if they know how to keep silence before the learned.

ச. கல்லாதா ெடைபங் கழியான் ருயினுங் கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(படு-ணை.) எ-து,—கல்லாதவனது ஒண்மை ஒரோவழி மிக கன்று பிருப்பினும் அறிவுடையார் அதனே ஒண்மையாகக் கொள்ளார், எ-று.

ஒண்மை – அறிவுடைமை. அது நன்முகாது; ஆயிற்முயினும் நீர்மே லேழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகவின், நிஃபெற்ற தூலறிவுடை யார் அதனே மதியாரென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.) கல்லாதான் கற்காதவனது, ஒட்பம் அறி வுடைமையானது, கழியான்று ஆயினும் - (ஒரோவிடத்தே) மிக கன்ருயிருப்பினும், அறிவுடையார் - அறிவுடையவர், கொள் ளார் - (அதீன அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார்.
- 404. Although the natural knowledge of an unlearned man may be very good, the wise will not accept for true knowledge.

டு. கல்லா வொருவன் றகைமை தஃப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(படு-ணை.) எ-து,—தால்களேக் கல்லாதவொருவன் யான் அறிவுடை பேனெனத் தன்னே மதிக்கும் மதிப்பு அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உளை யாடக்கெடும், எ-ஹ.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர் வார்த்தை சொல்லுக்துக்கையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிக்து விஃமென்பதாம். இவை பிரேண்டு பாட்டானுங் கல்லாதாரது இயற்கையறி வின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—கல்லாஒருவன் (நூல்களேக்) கற்காத வொருவன், தகைகமை-(அறிவுடையேனென்று தன்னேமதிக்கும்) மதிப்பானது, தஃவப்பெய்து - (அவைகளேக்கற்றவன்) கண்டு, சொ ஸ்லாட - பேச, சோர்வுபடும் – கெடும்.
- 405. The self-conceit of an unlearned man will fade away, as soon as he speaks in an assembly (of the learned).
 - சு. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக் களரீனயர் கல்லா தவர்.

(பரி-கொ.) எ - து,—கல்லாதவர் காணப்படுதலான் இலரல்லர் உள ரென்று சிலர்சொல்லு மளவினராதல் அன்றித் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படாமையால் விளயாத களர்கிலத்தோ டொப்பர், எ-று.

களர் தானும் பேணற்பா டழிக்கு உயிர்கட்கும் உணவுமுதவிய உத வாத்துபோலத் தாமும் என்கு மதிக்கற்பாடழிக்கு பிறர்க்கும் அறிவு முத விய உதவா ரென்பதாம். இதனுற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப் பட்டது.

- (தெ-ப-னா.) கல்லாதவர் கற்றிலாதவர், (காணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையால்), உளர்என்னும் - உள்ளவரென்று (கில சாலே) சொல்லப்படும், மாத்திரையர் அல்லால் - அளவினரா தல் அல்லாமல், (தமக்கும் பிறர்க்கும்பயன்படாமையால்), பயவா களர் அனேயர் - விளேயாத களர்கிலத்தோடு ஒப்பாவார்.
- 406. The unlearned are like worthless barren land: all that can be said of them is, that they exist.
 - எ. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல மண்மாண் புணபாவை யற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,— நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப் பட்டுப் பலதூல்களி துஞ்சென்ற அறி விலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும் சுதையான் மாட் சிமைப்படப் புணேக்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும் போலும், எ-று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்கினக் கடிதிற்காண்டலும் மற வாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். ''உருவின் மிக்கதோ ரூடம் பது பெறுதலுமரிது'' ஆகலான் எழினலங்களும் ஓர்பயனேயெனினும், நூலறி வில்வழிச் சிறப்பில வென்பதாம். இதனுன் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — நுண் - நட்பமாகி, மாண் - மாட்சிமைப் பட்டு, நுழை - (பலநால்களிலும்) சென்ற, புலம் – அறிவை, இல்லான் – இல்லாதவனது, எழில் - எழுச்சியும், கலம் - அழ கும், மண் - கண்ணச்சாக்கினுலே, மாண் – மாட்சிமைப்பட, புளே – அலங்கரிக்கப்பட்ட, பாவைஅற்று – பாவையினது எழுச் சியும் அழகும்போலும்.

407. The beauty and goodness of one who is destitute of knowledge gained by the study of great and exquisite works, is like (the beauty and goodness) of a painted earthen doll.

அ. நல்லார்கட் பட்ட வறமையி னின்ஞதே கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(பரி - கொ.) எ - து,—கற்மூர்மாட்டுகின்ற வறமையினும் இன்னுது கல்லாதார்மாட்டு கின்ற செல்வம், எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் இருக்கது. தத்தஙிஃபின் அன்றி மாறி நிற்றலான் தாயிடுக்கட்படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ் செய்தலும் இரண் டேற்கும் ஒக்குமாயினும், திருக் கல்லாளைக்கெடுக்க, வறுமை கல்லாளைக் கெடாது நிற்றலான், வறுமையினுக் திரு இன்னதென்ருர். இதனைல் அவர் திருவின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) —கல்லார்கண் – கல்லாதவரிடத்து, பட்ட-உண்டாகிய, திரு - செல்வமானது, கல்லார்கண் – கற்றவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, வறமையின் – தரித்திரத்தினும், இன் ஐதே - துன்பஞ் செய்வதேயாகும்.

408. Wealth, gained by the unlearned, will give more sorrow than the poverty which may come upon the learned.

கூ. மேற்பிறக்கா ராபினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறக்துங் கற்*ரு ரணத்*திலர் பாடு.

(பிடிகை ...) எ-து, — கல்லாதார் உயர்க்த சாதிக்கட் பிறக்தார் ஆயினும் தாழ்க்தசாதிக்கட் பிறக்துவைத்துங் கற்ரு .. து பெருமை அளவிற்றுய பெரு மை பிலர், எ-று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வி யுயர்ச்சி சிறப்புடைத் தென்பதாம். இதனுல் அவர் சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப-ரை.)—கல்லாதார் - கற்றிலாதவர், மேற்பிறந்தார் ஆபினும் – உயர்க்தசாதியிற் பிறந்தா ராயினும், கீழ்ப்பிறந்தும்-தாழ்க்தசாதியிற் பிறந்திருந்தும், கற்ருர்அனேத்து – கற்றவரது பெருமையளவினதாகிய, பாடு – பெருமையை, இலர் - உடை யவ ராகார்.

409. The unlearned, though born in a high caste, are not equal in dignity to the learned, though they may have been born in a low caste.

50. விலங்கொடு மக்க எனேய ரிலங்கு தூல் கற்ருரோ டேணே யவர்.

(படு-கை.) எ.த.,— விலங்கோடு கோக்க மக்கள் எத்துணே ந்ன்மையு டையர் அத்துணேத்திமையுடையர் விளங்கியதூலேக் கற்ருரோடு கோக்கக் கல்லாதவர், எ.ற.

இலங்கு நாலென்பது சாதியொருமைப்பெயர். விளங்குதல்-மேம்படு தல். விலங்கின் மக்கட் கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்குர் கண்ணேயாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லரென்பதாம். மயக்கசிரனிறை. இதனுல் அவர் மக்கட்பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப் பட்டது.

(தெ-ப-கை.)—இலங்கு நால் - விளங்கியநாலே, கற்றுரோடு-சற்றவருடன், ஏனேயவர் - கல்லாதவர், விலங்கொடு - மிருகங்க சூடன், மக்கள் அனேயர் - மனிதரை ஒப்பாவர்.

410. As beasts by the side of men, so are other men by the side of those who are learned in celebrated works.

சஉ-ம். அதி—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களேக் கற்றதிக்தார் கூறக்கேட் டல். கற்றவழி அதனின் ஆய அறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனே உண்டாக்குதலானும், இது கல்வி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப் பட்டது. க. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ் செல்வத்து ளெல்லாக் தீல.

(பரி - ணா.) எ-து,—ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவி யான் வருஞ்செல்வம். அச்செல்வம் பிறசெல்வங்க வொல்லாவற்றினுக் தலே யாகலான், எ-று.

செவியான் வருஞ்செல்வம் - கேள்வியான் எல்லாப்பொருளேயு மறி தல். பிறசெல்வத்கள் பொருளான் வருவன; அவை கிலேயா ஆகலானும், துன்பவினவின ஆகலானும், இது தலேயாயிற்று. அவற்றை ஒழித்து இத ணேயே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

- (தெ-ப-ணா.)—செல்வத்துள் செல்வம் (ஒருவனுக்குச்) சிறப்புடைய செல்வமாவது, செவிச் செல்வம்-செவியால்வருஞ் செல்வமாம், அச்செல்வம் – அந்தச் செவிச்செல்வமானது, செ ல்வத்துள்ளல்லாம் – பேறசெல்வங்களெல்லாவற்றினும், தலே-தலே மையாம் (ஆதலால்).
- 411. Wealth (gained) by the ear is wealth of wealth; that wealth is the chief of all wealth.
 - உ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செவிக்குணவாகிய கேள்வி யில்லாத பொழுது வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும், எ-று.

சுவையிகு தியும் பிற்பயத்தலும் உடைய கேள்வியுள்ளபொழு**த வெ** றுக்கப்படுதலான் இல்லாத போழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேட**ற்றுன்** பமேயன்றி கோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதை தனும் பின்னிருக்து கேட்டற் பொருட்டாகலான் சுயப்படுமென்றுங் கூறிஞர். சுதல் வயிற்றது இழிவுதோன்ற சின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேன் வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ணா.) செவிக்கு காதிக்கு, உணவு உணவாகிய கேள்வியானது, இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்து, வயிற்றுக் கும் – வயிற்றிறைக்கும், சிறிது - சிறிதுணைவு, சயப்படும் – இடப் படும்.
- 412. When there is no food for the ear, give a little also to the stomach.
 - டை. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி ஞன்*ரு*ரோ டொப்பர் கில*த்*து.

(பரி - ரை.) எ-து,—செவியுணவாகிய கேள்வியின்யுடையார் கிலத் தின்கண்ணராயினும், அவியுணவின்யுடைய தேவரோடொப்பர், எ-து.

செவியுணவு – செவியானுண்ணுமுணவு. அல்வழிக்கண்வர்த இன்சா ரியையது னகரம் வலிந்து சின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேன் வித்தியிற்கொடுப்பன. அறிவான் கிறைக்தமையான் ஆன்*ரு*ொன்றும், துன் பமறியாமையாற் றேவரோ டொப்பரென்றுங் கூறிஞர்.` இதஞல் அதணே யுடையா**ரத** சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-கொ.)—செவிஉணவின்-செவியுணவாகிய, கேள்வி-கேள்வியை, உடையார் - உடையவர், நிலத்து - பூமியிலிருக்கி அம், அவிஉணவின் - அவியாகிய வுணவினேயுடைய, ஆன்று சோமே - தேவசோமி, ஒப்பர் - ஒப்பாவார்.

413. Those who in this world enjoy instruction which is the food of the ear, are equal to the Gods, who enjoy the food of the sacrifices.

ச. கற்றில ஞயினுங் கேட்க வஃதொருவற் கொற்கத்தி ஹாற்*ரு*ர் *தூண*்

(பரி-கை.) எ-து,—உறதி தால்களேத்தான் கற்றிலனுயினும், அவற் நின்பொருள்களேக் கற்றறிக்தார் சொல்லக்கேட்க. அக்கேள்வி ஒருவனுக் குத் தனர்ச்சிவக்துழிப் பற்றுக் கோடாக் துணேயாகலான், எ-று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பதாபட நின்றது. தளர்ச்சி-வறுமையான் தேல் அறிவின்மையான் ஆதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதணேக் கேள்வியின் ஆய அறிவுநீக்குமாகலின், ஊற்முந்துணேடுயன்முர். ஊன்றெ ன்று மாகுடெயாரின் னகரம் திரிந்து நின்றது.

(தெ – ப – ரை.) — கற்றிலன் ஆயினும் – (உறுக்கொல்களேத் தான்) கல்லாளுயினும், கேட்க – (அவைகளின் பொருள்களேக் சற்றுர்சொல்லக்)கேட்கக்கடவன்; அஃதா – அக்கேள் வியானது, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒற்கத்தின் – தளர்ச்சிவர்தவிடத்து, ஊன்று ஆம்தாணே – பற்றுக்கோடாத்துணேயாம், (ஆதலால்).

414. Although a man be without learning, let him listen (to the teaching of the learned); that will be to him a staff in adversity.

டு. இழு**க்க அடையுழி** யூற்**ற**க்கோ லற்றே யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்

(பரி - ரை.) எ - து,—வழுக்கு தஃவயுடைய சேற்று கிலத்து இயங்கு வார்க்கு ஊன்ற கோல்போலு தவும் காவற்சாகாடு கைப்பார்க்கு ஒழுக்க மூடையார் வாயிற்சொற்கள், எ-று.

அவாய்கிலேயான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப் பட்டது. ஊற்று பெ கோல்போ லுதவுதல்-தளர்ந்து பி அதனே நீக்கு தல். கல்வியுடையரேனும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச் சொற் கேட்கப்படாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் வென்றுர். வாயென்பது நீச்சொ லறியாமையாகிய சிறப்புணர நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தெ-ப-ரை.) — ஒழுக்கம் உடையார் - (அரசனுக்கு) நன்ன டைக்கையுடையவரது, வாய்ச்சொல் - வாயிற்பிறக்குஞ்சொல், இழுக்கல் உடையுழி - வழுக்கு தலேயுடைய சேற்றாகிலத்தில், ஊன்றுகோல் அற்றே - ஊன்றுகோலேபோ லு தவும்.

- 415. The words of the good are like a staff in a slippery place.
 - சு. எ*னேத்தானு ந*ல்லவை கேட்க வ*ணேத்தானு* மான்ற பெருமை தரும்,

(பரி-ரை.) எ - து,— ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப் பொருள்களேக் கேட்க, அக்கேள்வி அத்துணேயாயினும் கிறைக்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான், எ-று.

எனேத்த அனேத்து என்பன கேட்கும் பொருண்மேலும் காலத்தின் மேலும் சின்றன. அக்கேள்வி மழைத்துளிபோல வக்தீண்டி எல்லா **அறிவு** கூனயும் உளவாக்கலின், கிறிதென்று இகழற்கவென்பதாம்.

- (தெ ப கை.) நல்லவை (ஒருவன்) உறு திப் பொருள் களில், எணத்து ஆனும் – எவ்வளவு சிறிதாயினும், கேட்க-கேட் கக்கடவன்; (அக்கேள் வியானது) அணத்து ஆனும் – அவ்வள வி னுலும், ஆன்றபெருமை – கிறைக்தபெருமையை, தரும்-கொடுக் கும் (ஆதலால்).
- 416. Let a man listen, never so little, to good (instruction), [even that will bring him great dignity.

(பரி-ணா.) எ - து,—பிறழ வுணர்க்தவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களேச் சொல்லார். பொருள்களேத் தாமும் துண்ணிதாக ஆராய்க்தமிக்து அதன்மேலும் சுண்டிய கேள்வியிண்யுடையார், எ-று.

பிழைப்பவென்பது திரிக்தாகின்றது. பேதைமை—ஆகுபெயர். ஈண் புதல் – பலவாற்முன் வக்து கிறைதல். பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமும் அறிக்து அறிக்தாரோடு ஒப்பிப்பதுஞ் செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்குனராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். இவைகான்கு பாட்டானுக் கேட்டார்க்கு வரு கன்மை கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—இழைத்து உணர்க்து (பொருள்களே) துட் பமாக ஆராய்க்கறிக்து, சுண்டிய - (அதன்மேலும்) கிறைக்கு, கேள்வியவர் - கேள்வியையுடையவர், பிழைத்து உணர்க்தும்-பிழைபட அறிக்கவிடத்தும், பேதைமை - (தமக்கு) அறியாமை பைத்தருஞ் சொற்களே, சொல்லார் - சொல்லமாட்டார்.
- 417. Not even when they have imperfectly understood (a matter), will those men speak foolishly, who have profoundly studied, and diligently listened (to instruction).

அ. கேட்பிலுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற் ரேட்கப் படாத செவி.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்புலமாய ஓசைமாத்திரத்தைக் கேட்குமாயி ஒஞ் செவிடாக் தன்மையவேயாம், கேன்வியால் தொளேக்கப்படாத செவி கள், எ-து.

ஏரோம் தேற்றத்தின்கண்வக்தது. ஓசைமாத்திரத்தான் உறுதியெய் தாமையின் கேளாத் தகையவென்றும், மனத்தின்கண் தூற்பொருள் துலழதற்கு வழியாக்கலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கியு**ங் கூறிஞர். பழை** யதெர**ன்** தொளே அன்றென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—கேள்வியால் கேள்விகளால், தோட்கப் படாத - தொளேக்கப்படாத, செவி - காதுகள், கேட்பினும் -(கமக்குரிய ஒசையைக்) கேட்குமாயினும், கேளாத்தகையவே -செவிடாக் தன்மையினவேயாம்.
- 418. The ear which has not been bored by instruction, although it hears, is deaf.
 - க. நுணங்கிய கேள்விய நல்லார் வணங்கிய வாயின நாதலரிது.
- (பரி ரை.) எ து, துண்ணிதாகிய கேள்வியுடையர் அல்லாதார் பணிக்த மொழியின்யுடையராதல் கூடாது, எ-று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது துண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட் டத. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார் உணர்வின்மையாற் றம்மைவியந்து கூறுவரென்பதாம். அல் லாலென்பதாஉம் பாடம்.

- (தெ-ப-னா.) நுணங்கிய துட்பமாகிய, கேள்வியர்அல் லார் - கேள்வியை யுடையவரல்லாதவர், வணங்கிய – வணக்கத் தைக்காட்டுகிற, வாயினர்ஆதல் – சொல்ஃயுடையவராகுதல், அரிது – கூடாது.
- 419. It is a rare thing to find modesty,—a reverend mouth—with those who have not received choice instruction.
 - 60. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க எவியினும் வாழினு மென்.
- (பரி ணா.) எ-து,—செவியான் நகரப் படுஞ்சுவைகளே உணராத வாயுணர்வினேயுடைய மாக்தர் சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவ தென்னே, எ-று.

செவியான் நாகரப்படுஞ் சுவைகனாவன சொற்சுவையும், பொருட்சு வையும்: அவற்றுள் சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து. பொருட்சுவை காமம், ககை, கருணே, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு வியப்பு, சாந்தமென ஒன்பதுவகைத்து. அவையெல்லாம் சுண்டுரைப்பிற்

മ ശ്ര

பெருகும். வாயுணர்வென்பது இடைப்பதங்கள் தொக்குகின்ற மூன்மும் வேற்றுமைத்தொகை: அது வாயான்றுகரப்படுஞ் சுவைகளேயுணரும் உணர் வெனவிரியும். அவை கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆரும். செத்தாலிழப்பதும் வாழ்க்தாற் பெறுவதும் இன் மையின், இரண்டும் ஒக்குமென்பதாம். வாயுணவினென்று பாடமோது வாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானுங் கேளாதவழிப் படுங்குற்றங் கூறப் பட்டது.

(தெ – ப – ரை.) — செவியின் சுவை – காதுகளால் அறியப் படுஞ் சுவைகளே, உணரா - அறியாத, வாய் உணர்வின் – வாயால் உண்ணப்பட்டபொருளின் சுவையை அறியும் அறிவிஃனயுடைய, மாக்கள் – மனிதர், அவியினும் – இறந்தாலும், வாழினும்–வாழ்ந் தாலும், என் – (உலகத்துக்குவருவது) யாது.

420. What does it matter whether those men live or die, who can judge of tastes by the mouth, and not by the ear?

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளின் ஆய அறிவோடு உண்மை அறிவுடைய ஞதல். அடிகாரமுறைமையும் இதஞ்னே விளங்கும்.

க. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு முள்ளழிக்க லாகா வரண்.

(படு-கொ.) எ-து,—அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதிவாராமற் காக் குங்கருவியாம்; அதுவேயும் அன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளர ணுமாம், எ-று.

காத்தல் – முன்னறிக்து பரிகரித்தல். உள்ளாண் – உள்ளாய அரண்; உள்புக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதஞல் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—அறிவு - (அரசர்க்கு) அறிவென்பது, அற்றம்-முடிவுவாராமல், காக்கும் - பாதுகாக்கும், கருவி - படையாம்; (அதுவல்லாமல்) செறுவார்க்கும்-பகைவர்க்கும், அழிக்கல் ஆகா-அழிக்கக்கூடாத, உள் - உள்ளாகிய, அரண் - காவலிடமுமாம்.

421. Wisdom is a weapon to ward off destruction; it is an inner fortress which enemies cannot destroy.

உ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(பரி - கை.) எ - து, — மனத்தை அது சென்ற புலத்தின்கட்செல்ல விடாது அப்புலத்தின் கன்மை தீமைகளே ஆராய்க்து தீயதனில் கீக்கி கல் லதன்கட் செலுத்துவது அறிவு, எ-று.

விணேக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றடெனப் புலம் ஐந்தாயிலும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கண் அல்லது செல்லாமையின், இடத்தானென்ரூர். விடாதென்பது கடைக் குறைக்கு நின்றது. குதினாயை நிலமறிக்துசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேருக்கி மனத்தைப் புலமறிக்து செலுத்துவது அறிவென்ரூர், அஃது உயிர்க்குணமாகலின்.

- (தெ ப ரை.)—சென்றஇடத்தால் (மனத்தை அது) போனவிஷையத்தில், செலவிடாது-போகவிடாமல், (அவ்விஷையங் களி னன்மைதீமைகளே ஆராய்க்து), தீதா-தீயதிலிருக்து, ஒரீஇ-கீக்கி, நன்றின்பால் – நல்லதனிடத்து, உய்ப்பது – போகவிடு வது, அறிவு – அறிவாம்.
- 422. Not to permit the mind to go where it lists, to keep it from evil, and to employ it in good, this is wisdom.
 - டை, ஏப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.

(படி-ணை.) எ-து,—யாதொருபொருளே யாவர் யாவர் சொல்லக்கேட் பினும் அப்பொருளின் மெய்யாய பயனேக் காணவல்லது அறிவு, எ-று,

குணங்கள்மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்கும் உண்மையின், உயர்க்கபொருள் இழிக்தார்வாயினும், இழிக்தபொருள் உயர்க்தார்வாயி ஓம், உறுதிப்பொருள் பகைவர்வாயினும், கெடுபொருள் கட்டார்வாயி ஓம் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட் பினுமென்ருர். அடுக்குப் பன்மைபற்றி வக்தது. வாயென்பது அவர் அப் போருளின்கட் பயிலாமை யுணர்த்திகின்றது. மெய்யாதல் - கிலேபெறு தல் சொல்வாரது இயல்பு கோக்காது அப்பொருளின் பயனேக்கிக் கொள் ளுதல் ஒழிதல் செய்வதறிவென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.) எப்பொருள் யாதொருபொருஃஎ, யார் யார்வாய் – எவரெவர்வாயில், கேட்பினும் – கேட்டாலும், அப் பொருள் – அப்பொருளினது, மெய்ப்பொருள் – மெய்யாகிய பயீன, காண்பது – காணவல்லது, அறிவு – அறிவாம்.
- 423. To discern the truth in every thing, by whomsoever spoken, is wisdom.
 - ச. எண்பொருளவாகச் செலச்சொல்லித் தான் பிறர்வாய் துண்பொருள் காண்ப தறிவு.

(ப**ரி-கைர.) எ-து,—தான்** சொல்லுஞ்சொற்களே அரிய பொருளவா ^{பி}லும் கேட்பார்க்கு எளிய பொருளவாமாறு மனங்கொளச் சொல்லிப் ^{பி}றர்வாய்க்கேட்குஞ் சொற்களின் நுண்ணியபொருள் காணஅரிதாயி இம் அதனேக் காணவல்லது அறிவு, எ-று.

உடையவன்தொழில் அறிவின்மே லேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழு வின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொன்மேல் வைத்தும், கேட்பன வழுவினும் இனிது விளங்காவாயினும் பயணக் கொண்டொழி கேவென்பார் பொருண்மேல்லைத்துங் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-னா.)— எண்பொருளஆக (கேட்பவர்க்கு) எளிய பொருளினேவாக, செலை - மனங்கொள்ள, சொல்லி—, தான் பிறர் வாய் - தான் பிறர்வாபில் (கேட்கப்படுஞ் சொற்களில்), நண்பொ ருள் - (காணுதற்கரிய) நட்பமாகிய பொருளேயும், காண்பது-காணவல்லது, அறிவு - அறிவாம்.
- 424. To speak so as that the meaning may easily enter the mind of the hearer, and to discern the subtlest thought which may lie hidden in the words of others, this is wisdom.

டு. உலகக் தழீஇய தொட்ப ம்லர்தனுங் கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(பரி - கொ.) எ - து,—உலகத்தை கட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒட்ப மாம்; அக்கட்பின்கண் முன்மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருகிஃவை இவது அறிவாம், எ-று.

தழீஇயது இல்லது என்பன அவ்வத் தொழின்மேணின்றன. உலக மென்பது ஈண்டுயர்க்தோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூபோல ஒருகிலயே கட்பாயினுன் எல்லா இன்பமும் எய்துமா கலின், அதணே அறிவென்ருர். காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப் பட்டன. இதணேச் செல்வத்தின் மலர்தலும் கல்குரவிற் கூம்பலுமில்ல தென்று உரைப்பாருமுளர்.

(தெ - ப - ரை.)—உலகம் - (ஒருவனைக்கு) உயர்க்தோரை, தைநீஇயது - நட்பாக்குவது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம்; மலர் தேலும் - (முன்னே) விரிதலும், கூடம்பலும் - (பின்னே) குடிதை லும், இல்லது - (அக்கட்பினிடத்தே) இல்லாதது, அறிவு - அறி வாம்.

425. To secure the friendship of the great is true wisdom; it is (also) wisdom to keep (that friendship unchanged, and) not opening and closing (like the lotus-flower).

கூ. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ டவ்வ துறைவ தமிவு.

(பரி-ரை.) எ - து,—உலகம் யாதொருவாற்முன் ஒழுகுவதாயிற்று அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்முஹெழுகுவது அரசனுக் கறிவு, எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யான் ரியமித்தலான் என்னே ரியமிப்பாரில்லே யெனக் கருதித் தானினேத்தவாறே ஒழுகிற் பாவமும் பழியுமாம் ஆக லான், அவ்வாருமுகுதல் அறிவன்றென விலக்கியவாருயிற்று. இவை பைக்துபாட்டானும் அதனது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உலகம் – உலகமானது, எவ்வது – எவ் விதத்திஞல், உறைவது நடப்பதாயிருக்கின்றது, உலகக்கோடு - அவ்வுலகத்துடன் பொருர்தி, அவ்வது - அவ்விதத்தான், உறை வது - (தானும்) நடப்பது, அறிவு - (அரசனுக்கு) அறிவாம்.

426. To live as the world lives, is wisdom.

எ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா சஃதறி கல்லா தவர்.

(பிடு-ணா.) எ - து,—அறிவுடையராவார் வரக்கடவதனே முன்னறிய வல்லார்; அறிவிலராவார் அதனே முன்னறியமாட்டாதார், எ-று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அ. தறிகல்லாமையாவது வக்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாொன்பதற்குத் தமக்கு என்மையறிவா ொன்றுரைப்பாருமுளர்.

(தெ-ப-ரை.)—ஆவது - வரக்கடஙகை, அறிவார் - (முன்னே) அறியவல்லவர், அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார்; அஃது - அவ்வரக்கடவகை, அறிகல்லாதவர் - (முன்னே) அறி பமாட்டாதவர், அறிவிலார் - அறிவில்லாதவராவார்.

427. The wise are these who know beforehand what will happen; those who do not know this are the unwise.

அ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(படி - ரை.) எ-து,—அஞ்சப்படுவதணே அஞ்சாமை பேதைமையாம்; அவ்வஞ்சப்படுவதணே அஞ்சுதல் அறிவார்தொழிலாம், எ-று.

பாவமும் பழியு**ங் கேடும் முதலாக அ**ஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்றுர். அஞ்சாமை-எண்ணுது செய்துரிற்றல். அஞ் சதல் - எண்ணித் தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழப்படாதென்பார் அறிவார் தொழிலென்றுர். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட் டமையின், சுண்டஞ்சவேண்டுமிடங் கூறியவாறு. இவை யிரண்டுபாட் டாறும் அதீணயுடையாரது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - டை)—அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதற்கு, அஞ்சாமை - அஞ்சாதிருத்தல், பேதைமை - அறிவின்மையாம்; அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதற்கு, அஞ்சல் - பயப்படுதல், அறி வாதொழில் - அறிவுடையார்தொழிலாம்.

428. Not to fear what ought to be feared, is folly; it is the work of the wise to fear what should be feared.

கூ. எதிரதாக்காக்கு மறிவிஞர்க்கில்ஃ யதிர வருவதோர் கோய்.

(படு-கொ.) எ - து,—வரக்கடவ தாகியவதனே முன்னறிர்து காக்க ^{வல்ல} அறிவினே யுடையார்க்கு அவர் கடுங்க வருவதொரு தான்பமு பில்லே, எ-மு. கோயென வருகின்றமையின், வானா எதிரதாவென்ருர். இதனுற் காக்கலாங் காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் அதன்காரணத்தை விலக் குதல். அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனுற் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)— எ தொது ஆக (பின்வரக்கடவதை) முன்ன தாக அறிந்து, காக்கும் - காக்கவல்ல, அறிவிஞர்க்கு - அறிவு டையார்க்கு, அதொ - (அவர்) நடுங்கும்படி, வருவது ஒர்நோய்-வருவதாகிய ஒரு துன்பமும், இல்லே - இலது.
- 429. No terrifying calamity will happen to the wise, who (foresee) and guard against coming evils.
 - கo. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா என்னுடைய ரேனு மிலர்.

(பர்-கொ.) எ-து,—அறிவுடையார் பிறிதொன்றம் இலராயினும் எல் லாமுடையராவர்; அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றும் இலரா வர். எ-று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படு தலின் அஃ துடையாரை எல்லா முடையரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேய மைக்து கெடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குக் தெய்வத்தானழிக்குழிப் படைத்தற்குங் கருவியுடையரன்மையின் அஃதில்லாதாரை என்னுடைய ரேனுமிலரென்றுங் கூறிஞர். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற்றெக்க து. இதனுன் அவரது உடைமையும் ஏணேயாரது இன்மையுங்கூறப்பட்டன.

- (கொடா-கொ.)—அறிவு உடையார் அறிவுடையவர், எல்லாம் உடையார் (வேறுென்றும் இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார்; அறிவிலார் அறிவில்லாதவர், என் உடையர் ஏனும் எல்லாமுடையவராயிருந்தாலும், இலர் (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார்.
- 430. Those who possess wisdom, pessess every thing; those who have not wisdom, whatever they may possoss, have nothing.

சுச - ம் அதி—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கமிம்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறனேயும் அரசன் தன்கண் சிகழாமற் கடிதல் இவற்றை வடதாலார் பகைவர்க்கமென்ப. இவைகுற்றமென் றமிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப் பட்டது.

க. செருக்குஞ் சினமுஞ் சி.அமையு மில்லார் பெருக்கம் பெருமித கீர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாபே குற்றங்களில் லாத அரசாது செல்வம் மேம்பாட்டு நீர்மையினேயுடைத்து, எ-று. மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர் செயலாகலின், அளவிறந்தகாமஞ் சிறமையெனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக் கடிந்தார்செல்வம் நல்வழிப்பாடும் நீலேபேறும் உடைமையின், மதிப்பு டைத்தென்பதாம். மிசூதிபற்றி இவை முற்கூறப்பட்டன.

- (தெ-ப-ரை.)—செருக்கும் மதமும், சினமும் குரோத மும், சிறுமையும் – காமமும் ஆகிய (குற்றங்களே), இல்லார்-இல் லாத அரசரது, பெருக்கம் – செல்வமானது, பெருமிதநீர்த்து – மேம்பாட்டுக் குணத்தை யுடையதாம்.
- 431. Truly great is the excellence of those (kings) who are free from pride, anger, and lust.
 - இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாண வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(பி-ணா.) எ-து,—வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமையும் மன்மை வீனீங்கிய மானமும் அளவிறந்த வுவகையும் அரசனுக்குக் குற்றம். எ-ஹு.

மாட்சியான மானத்தினீக்கு தற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றுர் : அஃதாவது அந்தணர் சான்றேர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னேர் தந்தை தாயென்றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாதாயினும் கருதியது முடித்தேவிடு தலும் முதலாயின. அளவிறந்த வுவகையாவது கழிகண் ஹேட்டம். பிறருஞ் சினனேகாமங் கழிகண்ணேட்ட மென்றிவற்றை யறந் தருதிவிக்கு வழியடையாகுக் திதென்றுர். இவை யிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-டை) — இவறலும் - உலோபகுணமும், மாண்பு இற ந்தமானமும் - நன்மையில் நீங்கியமானமும், மாண உவகையும் -அளவிறந்தமகிழ்ச்சியும், இறைக்கு – அரசனுக்கு, ஏதம் – குற் நங்களாம்.

- 432. Avarice, undignified pride, and low pleasures, are faults in a king.
 - திணத் துஜேனயாங் குற்றம் வரினும் பணத் துணேயாக் கொள்வர் பழி காணு வார்.

(பரி-ளை.) எ-து,—பழியையஞ்சுவார்தங்கண் திணேயளவாங் குற்றம் வர்ததாயினும் அதணே அவ்வளவாக அன்றிப் பணேயினளவாகக் கொள் வர், எ-று.

குற்றம்—சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று பொருர் ^{பெரி}தாகக்கொண்டு வருக்திப் பின் அது வாராமற் காப்ப**ொன்**பதாம்.

(தெ - ப - ரை.) —பழிகாணுவார் - பழிக்கு அஞ்சுவோர், கினத்துணேஆம் குற்றம் - தினேயளவாகிய சிறிய குற்றமானது, வரினம் - (தம்மிடத்து) வர்ததாயினும், பினத்துணே ஆக - (அத னே அவ்வளவாக நினேயாமல்) பினையினளவு பெரிதாக, கொள் வர் - எண்ணுவார்.

- 433. Those who fear guilt, if they commit a fault small as a millet seed, will consider it to be as large as a palmyra tree.
 - ச. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே யற்றர் தருஉம் பகை.
- (பரி ணா.) எ து,— தனக்கிறு இபயக்கும் பகை குற்றமே, ஆக லான், அக்குற்றம் தன்கண்வாராமையே பயஞைகக் கொண்டு காக்கவேண் டும், எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றக்தாராமையின் இவையே பகையாவனவென்னும் வடதாலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றக்தரூடம் பகையென்றும், இவற்றது இன்மையே குணங்களது உண்மையாகக் கொண்டென்பார் பொருளாகவென்றுங் கூறிஞர். குற்றமேகாக்கவென்பது ''அரும்பண்பினுற் நீமைகாக்க'' என்பதுபோல கின்றது.

- (தெ-ப-னா.)—அற்றம் முடிவை, தரும்பகை (தனக்குத்) தரும்பகை —, குற்றமே —, (ஆதலால்)குற்றமே - அக்குற்றம்(தன் னிடத்து வாராமையையே), பொருள் ஆக - பயனுகக் கொண்டு, காக்க – காக்கவேண்டும்.
- 434. Guard against faults as a matter (of great consequence; for) faults are a deadly enemy.
 - டு. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்**னர்** வைத்தூற போலக் கெடும்.

(பரி-கொ.) எ-து,—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற மூற்காலத்திலே அத ணேக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை அது வக்தால் எரிமுகத்தாகின்ற வைக் குடைபோல அழிக்துவிமே், எ-று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வக்தது. முன்னொன்றதனீற்றது பகுதிப்பொருள்விகுதி. வருமென்னும் பெயரெச்சம் முன்னரென்னுங் காலப்பெயர்கொண்டது; அதனுற் காக்கலான் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனுற் பெரியசெல்வம் அழிக்தேவிடுமென்பது உவ மையாற் பெற்றும்.

- (தெ-ப-னா.)—வரும் முன்னர் (குற்றம்) வரும்முன்னே தானே, காவாதான் – (அதீனவாராமல்) காவாத அரசனது, வாழ்க்கை – வாழ்வானது, (அதுவக்தால்) எரிமுன்னர் - தீமுன் கின்ற, வைத்தூறுபோல – வைக்கோலின் கூட்டம்போல, கெ மெ் – அழிக்துபோம்.
- 435. The prosperity of him who does not timely guard against faults, will perish like straw before fire.
 - சு. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(படு-கை.) எ-து,—முன்னர்த் தன்குற்றத்தைக் கண்டு கடிக்து பின் னர்ப் பிறர்குற்றங் காணவல்லஞயின் அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாத, எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாவழியே பிறர்குற்றங்கடி**தல்** குற்ற மாம். அதுகடிக்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்றமாகு மென் ரூர்: எனவே, தன்குற்றங் கடிக்தவணே முறைசெய்தற் குரியவணென்ப தாபிற்று. இவை கான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு **சொதுவ** கையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறபட

- (தெ ப டை.)—தன்குற்றம் தனதுகுற்றத்தை, கீக்கி-(முன்னேகண்டு) பரிகரித்து, பிறர்குற்றம் - (பின்பு) பிறரதுகுற் நத்தை, காண்கிற்பின் - ஆராய வல்லனுமின், இறைக்கு - அரச அக்கு, ஆகும்குற்றம் - ஆகக்கடவதாகிய குற்றம், என் - யாது.
- 436. What fault will remain in the king who has put away his own evils, and looks after the evils of others.
 - **எ.** செயற்பால செய்யா இவறியா**ன் செல்வ** முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(பரி - ரை.) எ - து,—பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படு மவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதன்கட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம் பின் உளதாம் பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும், எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொரு ளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள் செய்தலாவது பெருக்கு தல்; அது 'போன்னி குகும் பொருபடை யப் படை — தன்னி குகுர் தாணி தாணியிற் — பின்னோ யாகும் பெரும்பொரு எப்பொரு — மின்னுங் காஸ்த் தன்ஞதன வில்ஸேயே' என்பதனைறிக. அறஞ்செய்யாமையானும் பொருள் பெருக்காமையானும் உயற்பாலதன் நியென்றும், இன்பப் பயன்கொள்ளாமையிற் கெடுமென்றுங் கூறிஞர். உயற்பாலதின்றியென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

- (தெ ப ரை.)—செயல்பால (பொருளினுலேதனக்குச்) செய்துகொள்ள வேண்டியவற்றை, செய்யாது – செய்துகொள் னாமல், இவறியான் - (அதனிடத்து) உலோபஞ் செய்தவனது, செல்வம் - செல்வமானது, உயல்பாலது அன்றி – பின்புள்ளதா கும் பகுப்பினதன்றி, கெடும் - (வீணே) கெடும்.
- 437. The wealth of the avaricious man, who does not expend it for the purposes for which he ought to expend it, will waste away and not continue.
 - அ. புற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை பெற்றுள்ளு மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருளே விடத்தகுபிடத்து விடாது பற்றுதலேச் செய்யுமுள்ளமாடிய உலோபத்தினது தன்மை குற்றத்தன்மைக கொல் லாவற்றுள்ளும் வைத்து எண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது, எ-று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்படவல்ல வியல்பு. ஒழிக்கன அது மாட்டாமையின், எற்றுள்ளு மெண்ணப்படுவ தொன்றன்றென்றுர். எவற் றுள்ளுமென்பத் இடைக்குறைக்கு கின்றது. இவை யிரண்டுபாட்டானும் உலோபத்தின் தீமை கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—பற்று உள்ளம்என்னும் (பொருளேவிடை வேண்டியவிடத்து விடாது) பற்று கின்ற வுள்ளமாகிய, இவறண் மை-உலோபத்தினதுகுணமானது, எற்றுள்ளும் – எல்லாக் குற் றங்களுள்ளும், எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று – (வைத்து) எண் ணப்படுவதொருகுற்றமன்று [மிகப்பெரியது.]
- 438. Griping avarice is not to be reckoned as one among other faults; (it stands alone—greater than all.)
 - கூ. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுக் தன்னே கயவற்க கன்றி பயவா விணே.
- (பரி ரை.) எ து,—தான் இறப்ப வுயர்க்தஞான்றும் மதத்தாற் றன்னே கன்குமதியாதொழிக; தனக்கு கன்மை பயவா வினேகளே மானத் தால் விரும்பாதொழிக, எ-று.

தன்னேவியர்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவெண் றும், கருதியது முடித்தேவிடுவலென்று அறம் பொருளின்பங்கள் பயவா வினேகளே கயப்பின் அவற்றுற் பாவமும் பழியுங் கேடும் வருமாகலின், அவற்றை கயவற்கவென்றுங் கூறிஞர். இதனுன் மதமானங்களின் தீமை கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) எஞ்ஞான்றும் எக்காலத் இலும் [தான் மிகவும் உயர்க்தகாலத் இலு மென்றபடி], தன்னே வியவற்க - (மத த்தினைல்) தன்னே நன்குமதியாதிருக்கக்கடவன்; நன்றி - நன்மை யை, பயவா - (தனக்குத்) தராத, விணே - தொழில்களே, நய வற்க - (மானத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன்.
- 439. Let no (one) praise himself, at any time; and let him not desire to do useless things.
 - **க**். காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி னேதில வேதிலார்தால்,
- (பரி-ரை.) எ து,—தான் காதலித்த பொருள்களே அவர் அக்காத லறியாமல் அனுபவிக்க வல்லஞயின் பகைவர் தன்னே வஞ்சித்தற் கெண்ண ணும் எண்ணம் பழுதாம், எ-று.

அதிக்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுக்து வஞ்சிப்பராகலின், அதியா மனுய்த்தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்படானென்பதாம். காமம், வெகுனி, உவகையென்பன முற்றக்கடியுங்குற்றம் அன்மையின், இதனுற் பெரும்பான்மைத்தாகிய காமம் துகருமாறுகூறி, ஏனேச்சிறுபான்மை அவ ற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கிணயே கொண்டொழிக்தார்.

(தெ - ப - டை.)—காதல - (தான்) விரும்பியபொருள்கினை, காதல் - அவ்விருப்பத்தை, அறியாமை - (பிறர்) அறியாதபடி, உய்க்கிற்பின் – அனுபவிக்க வல்லவனுயின், ஏதிலார் – பகைவர், நால் - (தன்னேவஞ்சித்தற்கு எண்ணும்) எண்ணமானது, ஏதிலை-பழுதாம்.

440. If (a king) enjoys privately the things which he desires, the designs of his enemies will be useless.

சடு-ம். அதி—பெரியாரைத்*து‱*க்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற்சாகாடு உகைத்தற்குரியனுய அரசன் தீெகறிவிலக்கி கன்கெறிச் செலுத்தும் பேர நிவுடையாரைத் தனக்குத் துணேயாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும். பேரமிவுடையராவார் அரசர்க்கும் அவ்கங்கட் கும் மானுடத்தெய்வக் குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோதிதர்.

க. அறனறிக்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை திறனறிக்து தேர்க்து கொளல்,

(படு-கொ.) எ-து,—அறத்தது நுண்மையை அறிக்கு தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை அரசன் அதனது அருமையை ஓர்க்து கோள்ளுக் திறமறிக்து கொள்க, எ-று.

அறம் துண்மை தாலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறியவேண்டுத வின், அறனறிக்தென்றுர். மூத்தல் - அறிவானும் சீலத்தானும் காலத் தானும் முதிர்தல். அறிவுடையார்-கீதியையும் உலகியஃயும் அறிதஃயுடை யார். திறனறிதலாவது கன்குமதித்தல், உயரச்செய்தல் - அவர்வரை சிற்றலென்பன முதலாக அவர் பிணிப்புண்ணும் திறனறிக்து செய்தல்.

(தெ-ப-ரை.)—அறன் அறிக்து - அறக்கினது நட்பத்தை அறிக்து, மூக்க - (கன்னேப்பார்க்கிலும்) முகிர்க்க, அறிவுடை யார்-அறிவுடையவரது, கேண்மை-கட்பை, தேர்க்து - (அதனது அருமையைத்) தெரிக்து, திறன்அறிக்து - (கொள்ளும்) வகை யறிக்து,கொளல் - (அரசன்) கொள்ளக்கடவன்.

441. Let (a king) ponder well its value, and secure the friendship of men of virtue and of mature knowledge.

உ. <u>உற்</u>றகோய் கீக்கி யு*ருஅ*மை முற்காக்கும் பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(பரி-கை.) எ - து,—தெய்வத்தாளுக மக்களாளுகத் தனக்கு வக்தி துன்பங்களே நீக்குமாறறிக்து நீக்கிப் பின் அப்பெற்றியன வாராவண்ணம் முன்னறிக்து காக்கவல்ல தன்மையின்யுடையாளை அரசன் அவர் உவப் பண செய்து துணேயாகக்கொள்க, எ-று.

தெய்வத்தான்வருக் தன்பங்களாவன மழையின தின்மையிகு திக னானும், காற்றுத் தீப்பிணியென் நிவற்றுனும், வருவன. அவை கடவு னரையுக் தக்கோரையும் கோக்கிச் செய்யுஞ் சாக்திகளான் கீக்கப்படும். மக்களான்வருக் துன்பங்களாவன பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், விண் செய்வாரென் நிவர்களான் வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங களாகிய கால்வகை உபாயத்துள் ஏற்றதளுல் கீக்கப்படும். முற்காத்தலா வது தெய்வத்தான் வருவனவற்றை உற்பாதங்களான நிக்து, அச்சாக்தி களாற்காத்தலும், மக்களான் வருவனவற்றை அவர்குணம், இங்குதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றுன் அறிக்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றுற் காத் தலுமாம்: ஆகவே, புரோகுதளையும் அமைச்சரையுங் கூறியவாறுயிற்று. இங்குதம்-குறிப்பான் கிகழும் உறப்பின்தொழில். ஆகாரம் – குறிப்பின்றி கிகழும்] வேறுபாடு. உவப்பன-கன்குமதித்தன்முதலியன. இவையிரண் போட்டானும் பெரியாரது இலக்கணமும், அவரைத் துண்யாகக் கோடல் வேண்டுமென்பதாஉம், கொள்ளுமாறுக் கூறப்பட்டன.

(தெ – ப - ரை.)—உற்ற – (தெய்வத்தாலாவது மணிதராலா வது தனக்கு) வக்த, கோய்–துன்பங்களே, நீக்கி – (நீக்கும் விதம் அறிக்து) நீக்கி, உருமை–(பின்பவை) வாராதபடி, முன்காக்கும்– முன்னறிக்து காக்கவல்ல, பெற்றியார் – தன்மையுடையவரை, பேணி - (அரசன்) அவர்மகிழத்தக்கவைகளேச் செய்து, கொளல்– தூணையாகக் கொள்ளக்கடவன்.

442. Let (a king) procure and kindly care for men who can overcome difficulties when they occur, and guard against them before they happen.

டை. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்.

(படு-ணா.) எ-து,—அப்பெரியவர்களே அவர் உவப்பன அறிக்து செய்து தமக்குச் சிறக்தாராகக் கொள்ளுதல் அரசர்க்கு அரிய பேறுகள் எல்லா வேற்றுள்ளும் அரிது, எ-று.

உலகத்து அரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறக் ததென்றது, இதனுல் அவையெல்லாம் உளவாதனேக்கி.

(தெ-ப-ரை.)—பெரியாரை - அந்தக்குணமுடையவர்களே, பேணி - அவர் மகிழத்தக்கவைகளேச்செய்து, தமர் ஆக - தமக் குச் சி**றக்தவராக, கொளல் - கொள்ளுதல், அ**ரியவற்றுள் எல் லாம் - (அரசர்க்கு) அரியபேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும், அரிதே-அரியதே.

443. To cherish great men and make them his own, is the most difficult of all difficult things.

ச. தம்மிற் பெரியார் தமார வொழுகுதல் வன்மையு வெல்லாக் த‰.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவு முதலியவற்றுல் தம்மின் மிக்கார் தமக் குச் சிறக்தாராகத் தாம் அவர்வழி கின்றெழுகுதல் அரசர்க்கு எல்லா வலியுடைமையினுக் தலே, எ-று.

பொருள், படை, அரண்களான் ஆய வலியினும் இத்திணவலி சிறந்த தென்றது, இவர் அவற்றுனீக்கப்படாத தெய்வத்துன்ப முதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின்.

(தெ-ப-ரை.)— தம்மில்பெரியார் - (அறிவுமுதலியவற்றுல்) தம்மிலுயர்க்தோர், தமர் ஆக-தமக்குச்சிறர்தவராகக்கருதி, ஒழு குதல் - (தாம் அவர்வழியில்நின்று) நடத்தல், வன்மையுள் எல் லாம் - (அரசர்க்கு) எல்லாவலியுடைமைகளிலும், தஃ - தல்லைம யாகிய வலிமையாம்.

444. So to act as to make those men, his own, who are greater than himself, is of all powers the highest.

டு. சூழ்வார் கண்ணக வொழுகலான் மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்க்*து* கொளல்.

(படு-ணா.) எ - து,— தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணுகக்கொண்டு கடத்தலான், அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரை ஆராய்க்து தனக் குத் துணேயாகக் கொள்க, எ-று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற் ெருக்கது. தானே சூழவல்லருபினும் அளவிறக்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்தும் அரசன்பாரம் அதுவே தொ ழிலாய அமைச்சரான் அல்லது இனிது கடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணு கக் கூறிஞர். ஆராய்தல் - அமைச்சியலுட்சொல்லப்படும் இலக்கணத்தி னசென்பதனே யாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாரைத் திணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — சூழ்வார் - மர்திரிகளே, கண் ஆக - கண் ணைக்கொண்டு, ஒழுகலால் - (தன்பாரம்) நடத்தலால், மன்ன வன் - அரசன், சூழ்வாரை - (அத்தன்மையாகிய) மர்திரிகளே, சூழ்ந்த - ஆராய்ர்து, கொளல் - (தனக்குத்துணேயாகக்) கொள் ளக்கடவன், 445. As a king must use his ministers as eyes (in managing his kingdom), let him well examine their character and qualifications before he engages them.

சு. தக்கா ரினத்தனும்த் தானுழுக வல்லாளேச் செற்றுர் செயக்கிடக்த தில்.

(படு-கொ.) எ – து,—தக்காராகிய இனத்தை உடையஞங்த் தாதும் அறிக்தொழுகவல்ல அரசணேப் பகைவர் செய்யக் கிடக்ததொரு தாண்பமும் இல்லே, எ-து.

தக்கார் - அறிவொழுக்கங்களால் தகு இயுடையார். ஒழுகு தல் அறகீ இ களின் கெறிவழுவாமல் கடத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறு பகைவினத்தலென் றிவற்ருனும், வலியானும், பகைவர் செய்யுக் துன் பங்கள் பலதிறத்த வாயினும், தானுமறிக்து அறிவார்சொல்லுங் கொண் டொழுகுவான்கண் அவற்றுள் ஒன்றும் வாராதென்பார், செற்றுர் செயக் கிடக்த தில்லென்றுர்.

(தெ - ப - ரை.)—தக்கார் இனத்தன் ஆய் - பெரியோராகிய இனத்தையுடையஞ்கி, தான்ஒழுக - தானும் (அறிர்து) நடக்க, வல்லானே - வல்லஅரசனே, செற்றுர்-பகைவர், செயக்கிடந்தது-செய்யக்கிடர்த ஒரு துன்பமும், இல் - இல்ஃ.

446. There will be nothing left for enemies to do, against him who has the power of acting (so as to secure) the fellowship of worthy men.

எ. இடிக்கு**க் துணேயாரை யாள்வாரை யாரே** கெடுக்கும் தகைமை **யவர்.**

(பரி - கை.) எ-து,— தீயன கண்டால் கெருங்கிச்சொல்லுக் துணே யாக்தன்மையை உடையாரை இவர் கமக்குச் சிறக்தாரென்*ரு*ளும் அரச கைக்கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்து யாவர், **எ-று.**

தீயன – பாலங்களும் கீதி அல்லனவும். துணேயாக் தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கண் அன்புடைமையுமாம். அத்தன்மை யுடையார் கெறியினீங்க விடாமையின், அவரையாளும் அரசர் ஒருவரா ஓங் கெடுக்கப்படா ரென்பதாம். கெருங்கிச் சொல்லும் அளவினேரை யென்றுரைப்பாருமுளர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அதன்பயன் கூறப் பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — இடிக்கும் - கோபித்துப் புத்திசொல்லும், தூணேயாரை - துணேயார்தன்மையை யுடையவரை, ஆள்வாரை-(இவர்கமக்குச்சிறர்தவரென்று) ஆளும் அரசரை, கெடிக்கும்தகை மையவர் - கெடிக்கும் பெருமையையுடையபகைவர், யார் - (உல கத்தில்) யாவர்.

- 447. Who are great enough to destroy him who has servants that have power to rebuke him?
 - அ. இடிப்பாளை யில்லாத வேமராமன்னன் கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.
- (படு கை.) எ து,—கழறுதற்குரியாரைத் தனக்குத் துணேயாகக் கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன் பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லேயா பினும் தானே கெடும், எ-று.

இல்லாத ஏமரா என்பன பெயரெச்சவிக்கு. கெடுப்பார் உளரா வரென்பது தோன்ற, இலானுமென்றுர். தானே கெடுதலாவது பாக வில்லாத யாணேபோல கெறியல்லா கெறிச்சென்று கெடுதல்.

- (தெ ப ரை.)—இடிப்பாரை உறு திசொல்லு தற் குரிய வரை, இல்லாத - (தனக்குத்துணேயாகக்) கொள்ளாமையால், ஏமரா - காவலற்ற, மன்னன் - அரசன், கெடுப்பார்இல் ஆனும்-(பகையாய்க்) கெடுப்பவர் இல்லா திருந்தாலும், கெடும் - (தானே) கெடுவன்.
- 448. The king, who is without the guard of men who can rebuke him, will perish, even though there be no one to destroy him.
 - கூ. முதலிலார்க் கூறிய மில்ஃ மதஃயாஞ் சார்பிலார்க் கில்ஃ நிஃ.

(பரி-ரை.) எ-து,—முதற்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு அதனுல்வரும் ஊதியம் இல்ஃவயாம், அதுபோலத் தம்மைத் தாங்குவதாக் தணேயில்லாத அரசர்க்கு அதனுன் வரும் கிஸேயில்ஸே, எ-று.

முதஃவப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாங்குவாரைப் பெற்றே கிஃபெறவேண்டுமென்பதாம். கிஸ் - அரசர் பாரத்தோடு சலி யாத கிற்றல்.

- (தெ ப டை.) முதல்இலார்க்கு முதற்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு, ஊதியம்-(அதனுல்வரும்) ஆதாயம், இல்ஃ-இலது, (அதபோல) மதஃ ஆம் - (தம்மைத்) தாங்குவதாகிய, சார்பு இலார்க்கு - துணேயில்லாத அரசர்க்கு, நிஃ - (அதனுல்வரும்) நிஃயோனது, இல்ஃ - இலது.
- 49. There can be no gain to those who have no capital; and in like manner there can be no permanence to those who are without the support of adherents.
 - கo. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த திமைத்தே கல்லார் தொடர்கை விடல்.

(பரி - கை.) எ - து,—தான் தனியஞய்வைத்துப் பலரோமே் பகை கொள்ளுதலின் பதிற்றுமடங்கு திமையுடைத்து அரசன் பெரியாரோடு கட்பிணக் கொள்ளாதொழிதல், எ-று.

பலர் பகையாயக்கால் "மோதி முன்னொடு மூட்பகை கண்டிடல்— பேதுசெய்து பினக்கிடல்" என்பவையல்லது ஒருங்கு விணேயாக்குதல் நீது, செய்தாலும் ஒருவாற்மு னுய்தல்கூடும், கல்லார் தொடர்கைவிட் டால் ஒருவாற்முனும் உய்தல் கூடாமையின், இது செய்தல் அதனினுக் நீதென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - டை.) — கல்லார் - (அரசன்) பெரியவருடைய, தொடர்கைவிடல் - கட்பைவிட்டிருத்தல், பல்லார் - (தான்தனி யன யிருந்து) பலரோடும், பகைகொளலின் - பகைகொள்ளு தலேப்பார்க்கினும், பத்தடுத்த-பத்துப்பங்கு அதிகமாகிய, தீமை த்தே - தீமையையுடையதேயாம்.

450. It is tenfold more injurious to abandon the friendship of the good, than to incur the hatred of the many.

சசு - ம். அதி—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய இனமாவது கல்லதன்கலனும் தீயதன்தீமையும் இல்லென்போரும் விடரும் தார்த்தரும் கடரும் உள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெடுக்கும் இயல் பிற்றுய அதணேப் பொருந்திற் பெரியாரைத் துணேக்கோடல் பயனின் நென்ப துணர்த்தற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. திற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

(பரி-ணா.) எ-து,—பெரியோரியல்பு கிறிய இனத்தை அஞ்சாகிற்கும்; ஏணேச்சிறியோரியல்பு அது சேர்க்தபொழுதே அதணத் தனக்குச் சுற்ற மாக எண்ணித் துணியும், எ-று.

தத்தம் அறிவு திரியுமாறும் அதனுல் தமக்குவருக் துன்பமும் கோக்க லின் அறிவுடையா ரஞ்சுவரென்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிது கோக் காமையின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றுங் கூறி ஞர். பொருளின்தொழில்கள் பண்பின்மேனின்றன. இதனுற் சிறிய இனம் பெரியோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—பெருமை – பெரியோருடைய சுபாவகுண மானது, சிறுஇனம் – சிறியவினத்தைக்கண்டு, அஞ்சம் – அஞ்சா நிற்கும்; சிறுமைதான் – மற்றைச்சிறியோருடைய சுபாவகுண மானது, (அந்தச் சிற்றினஞ் சேர்ந்தவுடனே), சுற்றம் ஆக -(கனக்கு) உறவாக, சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித் தழுவிக்கொள் ஞம்.

451. (True) greatness fears the society of the base; it is only the low-minded who will regard them as friends.

உ. நிலத்தியல்பா னீர்திரிக் தற்முகு மாக்கர்க் கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(பி-கை.) எ-து,—தான் சேர்ந்த நிலத்தினது இயல்பானே நீர் தன் தன்மை திரிந்து அந்நிலத்தின் தன்மைத்தாம்; அதுபோல, மாந்தர்க்குத் தாம்சேர்ந்த இனத்தினது இயல்பானே அறிவுந் தன்தன்மை திரிந்து அவ் வினத்தின் தன்மைத்தாம், எ-று

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசும்பின்கண் தன்தன்மைத்தாய கீர் மிலத் தோடு சேர்க்தவழி கிறம், சுவைமுதலிய பண்புகள் திரிக்தாற்போலத் தனிகிலக்கண் தன்தன்மைத்தாய அறிவு பிற இனத்தோடு சேர்க்தவழிக் காட்சிமுதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனுல் அதனது காரணம் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)— டீர் - நீரானதை, நிலத்து - (தான்சேர்ந்த) நிலத்தினது, இயல்பான் - குணத்திணைலே, திரிந்து - (தனதை) தன்மைவேறுபட்டு, அற்று ஆகும் - அந்நிலத்தினது தன்மைய தாகும்; (அதுபோல) மாந்தர்க்கு - மணிதர்க்கு, அறிவு - அறி வானது, இனத்து-(தாம்சேர்ந்த) இனத்தினது, இயல்பு-குணத் திறைலே, (திரிந்து) - தனது தன்மைவேறுபட்டு, அதுஆகும் -அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும்.

452. As water changes (its nature) from the nature of the soil (in which it flows), so will the character of men resemble that of their associates.

ட. மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு மின்னு னெனப்படுஞ் சொல்.

(படு - கை.) எ-து,—மாக்தாக்குப் பொதுவுணாவு தம்மனங்காரண மாகவுண்டாம்; இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப் ப0ம் சொல் இனங்காரணமாக வுண்டாம், எ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனே மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி கல் லவனன்றுகத் தீயவெனன்றுக கிகழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டுதலின் அதனே இனத்தானுமென்றுங் கூறிஞர். உவமையளவை கொள்ளாது அத்திரிபும் மனத்தானுமென்பாளா ரோக்கி இதனுன் அது மறுத்தாக் கூறப் பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.) மாந்தர்க்கு மனிதர்க்கு, உணர்ச்சி பொது அறிவானது, மனத்தான் – (தம்) மனங்காரணமாக, ஆம் – உண் டாகும்; இன்னன்எனப்படும் – (இவன்) இத்தன்மையனென்று (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படும், சொல் – சொல்லானது, இண த்தான்–இனங்காரணமாக, ஆம் – உண்டாகும்.
- 453. The power of knowing is from the mind; (but) his character is from that of his associates.
 - ச. மனத்து ளதுபோலக்காட்டி யொருவற் கினத்துள தாகு மறிவு.
- (பரி கா.) எ-து,—ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக்காட்டி அவண் சேர்க்த இனத்தின் கண்ணே உளதாம், எ-று.

மெய்ம்மை கோக்காமுன் மனத்து எதுபோன்று காட்டியும் பின்னேக் பெயையிப் பயின்ற இனத்து எதாயும் இருத்தலின், காட்டியென இறந்தகா லத்தாற் கூறிஞர். விசேடவுணர்வு தானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றே உளதாவ தென்பாரை கோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுக் துணேயேயுள்ளது அதற் குமூலம் இனமென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—அமிவு அக்கவிசேடேஅமிவு, ஒருவற்கு-ஒருவேனுக்கு, மனத்தா - மனத்தினிடத்தா, உளதபோல - உண் டாவதாபோல, காட்டி - (தன்னேக்) காட்டி, இனத்தா - (அவன் சேர்க்த) இனத்தினிடத்தே, உளது ஆகும் - உண்டோகும்.
- 454. Wisdom appears to rest in the mind, but it really exists to a man in his companions.
 - **டு. மன**ர்தூய்மை செய்வி*னே தூ*ய்மை யிரண்டு மினர்தூய்மை தூவா வரும்.

(பெடு-கொ.) எ - தா,— அவ்விசேடேவுணர்வு புலப்படுதற்கிடஞய மன**க்** தாயஞதற்றன்மையும் செய்யும்வினே தாயஞதற் றன்மையுமாகிய இரண் மேற் ஒருவற்கு இனக்தாயஞதற்றன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம், எ-று.

மனக்தாயதைலாவது விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையின் நீங்குதல். செய்விண் தாயதைலாவது மொழிமெய்களாற் செய்யும் கல்விண் உடையதுதல். தாவென்பது அப்பொருட்டாதல் "தாவ றத் துறக்தாரை" என்பதனுறை மறிக. ஒருவன் இனக்தாயதைவே அத ஞேம் பயிற்சிவயத்தான் மனக்தாயகும் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப் பட்டு அதனுற்சொல்றுஞ் செயறுக் தாயதுமென, இதனுல் இனத்துள்ள வாமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — மனம் - (அந்தவிசேட் அறிவு வெளிப்படு தற்கு இடமாகிய) மனம், தூய்மை - பரிசுத்ததைற் றன்மையும் செய்வினே – செய்தொழில், தாய்மை-பரிசுத்ததைற்றன்மையும், இரண்டும் – (ஆகிய) இரண்டும், இனம் – (சேர்ந்த) இனம், தூய் மை – பரிசுத்ததைந்தன்மை, தூவா – பற்றுக்கோடாக, வரும் – உண்டாகும்.

455. Chaste company is the staff on which come, these two things, viz. purity of mind and purity of conduct.

சு. மனக்தூயார்க் கெச்சகன் முகு மினக்தூயார்க் கில்லேகன் முகா வினே.

(படு - கொ.) எ-து,—மனக்தாய சாயிஞர்க்கு மக்கட்டேறு கன்றுகும்; இனக்தாய சாயிஞர்க்கு கன்றுகாத வினே யாதும் இல்லே, எ-று.

காரியங் காரணத்தின் வேறபடாமையின் எச்சகன்றுகுமென்றும், கல்வினத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினேயும் கல்லவாமென் றங்கூறிஞர்.

(தெ-ப-ரை.) — மனம் தூயார்க்கு - மனம் பரிசுத்தமானவர் க்கு, எச்சம் - மக்கட்பேறு, என்று ஆகும்-எலமுடையதாம், இன ம்தூயார்க்கு - இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு, என்று ஆகாவினே-என் ருகாதசெயல், இல்லே - (யாதும்) இல்லே.

456. To the pure-minded there will be a good posterity. By those whose associates are pure, no deeds will be done that are not good.

எ. முனகல மன்னுயிர்க் காக்க மினகல மெல்லாப் புகழுக் தாநம்.

(படு-டை) எ-து,—கிலேபெற்ற உயிர்கட்கு மனத்தது கன்மை செல் வத்தைக் கொடுக்கும்; இனத்தது கன்மை அதனேடு எல்லாப்புகழையுங் கோடுக்கும், எ-று..

மன்னுயிளென்றது ஈண்டு உயர்திணமேனின்றது. தருமென்னும் இட வழுவமைதிச்சொல் முன்னுவ் கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறக்தது தழீ இய எச்சவும்மை. மனகன்முதல்தானே அறமாகலின் அதனே ஆக்கக்தரு மென்றும், புகழ் கொடுத்தற்குரிய கல்லோர்தாமே இனமாகலின் இனக லமெல்லாப் புகழுக்தருமென்றுவ் கூறிஞர். மேல் மனகன்மை இனகன் மைபற்றிவருமென்பதனே உட்கொண்டு அஃதியல்பாகவே உடையார்க்கு அவ்வினகன்மை வேண்டாவென்பாளை கோக்கி, அதுவேயன்றி அத்தண் மைய பலவற்றையுக் தருமென அவர்க்கும் அதுவேண்டுமென்பது இவ்வி சண்டுபாட்டானுவ் கூறப்பட்டது.

(தொ - ப - ரை.)—மன் உயிர்க்கு - நிலேபெற்றவுயிர்களுக்கு, மனாலம் - மனத்தின தாரண்மையான து, ஆக்கம் - செல்வத்தைத் (தரும்), இனாலம் - இனத்தின தாரண்மையான து, எல்லாப்புக மும் - (அதனே மி) எல்லாப்புகழையும், தரும் – கொடுக்கும்.

Digitized by Google

- 457. Goodness of mind will give wealth, and good society will bring with it all praise, to men.
- ் (பரி கொ.) எ து,— மனான்மையை முன்ணோகல்விணயால் தாமே உடையராயினும் அமைக்தார்க்கு இனகன்மை அதற்கு வலியாதலே உடை த்து, எ-று.

கண்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. அக்கல்வினே உள்வழியும் மனகலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாப் புடைத்தா யிற்று.

- (தெ ப டை.)—மனாலம் மனாக்கைமையை, ான்கு (முன்னே) ால்வினேயினுலே, உடையர் ஆயினும்-(தாமே) உடை யவாாயிருந்தாலும், சான்ருேர்க்கு – நிறைந்தோர்க்கு, இனாலம்-இனான்மையானது, ஏமாப்பு – (அதற்கு) வலிமையாதஃ, உடை த்து – உடையது.
- 458. Although they may have great (natural) goodness of mind, yet good society will tend to strengthen it.
 - **கூ. மனாலத்தி ஞ**கு ம**று**மைமற் றஃ **து** மினாலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(பெடு - கொ.) எ - து,—ஒருவற்கு மனான்மையானே மறுமையின்பம் உண்டாம்; அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனான்மையான் வலிபெறுதலே உடைத்து, எ-று.

மனாலத்திஞ்கு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனான்மை தானே பிறிதொன்றன்றென்னும் மதத்தை உடம்பட்டுக் கூறியவாறு. மற் று—வினேமாற்று. உம்மை—இறர்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. ஒரோவழித் தாமதகுணத்தான் மனாலர்திரியினும் எல்லினம் ஒப்பரிறுத்தி மறுமைபயப் பிக்குமென ரிவேபெறச்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைர்துபாட் டானும் சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு எல்லினஞ்சேர்தலாகிய எதிர்ம மைமுகத்தாற் கூறியவாறறிக.

- (தெ-ப-ரை.) மனாலத்தின் மனான்மையால், மறுமை-மறுமையின்பம், ஆகும் - உண்டாம்; மற்று அஃதும் - அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும், இனாலத்தின்-இனான்மையால், ஏமாப்பு-வலிபெறுதலே, உடைத்து - உடையதாம்.
- 459. Future bliss is (the result) of goodness of mind; and even this acquires strength from the society of the good.
 - கo. நல்லினத்தி ஹாங்குர் தக்ணையில்லே தீயினத்தி னல்லற் படுப்பதாஉ மில்.

(படு - வா.) எ-தா,— ஒருவேற்கு கல்லினைத்தின் மிக்க தூணியும் இல்ஃ); தியவினைத்தின் மிக்க பகையும் இல்**ஃ), எ-றா.**

ஐச்தஹருபுகள் உறழ்பொருளின்கண் உர்தன. ஊங்கென்பது பின் துங்கூட்டி உம்மை மாற்றியுளைக்கப்பட்டது. எல்லினம் அறியாமையின் கீக் இத் தயாருமுற் காத்தலின் அதனேத் துணேயென்றும், தீயினம் அறிவின் சீக்கித் தயருறுவித்தலின் அதனேப் பகையென்றுங் கூறிஞர். அல்லற் படுப்பதென்பது ஏதுப்பெயர். இதனைல் விதியெதிர்மறைகள் உடன்கூறப் பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)— கல் இனத்தின் ஊங்கு துஃணயும் இல்லே -(ஒருவறுக்கு) கல்ல இனத்தின் மிகுந்த துஃணயும் இல்லே; தீயி னத்தின் (ஊங்கு) - தீய இனத்தின்மிகுந்த, அல்லற்படுப்பதும்-துன்பத்தைவிளேவிப்பதும் [பகையும்], இல் - இல்லே.

460. There is no greater help than the company of the good; there is no greater source of sorrow than the company of the wicked.

சஎ - ம். அதி—தெரிந்துசெயல்வகை,

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் விணேகணே ஆராய்க்து செய்யுக்கி நம். அச்செயல் பெரியாரைத் துணேக்கோடல் பயனுடைத்தாயவழி அவ ரோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், இது சிற்றினஞ் சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அழிவதாஉ மாவதாஉ மாகி வழிபயக்கு மூதியமுஞ் சூழ்க்து செயல்.

(பரி - ரை.) எ-து,—விணசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனுல் அழி வதனேயும் அழிக்தாற்பின் ஆவதனேயும் ஆய்கின்று பிற்பொழுதைகரும் ஊதி யத்தையும் சீர்தாக்கி உறுவதாயிற் செய்க, எ-று.

உறுவதாவது கிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும் அது வளர்க்துவருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின்கண் வருமாக்கத்தை ஊதிய மென்றுர்: எனவே, அவ்ஆதியம் பெறின் கிகழ்வின்கண் அழி வதம் ஆவதுக் தம்முளொத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றும். இரண்குகாலத்தும் பயனுடைமை தெரிக்து செய்கவென்பதாம்.

(தொடுல்செய்யுமிடத்தி) (அதனைல்) அழிவதையும், ஆவதும் - (அழிக்தால்பின்) ஆவதை யும், ஆகி – ஆகிகின்று, வழிபயக்கும் - பின்பு தருகின்ற, ஊதிய மும் – ஆதாயக்கையும், சூழ்க்து – ஆராய்க்து, செயல் - (ஆதா யம் அதிகப்பட்டால்) செய்யக்கடவன்.

461. Let a man reflect on what will be lost, what will be acquired and (from these) what will be his ultimate gain, and (then, let him) act.

உ. தெரிக்த வினத்தொடு தேர்க்தெண்ணிச் செய்வார்க் கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

(பரி-கை.) எ-து,—தாம் தெரிக்தகொண்ட இனத்துடனே செய்யத் தகும் விணேயை ஆராய்க்து பின் தாமேயும் எண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு எய்துதற்கரிய பொருள் யாதொன்றும் இல்லே, எ-று.

ஆராயப் படுவனவெல்லாம் ஆராய்க்குபோக்க இனமென்றமாம். செய்வார்க் கென்றதனுல், விணயென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப் பட்டது. விணயாவது மேற்சேறன்முதல் வேறல் ஈருய தொழில். பொ ருள்கட்கேதுவாய அதனிற்றவருமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எனி தினெய்துவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானுஞ் செய்யத்தகும் விணயும் அது செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.) — தெரிக்த - (தாம்) தெரிக்துகொண்ட, இனத் தொடு - இனத்துடனே, தேர்க்து - (செய்யத்தகுக்தொழிஃ) ஆராய்க்து, எண்ணி - (பின்புதாமும்தனித்து) ஆலோசித்து, செ ய்வார்க்கு - செய்துமுடிக்கவல்ல அரசருக்கு, அரும்பொருள் -பெறுதற்கரியபொருள், யாதொன்றும் இல் - யாதொன்றும் இல்ஃ.

462. There is nothing too defficult to (be attained by) those who, before they act, reflect well themselves, and thoroughly consider (the matter) with chosen friends.

டி. ஆக்கங் கரு இமுகலிழக்குஞ் செய்**வின** யூக்கா ரறிவுடை யார்.

(பரி - ணா.) எ-து,—மேல்எய்தக்கடவ ஊதியத்தின் கோக்கி முன் னெய்திகின்ற முதல் தன்ணேயும் இழத்தற்கேதுவாய செய்வினேயை அறிவு டையார் மேற்கொள்ளார், எ-று.

கரு தியென்னும் வினேயெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெச்சவினே கொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெருக்கது. ஆக்கமேஅன்றி முத லேயும் இழக்கும் விணகளாவன வலியுங் காலமும் இடனும் அறியாது பிறர் மண் கொள்வான்சென்று தம்மண்ணும் இழத்தல்போல்வன. முன்செய்து போக்த விணயாயினுமென்பார், செய்விணேயென்றுர்.

(தெ-ப-ரை.)—ஆக்கங் கரு தி-(பின்பெறக்கடவதாகிய)இலா பத்தைகினேத்து, முதல் - (முன்பெற்றுள்ள) முதலேயும், இழக் கும் - இழத்தற்கு ஏதுவாகிய, செய்விணே - தொழிலே, அறிவுடை யார் - விவேகிகள், ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார்.

463. Wise men will not, in hopes of profit, undertake works that will consume their principal.

ச. தெனிவி லகணேத் தொடங்கா ரினிவென்னு மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

் (பி-கை.) எ - து,—இனத்தோமிம் தனித்தம் ஆராய்க்து தாணித லில்லாத விண்மையத் தொடங்கார். தமக்கு இளிவரவென்னுங் குற்றமுண் டாதலே அஞ்சுவார், எ-று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரென்றுர். இளிவாவு – அவ்வினேயாற் பின்னழிவெய்தியவழி அதன் மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத்தார் இகழும் இகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதீல்யாகலின், தெளிவுள்ளழித் தொடங்குக வென்பதாம்.

- (தெ ப கா.) இளிவுஎன்னும் (தமக்கு) இழிவென்று சொல்லப்பட்ட, ஏதப்பாடு – குற்றமுண்டாவதற்கு, அஞ்சுபவர் – பயப்படுவோர், தெளிவு இல் அதனே – (இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்க்து) தெளியாததொழிலே, தொடங்கார் – செய்யத்தொடங் கார்.
- 464. Those who fear reproach will not commence any thing which has not been (thoroughly considered) and made clear to them.
 - டு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பதோ **ரா**று.

(பரி-ரை.) எ – து,—சென்றுல் நிகழும் திறங்களேயெல்லாம் முற்ற எண்ணது சில எண்ணிய துணேயானே அரசன் பகைவர்மேற் செல்லு தல் அவரை வளருநிலத்திலே நிலேபெறச் செய்வதொரு நெறியாம், எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றுல் தனக்கும் பகை வர்க்கு முளவாம் கிலேமைகளும், விணே தொடங்குமாறும், அதற்கு வரும் இடையூறுகளும், அவற்றை கீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதறை பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சில எஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனும் ஆக லான், முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டா இம் ஒழியத்தகும் விணேயும் ஒழியாவழிப்படும் இழுக்குங் கூறப்பட்டன.

- (தெ ப ரை.)—வகை (சென்முல் டைக்கும்) விதங்களே யேல்லாம், அறச்சூழாது - முற்ற எண்ணுமல் [சிலவெண்ணிய வளவிலென்றபடி], எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேல்) செல்லு தல், பகைவரை - அப்பகைவரை, பாத்தி – வளருகிலத்திலே, புடுப்பது – நிலேபெறச்செய்வதாகிய, ஓர்ஆறு - ஒருவழியாம்.
- 465. One way to promote the prosperty of an enemy, is (for a king) to set out (to war) without having thoroughly weighed his ability (to cope with its chances).
 - சு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்**தக்க** செய்யாமை ய**ானு**ற் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் தன்விணேகளுள் செய்யத்தக்கன அல்ல வற்றைச் செய்தலாற்கெடும்; இனி அதஞுனே அன்றிச் செய்யத்தக்கன வற்றைச் செய்யாமைதன்னுறுங் கெடும், எ-று.

செய்பத்தக்கன வல்லவாவன பெரிய மூயற்சியினவும், செய்தாற் பயனில்லனவும், அத சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்துயர்வினப் பனவுமென இவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலேயாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவ கையாற்றலுள் பொருள் படையென இருவகைத்தாய பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனும் ஆகலான், இரண்டும் கேட்டிற்கேதுவாயின. இத ஞற் செய்வன செய்து ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—செய்தக்க அல்ல - (அரசன் தனதுதொழில் களில்) செய்யத்தகாதவைகளே, செய - செய்தலால், கெடும்-கெடு வான்; (அன்றியும்), செய்தக்க - செய்யத்தக்கவைகளே, செய்யா மையானும் – செய்யாமையினுலும், கெடும் - கெடுவான்.

466. He will perish who does what it is not fit to do; and he also will perish who does not do what it is fit to do.

எ. எண்ணித் துணிக் கருமக் துணிக்கபி னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(பெரி-ளை.) எ-து,—செய்யத்தக்க கருமமும், முடிக்கும் உபாயத்தை எண்ணித்தொடங்குக, தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவோம் என் ரெழிதல் குற்றமாதலான், எ-று.

தானிவுபற்றி கிகழ்தலின், தாணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகர ரத்தாற்றுக்கது. உபாயடுமன்பது அவாய்கிஸ்யான் வக்தது. அது கொடு த்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஹைத்தலென மால்வகைப் படும். இவற்றை வடதாலார் தான சாம பேத தண்ட மென்ப. அவற்றுள் முன்னேய இரண்டும் ஐவகைய, ஏண்ய மூவகைய; அவ்வகைகளெல்லாம் சுண்டுமைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாம் எண்ணுதைதொடங்கின் அவ் விண மாற்றுளுல் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையின் ஒழித லா காமையானும், அரசன் தயருறுதலின், அவ்வெண்ணுமையை இழுக்கென் மூர். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிக்கே தொடங்குக வென்பதாம்.

(தெ – ப – ரை.)—கருமம் – (செய்யத்தக்க) தொழிஃயும், எண்ணி – (முடிக்கும் உபாயத்தை) ஆலோசித்து, துணிக – தொ டங்கக்கடவன், துணிந்தபின் – தொடங்கியபின்பு, எண்ணுவம் என்பது–ஆராயக்கடவோமென்பது,'இழுக்கு – குற்றமாதலால்.

467. Consider, and then undertake a matter; after having undertaken it, to say "We will consider," is folly.

அ. ஆற்றின் வருர்தா வருத்தம் பலர்கின்று போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(புடு-கொ.) எ-து,—முடியும் உபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத மூய ந்தி, தூணைவர்பலர் கின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும், எ-று.

முடியும் உபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலேப் பொருணசையான் என் எண்ணும், இன்சொல்லேச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னே பேறரோடு பொருது கொக்கவனைன இவர்கண்ணும், வேறபடுத்தலேத் துண்ப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருக்தாதானென இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலே இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுக் தேறப்படாத கீழ்மக்கள்கண்ணுக் செய்து, வெல்லுமாற்றுன் முயறல். புரைபடுதல்-கரு திய கன்மையன்றிக் கருதாத திமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு.

- (தெ ப ரை.)—ஆற்றின் முடியுமுபாயத்தால், வருக்**தா** வருத்தம் — (கருமத்தைக்குறித்து) வருக்தாத முயற்கியான து, பலர்கின்று - (துணேவர்) பலர்கூடிகின்று, போற்றினும் - (குற்றப் படாமல்) காப்பினும், பொத்துப்படும் - குற்றப்படும்.
- 468. The work, which is not done by suitable methods, will fail though many stand to uphold it.
 - கூ. நன்றுற்ற அள்ளுக் தவறுண் டவரவர் பண்பறிக் தாற்றுக் கடை.
- (பரி ரை.) எ-து,—வேற்றுவேக்தர்மாட்டு கன்றுன வுபாயஞ்செய் தற்கண்ணுக் குற்றமுண்டாம், அவரவர்குணங்களே ஆராய்க்தறிக்**து அவற்** நிற்கியையச் செய்யாவிடின், எ-று.

என்று எவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லு தலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற் சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப் பும்மை. அவற்றை அவரவர் பண்பேறிக் தாற்றுமையாவது அவற்றிற்கு உரியால்லாதார்கண்ணே செய்தல். தவறு – அவ்விண்முடியாமை.

- (தெ ப ரை.) கன்று (வேற்றாசரிடத்து) கல்லவுபா யத்தை, ஆற்றலுள்ளும் - செய்யுமிடத்தும், தவறு - குற்றம், உண்டு—; அவர் அவர் - அவரவருடைய, பண்பு-குணங்களே, அறி க்து - (ஆராய்க்து) அறிக்து, ஆற்ருக்கடை - (அக்குணங்களுக்கு இசையச்) செய்யாவிடத்து.
- 469. There are failures even in acting well, when it is done without knowing the various dispositions of men.
 - **க0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுக் தம்மொடு** கொள்ளாத கொள்ளா தலகு.
- (பெரி கை.) எ-து,—அரசர் விண்முடித்தற்பொருட்டுத் தம் கிஃலமை போடு பொருக்தாத உபாயங்களேச் செய்வராயின் உலகக் தம்மை இகழா கீற்கும்; ஆகலான், அஃதே இகழாவுபாயங்களே காடிச் செய்க, எ-று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர். தக்கிலேமையோகு பொருக்தாத உபாயங் களேச் செய்தலாவது தாம் வலியராய்வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத் தன்முதலிய மூன்றீனச்செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒதுத்தீலச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வன ஆகலின் உலகங் கொள்ளாதென்றுர். அஃது எள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையான் உரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு விணமுதல்வகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவை கான்குபாட்டானுஞ்செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனது உரிமை யுங் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-னா.)— தம்மொடு - (அரசர்தொழில் முடித்தற்பொருட்டுத்) தமது விலேமையோடு, கொள்ளாத-பொருக்தாத உபர யங்களேச் (செய்வாராயின்), உலகு - உலகமானது, கொள்ளாது - அங்கீகரியாது [இகழுமென்றபடி]; (ஆதலால்), எள்ளாது - (அவ்வுலகம்) இகழாத உபாயங்களே, எணணி - ஆராய்க்து, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர்.

470. Let a man reflect, and do things which bring no reproach; the world will not approve, with him, of things, which do not become of his position to adopt.

சஅ-ம். அதி—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்த அரசன் கால்வகை வலியையும் அளக்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. விணேவலியுக் தன்வலியு மாற்றுன் வலியுக் துணேவலியுக் தாக்கிச் செயல்.

(பரி-கை.) எ-து,—தான் செய்யக்கரு திய விணவலியையும் அதணேச் செய்து முடிக்குர் தன்வலியையும் அதணே விலக்கலுறும் மாற்றுன்வலி யையும் இருவர்க்குர் தூணையாவார் வலியையும் சீர்தூக்கித் தன்வலியிகு மாயின் அவ்விண்யைச் செய்க, எ-று.

இக்கால்வகைவலியுள் விணேவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏண்ய மூவகையாற்றலானுவ் கூறுபடுத்துத் தூக்கப்ப டும். தன்வலி மிகவின்கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருத வேயாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிக வென்பது பெற்றும்.

(தெ – ப = ரை.)—விணவலியும் – (தான் செய்யக்கரு கிய) தொழிலது வலிமையையும், தன்வலியும் - (அதனேச்செய்துமுடி க்கும்) தனதுவலிமையையும், மாற்றுன்வலியும் – (அதனேவிலக் கும்) பகைவனது வலிமையையும், துணேவலியும் – (இருவர்க் கும்) தூணையாவாரது வலிமைகளேயும், தூக்கி – ஆராய்க்து, செ யல் – (தன்வலிமிகுமாயின் அத்தொழிலச்) செய்யக்கடவன்.

471. Let (one) weigh well the strength of the deed (he purposes to do), his own strength, the strength of his enemy, and the strength of the allies (of both), and then let him act.

உ. ஒல்வ தறிவ தறிர்ததன் கட்டங்கிச் செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

(பரி - ரை.) எ - து,—தமக்கியலும் விணேயையும் அதற்கறிய வேண் வேதாய வலியையும் அறிக்து எப்பொழுதும் மனமொழி மெய்கணே அதன்கண்வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு முடியாத பொரு வில்ல, எ-று.

ஒல்வதெனவே விணேவலி முதலாய மூன்றும்அடங்குதலின், ஈண்டறி வதென்றது துணேவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளும் எய்துவரென்ப நாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வலியின்பகு இயும் அஃதறிக்து மேற் செல்வாரெய்தும் பயனுள் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)— ஒல்வது – (தமக்குச்) செய்யக்கூடுக்தொழி லேயும், அறிவது அறிக்து – (அதற்கு) அறியவேண்டும்வலியை யும் அறிக்து, அதன்கண் – அதனிடத்து, தங்கி – (மனமொழிகளே எப்போதும்) வைத்து, செல்வார்க்கு - (பகைமேல்) செல்லும் அரசர்க்கு, செல்லாதது - முடியாதபொருள், இல் – இல்லே.

472. There is nothing which may not be accomplished by those who, before they attack (an enemy), make themselves acquainted with their own ability, and with whatever else is (needful) to be known, and apply themselves wholly to their object.

டி. உடைத்தம் வலியறியாருக்கத்தி ணூக்கி யிடைக்கண் முரிக்தார் பலர்.

(பரி-கை.) எ-து,—கருத்தாவாதஃயுடைய தம்வலியின் அளவறியாதே மனவெழுச்சியால் தம்மின்வலியாரோடு விண்செய்தஃத் தொடங்கி அவர் அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறுது இடையே கெட்ட அரசர் உலகத்துப் பலர், எ-று.

உடையவென்பது அவாய்கின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக் கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சில சாதவின், முரிக்தார் பலரென்றுர். அதனுல் தம்வலியறிக்தே தொடல் குகவென்பது எஞ்சிகின்றது.

(தெ-ப-ணா.)—உடைய - (தலேவதைலே) உடைய, தம்வலி-தமதுவலிமையின்ளவை, அறியார் - தெரிக்குகொள்ளாதவராகி, ஊக்கத்தின் – மனவெழுச்சியால், ஊக்கி - (தம்மின் வலியவ

- ரோடு) போர்செய்யத்தொடங்கி, இடைக்கண் (அவர்முயியஅடி த்தலால் தாம் அதசெய்து முடிக்கப்பெறு து) கடுவிலே, முரிக் தார் - கெட்டஅரசர், பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர்.
- 473. There are many who, ignorant of their (want of) power (to meet it), have haughtily set out to war, and broken down in the midst of it.
 - ச. அமைக்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னே வியக்தான் விரைக்து கெடும்.
- (படு கை.) எ து,—அயல்வேக்தரோடு பொருக்கி ஒழுகுவதஞ் செய்யாது தன் வவியளவறிவதஞ் செய்யாது தன்னே வியக்து அவரோடு பகைத்ததாசன் விரையக் கெடும், எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியக்தானென்றுர். விரைய வென்பது திரிக்துகின்றது. கட்பாயொழுகுதல், வலியறிக்து பகைத்த லென்னும் இரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயல்வேக்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான் மெலியனுய்வைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் கிஸ்பின்மையின், விரைக்துகெடுமென்றுர். இவையிரண போட்டானுக் தன்வலை யறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—ஆங்கு அயல்வேக்தரிடத்து, அமைக்து பொருக்தி, ஒழுகான் – கடவாதவணுகியும், அளவு – (தன்வகி) யளவை, அறியான் – அறியாதவணுகியும், தன்ணே வியக்தான் – தன்ணே மெச்சிக்கொண்டு (அவரோடுபகைத்த) அரசன், விரை த்து - விரைவாக, கெடும் – கெடுவான்.
- 474. He will quickly perish who, ignorant of his own resources flatters himself of his greatness, and does not live in peace with his neighbours.
 - டு. பீலிபெய் சாகாமு மச்சிறு மப்பண்டஞ் சால மிகுத்துப் பெயின்.

(பரி-ணா.) எ-து,—பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சமுறியும், அப்பீலி யை அது பொறுக்குமனவின்றி மிகுத்தேற்றின், எ-று.

உம்மை சாகாட்டது வெலிச்சிறப்பேதுன்றிப் பீலியது கொய்மைச் சிறப்புக்தோன்ற கின்றது. இறுமென்னுஞ்சிணவினே முதன்மேனின்றது. எளியடான்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனே ஆயினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருள்தோன்ற கின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னும் அலங்காரம்: இதணே நவலாதவற்சி யென்பா ரும் ஒட்டென்பாரு முளர். ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள் ளற்கவென்றமையின், இதனுன் மாற்றுன் வலியும் அவன்துணேவலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—பீலி - மயிலிறகை, பெய் - ஏற்றிய, சாகா மேம் - வண்டியும், அச்சுஇ**றம் -** இருசுமுறியும், அப்பண்டம் - அம்ம**விலிறகை, சால**மிகுத்து - (அதுகமக்குமள**வினல்லா**மல்) மிகவும் அதிகப்படுத்தி, பெயின் - ஏற்றிஞல்.

475. The axletree of a bandy, loaded only with peacocks' feathers will break, if it be greatly overloaded.

சு. நுனிக்கொம்ப ரேறினு சஃதிறக் தூக்கி ஹயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

(படி-கை.) எ - து,—ஒருமாக்கோட்டினது நுனிக்கண்ணே ஏறிகின் ரர் தம்ஊக்கத்தால் அவ்வனவிணேக் கடக்து மேலும்ஏற ஆக்குவராயின், அவ்லுக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும், எ-று.

துனிக்கொம்படொன்பது கடைக்கணென்பதுபோலப் பின்முன்தைக் தொக்க ஆரும் வேற்றுமைத்தொகை. பண்மை அறிவின்மைபற்றி இழித் தந்கண் வக்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனே இறுதியென்றுர். பகைமேற் செல்வான்தொடங்கித் தன்னுற் செல்லலாமனவுஞ் சென்று கின்றுன் பின் அவ்வனவில் கில்லாது மனவெழுச்சியான் மேறுஞ்செல்றுமாயின், அவ்வெ முச்சி வின்முடிவிற் கேதுவாகாது அவன் உயிர்முடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருள்தோன்ற கின்றமையின், இதுவும் மேலே அலங்காரம். அனவறிக்து கிற்றல்வேண்டு மென்றமையின், இதனுல் விணேவலி யறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-டை.)—கொம்பர் - (ஒருமரக்) கொம்பினது, நனி-நனியில், ஏறிஞர் - ஏறிரின்றவர், அஃது - (தம்வலிமையால்) அவ்வளவினே, இறக்து-கடக்து, ஊக்கின் - மேலும் ஏறவலிமை கொள்வாராயின், உயிர்க்கு - (அவ்வலிமை அவர்) உடிர்க்கு, இதுதியாகிவிடும் - முடியாகிவிடும்.

476. There will be an end to the life of him who, having climbed out to the end of a branch, ventures to go further.

எ. ஆற்றி னளவறிக் நீக வதுபொருள் போற்றி வழங்கு கெறி.

(படு - கை.) எ - து,—ஈயுகெறியாலே தமக்குள்ள பொருளின் எல்லே பைஅறிக்கு அதற்கேற்ப ஈக; அங்கனம் ஈதல் பொருளேப் பேணிக்கொண் டொழுகும் செறியாம், எ-று.

ஈயும்செறி மேல் இறைமாட்கியுள் வகுத்தலும் வல்லதாசு என்புழி உளாத்தாம். எல்ஃவக்கேற்ப ஈதலாவது ஒன்றுனவெல்ஃவைய கானகு கூறுக்கி, அவற்றுள் இரண்டிக்குத் தன்செலவாககி, ஒன்றக்க மேல் இடர் வத்துழி அது கீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, கின்றவொன்றக்காயீதல் பிறரும் "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்", என்றுர். பேணிக்கொண் டொழுகுதல் - ஒருவரோடு கட்பிலாத அதக்கத் தம்மோடு கட்புண்டாக் கே கொண்டொழுகுதல். முதனிற்செனவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் கீங்காதென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—ஆற்றின் (கொடிக்கும்) வழியிணைலே, அளவு-(தனக்குள்ள பொருளின்) அளவை, அறிக்து-தெரிக்து, ஈக - (அதற்கு ஏற்கக்) கொடுக்கக்கடவன், அது - அக்கொடுத்த லானது, பொருள் - பொருள், போற்றிவழங்கும்கெறி - காப் பாற்றிக்கொண்டு கடக்கும் வழியாம்.
- 477. Let a man know the measure of his ability (to give,) and let him give accordingly; such giving is the way to preserve his property.
 - அ. ஆகா றளவிட்டி தாபினுங் கேடில்ஃப் போகா றகலாக் கடை.
- (பரி-கை.) எ து,—அரசர்க்குப் பொருள்வருகின்ற கெறியனவு செறி தாயிற்ருயினும் அதனுற்கேடில்லேயாம், போகின்ற கெறியளவு அதனிற் பெருகாதாயின், எ-று.
- இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பின்தொழில்கள் பொருண் மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென் பது பின்னுங்கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுக் தம்முள் ஒப் பினுங் கேடில்ஃயென்பதாம்.
- (தெ-ப-ரை.)—ஆகு ஆறு (அரசனுக்குப்பொருள்) வரு கின்றவழியானது, அளவு - அளவிஞல், இட்டி தை ஆயினம்-சிறிய தாயிருக்காலும், கேடு இல்லே - (அதஞல்) கெடுதல் இல்லே, போகு ஆறு - போகின்றவழி, (அளவு) - அளவிஞல், அகலாக் கடை - (அதனில்) அதிகப்படாதாயின்.
- 478. Even though the income (of a king) be small, it will not cause his (ruin), if his outgoings be not larger than his income.
 - கூ. அளவறிக்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல வில்லாகித் தோன்முக் கெடும்.
- (பரி-ரை.) எ-து,—தனக்குள்ள பொருளின் எல்லேயை அறிக்து அதற் கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள் உள்ளனபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லேயாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமும் இன்றிக் கெட்டு விடும், எ-று.

அவ்வெல்லேக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற் சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈத்தாக் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப் படாமையின், உளபோலத் தோன்றியென்றுர். முதலிற்செலவு மிக்கால் வரும் ஏதங் கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை.)—அளவு - (தனக்குள்ளபொருளின்) அளவை, அறிக்து - தெரிக்து, வாழாதான் - (அதற்கேற்க) வாழமாட்டாதவனது, வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகளானவை, உளபோல-உள்ளவைபோலத் (தோன்றி), இல்லாகி - (மெய்ம்மையால்) இல்லேயாகி, தோன்மு – (பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல், கெடும் – அழியும்.

479. The prosperity, of him who lives without knowing the measure (of his property), will perish, even while it seems to continue.

கo. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை வளவரை வல்லேக் கெடும்.

(படி-கொ.) எ-து,—தனக்குள்ள அளவு தாக்காமைக் கேதுவாய ஒப்பு ரவாண்மையால் ஒருவன் செல்வத்தினெல்லே விரையக் கெமீம், எ-று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவை நான்குபாட்டானும் மூவகையாற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாய பொ ருள்வலியறிதல் சிறப்பு கோக்கி வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-டை,)—உளவடை - (தனக்கு) உள்ள பொருளினள வை, தூக்காத - ஆராயாமைக்கேதுவாகிய, ஒப்புரவு ஆண்மை -உபகாரமுடைமையால், வளவரை - (ஒருவனது) செல்வத்தி னனவு, வல்லேக்கெடும் - வூரைவாகக்கெடும்.

480. The measure of his wealth will quickly perish, whose liberality weighs not the measure of his property.

சு கூ - ம் அதி—காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனுப்ப் பகைமேற்சேறலுற்ற அர சன் அச்செலவிற்கேற்ற காலத்திணேயறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இத ஞனே விளங்கும்.

க. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும் வேர்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது

(படி – ரை.) எ-து,—தன்னின் வலிதாய கூகையைக் காக்கை பகற் பொழுதின்கண் வெல்லாசிற்கும்; ஆதலால், பகைவாது இகலே வெல்லக் கருதம் அரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றி யமையாது, எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. காலமல்லாவழி வலியாற் பயனில்ஃயைன்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியுக் தம்முள் ஒத்து கோய்செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் மூதலிய வுடைத்தாய்த் தான் வருக்தாது செல்லும் இயல்பினதாம். இதனுற் காலத்தது சிறப் புக்கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – டை.) — காக்கை – காக்கையான து, கூகையை – (தன்னேப்பார்க்கிலும் வகிதாகிய) கோட்டாண, பகல் – பகற் பொழுதில், வெல்லும்-செயிக்கும், (ஆகலால்), இகல் – பகைவ ரை, வெல்லும் - வெல்லக்கரு துகின்ற, வேக்கர்க்கு - அரசர்க்கு, பொழுதுவேண்டும் - (அதற்கேற்ற) காலம் வேண்டும்.

481. A crow will overcome an owl in the day time; so the king who would conquer his enemy must have (a suitable) time.

உ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினத் தோமை யார்க்குவ் கயி.அ.

(பரி - கை.) எ-து,—அரசன் காலத்தோடு பொருக்த விணேசெய்து ஒழுகுதல் ஒருவர்கண்ணும் கில்லாது கீங்குஞ்செல்வத்தைத் தண்கண் கீங் காமற் பிணிக்குங்கபிரும், எ-று.

காலத்தோடுபொருக் துதல்— காலக்தப்பாமற்செய்தல். தீராமையென் றதனுல், தீர்தன்மாலேயதென்பது பெற்கும். வினே வாய்த்துவருதலான் அதனின் ஆகுஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் கீக்காதென்பதாம்.

- (தெ ப டை.)—பருவத்தோடுஒட்ட (அரசன்) காலத் தோடுபொருந்த, ஒழுகல் - (தொழில்செய்து) கடத்தல், இரு வினே-(ஒருவரிடத்தும் கில்லாதுகீங்குஞ்) செல்வத்தை, தோமை-(தன்னிடத்து) கீங்காமல், ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய, கமிறு-கமி ருகும்.
- 482. Acting at the right season, is a cord that will immoveably bind success (to a king.)

க.. அருவினே பென்ப வுளவோ கருவியாற் கால மறிக்து செயின்.

(படு-ரை.) எ-து,— அரசரால் செய்தற்கரிய விளேகளென்று சொல் லப்படுவன உளவோ, அவற்றை முடித்தற்கு ஆம் கருவிகளுடனே செய் தற்கு ஆங்காலம் அறிக்கு செய்வராயின், எ-று.

கருவிகளாவன—மூவகையாற்றலும் **கால்வகை உபாய**ங்களுமாம். அவை உளவாயவழியுக் காலம் வேண்டுமென்ப த**றிவி**த்தற்கு, கருவியா னென்*ருர்*. எல்லாவிணேயும் எளிதின்முடியுமென்பதாம்.

- (கெ-ப-ரை.)—கருவியால் (முடித்தற்கு அமைக்த) கார ணங்களுடனே, காலம் - (செய்தற்கு ஆகும்) காலத்தையும், அறி க்து - தெரிக்து, செயின் - செய்வாராயின், அருவிணே என்ப-(அர சரால்) செய்தற்கு அரிய தொழில்களென்று சொல்லப்படுவன, உளவோ - உண்டோ.
- 483. Is there any thing difficult for him to do, who acts, with (the right) instruments, at the right time?

ச. ஞூலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங் கருதி பிடத்தாற் செயின்.

(படி-கை.) எ-து,—ஒருவன் ஞாலமுழுதுக் தானே ஆளக் கருதினன் ஆயிஓம் அஃது அவன் கையகத்ததாம். அதற்குச் செய்யும் விணேயைக் கால மதித்து இடத்தோடு பொருக்தச் செய்வனுயின், எ-று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியா னென்பதற்கு உரைத்தாங்கு வாக்க. கைகூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டா ஓங் காலமறிதற்பயன் கூறப்பட்டது.

(கெ-ப-ரை.)—காலம் – காலத்தை, கருதி - அறிர்து, இடத்தால் - இடத்தோகெபாருர்த, செயின் - (அதற்காகச்செய்யுர் தொழிஃச்) செய்வாளுயின், ஞாலம் - (ஒருவன்) பூமிமுழுவதையும், கருதினும் - (தானே ஆள) விணத்தாலும், கைகூடும்-(அது) அவன் கைக்குள் இருர்ததாம்.

484. Though (a man) should meditate (the conquest of) the world, he may accomplish it, if he acts in the right time, and at the right place.

டு. காலங் கருதி பிருப்பர் கலங்காது ஞாலங் கருது பவர்.

(பரி - ரை.) எ-து,—தப்பாது ஞாலமெல்லாங் கொள்ளக் கருதும் அரசர் தம் வலியிகும் ஆயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருக்துணேயும் பகைமேற் செல்லார், எ-று.

தப்பாமை – கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங்கருதி யேன்றதனுற் பெற்ரும். அதுகருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமை யுக் தேய்க்து வருத்தமும் உறுவராகலின், இருப்பரென்றுர். இருத்தலா வது கட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட் டலென்னும் அறுவகைக்குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு மாருயது. இத ஞற் காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – ரை.) — கலங்காது – தப்பாமல், ஞாலம் – பூமி முழுவதையும், கருதுபவர் – (கைக்கொள்ள) ஙிணக்குமாசர், காலம் – (தம்வலி மிகுமாயினும் அதைஙிணயாமல் அதற்கேற்ற) காலத்தையே, கருதி-ஙிணத்து, இருப்பர் - (அதுவருமளவும் பகை மேற்செல்லாது) காத்திருப்பர்.

485. They who thoughtfully consider and wait for the (right) time (for action,) may successfully meditate (the conquest of) the world.

கு. ஊக்க முடையா இடுக்கம் பொருத**க**ர் தாக்கற்குப் பேருக் தகைத்து.

(படி - கை.) எ-து,—வலிமிகு இயுடைய அரசன் பகைமேற்செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு பொருகின்ற தகர் தன்பகை கெடப் பாய்தற்பொருட்டுப் பின்னே கால்வாங்குர் தன்மைத்து, எ-று. உவமைக்கண் தாக்கற் கென்றதனுல், பொருளினும் வென்றியெய்தற் பொருட்டென்பது கொள்க. இதனுல் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட் டது.

- (தெ-ப-ரை) ஊக்கம்உடையான்-மிகுக்க வலிமையுடைய அரசன், ஒடுக்கம் – (பகைமேற்செல்லாது) காலம்பார்த்திருக் கின்ற இருப்பு, பொருதகர் – சண்டைசெய்கின்ற ஆட்டுக்கடா, தாக்கற்கு – (தன்பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு, பேரும்தகை த்து – பின்னேகால்வாங்கிப்போம் தகைமைத்து.
- 486. The self-restraint of the energetic (while waiting for a suitable opportunity,) is like the drawing back of a fighting-ram in order to but.
 - ன. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த் துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவுடைய அரசர் பகைவர் மிகைசெய்த பொ ழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுனார்; தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்திணயறிக்து அது வருக்துணேயும் உள்ளே வெகுள்வர். எ-று.

பொள்ளெனவென்பத குறிப்புமொழி. வேரார் வேர்ப்படொனக் கார ணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். அறிய வெகுண்டுழித் தம்மைக் காப் பர் ஆகலிற் புறம்வேராடென்றும், வெகுளிஒழிக்துழிப் பின்னும் மிகை செய் யாம லடக்குதல் கூடாமையின் உள்வேர்ப்படென்றுங் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-ரை.) ஒள்ளியவர் அறிவுடைய அரசர், ஆங்கே-(பகைவர் குற்றஞ்செய்த) அப்பொழுதே, பொள்ளென - (அவ ரறிய) விளைவாக, புறம்வோர் - புறத்தில் கோபஞ்செய்யார், காலம்- (அவரை வெல்லு தற்கேற்ற) காலத்தை, பார்த்து-அறிக் து, உள்வேர்ப்பர் - உள்ளேகோபங்கொண்டிருப்பர்.
- 487. The wise will not immediately and hastily shew out their anger; they will watch their time, and restrain it within.
 - அ. செறுகளைக் காணிற் சுமக்**க விறுவரை** காணிற் கிழக்காக் த**ீ**ல.

(பரி-கொ.) எ-து,—தாம் வெல்லக் கருதிய அரசர் பகைவர்க்கு இறு திக்காலம் வருக்துணேயும் அவரைக் கண்டாற்பணிக; பணியவே, அக்கர லம் வக்திறும்வழி அவர் தகைவின்றி இறுவர், எ-று.

பகைகைம் ஒழியும் வகை மிகவுக்தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அங்ஙனக் தாழவே அவர் தம்மைக் காத்த லிகழ்வராகலின் தப்பாமற் கெடு வளென்பார் அவர்தலே இழாமென்றுங் கூறிஞர். தலேமேற்கொண்ட தொ ருபொருளேத் தள்ளுங்கால் அது தன்தலே இழாக விழுமாகலின், அவ்வி யல்பு பெறப்பட்டது. இவை மிரண்டுபாட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றும் லிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது.

- ் (தெ-ப-ரை.)—செறுகரை (வெல்லக்கரு திய அரசர்) பகை வரை, காணின்-கண்டால், சுமக்க – (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வரு களவும்) பணியக்கடவர், இதுவரைகாணின் – அக்காலம் வக்து முடியுமிடத்து, தலே – (அவரது) தலே, கிழக்காம் – கிழ்விழும்.
- 488. If one meets his enemy, let him show him all respect, until the time for his destruction is come; when that is come, his head will be easily brought low.
 - கூ. எய்தற் கரிய தியைக்தக்கா லக்கிஃயை செய்தற் கரிய செயல்.

(படு-கை.) எ-து,—பகைபை வெல்லக்கருதம் அரசர் தம்மாலெய்து தற்கரிய காலம் வக்துகூடியக்கால், அதுகழிவதற்கு முன்பே அது கூடா வழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய விண்களேச் செய்க, எ-று.

ஆற்றன்முதலியவற்றுற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரிய தென்றும், அது தானேவக் இயைதல் அரிதாகலின் இயைக்தக்காலென்றும், இயைக்தவழிப் பின்னில்லாது ஓடுதலின் அக்கிஃயெயென்றும், அது பெறு வழிச் செய்யப்படாமையின் செய்தற்கரியவென்றுங் கூறிஞர். இதனுற் காலம் வக்துழிவிரைக்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப டை)—எய்தற்கு அரியது (பகையைவெல்லக் கருதம் அரசர்தம்மாலே) பெறுதற்கரியகாலம், இயைந்தக்கால்-வக்து கூடியக்கால், அந்நிலேயே - அது நிற்குமளவிலே, செய்தற் குஅரிய - (அக்காலம் வராததற்கு முன்னே) செய்தற்கு அரியன வாயிருந்த தொழில்களே, செயல் - செய்யக்கடவர்.
- 489. If a rare opportunity occurs, while it lasts, let a man do that which is rarely to be accomplished (but for such an opportunity.)
 - கo. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(பரி-கோ.) எ-து,—விணேமேற் செல்லாதிருக்குங்காலத்துக் கொக்கு இருக்குமாறுபோல இருக்க ; மற்றைச் செல்லுங்காலம் வாய்த்தவழி அது செய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க, எ-று.

மீன்கோடற்கு இருக்கும் வழி அது வக்தெய்துக்துணேயும் முன்னறிக் து தப்பாமற்பொருட்டு உயிரில்லது போன்றிருக்கும் ஆகலானும், எய்தியவ ழிப் பின்தப்புவதற்கு முன்பே விரைக்து குத்தும் ஆகலானும், இருப்பிற் குஞ் செயலிற்குள் கொக்கே உவமையாயிற்று. கொக்கொக்க வென்று சாயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்க வென் முராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துகவென்றும் உரைக்கப்படும், இது தொழில் உவமமாகலின். உவமைமுகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற் கும் இலக்கணைக் கூறியவாறுயிற்று.

(தெ-ப-ரை.)— கூம்பும்பருவத்து - தொழின்மேற்செல்லா இருக்கவேண்டுங்காலத்தில், கொக்கு ஒக்க - கொக்கு இருப்பது போல் இருக்கக்கடவன்; மற்றுச்சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல் லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து, அதன்குத்துஒக்க - அது தப்பா மற்குத்திக்கொள்வதுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்கக்கடவன்.

490. At the time when one should use self-control, let him restrain himself like a heron; and, let him like it, strike, when there is a favourable opportunity.

அஃதாவது வலியும் காலமும் அறிக்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லு தற்கேற்ற கிலத்தினே அறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதஞனே வினங்கும்.

க. தொடங்கற்க வெவ்வினேயு மௌளற்க முற்று மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

(பரி-கை.) எ-து,—பகைவரை முற்றுதற்காவதோரிடம் பெற்றபின் அல்லது அவர்மாட்டு யாதொரு விணேயையுக் தொடங்காதொழிக; அவ கைச் சிறியடென் றிகழாதொழிக, எ-று.

முற்று தல்-வினத்தல். அதற்காம் இடமாவது வாயில்களானும் தூழில் களானும் அவர் புகலொடு போக்கொழியும்வகை அரணினேச் சூழ்க்து ஒன்றற்கொன்று தூணையாய்த் தம்முள் கலிவிலாத பலபடை யிருப்பிற்கும் மதிலும் அகழு முதலிய அரண்செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற கிலக் கிடக்கையும் கீருமுடையது. அது பெற்றுல் இரண்டிஞ் செய்க வென்ப தாம்.

(தெ - ப - ரை.) -- முற்றும் - (பகைவரை) வளேத்துக்கொள் வதற்கான, இடம்-ஓரிடத்தை, கண்டபின் அல்லது - பெற்றபின் பன்றி, எவ்வினேயும் - (அவரிடத்து) யாதொரு தொழிலேயும், தொடங்கற்க-தொடங்காதிருக்கக்கடவர்; எள்ளற்க - (அவரைச் சிறியரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர்.

491. Let not (a king) despise (an enemy,) nor undertake any thing (against him,) until he has obtained (a suitable) place for besieging him.

உ. முரண்சேர்க்க மொய்ம்பி னவர்க்கு ம**ரண்**சேர்க்*தா* மாக்கம் பலவுக் தரும்.

(பரி-ரை.) எ - து,—மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியின் உடையார்க் கும் அரிணச்சேர்க்**து ஆகின்**ற ஆக்கம் பலபயன்கினயுங்கொடுக்கும், எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவெனப் பொரு அரசர் மனத்தின்கண் கிகழ்வ தாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனுறும், இது பகைமேற் சென்ற அரசர்மேற்றுயிற்று. உம்மை சிறப்பும்மை. அரண்சேர்க்தா மாக்க மூம் உண்மையின், எண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய முற்றின், அது கொடுக்கும் பயன்களாவன பகைவரால் தமக்கு கலிவின்மையும், தாம் கிலேபெற்றுகின்று அவரை கலிதலும் முத வாயின.

- (தெ-ப-ரை.)—முரண் மாறபாட்டை, சேர்க்க அடை க்த, மொய்ம்பினவர்க்கும்-வலிமையை யுடையவருக்கும், அரண் சேர்க்து - அரணேச்சேர்க்து, ஆம் - ஆகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்க மானது, பலவும் - பலபயன்களேயும், தரும் - கொடுக்கும்.
- 492. Even to those who are men of power and expedients, an attack in connection with a fortification will yield many advantages.
 - டி. ஆற்றுரு மாற்றி ய0ப விடனறிக்து போற்றுர்கட் போற்றிச் செயின்.

(பெடு-கொ.) எ-து,—வலியர்அல்லாதாரும் வலியராய் வெல்வர், அதற் சேற்ற இடத்திணேயறிக்து தம்மைக்காத்துப் பகைவர்மாட்டு விணே செய் வராயின், எ-மு.

விணேயென்பதாஉம் தம்மையென்பதாஉம் அவாய்கிலேயான் வக்தன. காத்தல் – பகைவுரான் கலிவு வாராமல் அரணுறும் படையானுங்காத்தல். இவ்வாற்றுன் விணேசெய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியின்றியும் வெல்வ ரென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—இடன் அறிக்து (வெல்லு தற்கு ஏற்ற) இட த்தை அறிக்து, போற்றி-(தம்மைப்) பாதுகாத் துக்கொண்டு, போ ற்றுர்கண்-பகைவரிடத்து, செயின்-(தொழிலேச்) செய்வாராயின், ஆற்று ரும்-வலியில்லாதவரும், ஆற்றி-பலமுடையவராகி, அடுப-வெல்லுவர்.
- 493. Even the powerless will become powerful and conquer, if they select a proper field (of action), and guard themselves, while they make war on their enemies.
 - ச. எண்ணியா ொண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(படு - கொ.) எ - து,—தாம் விண்செய்தற்கேற்ற இடத்திண்யறிக்து சென்ற அரசர் அரணேப் பொருக்திகின்று அதனேச் செய்வராயின் அவரை வெல்வதாக எண்ணியிருக்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினே யிழப்பர், எ-று.

அரணென்பது அவாய்கிஸ்பான்வக்கது. எண்ணமென்றது எண் ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனேயிழப்பளென்ருர், அவர் விணேசெய்யா மல் தம்மைக்காத்தமையின். இதனுல் அவர் பகைவர் தோற்பளென்ப தாபிற்று. இவை கான்குபாட்டானும் பகைவ ராணின் புறத்திறுப்பார் அதற்காயிடம் அறிதல் கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – ரை.)—இடன் – (தாம்தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை, அறிக்து-தெரிக்து, துண்னியார்-சென்றஅரசர், துன் னி - (அவ்வரணேப்) பொருக்கிகின்று, செயின் - (அக்தொழி

- ஃவச்) செய்வாராயின், எண்ணியார் (முன்பு அவரை வெல்ல) எண்ணியிருந்தபகைவர், எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை, இழப் பர்-இழக்துவிடுவர்.
- 494. If they who draw near (to fight) choose a suitable place to approach (their enemy), the latter, will have to relinquish the thought which they once entertained, of conquering them.
 - டு. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலே யடும்புனலி னீங்கி னதனேப் பிற
- (பரி ரை.) எ து,—முதலே ஆழமுடைய கீரின்கண் ஆயின் பிறவற் றையெல்லாக் தான் வெல்லாகிற்கும்; அப்புனலின் கீங்குமாயின் அதனேப் பிறவெல்லாம் வெல்லாகிற்கும், எ-று.

எனவே, எல்லாரும் தக்கிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிற வென்பது முன்னுக் கூட்டப்பட்டது. கிலேப்படா கீரின்கண் பிறவெல் லாம் கிற்றல் ஆற்ருமையின் அவையெல்லாம் முதலேக்கெளியவாம், அவை இயங்கு தற்குரிய கிலத்தின்கண் அஃதியங்கல் ஆற்ருமையின் அஃதவற்றிற் கெல்லாம் எளிதாமெண்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் கிற்றல்ஆற்ரு இடனறிக்து செல்வராயின் அவர்தமக் கெளியராவர்அன்றித் தாம் கிற்றல் ஆற்ருவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க் கெளியராவரென்னும் பொருன் தோன்ற கின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னும் அலங்காரம். அவரை அவர் கிற்றல் ஆற்ருவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—முதலே-முதலேயானது, கெடும்புனலுள்-ஆமு முள்ள கீரிலாகுல், பிற - பிறவுயிர்களேயெல்லாம், வெல்லும் -வெல்லாகிற்கும்; புனலின் - அக்கீரினின்றும், கீங்கின்-கீங்கிகுல், அதனே-அம்முதலேயை, பிற-பிறவுயிர்களெல்லாம், அடும்-வெல் லும்.
- 495. In deep water, a crocodile 'will conquer (all other animals); but if it leave the water, other animals will conquer it.
 - கு. கடலோடா கால்வ னெடுக்கேர் கடலோடு காவாயு மோடா கிலத்து.
- (படு கை.) எ து, கிலத்தின்கண்ஓடுங் கால்வலிய செடியதேர் கள் கடலின்கண் ஓட்மாட்டா; இனி அக்கடலின்கண் ஓடும் காவாய்கள் தாமும் கிலத்தின்கண் ஓடமாட்டா, எ-று.
- கடலோடாவென்ற மறுதலேயடையான் கிலத்தோடுமென்பது வரு விக்கப்பட்டது. கால்வனெடுக்தேரென்பது ஓடுதற்கேற்றகாலும் பெரு மையுமுடைய வாயினுமென்பது பட கின்றது. மேற்சென்ருர் பகைவரி டங்களே அறிக்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் விணேசெய்கவென்பது தோன்றகின்றமையின், இதுவும் மேலே அலங்காரமாயிற்று.

- (தெ ப ரை.)—வல்கால் (கிலத்தில் ஓடுகின்ற) வகிமை ஆகிய உருளேகளேயுடைய, கொடுதேர் – பெரிய தேர்கள், கடல்-கடலில், ஓடா-ஓடமாட்டாவாம்; கடல்ஒடும்-கடவில்ஓடுகின்ற, காவாயும் - மாக்கலங்களும், கிலத்து - கிலத்தில், ஓடா-ஓடமாட் டாவாம்.
- 496. Wide chariots, with mighty wheels, will not run on the ocean; neither will ships that traverse the ocean, move on the earth.
 - எ. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணேவேண்டா வெஞ்சாமை யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(பரி - ரை.) எ - து,—பகையிடத்த விண் செய்யுக் திறங்களேயெல் லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொருக்கச் செய் வராயின் அச்செயற்குத் தம்திண்மையல்லது பிறிதொருதிண் வேண்டுவ தில்ஸ், எ-று.

திண்ணியராய் மின்று செய்தாமுடித்தலே வேண்டுவதல்லது திண் வேண்டாவென்றுர், அவ்வினே தவறுதற் கேதுவின்மையின். இவை மூன் நுபாட்டானும் விண்செய்தற்காம் இடனறிதல் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—எஞ்சாமை (அரசர் பகைவரிடத்துக் கொ ழில்செய்யும் விதங்களேயெல்லாம்) குறையாமல், எண்ணி-ஆலோ சித்து, இடத்தால் – இடத்தோடுபொருக்த, செயின்-செய்வா ராமின், அஞ்சாமை அல்லால் - (அச்செயலுக்குத் தமது) தைரிய மல்லாமல், துணே - (வேறெரு) துணே, வேண்டா – வேண்டுவ தில்லே.
- 497. You will need no other aid than fearlessness, if you thoroughly reflect (on what you are to do), and select (a suitable) place for your operations.
 - அ. சிறபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறபடையா ஹாக்க மழிந்து விடும்.

(படு-கை.) எ - து,—பெரும்படையுடைய அரசன் ஏணேச்சிறுபடை யுடையானே அழித்தல் கருதி அவன் புகலேச்சென்று சாருமாயின் அவஞல் தன்பெருமை யழியும், எ-று.

செல்லிடம் - அவனுக்குச் செல்லுபிடம். அழிக்துவிடுமென்பது-எழுக் திருக்கு மென்முற்போல ஒரு சொல். ஊக்கத்தின் அழிவு உடையான் மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைப் பெருமைகோக்கி இடகோக்காது செல் வஞுயின் அஃது அப்படைக் கொருக்குசென்று விணேசெயல் ஆகாமையான ஆகப் பயிற்கியின்மையான்ஆக அப்பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிக்து கூடுமென்பதாம்.

(தெ.ப.னா.)—உறுபடையான் – பெருஞ்சேணேயையுடைய அரசன், சிறுபடையான்–சிறியசேணேயுடையவனது, செல்லிடம்– செல்லுமிடத்தை, சேரின் – (அவணே அழிக்கஙினத்துச்) சேர்வ னைபின், ஊக்கம் - (அவனல் தன்) பெருமை, அழிக் துவிடும்-அழி க் துபோம்.

498. The power of one who has a large army will perish, if he goes into ground where only a small army can act.

கூ. திறைகலனுஞ் சீரு மில**ொனினு மா**க்த ருறைஙிலத்தொ டொட்ட லிரது.

(படு-கை.) எ-து,—அரண்அழித்தற்கருமையும் பெருமையாகிய ஆற் றலும்உடையர் அல்லராயினும், விணேக்குரிய மாக்தரை அவருறைகின்ற கிலத்தின்கட்சென்று தாக்குதலரிது, எ-று.

கிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மை யுடையாரைச் சிறுமை கோக்கி இருப்பின்கட்சென்று தாக்கின் அவர் அது விட்டுப் போதற் றுணிவினர் அன்றிச் சாதற்றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படை உடையு மென்பதாம்.

(தெ - ப - டை.)—இறைகலதும் - அழித்தற்கு அரியகோட்டையும், சீரும் - பெருமையாகிய வலிமையும், இலர்எனினும் -இல்லாதவராயினும், மாக்தர் - (தொழில் செய்தற்குரிய) மனி தரை, உறைகிலத்தோடு-(அவரது) இருப்பிடத்திற்சென்று, ஒட் டல் - தாக்குதல், அரிது-அரியது.

499. It is a hazardous thing to attack men in their own country, although they may neither have power nor a good fortress.

கo. கூரலாழ் களரி னரிய**ிங் கண்ண**ஞ்சா வேலாண் முகத்த களிறு.

(பரி - ரை.) எ-து,—பாகர்க்கடங்காவுமாய் வேலாட்களேக் கோத்த கோட்டவுமாய களிறுகளே, அவை காலாழும் இயல்பிற்ருய சேற்றுகிலத்துப் பட்டுழி கரி கொல்லும், எ-று.

முகம்—ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையும்உடையாரும் தமக்கேலா கிலத்தைச் செல்லின் அவற்குற் பயனின்றி மிகவும்எளியரால் அழிவரென் பது தோன்ற கின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம். வேலாழ்முகத்த வென்று பாடமோதுவாருமுளர்: வேற்படை குளித்தமுகத்தவாயின் அது வும் கரியுடுதற்கேதுவாய் முடிதலின், அது பாடம் அன்மையறிக. இவை மூன்றுபாட்டானும் பகைவளைச் சார்தலாகாவிடனும் சார்க்துழிப் படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—கண்ணஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காதனவும், வேல் ஆள் முகத்த - வேலேயுடைய ஆட்களேக்கோத்த கொம்பு களேயுடையனவும்ஆகிய, களிறு - யாணகளே, கால்ஆழ் - கால் புதைகிற இயல்பினதாகிய, களரில் - சேற்று நிலத்தில்(அகப்பட்ட விடத்து), நரி - நரிகளானவை, அடும் - கொல்லும்.

500. A fox can kill a fearless, warrior-faced, elephant, if it go into mud in which its legs sink down.

டுக - ம் அதி—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயிஞரைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென் பனவற்றையும் செயலேயும் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைக கான்ஆராய்க்து தெளிதல். வலிமுதன் மூன்றுமறிக்து பகைமேற்செல்வா ஓக்குத் தானே விணேயுற்றுச் செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற்பொ ருட்டும் இது வேண்டுதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச கான்கின் றிறக்தெரிக்து தேறப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசஞற் றெளியப்படுவான் ஒருவன், அறமும்பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப்பொருட்டான்வரும் அச்சமும் என்னும் உபதை என்கின் திறத்தான் மனவியல்பு ஆராய்க்தால் பின்பு தெளியப்படும், எ-று.

புரோகிதரையும் அறவோரையும் அவற்றுள், அறவுபதையாவது விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோன்அன்மையின் இவனேப் போக்கி அறனும் உரிமையுமுடையான் ஒருவனே வைத்தற்கெண்ணினம், இதுதான் யாவர்க்கும் இயைக்தது, கின்கருத்து என்னேயெனச் சூளுறவோடு சொல் லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேணேத்தவேணேயும் அவனுேமுயைக்தா ரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன்மாலேயன் ஆகலின் இவனேப் போக்கிக் கொடையும் உரிமையு முடையான் ஒருவனே வைத்தற்கெண்ணி னம், இதுதான் யாவர்க்கும் இயைக்கது, கின்கருத்தென்னேயெனச் சூளுற வோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டு உரி ையோடு பயின்றுள் ஓர் தவமுதுமகளேவிட்டு, அவளால் உரிமையுள இன்னை கின்னேக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டுவிக்கவேண்டுமென்று என் ளேவிடுத்தான், அவணேக் கூடுவையாயின் கினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும்பொருளுள் கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்ச வுமைதயாவ*து* ஒரு கியித்தத்தின்டேலிட்டு ஓரமைச்சஞல் **ஏணேயோரை** அவன் இல்வின்கண் அழைப்பித்து, இவர் அறைபோவான் எண்ணற்குக் குழீஇ<mark>யி</mark>ரைக்கு தான் காவல்செய்**து, ஒருவ**லை இவ்வ**ர**சன் கம்மைக் கொல்வான் சூழ்கின்றமையின் அதனே நாம்முற்படச்செய்து நமக்கினிய அரசதெருவனே வைத்தல், ஈண்டை யாவர்க்கும் இயைர்தது, கின்கருத் தென்னபெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இர்கான்கினர் திரிபில ^{இயவ}ழி எதிர்காலத்*து*ர் திரிபிலனெனக் கருத்தனவையாற் றெளியப்ப**ி** மென்பதாம். இவ்வட*நூ*ற்பொருண்மையை யுட்கொண்டு இவ**ரோ**திய த்றியாது பிறரெல்லாம் இதனே உயிரெச்சமெனப் பாட**க்திரித்து**த் தத் தமக்குத் தோன்றியவாறே உரை*த்தார்*.

(தெ - ப - ரை.) — அறம் - (அரசஞல் சோதிக்கப்படுவான் ஒருவன்) தருமமும், பொருள்-பொருளும், இன்பம் - காமமும், உயிர்அச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டால்வரும் பயமும், கான்கின் -ஆகிய நான்கு தந்திரங்களினுடைய, திறம்-திறத்திஞல், தெரிந்து-(மனகிலே) ஆராய்ந்து, தேறப்படும் - (பின்) தெளியப்படுவான்.

501. Let (a minister) be chosen, after he has been tried by means of these four things, viz,—his virtue, (love of) money, (love of) sexual pleasure, and fear of (losing) life.

உ. குடிப்பிறக்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு காணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(படு-கை.) எ-து,—உயர்க்த குடியிற்பிறக்து குற்றங்களினின்று கீங்கி கமக்கு வடு வருங்கொலென்று அஞ்சாகிற்கும் காணுடையவன் கண்ணதே அரசனது தெனிவு, எ-று.

குற்றங்களாவன மேல்அரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாறும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பு என்றிவை முதலாயவுமாம். காண்-இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்ட லாகிய ஆகமஅளவையாற் றெரிவன. இக்கான்கும் உடையவீனயே தெளித வேன்பதாம்.

- (தொ-ப-டை.)—தெளிவு (அரசாது) தெளிவானது, குடிப்பிறக்து (உயர்க்த) குடியில்பிறக்து, குற்றத்தின் குற்றங்களினின்றும் கீங்கி, வடி (கமக்குப்) பழுதுவருமோவென்று, பரியும் அஞ்சிரிற்கும், காணுடையான்கட்டே காணமுடையவனிடத்ததே.
- 502. (The king's) choice should (fall) on him, who is of good family, who is free from faults, and who has the modesty which fears the wounds (of sin).

டை. அரியகற் *ருசற்று*ர் கண்ணுக் தெரியுங்கா லின்மை யரிதே வெளிறு.

(படு-ணா.) எ-து,—கற்றற்கரிய தூல்களேக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்கள்அற்ருர்மாட்டும் நுண்ணிதாக ஆராயுமிடத்து வெண்மையில் லானும அரிது, எ-று.

வெண்மை-அறியாமை; அஃத இவர்மாட்டு எதாவது மனத்தது கிலே யாமையான் ஒரோவழியாகவின், தெரியுங்காலென்றுர். காட்கியனவை யாற்றெரிக்தால் அதுவும் இல்லாதாரே தெனியப்படுவரென்பது குறிப்பெச் சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுங் குற்றமுக்தெரிக்து குணமுடை யாரைத் தெனிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப-ரை.)—அரிய கற்று (கற்றற்கு) அருமையாகிய தால்களேக்கற்று, ஆசு - (முன்சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள், அற் மூர்கண்ணும் - தீர்ந்தவரிடத்தும், தெரியுங்கால் - (நட்பமாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிறு - அறியாமையானது, இன்மை - இல் லாதிருக்கை, அரிதே-அரியதே.
- 503. When even men, who have studied the most difficult works, and who are free from faults, are (carefully) examined, it is a rare thing to find them without ignorance.
 - ச. குணைஞடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண் மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

(படி - கொ.) எ-து,—குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றே உடையார் உலகத் தின்மையின் ஒருவன் குணங்களே ஆராய்க்து ஏனேக்குற்றங்களேயும் ஆராய்க் த பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றை ஆராய்க்து அவனே அம்மிக்க வற்றுனே அறிக, எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றுர். அவையாவன தஃவைமையான் ஆகப் பன்மையான்ஆக உயர்ந்தன. அவற்றுன் அறிதலாவது குணமிக்கதா பின் வினேக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றும் அறிதல். குணமே உடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ்வகை யாவரையுக் தெளிக வென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

் (செ-ப-ரை.)—குணம் - (குணகுற்றங்களில் ஒன்றே யுடை யார் உலகில் இல்லாமையால்) குணங்களே, காடி - ஆராய்க்து, குற்றமும் - மற்றைக்குற்றங்களேயும், காடி - ஆராய்க்து, அவற் அள் - (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும், மிகை-மிகுக்தவைகளே, காடி-ஆராய்க்து, மிக்க - மிகுக்தவைகளால், கொளல்-(அவரை) அறியக்கடவன்.

504. Let (a king) consider (a man's) good qualities, as well as his faults, and then judge (of his character) by that which prevails.

டு. பெருமைக்கு மே*ணே*ச் சிறுமைக்கு**க் தத்தங்** கருமமே கட்டளேக் கல்.

(படி-கூரா.) எ-து,—பிறப்புக் குணம் அறி வென்பனவற்றுன் மக்கள் எய்தம் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது தாம் தாம் செய்யுக் கருமமே, பிறிதில்லே, எ-று.

இஃது ஏகதேசவுருவகம். மக்களது பெருமையும் சிறுமையும், தப்பா மல் அறியலுறுவார்க்குப் பிறகருவிகளும் உளவாயினும், முடிக்தகருவி செய லென்பது தேற்றேகாரத்தாற் பெற்மும். இதனுற் குணங்குற்றங்கள் காடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—பெருமைக்கும் - (குடிப்பிறப்புக்குணம் அறிவு என்பவற்முல் மனிதாடையும்) பெருமையாகிய பொன் னின்மாற்றறிதற்கும், ஏனேச்சிறுமைக்கும் - மற்றைச்சிறுமையா பெ பொன்னின்மாற்றறிதற்கும், கட்டளேக்கல்-உரைகல்லாவது, தம்தம் கருமமே - தங்கள் தங்கள் செயல்களேயாம்.

505. A man's deeds are the touch-stone of his greatness and littleness.

சு. அற்முரைக் தேறுக லோம்புக மற்றவர் பற்றிலர் காணர் பழி.

(படு-கூரு.) எ-து,—சுற்றமில்லாதாரைத் தெளிதலேயொழிக; அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர் ஆகலான் பழிக்கஞ்சார், எ-**று.** பற்றிலரென்பதனுல் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத் தார் பழிப்பன வொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்கும் ஏதுவாகிய உலக கடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படா ரென்பதாம்.

- (தெ ப-ரை.)—அற்முரை சுற்றமில்லாதவரை, தேறுதல் ஒம்புக - தெளிதலொழியக்கடவன், அவர் மற்றுப்பற்றிலர்-அவர் உலகத்தோடு சம்பர்தமில ராதலால், பழி - பழிக்கு, நாணர் -அஞ்சார்.
- 506. Let (a king) avoid choosing men who have no relations; such men have no attachments, and therefore have no fear of crime.

எ. கூரதன்மை கக்தா வறிவறியார்த் தேறு தல் பேதைமை யெல்லாக் தரும்.

(பரி - ரை.) எ-து,—அன்புடைமை பற்றுக்கோடர்கத் தமக்கறிய வேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல் அரசனுக்கு எல்லாஅறியாமை யையுங் கொடுக்கும், எ-று.

தன் (கூடு அவரிடைகின் ற அன்புபற்றி அரசன் அறிவிலார்மேல் வினே பைவைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற் கெடும், கெட்டால் அவர்க் குனதேயன்றி விணக்குரியாரை அறியாமை, மேல்விளேவறியாமை முத லாக அவனுக்கு அறியாமை பலவும் உளவாமென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—காதன்மை அன்புடைமை யானது, கக்து ஆக - பற்றுக்கோடாக, அறிவு - (தமக்கு) அறியவேண்டுமவை களே, அறியார் - அறியாதவரை, தேறுதல் - தெளிதலானது, பேதைமை எல்லாம் - அரசனுக்கு எல்லா அறியாமைகளேயும், தரும் - கொடுக்கும்.
- 507. To choose ignorant men, through partiality, is the height of folly.

அ. தேரான்பிறினத் தெளிந்தான் வழிமுறை தீரா விடும்பை தரும்.

(பரி - கொ.) எ-து;—தன்ஞேம் இபைபுடையன் அல்லாதானப் பிற ப்பு முதலியவற்ருனும் செயலானும் ஆராயாது தெளிக்த அரசனுக்கு அத் தெளிவு தன்வழிமுறையினும் கீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும், எ-ஹு.

இயைபு-தன் குடியொடு கோடாமரபு. இதனை அதுவும் வேண்டு மென்பது பெற்மும். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினேயை வைத்தல். அவ் விணே செடுதலால் தன்குலத்துப் பிறக்தாரும் பகைவர்கைப்பட்டுக் கீழாய் விடுவரென்பதாம். கான்கனுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது.

(தெ-ப-னா.)—பிறனே - தன்ஞேடுசம்பர்தம் இல்லாதவனே, தோான்-(பிறப்புமுதலியவற்றுலும் செய்கையாலும்) ஆலேரியா தவஞை, தெளிர்தான் ு தெளிர்த அரசனுக்கு, (அக்கெளிவு), வழிமுறை - (அவன்) குடிவழிக்கிரமத்திலும், தீரா-கீங்காத, இடு ம்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்.

508. Sorrow that will not leave even his posterity will come upon him who chooses a stranger whose character he has not known.

கூ. தேறற்க யாரையுக் தேராது தேர்க்கபிற் றேறுக் தேறும் பொருள்.

(பரி-னா.) எ-து,—யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக; ஆரா ய்த்தபின் தெனியும்பொருள்களே ஐயு*ரு*தொழிக, எ-று.

தேறந்கவெனற் பொதுமையான் ஒருவினேக்கண்ணுக் தெளியலாகா தேன்பது பெற்ரும். ஈண்டுத்தேறுக வென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவி னது விலக்கின்மேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவரவர் ஆற்றற் தேற்ற விணேகளே. பொருள்—ஆகுபெயர்.

(தெ-ப-டை)—யாரையும் - யாவரையும், தேராது - ஆரா யாமல், தேறற்க - தெளியாதிருக்கக் கடவன், தேர்க்கபின்-ஆரா ய்க்கபின், தேறும்பொருள் - தெளியும்பொருள்களே, தேறுக -தெளியக்கடவன்.

509. Let (a king) choose no one without previous consideration; after he has made his choice, let him unhesitatingly select for each such duties as are appropriate.

• க0. தேரான் றெளிவுக் தெளிக்தான்க ஊேயுறவுக் தீரா விடும்பை தரும்.

(பரி - கை.) எ-து,—அரசன் ஒருவணே ஆராயாது தெளிதலும் ஆராய் ச்து தெளிச்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும் அவனுக்கு கீங்காத தன்பத்தைக் கொடுக்கும், எ-ஹ.

விணே வைத்தபின் ஒரு தவறு காணதா வைத்து ஐயுறுமாயின், அதின அவ னறிக்து இனி இது நில்லா தென்று வ் கருத்தான் அவ்விணே பை கெகிழ்த்து பிம், அதுவே யன்றிப் பகைவரால் எளிதிற் பிரிக்கவும்படும், ஆகலான் தெளிக்தான்கண் ஐயுறவும் ஆகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லே கூறியவாறு, இவை ஐக்துபாட்டாதும், தெளியப்படாதார் இவரென்பதா உம், அவரைத் தெளிக்தாற் படும் இழுக்கும், தெளிவிற்கெல்லேயும், கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-னா.)—தேரான் - (அரசன் ஒருவனே) ஆராய்க்கில ூகி, தெளிவும் - தெளிதலும், தெளிக்தான்கண் - ஆராய்க்தா தெளியப் பட்டவனிடத்தே, ஐயுறவும்-சக்தேகப்படுதலும், தீரா இடும்பை - (அவனுக்கு) நீங்காத தேன்பத்தை, தரும் - கொடுக் கும்.

510. To make choice of one who has not been examined, and to entertain doubts respecting one who has been chosen, will produce irremediable sorrow.

டுஉ - ம். அதி—தெரிந்துவிண்யாடல்.

அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டாளை அவர் செய்ய வல்ல விணேகளே அறி ந்து அவற்றின் கண்ணே ஆளுர்திறம். அதிகார முறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. நன்மையுக் திமையு காடி கலம்புரிக்க தன்மையா ளைப் படும்.

(பரி - ரை.) எ-து,—அரசன் முதற்கண் ஒருவினேயைத் தன்கண் வைத்தால், அதன்கண் ஆவனவும் ஆகாதனவும் ஆய செயல்களே ஆராய்க்தறி க்து அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய இயல்பினேயுடையான் பின் அவனுற் சிறக்தவினேகளிலே ஆளப்படும், எ-று.

தன்னே உரிமை அறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு கடுவாயதோர் விணையை அரசன் தன்கண்வைத்தவழி அதன்கண் ஆம்செயல்களேயே செய் தவன் பின்னும் அவ்வியல்பின ஞதல்பற்றி அகமாய விணக்கண்ணே ஆளப் படுவ னென்பதாயிற்று. புரிக்தவென்ற இறக்தகாலத்தான், முன்உரிமை அறிதற்பொருட்டு வைத்த விணயாதல் பெற்மும்.

(தெ-ப-ரை.)— நன்மையும் தீமையும் - (அரசன் முகலில் ஒரு தொழிலேக் கொடுத்தால் அதில்) ஆவனவும் ஆகாதனவும் ஆகிய செயல்களே, நாடி – ஆராய்க்கறிக்து, நலம் - (அவைகளுள்) ஆம வைகளேயே, புரிக்த - விரும்பிய, தன்மையான் - தன்மையுடை யவன், ஆளப்படும் – (பின்பு சிறக்ததொழில்களில் அவன்) ஆளப் படுவான்.

511. He should be employed (by a king), whose nature leads him to choose the good, after having weighed both the evil and the good in any undertaking.

உ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை யாராய்வான் செய்க விளே.

(பரி - கொ.) எ-து,—பொருள் வருவாயில்களே விரியச்செய்து அப் பொருளாற் செல்வங்களே வளர்த்து அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல் வங்கட்கும் உற்ற இடையூறுகளே காடோறும் ஆராய்க்து கீக்கவல்லவன் அரசனுக்கு விண்செய்க, எ-று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலும் என்புழி உரைத் தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். செல் வங்களாவன ஆண்டுப் பொருளும் இன்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடை யூறுகளாவன அரசன் விண்செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்று இவரான் வரும் கலிவுகள்.

(தெ-ப-னா.)—வாரி - (பொருள்கள்) வரும்பழிகளே, பெ ருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்து - (அப்பொருள்களாலே) செல்வங்களேவளர்த்து, உற்றவை - (அவ்வரும்வழிகளுக்கும் பொருள்களுக்கும் செல்வங்களுக்கும்) வர்த இடையூறுகளே, ஆராய்வான் - (தினக்தோறும்) ஆராய்க்து நீக்கவல்லவன், விண்ட தொழிஸ், செய்க - (அரசனுக்குச்) செய்யக்கடவன்.

- 512. Let him do (the king's) work who can enlarge the sources (of revenue,) increase wealth and considerately prevent the accidents (which would destroy it).
 - டை. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை மிக்கான்கு கன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(படு-டை) எ-து,—அரசன்மாட் டன்பும் அவனுக்காவன அறியுமறிவும் அவை செய்தற்கட் கலங்காமையும் அவற்றுற் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மேல் அவாவின்மையுமாகிய இக்கான்கு குணங்களேயும் கிலேபெற வுடையான்மேலதே வினேயைவிட்டிருக்குக் தெளிவு, எ-று.

இக்கான்கு கன்குடைமை இவன் செய்கின்ற விணக்கண் யாதம் ஆராய வேண்டுவதில்லேயென்று அரசன் தெளிதற்கேதுவாகலின், அவண அதன் பிறப்பிடதைக்கிக் கூறிஞர். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஆடற்குரி யானது இலக்கணுக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—அன்பு - (அரசனிடத்தி) அன்பும், அறிவு-(அவனுக்கு ஆவனவற்றை அறியும்) அறிவும், தேற்றம் - (அவை களேச் செய்யுமிடத்தி) மனங்கலங்காமையும், அவா இன்மை -(அவற்றுல் பொருள் கை கூடியவழி அதன்மேல்) ஆசைஇல்லா மையும், இக்கான்கும் - ஆகிய இக்கான்கு குணங்களேயும், கன்கு உடையான்கட்டே - கிலேயாக உடையவ னிடத்ததே, தெளிவு-(தொழிலேவிட்டிருக்கும்) தெளிவு.

513. Let the choice (of a king) fall upon him who largely possesses these four things, love, knowledge, a clear mind, and freedom from covetousness.

ச. எணேவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினேவகையான் வே*ரு*கு மாக்கர் பலர்.

(பரி - கொ.) எ-து,—எல்லாவகையானும் ஆராய்க்து தெளிக்து விணே வைத்த பின்னும் அவ்விணேயின் இயல்பானே வேறுபடுமாக்தர் உலகத்துப் பலர், எ-று.

கட்டியங்காரன்போல அரச இன்பத்தினே வெஃகி விகாரப்பமிவ தல் தை அதனேக் குற்றமென்றெழிக்கு தம்மியல்பி னிற்பார் அரியராகலின், வேறுகுமாக்தர் பலரென்றுர். வினே வைப்பதற்குமூன் எல்லாக் குணங்க ளும் உடையராய் வைத்தபின் விகாரப்படுவாரை இடையாய தொரு வின பைவைத்திக்கு ஒழிக்க வென்பதாம். இதனை ஒருவகையா லொழிக்கப் படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – டை.) — எணேவகையால் – எல்லாவகைகளாலும், தேறியக்கண்ணும் – ஆராய்க்துதெளிக்து தொழிலேவைத்த பின் ஹம், வீளேவகையான் – அத்தொழிலின் தன்மையினுலே, வேறு

- ஆகும் வேறுபடுகின்ற, மாக்தர் மனிதர், பலர் (உலகத்டில்) பலர்
- 514. Even when (a king) has tried them in every possible way, there are many men who change, from the nature of the works (in which they may be employed).
 - டு. அறிர்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் விணதான் சிறர்தானென் றேவற்பாற் றன்று.
- (பரி-கை.) எ-து,—செய்யும் உபாயங்களே அறிக்து செயலானும் இடை யூறுகளானும் வருக்துன்பங்களேப் பொறுத்து முடிவுசெய்ய வல்லானே அல்லது விணதான் இவன் கம்மாட்டு அன்புடையனென்று பிறனெருவனே யேவும் இயல்புடைத்தன்று, எ-று.

செய்சிற்பாற்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களான் அல் லது அன்பான் முடியாதென இதஞல் விணேயினது இயல்பு கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—விணதான் தொழில்தான், அறிக்து-(செய் யும்உபாயங்களே) அறிக்து, ஆற்றி - (செயலாலும் இடையூறுக ளாலும் வருக்துன்பங்களேப்) பொறுத்து, செய்கிற்பாற்கு அல் லால் - (முடிவு) செய்யவல்லவனுக்கு அல்லது, சிறக்தான் என்று-(இவன்கம்மிடத்து) அன்புடையவனென்று, ஏவல்பாற்று அன்று-(வேருருவணே) ஏவுதற்றன்மையை உடையதன்று.
- 515. (A king's) work can only be accomplished by a man of wisdom and patient endurance; it is not of a nature to be given to one from mere personal attachment.
 - சு. செய்**வாஃ** காடி **வி**ண் காடிக் காலத்தோ டெய்த வுணர்க்து செயல்.

(பரி - கொ.) எ - து, — முதற்கண்ணே செய்வானது இலக்கணத்தை ஆராய்க்து பின் செய்யப்படும் வினேலினது இயல்பை ஆராய்க்து பின் அவ னேயும் அதனேயுங் காலத்தோடுபடுத்துப் பொருக்தஅறிக்து அவணே அதன் கண் ஆடலேச்செய்க, எ-று.

செய்வான து இலக்கணமும் விணியினது இயல்பும் மேலேகூறப்பட்ட ன. காலத்தோடெய்த வுணர்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கண முடை யான் செய்யின் இவ்வியல்பிற்றுய வினே முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல்.

- (தெ ப ரை.) செய்வானே (முன்னே) செய்பவணிலக் கணத்தை, நாடி – ஆராய்க்து, வினே – (பின்னே செய்யப்படுக்) தொ ழிலினியல்பை, நாடி – ஆராய்க்து, காலத்தோடு – (பின்பு அவ னேயும் அக்தொழிலேயும்) காலத்துடனே (சேர்த்து), எய்த-பொ ருக்த, உணர்க்து – அறிக்து, செயல் – (அவனே அத்தொழிலி னிடத்து ஆளுதல்) செய்யக்கடவன்.
- 516. Let (a king) act, after having considered the agent (whom he is to employ), the deed (he desires to do), and the time which is suitable to it.

எ. இதனே பிதனை விவன்முடிக்கு மென்முய்க் ததனே யவன்கண் விடல்.

(பி-கொ.) எ-து,—இவ்விணேயை இக்கருவியால் இவன் மூடிக்கவல்ல னெனக்கூறபடுத் தாராய்க்து, மூன்றுக் தம்முள் இயைக்தவழி அவ்விணே யை அவன்கண்ணே விடுக, எ-று.

கருவி-துக்ணவரும் பொருளும் முதலாயின. விண முதலும் கருவியும் விணயுக் தம்முள் இயைதலாவது ஒரொன்ரேடு ஏனேய இரண்டற்கும் பொ ருத்தமுண்டாதல். விடுதல் – அதற்கு அவணே உரியஞக்குதல்.

(தெ - ப - னா.) — இதனோ - இத்தொழிஃ, இதனைல் - இந்தக் காரணத்தால், இவன்முடிக்கும்என்று - இவன் முடிக்கவல்லவ னென்று, ஆய்ந்து - (பகுத்து) ஆராய்ந்து, அதனோ - (இம்மூன்று ம் தம்முள் ஒத்திருந்தவிடத்து) அத்தொழிஃ, அவன்கண் - அவ னிடத்தே, விடல் - விடக்கடவன்.

517. After having considered, "this man can accomplish this, by these means," let (the king) leave with him the discharge of that duty.

அ. வினேக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனே யதற் குரியகுகச் செயல்.

(படி - கை.) எ - து,— ஒருவணே அரசன் தன்விண்செய்தற் குரியஞைக ஆராய்க்து துணிக்தால், பின் அவணே அதற் குரியஞமாறு உயரச்செ யக, எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனேத் தானே செய்து மூடிக்கும் ஆற்றலுடை யாஞக்குதல். அது செய்யாக்காலுங் கெடுமென்பது கருத்து.

(தெ-ப-னா.)—உரிமை - (ஒருவனே அரசன்) தன் தொழில் செய்தற்கு உரியஞயிருக்கையை, நாடியபின்றை – ஆராய்க்து தணிக்தபின்பு, அவனே அதற்கு – அவனே அத்தொழில்செய்த ற்கு, உரியன்ஆக – உரியவஞை, செயல் – (உயரச்) செய்யக்கட் வன்.

518. Having considered what work a man is fit for, let (the king) employ him in that work.

கூ. விளேக்கண் விண்யுடையான் கேண்மைவே ருக நிணப்பாளே நீங்குந் திரு.

(பரி - ரை.) எ-து,—எப்பொழுதாக் தன்விணேயின்கண்ணே முயறில் யுடையான் அவ்வுரிமையாற்றனக்குக் கேளாய் ஒழுகுகின்ற தன்மையை அது பொருதார் சொற்கேட்டு அரசன் மாதுபடக் கருதுமாயின், திரு மகள் அவின விட்டுகீங்கும், எ-து.

கேனாயொழுகுகின்ற தன்மையாவது தான் பிறனுப் கில்லாது கேளிர்செய்யும் உரிமையெல்லாஞ் செய்தொழுகுதல், அவனே அவமதிப் டாகக் கொண்டு செறக்கருதுமாயின் பின் ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வா ரில்லேயாம், ஆகவே, தன்செல்வங் கெடுமென்பது கருத்து. இக்காண் குபாட்டானும் ஆள்தற்குரியாணே ஆளுக்திறங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - னா.) — வினேக்கண் - (தன்) தொழிவினிடத்தே, விணேஉடையான் - (எப்போதும்) முயற்சியையுடையவன், (அவ் வுரிமையால்), கேண்மை - (தனக்குச்) சுற்றமாய் கடக்கின்ற தன் மையை, வேறு ஆக - (அதுபொருதவரது சொல்லேக்கேட்டு) மாறுபட, நிணப்பானே - நினேக்கும் அரசீன, திரு - திருமகள், நீங் கும் - விட்டு நீங்குவாள்.

519. Prosperity will leave (the king) who doubts the friendship of the man who steadily labours in the discharge of his duties.

க**். நாடோறு** நாடுக மன்<mark>னன் விள</mark>ேசெய்வான் கோடாமை கோடா துலகு,

(படு-ணா.) எ - து,--விண்செய்வான் கோடாதொழிய உலகு கோ டாது; ஆதலான், அரசன் அவன்செயலே காள்தோறும் ஆராய்க, எ-று.

அஃதொன்றீனயும் ஆராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லொம் ஆராய்க்தானும், அதனுல் அவனுரிமை அழியாமற் றன்னுள்ளே ஆராய்க்து போதுக வென்பதாம். இதனுன் ஆண்டவழிச்செய்வது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—விணேசெய்வான் - தொழில்செய்பவன், கோடாமை - கோணுகிருக்க, உலகு - உலகமானது, கோடாது-கோணுது; (ஆதலால்), மன்னன்-அரசன், நாள்தோறும்-தினக் தோறும், நாடுக - (அவன்செயலே) ஆராயக்கடவன்.

520. Let a king daily examine the conduct of his servants; if they do not act crookedly, the world will not act crookedly.

நுடி-ம். அதி—சுற்ற**ந்தமுா**ல்.

அஃதாவது அரசன் தன்கிளேஞரைத் தன்னில் நீங்காமல் அணேத்தல். விணேசெய்வாரைக் கூறி ஏனோச்சுற்றங் கூறுகின்றுர் ஆகலின், இது தெரிக் துவிண்பாடலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டு தல் சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(படு-ரை.) எ-து,— ஒருவன் செல்வக்தொலேக்கு வறியன் ஆயவழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைப் பழமையை எடுத்துக்கொண்டாடும் இயல்புகள் சுற்றத்தார்மாட்டே உளவாவன, எ-று.

சிறப்பும்மை வறியனுயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கிகின்றது. பழமை – பற்றருக் காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறரெல் லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனேடு பற்றறுவராகலின், ஏகாரக்தேற்றத்தின்கண் வக்தது. இதனுற் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (தெ-ப-கை.)—பற்ற அற்றகண்ணும் - (ஒருவன்) செல்வக் தெலீலக்து வறுமைப்பட்டவிடத்தும், பழமை - (தம்மோடு அவ னிடத்து உண்டாகிய) பழமையை, பாராட்டுதல் - (எடுத்துக்) கொண்டாடுக்தன்மைகள், சுற்றத்தார்கண்ணே-உறவினரிடத்தே, உள - உளவாகும்.

521. Even when (a man's) property is all gone, relatives will act towards him with their accustomed (kindness).

உ. விருப்பருச் சுற்ற மியையி னருப்பரு வாக்கம் பலவுக் தரும்.

(பரி-கை.) எ-து,—அன்பருத சுற்றம் ஒருவற்கெய்துமாயின் அஃது அவற்குக் கிணத்தல் அருத செல்வங்கள் பலவற்றையுங் கொடுக்கும், எ-று.

உட்பகையினீக்கு தற்கு விருப்பருச் சுற்றமென்றும், தானேவளர்க் கும் ஒரு தலேயாய செல்வத் தினீக்கு தற்கு அருப்பருவாக்கமென்றும், விசே டித்தார். தொடைகோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதன த அருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்குவ்கள் ஆறீணயும் கோக்கி. பலர்கூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிணக்குமென்பது கருத்து,

(தெ-ப-ரை.)---விருப்பு அரு - அன்பு கீங்காத, சுற்றம்-சுற்ற மானது, இபையின் -- (ஒருவனுக்கு) வாய்க்கு மாயின், (அது) அரும்பு அரு - கிளேத்தல் கீங்காத, ஆக்கம்பலவும் - பலசெல்வங் கீளயும், தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

522. If (a man's) relatives remain attached to him with unchanging love, it will be a source of ever-increasing wealth.

ட. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் கோடின்றி நீர்கிறைக் தற்று.

(படு-மை.) எ - து,—அச்சுற்றத்தோடு கெஞ்சு கலத்தல் இல்லாத வன் வாழ்ச்கை குளப்பரப்புக் கரையின்றி கீர்கிறைக்தாற்போலும், எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வக்தது. கெஞ்சுகலப்புத் தன்னனவும் அதனைவும் உசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென் பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றதாஉம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களே. சிறைதலென்னும் இடத்து கிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் கின்றது. சுற்றபில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவார் இன்மையின் புறத் தப்போமென்பதாம்.

் (தெ-ப-ரை.)—அளவளாஇல்லாதான் - (அச்சுற்றத்தோடு) கேஞ்சுகலத்த வில்லாதவனது, வாழ்க்கை - செல்வம், குளவ ளா - குளப்பரப்பானது, கோடுஇன்றி - கரையில்லாமல், நீர் கிறைக்து அற்று - கீர்கிறைக்தாற்போலும்.

523. The wealth of one who does not mingle freely with his reatives, will be like the filling of water in a spacious tank, that has no backs. சு. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வக்தான் பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(படு-ளை.) எ-து,—செல்வம் பெற்றவதனைல் ஒருவன் பெற்ற பயன வது தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படும்வகை அதனேத் தழீஇ ஒழுகு தல், எ-று,

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனைக்கைபத்துள் அன்சாரியையும் தொடைகோக்கி விகாரத்தாற்றெக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாடற் கேதுவாகலின், இதனேச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றுர். இவை மூன்றுபாட்டானும் சுற்றக்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) செல்வம் செல்வத்தை, பெற்றத்தால் பெற்ற அதனுல், பெற்றபயன் – (ஒருவன்) பெற்றபயனுவது, சுற் றத்தால் – (தன்) சுற்றத்தினுலே, தான்சுற்றப்பட – தான்சூழப் படும்வகை, ஒழுகல் – (அச்சுற்றத்தைத்) தழுவிகடத்தலாம்.
- 524. To live surrounded by relatives, is the advantage to be derived from the acquisition of wealth.
 - டு. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி **ன**டுக்கிய சுற்றத்தாழ் சுற்றப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,— ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலே யும் இன்சொற் சொல்லுதலேயும் வல்லனுயின் தம்மிற்றுடர்க்த பலவ கைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும், எ-று.

இரண்டும் அளவறிக்தாற்றுதல் அரிதென்பதுதோன்ற, ஆற்றினென் ருர். தம்மிற்ரெடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனது சுற்றமு மாய் அவற்ருற் பிணிப்புண்டுவருதல். இவ்வுபாயங்களே வடதாலார் தான முஞ் சாமமுமென்ப.

- (தெ ப ரை.)—கொடுத்தலும் (ஒருவன்சுற்றத்திற்கு) (வேண்டுவன) கொடுத்தஃபையும், இன்சொலும் - இனியசொற் சொல்லுதஃபையும், ஆற்றின் - செய்யவல்லவளுமின், அடுக்கிய -(தம்மில்) தொடர்ந்த, சுற்றத்தால் (பலவகைச்) சுற்றத்தாலும், சுற்றப்படும் - சூழப்படுவான்.
- 525. He will be surrounded by numerous relatives who manifests generosity and affability.
 - சு. பெருங்கொடையான் பேணுன் வெகுளி யவனின் மருங்குடையார் மாகிலத் தில்.
- (பரி கை.) எ-து,—ஒருவன் மிக்ககொடையை உடையனுமாய் வெ குளியை விரும்பானும் ஆயின் அவன்போலக் கிளயுடையார் இவ்வுலகத் தில்லே, **எ-**று.

மிக்ககொடை - ஒன்*ரு*னும் வ**ற**மையெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும் பாமை-இஃதுஅரசற்கு வேண்டுவதொன்றென்று அளவிறர்*த* செய்யாமை. (தெ-ப-ரை.)—பெருங்கொடையான் - (ஒருவன்) மிகுந்த கொடையையுடையவனும், வெகுளி - கோபத்தை, பேணுன் -விரும்பாதவனும் (ஆகுல்), அவனின் - அவனேப்போல, மருங்கு உடையார் - சுற்றமுடையவர், மாகிலத்து – இப்பெரிய உலகத் தில், இல் – இலர்.

526. No one, in all the world, will have so many relatives (about him), as he who makes large gifts, and does not give way to anger.

எ. கூரக்கை க**ரவா** கரைக்**துண்ணு மா**க்கமு மன்னுகீ ரார்க்கே யுள.

(பரி-ரை.) எ-து,—காக்கைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறை யாது இனத்தை அழைத்து அதனேடும் கூட வுண்ணூரிற்கும்; சுற்றத்தான் எய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினே உடையார்க்கே உள வாவன, எ-று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வம் உடைமை யும் முதலாயின. எச்சவும்மையான் அறமும் இன்பமுமே அன்றிப் பொரு ளும் எய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாய இயல்பென்றது தாம் துகர்வனவெல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல்.

(தெ-ப-ரை.)—காக்கை - காகங்கள், கரவா - (இரைகண்ட விடத்து) மறைக்காமல், கரைந்து - (இனத்தை) அழைத்து, உண் ணும் - (அதனேடு) உண்ணுகிற்கும்; ஆக்கமும் - (சுற்றத்தால் வரும்) செல்வங்களும், அன்னநீரார்க்கே - அப்படிப்பட்டகுணத் தை யுடையவர்க்கே, உள – உள்ளனவாகும்.

527. The crows do not conceal (their prey), but will call out for others (to share with them) while they eat it; wealth will be with those who show a similar disposition (towards their relatives).

அ. பொதுகோக்கான் வேர்தன் வரிசையா கோக்கி னதுகோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(பரி - கொ.) எ-து,— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக கோக்காது அரசன் தத்தக் தகுதிக்கேற்ப கோக்குமாயின் அச்சிறப்புகோக்கி அவனே விடாது வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர், எ-று.

உயர்க்தார் கீங்குதல்கோக்கிப் பொதுகோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடா தொழுகுதல் கோக்கி வரிசைகோக்கை விதித்தார். இக்கான்குபாட் டானுஞ் சுற்றக்தழுவும் உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—வேர்தன் - அரசன், பொதுகோக்கான்-எல் லாரையும் ஒருதன்மையாக சோக்காமல், வரிசை ஆ - அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க, கோக்கின் - கோக்குவாளுயின், அதுகோக்கி-அச் சிறப்புகோக்கி, வாழ்வார்ப**லர் - (அவணேவிடாது**) வாழுஞ்சுற்றக் தார் பலர்,

528. Many relatives will live near a king, when they observe that he does not look on all alike, but that he looks on each man according to his merit.

கூ. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக் காரண மின்றி வரும்.

(பரி - கை .) எ - து,—முன்தமராய் வைத்துத் தன்னேடு அமராது யாதானுமொரு காரணத்தால் தன்னேப் பிரிக்துபோயவர் பின்னும் வக்து சுற்றமாதல் அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டிஃலயாகத் தானே யுன தாம், எ-று.

அமராமைக் காரணமின்றி யென்றதனுன், முன் அஃதண்டாய்த் துறத்தல் பெற்ரும்: அஃதாவது, அரசன் தான் கெறிகெடவொழுகல் வெறுப்பன செய்தலென்றிவை முதலியவற்றுன் வருவது. ஆக்கம் வரு விக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த கீக்கம் அதனே ஒழிய ஒழியும், ஒழிக்தால் அவர்க் கன்புசெய்து கொள்ளவேண்டா, பழைய இயல்பாய் கிற்குமென்பார், வருமென்றுர்.

(தெ-ப-.கை.)—தமர்ஆகி - (முன்பு) சுற்றத்தாராயிருக்து, தன்துறக்தார் - யாதோ ஒருகாரணத்தால் தன்னேப்பிரிக்துபேர னவர், சுற்றம் - (பின்னும்வக்து) சுற்றத்தாராகுதல், அமராமைக் காரணம் - அப்பொருக்தாமையின்காரணம், இன்றி - (தன்னி டத்து) இல்லயாக, வரும் - (தானே) உண்டாகும்.

529. Those who have been friends and have afterwards forsaken him, will return and join themselves (to him), when the cause of disagreement is not to be found in him.

கo. உழைப்பிரிக்து காரணத்தின் வக்தானே வேக்த னிழைத்திருக் தெண்ணிக் கொளல்.

(பரி - ணா.) எ - து,—காரணமின்றித் தன்னிடத்தாகின்றும் பிரிக்து போய்ப் பின்காரணத்தான் வக்த சுற்றத்தாணே அரசன் அக்காரணத் தைச் செய்துவைத்து அராய்க்து தழிஇக்கொள்க, எ-று. .

வாளா உழைப்பிரிக்தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரணம் இன்மை பெற்கும். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிக்குபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் இழைத்திருக்தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுங் காரணத்தான் வக்தமையின் எண்ணிக் கொளலென்றுங் கூறி ஞர். பிரிக்குபோய சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனே ஒழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின் கன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமாகலின், தழுவுமாறுமுறையே இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப் பட்டது. (தெ-ப-கொ.)—உழை-(காரணமின்றித்) தன்னிடத்தினின் றம், பிரிந்து - பிரிந்துபோய், காரணத்தின் - (பின்பு) காரணத் தால், வக்தானே – வந்தசுற்றத்தானே, வேந்தன் - அரசன், இழை த்து இருந்து - அக்காரணத்தைச்செய்துவைத்து, எண்ணி - ஆரா ய்க்து, கொளல் (தழுவிக்) கொள்ளக்கடவன்.

530. When one may have left him, and for some cause has returned to him, let the king fulfil the object (for which he has come back) and thoughtfully receive him again.

ருச - ம். அதி—பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்முன் மகிழ்க்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தன் முதலிய காரியங்களினும் சோர்தஃச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோர்வு இல்வழி யாகலின், இது சுற்றர்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. இறக்க வெகுளியிற் றீதே சிறக்க வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(படு - ணா.) எ-து,—மிக்கவுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி அரச தூக்கு அளவிறந்த வெகுளியுதுக் நீது, எ-று.

மிக்கவுவகை-பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென்றிவற்றுன் வருவது. அனவு பகைவரை அடர்த்தற்கும் கொடியோரை ஒறுத்தற் கும் வேண்டுவது. இறக்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுங்கொல்லும், இஃது இன்னதன்றித் தன்ணேயே கோறலின், அதனினுக் தீதாயிற்று.

(– ப-ரை.) — சிறக்கஉவகை – மிகுக்க அகமலர்ச்சியின து, மகிழ்ச்சியின் – களிப்பால் வருவதாகிய, சோர்வு – மறகியான து, இறக்க வெகுளியின் – (அரசணக்கு) அளவுகடக்க கோபத்தி ஹம், நீதே – தீயதேயாம்.

531. More evil than excessive anger, is forgetfulness which springs from the intoxication of great joy.

உ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினே நிச்ச சிரப்புக்கொன் முற்கு.

(பரி-கை.) எ-து,—ஒருவன் புகழினே அவன் மறவிகெடுக்கும், அறி வினே சிச்சுரெப்புக் கெடுக்குமாறுபோல, எ-று.

கிச்சகிரப்பு-கான்தோறும் இரவான் வருக்தித் தன்வயிறு கிறைத்தல். அஃது அறிவுடையான்கண் உண்டாயின் அவற்கு இளிவரவானும் பாவத் தானும் எள்ளற்பாட்டினே விளேத்து அவன் கன்குமதிப்பின் அழிக்கும்; அதுபோல, மறவியும் புகழுடையான்கண் உண்டாயின் அவற்குத் தற்காவா மையானும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டின் விளேத்து அவன் கன்கு மதிப்பினே அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச் சாட்பினது குற்றவ் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப டை.)—அறிவினே ஞானத்தை, கிச்சஙிரப்பு -கித்தியதரித்திரமானது, கொன்முங்கு - கெமிக்கும்விதம்போல, பொச்சாப்பு - (ஒருவனுடைய) மறதியானது, புகழை - (அவன்) புகழை, கொல்லும் - கெமிக்கும்.
- 532. Forgetfulness will destroy fame, even as constant poverty destroys knowledge.
 - டை பொச்சாப்பார்க் கில்லேப் புகழ்மை யதுவுலகத் தெப்பானூ லோர்க்குர் துணிவு.

(படு-கொ.) எ - து,—பொச்சாக் தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமை பில்லே; அவ்வின்மை இக்கீதி தூலுடையார்க்கே அன்றி உலகத்து எவ்வ கைப்பட்ட தூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிக்தது, எ-று.

அரசர்க்கே அன்றி அறமுதலிய கான்கினும் மூயல்வார் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையின் புகழில்லேயென்பது தோன்ற, எப்பானூலோர்க் குக் துணிவென்ருர்.

- (தெ-ப-ரை.)—புகழ்மை புகழுடையராயிருக்கையானது, பொச்சாப்பார்க்கு – மறதியுடையவர்க்கு, இல்ஃ-இலது; அது-அவ்வில்லாமையானது, (இக்கீதி நூலுடையார்க்கே அன்றி), உல கத்து – உலகத்துள்ள, எப்பால்நூலோர்க்கும் – எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையவர்க்கும், துணிவு – (ஒப்பமுடிக்த) தெளிவாம்.
- 533. Thoughtlessness will never acquire fame; and this tenet is upheld by all treatises in the world.
 - ச. அச்ச முடையார்க் கரணில்லே யாங்கில்ல பொச்சாப் புடையார்க்கு என்கு.

(பரி-கை.) எ-து,—காடு மலே முதலிய அரண்களுள்ளே கிற்பினும், மனத்தின்கண் அச்சமுடையார்க்கு அவற்றுற்பயனில்லே; அதுபோலச் செல் வமெல்லாம் உடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியை உடையார்க்கு அவற்றுற் பயனில்லே, எ-று.

கன்மைக்கே துவாகலின், கன்கென்றுர். அச்சமுடையார் கின்ற அர ணழியுமாறுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்ப தாயிற்று.

- (தெ ப ரை.)—அச்சம்உடையார்க்கு (மனத்தின்கண்) அச்சமுடையார்க்கு, அரண் - (காமெலே முதலாகிய) அரணங்க ளில் (இருந்தாலும்), இல்லே - (அவைகளாலே பயன்) இல்லே; ஆங்கு - அதுபோலவே, பொச்சாப்புஉடையார்க்கு - மறதியுடை வர்க்கு, நன்கு-செல்வமெல்லாம் (உடையராயிருந்தாலும்), இல்லே-(அவைகளாலேபயன்) இல்லே.
- 534. Just as the coward has no defence (by whatever fortifications he may be surrounded), so the thoughtless has no good (whatever advantages he may possess.)

டு. முன்றுறக் காவா இழுக்கியான் றன்பிழை பின்னூ றிசங்கி விடும்.

(பாடு – கா.) எ-தா,—தன்றைற் காக்கப்படும் தான்பங்களோ அவை வரு தற்குமுன்னே அறிக்து காவாது மறக்திருக்தான் பின்வக்து உற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின் அப்பிறைப்பினே கிலோக்திரங்கிவிடும், எ-று.

காக்கப்படுக் துண்பங்களாவன சோர்வு பார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற்றின்கண் என்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றெக்கன. உற்றகாலத் தக் காக்கலாகாமையின், இரங்கிலில் மென்றுர். இவை மூன்று பாட்டா அம் பொச்சாப்புடையார்க்கு வரும் ஏதங் கூறப்பட்டது.

(தெ – ப-ரை.)—முன் உற - (வாராமற்காக்கப்படுக் துன்பங் களே அவை வருதற்கு) முற்பட, காவாது - (அறிக்தை) காவா மல், இழுக்கியான் - மறக்திருக்தவன், பின் ஊ.று - பின் துன்பம் வக்தகாலத்தில் (காக்கக்கூடாமையால்), தன்பிழை - தன்னுடைய அத்தவறு (கினேத்து), இரங்கிவிடும்-இரங்கிவிடுவான்.

535. The thoughtless man, who provides not against the calamities that may happen, will afterwards repent for his fault.

கூ. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்கானம வாபி னதுவொப்ப தில்.

(பரி - கொ.) எ-து,—அரசர்க்கு மறவாமைக்குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின் அதனே ஒக்கும் என்மை பிறி இல்**ணே, எ-து.**

விணேசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுக் தம் பானார்கண்ணும் ஒப்ப வேண்டுதலின் யார்மாட்டுமென்றும், தாம் பெருகியஞான்றும் சுருக்கிய ஞான்றும் ஒப்பவேண்டுதலின் என்றுமென்றும், எல்லாக்கரியங்களி இம் ஒப்பவேண்டுதலின் வழுக்காமையென்றுக் கூறிஞர். வாயினென் பது முதனிலேத்தொழிற்பெய ரடியாக வக்த விணேயெச்சம். வாய்த்தல். கேர்படுதல்.

(தெ - ப-ரை.)—இழுக்காமை - (அரசர்க்கு) மறவாமையானது, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல், வாயின் - வாய்க்குமாயின், அத-அதனே, ஒப்பது - ஒக்கும் நன்கைமயானது, இல் - இல்ஃ.

536. There is nothing comparable with the possession of unfailing thoughtfulness at all times, and towards all persons.

எ. அரியவென் *ரு*காத வில்ஃப்பொச் சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(பரி - கா ்) எ - து, --இகை செய்தற்கரியன் வென்ற சொல்லப் பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியக்களில்லே, மறவாத மண்த்தர்கள் எண் ணிச் செய்யப்பெறின், எ-அ. பொச்சாவாத என்பதன் இறு திகில விகாரத்தாற்றெக்கது. அந்தக் காணமாகலின் கருவியென்றுர். இடைவிடாதகினேவும் தப்பாத சூழ்ச்சியும் உடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—பொச்சாவாத-மறவாத, கருவியால்-மனத் தால், போற்றிச்செயின் - எண்ணிச்செயின், அரிய என்று -(இவைசெய்தற்கு) அரியனவென்று சொல்லப்பட்டு, ஆகாத இல்லே - முடியாத காரியங்களில்லே.
- 537. There is nothing too difficult to be accomplished, if a man set about it carefully, with unflinching endeavour.
 - அ. புகழ்க்**தவை** போற்றிச் செயல்**வேண்**டிஞ் செய்யா திகழ்க்தார்க் கெழுமையு மில்.
- (படு கொ.) எ து,— ஃதிதாலுடையார் இவை அரசர்க்குரியன வென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்களேக் கடைப்பிடித்துச் செய்க, அங்ங னஞ்செய்யாது மறக்தவர்க்கு எழுமையினும் கன்மையில்லே ஆகலான், எ-று.

அச்செயல்களாவன மூவகைஆற்றதும், நால்வகை உபாயமும், ஐவ கைத் தொழிலும், அறவகைக் குணமும் முதலாய செயல்கள். சாதிதரும மாகிய இவற்றின் வழிஇயோர்க்கும் உள்ளது சிரயத்தன்பமே யாகலின், எழுமையு மில்லென்றுர். எழுமை—ஆகுபெயர். இதனுற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன.

- (தெ ப ரை.)—புகழ்ந்தவை (நீதி நூலுடையார் இணை அரசர்க்கு உரியவையென்று) உயர்த்திச்சொல்லிய செயல்களே, போற்றி – மறவாது, செயல்வேண்டும் – செய்யக்கடவர், செய் யாது – (அப்படிச்) செய்யாமல், இகழ்ந்தார்க்கு–மறந்தவர்க்கு, எழுமையும் – எழுபிறப்பிலும் வரும் சுன்மை, இல் – இல்கே, (ஆதலால்).
- 538. Let (a man) observe and do these things which have been praised (by the wise); if he neglects, and fails to perform them, for him there will be no (happiness) throughout the seven births.
 - கூ. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாக்த மகிழ்ச்சியின் மைக் தூமம் போழ்து.

(பரி-வா.) எ-து,—அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக்கண் தாம் வலியுறும்பொழுது, முற்காலத்து அதனின் ஆய சோர்வாற் கெட்டவர்களே கிணக்க, எ-று.

காரணங்களோடு அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமே லேற்றித் தம்மகிழ்ச்சியி னென்றும், இகழ்ச்சியுங்கேடும் உடன்தோன்றுமாகவின் மகிழ்ச்சியின் மைக்குறும் போழ்தென்றுங் கூறிஞர். கெட்டாரை உள் எவே, காமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைக்துருளென்பது கருத்து, எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

- (தெ ப ரை.) -- தம்மகிழ்ச்சியின் (அரசர்) தமதுமகிழ்ச் செயில், தாம் மைக்து அம்போழ்து-தாம்வலிபட கிற்கும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் - (முற்காலத்தில் அம்மகிழ்ச்சியில்தோன்றிய) மற தியிஞல், கெட்டாரை-கெட்டவர்களே, உள்ளுக-கிணக்கக்கடவர்.
- .539. Let (a king) think of those who have been ruined by neglect, when his mind is elated with joy.

உள்ளிய தெய்த லெளி துமன் மற்று ந்தா ணிள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(பரி - கொ.) எ - து,—அரசனுக்குத் தான் எய்த கிணேத்தபொருளே அக்கிணேத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம், பின்னும் அதனேயே கிணேக் கக்கூடுமாயின், எ-று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்து கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வக்தது. அதணேயே கிணத்தலாவது மறவியின்றி அதன்கண்ணே மூய றல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப் பட்டது.

(தெ-ப-கா.)—உள்ளியது - (அரசன்தாக்பெற) நினேத்த பொருளே, எய்தல் - (அக்கிணத்தபடியே) அடைதல், எளிது மண் - எளிதாகும், மற்றும்தான் - பின்னும் அவன், உள்ளியது -அக்கிணத்தபொருளேயே, உள்ளப்பெறின்-கிணக்கக்கூடுமானல்.

540. It is easy for (one) to obtain whatever he may think of, if he can again think of it.

ருரு - ம். *அதி* –செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசஞற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம் முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்விய கோல் போறலின் செவ்கோலெனப் பட்டது. வடதூலாரும் தண்டமென்றுர். அது சோர்வில்லாத அரச ஞற் செயற்பாலது ஆகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட் டது.

க. ஒர்க்துகண் ேடை நிறைபுரிக் தியார்மாட்டுக் தேர்க்துசெய் வஃதே முறை.

(பரி-கை) எ - து,— தன் இழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற் றத்தை நாடி யாவர்மாட்டுள் கண்ணேடாது நடுவுகிலேமையைப் பொருந்தி அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடும் ஆராய்ந்து அவ்வளவிற்றுகச் செய்வதே முறையாம், எ-ஹ.

கூடிவுகிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனே இறைபென்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தார்கண்ணும் என்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறிஞர். இறைமை இறைபெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், சின்றன. இதனுற் செங் கோன்மையது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

- (தொ. ப-ரை.)— ஓர்க்து (தன்கீழ்வாழ்வார் செய்தகுற் றத்தை) ஆராய்க்து, யார்மாட்டும் – யாவரிடத்தும், கண்ணே டாது - தாட்சிணியப்படாமல், இறைபுரிக்து - கடுவுகிலேமையை விரும்பி, தேர்க்து - (அக்குற்றத்திற்குச்சொல்லிய தண்டத்தை நாலோரோடும்) ஆராய்க்து, செய்வஃதே – அவ்வளவினதாகச் செய்தலே, முறை – கீதியாம்.
- 541. To examine into (the crimes which may be committed), to show no favor (to any one), to desire to act with impartiality towards all, and to inflict (such punishments) as may be wisely resolved on, constitute rectitude.

உ. வானேக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன் கோனேக்கி வாழுங் குடி.

(படு-கை.) எ-து,—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவர காகிற்குமே எணினும், குடிகள் அரசன் செவ்கோலுளதாயின் உளவாகர செற்கும், எ-று.

கோக்கிவாழ்தல்-இன்றியமையாமை. வானினுயவுணவை வானென் அம், கோலினுய ஏமத்தைக்,கோலென்றுங் கூறிஞர். அவ்வேமம் இல்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனுற் பயனில்லே யென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)— உலகு எல்லாம் உயிர்களெல்லாம், வான் கோக்கி – மழையைகோக்கி, வாழும் - வாழாகிற்கும், (ஆயினும்) குடி - குடிகள், மண்னவன் – அரசனது, கோல்கோக்கி – செங் கோஃகொக்கி, வாழும் – வாழாகிற்கும்.
- 542. When there is rain, the living creation thrives; and so when the king rules justly, his subjects thrive.

டை. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய் நின்றது மன்னவன் கோல்.

(பரு-கொ.) எ - து,—அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனுற் சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய் ரிஃபெற்றது அரசனுற் செலுத் தப்படுகின்ற செங்கோல், எ-று.

அரசர் வணிகளென்னும் ஏணேயோர்க்கும் உரிததாயினும், தஃமைபற்றி அந்தணர் தூலென்றுர். ''மாதவர் கோன்பு மடவார் கற்புங்—காவலன் காவலன்றித் தங்கா'' ஆகலின், ஈண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனுழ் அகாதியாயினுஞ் செங்கோல் இல்வழி நடவாஆகலின், அதனே அவற்றிற்காதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறி தில்லேயென்பார் சின்றதென்றுங் கூறிஞர். இவையிரண்டோட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - டை)—மன்னவன்கோல் - அரசன்செங்கோலா னது, அந்தணர்நூற்கும் - அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற் கும், அறத்திற்கு**ம் - (அதனுல் சொல்லப்பட்ட)** தருமத்திற்கும், ஆதிஆ**ப் - காசணமாகி, கின்றது - கி**லேபெற்றது.

- 543. The sceptre of the king is the firm support of the Vedas of the Brahmin, and of all virtues therein described.
 - ச. குடிதழ்இக் கோலோச்சு மாகில மன்ன னடிகழீஇ சிற்கு மூலகு.
- (**பரி ரை.**) எ **து,** தன்குடிகளேயும் அணேத்துச் செங்கோலேயுஞ் செலுத்தும் பெருகிலவேத்தன் அடியைப் பொருக்கு விடார் உலகத் தார், எ-ஐ.

அணேத்தல் - இன்சொற் சொல்லுதலும், தளர்க்குழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டனேயும் வழுவாமற்செய்வான் சிலமுழுதும் ஆளுமாகலின் அவீன மாசிலமன்னனென்றும், அவன்மாட் டியாவரும் சீங்காஅன்பின ராவர்ஆகலின் அடிதழீஇ சிற்கு மூலகென்றும், கூறிஞர்.

(தெ - ப - கை.)—உலகு - உலகத்தார், குடிதழிஇ - (தன்) குடிகளேயும் அணேத்துக்கொண்டு, கோல் ஓச்சும்-செங்கோஃயும் செலுத்தும், மாகிலமன்னன் - பெரியஙிலவேக்தனது, அடி தழிஇ - அடியை அணேத்துக்கொண்டு, கிற்கும்-விடாதுகிற்பார்.

544. The world will constantly embrace the feet of the great king who rules over his subjects with love.

டு. இயல்புளி கோலோச்சு மன்னவ டைட்ட பெயலும் விண்யுளுக் தொக்கு.

(பரி - ரை.) எ-து,—பருவமழையுங் சூன்முதவிளேவும் ஒருங்கு கூடி தால்கள் சொல்லிய இயல்பாற் செங்கோலேச் செலுத்தம் அரசனது காட்டின்கண்ணவாம், எ-று.

உளியென்பது மூன்றுவதன் பொருள்படுவதோ ரிடைச்சொல். வாலும் கிலனுஞ்சேரத் தொழிற்பட்டு வனஞ்சுரக்கு மென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—பெயலும்-(காலக்தப்பாத)மழையும், வினே யுஞம்-(குறையாத) வினேவும், தொக்கு-(ஒருமிக்கக்) கூடி, இயல் புனி - (தால்கள்சொல்லிய) இயல்பால், கோல்ஓச்சும் – செங் கோலேச்செலுத்தும், மன்னவன் – அரசனது, காட்ட – காட்டி

545. Rain and plentiful crops will ever dwell together in the country of the king who sways his sceptre with justice.

சு. ஷேலன் அடுவென்றி தருவது மன்னவன் கோலதூஉங்கோடா தெனின்.

(பரி - டை.) எ - து,—மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவன் எறியும் வேலன்று கோல், அஃதும் அட்பெற்றித்தா வது தான் கோடாதாயின், எ-று. கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேல்அன்றென் ரூர்: ''மாண்ட—வறகெறி முதற்றே யாகின் கொற்றம்'' என்ருர் பிற ரும். கோடானென்பது பாடமாயின், கருவியின்தொழில் விண்முதன்மே னின்றதாக வுரைக்க.

- (தெ-ப-ரை.) மன்னவன் அரசனுக்கு, வென்றிதருவது (போரில்) வெற்றியைத்தருவது, வேல்அன்று — (அவன்எறியும்) வேற்படையன்றுகும், கோல் – (அவனது) செங்கோலாகும்; அது வும் – அக்கோலும், (அவ்வாறுவது) கோடாது எனின் – (தான்) கோணுதிருக்குமாயின்.
- 546. It is not the javelin that gives victory, but the king's sceptre, if it do no injustice.

எ. இதைகாக்கும் வையக மெல்லா மவின முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

(பரி-கொ.) எ-து,—வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்; அவன் தன்னே அவனது செவ்கோலே காக்கும், அதனே முட்டவக்துழியும் முட் டாமற்செலுத்துவளுயின், எ-று.

மூட்டாமற் செலுத்திய**வாறு மகணே மூறைசெய்தான்கண்ணும்** தன்கை குறைத்தா**ன்கண்ணு**ம் காண்க. மூட்டாதென்பதன் இறுதிலில விகாரத்தாற்றெருக்கது. _۱இவை கான்குபாட்டானும் அதனேச் செலுத்தி ஞன் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—இறை அரசன், வையகம்எல்லாம் பூமி முழுதையும், காக்கும் – காப்பாற்றுவான்; முறை – (அவனதை) செங்கோல், அவனே – அவ்வரசனே, காக்கும் – காப்பாற்றும், முட்டாச்செயின் – முட்டுப்படாமல் அதைச்செலுத்த வல்லவ குமின்.
- 547. The king defends the whole world; and justice, when administered without defect, defends the king.

அ. எண்பதத்தா ஞோர முறைசெய்யா மன்னவன் றண்பதத்தாற் ருனே கெடும்,

(பரி - ரை.) எ-து,—முறைவேண்டி ஞர்க்கு எளிய செவ்வியைஉடை யனுப் அவர் சொல்லியவற்றை தாலோர் பலரோடும் ஆராய்க்து கின்ற வுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாத அரசன் தாழ்க்த பதத்திலே கின்று தானே கெடும், எ-று.

எண்பதத்தானென்னும் மூற்றுவிணேயெச்சமும், ஓராவென்னும் விணே யெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயராச்ச எதிர்மறையுட் செய்தல் விணே கொண்டன. தாழ்க்தபதம்-பாவமும் பழியும் எய்தி கிற்கும்கிலே. "அல் லவைசெய்தார்க் கறங்கூற்றம்" அகலின், பகைவர்இன்றியுங் கெடுமென் ரூர். இதனுன் முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) எண்பதத்தான் (கீதிவேண்டிறேர்க்கு) எளிதாகிய சமயத்தையுடையவளுகி, ஒரா - (அவர்சொல்லிய வற்றை தாலோர்பலரோடும்) ஆராய்க்து, முறைசெய்யா - (கின்ற உண்மைக்கேற்க) கீதிசெய்யாத, மன்னவன்-அரசன், தண்பதத் தால் - தாழ்க்தபதத்திலே கின்ற, தாணேகெடும் - (ஒருவர்கெடு க்கவேண்டாமல்) தாணேகெடுவான்.
- 548. The king who gives not facile audience (to those who approach him), and who does not examine and pass judgment (on their complaints), will perish in disgrace.
 - கூ. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல் வடுவன்று வேந்தன் *ரெ*ழில்.
- (பரி ரை.) எ து,—குடிகளேப் பிறர் கலியாமற் காத்துத் தானும் கலியாத பேணி, அவர்மாட்டுக் குற்றரிகழின் அதனே ஒழிப்பான்ஒறுத் தல் வேக்தனுக்குப் பழியன்று, தொழில்ஆகலான், எ-று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறலேன ஒறுப்பு மூன்று; அவற்றுள், ஈண்டைக்கெய்துவன மூன்ணயவென்பது குற்றங்கமுதலென பதனுற் பெற்றும். தன்கேழ் வாழ்வாரை ஒறுத்தல் அறன்அன்மையின் வடு வாமென்பதனே ஆசங்கித்து, அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற் றத்தினீக்கித் தாயராக்குதலுஞ் சாதிதரும் மென்றுர்.

- (தெ ப டை.)—குடி குடிகளே, புறங்காத்து-பிறர்வருத் தாமற்காத்து, ஒம்பு-தானும்வருத்தாமற்காத்து, குற்றம் - (அவ ரிடத்தில்) குற்றம்உளதாயின், கடிதல் - (அதை தீர்க்கும்பொரு ட்டுத்) தண்டித்தல், வேர்தன்தொழில் - அரசனது தொழிலாம், (ஆதலால்), வடுஅன்று - பழியன்று.
- 549. In guarding his subjects (against injury from others), and in preserving them himself, to punish crime is not a fault in a king, but a duty.
 - so. கொஃயிற் கொடியாளை வேக்கொழுத்தல் பைங்கூழ் களேகட் டத்தெடு கேர்.
- (பரி ரை.) எ-து,—அரசன் கொடியவர்களேக் கொலேயான் ஒறத் துத் தக்கோரைக் காத்த்ல், உழவன் களேயைக் களேக்து பைங்கூழைக் காத்ததேடுடைடாக்கும், எ-று.

கொடியவளென்றது இக்கொளுவுவார், கஞ்சிகிவார், கருவியிற் கொல் வார், கள்வர், ஆறிலப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில்விழைவாரென் நிவர் முதலாயினுரை. இவரை வடதாலார் ஆததாயிகளென்ப. இப்பெற் நியானாக் கண்ணேடிக் கொல்லாவழிப் புற்களேக்கு அஞ்சாகின்ற பைங் கூழ்போன்று கலிவுபலவெய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அர சற்குச் சாதிதரும் மென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங் கோல்செலுத்தும் **வெண்குடை வே**த்தற்குத் தியார்மாட்டு மூவகையெ*ர* றப்பும் ஒழிய**ற்பால அல்ல**வென்பத கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—**வேக்து – அ**ரசன், கொடியாரை - கொடிய வர்களே, கொ**ஃ**யின்-கொ**ஃயினுலே, ஒறுத்தல்-தண்**டித்து (கல் லோரைக் காப்பாற்றல்), பைங்கூழ் - (உழவன்) பயிரை, கணேகட் டத்தெடு - கணேயைக்களேக்துகாத்ததனேடு, கேர் - ஒக்கும்.

550. For a king to punish criminals with death, is like pulling up the weeds in the green corn.

ருசு-ம். அ**த**—கொ**ுங்**கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதற் றன்மை. ஈண்டும் உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாருகலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கொணேமேற் கொண்டாரிற் கொடிதே யமேமேற்கொண் டல்லவை செய்தொழுகும் வேக்து.

(படி-கை.) எ-த,—பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற்றெழிலேத் தம்மேற் கொண்டொழுகுவாரினுக் கொடியன், பொருள் வெ. இக் குடிகளே அனேத் தற்றெழிலேத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேர்தன், எ-று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத்தன்பம், இவன் செய்வது எப்பொ முதுக் துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுக் கொடியனென்றுர். பான்ம யக்குறழ்ச்சு. வேக்தென்பது உயர்திணேப் பொருட்கண் வக்த அஃமிணேச் சொல். அமே கொலேயினுக் கொடிதென்பதாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—அவே - (பொருளே விரும்பிக் குடிகளே) அமேத்தற்றெழியே, மேற்கொண்டு - (தன்) மேற்கொண்டு, அல் லவை - நீதியல்லாதவைகளேச் செய்து, ஒழுகும் - நடக்கும், வேந்து - அரசன், கொலே - (பகைமைபற்றிக்) கொல்லுதற் றெழியே, மேற்கொண்டாரின் - (தம்) மேற்கொண்டுநடப்பவ ரினும், கொடிது-கொடியனுவன்.

551 The king who gives himself up to oppression and acts unjustly (towards his subjects) is more cruel than the man who leads the life of a murderer.

உ. வேலொடு சின்று னிடுவென் நதுபோலுங் கோலொடு சின்று னிரவு.

(படு-கொ.) எ-து,—ஆறிஸக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு கின்ற கள்வன் ஆதுசெல்வாளே கின்கைப்பொருள் தாவென்று வேண்டுதலோடு ஒக்கும், ஒதுத்தற்றெழிலொடு கின்ற அரசன் குடிகளேப் பொருள் வேண் டுதல், எ-று. வேலொடு நின்று கென்றதனற் பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென் நதலை இறைப்பொருள் அன்மையும், பெற்றும். தாராக்கால் ஒறுப்ப லேன்று ந் குறிப்பினன் ஆகலின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மை யாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) கோலொடு ஒறுக்கற் ெருழிலோடு, நின் ருன் - நின்றஅரசன், இரவு - (குடிகீளப்பொருள்) வேண்டுகல், வேலொடு - வேல்கொண்டு, நின்றுன் – (வழியில் அடிக்துப் பறிக்கு மிடக்துக்கனியே) நின்ற கள்வன், இசென்றது போலும்-(வழிப்போக்கீன நோக்கி உன்கைப்பொருளேக்) தாவென்றுவே ண்டுகல் போலும்.
- 552. The request (for money) of him who holds the sceptre, is like the word of a highway robber who stands with a weapon in hand and says "give up your wealth."

(பரி - கை.) எ - து,—தன்ஞட்டு நிகழுக் திமைகின காடோறும் ஆராய்க்து அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாத அரசன் காடோறும் காடிழக்கும், எ-று.

அரசதுக்கு ரேடு உறுப்பாகலின், அதன்விணே அவன்மேனின்றது. இழத்தல்-பயனெய்தாமை. மன்னவஞும் ரொடொறுங் கெடுமென் றாரைப் டாரும் உளர்.

- (தெ-ப-ரை.) நாள்தொறும் தினக்தோறும், நாடி (தன் குட்டில் நடக்கும் திமைகளே) ஆராய்க்து, முறை-நீதியை, செய் யா - (அதற்கு ஒக்கச்) செய்யாத, மன்னவன் - அரசன், நாள் தொறும் - நாள்தோறும், நாடுகெடும்-நாடிழப்பான்.
- 553. The country of the king who does not daily examine into the wrongs done and distribute justice, will daily fall to ruin.
 - ச. கூழுங்குடியு மொருங் கிழக்குங் கோல்கோடிச் சூழாது செய்யு மாசு.

(பிடு-கொ.) எ-து,—மெல் விண்வது என்ணதை முறை தப்பச் செய்யும் அரசன் அச்செயலான் முன்னீட்டியபொருஃனயும் பின்னீட்டு தற்கேதேவா இய குடிகளேயுஞ் சேர இழக்கும், எ-று.

கோடவென்பது திரிக்துகின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற் கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(தெ - ப – ரை.)—சூழாது – (மேல்விஃாவை) எண்ணுமல், கோல்கோடி – நீதிதப்ப, செய்யும்–செய்ஙின்ற, அரசு–அரசன், (அச் செயலால்) கூழும் - (முன்பு சம்பாதித்துவைத்த) பொருளேயும், குடியும்-(பின்பு பொருள்சேர்ப்பதற்குக் காரணமாகிய) குடிகளே யும், ஒருங்கு – ஒருசேர, இழக்கும் – இழப்பான்.

554. The king, who, without reflecting (on its evil consequences), perverts justice, will lose at once both his wealth and his subjects.

டு. அல்லற்பட் டாற்மு தழுதகண் ணீரன்றே செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(பரி - ரை.) எ-து,—அரசன் முறைசெய்யாமையாற் குடிகள் துன்ப முற்று அதஃனப் பொறுக்கமாட்டாத அழுத கண்ணீரன்றே அவன் செல் வத்தைக் குறைக்குங் கருவி, எ-று.

அழுதகண்ணீர்-அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய மாத்தை யென்னுமையின், இஃது ஏகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற்கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங்கடிதிற் றேயுமென்பது கருத்து.

(தெ - ப - ரை.)—செல்வத்தை - (அரசன்) செல்வத்தை, தேய்க்கும் - குறைக்கும், படை - ஆயுதம், (அவன் நீதிசெய்யா மையிஞலே,) அல்லற்பட்டு - (குடிகள்) துன்பப்பட்டு, ஆற்று து -(அதீனப்) பொறுக்கமாட்டாமல், அழுத கண்டீர் அன்றே-அழுத கண்ணீர் அன்றே.

555. Will not the tears, shed by a people who cannot endure the oppression which they suffer (from their king), become a saw to waste away his wealth?

சு. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃ தின்றேன் மன்னை மன்னர்க் கொளி

(பரி-கொ.) எ - தா,—அரசர்க்குப் புகழ்கள்தாம் நிஃபெறுதல் செங் கோன்மையான் ஆம்; அச்செங்கோன்மை யில்லேயாயின், அவர்க்கு அப் புகழ்கள்தாம் உளவாகா, எ-று.

விகாரத்தாற்றெக்க மூன்றுவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப் பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் ''இக்கிலத்து மன்னுதல் வேண்டி னிசைகடுக்''என்பதனுதும் அறிக மன்னுமை-ஒருகாலும்கீஸ்யாமை. பழிக் கப்பட்டால் ஒளி மன்னுவாம், ஆகவே, தாமும் மன்னு சென்பதாயிற்று. வென்றி, கொடை முதலியவேதுக்களாற் புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மை யாற் கூறிஞர். அவையெல்லாம் செங்கோன்மையில்வழி இலவாமென்ப தாம். இவைகான்குபாட்டானுங் கோடுக்கோல குயினுன் எய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ–ப**-ரை**.) — ம<mark>ன்னர்க்கு-அரசர்க்கு, மன்னுதல் - (புகழ்</mark> கள்) நிஃபெறுதல், செங்கோன்மை-நீதியினுலேயாம்; அஃ**து**-

- அக்கீதி, இன்றேல்-இல்லேயாயின், மன்னர்க்கு அவ்வரசர்க்கு, ஒனி-அப்புகழ்கள், மன்னு ஆம் – நிலேபெ அகனில்லேயாம்.
- 556. Righteous government gives permanence to (the fame of) kings; without that their fame will have no endurance.
 - எ. தூளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேர்த னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.
- (பா-கொ.) எ-து,—மழையில்லாமை வையத்து வாழும் உயிர்கட்கு எவ்வகைத் தான்பம் பயக்கும், அவ்வகைத் தான்பம் பயக்கும் அரசன் தண் ணனியில்லாமை அவனைட்சி வாழுங் குடிகட்கு, எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது. உயி**ொன்பது** குடிகண்மேனின்றது. மேல் வானேக்கிவாழுமென்றதனே எதிர்மறை முகத் தாற் கூறியவாறு.

- (தெ-ப-ரை.) வேந்தன் அரசனது, அளிஇன்மை அரு ளில்லாமையானது, வாழும் - (அவன்நாட்டில்) வாழும், உயிர் க்கு-குடிகளுக்கு, துளி - மழையினது, இன்மை - இல்லாமையா னதை, ஞாலத்திற்கு - பூமியில்வாழும் உயிர்களுக்கு, எற்று - எவ் வகைத்துன்பந்தருமோ, அற்று - அவ்வகைத்துன்பம் தரும்.
- 557. As is the world without rain, so live a people whose king is without kindness.
 - அ. இன்மையி னின்னு துடைமை முறைசெய்**யா** மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.
- (பா கோ.) எ தா,— முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின் இழ் வாழின், யாவர்க்கும் பொருளினது இன்மையிலும் உடைமை இன் தைதை, எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட் மிக் கைக்கோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே ஆகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினும் இன்குதாயிற்று. இவையிரண்டு பாட்டானும் அவகுட்டு வாழ்வார்க்கு வருங்குற்றும் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—முறைசெய்யா-நீதியைச்செய்யாத, மன்ன வன்-அரசனது, கோல்கீழ்-கொடுங்கோலின்கீழ், படின்-வாழின், இன்மையின் - (யாவர்க்கும்) பொருளில்லாமையினும், உடை மை-பொருளுடைமையானது, இன்னது - துன்பந்தருவதாம்.
- 558. Property gives more sorrow than poverty, to those who live under the sceptre of a king without justice.
 - கூ. **மு**றைகோடி மன்னவன் செய்யி *ஹறைகோடி.* யொல்லா*து* வானம் பெயல்**.**

260 250

(பாடு-கொ.) எ-து,— மன்னவன் தான் செய்யும் பொருணே முறை தப் பச் செய்யுமாயின், அவனுட்டுப் பருவமழை இன்ரும்வகை மேகம் பொழி தேலேச்செய்யாது, எ-று.

இரண்டிடத்துங் கோட வென்பன தெரிக்துகின்றன. உறைகோடு த ரைவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட் டாற் கூறுப.

- (தெ ப ரை.)—மன்னவன் அரசன், முறைகோடி-நீதி தப்ப, செய்யின் - (பொருளேச்) சம்பாதிப்பானுயின், (அவனது நாட்டில்) உறை-பருவமழையானது, கோடி - இல்லாமற்போக, வானம் – மேகமானது, பெயல் - பொழிதலே, ஒல்லாது-பொருந் தாது.
- 559. If the king acts contrary to justice, rain will become unseasonable, and the heavens will withhold their showers.
 - கo. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் தான்மறப்பர் காவலன் காவா னெனின்,

(பெரி-கொ.) எ-து,—காத்தற்குரிய அரசன் உயிர்களேக் காவான்ஆயின் அறனில்லாத அவடைட்டுப் பசுக்களும் பால்குன்றும் அர்தணரும் நூல்களே மறந்தே விடுவர், எ-று.

ஆபயன் - ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அறதொழிலாவன — ஒதல், ஓது வித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என இவை. பசுக்கள் பால்குன்றியவழி அவியின்மையானம், அது கொடுத்தற்குரியார் மக்திரம், கற்பமென்பன ஓதாமையானம், வேள்வி கடவாதாம், ஆகவே, வானம் பெயலொல்லா தென்பதாயிற்று. இவை மிரண்டுபாட்டானும் அவனுட் முன்கண் கிகழும் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—காவலன் - காத்தற்குரிய அரசன், காவான் எனின்-(உயிர்களேக்) காப்பாற்று டூயின், (அவனது காட்டிலே) ஆ - பசுக்களும், பயன்குன்றும் - பால்சுருங்கும், அறுதொழி லோர்-அந்தணரும், தால் - நூல்களே, மறப்பர் - மறந்துவிடுவர்.

560. If the guardian (of the country) neglects to guard it, the produce of the cows will fail, and the men of six-duties viz. the brahmins will forget the vedas.

ருஎ - ம். அதி—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகள் அஞ்சுவதும் பகுதி அஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதும் ஆயதொழில்களேச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப் பாற்படுதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க, தக்காங்கு நாடித் தலேச்செல்லா வண்ணத்தா லொத்தாங் கொறுப்பது வேர்து. (பரி-கை.) எ - து,—ஒருவன் தன்னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனே கடுவாக கின்ற ஆராய்க்து பின்னம் அது செய்யாமற்பொருட்டு அடிக்குற்றத்திற்கொட்ப ஒறுப்பானே அரசனுவான், எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல்; தகுதியென்பது ஈடுவுகிலே மையாதல் ''தகுதி யெனவொன்று ஈன்றே'' என்பதனும் அறிக. இதன னே தக்காங்கு ஈாடாமையும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும் விணயாதல் பெற்றும்.

- (தெ ப ரை.) தக்காங்கு (ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) நடுவாய்நின்று, நாடி. - (அதனே) ஆராய் ந்து, தீலச்செல்லா வண்ணத்தால் - (பின்னும்) அதுசெய்யா திருத்தற்பொருட்டு, ஒத்தாங்கு - (அக்குற்றத்துக்கு) ஏற்க, ஒறுப்பது-(அவீனத்) தண்டிப்பவனே, வேந்தை - அரசனுவான்.
- 561. He is a king who having equitably examined (any injustice which has been brought to his notice), suitably punishes it, so that it may not be again committed.
 - உ. குடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(பரி - ரை.) எ-து,—அவ்வொத்தாங்கு ஒறுத்தல் தொடங்குங்கால் அளவிறப்பச் செய்வார்போற் ருடங்கி, செய்யுங்கால் அளவிறவாமற் செய்க, ஆக்கர் தங்கண்ரெடுங்காலம் கிற்ற‰ வேண்டுவார், எ-று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனேயஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்ல வெறிதல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டும் ஆம். தொடங்கின அள விற் குறைதல்பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஒச்சுதல் எறிதலென்பன இரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. இவையிரண்டு பாட்டானும் குடிகள் வெருவர்த செய்யாமையது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — ஆக்கம் - செல்வமான து, நெடிது-கெடுங் காலம், நீங்காமை - நீங்காமல் நிற்றில், வேண்டுபவர் - விரும்பு வோர், கடிது ஒச்சி - (தண்டிக்கத் தொடங்கும்போது) அளவு கடக்கச் செய்பவர்போலே தொடங்கி, மெல்லஎறிக - (செய் யும்போது) அளவுகடவாமற் செய்யக்கடவர்.

562. Let the king, who desires that his prosperity may long remain, commence his preliminary enquiries with strictness, and then punish with mildness.

டை. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னயி ஞெருவந்த மொல்லேக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குடிகள் வெருவிய செயல்களேச்செய்து கடக்கும் வெங்கோலன் ஆமாயின் அரசன் ஒருதலேயாகக் கடிதிற் கெடும், எ-று.

வெங்கோலனென்பது ஈண்டு வாளா பெயராய் கின்றது. ஒருவக்கம், ஒருகஸ், ஏகாக்கம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி, அச்செயல்சளுவ் கேடுக ரூம் முன்னர்க் கூறப்டடும்.

- (தெ-ப-னா.) —வெருவந்தசெய்து-(அரசன் குடிகள்) அஞ் சத்தக்க செயல்களேச்செய்து, ஒழுகும்-நடக்கும், வெங்கோலன் ஆயின் – கொடுங்கோலமையிருந்தால், ஒருவந்தம்-நிச்சயமாகவே, ஒல்லே – கடிதில், கெடும் - (அவன்) கெடுவான்.
- 563. The cruel-sceptred king, who acts so as to put his subjects in fear, will certainly and quickly come to ruin.
 - ச. இறைகடிய னென்று ளாச்கு மின்னுச்சொல் வேந்த ஹுறைகடுகி யொல்ஃக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குடிகளான் ாம்மிறைவன் கடியனென்று சொல் லட்படும் இன்தை சொல்ஃயுடைய வேக்தன் ஆயுளுங்குறைக்து செல்வமுங் கடிதின் இழக்கும். எ-று.

கொஞ்சு கொர்து சொல்லுதலான், இன்றைமை பயப்பதாய சொல்லே இன்னுச் சொல்லென்றுர். உறையென்பது முதனிலேத் தொழிற்பெயர். அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய் உறைதலேச்செய்யும் நாண்மே னின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல்.

- (தெ-ப-ரை.)—இறை (குடிகளால்கம்) அரசன், கடியன் என்று – கமிமையையுடையவனென்று, உரைக்கும் - சொல்லப் படுகிற, இன்ஞச்சொல் - துன்பக்தருஞ் சொல்ஃயுடைய, வேக் தன் - அரசன், உறைகடுகி – ஆயுளுங்குறைக்து, ஒல்ஃக்கெடும்-(செல்வமும்) கடிதின் இழப்பான்.
- 564. The king who is spoken of as cruel will quickly perish, his life becoming shortened.
 - டு. அருஞ்செவ்வி யின்ன முகத்தான் பெருஞ்செல்வம் பேஎய்கண் டன்ன தடைத்து.

(பரி-ணா.) எ - து,—தன்ணேக் காணவேண்டுவார்க்குக் காலம்அரிய ஞய்க் கண்டால் இன்ஞத முகத் திண்யுடையான து பெரியசெல்வம் பேயாற் காணப்பட்டாற் போல்வதொரு குற்றம் உடைத்து, எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவர்த செய்தலாயின. இவைசெய் வாணேச் சார்வார் இன்மையின், அவனது செல்வர் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாதென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்ன துடைத்தென்முர். காணுதல்– தன்வயமாக்குதல்.

- (தெ ப ரை.) அருஞ்செவ்வி (தன்னேக் காணவேண்டு வார்க்கு) அரிதாகிய சமயத்தையும், இன்னுமுகத்தான் - (கண் டால்) இனிமையில்லாத முகத்தையும் உடையவனது, பெருஞ் செல்வம் - மிக்கசெல்வமானது, பேய் - பேயால், கண்டு அன் னது - காணப்பட்டாற் போல்வதொருகுற்றத்தை, உடைத்து -உடையதாகும்.
- 565. The great wealth of him who is difficult of access and possesses a sternness of countenance, is like that which has been obtained by a a devil.

சு. கடுஞ்சொல்லன் சண்ணில குயி னெடுஞ்செல்வ நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(பரி - ரை.) எ - து,—அரசன் கடியசொல்ஃவயும் உடையனுப்க் கண் குணைட்டமும் இலனும் ஆயின், அவனது பெரியசெல்வம் கீடுதலின்றி அப் பொழுதே கெடும், எ-று.

"வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு—ளீட்டங்கட் காம மோடேழு" எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்ஃயும் மிகுதண்டத்தை யும் இவர் இவ்வெருவந்த செய்தலுள் அடக்கினர். கண்— ஆகுடெயர். இவை செய்தபொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்து அன்றுயினுமென்பார், நெடுஞ்செல்வ மென்றுர். கீடுதல்-கீட்டித்தல்.

(தெ-ப-ரை.)—கடுஞ்சொல்லன் - (அரசன்) கடுஞ்சொல்லே யுடையவனும், கண்இலன்-கண்ணேட்டமில்லாதவனும், ஆயின்-ஆணல், கெடுஞ்செல்வம் - (அவனது) பெரிய செல்வமானது, கீடுஇன்றி - கீடுதலில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும்-அழியும்.

566. The abundant wealth of the king whose words are harsh and whose looks are void of kindness, will instantly perish instead of abiding long, with him.

எ. கூடுமொழியுங் கையிகர்த தண்டமும் வேர்த னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

(பரி - ரை.) எ-து,—கடிய சொல்லும் குற்றத்தின் மிக்க தண்டமும் அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பிளேத் தேய்க் கும் அரமாம். எ-று.

கடுமொழியால் தானேயும் கையிக்கத் தண்டத்தால் தேசமும் கெட்டு முரண் சுருங்கி வருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, திண்ணிதாயிலுக் தேயு மென்றற்கு அடுமுரணே இரும்பாக்கிஞர்; ஏகதேசவுருவகம். அரமென்பத கோத் தனித்தனி கூட்டுக. இவை ஐக்துபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னுமுகம் உடைமை, கண்ணேட்டமின்மை, கடுஞ்சொற் சொல்லல், கையிகக்த தண்டமென்றிவைகள் குடிகளஞ்சும் விணேயென்பதாஉம், இவை செய்தான் அயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமும் இழக்கு மென்பதாஉங் கூறப் பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—கமிமொழியும்-கடுஞ்சொல்லும், கையிகக்க தண்டமும் - (குற்றத்தின்) மேற்பட்டதண்டமும், வேக்தன்-அர சன், அடும் - (தன்பகையை) வெல்லுதற்கு ஏற்ற, முரண்-மாற பாடாகிய இரும்பை, தேய்க்கும் - குறைக்கும், அரம் - அர மாம்.

567. Severe words and excessive punishments will be a file to waste away a king's power for destroying (his enemies).

- அ. இனத்தாற்றி பெண்ணுத வேர்தன் சினத்தாற்றிச் சீறிற் சிறு குர் திரு.
- (படி கொ.) எ து,—காரியத்தைப்பற்றிவக்த எண்ணத்தை அமைச் சர்மேல்வைத்து அவரோடு தானும் எண்ணிச் செய்யாத அரசன் அப்பிழைப் பாற் றன்காரியக் தப்பியவழித் தன்னேச் சினமாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவளை வெகுளுமாயின் அவன்செல்வம் காடோறுஞ் சுருங் கும், எ-று.

அரசர்பாரம் பொறுத்துய்த்தல் ஒப்புமையான் அமைச்சரை இன மென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிக்து அமையாது அதனே அவர்மேல் ஏற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇ கீங்குவர், கீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமா தும் அப்பாரம் இனிதுய்க்குமாறும் இலனுமென்பது கோக்கித் திருச்சிறுகு மென்றுங் கூறிஞர். இதனுற் பகுதியஞ்சும் விணேயும் அதுசெய்தான் எய் துங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன.

- (தெ ப ரை.) இனத்து ஆற்றி (காரியத்தைப்பற்றிவர்த எண்ணத்தை) மர்திரிகள்மேல்வைத்து, எண்ணுத – (அவரோடு தானும்) எண்ணிச்செய்யாத, வேர்தன் – அரசன், (அதஞல் தன் காரியர்தப்பியவிடத்து) சினத்து ஆற்றி – (தன்னேக்) கோபத்திலே செலுத்தி, சிறின் – (அவரைக்) கோபிப்பாளுயின், திரு – (அவ னது) செல்வமானது, சிறுகும் – (ராள்தோறும்) சுருங்கும்.
- 568. The prosperity of that king will waste away, who without reflecting (on his affairs himself), commits_them to his ministers, and (when a failure occurs) gives way to anger, and rages against them.
 - கூ. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(ப**ரி-ரை.**) எ-து,—செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புகலாவதோர் அரண்செய்துகொள்ளாத அரசன், அது வக்தகாலத்து ஏமம் இன்மையான் வெருவிக் கடிதிற்கெடும், எ-*ற*ு.

பகையை 'வெருவிச் சேர்க்தார் கீங்குதலின் தமிபறையத் தானும் வெருவி அப்பகைவயத்தனுமென்பதாம. இதனுல் தானஞ்சும் விணயும் அது செய்தான் எய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ரை.) — சிறைசெய்யா - (போர்வருதற்குமுன்னே தனக்கொருகாப்பிடமாக) அரண்செய்துகொள்ளாத, வேந்தன் -அரசன், செருவந்தபோழ்தில் - போர்வந்தகாலத்தில், வெரு வந்து - (காப்பிடம் இல்லாமையால்) அஞ்சி, வெய்து - விரைவில், கெடும் - கெடுவான்.

569. The king who has not provided himself with a place of defence, will in times of war be seized with fear and quickly perish.

க0. குல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ ல துவல்ல தில்லே கிலக்குப் பொறை.

(பரி-கோ.) எ-து,—கடுக்கோலைய அரசன் கீதிதான்முதலிய கல்லா தாரைத் தனக்குப் பகுதியாகக் கூட்டாரிற்கும்; அக்கூட்டம் அல்லது ரிலத் திற்கு மிகையாய பாரம் பிறிதில்லே, எ-று.

கமிங்கோலென்பது ஈண்டு மிக்க தண்டத்தின்மேற்றன்றி அதினச் செய்வான் மேற்ருயிற்று. அவன் அது செயதற்கியைவாரை அல்லது கூட் டாமையின் கல்லார்ப்பிணிக்குமென்றும், ஏனேயவற்றையெல்லாம் பொறுக் கென்றது இயல்பாகலின் சிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்ல தில்ஃயென்றுங் கூறிஞர். சிலக்கென்பது செய்யுள் விகாரம். இதஞல் வெருவக்த செய்த லின் குற்றக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - னா.)—கடுங்கோல் – கடுங்கோலைகிய அரசன், கல்லார் - (நீதிநூல்முதலியவற்றைக்) கல்லாதவரை, பிணிக்கும்-(தனக்குக்காரியஞ்செய்பவராகக்) கூட்டாநிற்பன்; அது அல்லது-அக்கூட்டமல்லாமல், நிலக்கு – பூமிக்கு, பொறை-(அதிகமான) பாரம், இல்லே - (வேறே) இல்லே.

570. The earth bears up no greater burden than ignorant men whom a cruel sceptre attaches to itself (as the ministers of its evil deeds.)

ருஅ-ம். அதி—கண்ணேட்டம்.

அஃதாவது தன்ஞேம் பயின்று காக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக் கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப் பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட் கூறியவதணேயே சிறப் புப்பற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கண்ணேட்ட மென்னுங் கழிபெருங்காரிகை யுண்மையா ஹுண்டிவ் வுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கண்ணேட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்பு டைய அழகு அரசர்மாட்டு உண்டாகலான் இவ்வுலகம் உண்டாகாகின் றது, எ-று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிரழகது சிறப்புணர ரின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின், உண்மையானென சிஃவபேறுங் கூறிஞர். இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்காட்டு வாழ்வார் புலியைஅடைக்த புல்வாயினம்போன்று ஏமஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றுர்.

(தெ-ப-னா.)—கண்ணேட்டம்என்னும் - கண்ணேட்டமென்றும்சால்லப்படுகிற, கழிபெருங்காரிகை - மிக்கசிறப்புடைய அழகானது, உண்மையால் - (அரசரிடத்தே) உண்டாதலால், இவ்வுலகு-இந்தவுலகம், உண்டு-உண்டாகாரின்றது.

571. The world exists through that greatest ornament (of princes,) a gracious demeanour.

உ. கண்ணேட்டக் துள்ள துலகிய லஃ திலா ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலககடை கண்ணேட்டத்தின் கண்ணே கிகழ் வது ஆகலான், அக்கண்ணேட்டமில்லாதார் உளராதல் இக்கிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கு அன்று, எ-று.

உலகாடையாவத — ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தனபொ நுத்தலென் நிவைமுதலாயின. அவை கிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க் கும் பயன்படாரென்பதபற்றி, கிலக்குப்பொறை யென்றுர். ஆதற்கேன் பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணேட்டத்தது சிறப் புக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உலகு இயல் - உலகாடையான து, கண் ணேட்டத்து - கண்ணேட்டத்தினிடத்தே, உள்ள து - உண்டா வது (ஆதலால்), அஃ து இலார் - அக்கண்ணேட்ட மில்லா தவர், உண்மை - உள்ளவராதல், ஙிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை-பாரமாவ தற்கே (வேளுன் அக்கு அன் அ).

572. The prosperity of the world springs from the kindliness, the existence of those who have no (kindliness) is aburden to the earth.

டை. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னுற் கண்ணேட்ட மில்லாத கண்.

(பரி - ரை.) எ - து,—பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்றெழிலோடு பொருத்தம் இன்றுயின்; அதுபோலக் கண் என்ன பயத்ததாம் கண் ணேட்ட மில்லாதவிடத்து, எ-று.

பண் கண் என்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பால்யையும் முத லிய நாற்றுமூன்று. பாடற்றெழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முத லிய எட்டும், பண்ணல் மூதலிய எட்டும், மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத் தல், எலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னும் ஐர்தும், பெருவண்ணம், இடை வண்ணம், வனப்புவண்ண முதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இவற் றேடியையாதவழிப் பண்ளுற்பயனில்லாத வாறுபோலக் கண்டூறைட்டத்தி யை யாதவழிக் கண்ணற் பயனில்லேயென்பதாம். கண் சென்றவழி கிகழ் தல்பற்றி அதனே யிடமாக்கிஞர். இறதிக்கட் கண்ணென்பதனேக் "கண்ண கன் ஞாலம்" என்புழிப்போலக்கொள்க.

(தெ-ப-ரை.)—பண்-இசையானது, பாடற்கு-பாடற்கு முழி லோடு, இயைபு இன்றேல் – பொருத்தமில்ஃயோயின், என்ஆம் – என்னபய ஹடையதாம், (அதுபோல) கண் – கண்ணுனது, கண் ஞோட்டம் இல்லாதகண் – கண்ணேட்டமில்லாத இடத்து, என் ஆம் – என்னபயதுடையதாம்.

573. Of what avail is a song if it be inconsistant with harmony? What is the use of eyes which possess no kindliness.

சு. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினற் கண்ணேட்ட மில்லாத கண்.

(பரி-கொ.) எ-து,—கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உளபோற்றேன்றல் அல்லத வேறென்ன பயீனச்செய்யும், அளவிறவாத கண்ணேடுதலேயுடைய அல்லாத கண்கள், எ-று.

தோன்றல் அல்ல தென்னுஞ் சொற்கள் அவாய்கிஃலயான் வக்தன. கழிகண்ணேட்டத்தி னீக்குதற்கு, அளவிஞவென்றுர். ஒருபயணேயுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம்.

- (தெ-ப-ரை.)—அளவினல் அளவோடுகூடி, கண்ணேட் டம்இல்லாத - கண்ணேடுத்தில்லாத, கண் - கண்கள், முகத்து -(கண்டோர்க்கு) முகத்தினிடத்து, உளபோல் - உள்ளனபோல் தோன்றவதல்லது, எவன்செய்யும்-வேறென்னபயினச்செய்யும்.
- 574. Beyond appearing to be in the face, what good do they do, those eyes in which is no well-regulated kindness?
 - டு. கண்ணிற்கணிகலங்கண்ணேட்ட மஃதின்றேற் புண்ணென் அணைப் படும்.

(பரி - கை.) எ-து,—ஒருவன் கண்ணிற்கு அணியுங் கலமாவது கண் ேணுட்டம்; அக்கலயில்ஃயாயின் அஃதறிவுடையாராற் புண்ணென்றறியப் படும், எ-று.

வேறணிகலம் இன்மையின் கண்ணிற் கணிகலமென்றும், கண்ணுய்த் தோன்றினும் கோய்களானும் புலன்பற்றலானுக் தயர்விணத்தல்கோக்கிப் புண்ணென்றுணரப் படுமென்றுக் கூறிஞர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாதாகின்ற கண்ணின்குற்றக் கூறப்பட்டது.

(தெ – ப – ரை.)—கண்ணிற்கு – (ஒருவனது) கண்ணிற்கு, அணிகலம் – அணிதற்குரியஆபரணம், கண்ணேட்டம்-தாட்சிணி யமாம்; அஃதா இன்றேல் – அவ்வாபரணம் இல்லேயாயின், புண் என்று உணரப்படும் – (அறிவுடையோரால்) அது புண்ணென்று அறியப்படும்.

575. Kind looks are the ornaments of the eyes; without these they will be considered (by the wise) to be merely two sores.

சு. **மண்**ணே டியைக்த ம**ர**த்தனேயர் கண்ணே டியைக்**துகண் னே**டா தவர்.

(பரி - ரை.) எ - து,—ஓடுதற்குரிய கண்ணேடியைக்துவைத்து அஃ தோடாதவர் இயங்கா ரின்றுர் ஆயினும் மண்ணேடு பொருக்குகிற்கின்ற மதத்திணயொப்பர், எ-று.

ஓடர்தவரென்புழிச் சிணேவினே முதன்மேனின்றது. மரமுங் கண்ணே டியைந்து கண்ணேடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதணேச் சுதைமண் தேணூக்கூடிய மரப்பாவையென் அரைப்பாருமுளர். அஃதுரை அன்மை காணப்படுங் கண்ணுனன்றி அதனுண் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட் டாற் கூறினமையானும், ''மாக்கண்ணே மண்ணுள்வார் கண்ணென் றிரக் கண்டாய்'' என்பதனுறுமறிக.

(தெ-ப-ரை.)—கண்ணேடு - (தாட்சிணியப்படுதற்கு உரிய) கண்ணேடு, இயைக்து - கூடியிருக்தும், கண்ணேடாதவர் - தாட் சிணியப்படாதவர், (கடக்து திரிபவராயினும்), மண்ணேடு இயை க்த - மண்ணேடுபொருக்தி நிற்கின்ற, மரத்து அனேயர் - மரத்தை ஒப்பர்.

576. They resemble the trees of the earth, who, although they have eyes, never look kindly (on others).

எ. கண்ணேட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார் கண்ணேட்ட மின்மையு மில்.

(பர்-ரை.) எ-து,—கண்ணேட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையரும்அல்லர்; கண்ணுடையவர் கண்ணேட்டமிலராதலும் இல்லே, எ-று.

கண்ணுடையராயின் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடும் என்பது பற்றிக் கண்ணேட்டமில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின் அதணே எதிர்மறை முகத்தான் விளக்கிஞர். உம்மை இறக்தது தழீஇய எச்சவும்மை. இவை யிரண்டுபாட்டானும் கண்ணேடாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப-ரை.)—கண்ணேட்டம் இல்லவர் - தாட்சிணியம் இல்லாதவர், கண்இலர் - கண்ணுடையரும்அல்லர்; கண்உடை யார் - கண்ணுடையவர், கண்ணேட்டம்இன்மையும் - தாட்சிணி யம் இலராதலும், இல் - இல்ஃ.

577. Men without kind looks are men without eyes: those who (really) have eyes are also not devoid of kind looks.

அ. குருமஞ் சிதையாமற் கண்ணேட வல்லார்க் குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(பரி - ரை.) எ-து,— முறைசெய்தலாகிய தக்தொழிலழியாமற் கண் தேடை வல்ல வேக்தர்க்கு உரித்தாக்தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம், எ-ஐ.

தம்மோடு பயின்முர் பிறரை விடுக்கண் செய்து பி அவரைக் கண்ணுடி ஒறுதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் ''ஓர்க்துகண் தேடாது'' என்ற முறையிலக்கணத்தானும் பெற்மும். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணே டாமையும் வாராவழிக் கண்ணேடலும் ஒருவற்கியல்பாத லருமையின் கண் ணேடவல்லார்க்கென்றும், அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் செடுங் காலஞ் சேறலின் உரிமையுடைத்தென்றுங் கூறிஞர். இதனுற் கண்ணேடு மாறு கூறப்பட்டது.

(தொடப – ரை.) — இவ்வுலகு - இவ்வுலகம், கருமம் - (கீதி செய்தலாகிய தமது) தொழில், சிதையாமல் - அழியாமல், கண் ணேட வல்லார்க்கு-தாட்கிணியப்படவல்ல அரசர்க்கு, உரிமை-உரியதாக் தன்மையை, உடைத்து - உடையதாம்.

578. The world is theirs (kings) who are able to show kindness, without injury to their affairs, (administration of justice.)

கூ. ஒறுத்தாற்றும் பண்பேரை கண்ணுங்கண் ேரைப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தஃ.

(பரி - ரை.) எ - து,— தம்மை ஒறுக்கும் இயல்புடையா ரிடத்தும் கண்ணேட்டம் உடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசர்க் குத் தஃவயாய இயல்பாவது, எ-று.

பண்பிஞொன்றதனுல் அவர்பயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொ ஹத்தாற்று மென்பன ஈண்டொருசொன்னீர.

(தெ-ப-ரை.)— ஒறுத்து ஆற்றும் பண்பிஞர்கண்ணும் - (தம் மை) வருத்தும் இயல்புடையவரிடத்தும், கண்ணேடி - தாட் சிணியமுடையராகி, பொறுத்து ஆற்றும் பண்பே - (அக்குற்றத் தைப்) பொறுக்கு க் தன்மையே, தலே - (அரசர்க்கு) முதன்மை யாகிய நற்குணம்.

579. Patiently to bear with, and shew kindness to those who grieve us, is the most excellent of all dispositions.

பெயக்கண்டு ஈஞ்சுண் டமைவர் கயத்தக்க காகரிகம் வேண்டு பவர்.

(பரி-கை.) எ-து,—பபின்றூர் தமக்கு கஞ்சிடக்கண்டுவைத்தம் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனேயுண்டு பின்னும்அவரோடு மேவுவர் யாவரா நூம் விரும்பத்தக்க கண்ணேட்டத்தினே வேண்டுமவர், எ-று.

காகரிகமென்பது கண்ணேட்டமாதல் ''முக்தை பிருக்து கட்டோர் கொடுப்பி—னஞ்சு முண்பர் கனிகா கரிகர்.'' என்பதணுைமறிக. அரசர் அவரை ஒருது கண்ணேடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண்டுபாட்டாலுக் கூறப்பட்டது.

(தெ- ப - ரை.) — நயத்தக்க - (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க, நாகரிகம் - தாட்சிணியத்தை, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர், நஞ்சு-நஞ்சை, பெயக்கண்டும் (பழங்கைவர்) இடக்கண்டும், உண்டு-(மறுக்கமாட்டால் அதனே) உண்டு, அமைவர் - (பின்னும் அவ ரோடு) பழகுவர்.

580. Those who desire (to cultivate that degree of) urbanity which all shall love, even after swallowing the poison served to them by their friends, will be friendly with them.

நிக - ம். *அதி*--ஓற்ருடல்.

அஃதாவது பகை, கொதுமல், கட்பென்னும் மூன்று இறத்தார் மாட் மேம் கிகழ்ந்தன அறிதற்கு ஒற்றனா ஆளுதல். மேற்சொல்லிய இலக்கணத்த ஞைய அரசுதுக்குத் தன்ஞும் செலுத்துக்காலும் பிறர்நாடு கொள்ளுக்கா லும் வேண்டுவன கூறுகின்று ராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையா தாய இது முன்வைக்கப்பட்டது.

க. ஒற்று முரைசான்ற **நூலு** மிவையிரண்டுர் தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(பர் - ரை.) எ - தா,— ஒற்றும் புகழமைக்த கீதிதாலுமாகிய இவை யிரண்டனேயும் அரசன் தன்னிரண்டு கண்ணுமாகத் தெளிக, எ-று.

ஒற்று தன்கண் செல்லமாட்டாத பாப்பெலாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு கிகழ்க்தனவெல்லாம் உணர்த்தலானும், தால் அக்கிகழ்க்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினேகீனயெல்லாஞ் சொல்லி யுணர்த்த லானும், இவ்விரண்டணேயுமே தனக்கூனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிக்துகொண்டு ஒழுகுக என்பதாம். ஒற்றீண ஒற்றென்றூர், வேக்தீன வேக்தென்றுற்போல. தெற்றென்க என்பது தெற்றென்என்பது முதனிலே யாகவக்த வியங்கோள். அது தெற்றென என்னுஞ் செயவேனச்சத்தா னறிக. இதனுல் ஒற்றினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.) — மன்னவன் – அரசன், ஒற்றும் - ஒற்றனும், உரைசான்ற - புகழ்ஙிறைக்த, தாலும் - (கீதி) தாலும், இவைஇர ணேடும் - ஆகிய இவ்விரண்டையும், கண் - (தன்னிரு) கண்களு மாக, தெற்றென்க – தெளியக்கடவன்.

581. Let a king consider as his eyes these two things, a spy and a book (of laws) universally esteemed.

உ. எல்லார்க்கு மெல்லா கிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும் வல்லறிதல் வேக்**தன்** சுழில்.

(பா**டு - கொ**.) எ - து,— எல்லார்கண்ணும் கிகழ்வன எல்லாவற்றையும் காள்தோ*று*ம் ஒ*ற்றுன்* வி*கொ*க்தமிதல் அரசனுக்கு உரியதொழில், எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்று திறத்தாரையும். கான்காவது ஏழாவ தன்பொருட்கண் வந்தது. கிகழ்வனவெல்லாமென்றது கல்லவுக் தீயவு மாய சொற்களேயுஞ் செயல்களேயும். அவை கிகழ்க்தபொழுதே அவற் றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டுதலின் வல்லறித லென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனேயே உபசாரவழக்காற் ரெழிலென்றுள் கூறிஞர். ஒற்முனென்பது அதிகாரத் தான் வக்தது. இதனுல் ஒற்றினுய பயன்கூறப்பட்டது.

(தெ – ப - ரை.) — எல்லார்க்கும் - எல்லாரிடத்தும், கிகழ் பவைபெல்லாம் - கடப்பன எல்லாவற்றையும், நாள்கோறும் – தினக்தோறும், வல்அறிதல் - (ஒற்றஞலே) விரைக்கறிதல், வேக் தன்தொழில் - அரசனுக்கு உரிய தொழிலாம்.

- 582. It is the duty of a king to know quickly (by a spy) what all happens, daily, amongst all men.
 - டை. ஒற்றினு ெனைற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன் கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்,

(பரி - ரை) எ - து,— ஒற்றிஞனே எல்லார்கண்ணும் கிசழ்க்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றுன் எய்தும் பயனே ஆராயாத அரசன் வென்றி யடை யக்கிடக்தது வேறெரு நெறியில்லே, எ-று.

அக்கிகழ்க்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியதைல் பிறிதிற் நீராமையின், கொற்றங்கொளக் கொத்தில்லென்முர். இதற்குக் கெரள க்கிடக்ததொரு வென்றியில்லேயென் துரைப்பினு மமையும். இதனுல் அத் தொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப னா.) ஒற்றிணன் ஒற்றிணக்கொண்டு, ஒற்பி (எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவைகளே) அறிந்துவாச்செய்து, பொ ருள் – (அவற்றுல் அடையும்) பயனே, தெரியா – ஆராய்ந்தறி யாத, மன்னவன் – அரசண், கொற்றங் கொளக்கிடந்தது – வெற்றி யடையக்கிடந்தது, இல் – (வேறெருவழி) இல்லே.
- 583. There is no way for a king to obtain conquests, who knows not the advantage of discoveries made by a spy.
 - சு. விணேசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதர ொன்ருங் கணேவரையு மாராய்வ தொற்று.

(பரி - கை.) எ - து,— தங்காரியஞ்செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவ ரென்று சொல்லப்பட்ட அனேவரையும் சொற்செயல்களான் ஆராய்வானே ஒற்றஞவான், எ-று.

தம்மென்றது அரசஞே மினப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் காட்டிடத்துஞ் செய்வனவும், பகைவர் தன்அற்றம் ஆராய்தலும் மேற்றேறப்படுதலும் முன்னிட்டுத் தன் னிடத்துச் செய்வனவு மறிக்து, அவற்றிற் கேற்றன செய்யவேண்டுதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாமல் ஆராயவேண்டுமென்பார், அணேவரையு மாராய்வ தொற்றென்றுர்.

(தெ-ப-னா.) — தம் – தம்முடைய, விணேசெய்வார் - காரி யஞ்செய்பவர், சுற்றம் – சுற்றத்தார், வேண்டாதார் - பகைவர், என்ற – என்று சொல்லப்பட்ட, அணவரையும் – யாவரையும், ஆராய்வது-(சொல்லாலும்செயலாலும்) ஆராய்பவனே, ஒற்று – ஒற்றவைரன்.

584. He is a spy who watches all men, to wit, those who are in the king's employment, his relatives, and his enemies.

டு. கடாஅவுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(பரி - கை.) எ - து,— ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுரு த வடிவோடு பொருக்தி அவர் ஐயுற்றவியலுவின் செயிர்த்து கோக்கிய அவர்கண்ணிற் கஞ்சாது கின்று கான்குபாயமுஞ் செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உமிழாமை வல்லவனே ஒற்றனுவான், எ-று.

கடாவென்பது கடுக்கும் பெயரெச்சத்தெதிர்மறை. ஐயுருத வடிவா வன பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயிஞர் வடிவு.

(தெ - ப-னா.)—கடா - (எவரது செய்தியை அறிதற்குச் சென்றுறே அவராலே) சக்தேகிக்கப்படாத, உருவொடு - வடி வோகு (பொருக்தி), கண்அஞ்சாது - (அவர்சக்தேகித்து அறி யத்தொடங்கிலைல் கோடித்துப்பார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிற்கு அஞ்சாமனின்று, யாண்டும் - கான்குபாயங்களும் செய்தாலும், உகாமை - (மனத்திலுள்ளவைகளே) உமிழாதிருக்க, வல்லதே -வல்லவனே, ஒற்று - ஒற்றனையான்.

585. A spy is one who is able to assume an appearance which may create no suspician (in the minds of others), who fears no man's face, and who never reveals (his purpose).

சு. துறக்தார் படிவத்த ராகி யிறக்தாராய்க் தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(பி-ரை.) எ-து,—முற்றத்துறக்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உள்புகுதற் கரியவிடங்களெல்லாம் உள்புக்கு ஆராயவேண்டுவன ஆராய்க் தறிக்து ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து கேட் டாலும் தன்னே வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றவைரன், எ-று.

விரதவொழுக்கம்—திர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோரென்று செய்வாரின்மை விளக்கி சின்றது. மேல் கால்வகையுபா யத்தினுஞ் சோர்வின்மை சொல்லிவைத்து ஈண்டுக் தண்டத்தைப் பிரித் துக்கூறியது அதனது பொறுத்தற்கருமைச் சிறப்பு கோக்கி. இதனுள் படிவமென்றதின வேடமாக்கித் துறக்தார் வேடத்தராகியென் றுரைப் பாருமுனர்.

(தெ-ப-ரை.) — துறந்தார் - (ஆகி) முழுதுந்துறந்தோராகியும், படிவத்தர்ஆகி - விரதவொழுக்கத்தோராகியும், இறந்து - (போகக்கூடாதபைங்களிலெல்லாம்) போய், ஆராய்ந்து - (ஆராயவேண்டுவனவற்றை எல்லாம்) ஆராய்ந்தறிந்து, என்செயினும்- (அவ்விடத்துள்ளோர் சந்தேகித்துப்பிடித்து) என்ன துன்பஞ்செய்து கேட்கினும், சோர்விலது - தன்னேவெளிப்படுத்தாதவனே, ஒற்று - ஒற்றவைரன்.

586. He is a spy who, assuming the appearance of an ascetic, goes into (whatever place he wishes), examines into (all that is needful), and never discovers himself, whatever may be done to him.

எ. மறைக் தவை கேட்கவற் ருகி யறிக் தவை பையப்பா டில்லதே யொற்று.

(பரி - கை.) எ - து,— ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயல்களே அவர்க்குள்ளாயிஞராற் கேட்க வல்லஞய்ச் கேட்டறிக்க செயல்களிற் பின் ஐயப்படாது தெணியவல்லவனே ஒற்றஞவான், எ-று.

மறைக்தவை சொல்லுவாரை அறிக்கு, அவர் அபிராமற் சென்றெட் டித் தாமேசொல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக முன்னே வினத்து,அத்தொடர்பாற் கேட்குங்காலும் உருதார் போன்றுகின்று கேட் கவேண்டு தலின் கேட்கவற்றுகி யென்றும், கேட்டறிக்தவற்றைத் தானே ஐயுற்றுவக்கு சொல்லின் அரசுஞல் அவற்றிற்கேற்ற வினே செய்யலாகா மையின் ஐயப்பாடில்லதே யென்றுங் கூறிஞர். இலவ கான்குபாட்டாலும் ஒற்றின திலக்கணைக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-டைர)—மறைந்தவை - (எவரது செயல்களே அறியச் சென்றுறே அவரது) மறைவாயுள்ளசெயல்களே, கேட்கவற்று கெ-(அவருக்கு உள்ளானவராலே) கேட்கவல்லவளுகி, அறிந்தவை -(கேட்டு) அறியப்பட்ட அச்செயல்களிலே, ஐபப்பாடு இல்லதே -(பின்) சக்தேகப்படுதலில்லாதவனே, ஒற்று - ஒற்றவைரன்.

587. A spy is one who is able to discover what is hidden, and who retains no doubt concerning what he has known.

அ. ஒற்*ெருற்றிக்* கர்க பொரு*ளேயு மற்று*மோ *பொற்றி*னை லொற்றிச் கொளல்.

(பெரி – கொ.) எ – து,—ஓதொற்றன் ஒற்றி வக்தறிவித்த காரியக்தன் கோயும் பிறஞேதொற்றஞையும் ஒற்றுவித்து ஒப்புமை கண்டுகொள்க, எ-று.

ஒற்றப்பட்டாரோ டொத்துகின்று மாறுபடக்கூற**லுக் கூடு**மாகலின், ஒருவன்மாற்றக் தேறப்படா தென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.) — ஒற்று - ஒரொற்றஞைலே, ஒற்றி - மறைவா யறிந்துவந்து, தந்த-அறிவிக்கப்பட்ட, பொருளேயும்-காரியத்தை யும், மற்றும் ஓர் ஒற்றிஞல் - பின்னும் ஒரொற்றணும், ஒற்றி -அறிந்துவரச்செய்து, கொளல் - (ஒப்புமைகண்டு) கொள்ளக் கடவன்.

588. Let not a king receive the information which a spy has discovered and made known to him, until he has examined it by another spy.

கூ. ஓற்*ெருற் ஹணராமை* யான்க வுடன்மூவர் சொ*ற்ரெ*க்க தேறப் படும்.

(பெடு - கொ.) எ - து,— ஒற்றரை ஆளுமிடத்து ஒருவண் ஒருவனறியா மல் ஆள்க அங்ஙனமாண்ட வொற்றர்மூவரை ஒருபொருண்மேல் வேறு வேறுவிட்டால் அம்மூவர் சொல்லும் பயனுல் ஒத்தனவாயின், அது மெய் யென்று தெளியப்படும், எ-று. ஆயினென்பது வருடிக்கப்பட்டது. ஒருவண் பொருவனறியின் தம்மு ளியைக்து ஒப்பக்கூறுவராகலின் உணராமை யாள்கவென்றும், மூவர்க்கும் கெஞ்சொற்றுமைப்படுதலும் பட்டால் கீடிகிற்றலுங் கூடாமையின் தேறப் படுமென்றுங்கூறிஞர். இதனுனே அஃதொத்திலவாயின் பின்னும் ஆராய்க வென்பதாஉம் பெற்றும்.

(தெ – ப – ரை) — ஒற்று – (ஒற்றரை ஆளுமிடத்து) மற்றே ரொற்றீன, உணராமை – அறியாதிருக்கும்படி, ஆள்க-ஆளக்கட வர், (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களுள்), உடன்மூவர் - (ஒரு பொருண்மேல் வேறுவேறு விடப்பட்ட) மூவருடைய, சொல்– சொற்களும், தொக்க – (பயனுல்) ஒத்திருக்குமாயின், தேறப் படும் – (அப்பொருள் மெய்யென்று) தெளியப்படும்.

589. Let a king employ spies so that one may have no knowledge of the other; and when the information of three agrees together, let him receive it.

கo. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற் புறப்படுத்தா ஒகு மறை.

(பரி - ரை.) எ-து,—மறைக்தவை அறிக்து கூறிய ஒற்றின்கட் செய் யுஞ் சிறப்பிணே அரசன் பிறாறியச் செய்யாதொழிக; செய்தாஞயின் தண் னகத்து அடக்கப்படும் மறையைத் தானே புறத்திட்டாஞம், எ-று.

மறையாவது அவெடுற்றனுயதாஉம், அவன் கூறியதாஉ மாம். கிறப் புப்பெற்ற இவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென் றும் வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தா ஞகுமென் மூர். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒற்றனாயாளுமாறும், அவரான் கிகழ்க் தன அறியுமாறும், அறிக்தாற் கிறப்புச்செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ரை.)—ஒற்றின்கண் - (இரக்சியங்களே அறிக்து சொல்லிய) ஒற்றனிடத்துச்செய்யும், சிறப்பு-சிறப்பை, அறிய-(பிறர்) அறிய, செய்யற்க - செய்யா திருக்கக்கடவன்; செய்யின் -செய்வானயின், மறை - (தன்னுள் அடக்கப்படும்) இரக்சியங் களே, புறப்படுத்தான் ஆகும் - (தானே) வெளிப்படுத்தினவண் ஆவான்.

590. Let not a king publicly confer on a spy any marks of his favor; if he does, he will divulge his own secret.

சு-0-ம். அதி—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம் மெலிதலின்றி விஃனசெய்தற்கண் கௌர்ச்சி யுடைத் தாதல். ஒற்றரான் சிகழ்ந்தன அறிந்து அவற்றிற்கேற்ற விஃன செய்வா தூக்கு இஃது இன்றியமையாமையின், ஒற்றுடவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. உடைய ொனப்படுவ தூக்க மஃ தில்லா ருடைய துடையரோ மற்று. (பரி-ரை.) எ - து,—ஒருவரை உடையரென்று சொல்லச் சிறக்தது ஊக்கம்; அவ்சூக்கமில்லாதார் வேறுடையது தானும் உடையராவரோ ஆகார், எ-று.

வேறுடையதென்றது – முன்னெய்திரின்ற பொருகோ. உம்மை விகார த்தாற் ரெக்கது. காக்கும் ஆற்றல் இலராகவின், அதுவும் இழப்பளென்ப தாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—உடையர் எனப்படுவது (ஒருவரை)உடை யவரென்று சொல்லு தற்குச் சிறுக்கது, ஊக்கம் - மனவெழுச்சி யாம்; அஃ து இல்லார்-அம்மனவெழுச்சி பில்லாதவர், மற்றுடை யது - வேறுடைத்தா பிருக்ததை, உடையரோ - தாம் உடைய சாவரோ (ஆகார்.)
- 591. Energy marks out the man of property; as for those who are destitute of it, do they (really) possess what they possess?
 - உ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை நில்லாது கீங்கி விடும்.

(படு-கை.) எ-து,—ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு கிஃவின்றஉடை மையாவது; மற்றைப் பொருளுடைமை கிஃவில்லாது கீத்கிப்போம், எ-து.

் உள்ளம்—ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்தப் பண்பாகலின், அதற்கு கில்லிற்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேருய் அழிதன்மாலேத்தாகலின் அதற்கு கில் கில்லாமையுங் கூறிஞர்; கூறவே, அஃது உடைமை அன்றென் பது பெறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—உள்ளம்உடைமை-(ஒருவனுக்கு) ஊக்கம் உடைமையே, உடைமை - (நிஃபெற்ற) உடைமையாம்; பொரு ஞாடைமை - மற்றைப்பொருளுடைமையானது, நில்லாது - நிஃவ பெருமல், நீங்கிவிடும் - நீங்கிப்போம்.

592. The possession of (energy of) mind is true property; the possession of wealth passes away and abides not.

க. ஆக்க மிழக்தேமென் நல்லாவா ரூக்க மொருவக்தங் கைத்துடை யார்.

(பரி - ரை.) எ-து,—இழக்தாராயினும் யாம்கைப் பொருளேயிழக்தே மென்று அலமரார் கிலேபெற்ற ஊக்கத்தைக் கைப்பொருளாக அடையார், எ-து.

ஆக்கம்—ஆகுபெயர். ஒருவர்தமாயவூக்கமென்க. கைத்து—கையகத் தாயபொருள்: ''கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்'' என் முர் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(தெ-ப-னா.)—ஒருவாகம் - நிலேபெற்றதாகிய, ஊக்கம்-மன வுறுதியை, கைக்து-கைப்பொருளாக, உடையார் - உடையவர்

- (இழந்தாராயினும்), ஆக்கம்-கைப்பொருளே, இழந்தேம் என்று-இழந்தோமென்று, அல்லாவார்-மனஞ்சுழலார்.
- 593. They who are possessed of enduring energy will not trouble themselves saying, "we have lost our property."
 - ச. ஆக்க மதர்வினுய்ச் செல்லு மசைவிலா வூக்க முடையா ஹழை.
- (பரி-கை.) எ-து,— அசைவில்லாத ஊக்கத்தை உடையான்மாட்டுப் பொருள் தானே வழிவினவிக்கொண்டு செல்லும், எ-று.

அசைவின்மை— இபிக்கண் முதலியவற்றுற் றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பார், அதர்விஞய்ச் செல்லுமென்றுர். எய்திரின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாய ஆக் கஞ் சிறந்ததென்பது இவைகான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப-ரை.)—அசைவு இலா அசைவில்லாத, ஊக்கம் உடையாது நை - மனத்திட்ப முடையவனிடத்தே, ஆக்கம் -பொருளானது, அதர்வினுப் - வழிகேட்டிக்கொண்டு, செல்லும்-போம்.
- 594. Wealth will find its own way to the man of unfailing energy.
 - டு. வெள்ளத் தனேய மலர்கீட்ட மாக்தர்தம் முள்ளத் தனேய துயர்வு.

(பரி-கொ.) எ-து,—கின்ற கீரினளவினவாம் கீர்ப்பூக்களின் தாளினது கீளங்கள், அதுபோல் மக்கள்தம் ஊக்கத்தளவினதாம் அவருயர்ச்சி, எ-று.

மலர்-ஆகுபெயர். கீர் மிக்கதுணேயும் மலர்த்தாள் கீளுமென்பது பட வெள்ளத்தணேயவென்றுர். இவ்வுவமை ஆற்றலான் ஊக்கமிக்கதுணேயும் மக்களுயர்வ சென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் - பொருள் படைகளான் மிகுதல்.

- (தெ-ப-ரை.)— மலர்-ரீர்ப்பூ வின் காம்புகளினது, ரீட்டம்-ரீளம், வெள்ளத்து அனேய-(நின்ற) ரீரளவினவாம்; (அதுபோல்) உயர்வு – உயர்ச்சியாது, மார்தர்தம்-மனிதரது, உள்ளத்து அனே யது-மனவுறு தியின்ளவினதாம்.
- 595. The stalks of water-flowers are proportionate to the depth of water; so is mens' greatness proportionate to their minds.
 - சு. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது தள்ளினுக் தள்ளாமை நீர்த்து.
- (பாரி கா.) எ தா,—அரசராயிஞர் கருதாவதெல்லாம் தம்முயர்ச்சி யையே கருதுக; அவ்வுயர்ச்சி பால்வகையாற் கூடிற்றில்ஃயோயினும், அக் கருத்துத் தன்னாமை சீர்மையுடைத்து, எ-று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பானமையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவ ழியுக் தாளாண்மையிற் றவறின்றி கல்லோராற் பழிக்கப்படாமையின், தள் னா வியற்கைத் தென்பதாம். மேல் 'உள்ளத்தினயதையர்வு' என்றதினயே வற்புறுத்தியவாறு.

- (தெ ப ரை.)—உள்ளுவது எல்லாம் (அரசரானவர்) கிஃனப்பதெல்லாம், உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே, உள்ளல்-கிஃனக்கக்கடவர்; அது - அவ்வுயர்ச்சியானது, தள்ளினும் - (விதி வகையினுலே) கூடாமற் போயினும், தள்ளாமைகீர்த்து - (அக் கிஃனப்பு) தள்ளாமைக்குணமுடையதாம்.
- 596. In all that a king thinks of, let him think of his greatness, and if it should be thrust from him (by fate), it will have the nature of not being thrust from him.
 - எ. திதைவிடத் தொல்கா ரூரவோர் புதையம்பிற் பட்டுப்பா னே ஐங் களிறு.

(பெடு - கொ.) எ - து,—களிற புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத் துத் தளராது தன்பெருமையை நிலேநிறுத்தும்; அதுபோல, ஊக்கமுடை யார் தாம்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தவிடத்துத் தனராது தம் பெருமையை நிலேநிறுத்துவர், எ-று.

புதை—அம்புக்கட்டு. பன்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டெ னத் திரிந்துரின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பானேறுதல் உரவோரு டனும், சென்றியைந்தன. தன்ளினும் தவருது உள்ளியதுமுடிப்படுக்ப தாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி கூறப்பட் டது.

(தெ-ப-ரை.)—களிறு - யானே, புதைஅம்பின் - கட்டாகிய அம்பினுலே, பட்டு - (புண்) பட்டவிடத்து, பாஹோன்றும்-(தள சாமல்தன்) பெருமையை நிலேநிறுத்தும்; (அதுபோல), உரவோர்-மனவெழுச்சியையுடையவர், சிதைவிடத்து, - (தாம் நிணேத்த உயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்து, ஒல்கார் - தளராமல் தம்பெ ருமையை நிலேநிறுத்துவார்.

597. The strong minded will not faint, even when all is lost; the elephant stands firm, even when wounded by a shower of arrows.

அ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(பெடு - கொ.) எ - து,—ஊக்கமில்லாத அரசர் இவ்வுலசத்தாருள் யாம் வண்மையுடையேமென்று தம்மைத் தாமதித்தீலப் பெருர், எ-று.

ஊக்கம் இல்ஃலயாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு இவை முறையே இலவாம் ஆகலின், செருக்கெய்தாரென்மூர். கொடை வென்றி யிஞைய இன்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலஞைகாமையின், தன்மையாற் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—உள்ளம் இலாதவர் மனவெழுச்சியில்லாத அரசர், உலகத்து - இவ்வுலகத்தாருள், வள்ளியம் என்னும்-வண் மையையுடையமென்று (தம்மைத்தாமே மதிக்கும்), செருக்கு -மதிப்பை, எய்தார் - பெருர்.
- 598. Those who have no (greatness of) mind, will not acquire that joy of saying in the world, "we have exercised liberality."
 - கூ. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யாண வெருஉம் புலிதாக் குறின்.
- (பெடு கொ.) எ-து,—எல்லாவிலங்கினும் தான் பேருடம்பினது, அது வேயும் அன்றிக் கூரியகோட்டையும் உடையதாயினும், யாணே தன்ணேப் புலியெதிர்ப்படின் அதற்கஞ்சும், எ-று.

பேருடம்பான் வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய்வலி யுங் கருவிச் சிறப்பும் உடைத்தாயினும் யாகு ஊக்கமின்மையான் அஃது டைய அதற்கு அஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச் சிறப்பும் உடையராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அஃதுடைய அரசர்க் கஞ்சுவரென்பது தோன்ற சின்றமையின், பிறிதுமொழிதல்.

- யான யானேயானது, பரியது (எல்லாமிருகங்களினும்) பெரியஉடம்பையுடையது, (அதுவும்அன்றி) கூர்ங்கோட்டது -கூர்மையான கொம்புகளேயுமுடையது, ஆயினும் - ஆணும், புலி - புலியானது, தாக்குறின் - (தன்னே) எதிர்ப்படின், வெரு உம் - (அதற்கு) அஞ்சும்.
- 599. Although the elephant has a large body, and a sharp tusk, yet it fears the attack of the tiger.
 - கo. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதில்லார் மாமக்க ளாதலே வேறு.
- (படி கொ.) எ து,—ஒருவற்குத் திண்ணியஅறிவாவது ஊக்கமி குதி; அவ்லுக்கமிகு தியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்; சாதிம ரங்களோடு இம்மரங்களிடை வேற்றுமை வடிவு மக்கள்வடிவே, பிறி தில்லே, எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல் ''உரனென்னுக் தோட்டியான்'' என்பதனு னுமறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள கல்லறிவுந் காரி யமுயற்கியும் இன்மைபற்றி மரமென்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்பாடின் மைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றுக் கூறிஞர். பயன் பழமுதலியவும், தேவர்கோட்டம், இல்லம், தேர், காவாய்கட்கு உறப்பாதலும் முதலிய. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உரம்-திடமான அறிவாவது, உள்ளவெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம்; அஃது - அதனே, இல்லார் - இல்லாதவர், மரம் - [மனிதராகார்] மாங்களாவார்; வேறு - (சாதிமாங்களோடு இம்மாங்களிடத்து) வேற்றுமை, மக்கள் ஆதலே – மணிதவடிவாயிருக்கையே, [வே றில்லே.]

600. Energy is mental wealth; those men who are destitute of it are only trees in the form of men.

சூக-ம். அதி—மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்க முடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதல்கோக்கி, இஃதாக் கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. குடியென்னுங் குன்மு விளக்க மடியென்னு மாசூர மாய்க்து கெடும்.

(பெரி - கை.) எ - து,— தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவிளக்கு ஒரு வன் மடியாகிய இருள் அடர நந்திப்போம், எ-று.

உலகாடையுள்ள துணேயும் இடையருது தன்னுட்பிறர்தாரை விளக் குதலின் குடியைக் குன்றுவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருத லின் மடியை மாசென்றும், அஃது ஏனேயிருள்போலாது அவ்விளக்கத் தைத் தான்அடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாசூர மாய்ந்து கெடு மென்றுங்கூறிஞர். கெடுதல் – பெயர்வழக்கமும் இல்லேயாதல்.

- (தெ ப ரை.) குடிஎன்னுங் குன்முவிளக்கம் (தான் பிறந்த) குடியாகிய கெடாத விளக்கானது, மடிஎன்னும்மாசு -(ஒருவனது) சோம்பலாகிய இருளானது, ஊர - அடர, மாய்க் துகெடும் - கெட்டுப்போம்.
- 601. By the darkness, of idleness, the indestructible lamp of family (rauk) will be extinguished.
 - உ. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக் குடியாக வேண்டு பவர்.

(பரி - கை) எ - து,— தாம் பிறக்த குடியை மேன்மேலுயரும் கற் குடியாக வேண்டுவார் மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழு குக, எ-று.

முயற்கியோடென்பத அவாய்கில்யான் வந்தது. நெருப்பிற்கொடி யது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றுற்போல மடியிற்றியது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னுனே கூறி ஞர். அங்ஙனங்கருதியதலோக் கடிக்து முயன்றெழுகவே தாமுயர்வர், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைக் குடியாகவேண்டுபவரென்றுர். அங்ஙனம் ஒழுகாக்காற் குடியழியுமென்பது கருத்து. இனி மடியாவென் பதனே வினேயெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுகுக வென்று உரைப்பாருமுனர்.

- (தெ ப ரை.)—குடியை (தாம்பிறக்த) குடியை, குடி ஆக – (மேன்மேலுயரும்) கற்குடியாக, வேண்டுபவர் - விரும்பு வோர், மடியை – சோம்பில், மடிஆக-சோம்பலாகவே (கிளேத்து), ஒழுகல் - (முயற்கியோடு) கடக்கக்கடவர்.
- 602. Let those, who desire that their family may be illustrious, put away all idleness from their conduct.
 - க. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறக்த குடிமடியுக் தன்னினு முக்து.

(பரி-கை.) எ-து,—விடத்தகுவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண் டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிறக்தகுடி அவன்தன்னினும் முக்துற அழி யும், எ-து.

அழிவு தருவதனே அகத்தே கொண்டொழுகுதலின் பேதையென்றும், அவஞற் புறக்தாப்படுவதாகலின் குடி தன்னினு முக்துற அழியுமென்றுங் கூறிஞர். ஆக்கத்திற் பிற்படினும் அழிவின் முற்படு மென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—மடி-மடிக்கத்தகு வதாகிய, மடி-சோம்ப ஆ, கொண்டு - (தன்னுள்ளே) கொண்டு, ஒழுகும் – கடக்கும், பே தை-அறிவில்லாதவன், பிறக்த – தான்பிறக்த, குடி – குடியான து, தன்னினும் – அவனினும், முக்து – முற்பட, மடியும் – அழியும்.
- 603. The (lustre of the) family of the ignorant man, who acts under the influence of destructive laziness will perish, even before he is dead.
 - ச. குடிமடிக்**த** குற்றம் பெருகு மடிமடிக்**து** மாண்ட வு*ஞற்றி* லவர்க்கு.

(படி - கை.) எ-து,— மடியின்கண்ணே வீழ்தலாற்றிருக்கிய முயற்சி யிலராயிஞர்க்கு குடியும் மடிக்து குற்றமும் பல்கும், எ-று.

மடிக்தெனத் திரிக்து கின்ற விணேயெச்சம் இலவரென்னுங் குறிப்பு விணப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க்கூறப. இவை கான்கு பாட்டானும் மடியின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.) — மடி - சோம்பலிலே, மடிக்து - வீழ்தலால், மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு-திருத்தமாகிய முயற்சி யில்லாதாச் க்கு, குடி - குடியும், மடிக்து - கெட்டு, குற்றம் - குற்றங்களும், பெருகும் - பல்கும்.

- 604. Procrastmation, forgetfullness, idleness, and sleep these four things form the ship which is desired by those who are destined to destruction.
 - டு. நெடுகீர் மறவி மடி துயி ணைகுங் கெடுகீரார் காமக் கலண்,

(பரி-கை.) எ-து,---மடியும், விரைந்துசெய்வதனே கீட்டித்துச்செய்யும் இயல்பும், மறப்பும், தயிலும் ஆகிய இக்கான்கும் இறக்கும் இயல்பிணே யுடையார் விரும்பி யேறும் மசக்கலம், எ-று.

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுள்கோக்கி இடைஙின்றது. கெடுமை யாகிய காலப்பண்பு அதன்கண் கிகழ்வதாய செயன்மே னின்றது. கால கீட்டத்தையுடைய செயன் முதன்மூன்றும் தாமதகுணத்திற் ரேன்றி உடன் கிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்கும் இயல்பு-நாளுலத்தல். இவை தன்புறு கீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் தண்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாளு கைக்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பி யேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங் கலத்தினேயொக்கு மென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காம க்கலைனன்னுஞ் சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப் பூணும் ஆபாணமென்றுரைப்பாரு முளர்.

(தெ - ப - டை.)—மடி - சோம்பலும், கெடுகீர் - (விடைவிற் செய்தற் குரியவைகளே) கீட்டித்துச்செய்யுங் குணமும், மறவி -மறதியும், துயில் - நித்திரையும், கான்கும் - ஆகிய இக்கான்கும், கெடுகீரார் - இறக்குமியல்பினேயுடையவர், காமக்கலன் - விரும்பி யேறு மரக்கலமரம்.

605. Idleness, procrastination, forgetfulness, and sleep, these four things, form the vessel which is desired by those who are destined to destruction.

சு. பழயுடையார் பற்றமைக்தக் கண்ணு மடியுடையார் மாண்பய னெய்த லரிது.

(படு - கை.) எ-து,—கிலமுழுதம் ஆண்டாரது செல்வம் தானே வக் தெய்தியவிடத்தும் மடியுடையார் அதனுன் மாண்ட பயணே பெய்துத வில்**லே. எ-று.**

உம்மை எய்தாமை விளக்கிரின்றது. மாண்பயன் – பேரின்பம். அச் செல்வம் அழியாமற் காக்கும் முயற்சி பின்மையின் அழியும், அழியவே, தம் துன்ப கீங்காதென்பதாம். இதற்கு ரிலமுழுதும் உடைய வேக்தர் தூணையாதல் கூடியவிடத்தும் என்றுரைப்பாரு முளர்.

(தெ – ப – ரை.) — படிஉடையார் – நிலமுழுமையும் ஆண்ட அரசரது, பற்று – செல்வமானது, அமைந்தக்கண்ணும் – (தானே வந்து) சேர்ந்தவிடத்தும், மடிஉடையார் – சோம்பலுடையவர், மாண்பயன் – (அதனுல்) பெரும்பயீன, எய்தல்அரிது - அடைத வில்ஃல.

606. It is a rare thing for the idle, even when possessed of the riches of kings who ruled over the whole earth, to derive any great benefit from it.

ன. இடிபுரிக் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிக்**து** மாண்ட வுஞற்றி லவர். (பரி - கொ.) எ-து,—மடியை விரும்புதலான் மாண்ட முயற்கியில் லாதார் தம் கட்டார்முன் கழறுதலே மிகச்செய்து அதனுற் பயன் காணு மையின் பின் இகழ்க்துசொல்லுஞ் சொல்லேக்கேட்பர், எ-று.

இடியென்னும் முதனிலேத்தொழிற்பெயரான், கட்டாரென்பது பெற் மும். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிக் தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு சொல்லும் ஆற்றலின்மையின், கேட்பரெ ன்றுர்.

- (தெ ப டை) மடிபுரிக்து சோம்பஃவிரும்புகலால், மாண்ட – சிறக்த, உஞற்று இலவர் – முயற்சியில்லாதவர், இடிபுரி க்து – (தம்கட்பினர்) கண்டித்துப் புத்திசொல்லி, (அதனுற்பயன் காணுமையினுல்) எள்ளும்சொல் – (பின்) இகழுஞ்சொல்லே, கேட் பர் – கேட்பார்கள்.
- 607. Those who through idleness, do not engage themselves in dignified exertion, will subject themselves to rebukes and reproaches.
 - அ. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் ணென்னர்க் கடிமை புகுத்தி விடும்.
- (பெடு கை.) எ-து,—மடிபினது தன்மை குடிமை உடையான் கண் ணே தங்குமாயின், அஃது அவணேத் தன்பகைவர்க்கு அடியஞக்தன்மையை அடைவித்துவிமேம், எ-று.

. மடியினது தன்மை - காரியக்கேம். குடிமை - குடிசெய்தற்றன்மை. அஃது அதனோயுடைய அரசன்மேற்றுதல், தன்னென்னர்க்கென்றதனுன், அறிக. அடியஞுக்தன்மை - தாழ்க்துகின்று ஏவல்கேட்டல். இவைகான்கு பாட்டானும் மடிமைக்குற்றங்கள் கூறப்பட்டன.

- (தெ- ப டை) மடிமை சோம்பற்றன்மையானது, குடிமைக்கண் குடிமையுடையஅரசனிடத்தே, தங்கின் தங்குமா யின், (அது) தன்ஒன்னர்க்கு - தன்பகைவர்க்கு, அடிமை - அடி யண்த்தன்மையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும்.
- 608. If idleness take up its abode in a king of high birth, it will make him a slave of his enemies.
 - கூ. குடியாண்மை யுள்வக்க குற்ற மொருவன் மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.
- (படு-கை) எ-து,— ஒருவன் தன் மடியாளுக்தன்மையை ஒழிக்கவே, அவன்குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வக்த குற்றங்கள் கெடும், எ-று.

மடியாளுக்கன்மை - மடியுடைமைக் கேதுவாய தாமதகுணம். குடியாண்மை யென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வக்க குற்ற மென்றது மடியான்அன்றி மூன் இன பிறகாரணங்களான் கிகழ்க்கவற்றை. அவையும் மடியாண்மையை மாற்றி முயற்சியுடையஞக கீங்குமென்ப தாம்.

- (தெ-ப-ரை.)— ஒருவன் மடி ஆண்மை ஒருவன் சோம்பில் ஆளுந்தன்மையை, மாற்ற - ஒழிக்கவே, குடி - (அவனது) குடி யுள்ளும், ஆண்மையுள் - ஆண்தன்மையுள்ளும், வந்தகுற்றம் -வந்தகுற்றங்கள், கெடும் - கெட்டுப்போம்.
- 609. When a man puts away idleness, the reproach which has come upon himself and his family will disappear.
 - கo. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளக்தான் ருஅய தெல்லா மொருங்கு.
- (பரி ரை.) எ து,— தன்னடியளவானே எல்லாவுலகையும் அளக்த இறைவன் கடக்த பரப்பு முழுதையும் மடியிலாத அரசன் முறையான அன்றி ஒருங்கே யெய்தும், எ-று.

அடியளக்தானென்றது வாளா பெயராப் கின்றது. தாவியதென்பது இடைக்குறைக்து கின்றது. எப்பொழுதும் விணேபின்கண்ணே முயறலின், இடையீடின்றி பெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் மடியி லாதான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—மடிஇலா சோம்பலில்லாத, மன்னவன் அரசன், அடி – (தன்) அடியினது அளவினைலே, அளக்தான்–(எல் லாவுலகங்களேயும்) அளக்தகடவுள், தாயது எல்லாம் – கடக்த உலகவிரிவு முழுவதையும், ஒருங்கு – ஒருசோ, எய்தும்–அடை வான்.
- 610. The king who never gives way to idleness will obtain entire possession of (the whole earth) passed over by Him who measured (the worlds) with His foot.

சுஉ - ம். அதி—ஆள்விணயுடைமை.

அஃதாவதை இடைவிடாத மெய்ம்முயற்கி உடையஞ்தல். இஃது ஆளும் கிணேயெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினே முயற் கியான் அன்றி ஆளப்படாமையின், இது மடியின்மையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

க. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும் பெருமை முயற்சி தரும்.

(பிடுகை.) எ-து,—தம்சிறமை கோக்கி காம் இவ்வினே மூடித்தலரு மையுடைத்தென்றுகருதித் தளராதொழிக; அது முடித்தற்கேற்ற பெரு மையைத் தமக்கு முயற்சி யுண்டாக்கும், எ-று.

சிறுமைகோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதற்னும், விணேமுடி த்தலென்பது அதிகாரத்தானும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம் பெரியராவர், ஆகலே, அரியனவும் எளிதின் முடியுமென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—அருமைஉடைத்து என்று (தமது சிறுமை கோக்கி நாம் இத்தொழிஸ் முடித்தல்) அருமையையுடைதென்று நினேத்து, அசாவாமைவேண்டும் - தளராதிருக்கவேண்டும்; பெரு மை - (அத்தொழிஸ் முடித்தற்கு ஏற்ற) பெருமையை, முயற்சி-முயற்சியானது, தகும் - (தமக்கு) உண்டாக்கும்.
- 611, Yield not to the feebleness which says, "this is too difficult to be done;" labour will give the greatness (of mind) which is necessary to do it.
 - உ. விணக்கண் விணகெட லோம்பல் விணக்குறை தீர்க்தாரிற் றீர்க்தன் அலகு.
- (பரி ரை.) எ-து,—வின்யாகிய குறையைச் செய்யாதவிட்டாளை உலகம் விட்டது; அதனுற் செய்யப்படும் விணக்கண் தவிர்க்கிருத்தவே ஒழிக, எ-து.
- குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது 'பயக்குறை **யில்ஃத்தாம்** வாழுகாளே'' என்பதனுதுமறிக. இதற்கு விண்செய்யவேண்டுக் குறையை நீக்கிஞரின் நீக்கிற்றென் அரைப்பாருமுளர்.
- (தெ-ப-டை)—உலகு உலகமானது, விணக்குறை-தொழி லாகியகுறையை, தீர்க்தாரின்-செய்யாதுவிட்டவரை, தீர்க்கன்று-விட்டது; (அதலை) விணக்கண் - (செய்யத்தகும்) தொழிவி னிடத்தே, விணகெடல் - செயலற்றிருக்கையை, ஓம்பல் - ஒழி யக்கடவன்.
- 612. Take care not to give up exertion in the midst of a work; the world will abandon those who abandon their unfinished work.
 - டை. தூளாண்மை பென்னுக் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே வேளாண்மை பென்னுஞ் செருக்கு.
- (பரி ரை.) எ து,—முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்க்த குணத்தின்கண்ணே கிஃபெற்றது எல்லார்க்கும் உபகாரஞ்செய்தலெண் ஹும் மேம்பாடு, எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்கியுடையா**ொன்** பார் அவ்வக்கு**ணங்கண்**மேல்வைத்தும், அது பிறர்மாட் டில்லேயென்பார் தன்கிற்றேயென்றுங் கூறிஞர். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்ப**ட்டது.**

- (தெ-ப-னா.)—வேளாண்மை என்னும் செருக்கு (யாவர் க்கும்) உபகாரஞ் செய்தலென்னு மேம்பாடானது, தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் - முயற்சியென்னும் உயர்ந்தகுணத்தி னிடத்தே, தங்கிற்று - கிலேபெற்றது.
- 613. The lustre of munificence will dwell only with the dignity of laboriousness or efforts.

- ச. தூளாண்மை மில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை வாளாண்மை போலக் கெடும்.
- (பரி ரை.) எ து,—முயற்சி யில்லாதவன் உபகாரியாக் தன்மை படைகண்டால் அஞ்சும் பேடி அதனிடைத் தன்கையில் வாண் ஆளுதற் றன்மைபோல இல்லேயாம், எ-று.

ஆனென்பது முதனிலேத்தொழிற்பெயர். பேடி வாண்ப் பணிகோடற் கருத்துடையளாயினும் அது தன்அச்சத்தான் முடியாதவாறுபோல முயற் கியில்லாதான் பலர்க்கும் உபகரித்தற் கருத்துடையளுயினும் அது தன் வறுமையான் முடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாற் செய்யும் ஆண்மையென் றுரைப்பாருமுளர். இதனை அஃதில்லாதானது குற்றுக் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப டை.)—தாளாண்மை இல்லாதான் முயற்சியில் லாதவன், வேளாண்மை - உபகாரியார்தன்மையானது, பேடி -(சேணேயைக்கண்டால் அஞ்சும்) பேடியானவள், கைவாள் ஆண் மைபோல - (அச்சேணேயிடத்தே) கையில்வாளே ஆளுதற்றன் மைபோல, கெடும் - இல்ஃயாம்.
- 614. The liberality of him, who does not labour, will fail, like the manliness of a hermaphrodite, who has a sword in its hand.
 - டு. இன்பம் விழையான் விணேவிழைவான் றன்கேளிர் துன்பர் துடைத்தூன்றுக் தூண்.
- (படு கொ.) எ து,—தனக்கின்பத்தை விரும்பாணுகி விண்முடித்த லேயே விரும்புவான் தன்கேளிராகிய பாரத்தின் தன்பத்தின் கீக்கி அத னேத் தாங்குக் தாணும், எ-று.
- இஃது ஏகதேசவுருவகம். ஊண்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல் "மத கேஸ்பாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்கு" என்பதனுறைமறிக. சுற்றத்தார் கட்டாரது வறுமையுக்தீர்த்து அவர்க்கு ஏமஞ்செய்யும் ஆற்றலே யுடையஞ மெனவே, தன்னேக் கூறவேண்டாவாயிற்று. காரியத்தை விழையாது கார ணத்தை விழைவான் எல்லாப்பயனு மெய்துமென்றதனுல், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாதும் எய்தானென்பது பெற்ரும். இதனுல் அஃதேடையானது கன்மை கூறப்பட்டது.
- (தெ ப டை.) இன்பம்விழையான் (தனக்கு) இன்பத் தை விரும்பாதவறுகி, விணேவிழைவான் – தொழில்முடித்தலேயே விரும்புவோன், தன்கேளிர் – தன்சுற்றத்தாரது, துன்பம் – துன் பத்தை, துடைத்து – போக்கி, ஊன்றும் – (குடும்பபாரத்தைத்) தாங்குவதாகிய, தூண் – தூணும்.
- 615. He who desires not pleasure, but desires labour, will be a pillar to sustain his relations, wiping away their sorrows.

- கு. முயற்சி இருவினே யாக்கு முயற்றின்மை பின்மை புகுத்தி விடும்.
- (பரி ரை.) எ து,—அரசர்மாட்டுளதாய மூயற்சி அவரது செல் வத்திண் வளர்க்கும்; அஃதில்லாமை வறுமையைஅடைவித்துவிடும், எ-று.

செல்வம்-அறுவகை அங்கங்கள். வறுமை - அவற்ருன் வறியராதல். அதனேயடைவிக்கவே, பகைவரான்அழிவரென்பது கருத்து.

- (தெ-ப-னா.)—முயற்கி-(அரசரிடத்து உண்டாகிய) முயற்கி யானது, திருவினே - (அவரது) செல்வத்தை, ஆக்கும் - வளர்க் கும்; முயற்று இன்மை-அம்முயற்கியில்லாமையானது, இன்மை-வேறுமையை, புகுத்திவிமெ - அடைவித்துவிமெம்.
 - 616. Labour will produce wealth; idleness will bring poverty.
 - எ. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் *முளுளா டாமணியி ஞள்,*

(பரி-ரை.) எ-து,—கரியசேட்டை ஒருவன் மடியின்கண்ணே உறை யும்; திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணே உறையுமென்று சொல் லுவர் அறிக்தோர், எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனுய முகடிமே லேற்றப்பட்டத. மடி யும் முயற்சியும் உடையார்மாட்டு கிஃவைை அவைதம்மேல் வைத்துக் கூறி ஞர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ்விருமைக்கும் ஏது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—மாமுகடி-கரியமூதேவியானவள், மடி (ஒரு வனது) சோம்பலினிடத்தே, உளாள் - இருப்பாள்; தாமரையி ஞன் - சீதேவியானவள், மடி இலான் - சோம்பலில்லாதவனது, தாள் - முயற்சியினிடத்தே, உளாள்-இருப்பாள், என்ப - என்று சொல்லுவர் (அறிவுடையோர்.)
- 617. They say that the black Múdévi (the goddess of adversity) dwells with laziness, and that Latchmi (the goddess of prosperity) dwells with the labour of the industrious.
 - அ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிக் தாள்**வினே யின்மை** பழி.
- (பெடு கொ.) எ-து,—பயணத் தருவதாய விதியில்லாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது; அறியவேண்டுமவற்றைஅறிக்து விண்செய்யாமையே பழியா வது, எ-று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின. தெய்வம் இயையாவழி ஆள்விணே யுடைமையாற் பயனில்ஃபைன்பாரை கோக்கி, உலகம் பழவிண்பற்றிப் பழியாது ஈண்டைக் குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்முர். அதனைல் விடாது முயல்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

- (தெ ப ரை.)—பொறிஇன்மை (பயினத்தருவதாகிய) விதியில்லாமை, யார்க்கும்-யாவர்க்கும், பழிஅன்ற-பழியாகாது; அறிவுஅறிந்து - அறியவேண்டுமவைகளே அறிந்து, ஆள்விணே இன்மை - தொழில்செய்யாமையே, பழி - பழியாகும்.
- 618. Adverse fate is no disgrace to any one; to be without exertion and without knowing what should be known, is disgrace.
 - கூ. தெய்வத்தா ஞகா தெனினு முயற்சிதன் மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(பாரி - கொ.) எ-தா,—முயன்ற விணே பால்வகையோற் கருதிய பயணேத் தாராதாயினும் முயற்சி தனக்கிட்மாய உடம்பு வருக்கிய வருத்தத்தின் கூலியனவு தரும், பாழாகாது, எ-ஹு.

தெய்வத்தாளுயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயீணத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகல் இன்மையின், தெய்வகோக் செயிராது முயல்கவென்பது கருத்து.

- (தெ-ப-டை.)—தெய்வத்தான் (முயற்கி செய்ததொழில்) விதிவகையால், ஆகாது எனினும் - (கருதியபயணேத்) தாராதாயி ஹும், முயற்கி - முயற்கியானது, தன்மெய் - தனக்கிடமாகிய உடம்பு, வருத்தக்கூலி தரும் - (வருக்திய) வருத்தத்தின் கூலி யனவுதரும் [பாழாகாது.]
- 619. Although it be said that, through fate, it cannot be attained, yet labour, with bodily exertion, will yield its reward.
 - க**0. ஊ**ழையு முப்பக்கங் காண்பை ரூஃவின்றித் தாழா தாஞெற்று பேவர்.

(படு-கொ.) எ-து,—பயணே விலக்குவதாய ஆழிணயும் புறங்காண்பர் அவ்விலக்கிற் கிளேயாது விணேயைத் தாழ்வற முயல்வார், எ-று.

தாழ்வறு தல் - சூழ்ச்சியினும், வலி முதலிய அறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறு தல். ஊழ் 'ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாமையின் பலகான் முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார், உப்பக்கங்காண்புரென்றுர். தெய்வத்தான் இடுக்கண்வரினும் முயற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—ஊறையும் (பயணேவிலைக்குவதாகிய) விதி பையும், உப்பக்கங்காண்பர்-புறங்காண்பர், உஃவைஇன்றி - (அவ் விலைக்கிற்கு) இளேயாமல், தாழாது - குற்றமற, உஞற்றுபவர் -(தொழில்) முயல்வோர்.
- 620. They who labour on, without fear and without fainting, will see even fate (put) behind their back.

கூட - ம். அது—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவத வினேயின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தான்ஆக, பொரு ளின்மையான் ஆக, மெய்வருத்தத்தான் ஆகத் தனக்கிமிக்கண் வக்துழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாச முறைமையும் இதனுனே வினங்கும்.

க. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனே யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

(பரி - கை.) எ-து,—ஒருவன் விண்யாற் றனக்கிமிக்கண் வருமிடத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க; அவ்விமிக்கணே மேன்மேலடாவல்லது அம் மகிழ்ச்சிபோல்வது பிறிதில்ஸ்ஆகலான், எ-று.

வின் இனிதுமுடிக்துழி கிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இபிக்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியாண் அதனேத்தள்ளி அக்குறை முடிக்கும் ஆற்றலுடையகும் ஆகலின், அதனோ யருத்தார்வது அஃதொப்பதில் லென்றுர்.

(தெ-ப-டை)—இசெக்கண் - (ஒருவன்னிதியால்தனக்குத்) துன்பமானது, வருங்கால் - வருமிடத்து, ககுக - (அதற்குச்சனி யாமல்) மனமகிழக்கடவன்; அதீண-அத்துன்பத்தை, அடுத்து— மேனுமேலுமாய், ஊர்வது-கெருக்கவல்லது, அஃ தஒப்பது-அம் மகிழ்ச்சிபோல்வது, இல் - (வேறே) இலது (ஆதலால்).

621. If troubles come, laugh; there is nothing like that, to press upon and drive away sorrow.

உ. ஹெள்ளத் தனேய விடும்பை யறிவுடையா ஹெள்ளத்தி ஹெள்ளக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய இடும்பைகளெல் லாம் அறிவுடையவன் தன்னுள்ளத்தான் ஒன்றனே கினேக்க, அத்துணே யானே கெடும், எ-று.

இடும்பையாவதை உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடேயன்றிப் பிறிகில்லேயென் பதாஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீற்குமென்பதாஉம் அறிதல் வேண்டுத வின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தேண்மை தோன்ற உள்ளத்தி துள்ளவென்றுற் கூறிஞர். இவை பிரண்டுபாட்டானும் ஊழிஞன் ஆய இடுக்களுல் அழியாமைக்கு உபாயற் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — வெள்ளத் **து அண்ப** - வெள்ளம்போலக் க**ளையி**ல்லாத, இடும்பை - துன்பமெல்லாம், அறிவுடையான் -அறிவுடையவன், உள்ளத்தின்-உள்ளத்திணுலே, உள்ள-(ஒன்றை) நிணேத்தவளவிலே, கெடும் - கெட்டுப்போம்

622. A flood of troubles will be overcome by the (courageous) thought which the minds of the wise will entertain, even in sorrow.

- டை. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக் கிடும்பை படாஅ தவர்.
- (பரி ரை.) எ-து,—வினேசெய்யுங்கால் அதர்கிடையே வர்த தனடத் திற்கு வருந்தாதவர், அத்தன்பந்தனக்குத் தார் துன்பம் விளேட்பர், எ-று.

வருந்துதல் - இஃனத்து விட கிணேத்தல். மனத் திட்பம் உடையராய் விடா தமுயலவே விணே முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும்; படவே, எல்லா விடும்பையு மிலவா மாகலின், இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ொன்றுர். வருகின்ற பாட் டிர ண்டிலும் இதற்கு இவ்வாறேகொள்க சொற்பொருட்பின் வருகிலே.

- (தெ-ப-ரை.)—இடும்பைக்கு (தொழில் செய்யும்போது அதற்கு நடுவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு, இடும்பை படாதவர் -வருக்தாதவர், இடும்பைக்கு - அத்துன்பத்திற்கு, இடும்பை-துன் பத்தை, படுப்பர் - உண்டாக்குவார்.
- 623. They give sorrow to sorrow, who in sorrow do not suffer sorrow.
 - ச. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற விடுக்க ணிடர்ப்பா குடைத்து.
- (பரி கை.) எ-து,—விலங்கிய விடங்களெல்லாவற்றினுஞ் சகடமீர்க்கும் பக0போல விணேபையெடுத்துக்கொல்குடு உய்க்கவல்லாணே வக்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலே யுடைத்து, எ-று.

மடுத்தவாயெல்லா மென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அள ற்ற நிலமுதலியவாகவும், வினேக்கு இடையூறுகளாகவும் கொள்க. பகடு மருங் கோற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் அரிதினுய்க்குமாறுபோலத் தன்மே ய்வருத்த கோக்காது முயன் றுய்ப்பானென்பார், பகடன்னு னென்றுர்.

- (தெ-ப-னா.)—மடுத்தவாய் எல்லாம் தடைப்பட்டவிடங் களிலெல்லாம், பகடுஅன்னுன் (பண்டியை இழுத்துச்செல்லும்) கடாப்போலத் தொழிலே மேற்கொண்டு செலுத்தவல்லவனே, உற்ற - அடைக்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடர்ப்பாடு - தா னே துன்பப்படுதலே, உடைத்து - உடையதாம்.
- 624. Troubles will vanish [i. e., will be troubled] before the man who (struggles against difficulties) as a buffalo (drawing a cart) through deep mire.
 - **டு. அ**டுக்கி வரினு ம**ழிவி**லா *ஹேழ்ற* விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.
- (படு-கை.) எ-து,—இடை விடாது மேன்மேல் வர்தனவாயினும், தன்னு ள்ளக் கோட்பாடு விடாதான் உற்ற விடுக்கண்டாம் இடுக்கணிலே பட்டுப்போம், எ-று.

் ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலு மடங்க, அசி க்கிவரினுமென்றுர். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மே னின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தெய்வத்தானுயதற் கழியாமை கூறப்பட்டது.

- (தெ ப டை.)—அடிக்கிவரினும் இடைவிடாது மேலு மேலும் வக்தனவாயினும், அழிவுஇலான் - (தன்னுள்ளக் கோட் பாடு) விடாதவனே, உற்ற - அடைக்த, இடுக்கண்-துன்பமானது, இடுக்கண்படும் - (தான்) துன்பத்திலேபடும்.
- 625. The troubles of that man will be troubled (and disappear) who, however thickly they may come upon him, does not abandon (his purpose.)
 - சு. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென் *ளே*ம்புத *றேற்ளு* தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வறமைக்காலத்து யாம் வறிய மாயினேமென்று மன த்தாற் றயருமப்பரோ, செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலே யறியாதார், எ-று.

பெற்றவழி இவருமை கோக்கி அற்றவழியும் அப்பகுதி விடாதாகலின், அல் லற்பாடில்லே யாயிற்று. இதனும் பொருளின்மையான் ஆயதற்கு அழியாமை யும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

- (தெ ப னா.)—பெற்றேம் என்று (செல்வக்காலத்து) இது பெற்றேமென்று, ஒம்புகல் - உலோபஞ்செய்தலே, தேர்ளு தவர் - அறியாதவர், அற்றேம் என்று - (வறுமைகாலத்து) வறி யேமாயினேமென்று, அல்லல் படுபவோ - மனத்தினுலே துன் பப்படுவாரோ.
- 626. Will those men ever cry out in sorrow, "we are destitute," who, (in their prosperity,) give not way to (undue desire) to keep their wealth.
 - **எ**. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்க*த்தைக்* கையா*ரு*க் கொள்ளாதா மேல்.

(படு-டை) எ-து,—நாற்கதியினும் உள்ள உடம்புகள் இடும்பையென்னும் வாளுக்கு இலக்கென்று தெளிக்து, தம்மேல் வக்த இடும்பையை இடும்பையா கக் கொள்ளார் அறிவுடையார், எ-று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு—சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங் காரியப்பெயர் காரணத்தின்மே னின்றது. கையாறென்பது ஒருசொல், இதற்கு ஒழுக்ககெறி யென்று ரைப்பாருமுனர். இயல்பாகக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தெ-ப-ரை.)—மேல் - அறிவுடையார், உடம்பு - தேகமா னது, இடும்பை - துன்பமாகிய வாளுக்கு, இலக்கம் என்று-குறி பிடமென்று தெளிர்து, கலக்கத்தை-தம்மேல்வர்த துன்பத்தை, கையாறு ஆ – துன்பமாக, கொள்ளாதாம் - கொள்ளார்.

- 627. The great will not regard trouble as trouble, knowing that the body is but the butt of trouble.
 - அ. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான் றுன்ப முறுத விலன்.
- (பரி கை) எ-து,—தன் உடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினேயால் இடும்பை எய்துதல் இயல்பென்று தெளிக்கிருப்பான், தன்முயற்கி யாற் றுன்பமுருன், எ-று.

இன்பத்தை விழையினும், இமிம்பையை யியல்பென்னு காக்கக்கருதினும், துன்பம் விளேதலின், இவ்விரண்டுஞ் செய்யாதாணத் துன்பமுறுதல் இலனென் மூர்.

- (தெ ப டை.)—இன்பம் (தன்னுடம்பிற்கு) இன்பமா கைவைகளே, விழையான் – விரும்பானுகி, இடும்பை - (வினேயா ஸ்) துன்பமடைதல், இயல்புஎன்பான் - இயல்பென்று தெளிக் தெருப்பான்,துன்பம் உறுதல் இலன் - (தன் முயற்சியால்) துன்ப மடையான்.
- 628. That man never experiences sorrow, who does not seek for pleasure, and who considers distress to be natural (to man).
 - கூ. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட் டுன்ப முறுத விலன்.

(பரி-கை.) எ-து,—வினேயாற் றனக்கின்பம் வந்துழி அதனே யனுபவியா கின்றே மனத்தான் விரும்பாதான், துன்பம் வந்துழியும் அதனே யனுபவியாகின் றே மனத்தான் வருந்தான், எ-று.

தன்பிம் - மூயற்சியான் வரும் இடுக்கண். இரண்டையும் ஒரு தன்மையா கக்கோடலின், பயன்களு மிலவாயின.

- (தெ-ப-னா.)—இன்பத்தாள் (வினோயினைலே) இன்பம் வந் தவிடைத்தா, இன்பம் - அவ்வின்பத்தை, விழையாதான் - (அனு பவித்தாக்கொண்டே மனத்தால்) விரும்பாதவன், தான்பத்தாள் -தான்பம் வந்தவிடேத்தும், தான்பம் - அத்தான்பத்தை, உறுதல் இலன் - (அனுபவித்தாக்கொண்டே மனத்தால்) அடையான்.
- 629. He does not suffer sorrow in sorrow, who does not look for pleasure in pleasure.
 - க0. இன்னைம யின்ப மெனக்கொளி னசூர்தன் னென்னர் விழையுஞ் சிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து, – ஒருவன் வினேசெய்யு மிடத்து முயற்சியான் வருக் துன்பந்தன்ணயே தனக்கின்பமாகக் கற்பித்துக்கொள்வளுயின், அதனுற் றண் பகைவர் நன்கு மதித்தற் கேதுவாய உயர்ச்சி யுண்டாம், எ-று.

துன்பக்தானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய் மனத்திடை கிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனே மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவின்றி மனமகிழ்ச் கியுடையனுய் அதனுற் செடுடங்கிய வினே மூடித்தேவிடு மாற்றலுடையனு மென் பது கருத்து. இவை நான்கு பாட்டானும் மெய்வருத்தத்தா குயதற்கு அழியா மையும் அதற் குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-னா.)—ஒருவன் தொழில்செய்யுமிடத்து, இன்னைடை-(முயற்சியால் வருக்) துன்பத்தையே, இன்பம் எனக்கொளின்-(தனக்கு) இன்பமாக நிணத்துக்கொள்ளுவானுயின், அதனைல், தன் ஒன்னர் - தன்பகைவர், விழையும் - நன்குமதித்தற்கு ஏது வாகிய, சிறப்பு - உயர்ச்சியானது, ஆகும் - உண்டாகும்.

630. The elevation, which even his enemies will esteem, will be gained by him, who regards pain as pleasure.

அரசியல் முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியல் நடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று தூணயா ய அங்கங்கள் ஆறன சியல்பு முப்பத்தொண்டதுகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக் கொண்டு, அவையாறஞுள்ளும் காவற் சாகாடு கைத்தற்கண் அவ்வரசற் கூண யாய அமைச்சன தியல்பு டத்ததிகாரத்தாற் கூறுவான் ரெடங்கி, முதற்கன் அமைச்சுக் கூறுகின்றுர்.

சுச ம். அதி—அமைச்சு.

அஃதாவ து அமைச்சன து தன்மை : என்ற து அவன்றன் குணங்கினயுஞ் செயல்கினயும்.

க. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு மருவினேயு மாண்ட தமைச்சு.

(பி - ரை.) எ து,— வினேசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும், அதற்கேற்ற காலமும், அது செய்யுமாறும், அவ்வாற்றிற் செய்யப்படும் அவ் வரியவினேதானும் வாய்ப்ப எண்ணவல்லவனே அமைச்சுனுவான், எ-று.

கருவிகள்:—தானேயும், பொருளும்; காலம்:—அது தொடங்குங்காலம்; செய்கையெனவே:—அது தொடங்குமுபாயமும், இடையூறுமீக்கி முடிவுபோக் குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் றருவதென்பார், அரு விணேயென்றுர். இவை யைந்தனேயும் வடனாலார் மந்திரத்திற் கங்கமென்ப.

(தெ-ப-ரை.)—தொழில்செய்யும்போது, கருவியும் - (அத ற்குவேண்டுஞ்) சாதனங்களும், காலமும் - (அதற்கேற்ற) கால மும், செய்கையும் – (அது) செய்யும் விதமும், செய்யும் அரு வினேயும் - (அவ்விதத்திலேசெய்யப்படும்) அரியதொழில்களும், மாண்டது – பொருந்த எண்ண வல்லவனே, அமைச்சு-மந்திரி யாவான்.

- 631. The minister is one who can make an excellent choice of means, time, manner of execution, and the difficult undertaking (itself.)
 - உ. **வ**ன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வி*னே*யோ டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.
- (ப ரை.) எ-து—, விண செய்தற்கண் அசைவின்மையும், குடிகளேக் காத்தலும், நீதிதால்களேக் கற்றுச் செய்வன தவிர்வன வறிதலும், மூயற்சியும் மேற்சொல்லிய அவ் வங்கங்க கேத்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சணுவா ன், எ-று.

எண்டுளும் கீண்டது. அவ்வைக்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இக்கான்கனேயும் மேற்கூறியவற்றேடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையு மிவற்றேடு கூடியே மாட் கிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐக்தென்னுக்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனே சுண்டெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பத னேக் குடிப்பிறப்பும் அதனே பொழுக்கத்தாற் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனேக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருமுளர். அவர் உட கென்பதனே முற்றும்மைப் பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனே ஆகுடெயாக் கியும் இடர்ப்ட்டுப.

- (தெ-ப-னா.)—வன்கண் (தொழில்செய்யுமிடத்து) அசை வில்லாமையும், குடிகாத்தல் - குடிகளேக் காத்தலும், கற்று அறி தல் - (நீதிநால்களேக்) கற்று (விதிவிலக்குகளே) அறிதலும், ஆள் விளே-முயற்சியும், ஐந்துடன் - (முன்சொல்லப்பட்ட) அங்கங்க ளேந்துடனே, மான்டது - திருந்தவுடையவனே, அமைச்சு - மந் திரியாவான்.
- 632. The minister is one who in addition to the aforesaid five things excels in the possession of firmness, protection of subjects, clearness by learning, and perseverance.
 - டை. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிக்தார்ப் பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.
- (ப டை) எ-து,—விண் வக்துழிப் பகைவர்க்குத் துண்யாயினுரை அவ ரிற் பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும், தம்பாலாரை அவர் பிரியாமற் கொடை இன் சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும், முன்னே தம்பினுக் தம்பாலாரினும் பிரி க்தாரைமீண்டூப் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும் வல்லவனே அமைச்சனுவா ன், எ-று.

இவற்றுள் அட்பொழுதை கிலேக்கேற்ற செயலறிதலும், அதனே அவரறி யாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதஞேச்கி, வல்லதென் ருர்∙ வடதாலார் இவற்றுட் பொருத்தலேச் சர்⊞ெயன்றும், பிரித்தலே விக்கிர கமென்றுக் கூறுப∙

- (தெ-ப-னா.)—போர்வந்தவிடத்து, பிரித்தலும் (பகைவர் க்குத் துணேயாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினுல்) பிரித்தலும், பேணிக்கொளலும் - (தம்மிடத்தோரை இடைபிரி யாமற் கொடையினுலும் இன்சொல்லினுலும்) காத்துக்கொள்ளு தலும், பிரிந்தார் – (தம்மைவிட்டும் தமரைவிட்டும்) பிரிந்தவ ரை, பொருத்தலும்—, வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந் திரியாவான்.
- 633. The minister is one who can effect discord (among foes), maintain the good-will of his friends and restore to friendship those who have second (from him).
 - ச. தெரிதலுக் தேர்க்து செயலு மொருதலேயாச் சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.
- (ப ரை.) எ- து, ஒரு காரியச்செய்கை பலவாற்முற் மேன்றின் அவற் றுள் ஆவ தாராய்க் தறிதலும், அது செய்யுங்கால் வாய்க்குக் திறஞடிச் செய்த லும், சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செயற்கண் அவர்க்கு இதவே செயற்பா லதென்று துணிவு பிறக்கும்வகை சொல்லுதலும் வல்லவனே அமைச்சனுவான், எ-று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின்.

- (தெ-ப-னா.)—(ஒருகாரியச்செய்கை பலவிதமாகத் தோன் றிஞல்) தெரிதலும் - (அவற்றுள் ஆவதை) ஆராய்ந்தறிதலும், தேர்ந்து செயலும் - (அதுசெய்யும்போது பலிக்கும்விதம்) நா முச்செய்தலும், (சிலனாப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்தலிலே) ஒருதலேயாச்சொல்லலும் - (அவர்க்கு இதுவே நம்பத்தக்கதென் றை) துணிவுபிறக்கும் வகைசொல்லலும், வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான்.
- 634. The minister is one who is able to comprehend (the whole nature of an undertaking), execute it in the best manner possible, and offer assuring advice (in time of necessity).
 - **டு. அ**றனறிக் தான்றமைக்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுக் திறனறிக்தான் றேர்ச்சித் துணே.

(ப**ெ-ை ா**•) எ**- து,— அர**சனுற் செய்யப்படும் அறங்களேயறிர்து தனக்கே ற்ற கல்வியா னிறைர் தமைந்த சொல்லே யுடையனுய் எக்காலத்தும் வினே செ ய்யுத்திறங்களே யறிந்தான் அவற்குச் சூழ்ச்சித் தூணேயாம், எ**-ற**ு

தன்ன ரசன் சுருங்கிய காலத்தும் பெருகிய காலத்தும் இடைகிகராய கால த்துமென்பார், எஞ்ஞான் நுமென்றுர். சொல்லானென்பதனே ஒடு வுருபின்பொ ருட்டாய ஆனுருபாக்கி யுரைப்பாருமுளர். இவை யைர்துபாட்டானும் அமைச் சாது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—அறன் (அரசைலேசெய்யப்படும்) அறங் களே, அறில்து - தெரிக்து, ஆன்று அமைக்க - (தனக்கு ஏற்ற கல் வியாலே) நிறைக்தமைக்க, சொல்லான் - சொல்லே யுடையவ தை, எஞ்ஞான்றும் - ஏக்காளிலும், திறன் - தொழில்செய்யுக் திறங்களே, அறிக்தான் - அறிக்தவன், தேர்ச்சி - ஆலோசனே க்கு, தூண் - துணேயாவான்.
- 635. He is the best helper (of the king) who understanding the (duties) of the latter, is, by his special learning, able to tender the fullest advice, and at all times conversant with the best method (of performing actions.)
 - சு. **ம**திறட்ப நாலோ மெடையார்க் கதிறட்பம் யாவுள முன்னிற் பவை.
- (பரி பரி.) எ-து,—இயற்கையாகிய நுண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய தூலறிவோடு உடையராய அமைச்சர்க்கு மிக்கநுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளா ய் முன்னிற்பன யாவையுள? எ-து.
- மதி நட்பமென்பது பின்மொழிகிலேயல் அது தெய்வக்தா வேண்டுதலின் முற்கூறப்பட்டது. தூலைன்பதாஉம் மதி நுட்பமென்பதாஉம் ஆகுபெயர். அதி யென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருளதோ சிடைச்சொல்; அது திரிக்து நட்பமென்பதகளுடு தொக்கது. முன்னிற்றல் மாற்முர்சூழ்ச்சியாயின தஞ்சூழ் ச்சியால் அழியாது கிற்றல். இனி அதினுட்பமென்று பாடமோதி, அதனினுட் பம் யாவென்றுளைப்பாருமுளர்; அவர் சூழ்ச்சிக்கினமாய் முன்சுட்டப்படுவ தொன்றில்லாமையும், சுட்டுப்பெயர் ஐக்தாமுருபேற்றவழி அவ்வாறு கில்லாமையு மறிக்திலர். பகைவர் சூழ்வனவற்றைத் தாமறிக்து அழித்து அவரறிக்த ழியாதன தாஞ்சூழ்வளென்பது கருத்து. இதனுல் அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.
- (தெ-ப-னா.)—மதி நட்பம் (இயற்கையாகிய) புக்கி நட் பத்தை, தாலோடு - (செயற்கையாகிய) நூலறிவோடு, உடையா ர்க்கு – உடையமர்திரிகளுக்கு, அதி நட்பம் – அதிக நட்பத் தையுடைய ஆலோசனேகளாய், முன்நிற்பவை – எதிர்நிற்பவை, யா உள-எவை யுள.
- 636. What (contrivances) are there so acute as to resist those who possess natural acuteness in addition to learning.
 - **எ.** செயற்கை யறிக்தக் கடைத்து முலகத் தியற்கை யறிக்து செயல்.
- (பரி ரை.) எ.து,—தூனெறியான் வினேசெய்யுக் திறங்களே யறிக்தவிட த்தம், அப்பொழுது கடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிக்து அதனுே பொ**ருக்** தச் செய்க, எ-று.
- கடைத்தமென்புழி த—பகுதிப்பொருள் விகுதி. *தாணெரியேயாயினும்* உலககெறியோடு பொருக்தாதன செய்யற்க, செய்யின் அது ப**ழிக்குமென இயற்** கையறிவாற் பயன் கூறியவா*று*.

- (தெ-ப-னா.)—செயற்கை நூல்வழியினைல் தொழில்செய் யும் திறத்தை, அறிம்தக்கடைத்தும் - அறிம்தவிடத்தும், உலக த்து - உலகத்திலே, இயற்கை-அப்போது மடக்கின்ற இயற்கை யை, அறிம்து - தெரிம்து, செயல் - (அதனேடு பொரும்தச்)செ ய்யக்கடவன்.
- 637. Though you are acquainted with the (theoretical) methods (of performing an act), understand the ways of the world and act accordingly.
 - அ. அறிகொன் றறியா னெனினு முறு இ யுழையிருக்கான் கூறல் கடன்.

(பரி-கை.) எ-து,—அறிக்து சொல்லியாரது அறிவையு மழித்**து, அர**சன் தானு மறியானேயாயினும், அக்குற்றம் கோக்கி யொழியாது அவனுக்கு உறு தியாயினகூறுதல் அமைச்சனுக்கு முறைமை, எ-று.

அறியென்பது முதனிலேத்தொழிற்பெயர். கோறல்-தான் கொள்ளாமைமே லும் இகழ்ந்து கூறுதல். உழையிருந்தானெனப் பெயர் கொடுத்தார், அமாத்திய ரென்னும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். உறுதிகூறு க்கால் அவன திறுதியெய்தற் குற்றத்தை உலகர் தன்மேலேற்றுமென்பார், கூறல் கடனென்றுர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—அறிகொன்று (அறிக்து சொல்வினவாது) அறிவையும் அழித்து,அறியான் எனினும் - (தானும்) அறியானே யாயினும், (அக்குற்றகோக்கிக் கைவிடாமல்) உறுதி - (அரசனு க்கு) உறுதியானவைகளே, கூறல் - சொல்லுதல், உழையிருக் தான் - மக்திரியினது, கடன் - முறையாகும்.
- 638. Although the king be utterly ignorant, it is the duty of the minister to give (him) sound advice.
 - கூ. பழுதெண்ணு மக்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ ரெழுபது கோடி யுறம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பக்கத் திருக்து பிழைப்ப வெண்ணும் அமைச்ச ணெ ருவனில் அரசனுக்கு எதிர்கிற்பார் ஓரெமுபதுகோடி பகைவ ருறுவர், எ-று.

எழுபதுகோடி பென்றது மிகப்பலவாய வெண்ணிற் கொன்று காட்டிய வாறு. வெளிப்பட நிற்றலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன் உட்பகையாய் நிற் றலாற் காக்கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறிஞர். எழுபதுகோடிமடங்கு கல்ல**ொன்றுரை**ப்பாரும், எழுபதுகூறு தண்யென்று பாடமோதுவாருமுனர்.

- (தெ ப ரை.)—பக்கத்துள் பக்கத்திலிருக்து, பழுது எண்ணும் - தீங்குசெய்யவெண்ணும், மக்திரியின் - மக்திரியொ ருவனில், தெவ் - (அரனுக்கு) எதிர்கிற்பவர், ஒர் எழுபதுகோ மு - ஓரெழுபதுகோடி பகைவர், உறம் - உறுவர்.
- 639. Far better are seventy crores of enemies (for a king) than a minister at his side who intends (his) ruin.

- கo. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர் திறப்பா டிலாஅ தவர்.
- (பரி கை.) எ-து,—செய்யப்படும் விளேகளே மூன் அடைவுபடவென்ணி வைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முழுவிலவாகவே செய்யா சிற்பர், முடித்தற்கே ற்ற கூறுபா முல்லாதார், எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்த விடையூறுகட்கு ஏற்ற வேற்ற பரிகாரமறி ந்து செய்தலும், தார் திண்ணியராதலுமாம். பிழையாம லெண்ண வல்லராய் வைத்தும் செய்து முடிக்கமாட்டாரு முளரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டா னும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - னா.)—செய்யப்படுக் தொழில்களே, திறப்பாடு-(முடித்தற்கேற்ற) கூறுபாடு, இலாதவர் - இல்லாதவர், முறை ப்படச் சூழ்க்தும் - (முன்) அடைவுபட ஆலோசித்திருக்தும், முடிவு இலவேசெய்வர் - (செய்யும்பொழுது அவை) முடிவில் லனவாகவே செய்யா கிற்பர்.

640. Those ministers who are destitute of (executive) ability will fail to carry out their projects, although they may have contrived aright.

சுடு ம். அதி. சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினே முடியுமாற்றுல் அமைச்சியனட த்தற்கே துவாய சொற்களேச் சொல்ல வல்லனுதல். மேல் ஒருதலேயாச் சொல்லலும் வல் லதென்றதனேயே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃதமைச்சின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நூகல மென்னு கலனுடைமை யக்கலம் யாகலத் துள்ளது உமன்று

(பரி - கை.) எ-து, அமைச்சாக்கு இன்றி யமையாக் குணமாவது சான் ரோள் காகலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் கலத்தின்யுடையராதல்; அக்கலம் பிறர்க்கும் பிறகல மெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்க தாக லான், எ-று.

நாவாலுள் தாய நலமென விரியும். இந்ரலம் உலகத்தைத் தம்வயத்ததாக் கும் அமைச்சர்க்கு வேருகவேண்டுமென்னம் நீதி தால் வழக்குப்பற்றி ராரலமெ ன்னு ரலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற் சிறந்தது பிறிதின்மையான் அந்நலம் யாகலத் துள்ள தாஉயன்றென்றுங் கூறிஞர். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃ தின்றியமையாதாயபின் அத்தொழிலார்க்குக் கூற வேண்டுமோ வென்பது கருத்து.

(தெ-ப-னா.)—மர்திரிகட்கு அவசியம் வேண்டிய குணமா வது, நாகலம் என்னும் - நாவினுவுளதாய நலமென்று சிறப்பித் துச்சொல்லப்படும், நலன் உடைமை - நலமுடையராதல்; அந் ாலம்-அராகன்டை (பிறர்க்கும்), யாகலத்து-பிறகலங்களி லெல்லா ம், உள்ளதும் அன்று - அடங்குவதுமன்று, (மிக்கது ஆதலால்.)

- 641. The possession of that goodness which is called the goodness of speech is (even to others) better than any other goodness.
 - உ. ஆக்கமுங் கேடு மதலைல் வருதலாற் காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.
- (பரி கை.) எ-து,—தம் மரசற்கும் அங்கங்கட்கும் ஆக்க வழிவுகள் தஞ் சொல்லான் வருமாக**லான், அ**ப்பெற்றித்தாய சொல்லின்கட் சோர்தலே அமைச் சர் தங்கணிகழாமற் போற்றிக் காக்க, எ-று.

ஆக்கத்திற்கே துவாய கற்சொல்ஃலயும் கேட்டிற்கே துவாய தீச்சொல்ஃலயும் சொல்லாத லொப்புமைபற்றி அதனுலென்குர். செய்யுளாகலின், சுட்டுப்பெயர் முன்வக்தது. பிறர் சோர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவருதலால், காத்தோம்பலென்குர். இவையிரண்டோட்டானும் இஃது இவர்க் கின்றியமையா தென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—ஆக்கமும் (தம்மாசனுக்கும் அங்கங்களுக்கும்) பெருக்கமும், கேடும் அழிவும், அதனை் அச்சோர்வினை, வருதலால் வருமாதலால், சொல்லின்கண் (மக்திரிகள்) சொல்லினிடத்து, சோர்வு சோர்தலே, காத்து ஒம்பல்-(தம்மிடத் துண்டாகாமல்) காக்கக்கடவர்.
- 642. Since (both) wealth and evil result from (their) speech, ministres should most carefully guard themselves against faultiness therein.
 - டை. கேட்டார்ப் பிணிக்குர் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(பரி-ரை.) எ - து,— கட்பாயேற்றுக்கொண்டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்குங் குணங்களே அவாவி மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிக்கு கட்பிண விரும்பும் வண்ணஞ் சொல்லப்படுவதே அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது, எ-று.

அக்குணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றருதலென்றிவை முதலாயின. அவற்றை யவாவுதலாவது சொல்லு வான் குறித்தனவேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்றின்மே லும் கோக்குடைத்தாதல். அவாயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் மொழிவதென் னுஞ் செயப்பாட்டுவினே கொண்டது. இனிக் கேட்டார் கேளாரென்பதற்கு தூல் கேட்டார் கேளாதாரெனவும், வினவியார் வினவாதாரெனவு முரைப்பாருமுளர். தகையவாயென்பதற்கு எல்லாருக் தகுதியையுடையவாயென்றுரைத்தார்; அவர் அப்பன்மை மொழிவதென்னும் ஒருமையோடு இயையாமை கோக்கிற்றிலர். இத குறும் சொல்லின இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ளை.)—கேட்டார் - (நட்பாய்) ஏர்றுக்கொண்டவ ரை, பிணிக்கும் - (பின்வேறபடாமல்) கட்டும், தகை - குணங் களே, அவாய் - அவாவி, கேளாரும் - (மற்றப்பகையாய்) ஏற்றுக் கொள்ளாதவரும், வேட்ப - (பின் அப்பகைமை ஒழிக்து நட் பினே)விரும்பும்வண்ணம், மொழிவது - சொல்லப்படுவதே, சொ ல் - சொல்லாம்.

- 643. The (minister's) speech is that which seeks (to express) elements as bind his friends (to himself) and is so delivered as to make even his enemies desire (his friendship).
 - ச. திறனறிக்து சொல்லுக சொல்லே யறனும் பொருளு மதனினூஉங்கில்.

(பரி.ரை.) எ-து,—அப்பெற்றித்தாய சொல்**ல அ**மைச்சர் தம்முடையவு**ங்** கேட்பாருடையவுமாய திறங்களேயறிக்து சொல்லுக, அங்ஙனஞ் சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொருளுமில்லே யாகலான், எ-**று.**

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பரு வ மென்பனவற்றுன் வருக் தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றையறிக்து சொல்லுதலா வது அவற்றுற் றமக்கும் அவர்க்கு முளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளே யறிக்து அவ்வம் மரபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோ டொட்டவொழுகலேயும் இனிமையை யும் பயத்தலின் அறனுபிற்று, தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அறனும் பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினர்.

- (தெ-ப-னா.)—சொல்லே (மக்திரிகள் அப்படிப்பட்ட) சொல்லே, திறன் - (தம்முடையவும் கேட்பாருடையவும் ஆன) திறங்களே, அறிக்து - தெரிக்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்; அதனின் ஊங்கு - அப்படி சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட, அறனும் பொருளும் - தருமமும் பொருளும், இல் - இல்லே, (ஆதலால்.)
- 644. Understand the qualities (of your hearers) and (then make your speech; for, superior to it, there is neither virtue nor wealth.
 - இ. சொல்லுக சொல்லேப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லே வெல்லுஞ்சொ வின்மை யறிக்து.

(படு-ணா.) எ-து,—தாஞ்சொல்லக் கருதிய சொல்ஃப் பிறிதோர்சொல் லாய் வெல்லவல்லதொரு சொல் இல்லாமையறிக்து பின் அச்சொல்ஃமச் சொல் லாக, எ-று.

பிறிதோர்சொல்-மாற்று ரது மறுதலேச்சொல். வெல்லுதல்-குணங்களான் மிகுதல். அதவே வெல்லச் சொல்லுக வென்பதாம். இனிப் பிறிதோர்சொல் வெல்லுஞ் சொல்லெனச் செவ்வெண்ணுக்கி, ஒத்த சொல்லும் மிக்கசொல்லு முனவாகாமற் சொல்லுகவென றுரைப்பாருமுளர். இது சொற்பொருட்பின் வருசிலே.

(தெ - ப - னா.) — சொல்லே - (தாம்சொல்லக்கரு திய) சொ ல்லே, வெல்லுஞ் சொல் – வெல்லவல்ல சொல்லாகிய, பிறிதோர்

- சொல் வே இருருசொல், இன்மை இல்லாமையை, அறிக்து-தெரிக்து, அச்சொல்லே - அக்தச்சொல்லே, சொல்லுக - சொல் லக்கடவர்.
- 645. Deliver your speech, after assuring yourself that no counter speech can defeat your own.
 - சு. **வே**ட்பத்தாஞ் சொல்கிப் பிறர்சொ**ற் பயன்கோடன்** மாட்செயின் மாச*ற்று*ர் கோள்.
- (பரி-ரை.) எ- து, பிறர்க்குத் தாஞ்சொல்லுங்கால் அவர் பின்னுங்கேட்டலே விரும்புமாறு சொல்லி, அவர் தமக்குச் சொல்லுங்கால் அச்சொல்லின்பய கேகக் கொண்டொழிதல் அமைச்சியலுட் குற்றமற்*ளு* த தணிபு, எ- று.
- பிறர்சொற்களுட் குற்றமுளவாயினும் அவை கோக்கி யிகழாரென்பதாம். வல்லாரையிகழ்தல் வல்லுகர்க்குத் தகுதியன்மையின், இதுவு முடன்கூறிஞர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அதனேச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது.
- (தெ-ப-னா.)—வேட்பத்தாம் சொல்லி (பிறர்பின்னுங்கே ட்டஃ) விரும்பும்படி தாஞ்சொல்லி, பிறர்சொல் - பிறர் (தமக் குச் சொல்லுஞ்) சொல்லினது, பயன்கோடல் - பயணேக்கொண் கெவிகேல், மாட்சியில் - (மர்திரி) இலக்கணத்தில், மாசுஅற்றுர்-குற்றமற்றவரது, கோள் - துணிவு.
- 646. It is the opinion of those who are free from defects in diplomacy that the minister should speak so as to make his hearers desire (to hear more,) and grasp the meaning of what he hears himself.
 - ன. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனே யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.
- (ப.? ரை.) எ-து,—தானெண்ணிய காரியங்களேப் பிறர்க்கேப்பச் சொல் லுதல் வல்லஞய் அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றினுஞ் சோர்விலஞய் அவைக் கஞ்சாஞயிஞன் யாவன் அவணே மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவர்க்கு மரிது, எ-று.
- ஏற்பச்சொல்லுதல் அவர்க்கு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத்துணி யும்வகை சொல்லுதல். சோர்வு - சொல்லவேண்டுவதனே மறப்பாஞெழிதல். இம்மூன்றுகுணமு முடையானே மாற்று சாய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்து வெல்வாரில்லே யென்பதாம்.
- (தெ-ப-னா.)—சொலல்வல்லன் (தான்எண்ணிய காரியங் களேப் பிறர்க்கேற்க) சொல்லுதல் வல்லவளுகி, சோர்விலன்-(அ வைமிகவும் பலவானவிடத்து ஒன்றிலுஞ்) சோர்வில்லாதவளுகி, அஞ்சான் அவனே - (சபைக்கு) அஞ்சாதவன் (யாவன்) அவனே, இகல் - மாறுபாட்டிலே, வெல்லல் - வெல்லுதல், யார்க்கும் -யாவர்க்கும், அரிது-அரியது.

- 647. It is impossible for any one to conquer him by intrigue who possesses power of speech, and is neither faulty nor timid.
 - அ. விரைக்து தொழில்கேட்கு ஞால கிரக்தினிது. சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
- (பரி ரை.) எ-து,—சொல்லப்படுங் காரியங்களே கிரல்படக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லுதல் வல்லாரைப்பெறின், உலகம் அவற்றை விரைக் தேற் நூக் கொள்ளும், எ-று.

தொழில் - சாதியொருமை. கிரல்படக் கோத்தல்-முன்சொல்வனவும் பின் சொல்வனவு மறித்த அம்முறையே வைத்தல். இனிதாதல் - கேட்பார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான் தாறுயிரவரு ளொருவன் என்ற வடமொழி பற்றிப் பெறினென்றுர். ஈண்டுங் கேட்டல்-ஏற்றுக்கோடல். இவை யிரணடு பாட்டானும் அவ்வாற்றுற் சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—தொழில் (சொல்லப்படும்) காரியங்களே, கிரந்து - ஒழுங்குபடக்கோத்து, இனிது - இனிதாக, சொல்லுத ல் வல்லார் - சொல்லுதல் வல்லவரை, பெறின் - பெற்ருல், ஞா லம் - உலகமானது, விரைந்து கேட்கும் - (அவைகளே) விரை ந்து ஏற்றுக்கொள்ளும்.
- 648. If there be those who can speak on various subjects in their proper order and in a pleasing manner, the world would readily accept them.
 - .கூ. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற செலசொல்ல றேற்ளு தவர்.

(ப. ? - கை.) எ- து, — குற்றமற்றன வாய்ச் சிலவாய வார்த்தைகளே அவ்வா ற்றுற் சொல்லு தலே யறியாதார் பலவாய வார்த்தைகளேத் தொடுத்துச்சொல்ல விரும்பவர், எ-று-

குற்றம் - மேற்சொல்லிய குணங்கட்கு மறுதஃலபாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதஃலயுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவா ருளர், அவர் இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரே, வல்லார் அதுசெய்யாளென யாப்புறுப்பார், மன்றவெ ன்றுர்.

- (தெ ப னா.)—மாசு அற்ற குற்றமற்றவைகளாய், சில. சிலவாகிய வார்த்தைகளே, சொல்லல் - (அவ்வகையால்) சொல் லுதலே, தேற்ருதவர் - அறியாதவர், பல - பலவாகிய வார்த்தை களே, சொல்ல - தொடுத்துச்சொல்ல, காமுறுவர் - விரும்புவார்.
- 649. They will desire to utter many words, who do not know how to speak a few faultless ones.
 - கo. இணருழ்த்து நாமு மலரனேயர் கழ்ற துணர விரித்துரையா தார்.

(பரி - கை.) எ-து,--கற்றுவைத்த தூலேப் பிறாறியும் வண்ணம் விரித் துரைக்கமாட்டாதவர் கொத்தின்கண்ணே மலர்க்து வைத்தும் காருத பூவை யொப்பர், எ-து.

செவ்விபெற மலர்க்குவைத்தம் காற்றமில்லாத 'பூச் சூடப்படாத வாறு போல தூலேக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார் கன்குமதிக்கப்படா என் றமையின், இது தொழிலுவமையாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டாதார திழிபு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—கற்றது - கற்றதால்களே, உணர-(பிறர்) அறி யும் விதமாக, விரித்து உரையாதார்-விரித்துச்சொல்ல மாட்டா தவர், இணர் - கொத்தினிடத்தே, ஊழ்த்தும் - மலர்க்திருக்தும், காரு - மணக்காத, மலர் அனேயர் - பூப்போல்வர்.

650. Those who are unable to set forth their acquirements (before others) are like flowers blossoming in a cluster and yet without fragrance.

கூகு - ம். அதி. விணத்தூய்மை.

அஃ தாவது செய்யப்படும் வினேகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயக்து கல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் கன்றுகவேண்டுமென்னே றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தூணேஈல மாக்கர் தரூஉம் வினோகலம் வேண்டிய வெல்லார் தரும்.

(பரி - ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குத் தணேயது நன்மை செல்வமொன்றனே யுங் கொடுக்கும், அவ்வளவன்றி வினேயது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற் றையுங் கொடுக்கும், எ-று.

வேண் டியவெல்லா மென்ற த இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்ப முதலாய வற்றையும் மறுமைக்கட் டான்விரும்பிய பதங்களேயும். இதனுற் காணப்படுக் தூளைகன்மையினுவ் கருதப்படும் வினேகன்மை கிறக்ததென வினேத்தாய்மை யது கிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - னா.)—துணே கலம் - (ஒருவனுக்கு) துணேயினது கன்மையானது, ஆக்கம்-செல்வம் ஒன்றையே, தரும் - கொடுக் கும்; வினே கலம் - தொழிலினது கன்மையானது, வேண்டிய எல் லாம்-(அவன்) வேண்டியவைகளேயெல்லாம், தரும்-கொடுக்கும்.

651. The efficacy of support will yield (only) wealth; (but) the efficacy of action will yield all that is desired.

உ. **எ**ன்று மொருவுகல் வேண்டும் புகழொடு நன்றி பயவா வினே.

(படு - ரை.) எ-து,—தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினேகளே அமைச்சர்க்கு எக்காலத்து மொழிதல்வேண் மே, எ-று. பெருகல், சுருங்கல், இடைகிற்றலென்னும் கிலேவேறுபாடு காலத்தான் வருதலின், என்றுமென்றுர். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென் தும் பொருட்டு.

- (தெ ப ரை.)—புகழொடு (தம்மரசதுக்கு) புகழையும், தன்றி - அறத்தையும், பயவா - தராத, வினே - தொழில்களே, என்றும்-எக்காலத்தும், ஒருவுதல் வேண்டும் - (மக்திரிகளுக்கு) ஒழிதல் வேண்டும்.
- 652. Ministers should at all times avoid acts which, in addition to fame, yield no benefit (for the future).
 - டை. ஒலுகல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினே யாஅது மென்னு மவர்.

(பரி - ரை.) எ-து—மேலாகக் கடவேமென்று கருதுவார் தம்மொளி கெடுதற்குக் காரணமாய விளேயைச் செய்திலத் தவிர்க, எ-று.

ஓதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஓவுதலென்பது குறைந்து கின்றது. ஒளி–தாமுள காலத்து எல்லாரானும் நன்குமதுக்கப்படுதல். செய்யெ ன்னும் முதனிலேத்தொழிற்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வினேயென விணத்தொகை யாக்கியவழிப் பொருளின்மையறிக் ஒளி கெடவருவது ஆக்க மண்றென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—ஆதும் மேலாக்கடவோம், என்னுமவர் -என்றுகிணப்பவர், ஒளி - (தம்) ஒளி, மாழ்கும் - கெடுதற்குக் காரணமாகிய, விணே - தொழிலே, செய் - செய்தலே, ஓதல்வேண் டும் - ஒழியக்கடவர்.
- 653. Those who say "we will become (better)" should avoid the performance of acts that would destroy (their) fame.
 - ச. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார் நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(படு - ரை.) எ-து,—தாபிடுக்கணிலே படவரினும், அது தீர்தற்பொருட்பே முன்செய்தார்க்கு இளிவந்த வினேகளேச் செய்யார் துனக்கமற்ற தெளிவினே யடையார், எ-று.

செறிதுபோழ் திற் கழிவதாய இடுக்க கணேக்கி எஞ்ஞான்றுங் கழியாத விழிவு எய்தற்பாலதன்றென்பதாஉம் அஃதெய்தினுலும் வருவது வருமென்பதாஉம் தெளிவராகலான், செய்யாரென்றுர்•

- (தெ ப ரை.)— கடுக்கு அற்ற-அசைவற்ற, காட்சியவர்-தெளிவையுடையவர், இடுக்கட்படினும்-(தாம்) துன்பத்திலேப டவரினும், (அது தீர்தற்பொருட்டு), இளிவக்த செய்யார் - (முன் செய்தவர்க்கு) இழிவுவக்ததொழில்களே, செய்யார் - செய்யமாட் டார்கள்.
- 654. Those who have an infallible judgment though threatened with peril will not do acts which have brought disgrace (on former ministers).

- டு. **ஏ**ற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன் மற்றன்ன செய்யாமை கன்று.
- (பரி-ரை.) எ-து,—யான் செய்தது எத்தன்மைத்தென்று பின் ரூனேயிர ங்கும் விணேகளே ஒருகாலுஞ் செய்யாதொழிக; அன்றி ஒருகான்மயங்கி அவ ற்றைச் செய்யுர்தன்மையணுயினு ஞாயின், பின்னிருக்து அவ்விரங்கல்களேச் செ ய்யாதொழிதல் கன்று, எ-று.
- இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தார். அவ்விஃனகளது பன்மையான், இரச்சுமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னி ருந்திரங்குவனுயின், அது தீரும்வாயி லறிந்திலனைனவும், திட்பமிலனெனவும், பயனில்லன செய்கின்றுனெனவும், தன்பழியைத் தானே தூற்றுகின்றுனென வும், எல்லாருமிகழ்தலிற் பின்னிரங்காமை நன்றென்றுர். இதுவும், விஃனத் தூயார் செயலாகலின், உடன்கூறப்பட்டது. பிற்றுடர்தற்குச் செய்வான யின் அவை போல்வனவுஞ் செய்யாமை கன்றெனப் பிறரெல்லாம் இயைபற வுரைத்தார்.
- (தெ ப னா.)—எற்று என்று (நான்செய்தது)எப்படிப் பட்டதென்று, இரங்குவ-(பின்தானே) இரங்கு ந் தொழில்களே, செய்யற்க - (ஒருகாலும்) செய்யா திருக்கக்கடவன்; செய்வானே ல் - (ஒருகால்மயங்கி அவைகளே) செய்வாளுயின், மற்று - பின்பு, அன்ன - அவ்விரங்கல்களே, செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், நன்று - நலமுடையது.
- 655. Let a minister never do acts of which he would have to grieve saying, "What is this I have done!"; (but) should he do (them), it were good that he grieved not.
 - சு. ஈன்முள் பசிகாண்பா ஓயினுஞ் செய்யற்க சான்முேர் பழிக்கும் வினே.
- (பரி ரை.) எ-து,—தன்னப் பயக்தாளது பசியை வறுமையாற் கண்டி ரங்குக் தன்மையனும்ஞனெனினும் அது சுட்டி அறிவுடையார் படிக்கும் வினே களே ஒருவன் செய்யாதொழிக, எ-று.
- இறக்க மூப்பினராய இருமுதுகுரவருவ் கற்புடைமினவியுவ் குழவியும் பகியான் வருக்குமெல்லேக்கண் தியனபலவுஞ் செய்தாயினும் புறக்கருகவென் னும் அறனர்பொதுவிதி பொருணுல்வழி யொழுகுதலும் அரசர் தொழிற்குரி யராதலும் கன்கு மதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க் கெய்தாமைபற்றி, இவ் வாறு கூறினர். இவை யைக்குபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் விணே செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது.
- (தெ ப னா.)—ஈன்றுள் (ஒருவன் தன்னே) பெற்ற தாயினது, பசி - பசியை, காண்பான் ஆயினும் - (வறமையா லே) கண்டிருக்குக் தன்மைய ஞயிஞனெனினும், (அதைக்குறித் து), சான்றேர் பழிக்கும் - (அறிவால்) நிறைக்கோர் பழிக்கும், வினே - தொழில்களே, செய்யற்க-செய்யாதிருக்கக்கடவன்.

- 656. Though a minister may see his mother starve, let him do no act which the wise would (treat with contempt).
 - **எ. பழி**மலேக் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்*ளூ*ர் கழிகல் குரவே தலே.
- (பரி ரை.) சாலாதார் தியவினேகளேச்செய்து அதனுற் பழியைத் தம் மேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின் அத மேற்கொள்ளாத சான்ரோ னுடவிக் கும் மிக்க கல்குரவே உயர்த்தது, எ-று.

கிஃயாத செல்வத்தின்பொருட்டு கிஃயின பழியை மேற்கோடல் சால் போடியையாமையின், சான்றோ் கழிகல்கூரவே தூல பென்றுர்.

- (தெ ப டை)—பழிமலேக்து (சான்ரோல்லாதவர் தீத் தொழிலேச்செய்து அதனைல்) பழியைத் தம்மேற்கொண்டு, எய் திய-பெற்ற, ஆக்கத்தின் - செல்வத்தைக்காட்டிலும், சான்ரோர்-(அதமேற்கொள்ளாத) சான்ரே ரனுபவிக்கும், கழிகல்குரவே-மிகுக்தவறுமையே, தலே - உயர்க்தது.
- 657. Far more excellent is the extreme poverty of the wise than wealth obtained by a heaping up of sinful deeds.
 - அ. கேடிக்த கடிக்தொரார் செய்தார்க் கவைதா முடிக்தாலும் பிழை தரும்.
- (பரி டை) எ-து,—தாலோர் கடிக்க விணேகளேத் தாமுங் கடிக்கொழி யாது பொருணேக்கெச் செய்த அமைச்சர்க்கு அவை தாயவன்மையின் முடியா, ஒருவாற்றுன் முடியினும் பின் துன்பத்தையே கொடிக்கும், எ-து-

முடித**் –** கருதியபொருள் தருதல். பீழை தருதலாகிய பொருளின்*றெழில்* அதற்குக் காரணமாய வினேகண்மே லேற்றப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—கடிக்க (தாலோர்) தள்ளியதொழில்களே, கடிக்து ஒரார் - (தாமும்) தள்ளிவிடாராகி, செய்தார்க்கு - (பொ ரூளேக்குறித்து) செய்த மக்திரிகளுக்கு, அவைதாம் - அத்தொ ழில்கள், (தூயவை யல்லாமையால் முடியாவாம்), முடிக்தா லும் - (ஒருவழியால்) முடிக்தாலும், பீழை-(பின்) துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்.
- 658. The actions of those, who have not desisted from doing deeds forbidden (by the great), will, even if they succeed, cause them sorrow.
 - கூ. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும் பிற்பயக்கு நற்பா லவை.
- (படு ரை.) எ து,—ஒருவன் தீயவினேகள்ச் செய்து பிறர் இரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்றுன் இரங்கப் போகாசிற்கும்; மற்றைத் தாயவினேயான் உக்த பொருள்கள் முன்னிழக்தான்ஆயினும் அவனுக் குப் பின்னர் வக்து பயன் கொடுக்கும், எ-று.

பின்னெனவே மறுமையு மடங்கிற்று - பொருள்களான் அவற்றிற்குக் கார ணமாய வினேகள் தியல்பு கூறியவாறு.

- (தெ ப னா.) ஒருவன் தீத்தொழில்களேச் செய்து, அழக்கொண்ட எல்லாம் - (பிறர்) துக்கிக்கக்கொண்ட பொருள் களெல்லாம் அழப்போம் - (இம்மையில் அவன்) துக்கிக்கப் போகாகிற்கும்; நல் பாலவை - மற்ற நல்லதொழில்களால் வந்த பொருள்கள், இழப்பினும் - (முன்) இழந்தாளுயினும், பின்பயக் கும் - பின்வந்து பயன்கொடுக்கும்.
- 659. All that has been obtained with tears (to the victim) will depart with tears (to himself); but what has been obtained by fair means, though with loss at first, will afterward yield fruit.
 - கo. சலத்தாற் பொருள்செய்தே ம**ா**ர்த்தல் பசுமட் கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.

(பரி-ணா.) எ-து,—அமைச்சன் தியவினேகளாற் பொருள்படைத்து அத ஞல் அரசனுக்கு ஏமஞ்செய்தல் பகிய மட்கலத்துள்ளே கீரைப்பெய்து அதற்கு ஏமஞ்செய்ததனே டொக்கும், எ-று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற்றேன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சலமெனப்பட்டன. ஏமமார்த்தலென்பது ஏமாரத்தலென்றும்று: ஏமத்தைய டையப்பண்ணுதலென்றவாறு. இருத்துதல் - கெடுங்காலயிருப்பச்செய்தல். அர சனும் பொருளும் சோப்போமென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாட மோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தாற்போலு மென்று முரைத்தார்; அவர் அவை தன்வினேயும் பிறிதின்விண்யுமாய உவமை மிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் கோக்கிற்றிலர். இவை கான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.) — சலத்தால் - (மந்திரி) தீத்தொழில்களால், பொருள்செய்து - பொருளேச் சம்பாதித்து, ஏமம் ஆர்த்தல் -(அதனுல் அரசனுக்கு) காப்புச்செய்தல், பசு மட்கலத்துள்- பசி ய மட்பாத்திரத்தில், நீர்பெய்து - நீரைவார்த்து, இரீஇயற்று -(அதற்கு) காப்புச்செய்ததனே டொக்கும்.

660. (For a minister) to protect (his king) with wealth obtained by foul means is like preserving a vessel of wet clay by filling it with water.

௬௭.ம். அதி—விணத்திட்பம்.

அஃதாவது அத்தாய வினே முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்திண்மை. அதிகா சமுறைமையும் இதனுனே வினங்கும்.

க. வினேத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப மற்றைய வெல்லாம் பிற, (பர்-ரை.) எ-து,—விணசெய்தற்கட் டிண்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனே முடித்தற்கு உரியாஞெருவன் மனத்தினது திண்மை; அஃதொழிக்தன வெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா, எ-று.

ஒழிக்தனவாவன—படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிண்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண் டி ஓம் அஃதில்வழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றுங் கூறிஞர். இதஞல் வின் த்திட்பமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—வினேத்திட்பம் என்பது தொழில்செய்யு பிடத்து வலிமையென்று சொல்லப்படுவது, ஒருவன் - (அதனே முடித்தற்குரிய) ஒருவனது, மனத்திட்பம் - மனத்தினது வலி மையாம்; மற்றைய எல்லாம்-அது கீங்கலான வல்லமைகளெல் லாம், பிற - (அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவனவல்ல.
- 661. Firmness in action is (simply) one's firmness of mind; all other (abilities) are not of this nature.
 - உ. ஊ *ெருரா* லுற்றபி தெல்காமை யிவ்விரண்டி தெறைன்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(பரி - ரை.) எ-து,—முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்ச**ரது துணிபு பழுது** பூ**ம் விண்களேச்** செய்யாமையும், செய்யும்வினே தெய்வத்தாற் பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தனராமையும் ஆகிய இவ்விரண்டன் வழியென்பர் *நூ*லோர், எ-று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப் பூண்ட வியாழ வெள்ளி எது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்ற ்பின், ஈண்டு விண் த்தாய்மையும் உடன்கூறிஞர். உறுதலுடையதின் முன் ஊறென்றமையின் உற்றபினென்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டினுறென்றும் கூறிஞர். ஊருராளென்று பாடமோதுவாருமுளர்; அஃத ஒல்காமை பென்னு மெண்ணேடும் இரண்டென்னுக் தொகையோடும் இயையாமை அவ சுறிக்கிலர்.

- (தெ-ப-னா.)—ஆய்க்தவர் (முன்பு நீதிநாலே) ஆராய்க்த மக்திரிகளது, கோள் - துணிவு, ஊற - பழுதுபடுக் தொழில், ஒரால் - செய்யாமையும், உற்றபின் - (செய்யுக்தொழில் ஊழி ஞலே) பழுதுபட்டவிடத்து, ஒல்காமை - (அதற்கு) தளரா மையும் (ஆகிய), இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது, ஆறு-வழி யாகும், என்பர் - என்று (நாலோர்) சொல்லுவர்.
- 662. Not to perform a ruinous act, and not to be discouraged by the ruinous termination of an act, are the two maxims which, the wise say, form the principles of those who have investigated the subject.
 - **ஈ. க**டைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி னெ*ற்ளு* விழும**்** தரும்.

(படு-கொ.) எ-து,—செயப்ப0ம் வினேயை முடிவின்கட் புலப்ப0ம்வகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்பமாவது ; அங்ஙனமன்றி இடை யே புலப்ப0மாயின் அப்புலப்பாடு செய்வானுக்கு கீங்காத இடும்பையைக் கொ மிக்கும், எ-அ-

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கம் ஐர்து மென்ணியவாறு பிறாறியாம லும், தானறிர்தது உம், தன்னிங்கு தம், வமுவு, சொயல், சொற்களான் அவருய்த் துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அத் திட்பம், ஆண்டன்மையான் வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. எற்றுவிழுமமாவன — பகைவர் முன்னறிர்து அவ்வினே யை விலக்கு தல், செய்வானே விலக்கு தல் செய்வராகலின், அவற்றுன் வருவன. விழுமம் — சாதிப்பெயர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப் பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—கடை - (செயப்படுக்தொழிலே) முடிவிலே, கொட்க - சுழல [வெளிப்பட வென்றபடி], செய்தக்கது - (அத ற்குமுன்னெல்லாம் மறைத்து) செய்வதே, ஆண்மை - வலியா கும்; இடை - கடுவிலே, கொட்கின் - வெளிப்படுமாயின், (அவ் வெளிப்படுதல்), எற்ரு - கீக்கப்படாத, விழுமம் - துன்பத்தை, தரும் - (செய்தவனுக்கு) கொடுக்கும்.

663. So to perform an act as to publish it (only) at its termination is (true) manliness; for to announce it before hand, will cause irremediable sorrow.

ச. **சொல்லுதல் யார்க்கு** மெளிய வரியவாஞ் சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

(பரி - கை) எ-து,—யாம் இவ்வினேயை இவ்வாற்றுற் செய்துமென கிர ல்படச் சொல்லுதல் யாவர்க்கும் எளிய; அதனே அவ்வாற்றுனே செய்தல் யாவ ர்க்கும் அரியவாம், எ-று.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றை யெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்பமில்லாதார்க்கும் இயறலின், எளியவென்முர். இதனுல் அதனத ருமை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—சொல்லுதல் - (இத்தொழிலே இவ்விதத் தால் செய்வோமென்று ஒழுங்குபட) சொல்லுதல், யார்க்கும் -எவர்க்கும், எளிய - எளியவையாகும், சொல்வியவண்ணம் -(அதனே) அச்சொல்லப்பட்ட விதத்தால், செயல்-செய்தல், அரி யவாம் - அரியவையாம்.

664. To say (how an act is to be performed) is (indeed) easy for any one; but far difficult it is to do according to what has been said.

டு. வீறெய்தி மாண்டார் விசோத்திட்பம் வேந்தன்க ணூறெய்தி யுள்ளப் படும்.

(படு - ரை.) எ-து,—எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணங்களா தூம் மாட்சிமைப் பட்ட அமைச்சாது வினத்திட்பம், வேக்தன்கண்ணே உறு தலேயெய்தலான், எல்லாரானும் கன்குமதிக்கப்படும், எ-று. வேக்தன்க ணூறெய்தல் - எடுத்தவின் அதஞன் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வ மும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிக்து கின்றது. உள் எல் - மதிப்பான் மறவாமை இதஞல் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னொ.)—வீறே எய்தி (எண்ணத்திறைலே) கிறப்பை அடைந்து, மாண்டார் - (மற்றையிலக்கணங்களாலும்) மாட்சி மைப்பட்ட மந்திரிகளது, வினேத்திட்பம் - தொழில் வலிமையா னது, வேந்தன்கண்-அரசனிடத்து, ஊற எய்தி-உறுதலே அடை தலாலே, உள்ளப்படும் - (எல்லாராலும்) நன்குமதிக்கப்படும்.
- 665. The firmness in action of those who have become great by the excellence (of their counsel) will, by attaining its fulfilment in the person of the king, be esteemed (by all).
 - சு. **எ**ண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார் திண்ணிய **ரா**கப் பெறின்.

(பரி-கை.) எ-து,—தாமெய்த எண்ணிய பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர், எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய விஃஎ க்கட் டிண்மை யுடையராகப் பெறின், எ-று.

எளிதினெய்துப வென்பார், எண்ணியாங் கெய்துபவென்ருர். அவர் அவ் வாறல்ல தென்றைமையிற் நின்ணியராகவே வின்முடியும், அது முடிய அவை யாவையுவ் கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனுல் அஃதடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—எண்ணியார் (ஒருபொருளே அடைய) எண்ணினவர், திண்ணியர் ஆகப்பெறின் - (அப்பொருட்கு வழி யாகிய தொழினிடத்து) வலிமையுடையராகப் பெற்றுல், எண் ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்களேயெல்லாம், எண் ணி ஆங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே, எய்துப - அடைவர்.
- 666. If those who have planned (an undertaking) possess firmness (in executing it), they will obtain what they have desired even as they have desired it.
 - **எ. உ**ருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருக்தேர்க் கச்சாணி யன்னு ருடைத்து.
- (பரி ரை.) எ-து,—உருளா கின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கண் ஆணி போல வினேக்கண் திண்ணியாளை யுடைத்து உலகம், அதளுல் அவரை வடி வின் சிறுமை கோக்கி இகழ்தில் பொழிக, எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமையேண்டு மென்பதனு ஓம், உவமையானும், பெற்றும். அச்சு - உருள் கோத்த மாம். ஆணி - உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகு மது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருக்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டுய்க்குக் திட் பமுடைத்து அதுபோல, வடிவாற் சிறியராயிருக்தே பெரிய வினேகளேக் கொ ண்டுய்க்குக் திட்பமுடைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்பகோக்கி அறிக்து கொள்கவென்பதாம். இதனுல் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—உலகம், உருள் உருளாகின்ற, பெருஃகேர் க்கு-பெரியதேர்க்கு, அச்சுஆணி அன்ஞர்-அச்சினிடத்தே ஆணி போல் தொழிலினிடத்தே வலிமையையுடையவரை, உடைத்து-உடையது; (அதனைல்) உருவுகண்டு - (அவர்) வடிவினிடத்தே சிறுமைரோக்கி, எள்ளாமைவேண்டும் - (அவரை) இகழாமை வேண்டும்.
- 667. Let none be despised for (their) size; (for) the world has those who resemble the linch-pin of the big rolling car.
 - அ. கலங்காது கண்ட வினேக்கட் 0 ளங்காது தூக்கங் கடிந்து செயல்.
- (பரி கை.) எ-து,—மனக் தெளிக்து செய்வதாகத் துணிக்த வினேயின் கண் பின்னசைதலின்றி கீட்டித்தவேயொழிக்து செய்க, எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதம் செய்வதபோற் ரூன்றமாகலின், தெளிக்த பல காலாராய்க்து தாஞ்செய்வதாக ஓர்த்த விண்யைக் கலங்காது கண்டவினேயென் ரூர். துனங்காமை-திட்பமுடைமை.

- (தெ-ப-னா.)—கலங்காது (மனம்) கலங்காமல், கண்ட-(செய்வதாக) துணிந்த, விணக்கண் - தொழிலினிடத்து, துளங் காது - (பின்) அசைதல் இல்லாமல், தூக்கம் கடிந்து - ஆலசியத் தை ஒழித்து - செயல் - செயக்கடவர்.
- 668. An act that has been firmly resolved on must be as firmly carried out without delay.
 - கூ. தூன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி யின்பம் பயக்கும் வினே.
- (பரி ரை.) எ-து,— முதற்கண் மெய்ம்முயற்கியாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாபினும், அதுகோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினேயைத் திட்பமுடையராய்ச் செய்க, எ-று.

துணிவு-கலங்காமை. அஃதுடையார்க்கல்லது கணிகமாய மூயற்சித்துன்ப கோக்காது கிலேயுதலுடைய பரிணுமவின்பத்தை கோக்கிச் செய்தல் கூடாகம யின், துணிவாற்றிச் செய்கவென்றுர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவர்வினே செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—துன்பம் (முதலில் மெய்ம்முயற்கியால்) துன்பம், உறவரினும் - (தமக்கு) மிகவரினும் (அதுகண்டுதளரா மல்), இன்பம் - சுகத்தை, பயக்கும் - (முடிவிலே) தருகின்ற, விளே-தொழிலே, துணிவு ஆற்றி - வலிமையுடையராய், செய்க-செய்யக்கடவர்.
- 669. Though it should cause increasing sorrow (at the outset), do with firmness the act that yields bliss (in the end).

- கo. எனேத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் விளேத்திட்பம் வேண்டாளை வேண்டா துலகு.
- (பரி டை) எ-து,—வினேத் திட்பத்தை இது கமக்குச் சிறக்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை, ஒழிக்த திட்பங்களெல்லா முடையராய விடத்தும் கன்குமதியார் உயர்க்தோர், எ-று.

மனத்தின்கண் திட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற் றின் திட்பங்க ளெல்லாம் உளவாயினும், வினே முடியாதாம், ஆகவே, அவையெ ல்லாங் கெடும் என்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றுர். இதனுல் வினேத்திட்ப மில்லாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—உலகு உயர்க்கோர், வினேத்திட்பம்-தொ ழில்வலிமையை, வேண்டாரை - (இது கமக்குச் சிறக்ததென்று) கொள்ளாத மக்திரிகளே, எனேத்திட்பம்-அவை கீங்கலாகிய வலி மைகளெல்லாம், எய்தியக்கண்ணும் – உடையவராகிய விடத் தும், வேண்டாது – கண்குமதியார்.
- 670. The great will not esteem those who esteem not firmness of action, whatever other abilities the latter may possess.

சுஅ-ம். அதி—வினேசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடைய வமைச்சன் அவ்விணமைச் செய்யுக் திறம். அதிகார முறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

- க. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு தாழ்ச்சியுட் டங்குத **நீது**.
- (பரி னா.) எ-து,—விசாரத்திற் கெல்லேயாவது விசாரிக்கின்றுன் இனி இது தப்பாதென்னுக் தணிவின்ப் பெறுதல்; அங்கனக் துணிவுபெற்ற விணே பின் கீட்டிப் பின்கட் டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து, எ-று.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் எனவே, துணிவெய்து மளவுஞ் சூழவே ண்குமென்பது பெற்றும். பின்னர்த் துணிவு ஆகுபெயர். கீட்டிப்பு-செய்யுங்கா லத்துச் செய்யாமை. அஃதுள்வழிக் காலக்கழிவாகலானும், பகைவர் அறிக்தழி த்தலானும் முடியாமையின், அதனேத் தீதென்றுர்.

- (தெ-ப-ரை.)—சூழ்ச்சி ஆலோசனேக்கு, முடிவு எல்லேயாவது, துணிவு எய்தல் (ஆலோசிப்பவன் இனி இது தப்பா தென்னும்) துணிவைப்பெறுதல்; அத்துணிவு - அப்படித்துணி வுபெற்றதொழில், தாழ்ச்சியுள் - (பின்) ஆலசியத்தில், தங்கு தல் - பொருக்துதல், தீது - குற்றமுடையதாம்.
- 671. Consultation ends in forming a resolution (to act); (but) delay in the execution of that resolve is an evil.
 - உ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க தூங்காது செய்யும் விளே.

- (பரி ணா.) எ-து,—கீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய விண்களுள் கீட் டிக்க; கீட்டியாது செய்யும் விண்களுள் கீட்டியாதொழிக, எ-று.
- இருவழியும் இறு இக்கட்டொக்க ஏழாவத விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினே களும் வலியானுங் காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவை வாயா வென்பது கருத்து. மேற்றுங்காமையென்றுர், ஈண்டதனேப் பகுத்துக்கூறிஞர். இவை இரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினேசெய்யுர் திறங் கூறப்பட்டது.
- (தெ-ப-னா.)—தாங்கி ஆலசியித்து, செயல்பால செய் யும்பகு தியையுடைய தொழில்களுள், தூங்கு க - ஆலசியம் பண் ணக்கடவன்; தூங்காது - ஆலசியம்பண்ணுமல், செய்யும் வினே -செய்யுக் தொழில்களுள், தூங்கம்க - ஆலசியம் பண்ணு திருக்கக் கடவன்.
- 672. Sleep over such (actions) as may be slept over; (but) never over such as may not be slept over.
 - டை. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினேகன்றே யொல்லாக்காற் செல்லும்வாய் கோக்கிச் செயல்.
- (படி கை.) எ-து,—வினேசெய்யுங்கால் இயலுயிடத் தெல்லாம் போசாற் செய்தல் கன்று; அஃதியலாலிடத்து ஏனேமூன் துபாயத்துள்ளும் அது முடிவ தோருபாயகோக்கிச் செய்க, எ-து.
- இயலுமிடம் பகையிற்றுன் உலியனுப காலம். அக்காலத்தத் தண்டமே கன்றென்றுர், அஞ்சுவது அதற்கேயாகவின். இயலாவிடம்-ஒத்தகாலமும் மெலி யகாலமும். அவ்விரண்டுகாலத்தஞ் சாம பேத தானங்களுள் அது முடியுமுபா யத்தாற் செய்கவென்றுர், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாகேடய வேனும் உடம்படுத்தற் பயத்தாற் றம்முளொக்குமாகவின். இதனுன் வலியான், ஒப் பான், மெலியானென கிலே மூவகைத் தென்பது உம் அவற்றுன் வலியது சிறப் பும், கூறப்பட்டன.
- (தெ-ப-ரை.)— ஒல்லும்வாய் எல்லாம் (தொழில்செய்யும் போது) கூடுமிடத்தெல்லாம், விளே-தண்டஞ்செய்தல், நன்று-நலமுடையதாம்; ஒல்லாக்கால் - (அது) கூடாதவிடத்து, செல்லும்வாய் கோக்கி - (மற்றைமூன்று உபாயங்களிலே அது) முடிவதோ ருபாயம்கோக்கி, செயல் - செய்யக்கடவன்.
- 673. Whenever it is possible (to overcome your enemy) the act (of fighting) is certainly good; if not, endeavour to employ some more successful method.
 - **ச, ஹினேபகை யென்றிசண்டி னெச்ச ஙினேயு**ங்காற் நீயெச்சம் போ**லத் தெறு**ம்.
- (பரி கை.) எ-து,—செய்யத் தொடங்கிய வினேயும் கீனயத் தொடங் கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டன தொழிவும் ஆராயுங்காற் றீயின தொழிவுபோலப் பின் வனர்க்து கெடிக்கும், எ-று.

இனி இக்குறை என்செய்வ தென்று இகழ்க்தொழியற்க, முடியச்செய்க வென்பதாம். பின் வளர்த லொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் கூறி ஞர். இதனுன் வலியான் செய்யுக்திறன் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—வினே - (செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும், பகை - (அழிக்கத்தொடங்கிய) பகையும், என்ற இரண்டின் -என்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டினது, எச்சம் - குறையும், கினே யுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, தீ எச்சம் போல - தீயினது குறை போல், தெறும் - (பின்வளர்க்து) கெடிக்கும்.

674. When duly considered, the incomplete execution of an undertaking and hostility will grow and destroy one like the (unextinguished) remnant of a fire.

டு. பொருள்கருவி காலம் விளேயிடனே டைந்து மிருடீர வெண்ணிச் செயல்.

(பரி - கை.) எ-து,—விணேசெய்யு மிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் கால மும் விண்யும் இடனுமாகிய இவ்வைக்கனேயும் மயக்கமற வெண்ணிச் செய்க, வ-து.

எண்ணெடு பிறவழியுள் கூட்டப்பட்டது. பொருள் - அழியும் பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி - தன் முனேயும் மாற்முர் தானேயும். காலம்- தனக்காள் காலமும் அவர்க்காங்காலமும். வினே - தான் வல்லவினேயும் அவர் வல்லவினே யும். இடம்-தான் வெல்லுமிடமும் அவர் வெல்லு மிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றி பெய்துக்கிறத்திற் பிழையாமலெண்ணிச் செய்கவென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—பொருள் - (தொழில்செய்யுமிடத்து) பொ ருளும், கருவி - சாதனமும், காலம் - காலமும், வினே - தொழி அம், இடன் - இடமும் (ஆகிய), ஐந்தும்—, இருள்தோ-மயக்கம் கீங்க, எண்ணி - நினேத்து, செயல் - செய்யக்கடவன்.

675. Do an act after a due consideration of the (following) five, vis., money, means, time, execution and place.

கூ. முடிவு மிடையூற முற்றியாங் கெய்தும் பபேயணும் பார்த்துச் செயல்.

(படு - கை.) எ-து,—வினேசெய்யுக்கால் அது முடிதற்குளதாம் முயற்கி யும் அதற்கு வருமிடையூறும் அது சீங்கி மூடிக்தாற் ருனெய்தும் பெரும்பய தும் சீர்துக்கிச் செய்க, எ-று.

முடிவு — ஆகுபெயர். மூயற்சியிடையூறுகள்தள**வி**ற் பயனதளவு டெரிதா யிற் செய்க வென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—முடிவும் - (தொழில் செய்யுமிடத்த அதை) முடிதற்கு உளதாகிய முயற்சியையும், இடையூறம் - (அ தற்குவரும்) இடையூற்றையும், முற்றி - (அவ்விடையூறாகீக்கி) முடித்தால், எய்தும் - (தான்) அடையும், படுபயனும் - பெரும் பயனேயும், பார்த்து - ஆலோசித்து, செயல் - செய்யக்கடவன்.

- 676. An act is to be performed after considering the exertion required, the obstacles to be encountered, and the great profit to be gained (on its completion.)
 - எ. செய்வினே செய்வான் செயன்முறை யவ்வினே யுள்ளறிவா ஹள்ளங் கொளல்.
- (பரி கை.) எ-து,—அவ்வாற்றுற் செய்யப்படும் வினேயைத் தொடங்கி ஞன் செய்யுமுறைமையாவது அதன துளப்பாட்டினே யறிவான் கருத்**தின் த்** தானறிதல், எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலிய வெண்ணஃயம் முடிவுமுதலிய துக்க ஃயும். உள்ளறிவான் – முன்செய்து போர்தவன். அவன்கருத்து-அவன் செய்து போர்த உபாயம். அதனோறியவே, தானும் அதனுற்செய்து பயனெய்துமென் பதாம். இவை மூன்றபாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுர் திறவ் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—செய்வினே (அவ்வழியால்) செய்யப்படுக் தொழிலே, செய்வான்-செய்யத்தொடங்கினவன், செயல் முறை-செய்யுமுறையாவது, அவ்வினே - அத்தொழிலினது, உள் - உள ப்பாட்டை, அறிவான் - அறிபவனது, உள்ளம் - கருத்தை, கொளல் - (தான்) அறிதல்.
- 677. The method of performance for one who has begun an act is to ascertain the mind of him who knows the secret thereof.
 - அ. விளேயான் விளேயாக்கிக் கோட னனேகவுள் யானேயால் யாளேயாத் தற்று.

(ப የ- ரை•) எ- து,—செய்கின்ற வினேயாலே அன்னது பிறிது மோர்விணே பை முடித்தக்கொள்க; அது மதத்தானணேர்த கபோலத்திணே யுடைய யாணே யாலே அன்னது பிறிது மோர்யானேயைப் பிணித்ததனே டொக்கும், எ- ஹ.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற கீணகவுளென்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய விச்னயானே பிறிதுமோர்விணையை முடித்தற் குபாயமாமாறு எண்ணிச் செய்க; செய்யவே அம்முறையான் எல்லாவிளேயும் எளிதின் முடியுமென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.) வினேயால் (செய்யப்படுகின்ற) தொழி லால், வினே - (அப்படிப்பட்ட) வேளுருதொழிலே, ஆக்கிக் கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக் கடவன்; (அது) நணே கவுள் - (ம தத்தால்) நணேந்த கபோலத்தையுடைய, யாளேயால் – யாளேயி ஞலே, யானே-(அப்படிப்பட்ட வேளுரு) யானேயை, யாத்தது அற்று - கட்டியதோடு ஒக்கும்.
- 678. To make one undertaking the means of accomplishing another (similar to it) is like making one rutting elephant the means of capturing another.

- **கூ. நட்டார்க்கு ந**ல்ல செயலின் விரைந்ததே யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.
- (பரி கை.) எ-து,—வினேசெய்வாளுற் றன் னட்டார்க்கு இனியவற்றை ச்செய்தலினும் விளைக்து செய்யப்படும் தன்பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு கட்பாக்கிக் கோடல், எ-று.

அவ்வினே வாய்த்தற் பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு புலைவதன்முன்னே செய்கவென்பார், விரைக்கதென்றுர். விரைக்கு செய்யப் பூவதென்றவாறு. வினேசெய்யுக்கிறமாகலிற் பகைவரோ டொட்டா ராயிற்று. தன்னெட்டார் பிறருட்குடாமல் மாற்றி வைத்தலெனினு மமையும்.

- (தெ ப ரை.)—நட்டார்க்கு (தொழில்செய்பவனைல் தனது) நட்பினருக்கு, நல்லசெயவின் நல்லவகைளேச் செய்தவி தும், ஒட்டாரை (தன்பகைவரது) பகைவரை, ஒட்டிக்கொனல் (தனக்கு) நட்பாக்கிக்கொள்ளுதல், விரைந்ததே விரைந்து செய்யத்தகுவதாம்.
- 679. One should rather hasten to secure the alliance of the foes (of one's foes) rather than perform good offices to one's friends.
 - கo. உறைசிறியா ருண்ண மிங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற் கொள்வர் பெரியார்ப் பணிக்து.

(பி-னா.) எ-து,—ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சர், தம்மின்வலியார் எதிர்ந்தவழித் தம்பகுதி கடுங்கணேயஞ்சி, அந்நிலக்கு வேண்டுவதாய சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனே யேற்றுக்கொள்வர், எ-று.

இடம்-காமம் அரணும். அவற்றது சுறமை ஆள்வார்மே லேற்றப்பட்டது. மெனியாரோடு சக்திக்கு வலியார் இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றுர். அடி யிலே மெலியராயிஞர் தம் பகுதியுமஞ்சி கீங்கின் முதலொடுங் கெமிவராகலின், அது வாராமற் சிறிது கொடுத்துஞ் சக்தினே யேற்றுக்கொள்க வென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வளென உலகியலாற் கூறிஞர். இவை மூன்றுபாட்டானும் மெலியான் செய்யுக்திறங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—உறை சிறியார்-ஆளும் இடஞ் சிறியராகிய மக்திரிகள், (தம்மின்மிக்க வலியவர் எதிர்க்கவிடத்தே), உள் -(தமது) அங்கங்கள், கமிங்கல் – கமிங்குதலுக்கு, அஞ்சி - பய க்து, குறைபெறின் - (அக்கிலேக்கு வேண்டுவதாகிய) சக்தி கூடு மாயின், பெரியார் - அப்பெரியவரை, பணிக்து – வணைங்கி, கொ ள்வர் - (அதனே) ஏற்றுக் கொள்ளுவர்.
- 680. Ministers of small states, afraid of their people being frightened, will yield to and acknowledge their superior foes, if the latter offer them a chance of reconciliation.

குக்-ம். அதி. தூது.

சுக**ு** - ib. அதி. தூது.

அஃதாவது சக்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேக்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டக்கயும் மேல் விணேசெயல்வகை யென்றமையின் இஃ ததன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறவானனத் துது இருவகைப்படும். அவருன் முன்னேன் அமைச்சனே டொப்பாகுகலானும் பின்னேன் அவனிற் காற்கூறு குணம் குறைக்தோ குகலானும், இஃதமைச்சிய லாயிற்று.

- க. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம் பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.
- (பரி ரை.) எ-து,—தன்சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புடையஞதலும் அமைச் சுப் பூணற்கமைக்த குடியின்கட் பிறத்தலும் அரசர்சாதி விரும்பும் பண்புடை யஞதலும் அதுவார்த்தை சொல்லுவாளுக் கிலக்கணம், எ-மு.

முன்னேயவிரண்டனுவம், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் கீங்கு வாராமற் முன் பேணி பொழுகலும், தன்முன்னேர் தூதியல் கேட்டறிதலும், பெற்றும். வேக் தவாம்பண்புடைமை முன்னர் மன்னரைச் சேர்க்தொழுகற்கட் பெறப்படும். அதனுல் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல் பெறுதும்.

- (தெ-ப-ரை.)—அன்பு உடைமை (தன்சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடையவஞ்தலும், ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் - (மந்திரித்தொ ழில் செய்தற்கு) அமைந்த குடியிலே பிறத்தலும், வேந்து அவா ம் பண்பு உடைமை-அரசர் சாதி விரும்புங் குணமுடையவ தை லும், தாதுரைப்பான் - தாது வார்த்தையைச் சொல்லுவோது க்கு, பண்பு - இலக்கணமாம்.
- 681. The qualifications of an ambassador are affection (for his relations), a fitting birth, and the possession of attributes pleasing to royalty.
 - உ. அன்பறி வாசாய்க்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க் கின்றி யமையாத மூன்று.
- (பர் கை.) எ-து,—தம்மரசன்மாட் டன்புடைமையும் அவனுக்கு ஆவண வறியு மறிவுடைமையும் அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையு மெனத் தாதுரைக்க வுரியார்க்கு இன்றியமையாத குண ங்கள் மூன்று, எ-று.

ஆராய்தல்-அவற்றிற் குடம்படுஞ் சொற்களேத் தெரிதல். இன்றியமையாத மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்றும். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—அன்பு - (தம்மரசனிடத்து) அன்புடை மையும், அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளே அறியும்) அறிவுடை மையும், ஆராய்க்த சொல் வன்மை - (அவைகளே வேற்று வேக் தரிடத்துச் சொல்லும்போது) ஆராய்க்து சொல்லுதல் வலிமை யும், (என)தூதுரைப்பார்க்கு-தூதுசொல்ல உரியவர்க்கு, இன்றி அமையாத-அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள்,மூன்று-மூன்மும்.

682. Love (to his sovereign), knowledge (of his affairs), and a discriminating power of speech (before other sovereigns) are the three sine qua non qualifications of an ambassador.

டை. நூலாரு ணூல்வல்ல குகுகல் வேலாருள் வென்றி விளேயுளைப்பான் பண்பு.

(பரி - ரை.) எ-து,—வேலேயுடைய வேற்றசசரிடைச் சென்று தன்ன சச தூக்கு வென்றிதரும் விளேயைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது நீதிதா கேலயுணர்க்த அமைச்சரிடைத் தான் அக்தூலே வல்லனுதல், எ-று.

கோறன் மாலேயரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும், அதவினே பிரண் பெடங்க வென்றிவிணயென்றுங் கூறிஞர். வல்லனுகல்-உணர்வுமாத்தொ முடை பராய அவர்முன் வகுக்குமாற்ற ஹடையனுதல்.

(தெ-ப-ரை.)—வேலாருள் - வேலினேயுடைய வேற்றாசரி டத்து, வென்றி-(தன்னாசனுக்கு) வெற்றியைத் தருகின்ற, வினே உரைப்பான் - தொழிலேச்சொல்வோணுக்கு, பண்பு - இலக்கண மாவது, தாலாருள் - கீதிதாலே அறிக்த மக்திரிகளிடத்து, தால் வல்லன் ஆகுதல்- (தான்) அக்தாலில் வல்லவ குகுதல்.

683. To be powerful in politics among those who are learned (in ethics) is the character of him who speaks to lance-bearing kings on matters of triumph (to his own sovereign.)

ச. அறிவுரு வாராய்க்க கல்வியிம் மூன்றன் செறிவுடையான் செல்க விளேக்கு.

(பரி-கை.) எ - த,—இயற்கையாகியவறிவும் கண்டார்விரும்புக் தோற் றப்பொலிவும் பலரோடும் பலகாலு மாசாயப்பட்ட கல்வியுமென கன்குமதித் தற்கேதவாய இம்மூன்றனது கூட்டத்தையுடையான் வேற்றுவேக்தரிடைத் தூதுவினேக்குச் செல்க, எ-று.

இம்மூன்றம் ஒருவன்பாற் கூடுதளிதாகவின், செறிவுடையானென்றுர். இவற்றுன் கன்குமுதிப்புடையகைவே, வினே இனிது முடியுமென்பது கருத்து.

(தெ-ப-ரை.)—அறிவு - (இயற்கை) அறிவும், உருவு - (கண் டோரிச்சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும், ஆராய்க்க கல்வி - (பல சோடும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்டகல்வியும் (என), இம்மூன்றி ன்-(கன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகிய) இம்மூன்றினது,செறிவு உடை யான் - கூட்டத்தை உடையவன், விணேக்கு - (வேற்றரசரிடத் தைத் தூது) தொழிலுக்கு, செல்க - செல்லக்கடவன்.

- 684. He may go on a mission (to foreign rulers) who has combined in him all these three, viz., (natural) sense, an attractive bearing and well-tried learning.
 - **டு. தொ**கச்சொல்லித் தூவாத மீக்கி மகச்சொல்லி மன்றி பயப்பதாக் <u>கூத</u>ு.
- (படு-ரை.) எ-து,—வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களேச் சொல்லும் வழிக் காரணவகையாற் ருகுத்துச் சொல்லியும் இன்னுதகாரியங்களேச் சொல்லும் வழி வெய்யசொற்களே கீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழச் சொல்லியும் தன்ன ரசனுக்கு கன்மையைப் பயப்பவனே தூதனுவான், எ-று.

பலகாரியங்கட் குடம்படாதார் பரம்பரையான் அவற்றிற்குக் காரணமாய தொன்றைச் சொல்ல அதனல் அவை விளேயுமா றுய்த்துணர வருமையானுஞ் சுருக்கத்தானு முடம்படுவர், இன்னுதவற்றிற் குடம்படாதார் தம்மனமகிழச் சொல்ல அவ்வின்னுமை காணுது உடம்படுவராதலின், அவ்விருவாற்று தும் தண் காரியக் தவறுமல் முடிக்கவல்லா னென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற் றெக்கன.

- (தெ.ப.னா.)—தொகச்சொல்லி (வேற்றாசர்க்குப் பலகா ரியங்களேச் சொல்லுமிடத்துக் காரணவகையால்) தொகுத்துச் சொல்லியும், தூவாத நீக்கி - (இனிமையில்லாத காரியங்களேச் சொல்லுமிடத்து)வெய்யசொற்களே நீக்கி, நகச்சொல்லி - (இனி மையான சொற்களால்)மகிழச்சொல்லியும், நன்றிபயப்பது-(தண் அரசனுக்கு) நன்மையைச் செய்பவனே, தூது - தூதனையன்.
- 685. He is an ambassador who (in the presence of foreign rulers) speaks briefly, avoids harshness, talks so as to make them smile, and thus brings good (to his own sovereign).
 - சு. 45 ற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்விக் காலத்தாற் றக்க தறிவதார் தூது.

(பரி-ரை.) எ-து,—நீதிதால்கீனக்கற்றுத் தான் சென்ற கருமத்தைப் பகை வேக்தர் மனங்கொளச் சொல்லி அவர் செயிர்த்து கோக்கின் அக்கோக்கிற் கஞ் சாது காலத்தோடு பொருக்த அது முடிக்கத்தக்க வுபாயமறிவானே தூதனு வான், எ-று.

அவ்வுபாய மூறிதற்பொருட்டு நிதிதாற்கல்வியும், அதனைன்றிப் பிறிதொ ன்*ரு*ன் முடியுங்காலம்வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாற் றக்க தமிதலும், இலக்கணமாயின.

(தெ - ப - ரை.)—கற்று - (கீதிதால்களே) கற்று, செல - (ப கைவேக்தர்) மனங்கொள, சொல்லி - (தான் சென்ற கருமத்தை) சொல்லி, கண் அஞ்சான் - (அவர் கோபித்துப் பார்க்கில்) அப் பார்வைக்கு அஞ்சாது, காலத்தால் - காலத்தோடு பொருக்து தக்கது - (அதுமுடிக்க) தக்க உபாயத்தை, அறிவது-அறிபவனே, தூதாம் - தூதவைான்.

686. He is an ambassador who having studied (politics), talks impressively, is not afraid of angry looks, and knows (to employ) the art suited to the time.

ஏ. கடனறிக்து காலங் கருதி பிடனறிக் தெண்ணி யுரைப்பான் ற**ே**.

(பரி - கை .) எ - து,—வேற்றாசரிடத்தத் தான் செய்யு முறைமையறிக்து அவர் செவ்விபார்த்துச் சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிக்து சொ ல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து அவ்வாறு சொல்லுவான் தாதரின் மிக கான், எ - று.

செய்யு முறைமையாவது அவர் கிலேயும் தன்னரசனிலேயும் தன்னிலையும் தூக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லு முறைமையும் முதலா பின. செவ்வி - தன்சொல்லே யேற்றுக்கொள்ளும் மனகிகழ்ச்சி. அது காலவய த்ததாகலிற் காலமென்றுர். இடம்-தனக்குத் துணேயாவா ருடளுயவிடம். எண் ணுதல் - தான் அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவர்சொல்லு முத்தாமும் அதற் குப்பின் முன்சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றுன் மேன்மேற் ருனே கற்பித்தல். வடதுலார் இவ்விருவகையாருடன் ஒலேகொடுத்து கிற்பாளையும் கூட்டித் தூத மைத் தலே, இடை, கடையென்று வகுத்துக் கூறிஞராகலின், அவர்முதமுக் தோன்றத் தலேயென்றுர். துதென்பது அதிகாரத்தான் வக்தது. இவை ஐக் துபாட்டானும் தான் வகுத்துக் கூறவான திலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—கடன் - (வேற்றாசரிடத்துத்தான்செய்யும்) முறைமையை, அறிக்து-தெரிக்து, காலம் கருதி - (அவர்) சமயம் பார்த்து, இடன் - (சென்றகருமஞ் சொல்லுதற்கு ஏற்ற) இடத் தை, அறிக்து-தெரிக்து, எண்ணி - (சொல்லும்வழியை முன்னே) விசாரித்து, உரைப்பான் - (அவ்வழி) சொல்லுவோன், தலே-(தூதரில்) மிக்கவன்.

687. He is chief (among ambassadors) who understands the proper decorum (before foreign princes), seeks the (proper) occasion, knows the (most suitable) place, and delivers his message after (due) consideration.

அ. தூய்மை தூணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின் வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

(படி - கை.) எ-து,—தன்ன ரசன் வார்த்தையை அவன்சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுவான இலக்கணமாவது பொருள் காமங்க சார்ற் றூயஞதலும் தனக்கு அவரமைச்சர் துணேயாக்தன்மையும் துணிதலு டைமையும் இம்முன்ரேடுகூடிய மெய்ம்மையுமென விவை, எ-று.

பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடக் கூறுமைட்பொருட்டுத் தாய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி எம்மனேர்க் கஃதியல்டெனக்கூறி அவர் வெகுளி கீக்குதற்பொருட்டுத் துண்மையும், இத சொல்லின் இவரேதஞ் செய் வளென் ரெழியாமற்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுக் தேறப்படு தற்பொருட்டு மெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன இன்—ஒடுவின் பொருட்கண் வக்தது.

- (தெ ப டை.)—வழி (தன்னரசன் வார்த்தையை) அவன் சொல்லியவழியே, உரைப்பான் - (வேற்றரசர்க்கு) சொ ல்லுவானது, பண்பு - இலக்கணமாவது, தூய்மை - (பொருளர லும் காமத்தாலும்) பரிசுத்ததைலும், துணேமை - (தனச்சூ அவர் மக்திரிகள்) துணேயாக்தன்மையும், துணிவு உடைமை -தணிதலே யுடைமையும், இம்மூன்றின் - இம்மூன்ரேடுகூடிய, வாய்மை - மெய்ம்மையும் ஆம்.
- 688. The qualifications of him who faithfully delivers his (sovereign's) message are purity, the support (of foreign ministers), and boldness, with truthfulness in addition to the (aforesaid) three.
 - கூ. விடுமாற்றம் வேர்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம் வாய்சோ**ரா** வன்க ணவன்.

(பி:-டை) எ-து,— தன்ன ரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்ற ரசர் க்குச் சென்று சொல்லவுரியான் தனக்கு வரு மேதத்திற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ் வான வார்த்தையை வாய்சோர்க்துஞ் சொல்லாத திண்மையை யுடையன்,எ-று-

தாழ்வு சாதி தருமமன்மையின், வடுவென்றர். வாய்சோராவெனக் கா*ரி* ய**ங்** காரணத்து னடக்கப்பட்டது.

- (தெ ப-ரை.)—வடுமாற்றம் (தனக்கு வரும் துன்பத்திற் கஞ்சி அவனுக்கு) தாழ்வான வார்த்தையை, வாய்சோரா - வாய் தவறியுஞ் சொல்லாத, வன்கணவன் - வலிமையை யுடையவன், விடுமாற்றம் - (தன்அரசன்சொல்லி) விட்டவார்த்தையை, வேக் தர்க்கு - வேற்றரசர்க்கு, உரைப்பான் சொல்லுதற் குரியன்.
- 689. He alone is fit to communicate (his sovereign's) reply, who possesses the firmness not to utter even inadvertently what may reflect discredit (on the latter).
 - கo. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற் குறுதி பயப்பதாக் தூது.

(பரி.ரை.) எ-து,—அவ்வார்க்கை தன்னுபிர்க்கிறுதி தருமாயினும் அதற் கஞ்சி யொழியாது தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிகுதியை வேற்ற ரசரிடைச் சொல்லுவானே தூதலுவான், எ-று.

இறு திபயப்பினு மென்றதனுல், ஏனேய பயத்தல் சொல்லவேண்டா வாயி ற்று. இவை மூன்றுபாட்டானுக் கூறியது கூறுவான திலக்கணங் கூறப் பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—இறு பயப்பினும் (அவ்வார்த்தை தன க்கு) முடிவைத் தருமாயினும், அஞ்சாது - (அதற்கு) பயப்ப டாது, (தன்னரசன் சொன்னபடியே) இறைவற்கு - அவ்வரச ஹக்கு, உறதி - மிகுதியை, பயப்பது - (வேற்றாசரிடத்து) சொல்லுவானே, தூதாம் - தூதனுவான்.
- 690. He is the ambassador who fearlessly seeks his sovereign's good though it should cost him his life (to deliver his message).

எ0-ம். அதி. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருக்கி பொழுகுமாறு. இது, வேக் துவாம் பண்புடைமை யென மேலே வேண்டப்பட்டமையின் தூதின்பின் வைக் *ടப்பட்டது*.

- க. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க விகல்வேர்தர்ச் சேர்ர்தொழுகு வார்.
- (பி ரை.) எ-து,–மாறபடுதலேயுடைய அரசரைச் சேர்க்தொழுகும் அமைச்சர் அவரை மிகலீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ் செய்யாது தீக்காய்வார் போல இடைகிலத்திலே கிற்க, எ-று.
- கடிதின் வெகுளுக் தன்மையின்பது தோன்ற, இகல்வேக்த ொன்றுர். மிகவகலிற் பயன் கொடாது மிகவணுகின் அவமதிபற்றித் தெறும் வேக்தர்க்கு, யிகவகலிற் குளிர் கீக்காது <mark>பிகவணுகிற் சுடு</mark>வதாய தீயோ**டுளதா**ய தொழிலு வமம் பெறப்பட்டது.
- (தெ-ப-டை)—இகல் மாறபடுதஃயுடைய, வேர்தர்-அர சரை, சேர்க்து - அடுத்து, ஒழுகுவார் - கடக்கு மக்திரிகள், அக லாது - அவரை பிக கீங்காமலும், அணுகாது - மிக கெருங்காம லும், தீக்காய்வார் போல்க - கெருப்பிற் குளிர் காய்வார்போல் (கடுவிடத்து) நிற்கக்கடவர்.
- 691. Ministers who serve under fickle-minded monarchs should. like those who warm themselves at the fire, be neither (too) far, nor (too) near.
 - உ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னசான் மன்னிய வாக்கக் தரும்.
- (படு கை.) எ-து, தம்மாற் சேரப்பட்ட மன்னர் விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல் அமைச்சர்க்கு அவரானே கிலேபெற்ற செல்வத்தைக் கொடிக்கும், எ.ற.
- ஈண்டு விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாக வுரியவற்றை. அவை நாக தப்படுவன, ஒப்பண, மேன்மையென் *நிவை முதலாயின*. இவற்றை ஒப்பிற்

கஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவ்வச்சகோக்கி புவர்து அவர்தாமே எல் லாச்செல்வழும் கல்குவரென்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடு தரு மென்பதாம்.

- (தெ-ப-டை)--மன்னர் (தம்) அரசரால், விழைப விரு ம்பப் பட்டவைகளே, விழையாமை - (தாம்) விரும்பாதிருத்தல், மன்னரால் - அவ்வரசராலே, மன்னிய - கிலேபெற்ற, ஆக்கம் -செல்வத்தை, தரும் - (மக்திரிகளுக்கு) கொடுக்கும்.
- 692. For ministers not to covet the things desired by their kings will through the kings themselves yield them everlasting wealth.
 - க. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் *ே நேற்று தல் யார்க்கு மரிது*.

(பரு - கை.) எ-து,—அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதின் அரியபிழைகள் தவ்கண்வாராமற் காக்க, அவற்றை வக்கணவாகக் கேட்டு அவ்வரசர் ஐயுற்குல் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவர்க்கு மரிதாகலான், எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவராற் பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமை யொடு மருவல், அரும்பொருள் வெளவல் என் நிவை முதலாயின். அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தகுமோவென் றையுருது தகாதென்றே அவர் துணிய வொழுகல், ஒருவாற்முற் றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டான் ளேன்றப் பொருடோன்ற மாறபோலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை கினேக்கப் படுதலின், யார்க்குமரி தென்*ருர்*. இவை மூன்றுபாட்டானம் அது பொதுவகை யாற் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—போற்றின் (மந்திரிகள் தம்மை) காத்துக் கொள்ள வேண்டிஞல், அரியவை – அரியபிழைகளே, போற்றல்– (தம்மிடத்திலே வாசாமல்) காக்கக்கடவர், கடுத்தபின் - (அவ் வரசர் அவை வந்தவைகளாகக் கேட்டு) சந்தேகித்தபின்பு, தேற் று தல் - (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல், யார்க்கும் - யாவர்க்கும், அரிது - அரியது, (ஆதலால்.)
- Ministers who would save themselves should avoid (the commission of) serious errors; for if the king's suspicion is once roused, no one can remove it.
 - ச. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த ககையு மவித்தொழுக லான்ற பெரியா ரகத்து.
- (பரி கொ.) எ-து,—அமைக்த வரச ரருகிருக்தால் அவர்காண ஒருவன் செவிக்கட் சொல்லுதலேயும் ஒருவன் முககோக்கி எகுதலேயுக் தவிர்க் தொழு . குக, எ-று.

சேர்தல் - பிறஞேடு சேர்தல். செய்தொழுகின், தங்குற்றவ் கண்டு செய் தனவாகக் கொள்வரென்பது கருத்து.

- (தெ ப டை.)—ஆன்ற கிறைக்த, பெரியார் அகத்து -அசசரிடத் திருக்கும்போது, செவிச் சொல்லும் - (ஒருவன்) கா திலே சொல்லுதலேயும், சேர்க்த ககையும் - (ஒருவன்முக) கோ க்கி ககைத்தலேயும், அவித்து - கீக்கி, ஒழுகல் - கடக்கக்கடவன்.
- 694. While in the presence of the sovereign, ministers should neither whisper to nor smile at others.
 - டு. **எ**ப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொரு**ள** விட்டக்காற் கேட்க மறை.
- (பரி ரை.) எ-து,—அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை கிகழ்வுழி யாதொரு பொருள்யுஞ் செல்கொடுத்துக் கேளாத அவன் மூடுகி வினவுவதுஞ் செய் யாத அம்மறைப்பொருள் அவன்முனே அடக்காது சொல்லியக்காற் கே ட்க, எ-று.

ஓர் தற்கேற்கும் பொருளாயினு மென்பார், எப்பொருளு மென்*ரு*ர். ம**ற்று** வினேமாற்றின்கண் வர்த**த**ு.

- (தெ ப ரை.) மறை (அரசனுக்குப் பிறரோடு) ரகசி யம் (கிகழு மிடத்து), எப்பொருளும் - யாதொரு பொருளேயும், ஓரார் - (செவிகொடுத்து) கேளாமலும், தொடரார் - (அவனே) முடுகிவினவாமலும், அப்பொருளே - அந்த ரகசியப்பொருளே, விட்டக்கால் - (அவனே அடக்காமல்) சொல்லினுல், கேட்க -கேட்கக்கடவர்.
- 695. (When the king is engaged) in secret counsel (with others), ministers should neither over-hear anything whatever nor pry into it with inquisitive questions, but (wait to) listen when it is divulged (by the king himself).
 - சு. குறிப்பறிக்து காலங் கருதி வெறுப்பில வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.

(படு - கைர.) எ-து,—அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லுங்கால் அப்பொழுது கிகழ்கின்ற அவன் குறிப்பிணேயறிந்து சொல்லு தற்கேற்ற காலத்தையும் கோ க்கி வெறுப்பிலவுமாய் வேண்டுவனவுமாய காரியங்களே அவண்மனம் விரும் பும்வகை சொல்லுக, எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கணன்றிக் காம வெகுளி யுள்ளிட்டவற்றி னிகழ் வுழியும் அதற் கேலாக்காலத்தஞ் சொல்லுதல் பயனின்றுகலிற் குறிப்பறிக்து காலங் கருதியென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பில வென்றும், பயனில்லவும் பயன்சுருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வே ஷ்கிபவென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொ ற்களாற் சொல்லுகவென்பார் வேட்பச்சொல் லென்றுங் கூறிஞர்.

(தெ-ப-ரை.)—(அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது) குறிப்பு அறிக்து - (அப்பொழுது கிகழ்கின்ற அவனது) குறிப் பை அறிக்து, காலம் கருதி - (சொல்லு தற்கு ஏற்ற) காலத்தையும் பார்த்து, வெறப்பு இல - வெறப்பில்லாதனவும், வேண்டுப -வேண்டுவனவும் ஆகிய காரியங்களே, வேட்ப - (அவன்மனம்) விரும்பும்வகை, சொலல் - சொல்லக்கடவர்.

- 696. Knowing the (king's) disposition, and seeking the right time, (the minister) should in a pleasing manner suggest things such as are desirable and not disagreeable.
 - எ. வேட்பன சொல்லி விணயில வெஞ்ஞான்றுவ் கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.
- (பரி ரை.) எ-து,—பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாய காரியங்கள் அவன் கேட்டிலனுபினுஞ் சொல்லி எஞ்ஞான்றும் பயனிலவாய வற்றைத் தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாது விடுக, எ-று.

வின் பிலவெனவுக் கேட்பினுமெனவும் வக்த சொற்களான், அவற்றின் மறு தலேச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வின்யான்வருதலின் வினேயென்றம், வறு . மைக்காலமு மடங்க எஞ்ஞான்றமென்றுக் கூறிஞர். சொல்லுவனவுஞ் சொல் லாதனவும் வகுத்துக் கூறியவாறு. இவை நான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவகை யாற் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப டை.)—வேட்பன (பெரும்பய ஹன்ளவையும் அரசன்) விரும்புவனவும் (ஆகிய காரியங்களே), சொல்லி - (அவ ன்கேட்டிலறுமேறும்) சொல்லி, எஞ்ஞான்றும்-எக்காளும், வினே இல - பயனில்லாதவைகளே, கேட்பினும் - (தானே) கேட்டா ஹம், சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன்.
- 697. Ministers should (always) give agreeable advice but on no occasion recommend useless actions, though requested (to do so).
 - அ. இசைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் கின்ற வொளியோ டொழுகப் படும்.
- (பரி கை.) எ-து,—இவர் எம்மினேயரென்றும் எமக்கின்ன முறையின் யுடையரென்றும் அரசுரை யவமதியாது அவர்மாட்டு கின்றவொளியோடு பொ ரூந்த ஒழுகுதல் செயப்படும், எ-று.
- ஒளி உறங்காகிற்கவுக் தாமுலகங் காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்**கைம். அத** ஞேமி பொருக்த வொழுகலாவது அவர் கடவுளருக் தாம் மக்களுமா யொழுகு தல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்ட விளமையும் முறையு**ம்பற்றி** இகழ்வ**ரா** யின், தாமும் போக்கப்படுவ பென்பது கருத்து.
- (தெ ப ரை.)—இனோயர் (இவர் எமக்கு) இனோயவர், இன முறையர் - (எமக்கு) இன்னமுறையினர், என்று இகழார்-என்று (அரசரை) அவமதியாமல், நின்ற - (அவரிடத்தா) நிலே பெற்ற, ஒளியோடு - ஒளியோடுபொருக்த, ஒழுகப்படும் - கடக் கத்தகும்.

- 698. Ministers should behave in accordance with the (Divine) light in the persons of kings and not despise them saying "He is our junior (in age) and connected with our family!"
 - கூ. **கொ**ளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய் துளக்கற்ற காட்சி ய**வர்**.
- (பரி வைரு) எ-து,—அரசுஞல் யாம் என்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார் கிலேபெற்ற வறிவிண்யுடையார், எ-று.

கொள்ளாதனசெய் தழிவெய்துவார் கொளப்பாட்டிற்குப் பின் றம்மை வேறெருருவராகக் கருதுவராகலின், மூன்னேயராகவே கருதி யஞ்சி யொழுகு வாரைத் துனக்கற்ற காட்சியவ ொன்றுர்.

- (தெ-ப-டை)— துளக்கு அற்ற அசைவற்ற, காட்சியவர் -அறிவுடையவர், கொளப்பட்டேம் என்று - (அரசஞல்) நன்கு மதிக்கப்பட்டோ மென்று, எண்ணி-கருதி, கொள்ளாத-(அவன்) விரும்பாதவைகளே, செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்.
- 699. Those whose judgment is firm will not do what is disagreeable (to the sovereign) saying (within themselves,) "We are esteemed by the king."
 - கo. பழைய மெனக்கரு இப் பண்பல்ல செய்யுங் கெழு தகைமை கேடு தரும்.
- (பர் ரை.) எ– து,—அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல் டல்லாதவற்றைச் செய்யுமுரிமை அமைச்சர்க்குக் கேட்டினேப் பயக்கும், எ-று.

அவன் பொருது செறும்பொழுகின் அப்பழமை கோக்கிக் கண்ணேடாது உயிரை வெளவுதலான், அவன்வேண்டாதன செய்தற் கேதுவாய கெழுதகைமை கேமிதரு மென்ருர். இவை மூன்றுபாட்டானும் பொறுப்பொன்று அரசர் வெறு ப்பன செய்யற்க வென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—பழையம் என (அரசனுக்கு)பழைமை யோமென, கருதி - நினேத்து, பண்பு அல்ல-(தமக்கு) இயல்பல் லாதவைகளே, செய்யும் - செய்கின்ற, கெழுதகைமை - உரிமை யானது, கேடுதரும் - (மக்திரிகளுக்கு) கேட்டைத் தரும்.
- 700. The (foolish) claim with which a minister does unbecoming acts because of his (long) familiarity (with the king) will ensure his ruin.

எக-ம். அதி—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவதனே அவர் கூரும் லறிதல். இது, ன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையா தாகவின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கூறுமை கோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று மா*ளு* கீர் வையக் கணி, (பரி - கை.) எ-து,—அரசஞற் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டா வகை அவன் முசுமானும் கண்ணு கோக்கி அறியுமமைச்சன் எஞ்ஞான்றும் வற்*ருத* நீராற்சூழப்பட்ட வையத்துள்ளார்க்கு ஓராபரணமாம், எ-று

ஒட்பமுடையனுப் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான், வையக்கணியென் ரூர் குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கென்பது விகாரப்பட்டு கின்றது.

- ் (தெ-ப-ரை.)—குறிப்பு (அரசனல்) குறிக்கப்பட்ட காரி யத்தை, கூ.ருமை - (அவன்) சொல்லவேண்டாவகை, நோக்கி-(அவன்முகத்தையாவது கண்ணயாவது) பார்த்து, அறிவான் -அறிகிற மக்திரியானவன், எஞ்ஞான்றும் - எக்காளும், மாருகீர் -வற்ருத கீரினுலே சூழப்பட்ட, வையக்கு - உலகத்துள்ளார்க்கு, அணி - ஆபாணம்.
- 701. The minister who by looking (at the king) understands his mind without being told (of it), will be a perpetual ornament to the world which is surrounded by a never-drying sea.

உ. ஐயப் படாஅதகத்**த துணர்வாளேத்** தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் மனத்தின்க ணிகழ்வதனே ஐயப்படாத ஒரு தலேயாக வுணரவல்லானே மகனேயாயினும் தெய்வத்தோ டொப்ப கன்குமத் க்க, எ-று.

உடம்பு முதலியவற்றுன் ஒவ்வாளுபினும் பிறர்கினேத்த துணருக் தெய்வத் தன்மை யுடைமையின், தெய்வத்தோ டொப்ப வென்றுர்.

- (தெ-ப-னா.)—அகத்தது (ஒருவனது) மனத்தினிடத்து நிகழ்வதை, ஐயப்படாது - சக்தேகப் படாமல், உணர்வானே -(துணிவாக) அறியவல்லவனே, தெய்வத்தோடு ஒப்ப-(மனிதனே யாயினும்) தெய்வத்தோடு சமானமாக, கொளல்-கன்குமதிக்கக் கடவன்.
- 702. He is to be esteemed a god who is able to ascertain without a doubt what is within (one's mind).
 - டை. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பிணுள் யாது கொடுத்துங் கொளல்,
- (பரி ரை.) எ-து,—தங்குறிப்பு கிகழுமா றறிக்து அதனுற் பிறர் குறிப் பறியுக் தன்மையாளை அரசர் தம்முறப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றஃஎக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் தூணயாகக் கொன்க, எ-று.

உண்ணிகழுகெறி யாவர்க்குமொத்தலின், பிறர் குறிப்பறிதற்குத் தங்குறி ப்பக் கருவியாயிற்று. உறப்புகளாவன பொருளும் காமிம் யானே குதிகைக ளும் முதலிய புறத்துறப்புகள். இதற்குப் பிறர் முகக்குறிப்பானே அவர் மனக்குறிப் புணர்வாளை பெண்றுரைப்பாரு முனர். இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—குறிப்பின்-(தம்) குறிப்புங்கழும்விதம்(அறி ந்து), குறிப்பு உணர்வாரை - (அதனைல்) பிறர்குறிப்பு அறியுந் தன்மையவரை, உறுப்பினுள்-(அரசர்தம்) உறுப்புகளுள், யாது கொடுத்தும் - (அவர் வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தா மினும், கொளல் - (தமக்குத் துணேயாக) கொள்ளக்கடவர்.
- 703. The king should even give whatever (is asked) of his belongings and secure him who by the indications (of his own mind) is able to read those of another.
 - ச. குறித்தது கூ*ரு*மைக் கொள்வாரோ டே*ஊ* யுறுப்போ சணேயசால் வேறு.
- (பரி ரை.) எ-து,—ஒருவன் மனத்துக் கருதிய வதனே அவன் கூறவே ண்டாமல் அறியவல்லாரோடு மற்றை மாட்டாதார் உறுப்பா லொருதன்மைய சாக வொப்பாராயினும் அறிவான் வேறு, எ-று.

கொள்ளாதா ொன்ப**தா**உம் ஆயினுமென்ப**தா**உம் அவாய்ரிலேயான் வக் தன. கிறக்த வறிவின்மையின், விலங்கென்னுங் கருத்தான் வே*றென்று*ர்.

- (தெ-ப-ரை.) குறித்தது (ஒருவன் மனத்தில்) நினேத்த தை, கூறுமை - (அவன்) சொல்லாமல், கொள்வாரோடு - அறிய வல்லவரோடு, ஏனே - மற்றை (அறியமாட்டாதவர்), உறப்பு -அவயவத்தால், ஓரீனயர்-ஒருதன்மையாக வொப்பினும், வேறு-(அறிவால்) வேறு.
- 704. Those who understand one's thoughts without being informed (thereof) and those who do not may (indeed) resemble one another bodily; still are they different (mentally.)
 - டு. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி ஹறப்பிஹ எென்ன பயத்தவோ கண்.

(படி - டை) எ-து,—குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறர்குறி ப்பினே யுணரமாட்டாவாயின் ஒருவனுறப்புகளுட் சிறந்த கண்கள் வேறெ கூனபயினச் செய்வன, எ-று.

முதற்கட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கட் ®ணேயாதற் சிறப்புப்பற்றி உ**பி**ததுணர்வு கண்மே லேற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற் பயனில்லே யென்ப தாம். இவை யிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறியார திழிபு கூறப்பட்ட*து*.

(தெ-ப-னா.)—குறிப்பின் - (குறித்ததை அறியவல்லதன்) காட்சியால், குறிப்பு - (பிறர்) குறிப்பை, உணரா ஆயின் - அறி யமாட்டா ஆயின், உறுப்பினுள்-(ஒருவனுக்கு) அவயவங்களுள், கண் - சிறந்தகண்கள், என்ன பயத்தவோ-(வேறே) என்னபயன் செய்வனவோ.

- 705. Of what use are the eyes amongst one's members, if they cannot by their own indications divine those of another?
 - சு. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங் கடுத்தது காட்டு முகம்.
- ் (பரி ணா.) எ-து, தன்ணேயித்த பொருளது கிறத்தைத் தாணே கொ ண்டுகாட்டும் பளிங்குபோல ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனே அவன்முகக் தானே கொண்டு காட்டும், எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர் கடுத்ததென்பது கடியென்னு முரிச்சொ லடியாய்வர்த தொழிற்பெயர் உவமை ஒருபொருள் பிறிதொரு பொருளின் பண்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில்பற்றி வர்தது.

- (தெ-ப-ரை.)—அடுத்தது-(தன்னே) அடுத்த பொருளினது கிறத்தை, காட்டும் - (தான்கொண்டு) காட்டுகிற, பளிங்குபோ ல் - கண்ணுடிபோல், கெஞ்சம்-(ஒருவனது) கெஞ்சத்தில், கடுத் தது - மிகுந்த குணத்தை, முகம் - (அவன்) முகமானது, காட் டும் - (தான் கொண்டு) காட்டும்.
- 706. As the mirror reflects what is near so does the face show what is uppermost in the mind.
 - எ. **முக**த்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங் காயினுர் தான்முர் துறும்.
- (பரி ரை.) எ து,—உபிர் ஒருவணே யுவத்தலானுங் காய்தலானு முறின், தானறிக்து அவற்றின்கண் அதனின் முற்பட்டு கிற்குமாகலான் முக ம்போல அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லே, எ-று.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களா னியன்ற முகத்திற்கில்லே யென்பா ரைகோக்கி, உயிரது கருத்தறிக்து அஃதுவக்குறின் மலர்க்துங் காய்வுறிற் கருகி யும் வரலான், உண்டென மறுப்பார்போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறிய வாறு.

- (தெ ப ரை.)—உவப்பினும் (உயிரானது) விரும்பின லும், காயினும் - வெறுத்தாலும், தான் - தான் (அறிந்து), முந் தூறம் - அவ்விரண்டிலும் அவ்வுயிருக்கு) முற்பட்டு நிற்கும், (ஆதலால்) முகத்தின் - முகம்போல, முதுக் குறைந்தது - அறி வு மிகுந்தது, உண்டோ - உளதோ, [இல்ஃ.]
- 707. Is there anything so fall of knowledge as the face? (No.) it precedes the mind, whether (the latter is) pleased or vexed.
 - அ. முககோக்கி நிற்க வமையு மககோக்கி யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.
- (பரி ரை.) எ-து,—குறையுறுவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிக்கி தானுற்றவதனேத் தீர்ப்பாளைப் பெறின் அவர் தன்முகம் கோக்கும்வகை தா னும் அவர்முககோக்கி அவ்வெல்லேக்கணிற்க வமையும், எ-று.

உணர்வாரெனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினர். அவ்வெல்லே பைக் கடந்து சொல்லுமாயின் இருவர்க்குஞ் சிறுமையாமாகலின், அத வேண் டாவென்பதாம். குறையுறுவானியல்பு கூறுவார்போன்று கருவி கூறியவாறு இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற் கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—அகம் கோக்கி- (குறையுறுவோன் தன்)மன த்தைக் குறிப்பால் அறிந்து, உற்றது - (தான்) உற்றதனே, உணர் வார் - அறிந்து தீர்ப்பாரை, பெறின் - பெற்ருல், முககோக்கி -(அவர்தன் முகத்தை பார்க்கும்படி அவர்) முகத்தைப் பார்த்து, கிற்க - (அவ்வளவிலே) கிற்க, அமையும் - போதும்.
- 708. If the king gets those who by looking into his mind can understand (and remove) what has occurred (to him), it is enough that he stand looking at their face.
 - கூ. பகைமையு**ங்** கேண்மையு**ங் கண்ணுரைக்கு**ங் கண்ணின் வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்.
- (பரி ரை.) எ-து,— வேர்தர் தந்கோக்கு வேறுபாட்டின் றன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின் அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமையை பும் ஒனேக்கேண்மையையும் வேற்றுவேர்தர் சொல்லிற்றிலராயினும் அவர் கண்களே சொல்லும், எ-று.

இறு திக்கட் கண் ஆகுபெயர். கோக்கு வேறபாடாவன வெறுத்தகோக்க மும் உவக்த கோக்கமும். உணர்தல் – அவற்றை அவ்வக்குறிகளா னறிதல்.

- (தெ-ப-னா.)—கண்ணின் வகைமை -(தமது) பார்வை வே றபாட்டுத் தன்மையை, உணர்வார் - அறியவல்ல மந்திரிகளே, பெறின் - (அரசர்) பெற்ருல், (அவர்க்கு) பகைமையும் கேண் மையும்-(மனத்திலுள்ள) பகைத்தன்மையும் நட்புத்தன்மையும், கண் - (வேற்றரசர் சொல்லாமற் போயினும் அவர்) கண்களே, உரைக்கும் - சொல்லும்.
- 709. If a king gets ministers who can read the movements of the eye, the eyes (of foreign kings) will (themselves) reveal (to him) their hatred or friendship.
 - **க0. நுண்ணி**ய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் கண்ணல்ல தில்லே பிற.
- (பரி டை) எ-து,—யாம் நுண்ணறிவுடையே மென்றிருக்கும் அமைச் சர் அரசர் கருத்தின் யளக்குங் கோலாவது ஆராயுமிடத்து அவர்கண்ணல்லது பிறவில்லே, எ-று.

அறிவினுண்மை அஃ. தடையார்மே லேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில் சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்கருத் தளக்கு மளவைகள் பல, அவை ^{பெல்}லாம் முன்னறிர்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும், கோக்கம் மனத்தொடு கலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படா தென்பதுபற்றி, அதனேயே பிரித்துக் கூறி ஞர். இனி 'அலேக்குங்கோல்' என்று பாடமோதி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசரலேக்குங்கோலாவது கண்ணென வுரைத்து, தன்வெகுளி கோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப் பறிகவென்பது கருத்தாக்குவாரு முனர். இவையிரண்டுபாட்டானும் நுண்கருவி கோக்கென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)— நண்ணியம் என்பார் நட்பஅறிவுடையேம் என்றிருக்கு மந்திரிகள், அளக்கும் கோல் (அரசரது கருத்தை) அளக்கும் கோலாவது, காணுங்கால் ஆராயுமிடத்து, கண்அல்லது (அவரது) கண்களல்லாமல், பிற-வேறு, இல்லே-இல்லே.
- 710. The measuring-rod of those (ministers) who say "we are acute" will on inquiry be found to be their (own) eyes and nothing else.

எட - ம். அதி. அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசஞேடிருத்த அவையின் தியல்பையறிதல், காரியஞ்சொல் லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

- க. அவையறிக் தா ராய்க்து சொல்லுக சொல்லின் *ரெ*கையறிக்த தூய்மை யவர்.
- (பரி ரை.) எ-து,—சொல்லின் குழுவினே யறிந்த தாய்மையின்யுடை யார் தாமொன்றுசொல்லுங்கால் அப்பொழுதை யவையினேயறிந்த ஆராய்ந்து சொல்லுக, எ-று.

சொல்லின் குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்பச்சொ ல்லென்னும் மூவகைச்சொல்லு மடங்கின. அய்மை-அவற்றுள் தமக்காகாதன வொழித்த ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டு அதனனவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் தம்மெரும் தூக்கியறிதல். ஆராய்தல்-இவ்வவைக்கட் சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னுல் அதன் முடிவிது வென்று இவையுள்ளிட்டன வாராய்தல்.

- (தெ-ப-னா.)—சொல்வின் தொகை சொல்வின் கூட்டத் தை, அறிக்த - தெரிக்த, தூய்மையவர் - பரிசுத்த குணமுடை யவர், (தாம் ஒன்றுசொல்லும்போது) அவை - (அப்பொழுதுள் ள) சபையை, அறிக்து - தெரிக்து, ஆராய்க்து - ஆராய்ச்சிசெய் து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்.
- 711. Let the pure who know the arrangement of words speak with deliberation after ascertaining (the nature of) the court (then assembled.)
 - இடைதெரிக்து நன்குணர்க்து சொல்லுக சொல்லி னடைதெரிக்க நன்மை யவர்.

(பெடு-கொ.) எ-து,—சொற்களி னடையினே ஆராய்க்தறிக்த என்மையினே யுடையார் அவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அதன் செவ்வியை யாராய்க்தறி க்து வழுப்படாமல் மிகவுக்தெளிக்து சொல்லுக, எ-று.

சொற்களினடையாவது அம்மூவகைச் சொல்லும் செம்பொருள், இலக்க ணைப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களேப் பயக்குமாறு. செவ்வி-கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வழு - சொல்வமுவும் பொருள்வழுவும். இவை பிரண்சிபாட்டானும் ஒன்றசொல்லுங்கால் அவையறிக்தே சொல்லவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—சொல்லின் நடை சொற்களது நடை பை, தெரிந்த - ஆராய்ந்து அறிந்த, நன்மையவர் - நன்மையை புடையவர், இடைதெரிந்து - (சபையினிடத்து ஒன்று சொல்லு ம்போது) சமயத்தை ஆராய்ந்தறிந்து, நன்குணர்ந்து - (வழுப் படாமல்) மிகவுர் தெளிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்.
- 712. Let the good who know the uses of words speak with a clear knowledge after ascertaining the time (suited to the court.)
 - டை. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின் வகையறியார் வல்லதூ மில்.

(படி - டை) எ-து,—அவையின தளவை யறியாது ஒன்று சொல்லுத கேத் தம்மேற்கொள்வார் அச்சொல்லுதலின் கூறுபாடும் அறியார், கற்று வல்ல கண்யும் அவர்க்கில்கே, எ-து.

அம்மூவகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல் வகைமை கேட்பாரது உணர்வு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின் வகையறியாரென்றும், இஃத றியார் யாதுமறியாரென்று எல்லாரானு மிகழப்படுதலின் வல்லதாஉமில் லென் றுங்கூறிஞர். இதனுல் அவையறியாக்கால் வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—அவை சபையின்ளவை, அறியார் அறி யாதவராகி, சொல்லல் - (ஒன்று) சொல்லுகலே, மேற்கொள்ப வர் - தம்மேற் கொள்ளுபவர், சொல்லின்வகை - அச்சொல்லின் கூறபாடும், அறியார் - தெரியாராவர்; வல்லது உம் - (மற்றும்) வல்லகலேயும், இல் - (அவர்க்கு) இல்லே.
- 713. Those who undertake to speak without knowing the (nature of the) court are ignorant of the quality of words as well as devoid of the power (of learning).
 - சு. ஒளியார்முன் ணெள்ளிய ராதல் வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.
- (படு கோ.) எ-து,—அறிவாலொள்ளியார் அவைக்கட் டாமு மொள்ளிய` நாக, ஏன்னவெள்ளேக எமைக்கட் டாமும் வாலிய சுதையி னிறத்தைக் கொள்க, எ-து,

ஒள்ளியாரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அது விகாரத்தால் ஒளி யாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல் தக்தூலறிவுஞ் சொல்வன்மையுக் தோன்ற விரித்தல். அவையறியாத புல்லரை வெளியாரென்றது, வயிரமின்மரத்தை வெளிறென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவர் மதிக்கும் வகை அவரினும் வெண்மை யுடையராக வென்பார், வான்சுதைவண்ணங்கொளலென்றுர். அவையளவறிக் தார் செய்யுச்திறம் இதனுற் ரெகுத்துக் கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக் கூறுப.

- (தெ ப ரை.)— ஒளியார்முன் (அறிவால்) ஒள்ளியாசது சபையினிடத்து, ஒள்ளியர் ஆதல் - (தாமும்) ஒள்ளியராகக்கட வர்; வெளியார்முன் - (மற்றை) அறிவீனர்களது சபையினிடத் து, வான் சுதை வண்ணம் - (தாமும்) வெண் சுண்ணச் சாங்து கிறத்தை, கொளல் - கொள்ளக்கடவர்.
- 714. Ministers should be lights in the assembly of the enlightened, but assume the pure whiteness of mortar (ignorance) in that of fools.
 - டு. **ந**ன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் முந்து கிளவாச் செறிவு

(பரி - கை.) எ-தா, ஒருவற்கு இது கன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப் பட்ட குணங்களெல்லாவற்றுள்ளும் கன்றே தம்மின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றனேச் சொல்லாத வடக்கம், எ-று.

தங்குறைவும் அவர்மிகு இயும் முக்து இனக்தாற்படு மிழுக்கும் இனவாக்கா லெய்து கன்மையும் அறிக்தே படங்கினமையின், அவ்வடக்கத்தின் கன்றென் றவற்றுள்ளு கன்றென்றுர். முன்கினத்தலேயே விலக்கினமையின், உடன்கினத் தலும் பின்கினத்தலுமா மென்பது பெற்றும். இதனுன் மிக்காரவைக்கட் செய் யுச்திறும் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—முதுவருள் - (தம்மின்) மிகுந்தவரது சபை பினிடத்து, முந்து - (அவருக்கு) முற்பட்டு, கிளவா - (ஒன்றை) சொல்லாத, செறிவு-அடிக்கம், நன்று என்றவற்றுள்ளும் - (ஒரு வர்க்கு இது) நல்லதென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங் கள் பலவினும், நன்றே - நல்லதாம்.

715. The modesty by which one does not rush forward and speak in (an assembly of) superiors is the best among all (one's) good qualities.

சு. ஆற்றி னிலேதளர்க் தற்றே வியன்புல மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(பர - ரை.) எ-து,—வீடெய் தற்பொருட்டு நன்னெறிக்க ணின்று இரை வன் அக்கெறியினின்றும் கிலே தளர்க்து வீழ்க்தாலொக்கும் அகன்ற நூற்பொ ருள்கின யுட்கொண்டு அவற்றின் மெய்ம்மை யுண ரவல்லா ரவைக்கண் வல்லா தெருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல், எ-து. கிலேதளர்க்து வீழ்தல் உரனென்னுக் தோட்டியா குறைக்துங் காத்தொ முகியான் பின்னிமுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்ததைல் பயனிழத்தலேயன்றி இக ழவும் பூடுமென்பதாம். இதனுன் அதன்க ணிழுக்கியவழிப் படுங்குற்றங் கூறட்ப ட்டது.

- (தெ ப னா.) வியன்புலம் விரிக்த நூற்பொருள்கின, ஏற்று - உட்கொண்டு, உணர்வார் முன்னர் - (அவைகளின் மெ ய்ம்மையை) அறியவல்லவர் சபையினில், இழுக்கு - (வல்லவ னெருவன்) சொல்லிழுக்குப்படுதல், (முத்திபெறற்பொருட்டு கல்வழியினின்றவ னெருவன்), ஆற்றின் - அவ்வழியினின்றம், கிலேதளர்க்தால் அற்றே - கிலேதளர்க்து வீழ்க்தாலொக்கும்.
- 716. (For a minister) to blunder in the presence of those who have acquired a vast store of learning and know (the value thereof) is like a good man stumbling (and falling away) from the path (of virtue).
 - **எ. க**ூற்றறிக்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச் சொற்றெரித**ல்** வல்லா சகத்து.

(படு-கை.) எ-து,—வழுப்படாமற் சொற்களே யாராய்தல் வல்லா ரவைக் கட்சொல்லின், பல நூல்களேயுங் கற்று அவற்றிஞய பயனேயறிந்தாரது கல்வி யாவர்க்கும் வினங்குத்தோன்றும், எ-று.

சொல்லினென்பது அவாய்கிலேயான் வந்தது. ஆண்டே சொல்கவென் பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—கசடு அற-வழுப்படாமல், சொல் தெரிதல்-சொற்களே ஆராய்தலில், வல்லார் அகத்து-வல்லவர் சபையிடத் தே, (சொல்லிஞல்), கற்று - (பலதால்களேயும்) கற்று, அறிக் தார் - (அவைகளாலாகிய பயனே) அறிக்தவரது, கல்வி - கல்வி யானது, விளம்கும் - (யாவர்க்கும்) விளம்கித்தோன்றும்.
- 717. The learning of those who have read and understood (much) will shine in the assembly of those who can faultlessly examine (the nature of) words.
 - அ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் பாத்தியு ணீர்சொரிக் தற்று.
- (பரி ரை.) எ-து,—பிறருணர்தலின்றிப் பொருள்க‰ாத் தாமே யுணர வல்ல அறிவிளேயுடையா ரவைக்கட் கற்றூர் ஒன்றஊச் சொல்லுதல் தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் கீரிணச் சொரிக்தாற்போலும், எ-ஹ.

தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்வி மிக வளருமென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—உணர்வது - (பெருள்களேத் தாமே) அறிய வல்ல அறிவை, உடையார்முன் - உடையவர் சபையினிடத்து, சொல்லல் - (கற்றவர் ஒன்றைச்) சொல்லுதல், வளர்வதன் - (தா னே) வளர்வதொரு பயிர் நின்ற, பாத்தியுள் - பாத்தியினுள்ளே, கீர் சொரிக்தால் அற்று - கீரைச் சொரிக்தாற்போலும்.

- 718. Lecturing to those who have the ability to understand (for themselves) is like watering a bed of plants that are growing (of themselves.)
 - கூ. புல்லவையுட் பொச்சாக்துஞ் சொல்லற்க கல்லவையு ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

(பரி - ரை.) எ-து,—கல்லாரிருந்த வவைக்கண் கல்லபொருள்களே அவர் மனங்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார் அவையறியாத புல்லரிருந்த வவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ் சொல்லா தொழிக, எ-று.

சொல்லின், தம் மவையறியாமையை கோக்கி கல்லவையும், பொருளறி யாமையாற் புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டவைக்கு மாகாளென்பது கருதிப் பொச்சாக்துஞ் சொல்லற்க வென்றுர்.

- (தெ-ப-னா.)— நல் அவையுள் நல்லவரிருந்த சபையினிட த்து, நன்கு - நல்லபொருள்களே, செல - (அவர்) மனங்கொள்ள, சொல்லுவார் - சொல்லு தற் குரியவர், புல் அவையுள் - (அவை யறியாத) புல்லரிருந்த சபையினிடத்து, பொய்ச்சாந்தும் - மறந் தும், சொல்லற்க - (அவைகளே) சொல்லாதொழியக்கடவர்.
- 719. Those who are able to speak good things impressively in an assembly of the good should not even forgetfully speak them in that of the low.
 - கo. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றுற் றங்கணத்த ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

(பரி - கை.) எ-து,—நல்லார் தம்பினத்தரல்லாதா ரவைக்கன் ஒன்றனே யுஞ் சொல்லற்க, சொல்லின் அத தாய்தல்லாத முற்றத்தின்கணுக்க அபிழ் தினே யொக்கும், எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலேத் தொழிற்பெயர் முன்னின்று பின்னெ இர்ம றை அல் விகு இயோடு கூடி "மகனெனல்" என்பதபோணின்றது. சொல்லின் அத வென்பன அவாய்கிலேயான் வக்தன. பிறரெல்லாங் கொளலென்பதனேத் தொழிற்பெயராக்கி யுரைத்தார்; அவர் அத்தொழில் அமிழ்தென்னும் பொருளுவமையோடு இயையாமை கோக்கிற்றிலர். சாவா மருக்தாதலறிக்கு நகர் வார் கையினும்படாது அவ்வங்கணத்துக்கு மியையின்றிக் கெட்டவாறு தோன்ற, உக்க வமிழ்தென்றுர். அச்சொற் பயனில்சொல்லா மென்பதாயிற்று. இவை விரண்டுபாட்டானும் தாழ்க்தாரவைக்கண் ஒருவழியுஞ் சொல்லற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - னா.)—(கல்லோர்) தங்கணத்தர் அல்லார்முன்-தம்மினத்தவ ரல்லாதவர் சபையிடத்து, கோட்டிகொளல் - (யா தொன்றையும்) சொல்லாதிருக்கக்கடவர், (சொன்னுல்அது)அங் கணத்துள் - (பரிசுத்தமல்லாத) முற்றத்துள், உக்க - வீழ்ந்த, அமிழ்து அற்று - அமிர்த மொக்கும்.

720. To utter (a good word) in the assembly of those who are of an inferior rank is like dropping nectar on the ground.

எடி - ம். அதி. அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினேயறிக்கு சொல்லுங்கால் அதற் கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே வினங்கும்.

- க. **வ**கையறிக்**து** வல்லவை வாய்சோ**ரா**ர் சொல்லின் *ருெ*கையறிக்த தூய்மை யவர்.
- (படி கை.) எ-து,—கற்றுவல்லவவை அல்லாவவை பென்னும் அவைவ கையினேயறிக்து வல்ல வவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அச்சத்தான் வழுப் படச்சொல்லார் சொல்லின் *ெறு*கையெல்லாமறிக்த தூய்மையினே யுடை யார், எ-று.

இருக்தா ரது வன்மை அவைமே லேற்றப்பட்டது. வல்லவை யென்பதற்குத் தாங்கற்றுவல்ல தூற்பொருள்களே யென்றுரைப்பாரு முளர். அச்சத்தானென் பது அதிகா ரத்தான் வக்தது. சொல்லின்ரெகை, தூய்மை பென்பனவற்றி ற்கு மேலுரைத்தான் குரைக்க.

- (தெ-ப-னா.)—சொல்லின் தொகை அறிந்த சொற்களது தொகையை அறிந்த, தூய்மையவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர், வகையறிந்து - (கற்றுவல்லசுபை மூடசபை என்கிற சபையின்) வகையை அறிந்து, வல்லவை - கற்றுவல்ல சபையில், (ஒன்று சொல்லும்போது) வாய்சோரார் - (அச்சத்தாற்) பிழைபடச் சொல்லார்.
- 721. The pure who know the classification of words having first ascertained the nature (of the court) will not (through fear) falter in their speech before that powerful body.
 - உ. கூற்முருட் கற்மு ொனப்படுவர் கற்முர்முற் கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

(படு - கை.) எ-து,—கற்றுொல்லாரினும் இவர் கன்குகற்றுொன்று உல கத்தாராற் சொல்லப்படுவார் கற்று ரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவர் மனங்கொள்ளும்வகை சொல்லவல்லார், எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனுற் புகழப்படுவாரும் அவரென் பதாம்.

(தெ-ப-டை) — கற்மூர் முன் - கற்மூர் சபையினிடத்தே, கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளே, செல - (அவர்) மனங்கொள்ளும்

- வகை, சொல்லுவார் (அஞ்சாமல்) சொல்லவல்லவர், கற்று ருள் - கற்றவரெல்லாரினும், கற்றுர் - (இவர்) நன்றுகக்கற்றவர், எனப்படுவர் - என்று (உலகத்தோரால்) சொல்லப்படுவர்.
- 722. Those who can agreeably set forth their acquirements before the learned will be regarded as the most learned among the learned.
 - டை பகையகத்துச் சாவா செளிய சரிய சவையகத் தஞ்சா தவர்,
- (பி-னா.) எ.து,—பகையிடை யஞ்சாது புக்குச் சாவவல்லார் உலகத் துப் பலர். அவையிடை யஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலா, எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனேடுங் கூட்டி, அதனுற் சொல்லவல்லாரென் பது வருவித் துரைக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—பகை அகத்து பகையினிடத்து, சாவார் -(அஞ்சாதுபோய்) இறக்கவல்லவர், எளியர் - (உலகத்து) பலர், அவைஅகத்து - சபையினிடத்து, அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமல் (போய்ச்சொல்ல) வல்லவர், அரியர் - சிலர்.
- 723. Many indeed may (fearlessly) die in the presence of (their) foes; (but) few are those who are fearless in the assembly (of the learned).
 - ச. கூற்*ளு*ர்முற் கற்ற செலச்சொல்லி*த் தாங்*கற்ற மிக்காருண் மிக்க கொளல்.
- (பரி ரை.) எ-து,—பலநூல்களேயுங் கற்ரு ரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர் மனங்கொள்ளு மாற்றுற் சொல்லி அவற்றின் மிக்கபொருள்களே அம்மி கக் கற்றுரிடத் தறிக்துகொள்க, எ-ஹ.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமைபின் வேறுவேருய கல்வியுடையார் பலரிருச்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்க்கேற்பச் சொல்லுக, சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ் சொல்லுவராகலான், ஏனேக்கற்கப் பெறு தன கேட்டறியலா மென்பதாயிற்று. இதனுல் அதன தொருசார்பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—கற்றுர்முன் (பலநூல்களேயும்) கற்றோர் சபையினிடத்து, கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளே, செல - (அவர்) மனங்கொள்ளும்படி, சொல்லி - சொல்லிக்காட்டி, தாம் கற்ற -தாங்கற்றவைகளினும், மிக்க - அதிகமானபொருள்களே, மிக்கா ருள் - அதிகமாகக் கற்றவரிடத்து, கொளல் - அறிந்துகொள்ளக் கடவர்.
- 724. (Ministers) should agreeably set forth their acquirements before the learned and acquire more (knowledge) from their superiors in (learning).

- **டு. ஆ**ற்றி னளவ**றி**ங்து கற்க வவையஞ்சா மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.
- (பி-ணா•) எ-து,—சொல்லிலக்கண கெறியானே அளவை நூலே அமை ச்சர் உட்பட்டுக் கற்க, வேற்றுவேர்த ரவையிடை யஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ் சொல்லுதற்பொருட்டு, எ-று•

அளவை, நால் சொன்னூல் கற்றே கற்கவேண்டு தலின், அதற் கஃதாறெ னப் பட்டது. அளக்குங் கருவியை அளவென்றுர், ஆகுபெயரான். அவர்சொ ஸ்ஸ் வெல்வதொருசொற் சொல்லலாவுது கியாயத்து வாதசெற்ப விதண் டைகளும் சல சாதிகளும் முதலிய கற்றூர்க்கே யாகலின், அவற்றைப் பிழை யாமற் கற்கவென்பதாம். இதனுல் அதன்காரணங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—அவை (வேர்றவேக்தர்) சபையில், அஞ் சா - அஞ்சாமல், மாற்றம் - எதிர்மொழியை, கொடுத்தற்பொரு ட்டு - சொல்லும்பொருட்டு, ஆற்றின் - (சொல்லிலக்கண) வழி யால், அளவு - அளவைதாலே, அறிக்து - தெரிக்து, கற்க - (மக் திரிகள்) கற்கக்கடவர்.
- 725. In order to reply fearlessly before a foreign court, (ministers) should learn logic according to the rules (of grammar.)
 - சு. **வா**ளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு **நா**லொடென் னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.
- (படு கொ.) எ.து,—வன்கண்மை யுடையரல்லாதார்க்கு வாளோ டெ ன்ன வியை புண்டு, அதபோல நுண்ணியார தவையை யஞ்சுவார்க்கு நூலோ டென்ன வியை புண்டு, எ.று.

இருக்தாரது நுண்மை அவைமே லேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்ல சென் பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு சௌரியமுடையவ ரல்லாதவர்க்கு, வாளொடு வாளுடனே, என் யாது (சம் பந்தமுண்டு), (அதுபோல) நாண் அவை புத்திநட்பமுடைய வாது சபையை, அஞ்சுபவர்க்கு பயப்படுபவர்க்கு, நாலொடு-கல்வியுடனே, என் என்ன (சம்பந்தமுண்டு).
- 726. What have they to do with a sword who are not valiant, or they with learning who are afraid of an intelligent assembly?
 - எ. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத் தஞ்சுமவன் கற்ற நூல்.
- (பரி ரை.) எ து,—எறியப்பமம் பகைகமெண் அதனேயஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர்வாளேயொக்கும், சொல்லப்பமிம் அவைகமெண் அதனே யஞ்சுமவன் கற்றதால், எ-ஹ.

பேடி பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்பு முடையவன் களமும் வாய்த்தத் தானும் கன்முயிருக்ததே யாயினும் பிடித்தவள் குற்றத்தால் வான் சிறப்பின்மு யினுற்போல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் கன்முயிருக்ததே யாயினுக் கற்ற வன்குற்றத்தால் தூல் சிறப்பின்முயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—அவை அகத்து - (சொல்லப்படும்) சபை நடுவில், அஞ்சுமவன் - (அதனே) அஞ்சுமவன், கற்றநூல் - கற் றறிக்தநூல், பகை அகத்து - (எறியப்படும்) பகைகடுவில், பேடி -(அதனே அஞ்சும்) பேடி, கை – கைபிற்பிடித்த, ஒள்வான் - கூர் வாளே (ஒக்கும்.)

727. The learning of him who is diffident before an assembly is like the shining sword of an hermaphrodite in the presence of his foes.

அ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(பரி - கை.) எ - து,— நல்லாரிருந்த வவைக்கண் நல்ல சொற்பொருள்க ளேத் தம்மச்சத்தான் அவர்க்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார் பல தூல்களேக் கற் மூராயினும் உலகிற்குப் பயன்படுதலிலர், எ-று.

அறிவார்முற் சொல்லாமையிற் கல்வியினுண்மை யறிவாரில்லே யென்ப தாம். இனிப் பயமிலரென்பதற்குக் கல்விப்பயனுடைய ரல்லரென் றுரைப்பா ருமுளர்.

(தெ - ப - னா்.)—ால் அவையுள் - ால்லவரிருந்த சபையுள், நன்கு - ால்லசொற்பொருள்களே, செல-(அவர்க்கு) ஏற்க, சொ ல்லாதார் - (அச்சத்தால்) சொல்லமாட்டாதவர், பல்லவை கற் றும் - பலதால்களேக் கற்ருராயினும், பயம் இலரே - (உலகத்து க்கு) பிரயோசனப்படுதலிலர்.

728. Those who cannot agreeably speak good things before a good assembly are indeed unprofitable persons in spite of all their various acquirements.

கூ. கேல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிக்து கல்லா சவையஞ்சு வார்.

(பரி - ரை.) எ-து,—தால்களேக் கற்றுவைத்தும் அவற்றுற் பயனறிக்து வைத்தும் கல்லாரிருக்த அவையின்யஞ்சி ஆண்டுச் சொல்லாதாரை உலகத் தார் கல்லாதவரினுக் கடையரென்று சொல்லுவர், எ-று.

அக்கல்வியறிவுகளாற் பயன் *ரு*முமெய்தாது பிறரையெய்துவிப்பதுஞ் செ ய்யாது கல்வித்துன்பமே யெய்திரிற்றலின், கல்லாதவரிற் கடையென உலகம் பழிக்கு மென்பதாம்.

(தெ - ப - னா.)—கற்று - (நால்களே) கற்று, அறிக்தும் -(அவைகளாலேபயனே) அறிக்திருக்தும், கல்லார்-கல்லவரிருக்த, அவை - சபையை, அஞ்சுவார் - அஞ்சி (அவ்விடத்தில்) சொல் லாதவரை, கல்லாதவரின் - மூடரினும், கடை - கடையர், என் ப - என்ற (உலகத்தோர்) சொல்லுவார்.

- 729. They who, though they have learned and understood, are yet afraid of the assembly of the good, are said to be inferior (even) to the illiterate.
 - கo. உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக் கற்ற செலச்சொல்லா தார்.
- (படி கை.) எ-து,—அவைக்களத்தை யஞ்சித் தாங்கற்றவற்றை அதற் கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார் உயிர் வாழ்கின்றுராயினும், உலகத்தாரா லெ ண்ணப்படாமையின் இறந்தாரோ டொப்பர், எ-று.

ஈண்டுக் களனென்றது ஆண்டிருத்தாரை. இவையைத்துபாட்டானும் அவை யஞ்சுவார இழிபு கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-டை.)—களன் சபையை, அஞ்சி-பயக்து, கற்ற (தாம்) கற்றவைகளே, செல – (அதற்கு) ஏற்க, சொல்லாதார் – சொல்லமாட்டாதவர், உளர் எனினும் – உயிரோ முருக்தாராயி ஹும், இல்லாரோடு ஒப்பர் – (உலகத்தோரால் எண்ணப்படாமை யால்) இறக்தவரோ டொப்பாவார்.
- 730. Those who through fear of the assembly are unable to set forth their learning in an interesting manner, though alive, are yet like the dead.

எச-ம். அதி. நாடு.

இணி அவ்வரசனுலும் அமைச்சனுலுங் கொண்டுய்க்கப்படுவதாய் ஏனே அரண் முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்ளுய காடு ஓரதிகாரத் தாற்கூறுகேன்ளுர்.

க. தன்னா விளேயுளுக் தக்காருக் தாழ்விலாச் செல்வருஞ் சேர்வது காடு.

(படி - கை.) எ - து,—குன்றுத விளேயுள்ச் செய்வோரும் அறவோரும் கேடில்லாத செல்வமுடையோரும் ஒருங்கு வாழ்வதே காடாவது. எ-று.

மற்றை யுயர்கிக்கப் பொருள்களோடுஞ் சேர்தற்ரெழிலோடும் இயை யாமையின், விள்யுளென்பது உழவர்மேனின்றது. குன்றுமை – எல்லாவுணவு களும் கிறைய வுளவாதல். இதனை வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்ப ட்டது. அறவோர் – துறக்தோர் அந்தணர் முதலாயினர். "கற்றவஞ்செய்வா ர்க்கிடக் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃதிடம்" என்றுர் பிறரும். இதனை அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை – வழங்கத்தொலையாமை; சென்வர் கலத்தினுங் காவிலும் அரும்பொரு டரும் வணிகர், இதனை அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள்வாய்த்தல் பெறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னை.) நாடு நாடாவது, தள்ளா விளேயுளும் குன் ருத விளேவுசெய்வோரும், தக்காரும் - அறவோரும், தாழ்விலா ச் செல்வரும் - கேடில்லாத செல்வமுடையோரும், சேர்வது -கூடி வாழ்வதே.
- 731. A kingdom is that in which (those who carry on) a complete cultivation, virtuous persons, and merchants with inexhaustible wealth, dwell together.
 - உ. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா லாற்ற விளேவது நாடு.
- (பரி ரை.) எ-து,—அளவிறக்த பொருளுடைமையாற் பிறதேயத்தாரா னும் விரும்பத்தக்கதாய் கேடின்மையோடு கூடி மிகவின்வதே காடாவது, எ-று.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகு இ மேலும் கின்றது. கேடாவது - மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசண்மை யென்றிவற்றுன் வருவது. "மிக்கபெய லோக்பெய வின் மையெலி விட்டில்கிளி யக்கணர சண்மையோ டாறு." இவற்றை வடதாலார் ஈதிகளென்ப. இவற்றுண் முன்னேயவற்றதின்மை அரசனறத்தானும், பின் கோயதின்மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவ்வின்மைகளான் மிகவின்வதா மிற்று.

- (தெ ப னா.)—நாடு நாடாவது, பெரும் பொருளால் -அளவற்ற பொருளுடைமையால், பெட்டக்கது ஆகி - (பிறதேச த்தாராலும்) விரும்பத்தக்கதாகி, அருங்கேட்டால் - அழிவில்லா மையோடு கூடி, ஆற்ற விளேவது - மிகவிளேவதே.
- 732. A kingdom is that which is desired for its immense wealth, and which grows greatly in prosperity, being free from destructive causes.
 - க. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் மூங்கி யிறைவற் கிறையொருங்கு கேர்வது காடு.
- (பரி ணா.) எ து,—பிறகாகெள் பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண்வருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி அதன்மேற் றன்ன ரச்னுக்கு இறைப் பொருண் முழுதையும் உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே காடாவது, எ-று.

பாரங்கள் • மக்கட்டொகுதியும் ஆனெருமை முதலிய விலங்குத் தொகுதி யும். தாங்குதல் - அவை தத்தக்தேயத்துப் பகை வக்திறுத்ததாக, அரசுகோல் கோடியதாக, உணவின்மையாளுகத் தன்கண் வக்தால் அவ்வத் தேயங்கணப் போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார், இறையொருங்கு கேர்வதென்முர்.

(தெ-ப-ரை.)—நாடு - நாடாவது, பொறை - (பிறநாடுகள் சுமந்த) பாரமெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருங்குசேர, மேல்வருங் கால் - (தன்) மேல்வரும்போது, தாங்கி - (அவைகளே) தாங்கி,

- இரைவற்கு (அதன்மேலும் தன்) அரசனுக்கு, இறை ஒருங்கு-இறைப்பொருண் முழுவதையும், கேர்வது - உடன்பட்டுக் கொ டுப்பதே.
- 733. A kingdom is that which can bear any burden that may be pressed on it (from adjoining kingdoms) and (yet) pay the full tribute to its sovereign.
 - ச. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ் சேரா தியல்வது நாடு.
- (பரி டை) எ-து,— மிக்க பசியும் நீங்காத கோயும் பறத்துகின்று வக் தழிவுசெய்யும் பகையுமின்றி இனிது ஈடப்பதே காடாவது, எ-று.
- உறபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவின் தலானும் சேராதாயிற்று. ஓவாப்பிணி நீக்காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் துகரப்படுமவற்றது திமையு மின்மையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசஞற்றலும் கிலப்படையும் அட வியும் அரணு முடைமையிற் சேராதாயிற்று.
- (தெ-ப-ளை.) காகி காடாவது, உறுபசியும் அதிகபசி யும், ஓவாப் பிணியும் - கீங்காத கோயும், செறுபகையும் - (புறக் தினிருக்துவக்த) அழிவுசெய்யும் பகையும், சேராது - அடையப் பெருமல், இயல்வது - இனிதாகடப்பதே.
- 734. A kingdom is that which continues to be free from excessive starvation, irremediable epidemics, and destructive foes.
 - டு. பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேக்கலேக்கும் கொல்குறும்பு மில்லது காடு.
- (புடு-கை.) எ-து,சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பலகூட்டமும், உடனுறையாகின்றே பாழாகச் செய்யு முட்பகையும், அளவுவக்தால் வேர்தரேன யூலக்குங் கொல்வினேக் குறும்பரும் இல்லாததே காடாவது, எ-று.

சங்கேதம்-சாதிபற்றியும் கடவுன்பற்றியும் பலர்க்குளதா மொருமை உட் பகை - ஆறலேப்பார் கள்வர் குறனேகூறுவார் முதலிய மக்களும், பன்றி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும் உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயர் இம்மூ ன்றும் அரசுனுலம் வாழ்வாராலுக் கடியப்பட்டு கடப்பதே காடென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—நாடு நாடாவது, பல் குழுவும் (சங்கேத வசத்தால் மாறுபட்டுக்கூடும்) பலகூட்டமும், பாழ் செய்யும் -(உடனிருந்துகொண்டே) பாழாகச்செய்யும், உட்பகையும்-(கள் எர்முதலிய) உட்பகையும், வேந்தலேக்கும்-(சமயம்வந்தால்) அர சனே அலேக்கின்ற, கொல் குறும்பும் - கொலேத்தொழிற் குறும் பரும், இல்லது - இல்லாததே.
- 735. A kingdom is that which is without various (irregular) associations, destructive internal enemies, and murderous savages who (sometimes) harrass the sovereign.

- சு. கேட்றியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்*ளு* நாடென்ப நாட்டிற் ற**லே**.
- (பரி கை.) எ-து,—பகைவராற் கெடுத லறியாததாய் அரிதிற்கெட்டதா வினும் அப்பொழுதார் தன்வனங்குன்*ருத காட்டியே* எஸ்லாகாட்டினுக் தவேயெ ன்று சொல்லுவர் தூலோர், எ-று.

அறியாத குன்றுத வென்னும் பெயரெச்சங்களி னிறு திகிஃகள் விகாரத் தாற் ரெக்கன. கேடறியாமை - அரசனுற்றலானுவ் கடவுட்பூசை யறங்களே ன்றிவற்றது செயலானும் வரும். வளம் - ஆகரங்களிற் படுவனவும் வயலினுக் தண்டிஃல்பினும் விணவனவுமாம். குன்றுமை - அவை செய்யவேண்டாமல் இய ல்பாகவே யுளவாயும் முன்னீட்டப்பட்டுவ் குறைவறுதல். இவையாறுபாட் டானும் காட்ட திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—கேடு அறியா (பகைவராலே) கெடிதலறி யாததும், கெட்டவிடத்தும்-(அரிதில்) கெட்டவிடத்தும், வளம் குன்று - (அப்பொழுதும்) வளங்குறையாததும் ஆன, நாடு -நாட்டை, நாட்டின் - (எல்லா) நாடுகளிலும், தஃ - முதன்மைய தாகும், என்ப - என்று (தாலோர்) சொல்லுவர்.
- 736. The learned say that the best kingdom is that which knows no evil (from its foes), and, if injured (at all), suffers no diminution in its fruitfulness.
 - எ. இருபுனலும் வாய்க்த மஃயும் வருபுனலும் வல்லாணு காட்டிற் குறுப்பு.
- (பரி ரை.) எ-து,— கீழ்கீர் மேனீரெனப்பட்ட தன்கணீரும் வாய்ப்பு டைத்தாய மஃலயும் அதனினின்றும் வருவதாய கீரும் அழியாத ககரியும் காட் டிற் கவயவமாம், எ-று.
- ஈண்டுப் புனலென்றது தாவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களே, அவயவமாதற்குரியன அவையே யாகலின். அவற்முன் வானம் வறப்பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றி பொருபுடையதாக லும் தன்வளக்தருதலும் மாரிக்கணுண்டகீர் கோடைக்கணுயிழ்தலு முடை மைபற்றி வாய்க்த மலேயென்முர். அரண்—ஆகுபெயர். இதனுன் அதனவயவற் கூறப்பட்டது.
- (தெ-ப-ரை.)—இருபுனலும் (தன்னிடத்துக்கீழ்கீர் மேல் கீர் எனப்படும்) இருவகை கீரும், வாய்க்த மலேயும் - வாய்ப்புடை த்தாகிய மலேயும், வரு புனலும் - (அதிலிருக்து) வருவதாகிய கீரும், வல் அரணும் - அழியாத ககரியும், காட்டிற்கு - காட்டி னுக்கு, உறப்பு - அவயவமாம்.
- 737. The constituents of a kingdom are the two waters (from above and below), well situated hills and an indestructible fort.

- அ. பிணியின்மை செல்வம் விளேயின்ப மேம மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைக்கு.
- (பரி கை.) எ-து,—கோயின்மையுஞ் செல்வம் விளேதல் இன்பம் கான லென்றிவை யுடைமையுமாகிய இவ்வைக்கினேயும் காட்டிற் கழகென்று சொல்லு வர் தூலோர், எ-று.

பிணியின்மை- கிலகலத்தான் வருவது. செல்வம்-மேற்சொல்லியன. இன் பம்-விழவும் வேள்வியுஞ் சான்ரேரு முடைமையானும், துகர்வன வுடைமையா தூம், கிலகீர்களது கன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழ்வது. காவலெ னவே அரசுன்காவலும் வாழ்வோர் காவலும் அரண்காவலு மடங்கின. பிறதே யங்களி துள்ளாரும் விழைக்து பின் அவையுள்ளாமைக் கேதுவாய அதனழகு இதனும் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப னை.)—பிணி இன்மை கோயில்லாமையும், செல்வம் செல்வமும், விளேவு பயிர்விளேவும், இன்பம் சுகமும், ஏமம் காவலும், இவ்வைக்து ஆகிய இவ்வைக்கிளேயும், காட் டிற்கு தேசத்திற்கு, அணி அழகாகும், என்ப என்று (தாலோர்) சொல்லுவர்.
- 738. Freedom from epidemics, wealth, produce, happiness, and protection (to subjects); these five, the learned say, are the ornaments of a kingdom.
 - கூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல நாட வளந்தரு நாடு.

(பரி-கை.) எ-து,—தங்கண்வாழ்வார் தேடி வருக்தாமல் அவர்பாற் *ரு* னேயடையுஞ் செல்வத்தை யுடையவற்றை *து*க்கோர் காடென்*று* சொல்லுவர்; ஆதலாற் றேடிவருக்குச் செல்வமடைவிக்கும் காடுகள் காடாகா, **எ-**று.

காடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மே னின்றது. "பொருள்செய்வார்க்கு மஃதிடம்" என்றுர் பிறரும். தூலோர்விதிபற்றி எதிர்மறை மூகத்தாற் குற்றங் கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி எனப்வென்பதனேப் பின்னுங்கூட்டி இரு பொருன் பட வுடைப்பின், அனுவாதமாம்.

- (தெ ப டை.)—நாடா (தம்மிடத்து வாழ்வோர்) தேடி வருந்தாமல், வளத்தன - (அவரிடத்துத் தானே அடையும்) செல் வத்தை யுடையவைகளே, நாடு-நாடுகள், என்ப-என்று (நாலோர்) சொல்லுவர், (ஆதலால்), நாட - தேடிவருந்த, வளந்தரும் -செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய, நாடு - நாடுகள், நாடுஅல்ல - நாடுகளாகாவாம்.
- 739. The learned say that those are kingdoms whose wealth is not laboured for, and those not, whose wealth is only obtained through labour.
 - கo. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்*றே* வேர்தமை வில்லா*த* ராடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேக்தனேடு மேவுதவில்லாத காடு மேற்சொல்பை குணங்க கொல்லாவற்*ரு*னும் கிறைக்திருக்ததாயினும் அவற்*ருற்* பயனுடைத் தன்று, எ-று.

வேக் தமைவெனவே, குடிகள் அவன் மாட்டன் புடைய ராதலும் அவன் முன் இவர் மாட் டருளுடையனுதலும் அடங்கின. அவையில்வழி வாழ்வோரின் மை யின் அவற்முற் பயனின் முயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அதன் குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—வேந்து அரசனேடு, அமைவு இல்லாத -பொருந்து தலில்லாத, நாடு - தேசம், ஆங்கு - மேற்சொல்லிய குணங்களாலெல்லாம், அமைவு எய்தியக்கண்ணும் - நிறைந்து ள்ளதாயினும், பயம் இன்றே-(அவைகளால்) பயனுடைத்தன்று.
- 740. Although in possession of all the above mentioned excellences, these are indeed of no use to a country, in the absence of harmony between the sovereign and the subjects.

எடு-ம். அத—அரண்.

இனி அக்காட்டிற் குறப்பா யடங்குமாயினும் பகைவராற் ெருவேவுவக்குழி அது தனக்கும் அரசன்றனக்கும் ஏமமாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோரங்கமாக வோதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்குர்.

க. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு எஞ்சித்தற் போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மூவகையாற்ற**லு** முடையராப்ப் பிறர்மேற் செல் வார்க்கும் அரண் சிறர்தது. அவையின்றித் தம்மேல் வருவார்க்கஞ்சித் தண் ணேயே யடைவார்க்கும் அரண் சிறக்தது. எ-று.

பிறர்மேற் செல்லுங்கால் உரிமை பொருண் முதலியவற்றைப் பிறனுரு வன் வௌவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டு மாகலானும், அப்பெருமை தொ லேக் திறு திவக்துழிக் கடனடுவ ணுடைகலத்தார் போன்று ஏமங்காண திறுவ ராகலானும், ஆற்றுபவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அர ணில்வழி அழியும்பாலராகலின், அவரை முற்கூறிஞர். இதஞல் அரணினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—அரண் கோட்டையானது, ஆற்றுபவர்க் கும் - (மூவகை வலிமையு முடையவராய்) பிறர்மேற் செல்வோ ர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும்; அஞ்சி - (அவையல்லாமல் தம்மேல் வருவோர்க்கு) அஞ்சி, தற்போற்றுபவர்க்கும் - தன்னே யே அடைவோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும்.
- 741. A fort is an object of importance to those who march (against their foes) as well as to those who through fear (of pursuers) would seek it for shelter.

- உ. மணிகீரு மண்ணு மஃவு மணிகிழற் காடு முடைய தான்.
- (பரி வை.) எ-து, மணிபோலு கிறத்தின்யுடைய கீரும் வெள்ளிடை கிலமும் மலேயுங் குளிர்க்த கிழலேயுடைய காடுமுடையதே அரணுவது, எ-்று.

எஞ்ஞான்றம் வற்றுத நீரென்பார் மணிநீரென்றும், நீருநிழலுமில்லா மருநிலமென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் அணிநிழற்காடென் றங் கூறிஞர். மதிற்புறத்து மருநிலம் பகைவர் அரண்பற்றுமைப் பொருட்டு. நீரரண், நிலவரண், மலேயரண் காட்டரணைன இயற்கையுஞ் செயற்கையு மாய இக்கான்கரணுஞ் சூழப்படுவது அரணென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.) — அரண் - கோட்டையாவது, மணிகீரும் -மணிபோல் நிறத்தையுடைய கீரும், மண்ணும் - வெளிநிலமும் மஃவயும், அணிநிழல் காடும் - குளிர்ந்த நிழஃவயுடைய காடும், உடையது - உடையதே.

- 742. A fort is that which has ever-lasting water, plains, mountains and cool shady forests.
 - **க. உ**யர்வகலக் திண்மை யருமையிக் கான்கி னமைவர ணென்றுரைக்கு **ந**ரல்.

(பாடுகை.) எ-து,—உயர்ச்சியும் அகலமும் திண்மையும் அருமையு மென் அ செல்லப்பட்ட இக்கானகின் மிகுதியையுடைய மதிலே அரணென்றசொல் லுவர் நூலோர், எ-று.

அமைவு நூல் என்பன ஆகுபெயர் உயர்வு - எணியெய்தாதது. அகலம்-பறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு கின்று வினேசெய் யலாக் தஃவயகலமும். திண்மை-கல்லிட்டிகைகளாற் செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அருமை - பொறிகளான் அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன—"வீனவிற்பொறியு மயிற்செறிகிஃபடிங்—கருவிர அரகமுன் கல்லுமிழ் கவணும்—பரிவுறு வெக்கெ யும் பாகடு குழிசியுவ்—காய்பொன் னுஃலயுவ் கல்லிடு கூடையுர்—தாண்டி ஹம் தடக்கு மான்டிலே யடுப்புவ்—கவையுவ் கழுவும் புதையும் புழையு—மைய வித் துலாமுவ் கைபெய ரூசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணேயு— மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணேயமுவ்—கோலுவ் சூச்சமும் வேலுஞ் குல மும்" என்றிவை முதலாயின்.

(தெ - ப - ரை.)—உயர்வு - உயர்ச்சியும், அகலம் - அகல மும், திண்மை - வளிமையும், அருமை - அருமையும் (என்னப் பட்ட), இக்கான்கின் - இவை கான்கினுடைய, அமைவு - மிகுதி யையுடைய மதில், அரணென்று - கோட்டையென்று, நூல் -நூலோர், உரைக்கும் - சொல்லுவர்.

- 743. The learned say that a fortress is an enclosure having these four (qualities) viz. height, breadth, strength and inaccessibility.
 - ச. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை யூக்க மழிப்ப தாண்.

(ப**ெ - ரை**.) எ-து,—காக்கவேண்டு மிடஞ்சுறிதாய் அகன்ற விடத்தை . யுடைத்தாய்த் தன்னேவக்**து** முற்றிய பகைவ**ாது** மனவெழுச்சியைக் கெடுட்பதே அரணுவது, எ-**ற**ு.

வாயிலும் வழியும் ஒழிக்த விடங்கள் மஃஸ, காகி, கீர்கிஃபென் றிவற்றன் ஏற்பனவுடைத்தாதல் பற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் எலிவின்றி பிரு த்தஸ் பற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி கோக்கி இதுபொழுதேயழி த்து மென்று வரும்பகைவர் வக்துகண்டால் அவ்வூக்க மொழிதல்பற்றி ஊக்க மழிப்ப தென்றுங் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-னா.)—அரண் கோட்டையாவது, சிறுகாப்பின்-காக்கவேண்டுமிடஞ் சிறியதாய், பேரிடத்தது ஆகி-பரந்த இட த்தை உடையதாய், உறுபகை - (தன்னே) சூழ்ந்த பகைவரது, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, அழிப்பது - கெடுப்பதே.
- 744. A fort is that which has an extensive space within, but only small places to be guarded, and such as can destroy the courage of besieging foes.
 - சு. **கொ**ளம்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகியகத்தார் ஙிலேக்கெளிதா மீர தரண்.
- (பரி ரை.) எ-து,—புறத்தாராற் கோடற்கரிதாய் உட்கொண்ட பூலவ கை யுணவிற்*ரு*ய் அகத்தாரது போர்கிலேக்கெளிதாய கீர்மையை யுடையதே அரணுவது, எ-று.

கோடற்கருமை - இணே கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளு தற் கருமை. உணவு தலேமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள நுகரப்பி வனவு மடங்கின - கிலேக்கெளிதா நீர்மையாவது அகத்தார் விட்ட ஆயுத முதலிய புறத்தார்மே லெளிதிற்சேறலும், அவர்விட்டன அகத்தார்மேற் செ ல்லாமையும், பதணப்பரப்பும் முதலாயின -

- (தெ ப ரை.)—அரண் கோட்டையாவது, கொளற்கு அரிது ஆய் - (புறத்தோராலே) கொள்ளுதற் கரிதாய், கொண் ட - உட்கொண்ட, கூழ்த்து ஆகி - (பலவகை) உணவை உடை யதாகி, அகத்தார் - உள்ளிடத்தோரது, நிலேக்கு - (போர்) நிலே க்கு, எளிது ஆம் - எளியதாகிய, கீரது - குணத்தையு முடை யகே.
- 745. A fort is that which cannot be captured, which abounds in suitable provisions, and affords a position of easy defence to its inmates.
 - சு. **எ**ல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு கல்லா <u>ள</u>ுடைய தாண்.
- (பரி கை.) எ-து,—அகத்தோர்க்கு வேண்டும் பொருள்க ளெல்லாவற் றையும் உள்ளேயுடைத்தாய்ப் புறத்தோரால் அழிவெய்து மெல்லேக்கண் அஃ தெய்தாவகை யுதவிக் காக்கும் ஐல்லவீரரையு முடையதே அரணுவது, எ-து.

அரசன்மாட் டன்பும் மானமும் மறமும் சோர்வின்மையும் முதலிய ஈற்கு ணங்க ளுடைமைபற்றி கல்லாளென்றுர்.

- (தெ ப ரை.) அரண் கோட்டையாவது, எல்லாப் பொருளும் - (உள்ளிடத்தோர்வேண்டும்) பொருள்கள் யாவை யும், உடைத்தாய் - உடையதாகி, இடத்து - (புறத்தோரால்) அழிவடையுமளவில், உதவும் - (அது வசாதபடி) உதவிக்காக் கவல்ல, கல்ல ஆள் - கல் வீசரையும், உடையது-உடையதே.
- 746. A fort is that which has all (needful) things, and excellent heroes that can help it against destruction (by foes.)
 - **எ. மு**ற்றியு முற்*ரு தெ*றிர்**து** மறைப்ப**டு**த்தும் பற்றற் கரிய த*ா*ண்.
- (படி கை.) எ-து,—புகலொடு போக்கொழியும்வகை கெருங்கிச் சூழ் க்தும் அங்ஙனஞ் சூழாது கெகிழ்ந்தவிடனுக்கி ஒருமுகமாகப் பொருதும் அகத்தோளை அவர் தெளிக்தோளைவிட்டுக் கீழறுத்துத் திறப்பித்தும் புறத் தோராற் கொள்ளுதற்கரியதே அரணுவது, எ-று.

இம்மூன் றபாயத்துள்ளும் முதலது எல்லாப் பொருளுடைமையானும், ஒனேய கல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின.

- (தெ ப டை)—அரண் கோட்டையாவது, முற்றியும் -(வரவுபோக் கொழியும் வகை) நெருங்கிச்சூழ்ந்தும், முற்றுது-அப்படிச்சூழாமல், எறிந்தும் - (கெகிழ்ந்தவிடகோக்கி) ஒருமு கமாகப் போர்செய்தும், அறைப்படுத்தும் - (உள்ளிடத்தோரை அவருக்கு நம்பிக்கையானவரை விட்டு) கீழுறுத்துத் திறப்பித் தும், பற்றற்கு அரியது - (புறத்தோராலே) பிடித்துக் கொள்ளு தற்கரியதே.
- 747. A fort is that which cannot be captured by blockading, assaulting, or underming it.
 - அ. முற்ருற்றி முற்றி யவரையும் பற்ருற்றிப் பற்றியார்வெல்வ தரண்.
- (பரி ரை.) எ து,—தானேப்பெருமையாற் சூழ்தல்வல்லராய் வக்து சூழ்க்த புறத்தோரையும் தன்ளேப்பற்றிய வகத்தோர் தாம் பற்றியவிடம் விடா தே கின்று பொருது வெல்வதே அரணுவது, எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணே யாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகு பெயர். வெல்வதென உடையார்தொழில் அரண்மே வின்றது. பெரும்படை யானேச் சிறுபடையான் பொறுத்து கிற்குக் துணேயேயன்றி வெல்லுமியல்பின தென்பதாம். இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். இவை யேழுபாட்டானும் அத னதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—அரண்-கோட்டையாவது, முற்று ஆற்றி-(சேணேப்பெருமையால்) சூழ்தல்வல்லவராகி, முற்றியவரையும் -(வர்து) சூழ்ர்த புறத்தோரையும், பற்றியார் - (தன்ணப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர், பற்று ஆற்றி - (தாம்) பற்றியவிடம் விடாதே கின்று, வெல்வது - (போர்செய்து) வெல்வதே.
- 748. That is a fort whose inmates are able to overcome, without losing their ground, even abler men who have besieged it.
 - கூ. **மு**ன்முகத்து மாற்றலர் சாய விணேமுகத்து வீறெய்தி மாண்ட தாண்.
- (பரி ரை.) எ-து,—போர்தொடங்கினவளவிலே பகைவர் கெடும்வண் ணம் அகத்தோர்செய்யும் விணேவேறுபாடுகளான் வீறபெற்று மற்றும் வே ண்டுமாட்சியை யுடையதே அரணுவது, எ-று.
- தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுங்கூடிப் பொருதல் கூடாமையின், மூஃச முகத்துச்சாய வென்றுர். விணேவேறுபாக்களாவன பகைவர் தொடங்கிய டோரி ஃனயறிந்து எய்தல், எறிதல், சூத்துதல், வெட்டுதலென் நிவை முதலாயின விணே களுள் அதணேச் சாய்ப்பன செய்தல். மற்றும் வேண்டுமாட்சுயென்றது பறத் தோரறியாமற் புகுதல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயி னவுடைமை.
- (தெ ப ரை.)—அரண் கோட்டையாவது, முனேமுகத் து - போர்தொடங்கினவளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர், சாய -கெட, வீனேமுகத்து - (உள்ளிடத்தோர் செய்யும்) தொழில் வே றபாக்களால், வீறு எய்தி - வீறு பெற்று, மாண்டது - (மற்றும் வேண்டும்) பெருமையை யுடையதே.
- 749. A fort is that which derives excellence from the stratagems made by (its inmates) to defeat their enemies in the battle-field.
 - கo. எனேமோட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினேமோட்சி யில்லார்க ணில்ல தாண்
- (பரி ரை.) எ-து,—அரண் மேற் சொல்லப்பட்ட மாட்சியெல்லா முடை த்தாய விடத்தும் விணேசெய்தற்கண் மாட்சியில்லாதார்மாட்டு அவையில தாம், எ-று.
- வாளாவிருத்த**லும் அளவறியாத** செய்த**லும் ஏலாதது** செய்த**லுமெல்** லாம் அடங்க விண்மாட்கியில்லா ரென்றும், ஏற்றவிண்பை யளவறிக்துசெய்து காவாக்கால் அம்மாட்கிகளாற் பயனின்றி யழியுமென்பார் அவையுடைத் தன் றென்றுங் கூறிஞர். இவையிரண்டுபாட்டானுங் காப்பாளா யின்றியமை யாதென்பது கூறப்பட்டது.
- (தெ-ப-ரை.)—அரண் கோட்டையாவது, எனே மாட்சி த்து ஆகியக்கண்ணும் - (முன்சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்

லாம் உடைத்தாகிய விடக்தும், வினே - தொழில் செய்யுமிடத் தை, மாட்சி - பெருமையை, இல்லார்கண் - இல்லாதவரிடக்து, இல்லது - (அவை) இலதாம்.

750. Although a fort may possess all (the above-said) excellencies it is, as it were without these, if its inmates possess not the excellency of action.

எகு - ம். அதி. பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானம் அரணுமும் ஆக்கவுங் காக்கவும் டூவதாய பொருகோச் செய்தலின் றிறம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்*ரு*ர்.

க. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்ல இல்லே பொருள்.

(வி - ரை.) எ-து,— ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாரா கச் செய்யவல்ல பொருளோயெய்ய ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லே, எ-*ற*.

மே இக்கப்படாதார்—அறிவிலா தார், இழி குலைத்தார். இழிவுரைப்பும்மை விகா ரத்தா ஹ்றெக்கது. மதிக்கப்படுவா ராகக் செய்தல்-அறிவுடையாரும் உயர்குலத் தாரும் அவர்பாற்சென்று நிற்கப் பண்ணுதல். அதனுல் ஈட்டப்படுவது அது வே பிறிதில்ஃலெயன்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—பொருள் அல்லவரை - ஒரு பொருளாக மிகிக்கப்படாதவரையும், பொருள் ஆகச்செய்யும் - பொருளாக மிகிக்கப்படச்செய்யவல்ல, பொருள் அல்லது-பொருளேயல்லாம், பொருள் - (வேறு) பொருள், இல்லே - இல்லேயாம்.

751. Besides wealth there is nothing that can change people of no importance into those of (some) importance.

உ. இல்லாளை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(பரி - ரை.) எ-து,— எல்லாகன்மையு முடையராயினும் பொருளில்லா ரை யாவரு மிகழ்வர், எல்லாத்திமையு முடையராயினும் அஃதுடையானா யாவரு முயரச்செய்வர், எ-று.

உய**ர**ச்செய்தல் - தாக்தாழ்க்**த** கிற்றல். இகழ்தற்கண்ணுக் தாழ்தற்கண் ^{ணு}ம் பகைவர், கட்டார், கொதுமல ரென்னும் மூவகையாரு மொத்தலின், யா ^வரு**ெ**மன்*ரு*ர். பின்னுங்கூறியது அதனேவலியுறுத்தற்பொருட்டு.

(தெ-ப-னா.)—இல்லாரை - (எல்லாகன்மையு முடையராயி ஆட் பொருள்) இல்லாதவரை, எல்லாரும் - யாவரும், எள்ளு வட் - இகழ்வர்; செல்வரை - (எல்லாத்தீமையு முடையராயினும்) அப்பொருளுடையவரை, எல்லாரும் - யாவரும், சிறப்புச்செய் வர் - உயரச்செய்வர்

- 752. All despise the poor; (but) all praise the rich.
- **டை. பொ**ருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருள*ற*ுக்கு மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.
- (படு ரை.) எ து,—பொருளென்று எல்லாராளுஞ் சிறப்பிக்கப்படும் கக்தாவினக்குத் தன்னேச் செய்தவர்க்கு அவர் கிணத்த தேயத்துச் சென்ற மகையென்னுயிருணக் கெடுக்கும், எ-று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய் வருதல்பற்றிப் பொய் யாவிளக்கமென்றும், ஏனேவிளக்கோடு இதனிடை வேற்றுமைதோன்ற எண்ணி யதேயத்துச் சென்றென்றுங் கூறிஞர். ஏகதேசவுருவகம். இவை மூன்றுபாட் டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—பொருள் என்னும் பொருளென்று (எல் லாராலும்) சிறப்பிக்கப்படும், பொய்யா விளக்கம் - கெடாத விளக்கானது, (தன்னேச் சம்பாதித்தவர்க்கு) எண்ணிய - அவர் நிணத்த, தேயத்துச் சென்று - நாடுகளிற்போய், இருள் - (பகை யென்னும்) இருளே, அறுக்கும் - கெடுக்கும்.
- 753. The imperishable light of wealth goes into regions desired (by its owner) and destroys the darkness (of enmity therein).
 - ச. அறனீனு மின்பமு மீனுக் திறனறிக்து தீதின்றி வக்த பொருள்.
- (பெடு டை) எ-து,—செய்யுக் திறத்தினேயறிக்து அரசன் கொடுங்கோன் மையிலஞை உனதாயபொருள் அவனுக்கு அறத்தையுங் கொடுக்கும், இன்பத் தையுங் கொடுக்கும், எ-று.

செய்யுக்திறம்-தான் பொருள்செய்தற்குரிய கெறி. இலனுகவென்பது இன் றியெனத் திரிக்துகின்றது. செங்கோலனென்று புகழப்படுதலானும் கடவுட் பூசை தானங்களாற் பயனெய்தலானும் அறனீனுமென்றும், கெடுங்காலகின்று துய்க்கப்படுதலான் இன்பமு மீனுமென்றுங் கூறிஞர். அதனுன் அத்திறத்தா னீட்டுக வென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.) திறன் அறிக்து (சம்பாதிக்கும்) திறத்தை அறிக்து, தீது இன்றி - (அரசன்) கொடுங்கோன்மையிலனுக, வக் தபொருள் - அடைக்தசெல்வம், அறன் - (அவனுக்கு) அறக்தை யும், ஈனும் - கொடுக்கும், இன்பமும் - இன்பத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும்.
- 754. The wealth acquired with a knowledge of the proper means and without foul pratices will yield virtue and happiness.

- **டு. அ**ருளொடு மன்பொடும் வா**ராப்** பொருளாக்கம் புல்லார் புரள விடல்.
- (பரி ரை.) எ து,—தாங்குடிகண்மாட்டுச் செய்யு மருளோடும் அவர் தம்மாட்டுச் செய்யு மன்போடுங் கூடிவாராத டொருளீட்டத்தை அரசர் பொ ருக்தாது கழியவ்டுக, எ-ஹ.

அவற்ரேடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றுய் வருதல். அவ்வாறு வா ராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலத்துணீர்போலச் செய்தானயுங் கொண்டிறத் தலின், அதணேப் புல்லாரென்றெழியாது புரனவிடலென்றுங் கூறிஞர்.

- (தெ ப னா.)—அருளொடும் (தாம்குடிகளிடத்துச் செய்யும்) கருணேயோடும், அன்பொடும் - (அவர் தம்மிடத்துச் செய்யும்) அன்போடும், வாரா - (கூடி) வாராத, பொருள் ஆக் கம் - பொருட்சம்பாத்தியத்தை, புல்லார் - (அரசர்) பொருர்தா ராகி, புரளவிடல் - கீங்கவிடக்கடவர்.
- 755. (Kings) should rather avoid than seek the accumulation of wealth which does not flow in with mercy and love.
 - சு. உறபொருளு முல்கு பொருளுக்தன் னென்னர்த் தெறுபொருளும் வேக்தன் பொருள்.
- (பரி கைர்) எ-து,—உடையாரின்மையிற் *ருனேவ*ம்தற்ற பொருளும் சுவ்கமாகிய பொருளும் தன்பகைவரைத் திறையாகக் கொள்ளும்பொருளும் அரசனுக்குரிய பொருள்கள், எ-று.
- உறுபொருள் வைத்தாரிறக் தபோக கெடுங்காலம் கிலத்தின்கட்கிடக் த பின்கண்டெடுத்த தாஉம், தாயத்தார் பெருத தாஉமாம். சுங்கம் - கலத் தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள் - தெறுதலான் வரும் பொருளென விரியும். ஆறிலொன்றெழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும் அஃதீட்டுகெறி கூறப்பட்டது.
- (தெ ப ரை.)—உறபொருளும்-(உடையவர் இல்லாமை யால் தானேவந்து) கிடைத்தபொருளும், உல்குபொருளும்-தீர் வையாகியபொருளும், தன் ஒன்னர் - தன்பகைவரை, தெறுபொ ருளும் - வென்று (திறையாகக்கொள்ளும்) பொருளும், வேந்தன் பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள்.
- 756. Unclaimed wealth, wealth acquired by taxes, and wealth (got) by conquest of foes are (all) the wealth of the king.
 - **எ. அ**ருளென்று மென்பீன் குழஙி பொருளென்றுஞ் செல்வச் செவிலியோ <u>அ</u>ண்டு.
- (பரி-ரை.) எ-து,— அன்பிரு லீனப்பட்ட அருளென்னங்குழவி பொரு ளென்றுயர்த்துச் சொல்லப்படுஞ் செல்வத்தையுல டய செவிலியான் வள ரும், எ-று.

352 EB2

தொடர்புபற்றுதே வருத்தமுற்றுர்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்புபற நிச் செல்லு மன்பு முதிர்ந்துழி உளதாவதாகலின் அதனே அன்பீன்சூழவியென் றம், அது வறியார்மேற்செல்வது அவ்வறுமை கண்யவல்லார்க்காதலிற் பொ ருண் அதற்குச் செவிலியென்றும், அஃதலசிற்செவிலியர்போலாது தானே யெல்லாப்பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செல்வச்செவிலியென்றும் கூறிஞர்.

(தெ - ப - னா.)—அன்புசுன் - அன்பினைல் சுன்றிடப்பட்ட, அருள் என்னும் - அருளென்கிற, குழவி - குழந்தையானது, பொருள் என்னும் - பொருளென்று (உயர்த்திச்)சொல்லப்படும், செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, செவிலியால் - வளர்க்குந்தாயா ல், உண்டு - வளரும்.

757. The child mercy which is borne by love grows under the care of the rich nurse of wealth.

அ. குன்றேறி யாளேப்போர் கண்டற்றுற் றன்கைத்தொன் ஹண்டாகச் செய்வான் விளே.

(படி - டை) எ-து,—தன் கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினேயை பெடுத்துக்கொண்டான் அதனேச் செய்தல் ஒருவன் மீஸமேலேறிகின்று யா கேகப்போடைக் கண்டாலொக்கும், எ-று.

ஒன்றென்பது விணயாதல் செய்வா னென்றதனுற் பெற்றும். குன்றேறி யான் அச்சமூம் வருத்தமுமின்றி கிலத்திடை யாணயும் யானேயும் பொருபோ ரைத் தானினிதிருச்து காணுமதுபோலக் கைத்துண்டாக விணைய மேற்கொண் டானும் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி வல்லாரையேவித் தானினிதிருந்து முடி க்குமென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.) — தன் கைக்து - தன்கையதாகிய பொருள், உண்டு ஆக - உளதாக, ஒன்று - ஒருதொழிலே, செய்வான்-செய் பவனது, விணே - செய்தலானது, குன்று ஏறி - (ஒருவன்) மலே மேல் ஏறிஙின்று, யானப்போர் - யானேகளதுபோனா, கண் டது அற்று - கண்டதனேடொக்கும்.

758. An undertaking of one who has wealth in one's hands is like viewing an elephant-fight from a hill-top.

கூ. செய்க பொருளேச் செறுநர் செருக்கறுக்கு மெஃகதனிற் கூரிய தில்.

(பரி - கை.) எ-து,— தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார் பொருளே யுண் டாக்குக; தம்பகைவர் தருக்கின்யறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்; அதற் கதி போலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லே, எ-று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாய்கிலேயான் வக்தன. பொருளச் செய்ய வே பெரும்படையும் கட்புமுடையராவர், ஆகவே, பகைவர் தருச்கொழிக்கு தாமே யடங்குவரென்பார் செறுகர்செருக்கறுக்குமெஃகாமென்றும், ஏணெயெஃ குக**ள் அத**போல அருவப்பொருளே மறுக்கமாட்டாமையின் அதினிற் கூரியதில் லென்றுங் கூறிஞர்.

- (தெ ப டை.)—(தமக்கு ஒன்று உண்டாக கினேப்பவர்) பொருளே - செல்வத்தை, செய்க - சம்பாதிக்கக்கடவர்; செறு கர் - (அப்பொருள் தம்) பகைவாது, செருக்கு - களிப்பை, அறு க்கும் - கெடிக்கும், எஃகு - ஆயுதமாம்; அதனின் - அதுபோ ல, கூரியது - கூரிய ஆயுதம், இல் - (வேறு) இல்லே.
- 759. Accumulate wealth; it will destroy the arrogance of (your) fees; there is no weapon sharper than it.
 - கo. ஒண்பொருள், காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு ளேளே யிரண்டு மொருங்கு.
- (பரி-ரை.) எ-து,—செறியான் வரும் பொருஊ இறப்ப மிகப்படைத்தார் க்கு மற்றை யறனுமின்பமும் ஒருங்கே யெளிய பொருள்களாம்.

காழ்த்தல் - முதிர்தல். பயன்கொடுத்தல்லது போகாமையின் ஒண்பொரு எென்றும், ஏணேயிரண்டும் அதன்வினேவாகலிற் முமேயொருகாலத்திலே யுளவா மென்பார் எண்பொருளென்றுங் கூறிஞர். இவை நான்குபாட்டானும் அதஞன் வரும் பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—ஒள் பொருள் கல்லவழியால் வரும்பொ ரூளே, காழ்ப்ப - மிகவதிகமாக, இயற்றியார்க்கு - உண்டாக்கின வர்க்கு, ஏனே இரண்டும் - மற்றை அறமும் இன்பமும், ஒருங்கு-ஒருசோ, எண் பொருள் - எளிய பொருள்க ளாம்.
- 760. To those who have honestly acquired an abundance of riches, the other two, (virtue and pleasure), are things easy (of acquisition).

எஎ - ம். அதி. படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினு ஞவதாய் வெல்வதாய படை இரண்டதிகாரத்தாற் கூறவான் ருடங்கி, முதற்கட் படைமாட்சு கூறுகின்ருர். அஃதாவது படை மினது தன்மை.

க. உறப்பமைக் தூறஞ்சா வெல்படை வேக்தன் வெறுக்கைகயு எெல்லாக் தலே.

(படு-ரை.) எ-து,—யானே முதலிய நான் குறப்பாலும் நிறைந்து போரி ன்க ணூறப்பிதற் கஞ்சாது நின்று பகையை வெல்வதாய படை அரசன் செல்வ ங்க ளெல்லாவற்றுள்ளும் தலேயாய செல்வம், எ-று.

ஈண்டுப் படையென்றது அக்கான்கன் ெருகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல் கூடாமையின் ஊறஞ்சா வென்றும், ஒழிக்க வங்கங்கட்கும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின் வெறுக்கையு ளெல்லாக் தலேயென்றுங் கூறிஞர்.

- (தெ ப னா.)—உறப்பு (யானேமுதலாகிய) காலுறப் புகளாலும், அமைக்து - கிறைக்து, ஊற - (போரிலே) காயம்ப தேற்கு, அஞ்சா - அஞ்சாதுகின்று, வெல் - (பகையை) வெல்வ தாகிய, படை - சேண்யானது, வேக்தன் - அரசனது, வெறுக் கையுள் எல்லாம் - செல்வங்களிலெல்லாம், தலே - முதன்மை யாகிய (செல்வமாம்.)
- 761. The army which is complete in (its) parts and conquers without fear of wounds is the chief wealth of the king.
 - உலேவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலேவிடத்துத் தொல்படைக் கல்லா லரிது.
- (பரி ரை.) எ-து,—தான் செறிதாய வழியும் அரசற்குப் போரின்க ணு வேவு வர்தால் தன்மே அறவதற் கஞ்சாது ரின்று தாங்கும் வன்கண்மை அவன் முன்னேரைத் தொடங்கிவரும் படைக்கல்லது உளதாகாது, எ-று.
- இழிவுகிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. மூலப்படை, கூலிப்படை, காட்டுப்படை, தூணைப்படை, கைப்படை பென்னும் அறுவகைப் படையுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படையாகலான், அதனே அரசன் "வெல்பெடியுள்ளுஞ் கிறப்புடையது மூலப்படையாகலான், அதனே அரசன் "வெல்பெடியு காடும் விழுப்பொருளுக் தண்ணடையுள்—கொல்களிறுமாவுங்கொடுத் தளிக்க" என்பது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடதாலார் மெளலமென்ப
- (தெ ப ரை.)—தொல்விடத்து (தான்) சிறிதாகியவி டத்தும், உலேவிடத்து - (அரசனுக்குப் போரினிடத்து) அழிவு வந்தால், ஊறு - (தன்மேல்) காயம்படுதற்கு, அஞ்சா - அஞ்சா துஙின்று தாங்கும், வன்கண்-சௌரியமானது, தொல் படைக்கு அல்லால் - அவன்முன்னேரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனேக்கல்லா மல், அரிது - உண்டாகாது.
- 762. Ancient army can alone have the valor which makes it stand by its king at the time of defeat, fearless of wounds and unmindful of its reduced strength.
 - டை. ஒவித்தக்கா லென்ன முவரி யெளிப்பகை நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.
- (பரி வா.) எ-து,—எலியாயபகை தொண்டு கடல்போல வொலித்தால் நாகத்திற்கு என்ன ஏதம் வரும் ; அக்காகமுயிர்த்த துணேயானே அத தானே கெடும், எ-று.
- உயமைச்சொற் இறுக்கு கின்றது. இத்தொழிலுவமத்தாற் றிரட்சிபெற் மும். வீரரல்லாதார் பலர் திரண்டார்த்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான் அவன் கின ர்க்ததுணேயானே அவர் தாங்கெடுவுளென்பது தோன்ற கின்றமையின், இது பிறிது மொழிதலென்னு மலங்காரம். வீரரல்லாதார்பலரினும் வீரனுருவணேயா டல் கன்றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப் படை

ஏனே யங்கங்களுட் சிறக்த தென்பது உம், அது தன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறக்த தென்பது உம், அது தன்னுள்ளும் வீரன் சிறக்தானென்பது உங் கூறப்பட்டன.

- (தெ ப னா.)—எனிப்பகை எனிகளாகிய பகை(தொண் டு), உவரி - கடல்போல், ஒனித்தக்கால் - இரைந்தால், என் ஆம்-(பாம்புக்கு) என்னதுன்பம் வரும்; நாகம் - அப்பாம்பு, உயிர்ப் ப - மூச்செறிந்தவளவிலே, கெடும் - (அது தானே) கெடும்.
- 763. What if (a host of) hostile rats roar like the sea? They will perish at the mere breath of the cobra.
 - ச. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த வன்க ணதுவே படை.
- (பரி-கை.) எ-து,—போரின்கட் கெடுதலின்றி பகைவராற் கேழறுக்கப்படா ததாய் தொன்றதொட்டுவக்த தறுகண்மையை யுடையதே அரசனுக்குப் படை யாவது, எ-று-
- அழிவின்மையான் மறமானங்க ளுடைமையும், அறைபோகாமையான் அரச சன்மாட் டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை — "கன்னி ன்றுனெர்தைகணவன் களப்பட்டான், முன்னின்று மொய்யவிர்தாரென்னே யர்—பின்னின்று, கைபோய்க் கணேயுதைப்பக் காவலன்மே லோடி, பெய் போற் கிடந்தானென் னேறு." என்பதனைறிக. குற்றியலுகாத்தின் முன்னர் உடப்படுமெய் விகாரத்தான்வக்தது. இது வருகின்றபாட்டுள்ளுமொக்கும்.
- (தெ-ப-னா.)—படை (அரசனுக்கு) படையாவது, அழிவு இன்று - (போரினிடத்து) கெடுதலில்லாமல், அறைபோகாது ஆகி - (பகைவரால்) கீழறுக்கப்படாததாகி, வழிவர்த - பழமை யாகவர்த, வன்கணதுவே - சௌரியமுடையதே.
- 764. That indeed is an army which has stood firm of old without suffering destruction or deserting (to the enemy).
 - டு. கூற்றாடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்கிற்கு மாற்ற லதுவே படை.
- (பரி ரை.) எ து,—கூற்றுவன் ருனே வெகுண்டு மேல்வர்தாலும் கெஞ்சொத்து எதிர்கின்று தாங்குமாற்றலே யுடையதே படையாவது, எ-று.
- மருச்செல் கூற்ளுகலின், உம்மை சிறப்பும்மை மிகப்பலர் கெஞ்சொத்தற் குக் காரணம் அரசன்மேலன்பு ஆற்றல் - மனவலி.
- (தெ ப ரை.) படை சேனேயாவது, கூற்று எமன், உடன்று - கோபித்து, மேல்வரினும் - எதிர்ப்பினும், கூடி -மனமொத்து, எதிர்நிற்கும் - எதிர்நின்றுதாங்கும், ஆற்றலதுவே-மனவலிமையையுடையதே.
- 765. That indeed is an army which is capable of offering a united resistance, even if Yama advances against it with fury.

- சு. **ம**றமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.
- (பரி ரை.) எ-து,—தறகண்மையும் மானமும் முன்வீரராயிஞர் சென்ற கன்னெறிக்கட்சேறலும் அரசஞற் றேறப்படுதலு மென இக்கான்கு குணமுமே படைக்கு அரணுவது, எ-று.

இவற்றுன் முறையே பகைவரைக் கடிதிற்கொன்று கிற்றலும், அரசதுக் குத் தாழ்வுவராமற் காத்தலும், அழியுகர்புறக்கொடையயில் வானோச்சாமை முதலியவும் அறைபோகாமையு மாகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செ ய்கை யார்க்குப் பகைவர் கணுகாராகலின், வேறரண் வேண்டாமென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.) மறம் சௌரியமும், மானம் மானமு ம், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, வழிச்செலவு - (முன்வீரர்செ ன்ற) கல்வழியிலே செல்லுதலும், தேற்றம் - (அரசஞல்) கம்பப் படுதலும், என கான்கே-என இக்கான்கு குணமுமே, படைக்கு-சேணேக்கு, ஏமம் - காவலாம்.
- 766. Valour, honour, following in the excellent-footsteps (of its predecessors) and trust-worthiness: these four alone constitute the safeguard of an army.
 - **எ. தா**ர்தாங்கிச் செல்வது தானே தலேவந்த போர்தாங்குர் தன்மை யறிந்து.
- (பரி ரை.) எ து,—மாற்ரூரால் வகுக்கப்பட்டுத் தன்மேல்வக்த படையின்போரை விலக்கும் வகுப்பறிக்து வகுத்துக்கொண்டு அவர் தூசியைத் தன்மேல் வராமற்றடுத்துத் தான் அதன்மேற் செல்வதே படையாவது, எ-று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃத எழுவகை யுறுப்பிற்றுய், வகையா ஞன்காய், விரியான்முப்பதாம். உறுப்பேழாவன அரமுதற் றேட்டியீருயின. வகை நான்காவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமென விவை. விரி முப்பதாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், சங்கதவிரியாறு ம், போகவிரி பைக்துமென விவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண் கொப்பிற் பெருகும்; அவையெல்லாம் வடதால்களுட் கண்டுகொள்க. இவை நான்குபாட்டானும் படையின திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—தானே சேனேயானது, தலேவந்த பகைவ ராலே வகுக்கப்பட்டு) தன்மேல்வந்த, போர் - (படையின்) போ ரை, தாங்குந்தன்மை - விலக்கும்வகுப்பை, அறிந்து – தெரிந்து (வகுத்துக்கொண்டு), தார் - (அவரது) தூசிப்படையை, தாங்கி-(தன்மேல் வாராமல்) தடுத்து, செல்வது - (தான் அதன்மேலே) செல்வதே.
- 767. That is an army which knowing the art of warding off an impending struggle, can bear against the dust-van (of a hostile force).

- அ. அடற்றகையு மாற்றது மில்லெனினுக் தானே படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.
- (பரி ரை.)எ-து, தாணே, பகைமேற் ருன் சென்றமிக் தறுகன்மையும் அது தன்மேல்வக்தாற் பொறுக்குமாற்றலும் இல்லேயாயினும், தன்ருேற்றப் பொலிவானே பெருமையெய்தும், எ-து.

இல்லெனினுமெனவே, அவற்ற தின்றியல்மயாமை பெறப்பட்டது. படைத் தகையென்றது ஒருபெயர்மாத்திரமாய் கின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அல ங்கரிக்கப்பட்ட தேர், யாணே, குதினாகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, டல் லியம், காகளமுதலியவற்றுடனும் அணிக்து தோன்றுமழகு. பாடு - கண்டவள விலே பகைவரஞ்சும் பெருமை.

- (தெ-ப-னா.)—தானே சேனே, அடல் தகையும்- (பகைமேல் தான்சென்று) போர்செய்யுஞ் சௌரியமும், ஆற்றலும் (அது தன்மேல்வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும், இல் எனினும் இல்லேயாயினும், படைத்தகையால் தனது தோற்றப் பொலிவால், பாடு பெருமையை, பெறும் அடையும்.
- 768. Though destitute of courage to fight and strength (to endure), an army may yet gain renown by the splendour of its appearance.
 - கூ. சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு மில்லாயின் வெல்லும் படை.
- (படு டை) எ-து,—தான் றேய்க்து சுறிதாகலும் மனத்தினின்று கீங் காத வெறுப்பும் கல்குரவும் தனக்கில்லேயாயின் படை பகையைவெல்லும்,எ-று.
- விட்டுப்போதலும் கின்றது கல்கூர்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமை யான் வருவன. செல்லாத்துனியாவது மகளிரை வெளவல், இளிவரவாயின செ ய்தன் முதலியவற்றுன் வருவது. இவையுள்வழி அவன்மாட் டன்பின்றி உற்று ப்பொராமையின், இல்லாயின் வெல்லுமென்றுர்.
- (தெ-ப-னா.)—சி அமையும் (தான்தேய்க்து) சிறிதாகலும், செல்லாக் துனியும்-(மனத்திலிருக்து) கீங்காதவெறுப்பும், வறு மையும் - தாரித்திரியமும், இல் ஆயிணும் - (தனக்கு) இல்லேயா பின், படை - சேணேயானது, வெல்லும் - (பகையை) வெல்லும்.
- 769. An army can triumph (over its foes) if it is free from diminution, irremediable aversion and poverty.
 - கo. நிலேமக்கள் சால வுடைத்தெனினுக் தானே தலேமக்க ளில்வழி யில்.
- (படு கை.) எ-து,—போரின்க ணிலேயுடைய வீரரை மிகவுடைத்தேயாயி தும், தனக்குத் தலேவராகிய வீரரில்லா தவழித் தானே கில்லாது, எ-று.

படைத்தலேவர் கிஃயுடையான்றிப் போவாராயிற் காண்போ ரில்லெனப் பொராது தானும் போமென்பார், தலேமக்களில்வழி யில்லென்றுர். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே படைத்தகையின்மையானும், அரசன்கொடைத் தாழ்வுகளானும், தலேவரின்மையானும், தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)— நிலேமக்கள் - (போரிடக்தை) நிலேமையு டைய வீரரை, சால உடைத்து எனிஹம்-மிகவுடையதாயினும், தீலேமக்கள் - (தனக்கு) தீலேவராகிய வீரர், இல்வழி - இல்லாவி டத்து, தானே - சேசே, இல் - நில்லாது.

770. Though an army may contain a large number of permanent soldiers, it cannot last if it has no generals.

எஅ - ம். அதி. படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அப்படையது மற**மிகுதி. அதிகா**ரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. என்னே முன் னில்லன்மின் நெவ்விர் பலரென்னே முன்னின்று கன்னின் றவர்.

(பரி - ரை.) எ-து,—பகைவீர், இன்றிங்கென்றவேவைகொதிர் போரேற்று கின்று அவன்வேல்வாய் வீழ்ந்து பின்கல்லின்கண்ணே கின்றவீரர் பலர் நீவிர் அதன்கணின்றி நும்முடற்கணிற்றல்வேண்டின், என்றவேவைனேதிர் போரேற்று கிற்றவே யொழியின், எ-து.

என்னேயெனத் தன்ஞெடு தொடர்புபடுத்துக் கூறினமையின், அவன்வேல் வாய் வீழ்தல்பெற்றும். கல்-நடுகல். "நம்பன் சில்வாய் நடக்குங்கின மிச்சிலல் லா—லம்பொன் முடிப்பூ ணரசும்மில்" எனப் பதுமுகன் கூறிஞற்போல ஒரு வீரன் தன்மறம் அரசுன்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு செடுமொழி வஞ்சி.

(தெ - ப - னா.)—தெவ்விர் - பகைவரே, என் - என்னு டைய, ஐமுன் - தலேவனெதிர், நின்று - (போரேற்று) நின்று, கல் நின்றவர் - (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கல்லினிடத்தே நின்ற வீரர், பலர் - அரேகர், என் - (ரீர் அதனிடத்து நில்லா மல் உம்முடலிலே நிற்கையை வேண்டில்) என்னுடைய, ஐமுன்-தலேவனெதிர், நில்லன்மின் - (போரேற்று) நில்லாதேயுங்கள்.

771. O my foes, stand not before my leader; (for) many are those who did so and afterwards stood (in the shape of) statues.

உ. கான முயலெய்த வம்பினில் யானே பிழைத்தவே லேக்த வினிது.

(பரி - ரை.) எ-து,—கானத்தின்கணேடும் முயிலப் பிழையாம லெய்த அம்பை யேக்தலினும் வெள்ளிடைஙின்ற யாணேயையெறிக்து பிழைத்த வேலே யேக்துதல் நன்று, எ-று. கான முயலென் றதஞல் வெள்ளிடைகீன் ற வென்பதும், பிழைத் தவென் நதனுற் பிழையாமலென் பதும், முயற்குத் தக எய்தவென் றதஞன் யானே க்குத் தக எறிதலும், வருவிக்கட்பட்டன. இது வேற்ற சன் படையொடு பொருதா ஞேர் வீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக காணிப் பின்னவன் றன்மேற் செல்லலுற் முனது கூற்று.

- (தெ-ப-னா.)—கானம் காட்டில் ஓடுகிற, முயல் முசலே, எய்த - (தப்பாமல்) எய்த, அம்பினில் - அம்பை ஏந்துதலேப் பார்க்கிலும், யானே - (வெளிகிலத்திலேஙின்ற) யானேயை, பிழை த்தவேல் - (எறிந்து) தப்பிய வேலே, ஏந்தல் - ஏந்துதல், இனி து - நன்று.
- 772. It is more pleasant to hold the dart that has missed an elephant than that which has hit a deer in the forest.
 - டை. பேராண்மை யென்ப தறுகணென் றுற்றக்கா லூராண்மை மற்றத னெஃகு.

(பரி - ரை.) எ-து,—பகைவர்மேற் கண்ணேடாது செய்யும் மறத்தை தூலோர் பிக்கவாண்டன்மை யென்று சொல்லுவர், அவர்க்கு ஒருதாழ்வு வர்த தாயிற் கண்ணும் அது தீர்க்துக்கோடற்பொருட்டு ஊராண்மை செய்தலே தூலோர் அதற்குக் கூர்மையென்று சொல்லுவர், எ-று.

என்ப வென்பது பின்னு மியைந்தது. ஊராண்மை-உபகாரியாக் தன்மை அஃதாவது இலங்கையாவேக்தன் போரிடைத் தன்றுண முழுதும்படத் தமிய கு யகப்பட்டானது கிலேமை கோக்கி, அயோத்தியரிறை மேற்செல்லாது இன் நபேரும் காளே கின்றுணயோடு வாவென விட்டாற்போல்வது. இவை யிரண்டு பாட்டுக் தழிஞ்சி.

- (தெ-ப-னா.)—தறுகண் (பகைவரிடத்தே முகங்கொடா மற் செய்கிற) மறம், பேர் ஆண்மை - மிகுர்த ஆண்மையாகும், ஒன்று உற்றக்கால் - (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வு வர்ததாயின், (அது தீர்த்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு), ஊராண்மை - (முகங்கொ குத்து) உபகாரியார்தன்மை, அதன் - அதற்கு, எஃகு - கூர்மை யாகும், என்ப - என்று (நாலோர்) சொல்லுவர்.
- 773. The learned say that fierceness (in contest with a foe) is indeed great valour; but to become a benefactor in case of accident (to a foe) is the extreme (limit) of that valour.
 - ச. **கை**வேல் களிற்றெடு போக்கி வருபவன் மெய்வேல் பறியா ககும்.

(பரி - கா.) எ - து,—தன்கைப்படையாய வேலேத் தன்மேல்வந்த களிற் ரேடு போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேளுடித் திரிவான் தன்மார்பின்க ணின்ற வேலேக்கண்டு பறித்து மகிழும். களிற்றொடு போக்கல் - களிற்றின தாபிடைக் கொடுபோமாற விடுதல். மடு ழ்ச்சி தேடியதெய்தலான். இதனுட் களிற்றையல்ல தெறியானென்பதாஉம், சினமிகுதியான் வேலிடைபோழ்க்த தறிக்கில னென்பதாஉம், பின்னும் பேசர் மேல் விருப்பின னென்பதாஉம், பெறப்பட்டன. தாழிலாட்டு:

(தெ-ப-னா.)—கைவேல்-(தன்) கைப்படையாகிய வேஃ, களிற்னெடு - (தன்மேல்வர்த) யாணேயோடு, போக்கி - எறிர்து விட்டு, வருபவன் - (வருகின்ற யானேக்கு வேல் தேடி) திரிப வன், மெய்வேல் - தன்மார்பி விருர்த வேஃ, (கண்டு), பறியா -பிடும்கி, நகும் - மகிழ்வான்.

774. The hero who after casting the lance in his hand on an elephant, comes (in search of another) will pluck the one (that sticks) in his body and laugh (exultingly).

டு. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி கூட்டன்*ளே* வன்க ணவர்க்கு.

(பரி - ரை.) எ-து,—பகைவடை வெசூன் 6 கோக்கிய கண் அவர் வேலேக் கொண்டெறிய அஃதாற்*ருது அ*க்கோக்கையழித்து இமைக்குமா**பின்**, அது வீரர் க்குப் புறங்கொடுத்தலாம், எ-று.

அவ்வெகுளிகோக்க மீட்டலும் போரின்கண் மீட்சியெனக்கரு**தி அதுவுஞ்** செய்யா பென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—விழித்தகண் - (பகைவரை) கோபித்துப் பார்த்தகண், வேல்கொண்டு - (அவர்) வேலேக்கொண்டு, எறிய-வீச, அழித்தா - (அதற்குப் பொருமல் அப்பார்வையை) அழி த்து, இமைப்பின் - இமைக்குமாயின், (அவ்விமைத்தல்), வன் கணவர்க்கு - வீரர்க்கு, ஓட்டு அன்ரே - தோற்பாம்.

775. Is it not a defeat to the valiant to wink and destroy their ferocious look when a lance is cast at them (by their foe)?

சு. விழுப்புண் படாதா எெல்லாம் வழுக்கினுள் வைக்குந்தன் குளே யெடுத்து.

(பி:-ரை.) எ-து,—தனக்குச் சென்ற நாள்கின பெடுத்தெண்ணி, அவற் றுள் விழுப்புண்படாத நாள்கினையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும் வீரன், எ-று.

விழுப்புண்-முகத்தினும் மார்பினும் பட்டபுண். போர்பெற்றிருக்கவும் அது பெருத காள்களோடுங் கூட்டுமென்பதாம். இவைமூன் அபாட்டானும் ஊறஞ் சாமை கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—தன் நானே - (வீரேனைவன்) தனக்குக் கழி ந்த நாட்களே, எடுத்து - எடுத்து (எண்ணி), (அந்நாட்களுள்), விழுப்புண் - பெருங்காயங்கள், படாத காள் எல்லாம் - படாத காட்களேயெல்லாம், வழுக்கினுள் - (பயன்படாது) கழிர்தகாட்க ஞுள்ளே, வைக்கும் - வைப்பான்.

776. The hero will reckon among wasted days all those on which he had not received severe wounds.

எ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிசார் கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்**து**.

(பரி - கா.) எ-து,—துறக்கத்துத் தம்மொடு செல்லாத் வையத்தைச் சூழ்த்து சிற்கும் புகழை வேண்டி உயிர்வாழ்தலே வேண்டாத வீரர் கழல் கட்டு தல் அலங்கார சீர்மையையுடைத்து, எ-து.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்கும். செயப்ப0பொ குன் வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல்-அகத்திடல். துறக்கமும் புகழும் எளிதிணெ பதுவராகலின், ஆபாணமாவது அதுவேயென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.) — சுழலும் - (பூமியை) சூழ்க்து நிற்கும், இ சை - புகழை, வேண்டி - விரும்பி, வேண்டா உயிரார் - உயிர் வாழ்தலே வேண்டாத வீரர், கழல் - வீரக்கழலே, யாப்பு - கட்டு தல், காரிகை கீர்த்து – அலங்கார குணமுடையதாம்.

777. The fastening of ankle-ring by those who desire a world-wide renown and not (the safety of) their lives is like adorning (themselves).

அ. உறினுபி சஞ்சா மறவ ரிறைவன் செறினுஞ்சீர் சூன்ற விலர்.

(பர் - கை.) எ-து,—போர்பெறிற் றம்மூபிர்ப்பொருட் டஞ்சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரர் தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென்ற மூனியினும் அவ்வீர மிகுதி குன்றுர், எ-து.

போர்பெற் றறியாமைபின், அதபெற்குல் அரசன் றப்பினும் கில்லாரென் பதாம். பிறரும் ''போரெனிற் புகலும் புண்கழன் மறவர்'' என்றும் ''புட்பகத்-தேவ ஞகலிற் சாவேம் யாமென் – கீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப'' என் அங் கூறிஞர்.

(தெ-ப-னா.)—உறின் - (போர்) பெறின், உயிர் - (தம்) முயிர்ப்பொருட்டு, அஞ்சா - அஞ்சாமல் (அதன்மேற்செல்லும்), மறவர் - வீரர், இறைவன் - (தம்) அரசன், செறினும் - (அத வேண்டா என்று) கோபிக்கினும், சீர்குன்றல் இலர் - அவ்வீர மிகுதிகுறைதல் இலர்.

778. The heroes who are not afraid of losing their life in a contest will not cool their ardour, even if the king prohibits (their fighting.)

கூ. இழைத்த திகவாமைச் சாவாளை யாரே பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். (பரி - கை.) எ-து,—தாங்கூறின வஞ்சினக் தப்பாமற் பொருட்டுச் செ ன்று சாவவல்ல வீரரை அது தப்பியவாறு சொல்லி பெள்ளுதற்குரியார் யாவர், எ-று.

இழைத்தல் - இன்ன து செய்யேனுபின் இன்னனுகவெனத் தான் வகுத் தல். சொல்லியென்பது அவாய் கிலேயான் வர்தது. வஞ்சினமுடிப்பான்புக்கு முன்னே சாவினுக் தொலேவன்மையின், அது முடித்தாராவளெனச் சாதற்சிறப் புக் கூறியவாறு.

(தெ - ப - டை)—இழைத்தது - (தாம்) சொல்லியசபதம், இகவாமை - தப்பாமற்பொருட்டு, சாவாரை - (போய்) சாகவ ல்லவிரரை, பிழைத்தது - (அது) தப்பியவிதம் (சொல்லி), ஒறு க்கிற்பவர் - இகழ்தற்குரியவர், யார் - யாவர்.

779. Who would reproach with failure those who seal their oath with their death.

கo. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா டி.சுந்துகோட் டக்க துடைத்து.

(படி - கை.) எ-து,—தமக்குச்செய்த கன்றிகணே கினேக்து ஆண்டவரசர் கன்கள் கீர் மல்கும்வகை போரிடைச் சாவப்பெறின், அச்சாக்காடு இரக்தாவி னுங்கொள்ளுக் தகுதியையுடைத்து, எ-று

மல்கு தலாகிய இடத்த கிகழ்பொருளின்றெழில் இடத்தின்மேனின் றது. கின்யழ் இல்லிடைகோயால் வினிவார் பழவினேப்பயனே யெய் தலின், அடுத்த வின்யாற் றுறக்கமெய்தஞ் சாதலே இரக்துகோட்டக்க தடைத்தென்றுர். இவை கான்குபாட்டாலும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—(தமக்குச்செய்த நன்றினே கினேத்து,) புரந்தார் - ஆண்டவரசரது, கண் - கண்கள், கீர்மல்க - கீர்பெரு கும்படி, சாகிற்பின் - (போரிலே) சாகப்பெறின், சாக்காடு - அச் சாவு, இரந்து - இரந்தாயினும், கோட்டக்கது - கொள்ளுந்தகு தியை, உடைத்து-உடையது.

780. If (heroes) can so die as to fill with tears the eyes of their rulers, such a death deserves to be obtained even by begging.

எகு - ம். அதி. நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசனுக்கு வின்பிடத்து தவுவதாய கட்பின் ஐக்த திகாரம் விதிமுகத்தானும் பன்னிரண்ட திகாரம் எதிர்மறைமுகத்தானுள் கூறு வான்றுடங்கி, விதிமுகவதிகாரமைக்தனுள்ளும் முதற்கண் கட்புக் கூறுகின்றுர். அஃதாவது இன்னதென்பதாஉம் அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

க. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல் வினேக்கரிய யாவுள காப்பு. (பரி - கை.) எ-து,—நட்புப்போலச் செய்து கோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள்? செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினேக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள்? எ-று.

கட்புச்செய்தற்காவாளைப் பெறுதலும் பெற்குற் செய்யுமுபாயமும் செய் தாற்றிரிபின்றி சிற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் கட்பிற்செயற்கரியனவில்லேயெ ன்றும், செய்தாற் பகைவரஞ்சி வினேதொடங்காராகலின் அதபோல வினேவாரா மைக்கு அரியகாவ லில்லேயென்றுக் கூறிஞர். கட்புத்தான் இயற்கை செயற்கை யென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறையாளுபதாடம் தேய முறையாளுயதாடமென விருவகைப்படும். அவற்றுண் முன்னேயது சுற்றமாக வின் அது சுற்றக்தழாலினடங்கிற்று; ஏனேயது பகையிடையிட்டதேயத்ததாக லின், அது தணேவலியென வலியறிதலுளடங்கிற்று. இனி சுண்டுச் சொல்லப் படுவது முன்செய்த வுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கையேயாகலின், அதன் சிறப்பு இதனுற் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—கட்பின் - சிகேகம்போல, செயற்கு அரிய-சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு அரியபொருள்கள், யா - எவைகள், உன - இருக்கின்றன, (சம்பாதித்துக்கொண்டால்) அதுபோல் -அச்சிகேகத்தைப் போல, விணக்கு அரிய - (பகைவர் செய்யும்) தொழிலுக்குப் (புகுதற்கு) அரிய, காப்பு - காவலானவை, யா -எவைகள், உள - இருக்கின்றன.

781. What things are there so difficult to acquire as friendship? What guards are there so difficult to break through by the efforts (of one's foes)?

உ. நிறைகீர கீரவர் கேண்மை பிறைமதுப் பின்னீர பேதையார் கட்பு.

(பரி - கை.) எ-து,—அறிவுடையார் கட்புக்கள் பிறை கிறையுக்கன்மை போகை காடோறு கிறையுக்குன்மையவாம்; மற்றைப் பேதைமையுடையார் கட்புக்கள் கிறைக்கு மதுபின் குறையுக்குன்மைபோல காடோறுங் குறையுக் தண் மையவாம், எ-று.

கீரவளென்றுர், இனிமைபற்றி. கேண்மை, கட்பென்பன ஒருபொருட் இனவி. செய்தாரது பன்மையான் கட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவு டையாருஞ் செய்தன மூன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதையாரும் பேதையா ருஞ் செய்தன முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்குங் காரணம் தம்முண் முன்னறியா மையும் பின்னறிதலுமாம்.

(தெ - ப - ரை.)—கீரவர் - அறிவுடையவரது, கேண்மை -சுகேகம், பிறை - பிறைபோல, கிறை கீர - (காடோறம்) கிறை யுக் தன்மையினவாம்; பேதையார் - அறிவில்லாதவரது, கட்பு-சுகேகம், மது - (கிறைக்த) சக்திரன்போல, பின் கீர - பின்னே (காடோறம்) குறையுக்தன்மை யனவாம்.

- 782. The friendship of the wise waxes like the new moon; (but) that of fools waxes like the full moon.
 - **டை. ந**வி*ெருறு தூ*னயம் போலும் பயி*ெருறு*ம் பண்புடையாளர் தொடர்பு.
- , (பரி ஹா.) எ-து,—நற்குணமுடையமக்கள் தம்முட்செய்த கட்புப்பபி லுக்தோறும் அவர்க்கின்பஞ்செய்தல் தூற்பொருள் கற்குக்தோறுங் கற்றுர்க் கின்பஞ் செய்தலே யொக்கும், எ-று.

கயத்தினேச் செய்தலான், கபமெனப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலேக் கொருகால் மிகுமென்பதாம். இவை விரண்டுபாட்டானும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—பண்புடையாளர் நற்குண முடையமக் கள், தொடர்பு - (தங்களிலேசெய்த) நட்பு, பயில்தொறும்-பழ குக்தோறும், (அவருக்கு இன்பஞ்செய்தல்), நூல் - நூற்பொ ருள், கவில்தொறும் - கற்குக்தோறும், கயம்போலும் - (கற்ப வர்க்கு) இன்பஞ்செய்தல்போலும்.
- 783. Like learning, the friendship of the noble, the more it is cultivated, the more delightful does it become.
 - சு. **ந**குதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண் மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(ப்ரி-ரை.) எ-து,—ஒருவணேடொருவன் கட்புச்செய்தல் தம்முண்கு தற் கியைக்தன சொல்லி ககையாடற் பொருட்டன்று; அவர்க்கு வேண்டாதசெய் கை யுளதாயவழி முற்பட்டுக் கழறு தற்பொருட்டு.

பழியும் பாவமுக் தருஞ்செய்கை தன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்பில தன்மையின் அதனே மிகுதியென்றும், அதுசெய்தற்கு முன்னே மீட்டல்வேண் குதலின் மேற்சென்றென்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின் இடித்தற்பொருட் டென்றுங்கூறிஞர். இதனுன் கட்பின்பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) நட்டல் (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச் செய்தல், (நகைசெய்தற்கு ஏற்றவைசொல்லி) நகுதல்பொரு ட்டு-நகைசெய்தற்பொருட்டு, அன்று-அல்ல, மிகுதிக்கண் - (அ வர்க்கு) வேண்டாத செய்கை (உண்டான விடத்து), மேற்செ ன்று - முற்பட்டு, இடித்தல்பொருட்டு - கண்டித்துப் புத்திசொ ல்லுதற்பொருட்டு.
- 784. Friendship is to be practised not for the purpose of laughing but for that of being beforehand in giving one another sharp rebukes in case of transgression.
 - **டு. புண**ர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா னட்பாங் கிழமை தரும்.

(பரி - கை.) எ-து,—ஒருவனேடொருவன் கட்பாதற்குப் புணர்ச்சியும் பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லே, இருவர்க்கு மொத்த வுணர்ச்சி தானே கட்பாமுரிமையைக் கொடுக்கும், எ-று.

புணர்ச்சி ஒருதேயத்தா ராதல், "இன்றே போல்கறம் புணர்ச்சி தானே." என்றதம் அதனே பழகுதல் பலகாற்கணடுகு சொல்லாடியும் மருவு தல். இவ்விரண்டுமின்றிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராக்தையார்க்கும் போல உணர்ச்சியொப்பின், அதவே உடனுவிர் கீங்குமுரிமைத்தாய கட்பின்ப் பயக்குமென்பதாம். கட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்த வென்னுங் காரண மூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—(ஆருவனேடு ஒருவன் நட்பாகு தற்கு), புணர்ச்சி - ஒரிடத்திருத்தலும், பழகு தல் - பலதரங்கண்டு பே சலும், வேண்டா - வேண்டுவதில்லே; உணர்ச்சி தான் - (இருவர் க்கும்) ஒத்த அறிவு தானே, நட்பு ஆம் - சிரேகமாகும், கிழமை-உரிமையை, தரும் - கொடுக்கும்.

785. Living together and holding frequent intercourse are not necessary (for friendship); (mutual) understanding can alone create a claim for it.

சு. முக்கக் கட்பது கட்பன்று கெஞ்சத் தக்கக் கட்பது கட்பு.

(பரி - ரை.) எ-து,—கண்டவழி அகமொழிய முகமாத்திரமே மலரும் வகை கட்குமது கட்பாகாது; அன்பால் அகமுமலர கட்குமதே கட்பாவது எ-து.

கெஞ்சின்க ணிகழ்வதனே கெஞ்சென்றுர். இறக்கது தழிஇய வெச்ச வும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அதஞல் இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டு மென்பது பெற்றும்.

(தெ-ப-னா.)—முகம் நக - (கண்டவிடத்து) முகமாத்திர மே மலரும் வகை, நட்பது - சிகேகிப்பது, நட்பு அன்று-சிகேக மன்று; கெஞ்சத்து அகம் நக - (அன்பால்) உள்ளமும் மலர, நட்பது - சிகேகிப்பதே, நட்பு - சிகேகமாம்.

786. The love that dwells (merely) in the smiles of the face is not friendship; (but) that which dwells deep in the smiles of the heart is true friendship.

எ. அழிவி னவைகீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க ணல்ல ஹழப்பதா கட்பு.

(பரி-ணை-) எ-து,---கேட்டிக்கு த்தருக் நீகெறிகளேச் செல்லுங்கால் விலக்கி ஏனே கன்னெறிகளேச் செல்லாக்காற் செலுத்தித் தெய்வத்தாற் கேடுவர்துழி அத விலக்கப்படாமையின் அத்துன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு கட்பாவது, எ-று.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினேத் தருமவையென் ரெழிக்தார். "தெருண்டவறிவினவர்" என்புழிப்போல இன்சாரியை நிற்க இரண்டனூருபு தொக்கது. இனி கவையென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினுஞ்செல்வ வழிவினும் வக்த துன்பங்களென்றம், அழிவின்கணென்பதற்கு யாக்கையழினி ன்க ணென்றும் உரைப்பாரு முனர்.

(தெ - ப - ரை.)—ாட்பு - (ஒருவனுக்கு) நட்பாவது, அழி வின் - அழிவைத்தருகிற, அவை - தீயவழிகளிலே, நீக்கி-நீங்கச் செய்தா, ஆறு - நல்வழிகளிலே, உய்த்து-நடத்தி, அழிவின்கண் -(ஊழிஞலே) கேடு வந்தவிடத்து, அல்லல் - அத் துன்பத்தை, உழப்பது ஆம் - உடனிருந்து அனுபவிப்பதேயாம்.

787. (True) friendship turns aside from evil (ways), makes (him) walk in the (good) way, and, in case of loss it shares his sorrow (with him).

அ. உடுக்கை பிழந்தவன் கைபோல வாங்கே பிடுக்கண் களேவதா நட்பு.

பரி - கா.) எ-து,—அவையிடை யாடைகுமேர்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றதவி அவ்விளிவரல் களேயுமாறுபோல, கட்டவனுக்கு இடுக்கண் வக் துழி அப்பொழுதே சென்றதவி அதனேக் களேவதே கட்பாவது, எ-று.

அற்றங்காத்தற்கட் கை தன்மனத் இனு முற்படுதலின், அவ்விளைவு இடுக் கண் கணேவுழியும் அதற்கொத்த தொழி ஹவமைவினும் வருவிக்க உடையவன் ரெழில் கட்பின்மே லேற்றப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—நட்பு - நட்பாவது, உடுக்கை இழந்தவன் -(சபையினிடத்து) ஆடைகு இந்தவனுக்கு, கைபோல-கையுதவு தல்போல, (சிகேகிக்கப்பட்டவனுக்கு), ஆங்கே-அப்பொழுதே, இடுக்கண் - துன்பத்தை, களேவது ஆம் - நீக்குவதாம்.

788. (True) friendship hastens to the rescue of the afflicted (as readily) as the hand of one whose garment is loosened (before an assembly).

கை. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி யொல்லும்வா யூன்று ஙிஃ.

(பர் - கை.) எ.து,—கட்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின், அஃது எஞ் ஞான்றுக் திரிபின்றி இயலுமெல்ஃயெல்லாம் அறம் பொருள்களிற் றனரா மைத்தாக்குக் திண்மை, எ.று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாத மறுமை மிம்மைகட்கு உறுகியாய அறம் பொருள்களிற் றளர்க்றுழி அத்தனர்ச்சி கீக்கி அவற்றின்க ணிறுத்றுதற்கு மேல் ஒரு செயலுமின்மையின், அதனே கட்பிற்கு முடிக்தவெல்லே யென்றுர்.

- (தெ ப ரை.)— நட்பிற்கு சி நேகத்திற்கு, வீற்றிருக்கை அரசிருக்கை, யாது எனின் ஏதெனின், கொட்பு இன்றி-(எக்காளும்) வேறுபடாமல், ஒல்லும்வாய் - கூடுமிடத் தெல் லாம், ஊன்றும்கிலே - (அறம்பொருள்களிலே தளராமல்) தாங்கு க்திண்மை.
- 789. Friendship may be said to be on its throne when it possesses the power of supporting one at all times and under all circumstances, (in the practice of virtue and wealth).
 - கo. இளேய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று புளேயினும் புல்லென்னு நட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—இவர் கமக் கித்துணேயன்பினர் யாமிவர்க் கித்தன் மையமென்று ஒருவரை யொருவர் புணக்துசொல்லினம், கட்புப் பல்லிதாய்த் தோன்றும், எ-று.

இவர்க்கென்பது வருவிக்கட்பட்டது. தாம் அவரென்னும் வேற்றுமையின் றிவைத்துப் புஃனக்துரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகலின், கட்புப் புல்லெ ன்னு மென்றுர். இவையைக்துபாட்டானும் கட்பினதிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) இவர் எமக்கு இவர்கமக்கு, இனேயர் -இவ்வள வன்பினர், யாம் - காம், இன்னம் என்று - (இவர்க்கு) இவ்வள வன்பினேம் என்று, புணேமினும் - (ஒருவரை)ஒருவர் சிற ப்பிக்கினும், கட்பு - சிகேகம், புல் என்னும் - சிறிதாய்க்தோன் றும்.
- 790. Though friends may praise one another saying "He is so intimate with us, and we so much (with him);" (still) such friendship will appear mean.

அ0-ம். அதி—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய விலக்கணத்தாரை யாராய்க்தறி£தே கட்க வேண்டுதலின், அவரை யாராயுக்கிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதஞனே வினற்கும்.

- க. நாடாது ஈட்டவிற் கேடில்லே ஈட்டபின் வீடில்லே ஈட்பாள் பவர்க்கு.
- (பரி-கொ.) எ-து,—கட்பினேவிரும்பி அதன்கண்ணே கிற்பார்க்கு ஒருவ தேடு கட்புச்செய்தபின் அவணே விடுதலுண்டாகாது; ஆகலான், ஆராயாதை கட்புச்செய்தல்போலக் கேடு தருவது பிறிகில்லே, எ-று.

ஆராய் தல்-குணச்செய்கைகளது நன்மையை யாராய் தல். கேடு ஆகுபெ யர். நட்கிற்றுமவரென்னும் வேற்றுமையின்மையின் வீடில்லேயென்றும், அவ் வேற்றுமை யின்மையான் அவன்கட் பழிபாவங்கள் தமவா மாகலின் இருமை யுற் கெடுவரென்பது கோக்கி நாடாது நட்டலிற் கேடில்லேயென்றும் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-னா.) நட்பு ஆன்பவர்க்கு நட்பைவிரும்பி அதனி டத்தே நிற்பவர்க்கு, நட்டபின்-(ஒருவகுகுமி)நட்புச் செய்தபின், வீடு - (அவனே) விடுதல், இல்ல - உண்டாகாது, (ஆதலால்), நாடாது - ஆராயாமல், நட்டவின் - சிரேகித்தல்போல, கேடு-கேடு (தருவது), இல்லே - (வேடே) இல்லேயாம்.
- 791. As those who are of a friendly nature will not forsake (a friend) after once loving (him), there is no evil so great as contracting a friendship without due inquiry.
 - உ. ஆய்க்தாய்க்கு கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சாக் துயரக் தரும்.
- (பரி-ளை.) எ-து,—குணமுஞ்செய்கையு கல்லனென்பதும் அல்லனென் பதும் பலகா லாராய்க்தும் பலவாற்மு ஞராய்க்தும் ஒருவஞேடு கட்புக்கொள் ளாதவன் முடிவிற் முன் சாதற்கேதுவாய துன்பத்தினேத் தன் மாற்முர் விளே க்கவேண்டாமற் முனே விளேக்கும், எ-று.

கடைமுறைக்கண்ணென இறுகிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்க குணமுஞ் செயலுக் தீயானெடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாக் தன்மேல வாய்ப்பின் அவற்கு னிறக்துவிடு மென்பதாம். இவை பிரண்டுபாட்டானம் ஆராயாவழிப் படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப டை)—(குணமுஞ் செய்கையும் நல்லனென்ப தும் அல்லனென்பதும்) ஆய்க்து - (பலகால்) ஆராய்க்தும், ஆய் க்து - (பலவழியால்) ஆராய்க்தும், கேண்மை - (ஒருவனேடு) நட்பை, கொள்ளாதான் - கொள்ளாதவன், கடைமுறை - முடி வில், தான் சாம் - தான் சாவதற்கு ஏதுவாகிய, துயரம் - துன் பத்தை, தரும் - (தானே) விளேத்துக்கொள்ளுவான்.
- 792. The friendship contracted by him who has not made repeated inquiry will in the end grieve (him) to death.
 - **டை:** குணதுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்று ் வினது மறிக்தியாக்க நட்பு,
- (பரி ரை.) எ-து,—ஒருவன் குணத்தினேயும் குடிப்பிறப்பினேயும் குற் றத்தினேயும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையு மாராய்க்தறிக்கு, அவனேடு கட்புச் செய்க, எ-று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர்கட்பு விடற்பாற் றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடை யார் கட்டாரோடும் பிணிப்புண்டுவருதலிற் குன்றுவினனு மென்றும், விடப் படிற் றங்குறையா மென்பார் அறித்தியாக்க வென்றுங் கூறிஞர்.

(தெ - ப - ரை.)—குணனும் - (ஒருவனது) குணத்தையும், குடிமையும் - குடிப்பிறப்பையும், குற்றமும் - குற்றத்தையும், குன்மு இனனும் - குறைவற்ற சுற்றத்தையும், அறிக்து - (ஆசா ய்க்து) அறிக்து, கட்பு யாக்க - (அவனேடு) கிகேகஞ்செய்யக் கடவன்.

- 793. Make friendship (with one) after ascertaining (his) character, birth, defects, and the whole of one's relations.
 - சு. குடிப்பிறக்து தன்கட் பழிகாணு வாளேக் கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு கட்பு,

(பரி - ரை.) எ-து,—உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்து தன்மாட்டு உலகர் சொல்லும் பழிக்கு அஞ்சுவானேச் சில கொடுத்தாயினும் நட்புக்கோடல் சிறந் தது, எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் ருன் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்ரும் இவை மிரண்டு முடையாணப் பெறு தலருமையின், அவன் கட்டை விலேகொடுத்துக் கொள்க வென்பதாம்

- (தெ ப னா.) குடிப்பிறந்து உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்து, தன்கண் - தன்னிடத்து, பழி - (உலகத்தார்)சொல்லும் பழிக்கு, நாணுவானே-அஞ்சுபவனே, கொடுத்தும்-(யாதாயினுமொன்றை) கொடுத்தாயினும், நட்புக் கொளல்வேண்டும்-கிகேகஞ் செய்தல் வேண்டும்.
- 794. The friendship of one who belongs to a (good) family and is afraid of (being charged with) guilt, is worth even purchasing.
 - டு. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய வல்லார்கட் பாய்க்து கொளல்.

(பரி-ரை) எ-து,—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகம் பிறக்கும்வகை சொல்லி விலக்கியும், செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய்யாவகை கெருக்கியும், அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விக்கவும் வல்லாரை ஆராய்க்து கட்புக்கொள்க, எ-று

அழச்சொல்லி மிடித்தென வந்த பரிகாரவினேகாளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்றவின்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு – உலகத்தார் அடிப்படச் செய்து போந்த செயல். தம்மொடு நட்டாரும் அறியும்வகை அறிவித்த லரிதாகலின் அறியவல்லா என்றுர். இரண்டாவது இறுதிக்கட் டொக்கது.

(தெ - ப - னா.)—அல்லது - (தாம்) உலகாடையல்லாத தை (செய்யங்ளேக்கின்), அழச்சொல்லி - அழும்வகைசொ ல்லி (விலக்கியும்), இடித்து - (செய்தக்கால் பின்னும்செய்யா வகை) நெருக்கியும், வழக்கு - அவ்வுலகாடையைச் (செய்யாவி டத்து), அறியவல்லார் - செய்விக்கவும், வல்லவரை, ஆய்க்து -ஆராய்க்து, நட்பு கொளல் - சிகேகஞ்செய்யக் கடவர்.

795. You should examine and secure the friendship of those who can speak so as to make you weep over a crime (before its commission).

Digitized by Google

or rebuke you severely (after you have done it) and are able to teach (you the ways of) the world.

- சு. கேட்டினு முண்டோ ருறு இகின் ஞரை கீட்டி யளப்பதோர் கோல்.
- (பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராகிய புல ங்களே எஞ்சாம லனப்பதோர் கோல்; ஆகலின், அதன்கண்ணும் அவஞற் பெறட்படுவதோர் கல்லறி அண்டு, எ-று.

தத்த கட்பெல்லேகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்துப் புறத்துத்தோ ன்றுமற் போக்தார் பின் கேடுவக்துழிச் செயல் வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வளையறுக்கப்படுமென்பது பற்றிக் கேட்டினேக்கோலாக்கியும், அதனைல் அவளை யளக்தறிர்தால் ஆவாரையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றுங் கூறிஞர். கின்ஞர்—ஆகுபெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவைகான்குபாட் டானும் ஆராயுமாறும் ஆராய்க்தால் கட்கப்படுவார் இவரென்பதாஉங் கூறப் பட்டன.

- (தெ-ப-னா.)—(ஒருவனுக்குக் கேடென்பது,) கிளேஞரை -சுற்றத்தா நது நட்பாகிய (நிலங்கின,) நீட்டி அளப்பது - குறை யாமல் அளப்பதாகிய, ஓர்கோல் - ஒருகோலாம்; (ஆகலால்), கேட்டினும் - அக்கேட்டினிடத்தும், ஓர் உறு கி - (அவராலே பெறப்படும்) ஒரு நல்லறிவு, உண்டு - உளது.
- 796. Even in ruin there is some good; (for) it is a rod by which one may measure fully (the affection of one's) relations.
 - **எ. ஊ** இயமென்ப தொருவற்குப் பேதையார் கேண்மை யொரீஇ விடல்.
- (பரி ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது அறி விலாரோடு கட்புக்கொண்டாளுயின் அதனேயொழிக்து அவரி னீங்குதல், எ-று.

கட்பொழிக்தாலும் கீங்காக்கால் வெறிகமழ் சக்தனமும் வேங்கையும் வே மாறுபோலத் தீங்கு வருதலின் விடலென்றும், கீங்கியவழித் தீங்கொழிதலே யன்றி இருமை யின்பத்திற் குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனே ஊதிய மென்றுங் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-னா.)—ஒருவற்கு ஒருவனுக்கு, ஊதியம் என்பது -பேறென்று சொல்லப்படுவது, பேதையார்-அறிவில்லாதவரது, கேண்மை - நட்பை, ஒரீஇ-ஒழிந்து, விடல் - (அவரை) விட்டு கீங்குதல்.
 - 797. It is indeed a gain for one to renounce the friendship of fools.
 - அ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க வல்லற்க ணுற்றறுப்பார் நட்பு.

(பரி - கா.) எ-து,— தம்மூக்கஞ் சுருங்கு தற்குக் காரணமாய வினே கண்ச் செய்ய கிணயாதொழிக; அதுபோலத் தமக்கொரு தன்பம் வக்குழிக் கைவிசிவார் கட்பிணேக் கொள்ளாதொழிக, எ-று.

உள்ளஞ் சிறுகுவவாவன தம்மின்வலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்ல னவுமாம். ஆற்றென்பது மூதனிலேத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியரா வார்போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பா ரென்றுர். எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள் ளின் அழிக்தேவிடுமென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—உள்ளம் (தம்) மனவெழுச்சி, சிறகுவ -சுருங்கு தற்குக் காரணமாகிய தொழில்களே, உள்ளற்க - (செய்ய) கிணயா திருக்கக்கடவர்; (அதுபோல), அல்லற்கண் - (தமக் கொரு) துன்பம் வக்தவிடத்து, ஆற்று அறுப்பார் - கைவிடுவோர து, நட்பு-சிகேகத்தை, கொள்ளற்க-கொள்ளாதிருக்கக்கடவர்.
- 798. Do not think of things that discourage your mind, nor contract friendship with those who would forsake you in adversity.
 - கூ. கெடுங்காலேக் கைவிடுவார் கேண்டை யடுங்காலே யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(பரி - கைர.) எ-து,—ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவீனவிட்டு கீங்குவார் முன்னவஞேடு செய்த கட்பு, தன்னேக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவன் கிணப்பி ஓம், அக்கிணத்த வுள்ளத்தைச் சுடும், எ-று.

கிகோத்ததிணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங் கொடிதா மெனக் கைவீடெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவன் ருனே ஆக்கியகேடு தன்னேயடுங்காலே யுள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ் சுடுமென் றுளைப்பாரு முனர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஆராய்க்தால் நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—கெடும் காலே - (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து, கைவிடுவார் - (அவளேபிட்டு) நீங்குவார், கேண்மை - (முன் அ வேனுடுசெய்த) நட்பானது, அடும் காலே - (கூற்றுவன்) கொல் லுங்காலத்து, உள்ளினும் - (ஒருவன்) நினேக்கினும், உள்ளம் -(அந்நினேத்து) உள்ளத்தை, சுடும் - வருத்தும்.

799. The very thought of the friendship of those who have deserted one at the approach of adversity will burn one's mind at the time of death.

கo. மருவுக மாசற்மூர் கேண்மையொன் றீத்து மொருவுக வொப்பிலார் கட்பு.

(பரி - ரை.) எ-து,—உலகோடு ஒத்துக் குற்றமற்குர் கட்பிணேயே பயி ல்க; உலகோடொத்தலில்லார் கட்பினே அறியாத கொண்டாராயின், அவர் வேண்டியதொன்றனேக் கொடுத்தாயினும் விடுக, எ-று உலகோடொத்தார் கட்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றம், அதனே மாருயினர் நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அதனெழிவை விலேகொடுத் துங் கொள்கவென்றுங் கூறினர். இதனுல் அவ்விருமையுக் தொகுத்துக் கூறப் பட்டன.

- (தெ ப னா.)—மாசு அற்ருர் (உலகோடொத்து) குற்ற மற்றவரது, கேண்மை - நட்பையே, மருவுக - பழகக்கடவன்; ஒப்பு இலார் - (உலகத்தோடு) ஒத்தலில்லாதவரது, நட்பு-சிகேக த்தை, (ஆராயாதுகொண்டால்), ஒன்று - (அவருக்குவேண்டிய) ஒன்றை, ஈந்தும் - கொடுத்தாயினும், ஒருவுக – விடக்கடவன்.
- 800. Continue to enjoy the friendship of the pure; (but) renounce even with a gift, the friendship of those who do not agree (with the world.)

அக - ம். அதி. பழமை.

அஃதாவது கட்டாரது பழையராக்குன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொ றுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற் காயிற்று ஆராய்க்து கட்கப்பட்டாளெனி ஓம் பொறுக்கப்படுக் குற்றமுடைய ராகலானும் ஊழ்வகையானும் கட்டார் மாட்டுப் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது கட்பாராய்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

- க. பழமை யெனப்ப0வ இயாதெனின் யாதுங் கிழமையைக் கீழ்ர்திடா ஈட்பு.
- (பரி ரை.) எ து,—பழமைபென்று சொல்லப்படுவ தியாதென்று வினவின், அது பழமையோர் உரிமையாற் செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதை யாது அவற்றிற் குடம்படும் நட்பு, எ-று.

இழமை — ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவு மது. உரிமையாற் செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற் கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்களின்மை யென் றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் – விலக்கல். இதனுற் பழமையாவது காலஞ் சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—பழமை எனப்ப0வது-பழமை என்று சொல் லப்ப0வது, யாது எனின்-யாதென்றுகேட்கின் (அது), கிழமை பை - (பழமையோர்) உரிமையாலே செய்தவைகளே, யாதும்-சிறிதாயினும், கீழ்ந்திடா - சிதைக்காமல் (அவைகளுக்கு உடன் ப0வதாகிய), நட்பு - சிகேகமாம்.
- 801. Intimate friendship is that which cannot in the least be injured by (things done through the) right (of long standing intimacy).
 - ் உ**. ந**ட்பிற் குறப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற் குப்பாதல் சான்*ளே*ர் கடன்**.**

(படு - கை.) எ-து,—கட்பிற்கு அவயவமாவன கட்டார் உரிமையாற்செய் வன, அதனுல் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை, எ-று.

வேறன்மை தோன்ற உறப்டென்றுர். உறப்பென்பது ஈண்டிலக்கணேயடி யாகவக்க குறிப்புச்சொல். அவயவமாத லறிர்தே இனியராவரென்பது தோன் றச் சான்றேர்மேல் வைத்தார்.

- (தெ-ப-னா.)—கட்பிற்கு சுகேகத்திற்கு, உறப்பு-அவயவ மாவன, கெழுதகைமை - (கட்பினர்) உரிமையாற் செய்பவை யாம்; (ஆதலால்), அதற்கு - அவ்வுரிமைக்கு, உப்பு ஆதல்-இனி மையராதல், சான்றேர் - கிறைக்தோர்க்கு, கடன் - முறைமை.
- 802. The constituents of friendship are (things done through) the right of intimacy; to be pleased with such a right is the duty of the wise.
 - **டை. ப**ழகிய ஈட்பெவன் செய்யு**ங் கெழுதகைமை** செய்தா**ங்** கமையாக் கடை.
- (பரி டை) எ-து, தாமுடம்படாதனவேனும் கட்டார் உரிமையாற் செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படாராயின், அவரோடு பழ யதாய்வக்த கட்பு என்னபயணேச் செய்யும், **எ-று**.

செய்தாற்போல வுடம்படுத**லாவது தாமும் அவ**ரிடத்தரிமையா **லுடம்** படுதல், இவை யிரண்டுபாட்டானும் பழமையான் வரும் உரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ 'ப னா.) கெழுதகைமை (நட்பினர்) உரிமையி ஞலே செய்தவைகளுக்கு, செய்தாங்கு - (தாட்ட) செய்தவை போல, அமையாக்கடை - உடன்படாராயின், பழகிய - (அவ ரோடு) பழையதாய்வந்த, நட்பு-சிகேகம், எவன்-என்னபயனே, செய்யும் - தரும்.
- 803. Of what avail is long-standing friendship, if friends do not admit as their own actions done through the right of intimacy?
 - ச. **வி**ழைத்கையான் வேண்டி பிருப்பர் கெழுத்கையாற் கேளாது நட்டார் செயின்.
- (பரி ரை.) எ-து,—தங்கருமத்தை கட்டார் உரிமையாற் கேளாது செ ய்தாராயின், அச்செயலது விழையப்படுக் தன்மைபற்றி அதனே விரும்புவர் அறி வுடையார், எ-று.

ஒருவர்க்குத் தங்கருமக் தாமறியாமன் முடிக்திருத்தலினாஉங்கு கன்மை பின்மையின், அச்செயல் விழையத்தக்கதாயிற்று. அதனே அவ்வாறறிக்து விரு ம்புதல் அறிவுடையார்க்கல்ல தின்மையின், அவர்மேல்வைத்துக்கூறினர். வேண் முயிருப்படென்பது எழுக்திருப்ப டென்பதுபோல ஒருசொன்னீர்மைத்து. இத ஞற் கேளாது செய்து நி அதனே விரும்புகவென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) ஈட்டார் ஈட்பினர், கெழுதகையால் -உரிமையால், கேளாது - (தம்மை) கேளாமல், செயின் - (தங் கருமத்தை) செய்தாராயின், விழைதகையான் - (அச்செயலது) விரும்பப்படுக் தன்மைபற்றி, (அறிவுடையோர்,) வேண்டியிருப் பர் - (அதீன்) விரும்புவர்.
 - 804. If friends, through the right of friendship, do (anything) without being asked, the wise will be pleased with them on account of its desirability.
 - டு. பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க கோதக்க மட்டார் செயின்,
- (பரி ரை.) எ-து,—தாம் வெறுக்கத்தக்கனவற்றை நட்டார் செய்தாரா யின், அதற்குக் காரணம் ஒன்றிற் பேதைமையென்றுதல் ஒன்றின் மிக்கவுரிமை யென்றுதல் கொள்க, எ-று.

ஒன்றேவென்பது என்ணிடைச்சொல். செயினெனவே, தம்மியல்பாற் செய்யாமைபெற்றும். இது வருகின்றவற்றுள்ளு மொக்கும். இழலுழான் வரும்பேதைமை யாவர்க்கு முண்மையிற் றமக் கேதங்கொண்டா ரென்றுதல் ஊழ்வகையான் எம்மின்வரற்பாலது ஒற்றுமையிகு திபற்றி அவரின் வக்கதெகன் முதல்கொள்வதல்லது அன்பின்மையென்று கொள்ளப்படா தென்பதாம். கெடும்வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனும் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.) கோ தக்க (தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளே, நட்டார் - சிகேகித்தவர், செயின் - செய்தா ராயின், (அதற்குக்கா ரணம்), பேதைமை ஒன்ளே - அறியாமையொன்றே, டெருங் கிழமை - மிகுந்த உரிமையு(மாம்), என்று-என்று, உணர்க - அறி யக்கடவர்.
- 805. If friends should perform what is painful, understand that it is owing not only to ignorance, but also to the strong claims of intimacy.
 - சு. **எ**ல்லேக்க ணின்*ளு*ர் துறவார் தொலேவிடத்துர் தொல்லேக்க ணின்*ளு*ர் தொடர்பு.
- (பர் ரை, எ-து,—நட்புவரம் பிகவாது அதன்கண்ணே நின்றவர் தம் மொடு பழமையிற் திரியாது நின்று நொட்பிணே அவராற் றெலேவு வந்தவிடத் தம் விடார், எ-று

பழமையிற் றிரியாமை - உரிமையொழியாமை. தொலேவு - டொருட்கேடும் போர்க்கேடும்.

(தெ-ப-னா.)—எல்லேக்கன் நின்மூர் - (நட்பின்) வரம்பிலே நின்றவர், தொல்லேக்கண் நின்மூர் - (தம்மோடு) பழமையில் வேறுபடாது நின்றவரது,தொடர்பு - நட்பை,தொலேந்த விடத் தும் - (அவராலே)தொலேவுவந்தவிடத்தும், துறவார் - விடார்.

- 806. Those who stand within the limits (of true friendship) will not even in adversity give up the intimacy of long standing friends.
 - எ. அழிவந்த செய்யினு மன்பரு ரன்பின் வழிவந்த கேண்மை யவர்.
- (பரி ரை.) எ-து,—கட்டார் தமக்கழிவுவக்தவற்றைச் செய்தாசாயி ஓம் அவர்மாட் டன்பொழியார்; அன்புடனே பழையதாய் வக்த கட்பினேயுடை யார், எ-து.

அழியென்பது மூதனிலேத்தொழிற்பெயர். அழிவு – மேற்சொல்லிய கேடு கள். இவை யிரன்போட்டானுங் கேடுசெய்தக்கண்ணும் ஈட்பு விடற்பாற் றன் றென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—அன்பின் அன்புடனே, வழிவந்த ப நையதாய்வந்த, கேண்மையவர் - நட்பினேயுடையவர், அழிவந்த-அழிவு வந்தவைகளே, செய்யினும் - செய்தாராயினும், அன்பு அருர் - (அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார்.
- 807. Those who have (long) stood in the path of affection will not give it up even if their friends cause (them) their ruin.
 - அ. கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு நாளிழுக்க நட்டார் செயின்.

(பர் - கை.) எ-து,—நட்டார்செய்த பிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறர் சொன்னுவங் கொள்ளாத உரிமையறியவல்லார்க்கு அவர் பிழை செய்வாரா யின், அது பயன்பட்ட நாளாம், எ-று.

பிழையாவன சொல்லாது நற்பொருள்வௌவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல்-உட்கோடல். கெழுதகைமைவல்லா என்பது ஒருபெய ராய்க் கேளா தவென்னு மெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்துபோர்துழியல்லது அவ்வன்மை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின. இதனுற் பிழைபொறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப னா.)—கேள் நட்பினரது, இழுக்கம் பிழையை, கேளா (பிறர்சொல்லினும்) கேளாத, கெழுதகைமை வல்லார்க்கு உரிமையறியவல்லவர்க்கு, நட்டார் அந்நட்பினர், இழுக்கம் பிழையை, செயின் செய்தாராயின் (அது), நாள் (பயன்பட்ட) நாளாம்.
- 808. To those who understand that by which they should not listen to (tales about) the faults of their friends, that is a (profitable) day on which the latter may commit a fault.
 - கூ. கெடாஅ வழிவர்த கேண்மையார் கேண்மை விடாஅர் விழையு முலகு.

(படு - கை.) எ-து,— உரிலம்பரு து படைந்த ரம்வத்த நட்பின்படையா தது நட்பின் அவர் பிழைகோக்கி விதெல் செய்யாதாரை உலகம் கட்புக்குறி த்து விரும்பும், எ-று.

கொடுதன்பத னிறு இகிலே விகாரத்தாற் ெருக்கது. விடாதாரையெனவே விதெற்காரணங் கூறப்பட்டது. தம்மாட்டும் இவரித்தன்மைய ராவரொன்று யா வருச் தாமே வந்து கட்பாவரொன்பதாம். கெடாரென்று பாடமோதி, கட்புத்த ன்மையிற் கெடாராகியென் றுரைப்பாருமுனர்.

- (தெ-ப-னா.)—கெடா (உரிமை) கெடாமல், வழிவந்த-பழையதாய்வந்த, கேக்கைமயார் - கட்பையுடையவரது, கேண் மை - கட்பை, விடார் - (அவர் பிழைகொக்கி) விடாதவரை, உலகு - உலகமானது, விழையும் - (கட்புக்குறித்து) விரும்பும்.
- 809. They will be loved by the world, who have not forsaken the friendship of those with whom they have kept up an unbroken long-standing intimacy.
 - கo. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் பண்பிற் றலேப்பிரியா தார்.

(பரி - கை.) எ-து,—பழைய கட்டார் பிழைசெய்தாராயினும். அவர்மா ட்டுத் தம்பண்பி **னீவ்காதா**ர் பகைவரானும் விரும்பட்டுவர், எ-று.

தம்பண்பாவது செய்யா தமுன்போல அன்புடையராதல். மூன்றனூபுஞ் சிறப்பும்மையும் விகா சத்தாற் ரெக்கன. அத்திரிபின்மை கோக்கிப் பகைவரும் கட்டா ராவ சென்பதாம். இவையிசண்டோட்டானும் பழமையறிவார் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—பழையார்கண் பழைய கட்பினரிடத்து, (அவர் பிழைசெய்தாராயினும்),பண்பின்தலேப் பிரியாதார்-(தம்) பண்பு கீங்காதவர், விழையார் - பகைவராலும், விழையப்படுப– விரும்பப்படுவர்.
- 810. Even enemies will love those who have never changed in their affection to their long standing friends.

அட - ம். அதி. தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய நட்பு நட் பாராய்தற்கட் சுருங்கச்சொல்லிய துணேயான் அடங்காமையின் அதனே பிருவகை ப்படுத்து இரண்ட திகாரத்தாற் கூறுவான்றெடங்கி, முதற்கட் டீரைப்புக்கூறு கென்றுர். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளதாய நட்பு. குணத்தின்றீமை ஒற்றுமைபற்றி உடையார் மேற்றுயது, பின் அவரோடு செய்த நட்பின்மேற்று யிற்று. அதிகாரமுறைமை கூறுமையே விளங்கும்.

க. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை பெருகலிற் குன்ற லினிது. (**படி - கை**) எ-து,—காதன்பிகுதியாற் பருகுவார் போன்*ரூ* ராபினுக் தீக் குண*மு*டையார் கட்பு வளர்தலிற் றேய்தல் கன்று, எ-று.

"பருகு வன்ன வருகா கோக்கமொடு" என்றுர் பிறரும். நற்குணமில்லா சொனவே, தீக்குணமுடையாரென்பது அருத்தாபத்தியான் வக்தது. பெருகி ஞல் வருங்கேடு குன்றிஞல் வாராமையின், குன்றலினிதென்றுர். இதஞற் நீகட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகை யாற் கூறுப

- (தெ-ப-டை)—பருகுவார் போவினும்-(ஆசைமிகுதியால்) உண்பவர் போன்முராயினும், பண்பு இலார் - குணமிலாரது, [தீக்குணமுடையவரது என்றபடி,] கேண்மை - கட்பானது, பெ ருகவீன் - வளர்தவினும், குன்றல் - குறைதல், இனிது - கல்லது.
- 811. The decrease of friendship with those who look as if they would eat you up (through excess of love) while they are really destitute of goodness is far better than its increase.
 - உ. உறினட் டறிஞெருஉ மொப்பிலார் கேண்மை பெறினு மிழப்பினு மென்.

(படு-ரை.) எ-து,— தமக்குப் பயனுள்வழி கட்புச்செய்து அஃதில்வழி பொழியும் ஒப்பிலாரது கட்பினே பெற்ருல் ஆக்கமியாது? இழக்தாற் கேடி யாதி? எ-று.

தமக்குற்றன பார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமிலராகலின், அவரை ஒப்பி லாரென்*ருர்*. அவர்மாட்டு கொதுமற்றன்மையே அமையு மென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—உறின் (தமக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து, கட்டு - கிகேதேத்து, அறின் - (அது) இல்லாவிடத்து, ஒருஉம் -ஒழியும், ஒப்பு இலார் - ஒப்பில்லாதவாது, கேண்மை - கிகேக த்தை, பெறினும்-பெற்றுலும், (என்) - (செல்வம்) யாது, இழப் பினும் - இழக்தாலும், என் - (கேடு) யாது.
- 812. Of what avail is it to get or lose the friendship of those who love when there is gain and leave when there is none.
 - டை. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது ் காள்வாருங்கள்வரு கேர்.
- (பிடு டை) எ-து,— கட்பளவு பாராத அதனுல்வரும் பயனளவு பார்க் கும் கட்டாரும், கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலேயைக்கொள்ளும் பொதுமக ளிரும், பிறர்கேடு கோக்காது அவர்சோர்வு கோக்குங் கள்வரும், தம்முளொப் பர், எ-று.

கட்பு—ஆகுபெயர். பொருளயேகுறித்த வஞ்சித்தொழுகலின், கணிகை யர் கள்வ ொன் றிவரோ டொப்பொன்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுக் தமக்குறுவது பார்ப்பார் கட்பின்றீமை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உறவது - (ஈட்பளவுபாராமல் அதனுல்) வரும் பிரயோசனத்தளவு, சீர்தூக்கும்-பார்க்கும், ஈட்பும் - நட் பினரும், பெறுவது - (கொடுப்பாளைக் கொள்ளாமல்) விலேயை, கொள்வாரும் - கொள்ளும் வேசையரும், கள்வரும் - (பிறர் கேடுரோக்காது அவர்சோர்வுபார்க்கும்) கள்வரும், கேர் - (தம் முள்) ஒப்பர்.

- 813. Friends who calculate the profits (of their friendship), prostitutes who are bent on obtaining their gains, and thieves are (all) of the same character.
 - ச. அமாகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னர் தமரிற் றனிமை த&.

(பரி - கை.) எ-து,—அமர் வாராதமுன்னெல்லாக் தாங்குவதுபோன்ற வக்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துட்போங் கல்வியில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர் மையில் தனிமை சிறப்புடைத்து, எ-று.

கல்லாடைகதியைக்கும் சாரிபதினெட்டும் பொருமுகுறைற்றலும் அறியாமை. துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாக் துணேயாவார்போன்று வக்குழி விட்டு கீங்குவபென்பது உவமையாற் பெற்கும். அவர் தமராகுல் வருமிறுதி தனியா குல் வாராமையின், தனிமையைத் தலேயென்குர்: எனவே, அதுவுக் தீதாதல் பெறுதும்,

- (தெ-ப-னா.)—(முன்னெல்லாக் தாங்குவதுபோ விருக்தி) அமாகத்து-பேரர்வக்தவிடத்து, ஆற்று அறுக்கும்-போர்க்களத் திலே தள்ளிவிட்டுப்போகின்ற, கல்லா-கல்வியில்லாத, மா அன் ஞர் - குதிரைபோல்பவரது, தமரின் – தமராக் தன்மையினும், தனிமை – தனியாயிருத்தலே, தீல - சிறப்புடைத்து.
- 814. Solitude is more to be desired than the society of those who resemble the untrained horses which throw down (their riders) in the field of battle.

(பரி-கை) எ-து,—செய்துவைத்தாலும் அரணுகாத பேற்மக்களது திகட்பு ஒருவற் குண்டாதலின் இல்லேயாதல் கன்று, எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அரணுகாமை-தொலேவின்கண் விட்டு கீங்குதல். எய்தலினெய்தாமை கன்றென்பதற்கு மேலுரைத்தாங் குலாக்க சாராதவென்னும் பெயரெச்சம் கேண்மையென்னும் பெயர்கொண்டது; சிறிய வரென்பதினக் கொள்ளின், செய்தென்பது கின்று வற்றும். இவையிரண்டுபா ட்டானுக் தொலேவிற் றுணேயாகாத கட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - னா.) — செய்து - செய்துவைத்தாலும், ஏமம் சாரா - காவலாகாத, சிறியவர் - கீழ்மக்களது, புல் கேண்மை -தீகட்பு, எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலினும், எய்தா மை - இல்லாதிருத்தல், கன்று - கல்லது.

- 815. It is far better to avoid than to contract the evil friendship of the base who cannot protect (their friends) even when appointed to do so.
 - சு. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா ரேதின்மை கோடி யுறம்.
- (பரி கை.) எ-து,—அறிவிலானது மிகச்செறிந்த நட்பின் அறிவுடையா னது பகைமை கோடிமடங்கு கன்று, எ-று.

கேழீஇயடென்பத னிறு திகிலே விகாரத்தார்றெக்கது. பன்மை உயர்த்தற் கண் வக்தது. அறிவுடையான்பகைமை ஒருதீங்கும் பயவாமையானும், பேதை கட்பு எல்லாத்தீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறுமென்றுர். பெருங்கழிகட்பெ ன்று பாடமோதுவாருமுனர்.

- (தெ ப டை.)—பேதை அறிவில்லாதவனது, பெருங் கெழீஇ ஈட்பின்-மிகரெருங்கிய ஈட்பைப்பார்க்கிலும், அறிவுடை யார் - அறிவுடையவரது, ஏதின்மை - பகைமை, கோடி உறம்-கோடிப்பங்கு ஈல்லது.
- 816. The hatred of the wise is ten-million times more profitable than the excessive intimacy of the fool.
 - **எ. ந**கைவகைய சாகிய கட்பிற் பகைவசாற். பத்தடுத்த கோடி யுறும்.
- (பரி ரை.) எ-து,—தாமறிதல் வகையராகாது ககுதல் வகையராதற் கேதுவாகிய கட்பான் வருவனவற்றின் பகைவரான் வருவன பத்துக்கோடி மடங்கு கல்ல, எ-று.

கட்டு—ஆகுபெயர். அக்கட்பாவது விடமருக் தூர்த்தரும் வேழம்பரும் போன்று பலவகையா னகுவித்துத் தாம் பயன்கொண் டொழிவாரோடு உள தாயது. பகைவராலென்பது அவாய்கிற்றலின், வருவனவென்பது வருவிக்கப் பட்டது. பத்தடுத்தகோடி – பத்தாகத்தொகுத்தகோடி. அக்கட்பான் வருமின் பங்களின் அப்பகைவரான் வருக்துன்பங்கள் இறப்பகல்லவென்பதாம். இதற் குப் பிறவெல்லாஞ் சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொள வுரைத்தார்.

- (தெ ப னா.)—ாகைவகையர் ஆகிய (தாம் அறிதல்வ கையராதற்கல்லாமல்) நகுதல்வகையராதற்கு ஏதுவாகிய, நட் பின் - நட்பால் (வருமவைகளின்), பகைவரால்-பகைவரால் (வரு பவை), பத்தடுத்தகோடி - பத்துக்கோடிமடங்கு, உறும்-நல்ல வையாம்.
- 817. What comes from enemies is a hundred-million times more profitable than what comes from the friendship of those who cause only laughter.
 - அ. ஒல்லுங் கரும முட*ற்று* பவர்கேண்மை சொல்லாடார் சோ**ர** விடல்,

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மான் முடியுங் கருமத்தை முடியாதாக்கிச் செய்யா தாரோடு கொண்ட கட்பினே அது கண்டால் அவரறியச்சொல்லாதே சோச விடுக, எ-று.

முடியாதாக்குதல் - முடியாதாக கடித்தல். சோரவிடல் - விடுகின்றவாறு தோன்முமல் ஒருகாலேக்கொருகா லோயவிடுதல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின் றவாறு தோன்றினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னு கட்பாயொழுகக் கருதுவராகலின், சொல்லாடாளென்றுஞ்சோரவிடலென்றும் கூறிஞர். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே பேதையார், ககுவிப்பார், இயல்வது செய்யா தாளென்றிவர்க ணட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

- (தெ ப னா.)—ஒல்லும் கருமம் (தம்மாலே) முடியுக் தொழிலே, உடற்றுபவர்-முடியாதாகச் செய்பவரோடு கொண்ட, கேண்மை - கட்பை, (அதுகண்டால்) சொல்லாடார் - (அதை அவரறிய) சொல்லாமல், சோரவிடல் - தளரவிடக்கடவர்.
- 818. Gradually abandon without revealing (beforehand) the friendship of those who pretend inability to carry out what they (really) could do.
 - கூ. கனேவினு மின்னதை மன்னே வினேவேறு சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(பரி - கொ.) எ-து,—வினேயுஞ்சொல்லு மொவ்வாத வேறுவேறு பிருப் பார் கட்பு கனவின்கண்ணேயன்றிக் கனவின்கண்ணு மின்னுது, எ-று.

வினே சொற்களதொவ்வாமை முதன்மே லேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினேயிற் பகைவராய்ச் சொல்லின் நட்டாராயிருத்தல். நிகழ்வின்கண் உளதா யிருத்தலால், கனவினு மின்ளுதென்றுர். உம்மை எச்சவும்மை: இழிவு சிறப் பும்மையுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைநிலே.

- (தெ-ப-னா.)—வினேவேறு தொழில்வேறு, சொல்வேறு-பேச்சுவேறு, பட்டார் - பட்டவரது, தொடர்பு - கட்பு, கனவி ஹம் – (கனவிலே மாத்திரமல்லாமல்) கனவிலும், இன்னு – துன்பஞ் செய்வதாகும்.
- 819. The friendship of those whose actions do not agree with their words will distress (one) even in (one's) dreams.
 - கo. எணேத்துங் குறகுத லோம்பன் மணேக்கெழிஇ மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.
- (பரி ரை.) எ-து,—தனியே மீனக்கணிருக்குழி கட்பாடிப் பலரோடு மன்றின்க ணிருக்குழிப் பழிகூறுவார்கட்பு சிறிதாயினுக் தம்மை கணுகுதலேப் பரிகரிக்க, எ-று.

மினக்கட் கெழுமலும் மன்றின்கட் பழித்தலும் தீதாகலின், அவர் ஒருகா லும் தம்மை மணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர் மட்பின்மேல் வைத்துக் கூறிஞர். இவை விரண்டுபாட்டானும் வஞ்சர்கட்பின் தீமை கூறப் பட்டது. (தெ - ப - டை)—மனே - வீட்டிலே (தனித்திருக்தபோது) கெழிஇ-கட்பாடி, மன்றில்-சபையிலே (பலருடினிருக்தபோது), பழிப்பார் - பழிசொல்வோரது, தொடர்பு - கட்பு, எனேத்தும் -எவ்வளவு சிறிதாயினும், குறுகுதல் - (தம்மை) சேர்தலே, ஒம் பல் - பரிகரிக்கக்கடவர்.

820. Avoid even the least approach to a contraction of friendship with those who would love you in private but ridicule you in public.

அடி-ம். அதி. கூடாநட்பு.

இனி பேஃசுக் கூடாகட்புக் கூறு இன்றுர். அஃதாவது பகைமையான் அகத் தாற் கூடா திருக்கே தமக்கு வாய்க்கு பிடம் பெறுக்துணேயும் புறத்தாற் கூடி. யொழுகுவார் கட்பு.

- க. சிரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை கேரா நிரக்தவர் கட்பு.
- (பரி வைரு) எ-து,—கூடாதிருக்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுக்துணே யுங்கூடி யொழுகுவார்கட்பு அது பெற்றுல், அறவெறிதற்குத் துணேயாய பட் டடையாம், எ-று.

எறியுமெல்லே வாராமுனெல்லாக் தாங்குவதுபோன்றிருக்கு வக்குழி அற வெறிவிப்பதாய பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய கட்பிற்குக் தொழிலொப் புமை யுண்மையான், அதாபற்றி அக்கட்பிணப் பட்டடையாக வுபசரித்தார். தீர்விடமென்று பாடமோதி முடிவிடமென் ஹரைப்பாருமுளர்.

- (தெ-ப-னா.)—கேரா கூடாதிருக்கே, கிரக்கவர் (வாய்க்கு மிடம் காணுமளவும்) புறத்திற்கூடி கடப்பவரது, கட்பு சிகேகம், சீர் இடம் வாய்க்கு மிடத்தை, காணின் கண்டால், எறி தற்கு (அற) வெறிதர்குத் (துணேயாகிய), பட்டடை பட்டடையாம்.
- 821. The friendship of those who behave like friends without inward affection is a weapon that may be thrown when a favourable opportunity presents itself.
 - உ. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர் மனம் போல வேறுபடும்,
- (பரி-ளை) எ-து,— தமக் குற்குர்போன்று உகுதாரோடு உளதாய கட்பு இடம்பெற்குற் பெண்பாலார் மணம்போல வேறுபடும். எ–று.

அவர்மனம் வேறுபடுதல் "பெண்மனம் பேதின் ரெருப்படுப் பேனென்னு மெண்ணி லொருவன்" என்பதனுமுமிக கட்பு வேறுபடுதலாவது பழைய பகையேயாதல். இவை யிரன்போட்டானுங் கூடாகட்பினது குற்றங் கூறப் பட்டது.

- (தெ பட கொ.)—இனம்போன்று (தமக்கு) உற்றவர்போன்று, இனம் அல்லார் உருதவரோடு உண்டாகிய, கேண்மை-கட்பானது, (இடம்பெற்ருல்) மகளிர் - பெண்பாலார், மனம் போல - மனதைப்போல, வேறுபடும் - மாறும்.
- 822. The friendship of those who seem to be friends while they are not, will change like the love of women.
 - டை. பலால்ல கற்றக் கடைத்து மனால்ல ராகுதன் மாணர்க் கரிது.
- (பர் கை.) எ-து,—கல்லன பல நூல்களேக் கற்றவிடத்தும் அதனுன் மனக்கிருக்கு கட்பாதல் பகைவர்க்கில்லே, எ-று.
- கல்லன மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனகல்லொனச் சினேவினே முதன்மே னின்றது. கல்லராகுதல் – செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையாரைக் கல்வி யுடைமைபற்றி கட்பென்று கருதற்க வென்பதாம்.
- (தெ ப னா.) கல்ல கல்லவையாகிய, பல பலதால் களே, கற்றக்கடைத்தும் - கற்றவிடத்தும் (அதனுல்), மனம் கல் லர் ஆகுதல் - மனக்திருக்தி கட்பினராகுதல், மாணர்க்கு - பகை வர்க்கு, அரிது - இல்லே.
- 823. Though (one's) enemies may have mastered many good books, it will be impossible for them to become truly loving at heart.
 - ச. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்ன வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.
- (படு டை) எ-து,—கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாச் சிரித்து எப் பொழுதும் மனத்தா லின்ஞராய வஞ்சரை அஞ்சல்வேண்டும், எ-று.

ாகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச் செற்றம் கிகழவும் அதற் கு மறுதலேயாய ககையைப் பறத்துவினேத்தலின் வஞ்சரென்றும், அச்செற்றங் குறிப்பறிதற் கருவியாய முகத்தானுக் தோன்முமையின் அஞ்சுதல் செய்யப்டு மென்றுங் கூறிஞர். இவை யிரண்டுபாட்டானுங் குற்றத்திற் கேதுவாய அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது.

- (தெ ப டை.)—(கண்டபோது) முகத்தின் முகத்தால், இனிய – இனிமையுள்ளனவாக, நகா – சிரித்து, அகத்து – மன த்தால், இன்னை – (எப்பொழுதும்) இனியராகாத, வஞ்சரை-வஞ் சகரை, அஞ்சப்படும் – அஞ்சல்வேண்டும்.
- 824. One should fear the deceitful who smile sweetly with their face but never love with their heart.
 - டு. மனத்தி னமையா தவரை யெனேத்தொன்றுஞ் சொல்லிஞற் றேறற்பாற் றன்று.

(பரி - கை.) எ-து,—மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதாரை யாதொரு கரு த்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன்முறைமைத் தன்றென்று சொல்லும் கீதிதுல், எ-று.

நீதி நூலென்பது அவாய்கிலேயான் வந்தது. பகைமை மறைத்தற்பொருட் நிச் சொல்லுகின்ற வஞ்சணேச்சொல்லேச் செவ்விய சொல்லெனக் கருதி அவ வைக் கருமங்களிற்றெளிதல் நீதி நூன்முறைமை யன்றென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—மனத்தின் மனத்தால், அமையாதவரை -(தம்மோடு) பொருக்தாதவரை, எனேத்து ஒன்றும் - யாதொரு கருமத்திலும், சொல்லிஞல் - (அவர்பேசும்) பேச்சிஞல், தேறல் பாழ்று - தெளிதன் முறைமையது, அன்று – அல்ல (என்று நீதி தால் சொல்லும்.)
- 825. In nothing whatever is it proper to rely on the words of those who do not love with their heart.
 - சு. **ந**ட்டார்போ னல்லவை சொல்வினு மொட்டார்சொ லொல்**லே** யுண*ர*ப் படும்.
- (பரி-ரை.) எ-து,—கட்டார்போன்று கன்மைபயக்குஞ் சொற்களேச் சொ ன்ஞராயினும் பகைவர்சொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதே யறியப்படும், எ-து.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற் றீமை பயத்தல் ஒருதலேயென்பார், ஒல்லே யுணரப்படு மென்றுர்.

- (தெ-ப-னா.)—நட்டார்போல் நட்பினர்போல, நல்லவை-நன்மையைத்தருஞ் சொழ்களே, சொல்லினும் - சொன்னுலும், ஒட்டார்சொல் - பகைவர்சொற்கள், (அதுதாராமை), ஒல்லே -வினாவிலே (சொல்லியபொழுதே யென்றபடி), உணரப்படும் -அறியப்படும்.
- 826. Though (one's) foes may utter good things as though they were friends, one will at once understand (their evil) import.
 - எ. **சொ**ல்வணக்கமொன்னர்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமை யான்.
- (பரி கை.) எ-து,—வில்லின து வணக்கம் ஏற்றவர்க்குத் தீமைசெய் தலேக் குறித்தமையால் பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தை யும் தமக்கு என்மைசெய்தலேக் குறித்ததென்று கருதற்க, எ-று.

தம்வணக்க மன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக் கம் வேருயினும் வணங்குத லொப்புமைபற்றி அதன்குறிப்பை யேதுவாக்கியுவ் கூறிஞர். வில்வியதுகுறிப்பு அவனிஞய வில்வணக்கத்தின்மே னிற்றலான், ஒன்ஞாது குறிப்பும் அவரிஞய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுக் தீவ்கு குறித்த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காக்கவென்பதாம். இவை மூன்றுபர்ட்டானும் அவளைச் சொல்லாற் றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—வில்வணக்கம் வில்வினது வணக்கம், தீய்கு குறித்தமையான் - (ஏற்றவர்க்குத்)தீமைசெய்தலேக் குறித் தமையால், ஒன்னர்கண் - பகைவரிடத்தே (பிறக்கும்), சொல் வணக்கம் - சொல்லினது வணக்கத்தையும், கொள்ளற்க - (கம க்கு நன்மைசெய்தலேக் குறித்ததென்று) நினேயாதிருக்கக்கடவர்.
- 827. Since the bending of the bow bespeaks evil, one should not accept (as good) the humiliating speeches of one's foes.
 - அ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்ன ரழுதகண் ணீரு ம*னேத்து*.

(பரி-டை) எ-து,—ஒன்ஞர் குறிட்பையுணர வல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும் அவரமுத கண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற் கிடகும், எ-று.

தாம் நட்பென்பதனேத் தங்கையானும் கண்ணுனுர் தேற்றிப் பின் கோற ற்கு வாங்கவிருக்கின்ற படைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவற்றுள்ளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றுர். பகைவர் தம்மென்மை காட்டித் தொழினுமழினும், அவர்குறிப்பைபே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம். இதனுல் அவரைச் செயலாற் றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப டை.)—(பகைவர்குறிப்பை அறியவல்லவர்க்கு) ஒன்ஞர் - பகைவர், தொழுத கையுள்ளும் - கும்பிட்ட கையுள் ளும், படை - ஆயுதமானது, ஒடுங்கும்-மறைக்திருக்கும்; அழுத கண்ணீரும் - (அவர்) அழுதகண்ணீரும், அனேத்து - அப்படியே அதுமறைக்திருத்தற்கு இடமாம்.
- 828. A weapon may be hid in the very hands with which (one's) foes adore (him); (and) the tears they shed are of the same nature.
 - கூ. **மி**கச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைமை தோன்றுமற் புறத்தின்கண் கட்பின் மிகச் செய்து அகத்தின்கட் டம்மையிகழும் பகைவரைத் தாமும் அக்கட்பின்கண்ணே கின்று புறத்தின்கண் அவர் மகிழும்வண்ணஞ் செய்து அகத்தின்கண் அத சாம் வண்ணம், பொருந்தற்பான்மை யுடைத்து அரசநீதி, எ-று.

கின்றென்பதாஉம் அரசநீதியென்பதாஉம் அவாய்கிஃபையன் வந்தன. அக தென்று புறுகுண்று தல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர் மாட்டாயிற் நகு மென்பது நீதிநூற்றுணிபென்பார், அதன்மேல்வைத்துக் கூறிஞர். சாவவென் பதனிறு திகிஃ விகாரத்தாற்றெக்கது, "கோட்டின்வாய்ச்சாக்குத்தி" என்புழி ப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லலெனக் கூட்டுக.

(தெ - ப - ரை.)—(அரசநீதியானது) மிகச்செய்து - (புறத் திலே நட்பை) மிகச்செய்து, தம் எள்ளுவாரை - (உள்ளே)தம் மை இகழும்பகைவரை, நட்பினுள் - (தாமும்) அக்கட்பினிடத் தேஙின்று, நகச்செய்து - (புறத்திலே அவர்) மகிழும்படிசெய்து, சாப் புல்லல் பாற்று - (உள்ளே அது) சாம்படிக்குப் பொருக்துக் தன்மை யுடைத்து.

829. It is the duty of kings to affect great love but make it die (inwardly,) as regard those foes who shew them great friendship but despise them (in their heart).

கo. பகை கட்பாங் காலம் வருங்கான் முக கட் டக கட் பொரீ இ விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,— தம்பகைவர் தமக்கு நட்டாரா பொழுகுங்காலம் வக் தால் தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்செய்து அகத்தால் அதனேவிட்டுப் பின் னதுவுக் தவிர்க, எ-று.

அக்காலமாவது தம்மாளும் பகையென்று வெளிப்பட கீக்கலாகாத வளவு. இதனுனே ஆமளவெல்லாம் கீக்குகவென்பது பெற்றும். இவை யிரண்டுபாட் டானும் அக்கட்பிடை யொழுகுமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப - னா.)—பகை - (தம்) பகைவர், நட்பு ஆம் காலம்-நட்பினராய் நடக்குங்காலம், வருங்கால் - வரும்போது, முகம்-(தாமும்) முகத்தால், நட்டு - (அவரோடு) நட்புச்செய்து, அகம்-மனத்தால், நட்பு - சிகேகத்தை, ஒரீஇ - கீங்கி, விடல் - (பின் அதையும்) விடக்கடவர்.

830. When one's foes begin to affect friendship, one should leve them with one's looks, and, cherishing no love in the heart, give up (even the former).

அச - ம். அதி. பேதைமை.

இனி அக்கட்பின் யெதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற் கூறிய தொடங்கினுர்.
அப்பகைதான் முற்றக்கடியுள் குற்றமன்மையி ஓனவாய வெகுளியானுள் காமத் தானும் வருவதாம். அவற்றுள் வெகுளியான் வருவன ஐக்ததிகாரத்தானும் காமத்தான் வருவன ஐக்ததிகாரத்தானுள் கூறுவார், அவ்விரண்டற்கும் அடியா யமயக்கத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றெடங்கி, முதழ்கட்பேதைமை கூறுகின்றுர். அஃதாவது யாதுமறியாமை.

க. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் தெயம்போக விடல்.

(பரி-கொ.) எ-து,—பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனேக்குற்றங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதொன்று; அதுதான் யாதென்று வின வின், தனக்குக்கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பணவற்றைக் கைவிடுதல், எ-று. கேடு – வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம் – செல்வம், புகழ், அறங்கள். தானே தன்னிருமையுங் கெடுத்துக்கோடலென்பதாம்.

(தெ - ப - னா.)—பேதைமை என்பது - பேதைமையென் நு சொல்லப்படுவது, ஒன்று - (மற்றைக் குற்றங்களிளெல்லாம் மிகுந்தது) ஒன்று, யாது எனின் - (அது) யாதென்று வினவி குல், ஏதம் கொண்டு - (தனக்கு) கேடு தருமவைகளேக் கைக் கொண்டு, ஊதியம் - ஆக்கந்தருமவைகளே, போகவிடல் - கை விடுதல்.

- 831. Folly is one (of the chief defects); it is that which (makes one) incur loss and forego gain.
 - உ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையல்ல தன்கட் செயல்.

(பரி.ணா.) எ-து,—ஒருவனுக்குப் பேதைமை யெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது தனக்காகாத ஒழுக்கத்தின்கட் காதன்மை செய்தல், எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று *நூ*லோர் கடிந்த செயல்களே விரும்பிச் செய் தலென்பதாம். இவை யிர*ண்*பொட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங் கூறப் பட்ட*து*

- (தெ ப ரை.)—(ஒருவனுக்கு) பேதைமையுள் எல்லாம்-பேதைமை யெல்லாவற்றுள்ளும், பேதைமை – மிகுந்த பேதை மையாவது, கை அல்லதன்கண் - (தனக்கு) ஆகாத செய்கை யில், காதன்மை – ஆசையை, செயல் – செய்தலாம்.
- 832. The greatest folly is that which leads one to take delight in doing what is forbidden.

டை **நா**ணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் . பேணுமை பேதை தொழில்,

் (பரி-கை) எ-து, — காணவேண்டுமவற்றுக்கு காணுமையும் காடவேண்டு மவற்றை காடாமையும் யாவர்மாட்டும் மூறிக்தசொற்செயலுடைமையும் பேண வேண்டுமவற்றுள் யாதொன்றனேயும் பேணுமையும் பேதையது தொழில், எ-று.

காண வேண்டுமவை-பழி பாவங்கள். காடவேண்டுமவை-கருமங்களிற் செய்வன தவிர்வன. முறிதல்-கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை-குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கமூதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞான்று மியல்பாய் வருத லின், தொழிலென்றுர்.

(தெ - ப - ரை.)—நாணமை - (நாணவேண்டு மவைகளுக் கு) நாணமையும், நாடாமை - (நாடவேண்டுமவைகளே) நாடா மையும், நார் இன்மை - (யாவரிடத்திலும்) முறிந்த சொற்செய அடைமையும், யாது ஒன்றும் - (பேணவேண்டு மவைகளுள்) யாதொன்றையும், பேணு<u>மை</u> - பேணுமையும், பேதை தொழில்-மூடனது தொழில்களாம்.

- 833. Shamelessness, indifference (to what must be sought after), harshness, and aversion for everything (that ought to be desired) are the qualities of the fool.
 - ச. ஓ இயுணர்ம் தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப் பேதையிற் பேதையா ரில்.
- (பெடு கொ.) எ-து,—மனமொழிமெப்க ளடங்கு தற்கே துவாய தால்களே யோ தியும், அவ்வடக்கத்தான் வரும் பயனே யுணர்க்கும், அதனே யறியலுறப் பிறர்க்குளைத்தும், தான் அவையடங்கி யொழுகாத பேதைபோல பேதையார் உலகத்தில்லே, எ-று.

உம்மை முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவற்ருற் நீராமையானும், வேற்றுமருந்தின்மையானும், பேதையிற் பேதையா ரில்லென்ருர். இவை யிரண்டோட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகை யாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறப

- (தெ-ப-ரை.)—ஓதி (மனமொழிமெய்கள் அடங்கு தற்கு ஏதுவாகிய தால்களே) ஓதியும், உணர்க்கும் - (அவ்வடக்கத்தால் வரும் பயனே) அறிக்கும், பிறர்க்கு - மற்றவர்களுக்கு, உரைத் தும் - (அதனே அறியும்படி) சொல்லியும், தான் அடங்கா - தான் (அவை) அடங்கொடவாத, பேதையின் - மூடன்போல, பேதை யார் - மூடர், இல் - (உலகில்) இல்லே.
- 834. There are no greater fools than he who, though he has read and understood (a great deal) and even taught it to others, does not walk according to his own teaching.
 - **டு. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையு**க் தான்புக் கழுக்து மன*ற*ு.

(பரி-ரை) எ-து,--பேதையாயிஞன் வரும் பிறவிகளெல்லாக் தான்புக் கழுக்கும் கிரயுத்தினே இவ்வொரு பிறப்புள்ளே செய்துகொள்ள வல்லஞம், எ-அ.

எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடுத்தார். அழுக்து தற்கிடனுய கிரயம் ஈண்டைப்பிறப்புக்களினுள் கொடு வினேவயத்தால் அக்கிரயத்துன்பமே யுழக்துவருதலின், எழுமையுக் தான்புக் கழுக்து மளமென்றுர். முடிவில் காலமெல்லாம் தான் கிரயத்துன்ப முழத்தற் தேதுவாங்கொடுவினேகணேயேயறிக்து சிலகாலத்துள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க் கரிதாகலின், ஆற்றுமென்றுர். இதனுன் அவன் மறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—பேதை - மூடனுனவன், எழுமையும் -(வரும்) எழுவகைப் பிறவிகளிலெல்லாம், தான் புக்கு - தான் புகுந்து, அழுந்தும் - அழுந்து தற்கிடமாகிய, அளறு-நாகத்தை, ஒருமை - இவ் வொருபிறப்புள்ளே, செயல் ஆற்றும் - செய்து கொள்ள வல்லவனையான். 835. A fool can procure in a single birth a hell into which he may enter and suffer through all the seven births.

சு. பொய்படு மொன்றே புண்பூணுங் கையறியாப் பேதை விணமேற் கொளின்.

(பசி-கை.) எ-து,—செய்யுமுறைமை யறியாதபேதை ஒருகருமத்தை மே ற்கொள்வனுயின், அதுவும் புரைபட்டுத் தானுக் தஃஎபூணும், எ-று.

புரைபடுதல்-பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்*ளே*வென்ப*து எண்ணிடை* ச்சொல். அதக்கயுங்கெடுத்துத் தாணுங்கெடுமென்பதாம். இதனுல் அவன் செல் வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—கை அறியா செய்யுமுறைமையறியாத, பேதை - மூடனுனவன், வினே - ஒருதொழிலே, மேற்கொளின்-மேற்கொள்ளுவானுயின், பொய்படும் - (அதுவும்) புரைபடும், ஒன்ரே - (அது) ஒன்றுதானே, புண பூணும் - (தானும்) தளே பூணும்.
- 836. If the fool who knows not how to act undertakes a work, he will (certainly) fail. (But) is it all? He will even adorn himself with fetters.

எ. ஏ திலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதையாயினுன் பெரியசெல்வத்தைத் தெய்வத்தா னெய்தியவழி, தன்ஞே ஓரியைபுமில்லாதார் கிறைய, எல்லாவியைபுமுடைய தமராயிஞர் பசியாகிற்பர், எ-று.

எல்லா கன்மையுஞ் செய்துகோடற் கருவியென்பது தோன்றப் பெருஞ் செல்வமென்றும், அதனேப் படைக்கு மாற்றலில்லாமை தோன்ற உற்றக்கடை யென்றும், எல்லாம் பெறுதளுேன்ற ஆரவென்றும், உணவும் பெருமை தோன் றப் பசிப்பொன்றுங் கூறிஞர்.

(தெ-ப-ரை.)—பேதை - மூடனைவன், பெருஞ்செல்வம்-பெரியசெல்வத்தை, உற்றக்கடை - (ஊழால்) அடைக்தவிடத் து, ஏதிலார் - (தன்னேடு) ஒரு சம்பக்தமுமில்லாதவர், ஆர -கிறைய, தமர் - (எல்லாச் சம்மக்தமுமுடைய) தம்மவர், பசிப் பர் - பசியாநிற்பர்.

837. If a fool happens to get an immense fortune, his neighbours will enjoy it while his relations starve.

அ. **மை**ய லொருவன் களித்தற்முற் பேதைதன் கையொன் அடைமை பெறின்,

(படு-ணா.) எ-து,—பேதையாயினுன் தன்கைக்கண்ணே ஒன்றினயுனட மையாகப் பெற்றுனுயின், அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்திகோயுடையானுரு வன் அம்மயக்கத்தின்மேலே மதுவுண்டு மயங்கினுற்போலும், எ-று, பெறினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னுற்பெருமை பெற்றும். பே தைமையுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செய்வன மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செய்வனபோற் நீலேதடுமாறு மென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப் பயன் கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—பேதை மூடனுனவன், தன்கை தன் கையில், ஒன்று - ஒருபொருளே, உடைமைபெறின் - உடைமை யாகப் பெற்றுளுயின், மையல் ஒருவன் - பித்தினேயுடைய ஒரு வன், களித்தற்று - (அம்மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டு மயங்கி யதுபோலும்.
- 838. A fool happening to possess something is like the intoxication of one who is (already) giddy.
 - கூ. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட் பீழை தருவதொன் றில்.
- (பரி ரை.) எ-து,-பின் பிரிவுவக்குழி அஃதிருவர்க்குக் தருவதொரு தன்பபில்லே; ஆகலாற் பேதையாயிஞர் தம்முட்கொண்ட கட்பு மிகவினிது, எ-று.

காடோறுக்தேய்க்து வருதலின், துன்பக்தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போ ன்று பழித்தவாறு. இதனுல் அவரது கட்பின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—பிரிவின்கண் (பின்) பிரிவு வந்தவிடத்து, (அப்பிரிவு) தருவது (இருவருக்கும்) தருவதாகிய, பீழை ஒன்று துன்ப மொன்று, இல் இல்லே, (ஆகலால்), பேதை யார் கேண்மை பேதையாயிஞர் (தம்முட்கொண்ட) நட்பு, பேரிது இனிது மிகவுமினிது.
- 839. The friendship between fools is exceedingly delightful (to each other); for at parting there will be nothing to cause them pain.
 - கo. குழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்முற் சான்றேர் குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

(பரி-ரை) எ-து,—சான்றோவையின்கட் பேதையாயினுன் பகுதல் தாய வல்ல மிதித்தகாலே இன்பக்தரும் அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும், எ-று.

கழுவாக்காலென்பது இடக்காடக்கு. அதனுல் அவ்வமளியும் இழிக்கட்டமி மாறபோல இவஞல் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இதனுல் அவன் அவை பிடை பிருக்குமாறு கூறட்பட்டது.

(தெ - ப - னொ.) — சான்ரோர் - பெரியோரது, குழாத்து - ச பையினிடத்து, பேதை-மூடனைவன், புகல்-புகுதல், கழாஅக் கால் - கழுவாதகாலே, (அசுத்தமிதித்தித்த காலேயென்றபடி), பள்ளியுள் – (இன்பக்தரும்) சயனத்தின்மேல், வைத்தற்ற – வை த்தல்போலும்.

840. The appearance of a fool in an assembly of the learned is like placing (one's) unwashed feet on a bed.

அடு - ம். அதி. புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனேப்புல்லறிவான்**ும் கூறு**கின்றுர். அது புல்லியவ்றிவி**சையாடற்** றன்மையென விரியும். அஃதாவது தான் சி*ற்ற*மிவின்னு விருக்தே தன்னேப் பேரறிவின்னை மதித்து உயர்க்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற் கொள்ளாமை.

க. அறிவின்மை பின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை யின்மையா வையா துலகு.

(ப**ரி-ரை.**) எ-து,—ஒருவனுக்கு இல்லாமை பலவற்றுள்ளும் மிக்க**லில்** லாமையாவது அறிவில்லாமை; மற்றைப்பொரு ளில்லாமையோவெனின், அ_தணே அப்பெற்றித்தாய இல்லாமையாகக் கொள்ளார் உலகத்தார், எ-று.

அறிவென்பது ஈண்டுத் தலேமைபற்றி கல்லறிவின்மேனின்றது. பல்லறி வாளர் செல்வமெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயனெய்தாமையின் அதனே இன்மையுளின்மையென்றும், கல்லறிவாளர் வறமையெய்தியவழியும் அஃதிழ வாமையின் அதனே இன்மையா வையாதென்றுங் கூறிஞர். இதனும் புல்லறி வினது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—இன்மையுள் - (ஒருவனுக்கு) இல்லாடை பலவுள்ளும், இன்மை - மிகுர்த இல்லாமையாவது, அறிவு இன் மை - அறிவில்லாமை; பிறிது இன்மை - மற்றைப் பொருளில் லாமையோவெனின், (அதனே), உலகு - உலகத்தார், இன்மை ஆ - (அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக, வையாது - கொள்ளார்.

841. The want of wisdom is the greatest of all wants; but that of wealth the world will not regard as such.

உ. அறிவிலா னெஞ்சுவக் நீதல் பிறிதியாது மில்லே பெறுவான் றவம்.

(பரி-கை.) எ-து,—புல்லமிவுடையான் ஒருவனுக்கு மனமுவக்து ஒன்று. கொடுத்தல் கூடிற்றுயின், அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவ னல்விணயே, வே ரென்று மில்லே, எ-று.

ஒரோவழி கெஞ்சுவக்தீதல் கூடலிற் புல்லறிவானரும் கல்விண்செய்ப என்பார்க்குப் பெறுவான் வீழ்பொருளெய்தியான்போல்வதல்லது இம்மை கோ க்கியாக மறுமை கோக்கியாக சுகின்றுரல்லரெனக் கூறியவாறு. கூடிற்றுயின் அதற்குக்கா ரணமென்னுஞ் செரற்கள் அவாய் கிலேயான் வக்தன. இதனுல் அஃ தடையார் தம்மாட்டு கல்லன செய்தலறியாமை கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—அறிவு இலான்-புல்லறிவுடையவன், கெஞ்சு உவக்து – மனமகிழ்க்து, ஈதல் – (ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத் தல், (கூடியதாயின் அதற்குக்காரணம்), பெறுவான்-பெறுகின்ற வனது, தவம் - கல்வினேயே, பிறிது யாதும் இல்லே – வேரென் றும் இல்லே.
- 842. (The cause of) a fool cheerfully giving (something) is nothing else but the receiver's merit (in a former birth.)
 - க. அறிவிலார் தாக்தம்மைப் பிழிக்கும் பிழை செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

(படு-டை) எ-து,—புல்லறிவுடையார் தாமே தம்மை வருத்தம் வருத்தம் அது செய்தற்குரியராய தம்பகைவர்க்குஞ் செய்தலரித், எ-று.

பகைவர் தாம் அறிந்ததொன்றனேக் காலம்பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எக்காலத்துஞ் செய்யமாட்டாமை வின், அவர்க்குஞ் செய்தலரிதென்றுர். இதஞல் அவர்தம்மாட்டுக் தீயன செய் தலுறிவரென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—அறிவு இலார் புல்லறிவுடையவர், தாம் -தாமே, தம்மை - தங்களே, பிழிக்கும் - வருத்தும், பிழை - வரு த்தமானது, செறுவார்க்கும் - (வருத்து தற்குரிய) பகைவர்க்கு ம், செய்தல் அரிது - செய்தலரிதாம்.
- 843. The suffering that fools inflict upon themselves is hardly possible even to foes.
 - ச. வெண்மை யெனப்ப0வ இயாதெனி தெண்மை யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.

(படு-டை) எ-து,—புல்லமிவுடைமை சென்றசொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், அது தம்மைத்தாமே யாம் கல்லறிவுடையமென்று கன்குமதிக்கும் மயக்கம், எ-று

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியப்பெயர் கா ரணத்திற் காயிற்று. உலகத்தாரிகழ்தல் அறிக்துவைத்தும் அவ்வாறு மதித்த லான், மயக்கமென்றுர்.

- (தெ ப ரை.)—வெண்டை எனப்படுவது புல்லறிவுடை மையெனப்படுவது, யாது எனின் - யாதென்றுவினவின், (அது) ஒண்மை உடையம் யாம் - யாம் கல்லறி வுடையோம், என்னும்-என்று (தம்மைத்தாமே) கன்குமதிக்கும், செருக்கு - மயக்கம்.
- '844. What is called want of wisdom is the vanity which says, "We are wise."
 - டு. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற வல்லதூஉ மையர் தரும்.

(படு-கை.) புல்லமிவாளர் தாங் கல்லாத நூல்களேயுங் கற்றுராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொண்டு ஒழுகுதல், கசடறக் கற்ததொருநா தொன்டாயின், அதன் கண்ணும் பிறர்க்கு ஐயத்தை விளேக்கும், எ-று.

வல்லதென ஏழாவது இறுகிக்கட்டொக்கது. உண்டாயினென்பது அவாய் கிலேயான் வக்தது. ஐயம் அதுவல்லிளன்பது உம் இவ்வாறு கொல்லோ வெ ன்பது.

- (தெ-ப-னை.)—(புல்லறிவானர்), கல்லாத (தாம்) கல்லாத தூல்களேயும், மேல் கொண்டு - (கற்றவராக) மேலிட்டுக்கொண் டு, ஒழுகல் - கடக்குதல், கசடு அற - குற்றமற, வல்லதும் - கற் றதொருதூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும், ஐயம் - சக்தேகத் தை, தரும் - (பிறருக்கு) விளேக்கும்.
- 845. Fools pretending to know what has not been read (by them) will rouse suspicion even as to what they have thoroughly mastered.
 - சு. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற் குற்ற மறையா வழி.

(பரி-கை.) எ-து,—புல்லறிவாளர் தங்கணிகழுங் குற்றங்களேயறிக்து கழ யாராயின், ஆடையால் அற்றமறைத்தாராகத் தம்மைக் கருது தலும் புல்லறி வாம், எ-ஐ.

குற்றமறைத்தலாவது அவற்றை இலவாக்குதல், மறைக்கப்படுவன பலவ ற்றுள்ளும் உயர்த்தவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்க்ததொன்றினபே மறை த்து அவ்வளவாற் றம்மையு முலகவொழுக்கினராக மதித்தலும் புல்லறிவெண் பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவர் தம்மை வியத்தற் குற்றங் கூறப் பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—(புல்லறிவாளர்), தம்வயின் - தம்மிடத்து உண்டாகும், குற்றம் - குற்றங்களே, மறையாவழி - (அறிக்து) கடியாராயின், அற்றம்-மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை, மறைத்த லோ - (ஆடையால்) மறைத்தவராகத் தம்மை நினேத்தலும், புல் அறிவு - புல்லறிவாம்.

846. Even to cover one's nakedness would be folly, if (one's) faults were not covered (by forsaking them.)

எ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும் பெருமிறை தானே தனக்கு.

(ப.?-ளை.) எ-து,—பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருஃரப் பெற்ருலும் உட் கொள்ளாது போக்கும் புல்லறிவாளன் அவ்வுறு தியறியாமற் ருனே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச் செய்துகொள்ளும், எ-று.

சோருமென இடத்த கிகழ்பொருளின்றெழில் இடத்தின்மே வின்றது. மிக்கவருத்தம்-பொறுத்தழ்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோருமென்பதற் ருப் பிறரெல்லாம் உள்ளத்தடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய்சோர்ந்து பிறர்க் குரைக்குமென் துரைத்தார்: அது பேணுமையென்னும் பேதைமையாவதன்றிப் புல்லறிவாண்மை யன்மை யறிக

- (தெ ப ரை.)—அருமறை பெறுதற்கரிய உபதேசப் பொருளே, சோரும்-(பெற்குலும்) உட்கொள்ளாது போக்கும், அறிவு இலான் - புல்லறிவாளன், (அவ்வுறு தி அறியாமையால்) தானே தனக்கு - தனக்குத்தானே, பெருமிறை - மிகுந்த வருத் தத்தை, செய்யும் - செய்துகொள்ளுவான்.
- 847. The fool who neglects precious counsel does, of his own accord, a great injury to himself.
 - அ. ஏவவுஞ் செய்கலான் முன்றேமு னவ்வுயிர் போஒ மளவுமோர் கோய்.
- (படு-டை) எ-து,—புல்லறிவானன் தனக்குற தியாயவற்றை அறிவுடை யார் சொல்லாகிற்கவுஞ் செய்யான்; அதுவன்றித் தானுகவும் இவை செய்வன வென்றறியான்; அவ்வுயிர் யாக்கையி னீங்குமனவும் கிலத்திற்குப் பொறுத்தற் கரிய தொருகோயாம், எ-று.
- உயிர் தான் உணர்தற்றன்மைத்தா யிருக்கும் கின்ற யாக்கைவயத்தான் மருடற்றன்மைத்தாய் வேறுபடுதலின் அவ்வுயிரென்றும், அதனினீங்கியபொழு தே அதற்கு இரண்டனுளொன்று கூடுதலிற் போமளவுமென்றும், குலமலே முதலிய பொறுக்கின்ற கிலத்திற்குப் பாவயாக்கை பெரும்பொறையாய்த் துண் பஞ் செய்தலின் ஒருகோயென்றுங் கூறிஞர்.
- (தெ-ப-னா.)—(புல்லறிவாளன்), ஏவவும் (தனக்கு உறு தியானவைகளே அறிவுடையோர்) சொல்லவும், செய்கலான் -செய்யான்; (அதுவல்லாமல்), தான் - தானைகவும், தேளுள் -(இவை செய்பவையென்று) அறியான்; அவ்வுயிர் - அந்த உயிரா னது, போம் அளவும் - (உடம்பைவிட்டு) நீங்குமளவும், ஓர் நோய் - (பூமிக்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம்.
- 848. The fool will not perform (his duties) even when advised nor ascertain them himself; such a soul is a burden (to the earth) till it departs (from the body.)
 - கூ. **கா**ணதாற் காட்டுவான் முன்காணுன் காணதான் கண்டாளும் தான்கண்ட வாறு.
- (படி கைடி) எ-து,—தன்னே எல்லாமறிக்தாளுக மதித்தலாற் பிறரால் ஒன்றறியுர்தன்கைம் யிலாதாண அறிவிக்கப்புகுவான் அவனுற் பழிக்கப்பட்டுத் தான் அறியாளுய் முடியும்; இனி அவ்வறியுக்தன்மை யில்லாதான் கொண்டது விடாமையாற் முனறிக்தவாற்முல் அதணே அறிக்தாளுய் முடியும், எ-று.

புல்லறிவாளர்க்கு கல்லறிவு கொளுவுத**ல்** ஒருவா*ற்ரு*னும் இபைவதன் றென்பதாம். (தெ - ப - ரை.)—(தன்னே எல்லாமறிக்தவஞைக மதித்தலால்) காணதான் - (பிறரால் ஒன்றை) அறியுக் தன்மை பில்லாத வனே, காட்டுவான் - அறிவிக்கப்புகுவோன், தான்காணன் - (அவணுலே பழிக்கப்பட்டு) தான் அறியாதவனும் முடியும்; காண தான் - (இனி) அவ்வறியுக்தன்மை பில்லாதவன், (தான் கொண் டது விடாமையால்) தான் கண்ட ஆறு - தான் அறிக்த விதத் தால், கண்டான் ஆம் - (அதனே) அறிக்தவனும் முடியும்.

849. One who would teach a fool will (simply) betray his folly; and the fool would (still) think himself "wise in his own conceit."

கo. உலகத்தா ருண்டென்ப இல்லென்பான் வையத் தலகையா வைக்கப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்க்தோர் பலரும் உண்டென்ப தோர் பொருனத் தன் புல்லறிவா னில்லேயென்ற சொல்லுவான் மகனென்று கருதப்படான்; வையத்துக் காணப்ப9வதோர் பேயென்று கருதப்ப9ம், எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினேப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பன பலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப் பும் வடிவால் ஒவ்வாமையு முடைமையிற் றன்யாக்கை கசக்து மக்கள்யாக்கை யுட்டோன்று தல்வல்ல அலகையென்றுங் கூறிஞர். இவை கான்குபாட்டானும் உறுதிச்சொற் கொள்ளாமையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—உலகத்தார் - உயர்க்தோர்பலராலும், உண் பு என்பதா - உண்டெனப்படுகிற பொருளே, இல் என்பான் -(தன்புல்லறிவால்) இல்லேயென்று சொல்லுவோன், (மனிதனெ ன்று கினேக்கப்படான்), வையத்தா - பூமியிலே, அலகை ஆ-(காணப்படுகிற) ஒரு பேயென்று, வைக்கப்படும் - கினேக்கப்படு வான்.

850. He who denies the existence of what the world believes in will be regarded as a demon on earth.

அசு - ம். அதி. இகல்.

இனி அவற்ருன் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும் பான்மைத்தாகவின், அதஞன் வருவன கூறுவான்றெடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றுர் அஃதோவது இருவர் தம்முட்பொருது வலிதொலேதற் கேதுவாய மாறுபாடு.

க. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும் பண்பின்மை பாரிக்கு கோய்.

(பரி - கைர.) எ-து,—எல்லாவுபிர்கட்கும் பிறவுபிர்களோடு கூடாமைபெ ன்னுக் தீக்குணத்தை வளர்க்குங்குற்றம் இகலென்று சொல்லுவர் தூலோர், எ-று. மக்கீனயும் விலங்குகளோ டொப்பிப்படுகன்பது கோன்ற எல்லாவுயிர்க்கு மென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடைகின்று விணத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின் மையென்றுங் கூறிஞர்• கற்குணயின்மை அருத்தாபத்தியாற் றீக்குணமாயிற்று. இதஞல் இகலது குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—எல்லா உயிர்க்கும் எல்லா உயிர்களுக்கும், பகல் என்னும் - (பிறவுயிரோடு) கூடாமையென்னும், பண்பு இன் மை - தீயகுணத்தை, பாரிக்கும் - வளர்க்கும், கோய் - குற்ற மாவது, இகல் - மாறுபாடாம், என்ப - என்று சொல்லுவர் (தூலேரர்).
- 851. The disease which fosters the evil of disunion among all creatures is termed hatred by the wise.
 - உ. பகல்கரு திப் பற்று செயினு மிகல்கரு தி யின்னுசெய் யாமை த**ஃ**.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மோடு கூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானுபினும், அவனேடு மாறுபடுதவேக் குறித்துத் தாமவனுக்கு இன்னு தவற்றைச் செய்யாமை உயர்க்தது, எ-று.

செய்யிற் பகைமைவளரத் தார் தாழ்க்துவரலானும், ஒழியின் அப்பற்ரு தன தாமேயோய்க்துபோகத் தாம் ஒவ்கிவரலானும், செய்யாமை தலேயென்றுர், பற்ரு தவென்பது விகாரமாயிற்று.

- (தெ-ப-னா.)—பகல் (தம்மோடு) கூடாமையை, கருதி -நினேத்து, பற்று - வெறுப்பவைகளே, செயினும்-(ஒருவன்) செய் தானுபினும், இகல் கருதி - (அவனேடு) மாறுபடுதலேக் குறித்து, இன்னு - துன்பர்தருமவைகளே, செய்யாமை - (தாம் அவனுக் கு) செய்யாமை, தலே - உயர்ந்தது.
- 852. Though disagreeable things may be done from (a feeling of) disunion, it is far better that nothing painful be done from (that of) hatred.
 - டை. இகலென்னு மெவ்வகோய் கீக்கிற் றவலில்லாத் தாவில் விளக்கக் தரும்.

(பரி-கை.) எ - து,—மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற தன்பத்தைச் செய்யு கோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று கீக்குமாயின், அவனுக்கு அக்கீக்கு தல் எஞ்ஞான்றும் உளருதற் கேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும், எ-று.

தவலில்லாமை அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட்டாயிற்று தாவில்விளக் கம் வெளிப்படை யாவரு எண்பராவர், ஆகவே எல்லாச்செல்வரு மெய்திக் கொடைமுதலிய காரணங்களாற் புகழ்பெற மென்பதாம்.

•(செ-ப-னா.)—(ஒருவன்) இகல் என்னும்-மாறுபா டென்று சொல்லப்படுகின்ற, எவ்வம் - துன்பத்தைச் (செய்யும்), கோய் - கோயை, நீக்கின் - (தன்மனத்திலிருந்து) நீக்குவானுமின், (அந் நீக்குதல்), தவல் இல்லா - (எந்நாளும்) அழிவில்லாமைக்கு ஏது வாகிய, தாவில் விளக்கம்-கெடுதலில்லாத புகழை, தரும் - (அவ னுக்கு) கொடுக்கும்.

853. To rid one-self of the distressing disease of hatred will bestow (on one) a never-decreasing imperishable fame.

ச. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னும் துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(படு-ளை.) எ-து,—மாறுபாடென்ற சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல் லாவற்றினும் மிக்கதுன்பம் ஒருவனுக் கில்லேயாயின், அவ்விண்மை அவனுக்கு இன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்திணக் கொடுக்கும், எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம் – பலரோடு பொருது வலிதொலேதலான் யாவர்க்கு மெளியனு யுறுவது. அதனே இடையின்றியே பயத்தலின், இகலென்னுமென் மூர். இன்பத்துளின்பம் யாவரு கட்பாகலின் எல்லாப்பயனு மெய்தி யுறுவது.

(தெ - ப - ரை.)—இகல் என்னும் - மாறபாடென்று சொல் லப்படுகின்ற, துன்பத்துள் - துன்பங்கள் பலவினும், துன்பம் -மிகுந்ததுன்பம், கெடின் - (ஒருவனுக்கு) இல்லேயாயின், (அவ் வில்லாமை), இன்பத்துள் - இன்பங்கள் பலவினும், இன்பம் -மிகுந்தவின்பத்தை, பயக்கும் - (அவனுக்கு) கொடுக்கும்.

854. If hatred which is the greatest misery is destroyed, it will yield the greatest delight.

டு. இகலெதிர் சாய்க்தொழுக வல்லாரை யாரே மிகலூக்கும் தன்மை யவர்.

(பரி-ரை.) எ- து,— தம்முள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனே பேற் றுக்கொள்ளாது சாய்க்தொழுகவல்லாரை வெல்லக்கரு தக்தன்மை யுடையார் யாவர், எ-று.

இகலேயொழிக் தொழுகல் வேக்தர்க்கு எவ்வாற்முனும் அரிதாகலின் வல்லா கையென்றும், அவர் யாவர்க்கும் கண்பாகலின் அவரை வெல்லக் கருதுவார் யாவரு மில்லேயென்றுங் கூறிஞர். இவைகான்கு பாட்டானும் இகலாதார்க்கு வரும் கன்மை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—இகல் - மாறுபாடு, (தம்மனத்துத் தோன்றியவிடத்து) எதிர் சாய்ம்து ஒழுக வல்லாரை - (அதனே) ஏற் றுக்கொள்ளாமற் சாய்ம்து நடக்கவல்லவரை, மிகல் ஊக்கும் -வெல்லஙினேக்கும், தன்மையவர் - தன்மையையுடையவர், யார் -யாவர்.

855. Who indeed would think of conquering those who naturally shrink back from hatred?

சு. இ)கலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை தவலுங் கெடலு கணித்து.

(பரி-கை) எ-து,—பிறரோடு மாறபடுதற்கண் மிகுதல் எனக்கு இனிதெ ன்ற அதனேச் செய்வானது உயிர்வாழ்க்கை பிழைத்ததும் முற்றக்கெடுததுஞ் சிறிதுபொழுதுள் உளவாம், எ-று.

மிகுதல் - மேன்மேலூக்குதல். இனிதென்பது தான் வேறல் குறித்தல். பிழைத்தல் - வறுமையா னின்குதாதல். முற்றக்கெடுதல் - இறத்தல். இவற் ரேமி நணித்தென்பதனேத் தனித்தனிக்கூட்டி, உம்மைகளே எதிரதும் இறக் ததுக் தழீஇய வெச்சவும்மையாக வுளைக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப் பொழுதே யுனவா மென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—இகலின் - (பிறரோடு) மாறுபடுதலிலே, மிகல் - மிகுதல், இனிது என்பவன் - (எனக்கு) இனிதென்று செய்பவனது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை, தவலும் - பிழைபடு தலும், நணித்து - சிறிது பொழுதிலுண்டாம்; கெடலும் -முழுதுங்கெடுதலும், (நணித்து) - சிறிது பொழுதிலுண்டாம்.

856. Failure and ruin are not far from him who says it is sweet to excel in hatred.

எ. மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காண ரிகன்மேவு மின்னை வறிவி னவர்.

(படு-ரை.) எ-து,—இகலோடு மேவுதஃயுடைய இன்னுதவறிவிண்யுடை யார் வெற்றிபொருக்துதஃயுடைய கீதிதூற்பொருள் யறியமாட்டார், எ-று.

இன்னைமிவு - தமக்கும் பிறாக்குக் தீங்கு பயக்குமமிவு வெற்றிவழி கின் ராக்கு உளதாவது. காணப்படும்பயத்ததாகலின், மெய்க்தூலெனப்பட்டது. இகலால் அறிவு கலங்குதலின், காணைவென்றுர். இவை யிரண்டுபாட்டா ஓம் இகலிஞர்க்கு வருக் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—இகல் மேவும் - மாறுபாட்டோடு பொருக்து தலேயுடைய, இன்னு - துன்பஞ்செய்கின்ற, அறிவினவர் - அறி வையுடையவர், மிகல் மேவும் - வெற்றி பொருக்துதலே யுடைய, மெய்ப்பொருள் - கீதிதூற்பொருளே, காணர் - அறியமாட்டார்.

857. Those whose judgment brings misery through its connection with hatred cannot understand the triumphant nature of truth.

அ. இகனிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனே மிகலூக்கி ஹாக்குமாங் கேமி.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னுள்ளத்த மாறபாடு தோன்றியவழி அதனேயெ பிர்தலேபொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம்; அதுசெய்யாது அதன்கண்மிகுதலே மேற்கொள்வாணுமிற் கேடுக் தன்கண்வருதலே மேற்கொள்ளும், எ-று. எதிர்தல்-ஏற்றுக்கோடல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், சாய்தல் ஆக்க மென்றூர். இகலிற்கெனவும் அதணேயெனவும் வந்தன வேற்றுமையக்கம்.

- (தெ ப ரை.)—இகளிற்கு (தன்னுள்ளத்து) மாறுபாடு தோன்றியவிடத்து, எதிர் சாய்தல் - (அதற்கு) எதிரிடுதலேயொ மிதல், ஆக்கம் - (ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம்; அதனே - அம்மாறு பாட்டிலே, மிகல் - மிகுதலே, ஊக்கின் - மேற்கொள்ளுவான யின், கேடு - கேடும், ஊக்கும் ஆம் - (தன்னிடத்து வருதலே) மேற்கொள்ளும்.
- 858. Shrinking back from hatred will yield wealth; indulging in its increase will hasten ruin.
 - கூ. இகல்காண ைக்கம் வருங்கா லதனே மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(பரி-கை.) எ-து,—ஒருவன் றன்கணுக்கம் வரும்வழிக் காரணமுண்டாயி தூம் இகலே கிண்யான், தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்கட் காரணமின்றியும் அதன்கண் மிகுதலே கினேக்கும், எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறார னன்றென்பது தோன்றத் தாற்கென்றுர். கான்காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதன்கண் வக்தன. ஆக்கக்கேடுகட்கு மூன் னடப்பன இகலினது இன்மை உண்மைக ளென்பதாம்.

- (தெ-ப-ளை.)—(ஒருவன்) ஆக்கம் வருங்கால் (தன்னிடத் தை) ஆக்கம் வரும்போது, (காரணம் உண்டாயினும்), இகல் – மாறுபாட்டை, காணன் – கினேயான்; கேடு தரற்கு – (தனக்கு) கேடு செய்துகொள்ளு மிடத்து, (காரணம் இல்லாதிருந்தும்), அதனே – அதனிடத்தே, மிகல்-மிகுதலே, காணும்-கினேப்பான்.
- 859. At the approach of wealth one will not think of hatred; (but) to secure one's ruin, one will look to its increase.
 - so. இகலான மின்னை வெல்லா நகலான நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(பர்-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு மாறபா டொன்*ருனே* இன்னுதனவெல் லாம் உளவாம்; ஈட்பொன்*ருனே நல்ல*நீதி யென்னும் பெருஞ்செல்வம் உளதாம், எ-று.

இன்னுதன-வறுமை, பழி, பாவ முதலாயின . ககல்-மகிழ்தல் . ககலென்ப தூஉஞ் செருக்கென்பதாஉம் தத்தங் காரணங்கட் காயின . கயமென்னுஞ் செருக் கெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார் . இவை மூன்றுபாட்டானும் அவ்விருமையுங் கூறப்பட்டன .

(தெ - ப - ரை.)—இகலான் - மாறுபாடொன்றிஞலே, இன் தை எல்லாம் - துன்பஞ் செய்பவையெல்லாம், ஆம் - உண்டா கும்; ககலான் - கட்பொன்றினுலே, கல் கயம் என்னும் - கல்ல கீதியென்னும், செருக்கு - பெருஞ்செல்வம், ஆம்-உண்டாகும்.

860. All calamities are caused by hatred; but by the delight (of friendship) is caused the great wealth of good virtues.

அஎ-ம். அதி. பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மை முதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட் சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றுனும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற்பொ துவகையான் விலக்கப்பட்ட இகலே ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்று ராகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. **வ**லியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா மெலியார்மேன் மேக பகை.

(படு-கை.) எ-து,— தம்மின் வலியார்க்குப் பகையாயேதிர்தலே ஒழிக; ஏனே மெலியார்க்குப் பகையாதலே ஒழியாது விரும்புக, எ-ஐ.

வலியாரென்புழித் தணேவலியு மடங்கலின், மெலியாரென்புழித் தணேவலி பின்மையும் கொள்ளப்பிரம். அத்திணதான் படை பொருண்முதலிய வேற்று மைத்திண்யும் கல்லறிவுடைமை கீதிதால்வழி யொழுகன் முதலிய ஒற்றுமைத் தண்ணயுமென விரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லானா வெல்வார்க்கு வலிதொலேயா மைபின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—வலியார்க்கு - (தம்மின்) வலியவர்க்கு, மாறு ஏற்றல் - பகையா யெதிர்தஃ, ஒம்புக - ஒழியக்கடவர்; மெலியார்மேல் - (மற்றை) மெலியவர்க்கு, பகை - பகையாகு தஃ, ஒம்பா - ஒழியாமல், மேக - விரும்பக்கடவர்.

861. Avoid offering resistance to the strong; (but) never fail to cherish enmity towards the weak.

உ. அன்பில ஞன்ற துணேயிலன் முன்றுவ்வா னென்பரியு மேதிலான் றப்பு.

(பரி-கை) எ-து,— ஒருவன் தன்சுற்றத்தின்மே லன்பிலன், அதுவேயன்றி வலிய துணேயிலன், அதன்மேற் ருன்வலியிலன், அப்பெற்றியான் மேல்வக்த பகைவன் வலியின் யாங்ஙனக் தொலேக்கும், எ-று.

சுற்றமும் இருவகைத் தண்பும் தன்வலியுமிலனுகலின், அவன்மேற் செல் வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலேயா தென்பதாம். துவ்வான்-துவ்வின்ச்செ ப்பான்.

(தெ-ப-ளா)—(ஒருவன்) அன்பு இலன் - (தன் சுற்றத்தார் மேல்) அன்பிலன், ஆன்ற துணே இலன் - (அதுவேயன்றி) வலிய துணேயிலன், தான் துவ்வான் - (அதன்மேல்) தான்வலியிலன், (அப்படிப்பட்டவன்), ஏதிலான் - (தன்மேல்வந்த) பகைவனது, துப்பு - வலிமையை, என் பரியும் - எப்படிதொலேப்பான்.

862 How can be who is unloving, destitute of powerful aids, and himself without strength overcome the might of his foe.

- **ட. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்** றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.
- (ப ரை.) எ-து,—ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாகிற்கும், அறியவேண்டுமவற்றை யறியான், பிறரோடுபொருத்தமிலன், இவற்றின்மேலம் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலேயன், இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிகவெளி யன், எ-று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. இக்கான்கு குற்றமு மூடையான் பகையின்றியு மழியுமாகலின், தஞ்சமெளியனென்றுர்.

- (தெ-ப-ரை.)—(ஒருவன்) அஞ்சும் (அஞ்சவேண்டாத வைகளுக்கு) அஞ்சுவான், அறியான்-(அறியவேண்டுமவைகளே) அறியான், அமைவு இலன் - (பிறரோடு) பொருத்தமிலன், ஈக லான் - (இவைகளின்மேலும் யாவரிடத்தும்) உலோபகுணமு டையன், (இப்படிப்பட்டவன்), பகைக்கு - பகைவர்க்கு, தஞ் சம் எளியன் - மிக வெளியனுவான்.
- 863. In the estimation of foes miserably weak is he, who is timid, ignorant, unsociable and niggardly.
 - ச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும் யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான், அதுவேயன்றித் தான் கிறையுடையனல்லன், அவன்மேற்சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார் க்கு மெளிது, எ-று.

கிறை - மறைபிறாறியாமை. வெகுடன்மாஃலயனுகலானும், மறைவெளிப் ப^{டு}த்தலானும், மேற்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியுமறிக்து சேறல் வே ண்டாதாயிற்று. இனி இனிதென்று பாடமோதி அவன்பகைமை இனிதென் அரைப்பாரு முன**்**.

- (தெ ப ரை.)—(ஒருவன்) வெகுளி கீங்கான் கோபத்தி னின்றும் கீங்கான், கிறை இலன் - (அதுவேயன்றித்தான்) கிறை யுடையனல்லன், (அவன்மேலே செல்லுதல்), எஞ்ஞான்றம் -எக்காளும், யாங்கணும் - எவ்விடத்தும், யார்க்கும் - எவருக் கும், எளிது - எளிதாம்.
- 864. He who neither refrains from anger nor keeps his secrets will at all times and in all places be easily conquered by all.

- டு. வழிகோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிகோக்கான் பண்பிலன் பற்றூர்க் கினிது.
- (பரி-கை.) எ-து,—ஒருவன் கீதி நூலே யோதான், அது விதித்த தொழில் கீனச் செய்யான், தனக்கு வரும் பழியைப் பாரான், தான் பண்புடைய னல் லன், அவன் பகைவர்க்கு அப்பகைமை மினிது, எ-று.

தொல்லோ சடிப்பட்டு வழங்கிவந்த தாகலான் வழியென்றும், தப்பாது பயன்படுதலின் வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்களுடையான் மூனே யழிதலிற் பற்றுர்க் கிணிதென்றுள் கூறிஞர்.

- (தெ ப ரை.)—(ஒருவன்) வழி கோக்கான் நீதிதாலேக் கல்லான், வாய்ப்பன செய்யான் - (அது) விதித்த தொழில்களேச் செய்யான், பழி கோக்கான் → (தனக்குவரும்) பழியைப்பாரான், பண்பு இலன் - குணமுடையனல்லன், பற்ருர்க்கு இனிது - (அ வன் பகைமை) பகைவர்க் கினிது.
- 865. (A) pleasing (object) to his foes is he who reads not moral works, does nothing that is enjoined by them, cares not for reproach and is not possessed of good qualities.
 - கூ. **கா**ணுச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தா<mark>ன்</mark> பேணுமை பேணப் ப0ம்.
- (படு-கை) எ-து,—தன்னேயும் பிறரையுக் தானறியாமைக் கேதுவாகிய வெகுளியை யுடையான் யாவன், மேன்மேல் வள ராகின்ற மிக்க காமத்தையுடை யான் யாவன், அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும், எ-று.

காணுத சினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னேனுக்கு யாவரும் பகையா கலானும், ஏனேனுக்குக் காரியக் தோன்றுமையானும், தாமே யழிவரென்பது பற்றி, இவர்பேணுமை பேணப்படு மென்றுர்.

- (தெ ப ரை.)—காணச் சினத்தான் (தன்னேயும் பிறரையும்) அறியாமைக்கு ஏதுவாகிய கோபத்தையுடையவன், கழிபெருங்காமத்தான் மேலுமேலும் வளராகின்ற மிகுந்த காமத்தையுடையவன், (ஆகிய இவரது), பேணுமை பகைமை, பேணப்படும் விரும்பிக்கொள்ளப்படும்.
- 866. Highly to be desired is the hatred of him whose anger is blind, and whose lust increases beyond measure.
 - **எ. கொ**டுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திரு**்து** மாணுத செய்வான் பகை.
- (பரி-கைர.) எ-து,—வினேயைத் தொடங்கியிருக்து அதற் தேலாதன செய் வான் பகைமையைச் சிலபொரு எழியக் கொடுத்தாயினுக் கோடல் ஒருதலே யாக வேண்டும், எ-று.
- ஏலாதன மெலியஞய்வைத்துத் தாணிதலும், வலியஞய்வைத்துத் தணி தலும் முதலாயின. அப்பொழுது அதஞற் சிலபொரு எழியினும் பின் பல டுக

பொரு ளெய்தற்கு ஐயமின்மைலின், கொளல்வேண்டு மன்ற வென்றுர். இவை யாறுபாட்டானும் அது சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—அடுத்து இருக்து (தொழிலே) தொடங்கி யிருக்து, மாணுத - (அதற்கு) ஏற்காதவைகளே, செய்வான் -செய்பவனது, பகை - பகைமையை, கொடுத்தும் - (சிலபொ ருள்அழிய) கொடுத்தாயினும், மன்ற - நிச்சயமாக, கொளல் வேண்டும் - கொள்ளல்வேண்டும்.
- 867. It is indeed necessary to obtain even by purchase the hatred of him who having begun (a work) does what is not conducive (to its accomplishment).
 - அ. குணனிலனுய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்மூர்க் கினனிலனு மேமாப் புடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் குண ெண்று மிலனுப் உடைய குற்றம் பல வாயவழி அவன் திண்மிலஞம்; அவ் விலனுதருனே அவன் பகைவர்க்குத் திண் யாதிலே யுடைத்து, எ-று.

குணம்-இறைமாட்கியுட்சொல்லியன. குற்றம்-இவ்வதிகாரத் தச் சொல்லி யனவும் மற்று மத்தன்மையனவும். துணே-சுற்றம், கட்பு, பொருள், படை முத லாயின. பகைவர்க்கு இவற்று ஹனதாம் பயன்று கே யுளதாமாகலின், ஏமாப் புடைத்தென்றுர். இலஞயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென வக்த பெயரெச்சக்குறிப்புக் கொண்டது.

- (தெ ப கொ.)—(ஒருவன்) குணன் இலன் ஆய் குண மொன்றுமிலனுப், குற்றம் பல ஆயின் - (உடைய) குற்றம் பல வாகியவிடைத்து, இனன் இலன் ஆம் - (அவன்) தூணேயில்லாதவ குகும்; (அவ்விலகுகையே), மாற்ரூர்க்கு - (அவன்) பகைவர் க்கு, ஏமாப்பு உடைத்து - தூணேயாகுகையை யுடையது.
- 868. He will become friendless who is without (any good) qualities, and whose faults are many; (such a character) is a help to (his) foes.
 - கூ. செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.
- (படி கை.) எ-து,—கீதியை யறிதலில்லாத அஞ்சும் பகைவரைப் பெற் ரூல், அவரைச் செறுவார்க்கு உயர்க்த வின்பங்கள் கீங்கா, எ–று.

உபாயமறித**லு**ம் அறிக்தாற் செய்து முடிக்குக் திண்மையு மில்லாதாரே பகைவராதல் கூடாமையிற் பெறினென்றும், அவரை யறிக்து மேற் சென்றபொ மு⊖் பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கே யெய்தலிற் சேணுடையின்பங்கள் இக*ா*வென்றுங் கூறிஞர்.

(தெ-ப-னா.) — அறிவு இலா - (கீதியை) அறிதலில்லாத, அஞ்சும் - பயப்படுகின்ற, பகைவர் - பகைவரை, பெறின்-பெற் ரூல், செறுவார்க்கு - (அவரை) வெல்வார்க்கு, சேண் - உயர் வள்ள, இன்பம் - இன்பங்கள், இகவா - கீங்கா. 869. There will be no end of lofty delights to the victorious, if their foes are (both) ignorant and timid.

கo. கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று மொல்லாளே யொல்லா தொளி.

(பாட்-ணா.) எ-து,—ஃதிதாலேக் கல்லாதாஞேற பகைத்தலான் வரும் எளிப பொருண மேவாதானே எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது, எ-று.

சிறுபொருள்-முயற்சி சிறிதாய பொருள். கீதியறியாதானே வேறல் எளி தாபிருக்கவும் அது மாட்டாதானே வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துக வெண்றவாருயிற்று. இத ற்குப் பிறரெஸ்லாம் அதிகாரத்தோடு மாருதன்மேலும் ஒர் பொருட்டொடர்பு படாடி லூரைத்தார். இவை மூன்று பாட்டானும் அதனினுய பயன் கூறப் பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—கல்லான் - (கீடி நூல்களே) கல்லாதவ தேடு, வெகுளும் - பகைத்தலால் வரும், சிறு பொருள் - எளிய பொருளே, ஒல்லானே - அடையாதவனே, எஞ்ஞான்றும் - எக் காளும், ஒளி - புகழ், ஒல்லாது - அடையாது.

870. The light (of fame) will never be gained by him who gains not the trifling reputation of having fought an unlearned (foe).

அஅ - ம். அதி. பகைத்திறந் தெரிதல்.

அஃதாவது மாணுத பகையை ஆக்குதற் குற்றமும், முன் ஆகிகின்ற பகையுள் கட்பாக்கற்பாலதும், கொதும லாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட் செய்வதும், ஒனேக் கீனதற்பால தன்கட்செய்வனவும், கீனயும் பருவமும், கீனயாக்காற்படு மிழுக்கும் என்று இத்திறங்கீன ஆராய்தல். இரட்டுறமொழித லென்பதனற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குக் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாணுப் பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கட்டட்டது.

க. பகையென்னும் பண்பி லதனே யொருவ னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகையென்று சொல்லப்படுக் தீமை பயப்பதனே ஒரு வன் வினயாட்டின்கண்ணே யாயினும் விரும்புத லியற்கைத்தன்றென்று கூறும் கீறினுல், எ-று.

மாணுத பகையை யாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்று ஐக் திமையே பயத்தலிற் பண்பில தென்றம், அதனே வினயாட்டின்கண் வேண்டினுஞ் செற்றமே வின் க்து மெய்யாமாகலின் ககையேயு மென்றும், வேண்டாமை தொல்லயோரது தணிவென்பார் கீதிறான்மேல் வைத்துங் கூறிஞர்• அப்பெயர் அவாய் கிலே யான் வக்குது.

(தெ - ப - ரை.)—(ஒருவன்) பகை என்னும் - பகையென்று சொல்லப்படும், பண்பு இலதணே-தீமையுண்டாக்குவத**ோ, எகை** யேயும்-விளேயாட்டிடத்தேயாயினும், வேண்டல் பாற்று அன்று-விரும்புதற்றன்மையை யுடையதன்று, (நீதிதால்).

- 871. The evil of hatred is not of a nature to be desired by one even in sport.
 - உ. வில்லே ருழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க சொல்லே ருழவர் பகை.

(பரி-ணா.) எ-து,—ஒருவன் வில்லே ஏராகவுடைய உழவரோடு டகை கொண்டாளுயினும், சொல்லே ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளா தொழிக, எ-று.

சொல் ஆகுபெயரான் நீதி நான்மே னின்றது. வீரம் சூழ்ச்சி பென்னும் ஆற்றல்களுள் வீரமே யுடையாரோடு பகைகொண்டாற் கேமிவருதல் ஒருதலே யன்று, வக்ததாயினுக் தனக்கேயாம்; ஏன்ச்சூழ்ச்சி யுடையாரோடாயிற் றண் வழியினுள்ளார்க்குக் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்க வென்றுர். உம்மையான் அதுவு மாகாமை பெறுதும். இரண்டு முடையாரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. உருவக விசேடம்-

(தெ-ப-னா.)—(ஒருவன்) வில் ஏர்-வில்லே ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, [வீரர் என்றபடி], பகை கொளினும் – மாறுகொண்டாலும், சொல் ஏர் - சொல்லே ஏராகவுடைய, உழ வர் - உழவரோடு, [அமைச்சர்கள் என்றபடி], பகை-விரோதத் தை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதொழியக்கடவன்.

- 872. Though you may incur the hatred of warriors whose ploughs are bows, incur not that of ministers whose ploughs are words.
 - டை. ஏ முற் றவரினு மேழை தமியனுய்ப் பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(பரி-கை.) எ-து,—தான் தனியனுப்வைத்துப் பலரோடு பகைகொன் வான் பித்துற்*ரு*ரினும் அறிவிஸன், எ-று.

தணிமை-சுற்றம் நட்புப் படைமுதலிய வின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயி னும் ஏமுற்றவர் அதனுற் றீங்கெய்தாமைபின், தீங்கெய்து தலுமுடைய இவனே அவரினும் ஏழையென்ருர். தீங்காவது தணேயுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அஃ.கின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண் ணும் ஒருங்கு பொருதற்கண்ணும் அழிக்கேவிடுதல். இவை மூன்று பாட்டா னும் பகைகோடற் குற்றம் டொதுவினுஞ் சிறப்பினுள் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப-னா.)—தமியன் ஆய் - (தான்) தனியனு பிருந்து கொண்டு, பல்லார் - பலரோடும், பகைகொள்பவன் - மாறுபடு பவன், ஏமுற்றவரினும் - பித்தங்கொண்டவரினும், ஏழை - அறி விலன்.

873. He who, being alone, incurs the hatred of many is more infatuated than even madmen,

- ச. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன் றகைமைக்கட் டங்கிற் அலகு.
- (பரி-கொ.) எ-து,—வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்துத் தனக்கு கட்பாகச் செய்துகொண் டொழுகும் இயல்பினேயுடைய அரசனது பெருமை யுள்ளே அடங்கிற்று இவ்வுலகு, எ-று.

வேண்டிய வழியென்பத ஆக்கத்தான் வர்த்து. வேறுபடுத்தல்-பகைகியை மையி னீக்குதல் ஒழுகல்—கீதிவழியொழுகல். பெருமை—பொருள் படைஎன இருவகை தத்தாய ஆற்றல். அதன் வழித்தாதற்கு எஞ்ஞான்றக் திரிபின்மையின், அத் துணிவுபற்றித் தங்கிற் ஹென்றுர்.

- (தெ-ப-னா.)—பகை பகையை, நட்பு ஆ கொண்டு ஒழு கும் - (வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித் தனக்கு) நட்பாகச் செ ய்துகொண்டு நடக்கும், பண்பு உடையாளன்-இயல்பையுடைய அரசனது, தகைமைக்கண் - பெருமையுள்ளே, உலகு - உலகம், தங்கிற்று - சுவாதீனமாயிருக்கின்றது.
- 874. The world abides in the greatness of that good natured man who behaves so as to turn hatred into friendship.
 - **டு. த**ன்றுணே யின்முற் பகையி**ரண்**டாற் மு**ெஞருவ** னின்றுணேயாக் கொள்கவற்றி கெஞன்று.

(படு-கை.) எ-து,—தனக்குதவுக் தணேயோவெனின் இல்லே; கலிவுசெய் யும் பகையோவெனின் இரண்டு; அங்ஙனமாய் கின்றவழி ஒருவஞ்கிய தான் அப்பகையிரண்டனுட் பொருக்கியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய தணே யாகச் செய்துகொள்க, எ-று.

பொருந்தியது-ஏணேயதணே வேறற்கு ஏற்றது. அட்பொழுது-அவ்வெல்லும் பொழுது. திரிபின்றுகச் செய்துகொள்கவென்பார், இன்றுண்யா வென்றுர். ஆல்கள் அசை. இவை பிரண்டுபாட்டானும் நட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.) — தன் துணே - தனக்கு உதவுக் துணேயோவெ னில், இன்று - இல்லே; பகை இரண்டு - (கலிவுசெய்யும்) பகை யோவெனில் இரண்டு (இப்படியிருக்கையில்), தான் ஒருவன் -ஒருவனுகியதான், அவற்றின் - அப்பகை யிரண்டனுள், ஒன்று-(பொருக்தியதாகிய) ஒன்றை, இன் துணேயா - (அக்காலத்து க்கு) இனியதுணேயாக, கொள்க - (செய்து) கொள்வக்கடவன்.

875. He who is alone and helpless while his foes are two should secure one of them as an agreeable help (to himself).

சு. தேறினுக் தேறு விடிது மழிவின்கட் டேறுன் பகாஅன் விடல்.

(பா-கோ.) எ-து,—பகைவனே முன் தெளிக்தாகுமினுக் தெளிக்திலைவி தும் தனக்குப் புறத்த ஒருவினேயாற் ருழ்வு வக்துழிக் கூடாது நீக்காது இடை பேவிட்டு வைக்க, எ-து. முன் தெளிக்தா குபினும் அப்பொழுது கூடாதொழிகவென்றது, உள்ளாய் நின்று கெடுத்தல் கோக்கி. தெளிக்கிலகுபினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிக வென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துணேயாதல் கோக்கி. இதனுன் கொதும லாக்கற் பாலது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—(பகைவன்) தேறினும் - (முன்) தெளிக்தா குயினும், தேறுவிடினும் - தெளிக்திலனுபினும், அழிவின்கண் -(தனக்குப் புறத்தொரு தொழிலால்) தாழ்வு வக்தவிடத்து, தே ருன் - கூடானுகியும், பகான் - கீங்கானுகியும், விடல் - (கடுவே) விட்டுவைக்கக்கடவன்.

876. Though (one's fee is) aware or not of one's misfortune, one should act so as neither to join or separate (from him).

எ. நோவற்க கொக்த தறியார்க்கு மேவற்க மென்மை பகைவ சக**்து**.

(படு-ரை.) எ-து,—கொர்த்தணத் தாமாக வறிபாத நட்டார்க்குத் தன் னேவு சொல்லற்க; வலியின்மை பார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு அவ்வலியின் மையை மேலிட்டுக் கொள்ளற்க, எ-று.

கோவென்னும் முதனிலேத்தொழிற்பெயர் சுண்டு அதுசொல்லு தற்க கூடி ற்று. பகைவர்கட் ட.விர்வது கூறுவார், நட்டார்கட் டவிர்வதும் உடன் கூடி ஞர். இதஞல் அவ் விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது.

(தெ _ ப - ரை.) — கொக்தது - கொக்தத2ோ, அறியார்க்கு -(தாமாக) அறியாத நட்புனர்க்கு, கோவற்க - (தன்) நோவுசொ ல்லா திருக்கக்கடவன்; மென்மை – வனியில்லாமையை, பகைவர் அகத்து - (அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து, மேவற்க -மேவிட்டுக் கொள்ளா திருக்கக்கடவன்.

877. Relate not your suffering even to friends who are ignorant of it, nor refer to your weakness in the presence of your foes.

அ. **வ**கையறிக்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(படு-கை.) எ-து,—தான் விளேசெய்யும் வகையை அறிந்து அது முடித் தற்கேற்பத் தன்னேப் பெருக்கி மறவிபுகாமற் றன்னேக் காக்கவே, தன்பகைவர் மாட் டுளதாய களிட்புக் கெடும், எ-று.

வகை - வலியஞய்த் தானெதிரே பொருமாறும், மெலியஞயவளவிற் போர்விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல் - பொருள் படைகளாற் பெரு கச்செய்தல். களிப்பு - இவற்*ரு*ன் வேறுமென் றெல்எணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ் விறுகுதலறித்து தாமே அடங்குவ பென்பதாம். இதனுற் கீனதற்பால தன்கட் செய்வன கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—வகை அறிக்து - (தான் தொழில்செய்யும்) வகையை அறிக்து, தன் செய்து - (அது முடித்தற்கு ஏற்ப) தன் னேப்பெருக்கி, தன் காப்ப - (மறதி அடையாமல்) தன்னேக் காக் கவே, பகைவர்கண் - (தன்) பகைவரிடத்து, பட்ட-உண்டாகிய, செருக்கு - களிப்பு, மாயும் - கெடும்.

878. The joy of one's foes will be destroyed if one guards oneself by knowing the way (of acting) and securing assistance.

கூ. இ**ளே**தாக முண்மரங் கொல்க களேயுகர் கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(படு-கை) எ-து,—களேயவேன் சிவதாய மூண் மாத்தை இனே தாய கிலே மைக்கட் களேக; அன்றியே முதிர்க்கு கிலேமைக்கட் களேயலுறிற் களேவார் கை மினே அது தான் களேயும், எ-று

களேயப்படுவதாய தம்பகையை அது மெலிதாய காலத்தே களேக, அன்றி யே வலிதாயகாலத்துக் களேயலுறிற் றம்மை அது தான்களேயு மென்பது தோ ன்றஙின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதல்• இதனுற் களேயும் பருவங் கூறப் பட்டது•

(தெ - ப - ரை.) — முள் மரம் – (களேயவேண்டுவதாகிய) முள்ளுமரத்தை, இளேதாக - இனேதாகிய நிஃயிலே, கொல்க -களேயக்கடவர்; (அல்லாமல்), காழ்த்த இடத்து - முதிர்ந்த நிஃயில், (களேயத் தொடங்கினுல்), களேயுகர் - களேபவரது, கை - கையை, கொல்லும் - (அது தானே) களேயும்.

879. A thorny tree should be felled while young, (for) when it is grown it will destroy the hand of the feller.

கo. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,— தம்மொடு பகைப்பாரது தருக்கிகோக் செடுக்கலா பிரு க்க இகழ்ச்சியான் அது செய்யாத வரசர் பின் உயிர்க்குமாத்திரத்திற்கும் உள ரல்லர் ஒருதலேயாக, எ-று.

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் கணேதல் ஒருதவேயாகலின், இறந்தாரேயாவ ரென்பதாம். அவருபிர்த்த துணேயானே தாமிறப்ட**ொனிலு** மமையும். இதனுற் கணேயாவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—செயிர்ப்பவர் - (தம்மோடு) பகைப்பவ ரது, செம்மல் - தருக்கை, (கெடுக்கலாயிருக்க), சிதைக்கலா தார் - (இகழ்ச்சியால்) கெடுக்காதவரசர், உயிர்ப்ப - (பின்) மூச் சுவிடுமாத்திரத்திற்கும், மன்ற - நிச்சயமாக, உளர் அல்லர் -இருக்கின்றவரல்லர்.

880. Those who do not destroy the pride of those who hate (them) will certainly not exist even to breathe.

அகு - ம். அதி. உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடனுக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுர்தூணையும் உள்ளாய் கிற்கும் பகை இதுவும், கூணயப்படுவதன் பாலதாகலின், பகைத் திறக் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நிழெனீரு பின்றைதே வின்று தொழ்கீரு மின்னை மின்றை செடின்.

(படி-கை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு அனுபவிக்க வேண்டுவனவாய கிழலும் கீரும் மூன் இனியவேனும் பின் கோய் செய்வன இன்ளுவாம்; அதுபோலத் தழுவ வேண்டுவனவாய தம ரியல்புகளும் முன் இனியவேனும் பின் இன்கு செய்வன இன்குவாம், எ-று.

கோய் - பெருவ்சால், பெருவயிறு முதலாயின. தம ொன்றதளுல் உட் பகையாதற் குரியராய் ஞாதிய ொன்ப தறிக. இன்னு செயல் - முன்வெளி ப்படாமையின்று தூணேபெற்றவழிக் கெடுத்தல்,

(தெ-ப-ரை.)—(ஒருவனுக்கு) கிழல் கீரும் - (அனுபவிக்கப் படுவனவாகிய) கிழலும் கீரும், இன்தை - (முன் இன்பஞ்செய் வனவாயினும் பின்) கோய்செய்யுமவை, இன்ன - இனியனவல்ல வாம்; (அதுபோல), தமர் கீரும்-(தழுவவேண்டுவனவாகிய) தம் மவரியல்புகளும், இன்ன செயின் - (முன் இன்பஞ் செய்வனவா மினும் பின்) துன்பஞ் செய்யுமவை, இன்வைரம்-இனியனவல்ல வாம்.

881. Shade and water are not pleasant, (if) they cause disease; so are the qualities of (one's) relations not agreeable, (if) they cause pain.

உ. **வா**ள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(பரி-கை.) எ-து,—வாள்போல எறிது மென்று வெளிப்பட்டு கிற்கும் பகைவரை அஞ்சாதொழிக; அங்ஙனம் கில்லாது கேள்போல மறைக்து கிற்கும் பகைவர் கட்பிணே அஞ்சுக, எ-று.

முன்னே யறிக்து காக்கப்படு தலான் அஞ்சற்கவென்றும், அங்ஙனம் அறிய வும் காக்கவும் படாமையிற் கெடுதல் ஒருதலே யென்பதுபற்றி அஞ்சுக வென் றங் கூறிஞர். பின்செய்யும் பகையினுற் கொடிதாகலானும், காக்குங்காலம் அதுவாகலானும் அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர்பாயிற்று. இவை விரண்டுபாட்டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—வாள்போல் - வாள்போலே (வெட்டுவோ மென்று வெளிப்பட்டுகிற்கும்), பகைவரை - பகையாளிகளே, அஞ்சற்க - அஞ்சாதிருக்கக்கடவர்; (அப்படிகில்லாமல்), கேள் போல் - உறவினர்போலே (மறைந்துகிற்கும்), பகைவர் - பகை வாது, தொடர்பு - நட்பை, அஞ்சுக - பயப்படக்கடவன்.

- 882. Fear not foes (who say they would cut) like a sword; (but) fear the friendship of foes (who seemingly act) like relations.
 - **க. உ**ட்பகை யஞ்சி*த்த*ற் காக்க வு**லேவி**டத்*து* மட்பகையின் மாண*த்* தெ*று*ம்.
- (பரி ணா.) எ-து,—உட்பகையாயினை யஞ்சித் தன்ணேக் காத்துக்கொ ண்டொழுகுக; அங்கன மொழுகாதவழித் தனக்கோர் தளர்ச்சி வக்தவிடத்துக் குயவன் மட்கலத்தை யறுக்குவ் கருவிபோல அவர் தப்பாமற் கெடுப்பர், எ-று.

காத்தல்-அவரணேயாமலும் அவர்க்கு உடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண் ணேப் பகுக்குங் கருவி மட்பகையெனப்பட்டது. பகைமை தோன்முமல் உள் ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின், கெழேதல் தப்பாதென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—உட்பகை உட்பகையாயினேனா, அஞ்சி-பயந்து, தன் காக்க - தன்னேக்காத்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவர்; (அப்படிநடவாதபோது), உஃவிடத்து - (தனக்கு ஓர்) தளர்ச்சி வந்தவிடத்து, மண் பகையின் - (குயவன்) மட்கலத்தை அறக் கும் ஆயுதம்போல, மாண - தப்பாமல், தெறும் - (அவர்) கெடு ப்பர்.
- 883. Fear internal enmity and guard yourself; (if not) it will destroy (you) in an evil hour, as surely as the tool which cuts the potter's clay.
 - ச. மனமாணு வுட்பகை தோன்றி னினமாணு வேதம் பலவுக் தரும்.

(பரி-ரை) எ-து,—பறக் திருக்கியதுபோன்று அகக்கிருக்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின், அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமைக் கேது வாகிய குற்றம் பலவற்றையுள் கொடுக்கும், எ-று.

அவை சுற்றத்தாளை உள்ளாய் கின்று வேறுபடுத்தலும், அதஞல் அவர் வேறுபட்டவழித் தான் தேறுடையும், பின் அவற்றுன் விளேவனவு மாம்.

- (தெ-ப-னா.)—மனம் மாண (புறந்திருந்தியது போன்றி) அகந் திருந்தாத, உட்பகை – உட்பகையானது, தோன்றின் -(அரசனுக்கு) உண்டாமாயின், (அது) இனம் மாண – சுற்றம் வசப்படாமைக்கு ஏதுவாகிய, ஏதம் பலவும் – பலகுற்றங்களே யும், தரும் - (அவனுக்கு) உண்டாக்கும்.
- 884. The secrect enmity of a person whose mind is unreformed will lead to many evils causing disaffection among (one's) relations.
 - டு. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா னேதம் பலவுக் தரும்.
- (பி ரை.) எ-து,—புறத்த உறவுமுறைத் தன்மையோடு கூடிய உட் பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின், அஃத அவனுக்கு இறத்தன் முறையோடு கூடிய குற்றம் பலவற்றையு**ங் கொ**டுக்கும், எ-று.

அவை புறப்பகைத் தூணையாய் சின்றே அது தோன்றுமற் கோறன் முத விய வஞ்சூன செய்தலும், அமைச்சர் முதலிய உறுப்புகினத் தேய்த்தலும் முத லாயின

- (தெ ப னா.)—உறல்முறையான் (புறத்தில்) உறவு முறைத் தன்மையோடு கூடிய, உட்பகை - உட்பகையானது, தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாயின், (அத) இறல் முறை யான் - இறத்தன்முறைமையோடுகூடிய, ஏதம்பலவும் - குற்றம் பலவற்றையும், தரும் - (அவனுக்கு) கொடுக்கும்.
- 885. If there appears internal hatred in a (king's) family, it will lead to many a fatal crime.
 - சு. ஒன்*ரு*மை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும் பொன்*ரு*டை யொன்ற லரிது.
- (பரி ரை.) எ-து,—பகைமை தனக்குள்ளாயிஞர் மாட்டே பிறக்குமா பின், அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்ற மரிது, எ-று.

பொருள் படை முதலிய உறப்புகளாற் பெரியஞய காலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்று மென்முர். இவை கான்கு பாட்டானும் அதனும் றனக்கு வருக் தீங்கு கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—ஒன்முமை பகைமை, ஒன்றியார்கண் -(தனக்கு) உள்ளாயிஞரிடத்து, படின் - உண்டாகு மாயின், பொன்முமை - இறவாமை, ஒன்றல் - (அரசனுக்கு) கூடுதல், எஞ்ஞான்றும் - எக்காளும், அரிது - அரிது.
- 886. If hatred arises among (one's) own people, it will be hardly possible (for one) to escape death.
 - எ. செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே யுட்பகை யுற்ற குடி.
- (பரி-கை.) எ-து,—செப்பினது புணர்ச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடிஞராயிலும், உட்பகை உண்டாய குடியிலுள்ளார் அகத்துத் தம்முட் கூடார், எ-று.

செப்பினது புணர்ச்சி - செப்பு மூடியோடு புணர்க்க புணர்ச்சி உட்பகை யான் மனம் வேறபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவீற்றுவரென்ப தாம். குடிகூடா தென்பதனே காடு வக்த தென்பதபோலக் கொள்க உட்பகை தானுற்றகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உடையதென்றும் உடையதை

(தெ-ப-ரை.)—செப்பின் - செப்பினது, புணர்ச்சி போல்– (மூடிகளின்) சேர்க்கைபோல, கூடினும் - (புறத்தே வேற்றுமை தெரியாமற்) கூடிஞாாயினும், உட்பகை - உட்பகையானது, உற்ற - உண்டாகிய, குடி - குடியிலுள்ளார், கூடாதே - (அகத் தே தம்முள்) கூடார்.

887. Never indeed will a family subject to internal hatred unite (really) though it may present an apparent union like that of a casket and its lid.

அ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு துட்பகை யுற்ற குடி.

(பரி-கை) எ-து,—முன் வளர்ச்து வச்த தாயினும் உட்பகையுண்டாயகும் அரத்தாற் பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனுற்பொரப்பட்டு வலிதேயும்,எ-ஹு

பொருதென்னுஞ் செயப்பாட்டுவிணேயெச்சம் தேயுமென்னும் விண்கொ ண்டது. அஃது, உரத்தின் ரெழிலாபினுங் குடிமே லேற்று தலின், விண்முதல் விண்யாயிற்று. காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருக்தி மெல்லமெல்லப் பிரி வித்தலான், வலி தேய்க்துவிடு மென்பதாம். இவை பிரண்டுபாட்டானும் அவன் குடிக்கு வருக் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—(முன்வளர்க்து வக்ததாயினும்) உட்பகை உற்ற குடி - உட்பகையுள்ள குடியானது, அரம் பொருத-அரத் திஞலே தேய்க்கப்பட்ட, பொன் போல - இரும்புபோல, பொ ருது - (அதஞலே) தேய்க்கப்பட்டு, உரம் - வனிமை, தேயும் -குறையும்.

888. A family subject to internal hatred will wear out and lose its strength like iron that has been filed away.

கூ. **எ**ட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(ப-கை.) எ-து,—அரசனது உட்பகை அவன் பெருமையை கோக்க என் னின்பினவை யொத்த சிறுமையுடைத்தே யாயினும் பெருமையெல்லாம் அழிய வருக்கேடு அதனகத்த தாம், எ-று.

எத்திக்கயும் பெரிதாயகேடு தனக் கெல்லேவருக் தக்கையும் எத்திகையுஞ் சிறிதாய உட்பகையுள்ளே யடங்கியிருக்கு வக்தால் வெளிப்பட்டுகிற்கு மெண் பதாம். இதனுல் அது கிறிதென்று இகழப்படா தென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உட்பகை - (அரசனது) உட்பகை, (அவ ன்பெருமையைகோக்க) எள் பகவு அன்ன - எள்ளின் பிளவை யொத்த, சிறுமைத்தே ஆயினும் - சிறுமையுடையதேயாயினும், கேடு - (அப்பெருமையெல்லாம் அழியவரும்) கேடு, உள்ளது ஆம் - (அதன்) அகத்ததாம்.

889. Although internal hatred be as small as the fragment of the sesamum (seed), still does destruction dwell in it.

கo. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட் பாம்போ டெனுறைக் தற்*ற*ு. (பரி-டை) எ-து,—மனப்பொருத்த மில்லாதாரோகேட ஒருவன் உர மும் வாழ்க்கை ஒரு குடிலுள்ளே பாம்போகெட உறைக்தாற்போலும், எ-ற.

குடங்கமென்னும் வடசொல் திரிக்து கின்றது. இடச்சிறுமையானும் பயி ற்சியானும் பாம்பாற் கோட்படல் ஒரு தலேயாம்; ஆகவே, அவ்வுவமையால் அவ னுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒரு தலேயென்பது பெற்கும். இதனும் கண்ணேடா தவரைக் கடிக்வென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உடம்பாடு இலாதவர் - மனப்பொருத்த மில்லாதவரோடு, வாழ்க்கை - (ஒருவன்) கூடிவாழும் வாழ்வு, குடங்கருள் - ஒரு குடிசையினுள்ளே, பாம்போடு-பாம்புடனே, உடன் உறைக்தற்று - கூடிவாழ்க்தாற் போலும்.

890. Living with those who do not agree (with one) is like dwelling with a cobra (in the same) hut.

கூ0-ம். அதி. பெரியாளைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியராய்ஞுரை அவமதித்து ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழித லென்பதனுற் பெரியாளென்பது ஆற்றலாற் பெரியராய வேக்தர்மேலும் தவத் தாற் பெரியராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சிகின்ற தாகலின், இது வெகுளியான் வருவனவற்ற திறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

க. ஆற்றுவா **ரா**ற்ற விகழாமை போற்றுவார் போற்ற**வ** எெல்லாக் த**ீல**்

(படு-ரை.) எ-து,—எடுத்தக்கொண்டன யாவும் முடிக்க வல்லாருடைய ஆற்றல்களே அவமதியாமை, தங்கட் டீங்குவராமற் காப்பார் செய்யுக் காவல்க ளெல்லாவற்றினும் மிக்கது, எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்கியென்னும் மூன்றன்மேலும் கிற்றலிற் சாகியொருமை. இகழ்ந்தவழிக் கள்ய வல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றுவாரென்றும், அரண், படை, பொருள், கட்பு முதலிய பிற காவல்கள் அவரா னழியுமாகலின் அவ்விகழாமையைத் தலேயாய காவலென்றுக் கூறிஞர். பொதுவகையால் அவ் விருதிறத்தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனுற் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - னா.)—ஆற்றுவார் - (எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வை யாவும் முடிக்க) வல்லாருடைய, ஆற்றல் - வல்லமைகளே, இகழாமை - அவமதியாமை, போற்றுவார் - (தம்மிடத்துத் நீங் குவாராமல்) காப்பவருடைய, போற்றலுள் எல்லாம் - காவல்க ளுக்குளெல்லாம், தலே - மிக்கது.

891. Not to disregard the power of those who can carry out (their wishes) is more important than all the watchfulness of those who guard (themselves against evil).

உ. பெரியாளைப் பேணு தொழுகிற் பெரியா**ரா**ற் போ விடும்பை தரும்.

(பரி-கை.) எ - து,—ஆற்றல்களாற் பெரியராயிஞரை வேர்தர் நன்கு மதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின், அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியரால் அவர் க்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களேக் கொடிக்கும், எ-று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையரு த வரும் மூவகைத் துன் பங்களு மாம். அவை பெல்லாக் தாமே செய்துகொள்கின்றன டென்பது தோ ன்ற, ஒழுக்கத்தை வினேமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங் கூறிஞர். பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனும் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

- (தெ-ப-னா.)—(வேந்தர்) பெரியானா (வலிமைகளாலே) பெரியராயினை, பேணுது - நன்குமதியாமல் (அவமதித்து), ஒழுகின் - நடப்பாராயின், (அந்நடக்கையானது), பெரியாரால்-அப்பெரியரால், பேரா இடும்பை - (ஏந்நாளும்) நீங்காத துன் பங்களே, தரும் - (அவருக்கு) கொடுக்கும்.
- 892. To behave without respect for the great (rulers) will make them do (us) irremediable evils.
 - டை. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி றைற்று பவர்க ணிழுக்கு.
- (பரி கை.) எ-து,—வேற்றவேக்தரைக் கோறல்வேண்டியவழி அதனே அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேக்தர்மாட்டுப் பிழையிண, தான் கெடுதல்வே ண்டினையின், ஒருவன் கீகிதாலேக் கடக்து செய்க, எ-து.

அப்பெரியாரைக் ''காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராத — வேலி னடுதானே விழுமியோர் தொலேய — வேண்டிடத் தடேம் வெல்போர் வேக்தர்'' என்ரு ' பிறரும். கீதிதால் செயலாகாதென்று கூறலின், கேளாதென்றுர்.

- (தெ-ப-னா.)—அடல் வேண்டின் (வேற்ற வேங்தனா) கொல்லுதல் வேண்டியவிடத்து, ஆற்றபடவர்கண் - (அதனே அப் பொழுதே) செய்யவல்ல வேங்தரிடத்து, 'இழுக்கு - பிழையை, கெடல் வேண்டின் - (தான்) கெடுதல் வேண்டினுளுயின், கேளா து - (கீதுதாலிலே சொல்லப்பட்டதை) கேளாமல், செய்க -(ஒருவன்) செய்யக்கடவன்.
- 893. If a person desires ruin, let him not listen to the righteous dictates of law, but commit crimes against those who are able to slay (other sovereigns).
 - சு. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்**ரு லா**ற்றுவார்க் காற்*ரு* தா ரின்னு செயல்.

(பரி - கை.) எ-து,—மூவகையாற்றலு முடையார்க்கு அவையில்லா தார் தாம் முற்பட்டு இன்னுதவற்றைச் செய்தல் தானேயும் வரற்பாலனுப கூற்று வணே அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தா லொக்கும், எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக் குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முதலிய கோடற்குரியாரை அதற்குமுன்னே விரைக்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பின து உண்மையும் அண்மையுக் கூறியவாறு. இவை யிரண்டு பாட்டா னும் வேக்தரைப் பிழைத்தலின் குற்றக் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—ஆற்றுவார்க்கு (மூவகை)யாற்றலுமுடைய வர்க்கு, ஆற்றுதார் – அவ்வாற்றலில்லாதவர், இன்ன – இன்னைத வைகளே, செயல் - (முற்பட்டு) செய்தல், கூற்றத்தை • (தா னேயும் வருர் தன்மையனுகிய) யமனே, கையால் – (அதற்கு முன் னே) கைகாட்டி, விளித்தற்ற – அழைத்தாலொக்கும்.
- 894. The weak doing evil to the strong is like beckoning Yama to come (and destroy them).
 - **டு. யா**ண்டுச்சென் நியாண்டு முளராகார் வெக்துப்பின் வேக்து செறப்பட் டவர்.

(பரி-கை) எ-து,—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியின்யுடைய வேக்குனுற் செறப்பட்ட அரசர் அவினத் தப்பி எக்கேபோ யுனராவர்; ஓரிடத்தம் உன சாகார், எ-து.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்கிலயான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந் தாகலால் தந்கிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லே, உளராயின் இவர் இனி யாகாளென்பது நோக்கி அவஞேடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தா மே வந்தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டுங் கொல்வர், அன் ஹெனின் உடனேயழியரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டு முனராகா ரென்றுர். இதஞல் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண் சேர்க்தும் உய்யாளென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—வெம் துப்பின் வெவ்விதாகிய வலிமையையுடைய, வேக்து வேக்தனைல், செறப்பட்டவர் கோபிக்கப்பட்ட அரசர், யாண்டுச் சென்று (அவினத்தப்பி) எவ்கேபோய், (உளராவார்,) யாண்டும் எவ்விடத்தும், உளர் ஆகார் பிழைத்திரார்.
- 895. Those who have incurred the wrath of a cruel and mighty potentate will not prosper wherever they may go.
 - கு. **ஏ**ரியாற் கடப்படி**ஹ** முய்<mark>வுண்டா மு</mark>ய்யார் பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(பரி-கை.) எ-து,—காட்டிடைச் சென்றுஞெருவன் ஆண்டைத் தீயாற் சுடப்பட்டாஞமினும் ஒருவாற்றுன் உயிருப்தல் கூடும்; தவத்தாற் பெரியா கைப்பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றுனும் உயிருப்பார், எ-று. தீ மூன் உடம்பினேக் கதுவை அதுவழியாக உயிர்மேற் சேறலின் இடையே உய்யவும் கூடும், அருக்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய் அத ந்குள்ளே யாவர்க்குங் காத்த லரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்சேது வாய பிழை செய்யற்க வென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—(காட்டிடைச்சென்ரு கெருவன்) எரியால்-(அவ்விடத்து) தீயால், சுடப்படினும் - சுடப்பட்டாலும், உய் வு - (ஒருவழியால்) உயிர்பிழைத்தல், உண்டாம் - சூடும்; பெரி யார் - (தவத்தால்) பெரியார்க்கு, பிழைத்து ஒழுகுவார் - பிழை செய்து கடப்பவர், உய்யார் - (எவ்வழியாலும்) உயிர்பிழையார்.
- 896. Though burnt by a fire (from a forest), one may perhaps live; (but) never will he live who has shown disrespect to the great (devotees).
 - **எ. வ**கைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னுர் தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.
- (பர் ரை.) எ-து,—சாப வருள்கட் கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப் பட்ட அருந்தவர் அரசணே வெகுன்வராயின் உறப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சி யும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்பட்டுவிடும், எ-று.
- உறப்பு அமைச்சு, நாமி, அரண், படை யெனவிவை. செறினென்பது அவர் செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். அரசர் தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருக்கவர்மாட்டுப் பிழை செய்வராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தியான் ஒருகணத்துள்ளே வெக்குவிடுமென்பதாம்.
- (தெ ப ரை)—தகை (சாபானுக்கிரகங்களுக்கு ஏதுவா கிய) பெருமையால், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, தக்கார்-அ ருக்தவர், செறின் - (அரசீன) கோபிப்பாராயின், வகை - அவ் கங்களால், மாண்ட-அழகுபெற்ற, வாழ்க்கையும் - (அவன்) அர சாட்சியும், வான் பொருளும் - (சம்பாதித்து வைத்த) பெரும் பொருளும், என்னம் - எப்படியாய்விடும்.
- 897. If a king incurs the wrath of the righteous great, what will become of his government with its splendid auxiliaries and (all) its untold wealth?
 - அ. குன்றன்னர் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு கின்றன்னர் மாய்வர் கிலத்து.
- (பரி-கை) எ-து,—குன்றத்தையொக்கும் அருந்தவர் கட கினேப்பாரா பின், அப்பொழுதே இந்கிலத்து கிலேபெற்றுற்போலுஞ் செல்வர் தங்குடியொ மிம் மாய்வர், எ-று

. வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங் களுடைமையின், குன்றன்கு சென்றுர்: "மல்லன் மணியனேய மாதவர்" என் ருர் பிறரும். **கிஃபெற்**ருற் போ**றலாவது இ**றப்பப் பெரியராகவின் இவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் அழிவில்ஃபென்ற கண்டாராற் கருதப்படுதல்.

- (தெ ப ரை.)—குன்ற அன்னர் மஃயையொக்கும் அரு ந்தவர், குன்ற - கெட, மதிப்பின் - நிஃப்பாராயின், நிலத்து -இக்கீலத்து, நின்று அன்னர் - நிஃபெற்ருற்போலுள்ள செல்வர், குடியொடு - (தம்) குடியோடு, மாய்வர் - (அப்பொழுதே) கெ மவர்.
- 898. If (the) hill-like (devotees) resolve on destruction, those who seemed to be everlasting will be destroyed root and branch from the earth.
 - கூ. ஏந்திய கொள்கையார் சிறி னிடைமுரிந்து வேந்தனும் வேந்து கெடும்.
- (பரி ரை.) எ-து,—காத்தற் கருமையான் உயர்க்த விரதங்களே உடை யார் வெகுள்வராயின், அவராற்றலான் இந்திரதும் இடையே தன்பதம் இழ க்க கெடும், எ-று.
- ் வேக்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்'' என்றுர் பிறரும். ககுடனென்பான் இக்தொன் பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்பு மிகுதியான் அகத்தியன் வெகுள்வ தோர் பிழைசெய அதனுற் சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழக்கா கென்பதனே யுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறிஞர். இவை கான்கு பாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.
- (தெ ப ரை.)—ஏக்தியகொள்கையார் (காத்தற்கருமை யால்) உயர்ந்த விரதங்களே யுடையார், சிறின் - (அவர்வலிமை யால்) கோபித்தால், வேக்தனும் - இக்திரனும், இடைவேக்த முரிக்து - கடுவே தன்பதம் இழக்து, கெடும் – கெடுவான்.
- 899. If those of exalted vows burst in a rage, even (Indra) the King will suffer a sudden loss and be entirely ruined.
 - கo. இறக்கமைக்க சார்புடையா ராயினு முய்யார் சிறக்கமைக்க சீரார் செறின்.
- (பரி கை.) எ-து,—கழியமிக்க தவத்தினேயுடையார் வெகுள்வராயின், அவரான் வெகுளப்பட்டார் கழியப் பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டார், எ-று.
- சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவிவை அவையெல்லாம் வெகு ண்டவரது ஆற்றனாற் றிரிபுரம்போல அழிந்துவிற மாகலின், உய்யாரென்றுர். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனுல் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது.
- (தெ ப ரை.)—சிறக்து அமைக்த மிகவும் அதிகமான, சீரார் - தவத்தையுடையவர், செறின் - கோபிப்பாராயின், (அக்

கோபிக்கப்பட்டவர்), இறக்து அமைக்த - மிகவும் பெரிய, சார்பு உடையாராயினும் - துணேயாய அங்கங்களே யுடைவராயினும், உய்யார் - (அதுபற்றி) உய்யமாட்டார்.

900. Though in possession of numerous auxiliaries, they will perish who are exposed to the wrath of the noble whose penance is boundless.

கூக - ம். அதி. பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான் வருவன கேரே பகையல்ல வாயினம் ஆக்கஞ்சிதைத் தல் அழிவு தலேத்தருத லென்னுக் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகைப் பாற் படுவனவாம்; ஆகலான் அவற்றைப் பகைப் பகுதிய திறதிக்கட் கூறவான் ரெடங்கி, முதற்கட் பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றுர். அஃதாவது தன்வழி பொழுகற் பாலனாய இல்லான்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

க. **ம**ணேவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் விணேவிழைவார் வேண்டாப் பொருளு மது.

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்பங் காரணமாகத் தம் மணயான விழைக்து அவ டன்மையராய் ஒழுகுவார் தமக்கு இன்றுணேயாய அறத்தினே யெய்தார்; இனிப் பொருள் செய்தலே முயல்வார் அதற் கிடையீடென்று இகழும் பொருளும் அவ் வின்பம், எ-று.

மஃனயும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் - அவடன்மைய ராதற்கு ஏதுவாய வின்பம். அஃத அவளாற் பயஞய வறத்தினும் அவ்வறத் திற்குக் தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ் செல்லவிடாமையின், விடற்பாற் ஹென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—மனே விழைவார் - (இன்பங் காசணமாக) தம்மனேயாளே விரும்பி (அவள்வழி) நடப்பவர், மாண் பயன் -(தமக்கு) இனியதுணேயாகிய (அறத்தை), எய்தார் - அடையார்; வினே விழைவார் - பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர், வே ண்டாப் பொருளும் - (அதற்கு விரோதமென்ற)இகழும்பொரு ளும், அது - அவ்வின்பம்.

901. Those who lust after their wives will not attain the excellence of virtue; and it is just this that is not desired by those who are bent on acquiring wealth.

உ. பேணுது பெண்விழைவா ஞக்கம் பெரியதோர் நாணுக நாணுத் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,— தன் ஆண்மையை விட்டு மணேயாளது டெண்மையை விழைவான் எய்திகின்ற செல்வம் இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க் கெல்லாம் பெ ரியதோர் காணுண்டாகத் தனக்கும் காணுதலேக்கொடுக்கும், எ-று.

எய்திகின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்ற விலனுகவின் அச்செல்வத்தால் ஈதலுக் துய்த்தலும் முதலிய பயன்கொள்வாள் அவளாகலின், அவ்வாண் மைச்செய்கை அவள்கண்ண தாயிற்றென்று ஆண்பாலார் யாவரும் காண அத ஞற் றன் ஆண்மையின்மை அறிக்த பின் தானும் காணுமென்பது கோக்கிப் பெரியதோர்காளுக காணுத்தரு மென்முர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் மனே விழைதற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப னா.)—பேணுது (தன்ணைக்கையை) விரும்பா மல், பெண்விழைவான் - (மீனயவளது) பெண்மையை விரும்பு வோனது, ஆக்கம் - செல்வம், (இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க் கெல்லாம்), பெரியது ஓர் நாண் - மிக்கதொரு வெட்கம், ஆக -உண்டாக, நாணு - நாணுதலே, தரும் - (தனக்கும்) கொடுக்கும்.
- 902. The wealth of him who, regardless (of his manliness), devotes himself to his wife's feminine nature will cause a great shame (to all men) and to himself.
 - டை. இல்லாள்கட் டாழ்க்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று கல்லாரு ணேணுத் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் இல்லாண்மாட்டுத் தாழ்தற்கு ஏதுவாய அச் சம் அஃதிலராய கல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் காணுதலே அவனுக்கு எக்காலத் துங் கொடுக்கும், எ-று.

அவடான் அஞ்சி ஒழுததல் இயல்பாகலின், அவளே யஞ்சுதல் இயல்பின் மையாயிற்று அங்கன மஞ்சி யொழுகுதலின், அவளே கியமிப்பா ரில்ஃவயாம்; ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் விளையுமென்பது கோக்கி, எஞ்ஞான்றும் காணுத் தருமென்ருர்.

- (தெ ப ரை.)—(ஒருவன்) இல்லாள் கண் இல்லாளி டத்து, தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை - தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய அச் சம், நல்லாருள் - (அவ்வச்சமில்லாத) நல்லாரிடத்து, (செல்லு ங்கால்) நாணு - நாணுதலே, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், தரும்-(அவனுக்கு) கொடுக்கும்.
- 903. The frailty that stoops to a wife will always make (her husband) feel ashamed among the good.
 - ச. முன்யோன் யஞ்சு மறுமையி லாளன் வின்யோண்மை வீ ஜெய்த வின்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் மனேயாளே யஞ்சி ஒழுகுகின்ற மறுமைப்பய வீல் லாதானுக்கு விணேயை ஆளுர்தன்மை உண்டாயவழியும் கல்லோராற் கொண் டாடப்படாது, எ-று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாய்கிலேயான் வக்தது. இல்லறஞ் செய்தற் குரிய என்மை யின்மையின் மறுமையிலாள கென்றும், வினேயை யாளுக்தன்மை தன்றன்மை யில்லாத அவனுன் முடிஅபோகாமையின் வீறெய்த லின்றென்றுங் கூறிஞர்.

(தெ-ப-னா.)—மனேயாளே - (தன்) மனேயாளே, அஞ்சும்-அஞ்சி நடக்கின்ற, மறுமை இலாளன் - மறுமைப்பய னில்லாத வனுக்கு, வினே ஆண்மை – தொழிலே யாளுக்தன்மை, (உண் டாகியவழியும்) வீறு எய்தல் இன்று - (கல்லோராலே) கொண் டாடப்படாது.

- 904. The undertaking of one, who fears his wife and is therefore destitute of (bliss), will never be applauded.
 - டு. இல்லாளே யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று கல்லார்க்கு கல்ல செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் மனேயாள யஞ்சுவான் தான் றேடிய பொருளே யாயினும் அதனுல் கல்லார்க்கு கல்லன செய்தலே எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாசிற் கும், எ-று.

கல்லார் - தேவர், அருக்கவர், சான்ரோர், இரு முதுகுரவர் முதலாயின ரும் கல்விருக்தினரும். கல்லன செய்தல் - அவர்விரும்புவன கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டும் காள்களினு மென்பார் எஞ்ஞான்று மென்றுர். ''இல்லான் யஞ்சி விருக்தின்முகள் கொன்ற கெஞ்சிற், புல்லாளனுக" என்றுர் பிறரும்.

(தெ-ப-ரை.)—இல்லானே அஞ்சுவான் – (தன்) மீனயானே அஞ்சுவோன், (தான் தேடியபொருளே யாயினும்), நல்லார்க்கு– நல்லவர்க்கு, நல்ல செயல் - (அப்பொருளாலே) நல்லவைகள் செய்தற்கு, எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், அஞ்சும்-அஞ்சாஙிற்பன்.

- 905. He that fears his wife will always be afraid of doing good deeds (even) to the good.
 - சு. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே பில்லா எமையார்தோ எஞ்சு பவர்.

(ப**ரி-கை.**) எ-து,— தம் மில்லாளுடைய வேய்போலுக் தோளினே அஞ்ச வார் வீரத்தாற் றுறக்கமெய்திய அமரர்போல இவ்வுலகத்து வாழ்க்தாராயி இம், ஆண்மை யிலர், எ-று.

அமார்போல வாழ்தலாவது பகைத்த வீரர் தோன்கணேயெல்லாம் வேற லான் தன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், வாழினு மென்றுர். அமையார்தோ னெனவே, அஞ்சுதற் காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீரர் தோன்களே வென்றுராயினும் இல்லாடோன்களே அஞ்சுவார் ஆண்மையில பென் பதாம். இவை கான்கு பாட்டானும் அவளே யஞ்சுதற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ – ப-னா.)—இல்லான் - (தம்) மில்லாளுடைய, அமை ஆர் தோள் - வேய்போலுக் தோளுக்கு, அஞ்சுபவர் - அஞ்சி கடப்பவர், இமையாரின் - (வீரத்தாலே சுவர்க்கமடைக்த) தே வர்போல, வாழினும் - (இவ்வுலகத்து) வாழ்க்தாராயினும், பாடு இலர் - ஆண்மை யிலர்.

906. They that fear the bamboo-like shoulders of their wives will be destitute of manliness though they may flourish like the gods.

எ. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி ணுடைப் பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(பரி-கை п.) எ-து,— காணின்றித் தன் னில்லாளது ஏவற்றெழிலேச் செ ய்து திரிகின்றவனது ஆண்டன்மையின் காணினேயுடைய அவள் பெண்டன் மையே மேம்பா மடைத்து, எ-று.

நாணுடைப் பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவனேவல் செய்வா னது நாணின்மை முடித்தற் காதலின், அம்மறுதலேத்தொழில் வருவிக்கப்பட் டது. ஏவல்—ஆகுபெயர், இறுதிக்கட் பெண்ணென்பதாஉம் அது. ஏவல் செய்வித்துக் கோடற்சிறப்புத் தோன்றப் பெண்ணே யெனப் பிரித்தார்.

- (தெ ப னா.)—பெண் இல்லாளது, ஏவல் ஏவற்றெழிலே, செய்து ஒழுகும் (காணமில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது, ஆண்மையின்-ஆண்டன்மையைக்காட்டிலும், காண் உடை-காணத்தையுடைய, பெண்ணே - (அவள்) பெண்தன்மையே, பெருமை - மேம்பாட்டை, உடைத்து - உடையது.
- 907. Even shame-faced womanhood is more to be esteemed than the shameless manhood that performs the behests of a wife.

(பரி-ரை.) எ-து,— தாம் வேண்டியவா றன்றித் தம்மினயாள் வேண்டி யவாறு ஒழுகுவார் தம்மொடு கட்புச்செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட் டார்; அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் தூணையாய அறஞ் செய்யவு மாட்டார், எ-று.

கன்னுதலா எென்பதணே ''அமையார்தோள்'' என்புழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிர்து ஏவலும் பொருள் கொடுத்தலுங் கூடாமையின், இருமைக் கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டா சென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—(தாம் வேண்டியபடியன்றி) நல் நுதலாள் -(தம்) மீனயாள், பெட்டு ஆங்கு - வேண்டியபடி, ஒழுகுபவர் -நடப்பவர், நட்டார் - (தம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது, குறை -குறையை, முடியார் - முடிக்கமாட்டார்; (அதுவல்லாமலும்) நன்று - (மறுமைக்குத் துணேயாகிய) அறத்தையும், ஆற்ருர் -செய்யமாட்டார்.
- 908. Those who yield to the wishes of their wives will neither relieve the wants of (their) friends nor perform virtuous deeds.
 - கூ. அறவினேயு மான்ற பொருளும் பிறவினேயும் பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.
- (பரி-ணா.) எ-து,—அறச் செயலும் அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட் செயலும் அவ்விரண்டின் வேருய இன்பச் செயல்களும் தம்மணேயாள் ஏவல் செய்வார் மாட்டு உளவாகா, எ-று.

புலன்க கோக்தாகலின், பிறவிணயெனப் பன்மை யாயிற்று. அவை கோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னே யொழிக்தார்க்குத் தலேமை அவன் கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக் கூறிஞர். இவை மூன்று பாட்டானும் அவளேவல் செய்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) அறவினேயும் அறச்செயலும், ஆன்ற பொருளும் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாகிய பொருட்செயலும், பிறவினேயும் - அவ்விரண்டின் வேருகிய இன்பச் செயல்களும், பெண் ஏவல் - (தம்) மனேயாளேவலே, செய்வார்கண் – செய்ப வரிடத்து, இல் - உண்டாகா.
- 909. From those who obey the commands of their wives are to be expected neither deeds of virtue, nor those of wealth, nor (even) those of pleasure.
 - கo. எண்சேர்க்த கெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும் பெண்சேர்க்தாம் பேதைமை யில்.
- (பரி-ரை.) எ-து,—கருமச் சூழ்ச்சிக்கட் சென்ற கெஞ்சத்தினயும் அத விஞய செல்வத்தினயும் உடையராய வேக்தர்க்கு மணேயாளேச் சேர்தலான் வினயும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது, எ-று.
- "இடனில் பருவத்தும்" எனவும் "இடனின்றி பிரக்தோர்க்கு" எனவும் வக்தமையான், இடனென்பது அப் பொருட்டாத லறிக. இண்மைக்காலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்று மென்றுக். அப் பேதைமை யாவது மேற்சொல்லிய விழைதல், அஞ்சல், ஏவல் செய்த லென்னும் மூன்றற்குக் காரணமாயது. எதிர் மறை முகத்தான் அம் மூன்றும் இதனுற் றெகுத்துக் கூறப்பட்டன.
- (தெ ப ரை.)—எண்சேர்ந்த (கரும) ஆலோசனேபிலே சென்ற, கெஞ்சத்து - மனத்தையும், இடன் - (அதலைாகிய) செல்வத்தையும், உடையார்க்கு - உடையவர்களுக்கு, பெண் சேர்ந்து ஆம் - மீன்யாளேச் சேர்தலால் விளேயும், பேதைமை-அறிவின்மை, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், இல் - உண்டா காது.
- 910. The foolishness that results from devotion to a wife will never be found in those who possess a reflecting mind and a prosperity (flowing) therefrom.

கூட-ம். அதி. வணவின் மகளிர்.

அஃதாவது தக்கலம் விலே கொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்ப தல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்னும் வளைவிலாத மகளிரது இயல்பு; ஆதலால் தமக் குரிய மகளிரான் வருங் குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா ரின்சொ விழுக்குத் தரும். (பரி-கை பாகு) எ-து,—ஒருவனே அன்பு பற்றி விழையாது பொருள் பர்றி விழையும் மகளிர் அது கையுறுக் தூணேயும் தாம் அன்பு பற்றி விழைக்காராகச் சொல்லும் இனிய சொல் அவனுக்குப் பின் இன்னைமயைப் பயக்கும், எ-று.

பொரு ளென்புழி இன் விகாரத்தாற் ெருக்கது. ஆய்க்த தொடியின்யுடை யா பென்றதனுறும், இனிய சொல் சென்றத னுஹம், அவர் கருவி கூறப்பட் டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்த லின், அது கொள்ளற்க வென்பதாம்.

- (தெ-ப-னை.)—அன்பின் விழையார்-(ஒருவணே) அன்புபற்றி விரும்பாராகி, பொருள் விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும், ஆய் தொடியார் - ஆய்க்தணிக்த வீளயையுடைய மகளிர், இன் சொல் - (அது கைவருமளவும் அன்புபற்றி விரும்பினராகச் சொல்லும்) இனியசொல், இழுக்கு - இன்னைமயை, தரும் -(அவனுக்கு) கொடுக்கும்.
- 911. The sweet words of elegant braceleted (prostitutes) who desire (a man) not from affection but from avarice, will cause sorrow.
 - உ. பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர் நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,— ஒருவனுக்கு உள்ளபொருள் அளந்தமிக்து அஃதெய் துக்துணேயும் தம் பண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது ஒழுக லாற்றினே ஆராய்க்துமிக்து அவளைப் பொருக்தாது விமிக, எ-று.

பண்பு சொல்லின்க ணல்லது தங்கட் கிடவாமை தோன்றப் பண்பின் மகளிரென்றும், அவர்க்கு அது சாதிதருமமாதல் தூலானே யன்றி அவர் செய லானு மறிக்தென்பார் கயன்றூக்கி யென்றும், அவ்வறிவு அவரை விழிதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் கள்ளாவிடலென்றுள் கூறிஞர்.

- (தெ ப-ரை.)—பயன் தூக்கி (ஒருவனுக்கு உள்ள) பொ ருளே அளந்தறிந்து, பண்பு உரைக்கும் - (அது கிடைக்குமளவும்) தமதுகுணமுடைமை சொல்லும், பண்பு இல் மகளிர் - குணமில் லாத மகளிரது, நயன் தூக்கி - நடக்கைவழியை ஆராய்ந்தறிந்து, நள்ளா - (அவரை) பொருந்தாமல், விடல் - விடக்கடவர்.
- 912. One must ascertain the character of the ill-natured women who after ascertaining the wealth (of a man) speak (as if they were) good natured-ones, and avoid intercourse (with them).
 - க. பொருட்பெண்டிர் பொய்மை முயக்க மிருட்டறையி லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

(படு-ரை.) எ-து,—கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருள்யே விரும்பும் பொது மகளிரது பொய்ம்மையையுடைய முயக்கம் பிணமெடுப்பார் இருட் டறைக்கண்ணே முன் னறியாத பிணத்தைத் தழுவினுற் போலும், எ-று.

பொருட்கு முயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ் செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதாண முயங்குங்கால் அவர் குறிப்புக் கூலிக்குப் பிண மெடுப் பார் காணப்படாததோ ரிடத்தின்கண் இயை பில்லாததோர் பிணத்தை எ^{டு}க் குங்கால் அவர் குறிப்போ டொக்கு மெனவே, அகத்தால் அருவராகின்றம் பொருணேக்கிப் புறத்தாற் றழுவுவர் அதனேயொழிக வென்பதாம். இவை மூன் று பாட்டானும் அவர் சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—பொருள் பெண்டிர் (கொடிப்பாரை விரும் பாது பொருளேயே விரும்பும்) பொதுமகளிரது, பொய்ம்மை -பொய்ம்மையையுடைய, முயக்கம் - தழுவுதல், (பிணமெடுப்ப வர்) இருட்டு அறையில் - இருள்வீட்டில், ஏதில் பிணம் - முன் னறியாதபிணத்தை, தழிஇ அற்று - தழுவிறைப்போலும்.
- 913. The false embraces of wealth-loving women are like (hired men) embracing a strange corpse in a dark room.
 - ச. பொருட்பொருளார் புன்னலர் தோயா சருட்பொரு ளாயு மறினி னவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்பமாகிய பொருண் இகழ்க்து பொருளாகிய பொருணேயே விரும்பும் மகளிரது புல்லிய கலத்தை அருளோடு சுடிய பொ ருண் ஆராய்க்து செய்யும் அறிவிண் யுடையார் தீண்டார், எ-று.

அறமுதலிய கான்கும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட் பொருளென விசேடித்தார். புன்மை – இழிக்தார்க்கே உரித்தாதல். தாம் விரும்புடுன்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்க்கலம் மறுதலே யாகலின், தோயா ரென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—பொருள் பொருளார் (இன்பமாகிய பொ ருளே இகழ்ந்து) பொருளாகிய பொருளேயே விரும்பு மகளிரது, புல் கலம் - புல்லிய கலத்தை, அருள் பொருள் - அருளோடுகூடி யபொருளே, ஆயும் - ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும், அறிவினவர் -அறிவையுடையவர், தோயார் - தீண்டார்.
- 914. The wise who seek the wealth of grace will not desire the base favours of those who regard wealth (and not pleasure) as (their) riches.
 - டு. பொதுகலத்தார் புன்னலக் தோயார் மதிகலத்தின் மாண்ட வறிவி னவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இயற்கையாகிய மதிகன்மையான் மாட்சிமைட்பட்ட செயற்கை யறிவிண் யுடையார் பொருள் கொடுப்பார்க் கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையிண்யுடைய மகளிரது புல்லிய கலத்தைத் தீண்டார், எ-று.

மதிகன்மை — முற்பிறப்புகளிற் செய்த கல்வினேகளான் மனக் தெளிவு டைத்தாதல். அதனு னன்றிக் கல்வி யறிவு மாட்சிமைப் படாமையின் 'மதி கலத்தின் மாண்டவறிவினவ்' என்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவ ராசையது பொய்ம்மையும் மெய்க்கலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றவின் தோயாரென்றுங் கூறினுர்.

- (தெ-ப-னா.)—மதி கலத்தின் (இயற்கையாகிய) மதிகன் மையால், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, அறிவினவர் - (செயற் கை) யறிவையுடையவர், பொது கலத்தார் - (பொருள் கொடுப் பவர்க்கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசையையுடைய மகளிரது, புல் கலம் - புல்லிய கலத்தை, தோயார் - தீண்டார்.
- 915. Those whose knowledge is made excellent by their (natural) sense will not covet the trifling delights of those whose favours are common (to all).
 - சு. தக்கலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.
- (படு-ரை.) எ-து,—ஆடல், பாடல், அழகென்பனவற்றுற் களித்துத் தம் புல்லிய கலத்தை விலேகொடுப்பார் யாவர்மாட்டும் பரப்பும் மகளிர் தோளின அறி வொழுக்கங்களா குய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்க் தோர் தீண்டார், எ-ஹ-
- ஆடன் முதலாகிய மூன்ற முடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகை யென்றம், தோயின் அறிவொழுக்கங்கள் அழியு மாகலின் அவற்றுற் புகழ் பரப்புவார் தோயா ரென்றுங் கூறிஞர். தக்கல மென்புழி கலம் ஆகுபெயர். இவை மூன்று பாட்டானும் அவரை உயர்க்தோர் தீண்டா சென்பது கூறப் பட்டது.
- (தெ.ப-ரை.)—தகை ஆடல் பாடல் அழகென்பவைகளாலே, செருக்கி களித்து, புல் நலம் (தம்) புல்லிய நலத்தை, பாரிப்பார் (விலே கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்பு மகளிரது, தோள் தோளே, தம் நலம் (அறிவொழுக்கங்களாலாகிய) தமது புகழை, பாரிப்பார் (உலகத்தே பரப்புதற்குரிய) உயர்க் தோர், தோயார் திண்டார்.
- 916. Those who would spread (the fame of) their own goodness will not desire the shoulders of those who rejoice in their accomplishments and bestow their despicable favours (on all who pay).
 - எ. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறகெஞ்சிற் பேணிப் புணர்பவர் கோள்.
- (பரி-டை) எ-து,—கெஞ்சினுற் பிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரண மாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற் புணரும் மகளிர் தோள்களே கிறையாற் றிருக் திய கெஞ்ச மில்லாதார் தோய்வர், எ-று.
- பொருளும் அதனும் படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் கெஞ்சு அவற்றின் மேலதாகலின், புணர்வது உடம்புமாத்திர மென்ப தறிக்து அதுவழி ஒடாது கிற்கும் கெஞ்சினே யுடையார் தோயாமையின், அஃதிலார் தோய்வ ொன்*ரு*ர்.
- (தெ ப ரை.) நெஞ்சின் நெஞ்சினைல், பிற வேறுபொ ருள்களே, பேணி - ஆசைப்பட்டு, (அவை கொடுப்பவரை) புணர்பவர் - (அவைகாரணமாக மெய்யினுலே) புணரு மகளிரது,

தோள் - தோள்களே, ஙிறை கெஞ்சம் இல்லவர் - ஙிற்கச்செய்தனி ஞலே (திருந்திய) கெஞ்சமில்லாதவர், தோய்வர் - தீண்டுவர்

917. Those who are destitute of a perfectly (reformed) mind will covet the shoulders of those who embrace (them) while their hearts covet other things.

அ. ஆயு மறிவின சல்லார்க் கணங்கென்ப மாய மகளிர் முயக்கு.

(பரி-ளை.) எ-து,—உருவு சொற் செயல்களான் வஞ்சித்தலே வல்ல மக ளிரது முயக்கத்தை அவ் வஞ்சனே ஆராய்க்தறியு மறிவுடைய ரல்லார்க்கு அண க்குதாக்கு என்று சொல்லுவர் தூலோர், எ-று.

அணங்கு – காமகெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகள் தாக்கு – நீண் டல் இவ் வுருவகத்தான் அம் முயக்கம் முன் இனிது போன்று பின் உயிர்கோ டல் பெற்றும். இது தூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல் வைத் துக் கூறிஞர். அப் பெயர் அவாய் கிலேயான் வந்தது.

(தெ-ப-னா.)—மாய மகளிர்-(உருவு சொற் செயல்களால்) வஞ்சித்தல் வல்ல மகளிரது, முயக்கு - புணர்ச்சியை, ஆயும் -(அவ்வஞ்சனேயை) ஆராய்க்தறியும், அறிவினர் அல்லார்க்கு-அறி வுடையவ ரல்லாதவர்க்கு, அணங்கு - அணங்குதாக்கு, என்ப -என்று சொல்வர் (நூலோர்).

918. The wise say that to such as are destitute of discerning sense the embraces of faithless women are (as ruinous as those of) the celestial female.

கை. வகையிலா மாணிழையார் மென்றேள் புரையிலாப் பூரியர்களாழு மளறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்க்தோர் இழிக்தோ ரென்னு விலே கொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிரது மெல்லிய தோள்கள் அக் குற்றத்தை யறியும் அறிவில்லாத கீழ் மக்கள் புக்கழுர்து சிரயம், எ-று.

உயர்தற் கேதுவாகலின், புரை யெனப்பட்டது. சாதியா னிழிக்தாரி னீக்கு தற்குப் புரையிலாப் பூரியர்க ளென்றும், அவர் ஆழ்தற்கேது உருவமுத விய மூன்றுமென்பது தோன்ற மாணிழையார் மென்றே ளென்றும், அவர்க்கு அளற்றிகோ யிடையின்றிப் பயக்கு மென்பது தோன்ற உருவக மாக்கியுங் கூறிஞர்.

(தெ-ப-ரை.)—வரைவு இலா - உயர்க்தோர் இழிக்தோரென் தை விலேகொடுப்பவர் யாவரையும் கூடும், மாண் இழையார் -மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையவரது, மெல் தோள் -மெல்லியதோள்கள், புரை இலா - (அக்குற்றத்தை அறியும்) அறி வில்லாத, பூரியர்கள் - கீழ்மக்கள், ஆழும் - (புகுக்து) அழுக் தும், அளறு - கரகமாம்.

சு

- 919. The delicate shoulders of prostitutes with excellent jewels are a hell into which are plunged the ignorant base.
 - கo. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுக் திருகீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(படு-டை) எ-து,—கவர்த்த மனத்தினயுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூத மென இம்மூன்றும் திருமகளாற் றுறக்கப்பட்டார்க்கு கட்பு, எ-று.

இருமனம்— ஒருவனேடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தே யுடைய மனம். கவறு—ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்த வாகலின், கள்ளும் சூதும் உடண் கூறப்பட்டன. வடதாலாரும் இக்கருத்தான் விதனமென உடன் கூறிஞர். வரு இன்ற அதிகார முறைமையும் இதனு னறிக. திணேவிரா பெண்ணியவழிப் பண் மை பற்றி முடிபு கோடலின், சுண்டு அஃறிணேயாற் கொண்டது. திரு கீக்கப் பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படு மென்பதாம். இவை கான்கு பாட்டானும் சேர்வார் இழிக்தோ என்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப-கை.)—இரு மனப் பெண்டிரும் கவர்மனத்தை யுடைய மகளிரும், கள்ளும் - கள்ளுண்ணலும், கவறம் - சூதும், திரு - திருமகளால், கீக்கப்பட்டார் - விடப்பட்டவர்க்கு, தொ டர்பு - கட்புகளாம்.
- 920. Treacherous women, liquor, and gambling are the associates of such as have been forsaken by Fortune.

கூட-ம். அதி. கள்ளுண்ணுமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வு மழித்தற்கண் அவ்வரைவின் மகளிரோடொப் பதாய கள்ளினே யுண்ணுமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறுகின்றுர்.

க. உட்கப் படாஅ சொளியிழப்ப ொஞ்ஞான்றுங் கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(பர்-ரை) எ-து,—கள்ளின்மேற் காதல்செய்தொழுகு மரசர் எஞ்ஞான் றம் பகைவரா னஞ்சப்படார், அதவேயன்றி முன்னெய்தி நின்ற ஒளியினபு மிழப்பர், எ-று.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்குற் பெரியராய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்ஞோா னெய்திரின்ற ஒளியீணயும் இகழற்பாட் டான் இழப்பளென்பதாம். இவை யிரண்டானும் அரசு இனிது செல்லாதென் பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—கள் காதல் கொண்டு-கள்ளின்மேல் ஆசை கொண்டு, ஒழுகுவார் - நடக்குமரசர், எஞ்ஞான்றும் - எந்நா ளும், உட்கப்படார் - (பகவைரால்) அஞ்சப்படார்; (அதுவே யல்லாமல்) ஒளி - (முன்பெற்றுகின்ற) ஒளியையும், இழப்பர்—.
- 921. Those who always thirst after drink will neither inspire fear (in others) nor retain the light (of their fame).

- உ. உண்ணற்க கள்ளே யுணிலுண்க சான்*ளோ* எெண்ணப் படவேண்டா தார்.
- (படு-டை) எ-து,—அறிவுடையராபிஞர் அஃதிலராதற்கு ஏதுவாய கன் னிணே உண்ணுதொழிக; அன்றியே உண்ணல் வேண்டுவார் உளராயின், கல்லோ சால் எண்ணப்படுதலே வேண்டாதார் உண்க, எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளான மித்துக் கொள்வாளை இயல்பாகவே அஃகில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணராகலின், சான்*றோா.* னெண்ணப்பட வேண்டாதா ருண்க வென்றுர்.

- (தெ-ப-ரை.)—(அறிவுடையராயினேர்), கள்ளே (அவ் வறிவுகெடுதற்கு ஏதுவாகிய) கள்ளினே, உண்ணற்க - உண்ணு இ ருக்கக்கடவர்; உணில் - உண்ணவேண்டுவா ருண்டாயின், சான் ரோரான் - நல்லோரால், எண்ணப்பட வேண்டாதார் - எண் ணப்படுதலே வேண்டாதவர், உண்க - உண்ணக்கடவர்.
- 922. Let no liquor be drunk; if it is desired, let it be drunk by those who care not for the esteem of the great.
 - க. ஈன்ருண் முகத்தேயு மின்னு தா லென்மற்றுச் சான்*ரோ*ர் முகத்துக் களி.
- (பரி-கை.) எ-து,—யாத செய்யினும் உவக்குக்தாய் மூன்பாயினும் கன் ஞண்டு களித்தல் இன்னுதாம்; ஆனபின் குற்றம் யாதும் பொருத சான்றேர் மூன்பு களித்தல் அவர்க்கியாதாம்? எ-று.

மனமொழிமெய்கள் தம்வயத்த வன்மையான் காணழியும், அழியவே, ஈன்முட்கும் இன்குதாயிற்று, ஆனபின், கள் இருமையுங் கெடுத்தலறிக்து சேய் மைக்கண்ணே கடியுஞ்சான்றோக்கு இன்னுதாதல் சொல்லவேண்டுமோ வென் பதாம்.

- (தெ-ப-னை.)—ஈன்றுள் முகத்தேயும் (எது செய்தாலும் மகிழும்) தாய்முன்பாயினும், களி - (கள்ளுண்டு) களித்தல், இன்னது - துன்பஞ்செய்வதாம்; (ஆதலால்), மற்றுச் சான் றேர் முகத்து-(பின் குற்றம் யாதும் பொறுத) பெரியோர் முன் பு, (அக்களித்தல்), என் - (அவர்க்கு) யாதாகும்.
- 923. Intoxication is painful even in the presence of (one's) mother; what will it not then be in that of the wise?
 - ச. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும் பேணுப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.
- (பரி-கை.) எ-து,—கன்னென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகமும் மிக்க குற்றத்தினே யுடையாரை காணென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்த்தவன் கோக்கு தற்கஞ்சி அவர்க்கெதிர்முக மாகான், எ-று.

காணு தற்கு மஞ்சி உலகத்தார் சேய்மைக்கண்ணே கீங்கு உராகவிற் பேகு வென்றம், பின் ஒருவாற்கு ஐங் கழுவப்படாமையிற் பெருங்கு ற்றமென்றும், இழிக்தோர்பா னில்லாமையின் கல்லாளென்றும், கூறிஞர். பெண்பாலாக்கி யது வடமொழி முறைமைபற்றி. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒளியிழத்தற் காரணங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—கள் என்னும் கள்ளென்றுசொல்லப்ப குகிற, பெணு - (யாவரும்) இகழும், பெருங் குற்றத்தார்க்கு -மிகுந்த குற்றத்தை யுடையவர்க்கு, நாண் என்னும் நல்லாள் -நாணமாகிய நல்லவள், (அவரைப்பார்த்தற்கு அஞ்சி) புறங் கொடுக்கும் - எதிர் முகமாகாள்.
- 924. The fair maid of modesty will turn her back on those who are guilty of the great and abominable crime of drunkenness.
 - டு. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடித்**து** மெய்யறி யாமை கொளல்.
- (பரி ரை.) எ-து,—ஒருவன் விலேப்பொருளேக் கொடுத்துக் கள்ளாற் றனக்கு மெய்ம்மறப்பினேக் கொள்ளுதல் அவன் பழவினேப்பயயை செய்வ தறியாமையைத் தனக்குக்காரணமாக வுடைத்து, எ-று.

தன்னே யறியாமை சொல்லவே, ஒழிக்தன யாவு மறியாமை சொல்லல் வேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் 'பேழனுடைப் பெருமாம் வீழ்க் தெனக் கையற்று'' என்பதனு மறிக. அறிவார் விலேகொடுத்து ஒன்றனேக் கொள்ளுங்காற் றீயதுகொள்ளாமையின், மெய்யறியாமை கொளல் மூன்னே யறியாமையான் வக்ததென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—(ஒருவண்), பொருள் கொடுத்து விலேப் பொருளேக் கொடுத்து, மெய் அறியாமை - (கள்ளாலே தனக்கு) மெய்ம் மறதியை, கொளல்-கொள்ளுதல், கை அறியாமை - (அ வன் பழவினேப்பயனுகிய) செய்வ தறியாமையை, உடைத்து -(தனக்குக் காரணமாக) உடைத்து.
- 925. To give money and purchase unconsciousness is the result of one's ignorance of (one's own actions).
 - சு. **து**ஞ்சிஞர் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று கஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.
- (படி கை.) எ-து,—உறங்கினர் செத்தாரின் வேருத லுடையரேனும், அக்காலத் தறிவின்மையான் வேறெனப்படார்; அவ்வாறே கள்ளுண்பார், எஞ் சுண்பாரின் வேருத லுடையரேனும், எக்காலத்து மறிவின்மையான் வேறெனப் படார், அவர்தாமே யாவர், எ-று.

உறங்கிஞர்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உவிர்ப்பு சிற்றல். வேரு ச தலும் வேறன்மையு முடைமை காட்டற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனே கிரனிறை யாக்கு, திரிக்கப்படுதலால் உறங்கிஞரும் கஞ்சுண்பாகு மொப்பர், கைவிடப்படுதலாற் செத்தாருங் கள்ளுண்பாரு மொப்படின் அரைப்பாரு முனர். அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுமியைபில்லாத கஞ்சுண் பார்க்கு உவமை புணர்த்து ஈண்டுக்கூறல் பயனின்றுகலானும், சொற்கிடக்கை சிசனிறைக்கேலாமையானும், அஃதுளையன்மை யறிக. இவை யிரண்டுபாட்டா மூம் அவர தறிவிழத்தற் குற்றுள் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—துஞ்சினர் உறங்கினவர், செத்தாரின்-இற க்தாரினும், வேறு அல்லர் - (வேருயினும் அக்காலத்தே அறி வில்லாமையால்) வேறெனப்படார்; (அப்படியே), கள்ளுண் பவர், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், கஞ்சுண்பார் - (அறி வில்லாமையால்), கஞ்சுண்பவரே யாவர்; [அவரின் வேருபினும் வேறெனப்படார்.]
- 926. They that sleep resemble the dead; (likewise) they that drink are no other than poison-eaters.
 - **எ. உ**ள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங் கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(படு-ரை.) எ-து,—கள்ளே மறைக்துண்டு அக்களிப்பாற் றம்மறிவு தளர் வார் உள்ளூர் வாழ்பவரான் உண்ணிகழ்கின்ற துய்த்துணர்க்து எஞ்ஞான்றும் ககுதல் செய்யப்படுவர், எ-று.

உள்ளுர்—ஆகுபெயர். உண்டென்பது அவாய் கிலயான் வந்தது. உய்த் துணர்தல் தளர்ச்சியாற் களிப்பினே யுணர்ந்து அதனுற் கள்ளுண்ட துணர்தல்.

- (தெ ப டை.) கள் ஒற்றி-கள்ளே மறைக்து (குடித்தி), கண் சாய்பவர் - (அக்களிப்பால்) அறிவுசேர்ப்பவர், உள் ஊர் -உள்ளூர் வாழ்பவரால், உள் ஒற்றி - உள்ளே கடக்கிற காரியத் தை) ஆலோசித்தறிக்து, எஞ்ஞான்றும்-எக்காளும், ககப்படுவர் -சிரிக்கப்படுவார்.
- 927. Those who always intoxicate themselves by a private (indulgence in) drink, will have their secrets detected and laughed at by their fellow-townsmen.
 - அ. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக டெஞ்சத் தொளித்ததுஉ மாங்கே மிகும்.
- (பரி ரை.) எ-து,—மறைந்துண்டு வைத்து யான் கள்ளுண்டறியே னென்ற உண்ணுதபொழுது தம்மொழுக்கங் கூறுதலே யொழிக; அவ்வுண்ட பொழுதே பிறாறியின் இழுக்காமென்று முன்னெஞ்சத் தொளித்த குற்றமும் முன்னே யளவின்மிக்கு வெளிப்படுதலான், எ-று.

களித் தறியே னெனக் காரியத் தாற் கூறிஞர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது மறைக்கப்படா தென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—களித்து அறியேன் என்பது-(மறைங்துண்டு) கள்ளுண் டறியேனென்று (உண்ணுகபொழுது தமது ஆசாரஞ்) சொல்லு தலே, கைவிடுக - விடக்கடவர்; (அவ்வுண்டபொழுதே) கெஞ்சத்து ஒளித்ததாஉம்-(முன் பிறர் அறிக்தால் இழுக்காமெ ன்று) மனத்தில் ஒளித்த குற்றமும், ஆங்கே மிகும் - (முன்னேய எவின்) மிகுக்து வெளிப்படும் (ஆதலால்.)

928. Let (the drunkard) give up saying "I have never drunk;" (for) the moment (he drinks) he will simply betray his former attempt to conceal.

கூ. களித்தானேக்காரணங்காட்டுதல் கீழ்கீர்க் குளித்தானத் தீத்தாரீஇ யற்று.

(பரி - கை.) எ-து,—கள்ளுண்டு களித்தானுருவணே இஃதாகாதென்று பிறனுருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் கீருண்மூழ்கேனு ஞெருவணேப் பிறனுருவன் விளக்கினுல் காடுதலே யொக்கும், எ-று.

களித்தானே பென்னு மிரண்டாவது ''அறிவுடை யர்தண னவினக்காட் டென்றுஞே'' என்புடிப்போல கின்றது. கீருன் விளக்குச் செல்லா தாற்போல அவன் மனத்துக் காரணஞ் செல்லா தென்பதாம். இதனுன் அவினத் இதனி வித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—களித்தானே - (கள்ளுண்டு) களித்த ஒரு வனே, காரணம் காட்டுதல் - (இது ஆகாதென்று மற்றுருவன்) காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல், கீழ் கீர் குளித்தானே-கீருள்ளே மூழ்கிய ஒருவனே, தீ - விளக்கினல், துரீஇயற்று - (மற்றுரு வன்) தேடுதலே யொக்கும்.

929. Reasoning with a drunkard is like going under water with a torch in search of a drowned man.

கo. கள்ளுண்ணப் போழ்திற் களித்தானேக் காணுங்கா அள்ளான்கொ அண்டதன் சோர்வு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளுண்பானெருவன் தான் அஃதண்ணுது தெளிக் இருந்த பொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறணேக் காணுமன்றே, காணுங்கால் தானுண்டபொழுதே உளதாஞ் சோர்வினே அவன் சோர்வால் அதுவு மிற்றெ ன்று கருதான்போலும், எ-று.

சோர்வு - ம்னமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்ல வாதல். கருதலளவை யான் அதனிழுக்கின யுய்த்துணரின் ஒழியுமென இதனுல் அஃதொழிதுற் கார ணங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - னா.)—(கள்ளுண்பவ னெருவன்), கள் உணப் போழ்தில் - கள்ளேயுண்ணுமல் தெளிக்திருக்தபொழுதில், களித் தானே - (கள்ளுண்டு) களித்த பிறனே, காணுங்கால்—, உண்ட தன் சோர்வு-(தான்) உண்டபொழுது உண்டாக் தன்சோர்லை, உள்ளான் கொல் - (அவன்சோர்வால் அதுவும் இப்படிப்பட்ட தென்று) நினேயான்போலும்.

930. When (a drunkard) who is sober sees one who is not, it looks as if he remembered not the evil effects of his (own) drink.

கூச-ம். அதி. சூது.

இனி அக்கள்ளுண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடை யீடா பெ சூதாடலும் பிணியுழத்தலுங் கூறுவான் ரெடங்கி, முதற்கட் சூதின தெயல்பு கூறுகின்றுர்.

- க. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினே வென்றதாஉர் தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.
- (பரி-கை.) எ-து,—தான் வெல்லுமாற்றலுடைய குமினும் சூதாடில விரும்பாதொழிக; வென்று பொருளெப்துவார் உளராலெனின் அவ்வென்ற பொருடானும் இரையான் மறைத்த தாண்டி விரும்பின் இரையெனக் கருதி மீன் விழுங்கிகுற் போலும், எ-று.

வேறல் ஒருதலே யன்மையின் வென்றிடினு மென்றும், கருமங்கள் பலவுக் கெடுதலின் வேண்டற்க வென்றுங் கூறிஞர். எய்தியபொருள் சூதாடுவார் கீங் காடைக்கு இட்டதோர் தண்யென்பதாஉம், அதனும் பின்றுயருழத்தலும், உய மையாற் பெற்கும்.

- (தெ-ப-ரை.)—வென்றிடினும் (தான்) வெல்லும்வனிமை யுடையனுபினும், சூதினே - சூதாடுதலே, வேண்டற்க - விரும்பா திருக்கக்கடவன்; (வென்றபொருள் பெறவார் உண்டென்முல்) வென்றதும் - அவ்வென்றபொருளும், தூண்டில் பொன் - (இரை யால் மறைக்த) தூண்டிலிரும்பை, மீன் விழுவ்கியற்று - மீன் விழுவ்கியதுபோலும்.
- 931. Though able to win, let not one desire gambling; (for) even what is won is like a fish swallowing the iron in a fish-hook.
 - உ. ஒன்றெய்**தி தா**றிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ னன்றெய்தி வாழ்வதோ சாறு.

(பரி-ளை.)— எ-து, அத்தாண்டிற் பொன்போன்ற ஒன்றின மூன்பெற்று இன்னும் பெறு தமென்னுள் கருத்தால் தூற்றினே யிழந்து வறியராஞ் சூசர்க் கும் பொருளால் அறனுமின்பமுமெய்தி வாழ்வதொரு நெறியுண்டாமோ ஆகாது, எ-று.

அவ்வாற்ருற் பொருளிழர்தே வருதலான், அதனுலெய்தும் பயனும் அவர்க் இல்லே யென்பதாம்-

(தெ-ப-ரை.)—ஒன்று எய்தி - (அத்தூண்டி விரும்புபோ ன்ற) ஒன்றனே முன்பெற்று, (இன்னும் பெறுவோ மென்னும் கருத்தால்), தாற இழக்கும் - தாற்றினே இழக்து வறியராகும், சூதர்க்கும்-சூதாடுவோர்க்கும், என்று எய்தி - (அப்பொருளால்) அறமுமின்பமும் பெற்று, வாழ்வது ஒர் ஆறு - வாழ்வதொரு வழி, உண்டாங்கொல் - உண்டாமோ.

932. Is there indeed a means of livelihood that can bestow happiness on gamblers who gain one and lose a hundred.

டை. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம் போஒய்ப் புறமே படும்.

(படு-டை) எ-து,—உருளுங் கவற்றின்கட் பட்ட ஆயத்தை இடைவிடாத கூறிச் சூதாமிமாயின், அரசனீட்டியபொருளும் அவன் பொருள் வருவாடிம் அவனே விட்டுப்போய்ப் டகைவர்கண்ணே தங்கும், எ-று.

கவற்றின அருட்சியை அதனிஞய ஆயத்தின்மே லேற்றியும், சூதாடில அது கூறலாகிய காரணத்தின்மே லிட்டுள் கூறிஞர். பொருளாயமென்பது உம் மைத்தொகை. ஆயம்—வடமொழித்திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண் ணும் கருத்திலஞகலின், அவையிரண்டும் பகைவர்பாற் செல்லுமென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—உருள் ஆயம் - (உருளுங் கவற்றில் அகப்ப ட்ட) ஆதாயத்தை, ஓவாது-இடைவிடாமல், கூறின்-சொல்லிச் (சூதாடு) மாயின், பொருள் - (அரசன் சம்பாதித்த) பொருளும், ஆயம் - (அவன்) பொருள் வருவாயும், போய் - (அவளேவிட் டு) போய், புறமே படும் - பகைவரிடத்தே தங்கும்.

933. If the king is incessantly addicted to the rolling dice in the hope of gain, his wealth and the resources thereof will take their departure and fall into other's hands.

ச. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின் வறுமை தருவதொன் றில்.

(பரி - கை.) எ-து,—தன்னே விழைக்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள் பலவற்றையும் விணத்து உள்ளபுகழையுங் கெடிக்குஞ் சூதுபோல் கல்குரவினேக் கொடுக்கவல்லது பிறிதொன்றில்ல, எ-று.

அத்துன்டங்கள் முன்னர்க்கூறுப, ஈல்வினேகளேயும் ஈல்லினத்தையும் கீக் இத் தீவினேகளேயுக் தீயினத்தையுக் கூட்டுதலால், சீரழிக்கு மென்றுர். வறமை க்கு எல்லேயாவ பென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—சிறுமை பல - (முன்னில்லாத) துன்பங் கள்பலவும், செய்து - (தன்னே விரும்பினவர்க்கு) செய்து, சீர் -(உள்ள) புகழையும், அழிக்கும் - கெடிக்கும், சூதின் - சூது போல, வறுமை - வறுமையை, தருவது - கொடுக்கவல்லது, ஒன்று - வேறென்று, இல் - இல்லே.

934. There is nothing else that brings (us) poverty like gambling which causes many a misery and destroys (one's) reputation.

டு. கூவறுங் கழகமுங் கையுக் தருக்கி பிவறியா ரில்லாகி யார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இலராகியொழுகிஞர் கவற்றினேயும் அஃதாடுள் களத்தினேயும் அவ்வாடற்கு வேண்டுள் கைத்தொழி வின்யும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேர்தர், எ-று.

கைத்தொழில்—வெல்லுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல். அவ்விவறு தலாற் பாண்டவர் தம்மரசுவிட்டு வனத்திடைப்போய் ஆண்டு மறைக்தொழுகெஞவென அனுபவங் காட்டியவாறு. இவை யைக்துபாட்டானும் அதனது வறுமை பயத் தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—இல்லாகியார் - (முற்காலத்திலே தாம் இருந்தும்) இல்லாதவரா யொழுகினவர், கவறம் - சூதினேயும், கழகமும் - அதையாடு மிடத்தினேயும், கையும் - (அவ்வாடுதற்கு வேண்டும்) கைத்தொழிலினேயும், தருக்கி இவறியார் - மேர்கொ ண்டு கைவிடாத வேந்தர்.

935. Penniless are those who by reason of their attachment would never forsake gambling, the gambling-place and the handling (of dice).

சு. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு முகடியான் மூடப் பட்டார்.

(பரி-ணா.) எ - து,— தன்பெயர்சொல்லல் மங்கலமன்மையிற் சூதென்று சொல்லப்படும் முகமுயான் விழுங்கப்பட்டார் இம்மைக்கண் வயிருரப்பெருர், மறுமைக்கண் சிரயத்தன்ப முழப்பர், எ-று.

செல்வங்கெடுத்து எல்குரவு கொடுத்தற்றெழில் வேறுபடாமையிற் சூதெ ன்று மூகடியென்றும், வெற்றி தோல்விக ணேக்கி ஒருபொழுதும் விடாராக லின் சண்டு அகடாராளென்றும், பொய்யுங் களவும் முதலிய பாவங்க வீட் டலின் ஆண்டு அல்லலுழப்பளென்றுங் கூறிஞர். வயிருராமை செயல்லவே, ஏனேப்புலன்க ணுகரப்பெருமை சொல்ல வேண்டா வாயிற்று. உழப்பளென்பது எதிர்காலவினே.

(தெ - ப - ரை.)—சூது என்னும்-(தனது பெயர்சொல்லல் மங்கல மல்லாமையால்) சூதென்று (வேறுபெயர்) சொல்லப்படு கேற, முகடியால் - மூதேவியால், மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்ப ட்டவர், அகடு ஆரார் - (இம்மையிலே) வயிறு நிறையப்பெ*ரு*ர்; அல்லல் உழப்பர் - (மறுமையிலே) நாகத்துன்ப மனுபவிப்பர்.

936. Those who are swallowed by the Goddess (@G.s.) called "gambling" will never have their hunger satisfied, but suffer the pangs of hell in the next world.

எ. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்கும் கழக*த்து*க் கா**லே** புகின். (படு-கை.) எ-து,—அறம் பொருளின்பங்கட் கடைத்தகாலம் அசசஓக் சூச் சூதாடு களத்தின்கட் கழியுமாயின், அக்கழிவு தொன்றுதொட்டுவந்த அவன் செல்வத்தினேயும் நற்குணங்களேயும் போக்கும், எ-ஜு.

பழகியவென்பது பண்புடனுமியையும். தான் செய்துகொள்ளும் அறமு தலியவேயன்றி முன்னேரைத்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும் முன்செய்த கல்வினேயின் பயனுப பண்பும் இலவாமென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.) காலே (அறம் பொரு ளின்பங்களுக்கு விதித்த) காலம், கழகத்து - சூதாமேபிடத்து, புகின் - (அரசனு க்கு) கழியுமாயின், (அக்கழிவு), — பழகிய - கெடுகாளாய்வக்த, செல்வமும் - (அவன்) செல்வத்தையும், பண்பும் - கற்குணங்க ளேயும், கெடுக்கும் - போக்கும்.
- 937. To waste time at the place of gambling will destroy inherited wealth and goodness of character.
 - அ. பொருள்கெடுத்துப்பொய்மேற்கொளிஇயருள்கெடுத் தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(பரி-ரை.) எ-து,—சூத தன்ணேப் பயின்றவன்பொருணக் கெடித்துப் பொ ய்ம்மையை மேற்கொள்ளப்பண்ணி, மனத்தெழும் அருணக்கெடித்த இவ்வா ற்*ருன் அ*வணே இருமையினுக் துன்பமுறுவிக்கும், எ-று.

இத்தொழில்கண் மூன்றற்கும் சூத விணமுதலாகவும், தோல்வி, செற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங் கொள்க. முன்னதனுன் இம் மையினும், ஏனேயவற்ருன் மறுமையினுமாம். பொருள்கொடுத்தென்பது படி மாயின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு மேற்கொளிஇயென்புழி மேற்கோடலாகிய விணமுதல்வின்.

- (தெ.ப-னா.)—சூது—,பொருள் கெடித்து-(தன்னேப் பழஙினவனது) பொருளேக்கெடுத்து, பொய் பொய்யை, மேற்கொள்இ மேற்கொள்ளப்பண்ணி, அருள்கெடுத்து (மனதில் எழு கிற) அருளேக்கெடுத்து, (இவ்வழியால்), அல்லல் உழப்பிக்கும் (அவளே இருமையிலும்) துன்பமுறுவிக்கும்.
- 938. Gambling destroys property, teaches false-hood, puts an end to benevolence, and brings in misery (here and hereafter).
 - கூ. உடைசெல்வ மூணெளி கல்வியென் றைக்து மடையாவா மாயங் கொளின்.

(பரி-கை) எ-து,—அரசன் சூதினத் தனக்கு விகோதத்தொழிலாக விரு ம்புமாயின் அவணே ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென் சிவ் வைக்துஞ் சாராவாம், எ-று.

ஆயம்—ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுணேக்கிப் பிறழகின்றது. செல்வம்—அறுவகை யுறுப்புக்கள். ஊணுடை யென்பனவற்முல் தப்புரவுக செல்லாங் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தம் பெருமையின், இவையுள வாகாவென்பதாம். இவை கான்குபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்று னிருமையுங்கெடுத்தல் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—(அரசன்) ஆயம் சூதினே, கொளின் -(தனக்கு விளேயாட்டுத்தொழிலாக) விரும்புவானுயின், ஒளி -ஒளியும், கல்வி - கல்வியும், செல்வம் - செல்வமும், ஊண் -ஊணும், உடை - உடையும், என்ற ஐர்தும் - என்றுசொல்லப் பட்ட விவ்வைர்தும், அடையாவாம் - (அவீன) சேராவாம்.
- 939. The habit of gambling prevents the attainment of these five:—clothing, wealth, food, fame and learning.
 - கo. இழக்தொறாஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப முழத்தொறாஉங் காதற் றயிர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சூதாடலான் இருமைப்பயன்களேயு மிழக்குக்தோறம் அதன்மேற் காதல்செய்யுஞ் சூதன்போல உடம்பான் மூவகைத் தண்பங்கின யும் அனுபவிக்குக்தோறும் அதன்மேற் காதலேயுடைத்து உயிர், எ-று.

சூது—ஆகுபெயர். உயிரின தறியாமை கூறுவார்போன்று சூதன தறியா மை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனே யாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்டிக் கூறிஞர். இத னெதிர்மறைமுகத்தாற் சூதின வெறுத்தொழிவானே யொக் கும் உடம்பினே வெறுத்தொழியு முயிரெனவுக் கொள்க இதனுன் அஃதொ ழிதற் கருமையும் ஒழிக்தாரது பெருமையுக் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-னா.)—இழத்தொறாஉம் - (சூதாடலால் இருமை ப்பயன்களேயும்) இழக்குர்தோறம், காதலிக்கும் - (அதன்மே ல்) ஆசைசெய்யும், சூதேபோல் - சூதனேபோல, உயிர்—, துன்பம் உழத்தொறாஉம் - (உடம்பால்) மூவகைத் துன்பங்களே யும், அனுபவிக்குர்தோறும், காதற்று - (அதன்மேல்) ஆசை பையுடைத்து.

940. As the gambler loves (his vice) the more he loses by it, so does the soul love (the body) the more it suffers through it.

கூடு - ம். அதி. மரு ந்து.

பழவிண்யானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாதமுதலிய பிணிகள் வரும்; அவற்றுட் பழவிண்யான் வருவன அதன்கழிவின்கணல்லது தீராமை யின் அவையொழித்து, ஏணேக் காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின்றிறங் கூறுகின்முர். காரணங்களாவன - உணவு செயல்கள தொவ் வாமையாகலின், பிணிகளும் காரணத்தான் வருவனவாயின.

க, பிகினுக் குறையினு கோய்செய்யு நூலோர் வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. (பரி-கை) எ-து,—உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன் பகுதிக்கொத்த வன வினவன்றி அதனின் பிகுமாயினும் குறையுமாயினும் ஆயுள்வேத முடையா நால் வாதமுதலாக வெண்ணப்பட்ட மூன்றுகோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ்செ ய்யும், எ-று

நாலோ எென்ணியவெனவே, அவர் அவற்றுன்வகுத்த வாதப்பகு பித் தப்பகு இலப்பகு தியென்னும் பகு திப்பாமிம் பெற்றும். அவற்றிற் குணவை த் தலாவது சுவை வீரியங்களானும் அளவானும் பொருர்து தல். செயல்களோ த்தலாவது மனமொழி மெய்களாற்செய்யுர் தொழில்களே அவைவருர்தவத ற்கு முன்னேயொழிதல். இவையிரண்டும் இங்கனமன்றி மிகுதல் குறைதல் செய்யின், அவை தத்திலேயினில்லாவாய் வருத்துமென்பதாம். காரண மிர ண்டும் அவாய்ரிலேயான் வர்தன. முற்றும்மை விகாரத்தாற் றெக்கது. இத ஞல், யாக்கைகட் கியல்பாகிய கோய் மூவகைத் தென்பது உம், அவை தன்ப ஞ்செய்தற் காரணம் இருவகைத் தென்பதா உம், அவை தன்ப ஞ்செய்தற் காரணம் இருவகைத் தென்பதா உம், கூறப்பட்டன. இன்பஞ்செ ய்தற்காரணம் முன்னர்க்கூறுப

(தெ-ப-னா.)—(உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சரீர சுபா வத்துக்கு ஒத்தவளவினவன்றி) மிகினும் - (அதனின்) மிகு மாயினும், குறையினும் - குறையுமாயினும், நூலோர் - ஆயுள் வேதமுடையோரால், வளி முதல் ஆ-வாதமுதலாக, எண்ணிய-எண்ணப்பட்ட, முன்று - மூன்றுகோயும், கோய் - துன்பத் தை, செய்யும் - (அவனுக்குச்) செய்யும்.

- 941. If (food and work are either) excessive or deficient, the three things enumerated by (medical) writers, flatulance, biliousness and phlegm, will cause (one) disease.
 - உ. மருக்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருக்திய தற்றது போற்றி யுணின்.
- (பரி கை.) எ-து,—ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிகளாற் றெளியவறிக்து பின்னுண்ணுமாயின் அவன்யாக்கைக்கு மருக்தென்று வேறுவே ண்டாவாம், எ-று.

குறிகளாவன யாக்கை கொய்ப்பை, கோக்கின்றாய்பை, கரணங்கடொ நிற் குரியவாதல், பசிமிகுதலென விவை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கையவாக வின், யாக்கைக்கென்றுர். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற கின்றது.

- (தெ ப ரை.)—(ஒருவன்) அருக்கியது (முன்) உண்ண ப்பட்டது, அற்றது - சிரணித்தபடியை, போற்றி - (குறிகளா லே) தெளியவறிக்து, உணின் - (பின்னே) உண்பானுயின், யா க்கைக்கு - (அவன்) உடம்புக்கு, மருக்து என-மருக்தென்று, வேண்டாஆம்-(வேறு) வேண்டுவதில்லே.
- 942. No medicine is necessary for him who eats after assuring (himself) that what he has (already) eaten has been digested.

- **டை. அ**ற்*ரு* லளவறிக் துண்க வஃதுடம்பு பெற்*ரு* னெடிதுய்க்கு மாறு.
- (பரி கை.) எ-து,—முன்னுண்டத அற்றுற் பின்னுண்பதனே அறமள வறிந்த அவ்வளவிற்றுக உண்க, இறப்பவும் பலவாய பிறயாக்கைகளிற் பிழை த்துப் டெறற்கரிய இம்மானுடயாக்கையைப் பெற்றுன் அதனே நெடுங்காலங் கொண்டு செலுத்துநெறி அதுவாகலான், எ-று.

இம்மை மறுமை வீசி பேறுக ளெய்தற்பாலது ஈதொன்றுமேயாகலின் உட ம்புபெற்முனென்றும், அது கெடிதுகின்றுழி அவை பெருகச் செய்துகொள்ள லாமாகலின் கெடிதுய்க்குமாறென்றுங் கூறிஞர். பெற்முலென்று பாடமோது வாருமுளர்.

- (தெ-ப-னா.)—அற்றுல் (முன்னுண்ணப்பட்டது) சீரணி த்தால், (பின்னுண்ணப்படுவதனே), அளவு அறிந்து - (அறும்) அளவுறிந்து, உண்க - (அவ்வளவினதாக) உண்ணக்கடவன்; உடம்பு - (பெறுதற்கரிய விம்மனித) உடம்பை, பெற்றுன் -பெற்றவன், நெடிது - நெடுங்காலம், உய்க்கும் ஆறு - (அதனே) கொண்டு செலுத்தும்வழி, அஃது - அதுவாம், (ஆகலால்).
- 943. If (one's food has been) digested let one eat with moderation; (for) that is the way to prolong the life of an embodied soul.
 - ச. அற்ற தறிக்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல துய்க்க துவரப் பசித்து.

(படு-கொ.) எ-து,—முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து பின் மிகப்பசி த்து உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளேக் குறிக்கொண் மிண்க, எ-று.

அற்றதறிக்தென்னும் பெயர்த்துரை அதனே யாப்புறுத்தற்பொருட்டு. உண்டது அற்றுலும் அதன் பயனுகிய இரத மறுதாகலான் அதவு மறல்வே ண்டுமென்பார் மிகப்பசித்தென்றுர். பசித்தல்வின் எண்டு உடையான்மேனி ன்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பான் பகுதியோடு மாறுகொள்ளாமை யும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற் றம்மூண் மாறு கொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த ஐகளானுய பகுதிகடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுதெ ன்னுக் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற் காகாமையும், தே னுகெய்யுக் தம்முனொத்து கஞ்சாதல் போல்வனவுமாம். அவற்றைக் குறிக் கொள்ளாது மனம்பட்டவாற்றுற் றுய்ப்பின் அதனுனே கோயும் மரணமும் வருதலின், கடைப்பிழத் தென்றுர்.

(தெ-ப-னா.)—அற்றது அறிக்து - (முன்னுண்ணப்பட்டது) சீ ாணித்தபடியை அறிக்து, துவரப் பசித்து - (பின்னே) மிகப் பசித்து, (உண்ணும்போது), மாற அல்ல - மாறுகொள்ளாத உணவுகளே, கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு, துய்க்க - உண் ணக்கடவன்.

- 944. (First) assure yourself that your food has been digested, and never fail to eat, when very hungry, whatever is not disagreeable (to you.)
 - டு. **மா**றபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி ஹாறபா டில்லே யுயிர்க்கு.
- (பரி-ரை) எ-து,—அம்முவகை மாறகோளுமில்லாத உணவைத் தன்னு ள்ளம் வேண்டிய வளவிஞனன்றிப் பிணிவாரா வளவிஞல் ஒருவனுண்ணுமா யின் அவனுயிர்க்குப் பிணிகளாற் றுன்பம் வினதலுண்டாகாது, எ-று.
- உறுவதனே ஊறென்ருர்; அஃ. த இன்பத்திற் செல்லாதாயிற்று, இல்லே யென்பது தொடர்பாகலின். தன்பமுறுவது உயிரேயாதலின், அதன்மேல் வைத்துக்கூறிஞர். மாறுபா டில்வழியுங் குறைதல் கன்றென்பதாம். இவை கான்குபாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதளவும், காலமும் பயனுங் கூறப்பட்டன
- (தெ ப னா.)—மாறுபாடு இல்லாத அம்மூவகை மாறு கோளும் இல்லாத, உண்டி - உணகைவ, மறுத்து - (தன்னுள் ளம் வேண்டியவளவை) மறுத்து, (பிணிவாராதவளவில்), உண் ணின்-(ஒருவன்) உண்டால், உயிர்க்கு-(அவன்) உயிர்க்கு, ஊற பாடு - (பிணிக்ளாலே) துன்பம்விளேதல், இல்லே - உண்டா காது.
- 945. There will be no disaster to one's life, if one eats with moderation, food that is not disagreeable.
 - சு. இழிவறிக் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங் கழிபே ரிரையான்க ணேய்.

(பரி-கை.) எ-து,—அக்குறை தலே கன்றென்ற றிக்து அவ்வாறே யுன்ப வன்மாட்டு இன்பம் கீங்காது கிலேகிற்குமாறுபோல் மிகப் பெரியவினாயை விழுங்குவான்மாட்டு கோய் கீங்காது கிலேகிற்கும், எ-று.

அவ்வாறேயுண்டல் உண்ணலாமளவிற் சிறிது குறையவுண்டல். இன்ப மாவது வாதமுதலிய மூன்றும் தத்திலேயிற் றிரியாமையின் மனமொழிமெ ய்கள் அவன் வயத்தவாதலும் அதனுன் அறமுதலிய நான்குமெய்தலுமாம். இரையை யளவின்றியெடுத்து அதனுன்வருத்தும் விலங்கோ டொத்தலின், இரையானென்றுர். விதி யெதிர்மறைகளே உவமமும் பொருளுமாக்கியது இர ண்டானும் பெறுதற்கு.

(தெ - ப - னா.)—இழிவு அறிக்து - அக்குறைகலே (கல்ல தென்று) அறிக்து, உண்பான்கண் - (அவ்வாறே) உண்பவனிட த்து, இன்பம்போல்-இன்பம் (கீங்காது நிலேநிற்குமாறு) போல, கழிபேர் இரையான்கண் - மிகப்பெரிய இரையை விழுங்குவேர னிடத்து, கோய்—, நிற்கும் - கீங்காதிருக்கும்.

- 946. As pleasure dwells with him who eats moderately, so disease (dwells) with the glutton who eats voraciously.
 - **எ. தீ**யள வன்றித் தெரியான் பெரி துண்ணி னேயள வின்றிப் படும்.
- (பரி ரை.) எ-து,—தன்பகுதியும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமு மாரா யாது வேண்டியதோருணவை வேண்டியதோர்காலத்து வயிற்றத் தீயள வன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின் அவன்மாட்டு கோய்கள் எல்லேயற வளரும், ஏ-று.
- தெரியாமைவினேக்குச் செயப்பூபொருள்கள் அதிகாரத்தான் வந்தன நோய்—சாதியொருமை. இவை யிரண்டுபாட்டானம் அவ்வகை யுண்ணுவழிப் படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.
- (தெ ப னா.)—தெரியான் (தன்சரீரசுபாவமும் அதற் கேற்ற வுணவும் காலமும்) ஆராயானுகி, (வேண்டிய உணவை வேண்டியகாலத்து), தீயளவு அன்றி-(வயிற்று) தீயளவல்லாமல், பெரிது உண்ணின் - (ஒருவன்) மிகவுண்ணுமாயின், நோய்அளவு இன்றி - ளஅளவில்லாமல், படும் - (அவனிடத்தே) வளரும்.
- 947. He will be afflicted with numberless diseases, who eats immoderately, ignorant (of the rules of health.)
 - அ. நோய்காடி கோய்முத ஒடி யதுதணிக்கும் வாய்காடி வாய்ப்பச் செயல்.
- (பரி-கை.) எ-து,—மருத்தவனுபினை ஆதரன்மாட்டு கிகழ்கின்ற கோபை அதன்குறிகளான் இன்னதென்று துணிந்து, பின் அதுவருதற் காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து, பின் அது தீர்க்கு முபாயத்தினே யறிந்து, அதனேச் செய்யும் வழிப் பிழையாமற் செய்க, எ-று.
- காரணம்—உணவு செயலென முற்கூறிய விரண்டும். அவற்றை ஆயுள் வேதமுடையார் சிதானமென்ப. அவை நாடுதற் பயன் நோயினேயும் வாயினையும் ஐயமறத் தணிதல். மருக்துசெய்தல், உதுரங்கினதல், அறுத்தல், சுடுதன்முத லிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு, அது தணிக்கும் வாயென்றுர். "கழு வாயுமுள" என்றுர் பிறரும். பிழையாமை—பழையமருத்துவர் செய்துவரு இன்ற முறைமையிற் றப்பாமை.
- (தெ ப ரை.)—(மருத்துவன்) கோய் (கோயாளியிட த்து நிகழ்கின்ற) கோயை, நாடி - (அதன் குறிகளால் இன்ன தென்று) துணிக்து, கோய் முதல் - (பின்பு) அக்கோய்வருதற் காரணத்தை, நாடி - ஆராய்க்து, அது தணிக்கும் வாய் - (பின்) அது தீர்க்கும் உபாயத்தினே, நாடி - அறிக்கு, வாய்ப்ப செயல் - (அதனேப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன்.
- 948. Let the physician enquire into the (nature of the) disease, its cause and its method of cure and treat it faithfully according to (medical rule).

கூ. உற்ரு னளவும் பிணியளவுங் காலமுங் கற்ருன் கருதிச் செயல்.

(படு-டை) எ-து,—ஆயுள்வேதத்தினேக் கற்றமருத்துவன், அவ்ஷபாயத்தி னேச் செய்யுங்கால் ஆதானளவிணயும் அவன்க ணிகழ்கின்ற கோயி னளவின் யும் தன்செயற்கேற்ற காலத்தினேயும், அக்தூணெறியால் கோக்கி அவற்றேடு பொருந்தச்செய்க, எ-று.

ஆதானளவு—பகுதி பருவம் ஙேதனே வலிகளி னளவு. பிணியளவு—சாத்தி யம், அசாத்தியம், யாப்பியமென்னஞ் சாதி வேறுபாடும், தொடக்க சி வீறென்னும் அதன் பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளு முதலாயின். கா லம் - மேற்சொல்லியன. இம்மூன்றும் பிழையாமல் நூனெலியானும் உணர்வு மிகுதியானும் ஆராய்க்து செய்க வென்பார், சற்ருன் கருதிச் செயலென்றுர் இவை யிரல்சுபோட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருத்துவன் நீரக்குமாறு கூற ப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—கற்றுன் - (ஆயுள்வேதத்தை) கற்றமருத்து வன், (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்), உற்றுன்அளவும் - கோ யாளி யளவையும், பிணி அளவும் - (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) கோயினளவையும், காலமும் - (தன்செயற்கேற்ற) காலத்தின் யும், கருதி - (அக்தால்வழியால்) கோக்கி, செயல் - (அவைக ளோடு பொருக்த) செய்யக்கடவன்.

949. The learned (physician) should ascertain the condition of his patient, the nature of his disease, and the season (of the year) and (then) proceed (with his treatment).

கo. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருக்துழைச் செல்வானென் றப்பானுற் கூற்றே மருக்து.

(படு - கை.) எ-து,—பிணிக்கு மருக்தாவது அதனேயுற்றவன் அதனேத் தீர்க்கு மருத்துவன் அவனுக்குக் கருவியாகிய மருக்து அதனேப் பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட கான்கு பகுதியையுடைய கான்கு திறத் தது, எ-று.

கான்கென்னு மெண் வருகின்றமையின், அதாகோக்கி அப்பாலென்றெழிக்கார். காற்கூற்றதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகை கான் காவன—பொருளுடைமை, மருத்துவன் உழிகிற்றல், கேடிய்கிறே யூணர்த்தல் வன்மை, மருத்துத்துன்பம் பொறுத்தலென விவை. தீர்ப்பான்வகை கான்காவன—பலபிணிரோய் காண்டற்கஞ்சாமை, ஆகிரியனே வழிபட்டோதிய கல் வியு துண்ணறிவுமுடைமை, பலகாறுக் தீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்க யே வாதலென விவை. மருக்துன்வகை கான்காவன—பலபிணிகட்குமேற்றல், சுவை வீரியம் வினவாற்றல்களான் மேம்படுதல், எளிதுனெய்தப்படுதல், பகுதியோடு பொருக்துதலென விவை. இயற்றுவான்வகை கான்காவன — ஆதான்மாட்டன்புடைமை, மனமொழிமெய்க யேவாதல், சொல்லியன அவ்வாறேசெய்தல் வன்மை, அறிவுடைமை யென விவை. இவையெல்லாங் கூடியவழியல்லது பிணி

தீராமையின், இத்தொகுதியையும் மருக்தென்றுர். ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை கால்களாக கடக்குமென்ப அபற்றிப் பாதமென்றும், இவை மாறுபட்ட வழிச் சாத்தியமு முதிர்க்து அசாத்தியமா மென்றுங் கூறிஞர். இதஞல் அத னேத் தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாக் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-னா.)—மருந்து - (பிணிக்கு) மருந்தாவது, உற்ற வன் - (அதனே) யடைந்தவன், தீர்ப்பான் - (அதனேத்) தீர்க்கு மருத்துவன், மருந்து - (அவனுக்குச் சாதனமாகிய) மருந்து, உழைச்செல்வாள் - (அதனேத்தப்பாமல்) செய்பவன், என்ற -என்றுசொல்லப்பட்ட, அப்பால் - அந்நான்கு பகுதியையுடைய, நாற்கூற்று - நான்கு திறத்தது.

950. Medical science consists of four parts, viz. patient, physician, medicine and compounder; and each of these (again) contains four subdivisions.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்கா தொழிக்கவற்ற தியல்பு பதின்மூன் றதிகாரத்தாற் கூறுவான்றெடங்கி,முதற்கட் குடிமை கூறகின்றுர்.

கூகு - ம். அதி. குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்த குடிப் பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அச்சிறப்புப் பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

க. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல இல்லே யியல்பாகச் செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(பரி-ளை.) எ - து,—செம்மையும் காணும் சேரக் குடிப்பிறக்தார்மாட் டல்லது பிறர்மாட் டியற்கையாக உளவாகா, எ-று.

இல்லுக்குடி பென்பன ஈண் பெர்க் தவற்றின் மேல. செம்மை—கருத்தஞ் சொல்லுஞ் செயலுக் தம்முண்மாறுகாமை. காண்—பழி பாவங்களின் மடங்கு தல். இவை இற்பிறக்தார்க்காயின் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமற் றுமேயுள வாம், பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் கெடிது கில்லா வென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.) — செப்பமும் - செம்மையும், காணும்-வெட்க மும், ஒருங்கு-ஒருசேர, இல் பிறச்தார்கண் அல்லது - உயர்க்த குடியிலே பிறக்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே), இயல்பு ஆக-சுபாவமாக, இல்லே - உண்டாகா.

951. Consistency (of thought, word and deed) and fear (of sin) are conjointly natural only to the high born.

உ. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று மிழுக்கார் குடிப்பிறர் தார்.

(படு-ரை.) எ-து,—உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார் தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்ம்மை நாணெனப்பட்ட இம் மூன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமா கவே வழுவார், எ-து.

ஒழுக்க முதலிபன மெய்ம்மொழி மனங்களினவாகலின், அம்முறைய வாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின், இழுக்காசென்றுர்.

- (தெ ப ரை.) குடிப்பிறக்தார்-உயர்க்த குடியிற்பிறக்த வர், (தமக்குரிய), ஒழுக்கமும்-கன்னடைக்கையும், வாய்மையும்-மெய்ம்மையும், காணும் - வெட்கமும் ஆகிய, இம்மூன்றும்-இம் மூன்றிடத்தும், இழுக்கார் - (நூலறிவா லல்லாமல் தாமாகவே) வழுவார்.
- 952. The high born will never deviate from these three: good manners, truthfulness and modesty.
 - டை. **ந**கையீகை யின்சொ விகழாமை **கான்கும்** வகை யென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(ப-கை.) எ - து,—எக்காலத்துக் திரிபில்லாத சூடியின்கட் பிறக்தார்க்கு வறியார் சென்றவழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற் சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இக்கான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லு வர் தூலோர், எ-று.

பொய்ம்மை திரிபுடைமையிற் றிரிபின்மையை வாய்மையென்றம், இல் லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவராகலின் இகழாமையை அவர் கூருக்கியுவ் கூறி ஞர். குடி—ஆகுபெயர். கான்கின்வகையென்பது பாடமாயின், வாய்மைக் குடி ப்பிறக்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாடு இக்கான்கானுள் தாமென் றுரைக்க. இவை மூன்றுபாட்டானுங் குடிப்பிறக்தார தியல்பு கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னை.)—வாய்மை (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத, குடிக்கு - குடியிற் பிறந்தவர்க்கு, (வறியவர் சென்றவிடத்து), ககை - முகமலர்ச்சியும், சுகை - (உள்ளவை) கொடுத்தலும், இன் சொல் - இனியசொற் (சொல்லுதலும்), இகழாமை - இக ழாமையும், நான்கும் - (ஆகிய) நான்கும், வகை - (உரிய) வகை யாகும், என்ப - என்று சொல்லுவர் (நூலோர்).
- 953. A cheerful countenance, liberality, pleasant words, and an unreviling disposition, these four are said to be the proper qualities of the truly high born.
 - **சு. அ**டுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறக்கா குன்றுவ செய்த விலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பலவாக விமக்கிய கோடியளவிற்றுய பொருணப் பெற்று ராயினும், உயர்க்த குடியின்கட் பிறக்தார் தம் மொழுக்கங் குன்றுக் தொழில்கணேச் செய்யார், எ-று.

அ^{டு}க்கிய கோடியென்பது ஈண் டெண்ணப்படும் பொருண்மே னின்றது. குன்றுச் தொழில்கள் – குன்றுதற் கேதுவாய தொழில்கள்.

- (தெ ப ரை.)—அடுக்கிய (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி-கோடியளவினதாகிய பொருளே, பெறினும்-பெற்ருலும், குடிப் பிறக்தார் - உயர்க்தகுடியிலே பிறக்தவர், குன்றவ - (தம்மொழு க்கங்) குன்றுக்தொழில்களே, செய்தவிலர் - செய்யமாட்டார்கள்.
- 954. Though blessed with immense wealth, the noble will never do anything unbecoming.
 - **டு. வ**ழங்கு**வ தாள்வீ**ழ்க்கக் கண்ணுங் பழங்குடி பண்பிற் றிலப்பிரித வின்று.

(பரி-டை) எ-து,—தொன்று தொட்டு வருகின்ற குடியின்கட் பிறக்தார் தாக்கொடுக்கும் பொருள் பண்டையிற் சுருங்கிய விடத்தும் தம்பண்புடைமை பின் கீக்கார், எ-று.

தொன்றுதொட்டு வருதல் - சேர சோழ பாண்டிய ொன்முற்போலப் ப டைப்புக்காலக் தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல். அவர்க்கு கல்குரவாவது வழங்கு வது உன் வீழ்வதாகலின், அதணேயே கூறிஞர்.

- (தெ ப டை.)—பழம் குடி பழமைதொட்டுவருகிற குடி பிலே பிறந்தவர், வழங்குவது - (தாம்) கொடுக்கும்பொருள், உள் வீழ்ந்த கண்ணும் - முன்னேயளவிலே சுருங்கியவிடத்தும், பண் பின் - (தமது) குணமுடைமையில், தஃப்பிரிதல் இன்று - நிங் கார்.
- 955. Though their means fall off, those born in ancient families, will not lose their character (for liberality).
 - சு. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.
- (பரி கொ.) எ-து,—வசையற்று வருகின்ற கங்குடிமாபினே டொத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார், வறமையுற்ற வழியும், வஞ்ச கேகையப் பொருக்தி, அமைவிலவாய தொழில்கணேச் செய்யார், எ-று.

அமைவின்மை—அம்ம சபிற்கேலாமை. இவை மூன்று பாட்டானும் அவர் உறுமையுற்றவழியும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாளென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—மாசு அற்ற – வசையற்று வருகின்ற,குலம் பற்றி – (ஈமது) குடிமசபிஞேடொத்து, வாழ்தும் என்பார் – வா ழக்கடவோமென்று கினேத்து அப்படியே வாழ்வோர் (வறுமை உ. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூ பொருக்கி, சால்பு ர்-செய்யமாட்டார். பிழுக்கார் குடிப்பிறக் தார்.

(பா-கொ.) எ-து,—உயர்க்த குடியின்கட் பி reproachable honour of மெய்ம்மை நாணெனப்பட்ட இம் மூன்றன்கண் gimental thereto. கவே வழுவார், எ-று.

ஒழுக்க முதலிபன மெய்ம்மொழி நிறும் குற்றம் விசும்பின் வாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின் 🧳 வர்க்து.

(தெ - ப - ரை.) — குடிர் அண்கட் பிறந்தார்மாட் பிளதாங்குற் வர், (தமக்குரிய), ஒழுக்க(டி) இன்கண் மதியிடத்து மறுப்போல ஓங்கித் மெய்ம்மையும், காணும் -மூன்றிடத்தும், இழுச் ஆக்க மூன்றற்கும் விசும்பு முதலிய உவமை வழுவார், ு மதுமானம், உலகென்கும் பரக்து வெளிப்பி நூர்

952. The high

க. **ந**ன ஆத்த (உண்டாகிற), குற்றம் - குக்க ் (உண்டாகிற), குற்றம் – குற்றமானது, (தான் கார்த்தும்), விசும்பின் - ஆகாசத்தின்கு manners, truthfuln : ் முற்கோல் - களங்கம்போக முற்கோல் - ஆகாசத்தின்கண், மதிக்கண் -நேர்க்கில் முறு போல் - களங்கம்போக ______ ஆகாசத்தின்கண், மதிக்கண் -மறு போல் - களங்கம்போல, உயர்க்து-ஒங்கி, தோன்றும். pigira Correi Dic. The defects of the noble will be observed as clearly as the

வறியார் சொல் வர்

so is the moon. தலத்தின்க ணூரின்மை தோன்றி னவ*னேக்* துலத்தின்க ஊயப் படும்.

(பி - அர.) எ - அ,—குல கல முடையஞய் உருகின்றவன்கண்ணே ஈர மே வருக்கை இயப்படும் இத்தை வரை அக்குலப் பிறப்பின்கண்கேன ஐயப்படும் وعفنى ح-ج

கூழும் குலமும் ஆகுடெயர். காரின்மையாற் கொடாமையும் கிஞ் _{செல்}து முதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்*ரு*மை விள**்**கி பதாக கலனுடையனுப் வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளத து^{மர்}பிற்று. உலகமென்பது அவாய் கிலேயான் வர்த*து*. ஐயப்படலென்பது து பாடமாயின், ஐயப்படுகவென விதியாக்கி யுரைக்க. இவை யிரண்டு பாட்டா ும் வேறபட்டவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்ட*து*.

(தெ - ப - ரை.)—ாலத்தின்கண் - (குல) ாலமுடையஓய் வருகின்றவனிடத்தே, நார் இன்மை - அன்பில்லாமை, தோன் நின் - உண்டாமாயின், அவனே ---, குலத்தின்கண் - அக்குலப் 'தெறப்பிடத்தே, ஐயப்படும் – சக்தேகப்படும் (உலகம்.)

If one of a good family betrays want of affection, his descent from it will be called in question.

A CHAIR CHAIR CONTRACTOR OF THE CONTRACTOR OF TH

ும் கெடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும் ெறந்தார்வாய்ச் சொல்.

> ்த்**தி னியல்**பை அதன்கண் மூன்த்த மூண் காட் ..ல்பை அதன்கட் பிறந்தார்வாயிற்கொற் காட்

ாபடி மூன்த்தமாத்திரத்தானே கென்மையுக் திமையுக் அலிய குறுராயிஞர்; ஆகவே, டொருளினுஞ் செயன் முத வாயின. குலத்தியல் பறிதற் கருவி கூறுவரர்போன்று, இன் அமென்றேவா *ரு*யிற்று.

அத-ப-னா.)—ஙிலத்தில் கிடந்தடை - ஙிலத்தினியல்பை, - (அதனிடத்தேமுளேத்த) முளேயானது, காட்டும் – காட் - விடும்; (அதபோல), குலத்தில் பிறர்தார் வாய்ச்சொல் - நல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களின் வாயிலுண்டாகுஞ் சொற்கள், காட் டும் - (அக்குலத்தினியல்பை) காட்டும்.

959 As the sprout indicates the nature of the soil, (so) the speech of the noble indicates (that of one's birth.)

கo. நலம்வேண்டி ணணுடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டி வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தனக்கு கலனுடைமையை வேண்டுவனுயின், தா ணுகையைதையே வேண்டுக; குலனுடைமையை வேண்டுவனுயின், பணி யப்படுவார் யாவர்மாட்டும் பணிதலே வேண்டுக, எ-று.

கலம்—புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டு மென்பது விதிப்பொருட்டாய் கின் றது, "விணப்படு தொகுதியி தும்மை வேண்டும்" என்புழிப்போல. அக்தணர் சான்ருர் அருக்தவத்தோர் தம்முன்ஞேர் தக்தை தாயென் நிவரெல்லாரு மடங்க, யார்க்குமென்றுர். பணிவு—இருக்கை யெழலும் எதிர்செலவும் முத லாயின. இவை யிரண்டு பாட்டானும் குமுமைக்கு வேண்டுவன கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - னா.)—(ஒருவன்) நலம் வேண்டின் - (தனக்கு) நலமுடைமை வேண்டுவானுகில், நாண் உடைமை-நாணமுடை யவனுகலே, வேண்டும் - வேண்டக்கடவன்; குலம் வேண்டின் -குலமுடைமையை வேண்டுவானுமின், யார்க்கும் - (வணங்கத் தக்க) யாவரிடத்தும், பணிவு - வணங்குதலே, வேண்டுக - வே ண்டக்கடவன்.

960. He who desires a good name must desire modesty; and he who desires (the continuance of) a family greatness must be submissive to all.

கூஎ-ம். அதி மானம்.

இனிக் குடிப்பிறக்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறவான் ரெடங்கி, முதற்கண் மானங் கூறுகின்றுர். அஃதாவது எஞ்ஞான்றுக் தக்கிலேயிற் ருழா யுற்றவிடத்தும்), சலம் பற்றி-வஞ்சணேயைப் பொருக்தி, சால்பு இல- அமைவில்லாத தொழில்களே, செய்யார்-செய்யமாட்டார்.

956. Those who seek to preserve the irreproachable honour of their families will not viciously do what is detrimental thereto.

எ. குடிப்பிறக்தார் கண்விளங்குங் குழ்றம் விசும்பின் மதிக்கண் மஹப்போ லுயர்க்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார்மாட் கௌதாங்குற் றம், தான் சிறிதேயாபினும் விசும்பின்கண் மதியிடத்து மறுப்போல ஒங்கித் தோன்றும், எ-று.

உயர்குடி முதலிய பொருள் வகை மூன்றற்கும் விசும்பு முதலிய உவமை வகை யொத்துப் பான்மாறுபட்டது. குடிய தயர்ச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களேயி மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரக்து வெளிப்பி மென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—குடி பிறக்தார்கண் - உயர்க்த குடியிற் பிறக்தவரிடத்தே (உண்டாகிற), குற்றம் - குற்றமானது, (தான் சிறியதேயாயினும்), விசும்பின் - ஆகாசத்தின்கண், மதிக்கண் -சக்தொனிடத்து, மறு போல் - களங்கம்போல, உயர்க்து-ஒங்கி, விளங்கும் - தோன்றும்.

957. The defects of the noble will be observed as clearly as the dark spots in the moon.

அ. நலத்தின்க ணுரின்மை தோன்**றி னவனே**க் குலத்தின்க ணேயப் படும்.

(பரி - ரை.) எ-து,—குல கல முடையனுப் வருகின்றவன்கண்ணே ஈர மின்மை யுளதாமாயின், அவணே அக்குலப் பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம், எ-று.

கலமும் குலமும் ஆகுடெயர். காரின்மையாற் கொடாமையும் கூடுஞ் சொல்லு முதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றுமை விளக்கி கின்றது. கலனுடையனுப் வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளத ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாய் கீலேயான் வந்தது. ஐயப்படலென்பது பாடமாயின், ஐயப்படுகவென விதியாக்கி யுளைக்க. இவை யிரண்டு பாட்டா னும்வேறபட்டவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—ாலத்தின்கண் - (குல) ாலமுடையனுய் வருகின்றவனிடத்தே, நார் இன்மை - அன்பில்லாமை, தோன் றின் - உண்டாமாயின், அவனே—, குலத்தின்கண் - அக்குலப் பிறப்பிடத்தே, ஐயப்படும் - சந்தேகப்படும் (உலகம்.)

958. If one of a good family betrays want of affection, his descent from it will be called in question.

- கூ. **நி**லத்திற் கிடக்தமை கால்காட்டும் காட்டும் குலத்திற் பிறக்தார்வாய்ச் சொல்.
- (பரி-கை) எ-து,—நிலத்தி னியல்பை அதன்கண் மூனேத்த மூனே காட் மேம்; அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன்கட் பிறந்தார்வாயிற்சொற் காட் மேம், எ-று.
- பெக்கமை உள்ளபடி. முகோத்தமாத்திரத்தானே நன்மையுக் திமையுக் தெரிதலின், இலேமுதலிய கூறுராயிஞர்; ஆகவே, டொருளிஞஞ் செயன் முத லியன வேணடாவாயின. குலத்தியல் பறிதற் கருவி கூறுவார்போன்று, இன் சொல் வேண்டுமென்றவா முயிற்று.
- (தெ-ப-னா.)—ஙிலத்தில் கிடந்தமை ஙிலத்தினியல்பை, கால் - (அதனிடத்தேமுனேத்த) முனேயானது, காட்டும் – காட் முவிடும்; (அதுபோல), குலத்தில் பிறர்தார் வாய்ச்சொல் - கல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களின் வாயிலுண்டாகுஞ் சொற்கள், காட் டும் - (அக்குலத்தினியல்பை) காட்டும்.
- 959 As the spront indicates the nature of the soil, (so) the speech of the noble indicates (that of one's birth.)
 - கo. **ந**லம்வேண்டி ணுணுடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டி வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.
- (பரி-கா.) எ-து,—ஒருவன் தனக்கு ஈலனுடைமையை வேண்டுவனுயின், தா குணுடையனுதலே வேண்டுக; குலனுடைமையை வேண்டுவனுயின், பணி யப்படுவார் யாவர்மாட்டும் பணிதலே வேண்டுக, எ-று.

கலம்—புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டு மென்பது விதிப்பொருட்டாய் கின் றது, "விணப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" என்புழிப்போல. அந்தணர் சான்ருர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்ஞேர் தந்தை தாயென் மிவரெல்லாரு மடங்க, யார்க்குமென்றுர். பணிவு—இருக்கை யெழலும் எதிர்செலவும் முத லாயின. இவை யிரண்டு பாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டுவன கூறப்பட்டன.

- (தெ ப ரை.)—(ஒருவன்) கலம் வேண்டின் (தனக்கு) கலமுடைமை வேண்டுவானுகில், காண் உடைமை-காணமுடை யவனுகலே, வேண்டும் - வேண்டக்கடவன்; குலம் வேண்டின் -குலமுடைமையை வேண்டுவானுடின், யார்க்கும் - (வணங்கத் தக்க) யாவரிடத்தும், பணிவு - வணங்குதலே, வேண்டுக - வே ண்டக்கடவன்.
- 960. He who desires a good name must desire modesty; and he who desires (the continuance of) a family greatness must be submissive to all.

கூ எ-ம். அதி. மானம்.

இனிக் குடிப்பிறக்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறவான் ரெடங்கி, முதற்கண் மானங் கூறுகின்றுர். அஃதாவது எஞ்ஞான்றுக் தக்கிலேயிற் ருழா மையும், தெய்வத் தாற் ரூழ்வுவக் **தழி உயிர்வாழாமையு மாம். இஃ.த, அக்குடிப்** பிறட்பிண கிறுத்து தலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி முன்வைக்கப்பட்ட **த.**

- க. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினு**ங்** குன்ற வருப விடல்.
- (பரி-ரை.) எ-து,—செய்யாதவழித் தாம் அமையாத சிறப்பினே யுடைய வேயெனினும், தங்குடிப்பிறப்புத் தாழவருஞ் செயல்கின யொழிக, எ-று.

அமையாமை—இறத்தல். குடிப்பிறப் பென்பது அதிகார முறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இளிவந்தன செய்தாயினும் உய்கவென்னும் வட தான்முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது கில்யின்மையையும் மானத்தினது கிலயுடைமையையுக் துக்கி அவை செய்யற்க வென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—இன்றி அமையா செய்யாதவிடத்தே தாம் அமையாத, சிறப்பின ஆயினும் - சிறப்புடையவை யான லும், குன்ற - (தங்குடிப்பிறப்பானது) தாழ, வருப - வருஞ்செ யல்களே, விடல் - விடக்கடவன்.
- 961. Actions that would degrade (one's) family should not be done, though they may be so important that not doing them would end in death.
 - உ. சிரினஞ் சிரல்ல செய்யாரே சிரொடு பேராண்மை வேண்டு பவர்.
- (பரி கை.) எ-து,—புகழ் செய்யுமிடத்தாக் தங்குடிமைக் கொவ்வாத இளிவரவுகளேச் செய்யார், புகழுடனே மானத்தை கிறுத்துதலே விரும்புவார், எ-று.

எவ்விடத்தும் கிலேகுலேயாத இண்மையான் உளதாதல்பற்றிப் பேராண் மை யெனப்பட்டது. கிலேயுடைய புகழின்பொருட்டாகவுஞ் செய்யாரெண் பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—சிரொடு புகழுடனே, பேர் ஆண்மை-மானத்தை நிறுத்துதலே, வேண்டுபவர் - விரும்புகின்றவர்கள், சிரினும் - புகழ் சம்பாதிக்குமிடத்தும், சீர் அல்ல - (தங்குடிக்கு) ஒவ்வாத (இழிதொழில்களே), செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்.
- 962. Those who desire (to maintain their) honour, will surely do nothing dishonourable, even for the sake of fame.
 - க. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

் (பா-னா•) எ-து,—குடிப்பிறக்தார்க்கு கிறைக்த செல்வமுளதாய வழி யாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்; குறைக்த சல்குரவுளதாய வழிப் பணியாமை வேண்டும், எ-று•

பணியாமை— தாழ்வுவாராமற் பழையவுயர்ச்சிக்கண்ணே சிற்றல். செல் வக்காலே அஃ.அயர்ச்சி செய்யத் தாக் தாழ்தலும், அல்லற்கால் அத தாழவு செய்யத் தாமுயர்தலும், வேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் தாக்தாழ்தற்கேதுவாயின செய்யாமைச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) (குடிப்பிறந்தவர்க்கு), பெருக்கத்து -கிறைந்தசெல்வம் உண்டானவிடத்து, பணிதல் வேண்டும்-(யாவ நிடத்தும்) பணிவு வேண்டும்; சிறிய - குறைந்த, சுருக்கத்து -வறுமை யுண்டானவிடத்து, உயர்வு வேண்டும் - பணியாமை வேண்டும்.
- 963. In great prosperity humility is becoming; dignity, in great adversity.
 - ச. **த**ஃயி னிழிந்த மயிர*னேயர் மா*ந்தர் நிஃயி னிழிந்தக் கடை.
- (படு-கை.) எ-து,—குடிப்பிறக்த மாக்தர், தம்முயர்க்த கிலேயை விட்டு அதனினின்றுக் தாழ்க்தவழி தலேயை விட்டு அதனி னின்றும் வீழ்க்த மயிரினே யோப்பர், எ-று.

அக்கிலேயை விடாது கின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத் தாழ்க்தவழி இழிக்கப்படுதலும், உவமையாற் பெற்றும்.

- (தெ ப னா.)—மாக்கர் (குடிப்பிறக்க) மனிகர், கிலே பின் - (கம்முயர்க்க) கிலேயிலிருக்கு, இழிக்கக்கடை - தாழ்க்க விடத்து, கலேயின் இழிக்க - தலேயிலிருக்து வீழ்க்க, மயிர் அணே யர் - மயிர்போல்வர்.
- 964. They who have fallen from their (high) position are like the hair which has fallen from the head.
 - டு. குன்றி னணோயாரும் குன்றுவர் குன்றுவ குன்றி யணேய செயின்.

(பரி-கை.) குடிப்பிறப்பான் மஃபோல வுயர்க்தோரும் தாழ்தற் கேது வாகிய செயல்களே ஒரு குன்றி யளவாயினுஞ் செய்வராயிற் ருழ்வர், எ-று.

குன்றி யஃனயவுமென்னும் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ெருக்கது. தாழ்தற்கேதுவாய செயல்களாவன இளிவக்தன. சொற்பின்வருகிலே.

- (தெ-ப-னா.)—குன்றின் அனேயாரும் (குடிப்பிறப்பால்) மலேபோலுயர்க்தவரும், குன்றவ - தாழ்தற்கு ஏ துவாகிய செய ல்களே, குன்றி அனேய - ஒருகுன்றிமணி யளவாயினும், செயின்-செய்தால், குன்றுவர் - தாழ்வார்.
- 965. Even those who (are exalted) like a hill will be thought low, if they commit deeds that are debasing.
 - கூ. புகழின்றுற் புத்தேணைட் டிய்யாதா லென்மற் றிகழ்வார்பின் சென்று நிலே.

(பி. ?-ரை.) எ-து,—மானத்தை விட்டூத் தன்னே யவமஇப்பார் பின்னே ஒருவன் சென்று சிற்கின்ற சிலே இவ்வுலகத்துப் புகழ்பயவாது; ஏனேப்புத்தே ஞுலகத்துச் செலுத்தாது; இனி அவனுக்கு அது செய்வதியாது ? எ-று.

புகழ் பயப்பதனேப் புகழென்றுர். பயனுப இவ்விரண்டு மின்றிக் கொ ன்னே மானங் கெடுக்கின்றது என்னே யென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டா தும் அவை செய்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—இகழ்வார் பின் (தம்மை) அவமதிப்ப வர்பின்னே, சென்று கிலே - (ஒருவன் மானம் விட்டு) சென்று கிற்கின்றகிலே, புகழ் இன்று - (இவ்வுலகத்து) புகழுண்டாக் காது; புத்தேள் நாட்டு - (மற்றை) தெய்வலோகத்திலே, உய் யாது - செலுத்தாது; மற்று - இனி, என் - (அவனுக்குச் செய் வது) யாது?
- 966. Of what good is it (for the high-born) to go and stand in vain before those who revile him. It only brings him loss of honour and exclusion from heaven.
 - எ. ஒட்டார்பின் சென்*ௌெரு*வன் வாழ்தலி னக்கி**ஃ**யே கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னே யிகழ்வார் பின்னே சென்று பொருள் பெற்று அதனுலொருவன் உயிர்வாழ்தலின், அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல் லப்படுதல் அவனுக்கு நன்று, எ-று.

ஒட்டு தல் பொருக் து தல். அக்கிஸேயே பென்ற து செல்லாத முன்னே கிஸிக் கன்ணே கின்றென்றவாறு; அப்பொழுதே பென்றுமாம். புகழும் புத்தே ணூம் பயவாதேனும் பொருள் பெற்று உயிர் வாழ்வா மென்பாரை கோக்கிக் கூறியது.

- (தெ ப ரை.)—ஒட்டார் பின் (தன்னே) இகழ்வார்பின் னே, சென்று - போய், (பொருள்பெற்று), ஒருவன் வாழ்தலின்-(அதனுல்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலேக்காட்டிலும், அக்கிலேயே -முன்னே கிலேயிலேகின்று, கெட்டான் எனப்படுதல் - இறக்தா னென்று சொல்லப்படுதல், கன்று - (அவனுக்கு) கன்று.
- 967. It is better for a man to be said of him that he died in his usual state than that he eked out his life by following those who disgraced him.
 - அ. **ம**ருக்தோமற் **றா**னேம்பும் வாழ்க்கை பெருக்தகைமை பீட்ழிய வக்த விடத்து.

(பரி-ரை) எ-து,—உயர் குடிப்பிறப்புத் தன்வலியாகிய மானம் அழிய வர்துழி, இறத்த லொழிர்து பயனில்லாத வுடம்பிணக் காக்கும் வாழ்க்கை பின்னு மிறவாமைக்கு மருந்தாமோ? எ-று. மற்றென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினே மாற்றி கின்றது. கற்குணங்கட் கெல்லாம் இடனுதற் சிறப்புப்பற்றிப் பெருக் தகைமை யென்றும், அவையெல் லாவற்றுள்ளும் அதற்கு வலியாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃதழிக் தால் கின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனே ஊனென்றும், பின்னு மிறத் தல் ஒருதல்யென்பார் மருக்தோ வென்றுங் கூறிஞர். மானத்தின் ரெழில் அதற்கிடகுதிய குடிப்பிறப்பின் மேனின்றது.

(தெ-ப-ரை.) — பெருக் தகைமை - உயர்குடிப் பிறப்பானது, பீடு-(தன்) வலியாகிய மானம், அழிய வக்தவிடத்து-அழியும்படி கேரிட்டபோது, ஊன் ஒம்பும் - (இறக்துபோகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்று மருக்கோ - (பின்னுமிறவாமைக்கு) மருக்காமோ.

968. For the high born to keep their body in life when their honor is gone will certainly not prove a remedy against death.

கூ. **மயி**ர்கீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்ன ருயிர்கீப்பர் மானம் வரின்.

(படு-கை.) எ-து,—தன் மபிர்த்தொளின் ஒரு மபிர் கீங்கினும் உயிர் வா மூரத கவரிமாவை யொப்பார், உயிர் கீக்கத்தான் மானமெய்து மெல்லேவரின், அதினத் தாங்கா திறப்பர், எ-து.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ெருக்கது. உபிரும் மானமும் உடனில் லாமைக்கண், பின்னும் போவதாய உயினாகீத்து எஞ்ஞான்றம் கிற்பதாய மானத்தை பெய்துவொன்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது வின க்கு கின்றது.

(தெ-ப-னா.)—மபிர் கீப்பின் - (தன் மபிர்த்திரளில்) ஒரு மபிர் கீங்கினும், வாழா - உயிர்வாழாத, கவரிமா அன்ஞர் - கவ ரிமாவை யொப்பவர், மானம் வரின் - (உயிர்கீக்கு தற்கான) மா னம் பெறுமளவுவரின், உயிர் - அவ்வுயிரை, கீப்பர்-விடுவர்.

969. Those who give up (their) life when (their) honor is at stake are like the yac which kills itself at the loss of (even one of) its hairs.

கo. இளிவரின் வாழாத மான முடையா ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(பரி - கை.) எ-து,— தமக்கோ ரிழிவு வக்கவழிப் பொறுத்து உயிர் வா ழாது அதீன நீத்த மானமுடையாரது புகழ்வடிவினே எஞ்ஞான்றுக் தொழுது துதியா ரிற்பர் உலகத்தார், எ-று.

"புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின்—வலவ னேவா வான ஆர்தி யெய்துவ" ராகலின், தறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டா வாயிற்று. இவை கான்கு பாட்டானும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—இளி வரின் – (தமக்கு) ஓரவமானம் வக்த விடத்து, வாழாத – (பொருமல்) உயிர்விட்ட, மானம் உடை யார் - மானமுடையவரது, ஒளி - புகழ்வடிவை, உலகு - உலகத் தார், தொழுது ஏத்தும் - (எக்காளுக்) தொழுது துதியாகிற்பர்.

970. The world will (always) praise and adore the fame of the honourable who would rather die than suffer indignity.

கூஅ - ம். அதி. பெருமை.

அஃதாவதை செயற்கரியசெய்தல், தருக்கின்மை, பிறர் குற்றங்காருமை யென்றிவை முதலிய நற்குணங்களாற் பெரியாரது தன்மை. கிலேயினு மேன் மேலுயர்த்தற் பயத்தவாய விவை உளவாவது கிலேயிற் ருழாமையுள்வழி யாக லின், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற் கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(படு-கொ.) எ-து,—ஒருவனுக் கொளியாவது பிறராற் செயற்களிய செய் வேமென்று கருதாம் ஊக்கமிகுதி, ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயல் யொ ழிக்து உயிர்வாழக்கடவே மென்று கருதுதல், எ-று.

ஒளி தானுள்ளையகாலத்து மிக்குத்தோன்று த லுடைமை. "ஒளிகிரு கே ங்குபுகழ் செய்யான்" என்றுர் பிறரும். மேலும் செயற்கரிய செய்வார் பெரிய என்று ராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறக்த வொட்பு ஏவு ஈகை முதலியவாம். அவற்றினுனுய பெருமையை அதன் கா ஏணத்தின் மேலிட்டு உள்ள வெறுத்கை யென்று, அது தன்ணேயே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியுவ் கூறிஞர். இவ் வாறு இதனைதிர்மறைக் கண்ணுமொக்கும். இதனும் பெருமையின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி-ஒளியாவது, உள்ள வெறுக்கை - (பிறராலே செய்தற் கரியவைகளேச் செய் வோமென்று கிளேக்கிற) மனவெழுச்சியின் மிகுதி; ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது, அல்து இறந்து - அச்செயலே யொழிந்து, வாழ்தும் எனல் - உயிர்வாழக் கடவோமென்று கினே த்தல்.

971. One's light is the abundance of one's courage; one's darkness is the desire to live destitute of such (a state of mind.)

உ. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(பரி-கை.) எ-து,—எல்லா மக்களுபிர்க்கும் பொதுவாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும், பெருமை சிறுமை யெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுக் தொழில்களது வேறுபாட்டான், எ-று

வேறுபாடு—நல்லனவும், தியனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்ல வாயினவுமாய் அளவிறக்த பாகுபாடுகள். விணேவையத்தாற் பஞ்சபூத பரிகுமை மாகிய யாக்கையைப் பொருக்கி கின்று அதன்பய னனுபவித்தல் எல்லாவருண த்தார்க்கு மொத்தலிற் பிறப்பொக்கு மென்றும், பெருமை சிறுமைகட்குக் கட்டகோக்கல்லாகிய தொழிற்பாகுபாகிகள் வருணக்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலிற் சிறப்பொவ்வா வென்றுக் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-ரை.)—எல்லா உயிர்க்கும் எல்லா மக்களுமிர்க் கும், பிறப்பு - (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு, ஒக்கும் - ஒத்திருக் கும், (ஆயினும்), சிறப்பு - (பெருமை சிறமையெனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள், செய் தொழில்-செய்யுக் தொழில்களது, வேற் அமையான் - வேறுபாட்டால், ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம்.
- 972. All human beings agree as regards their birth but differ as regards their characteristics, because of the different qualities of their actions.
 - க. மேளிருக்து மேலல்லார் மேலல்லர் கிழிருக்துங் கிழல்லார் கிழல் லவர்.
- (படி டை) எ-து,—செயற்கரிய செய்கலாது சிறியராயிஞர், உயர்க்த வமனி முதலியவற்றின்பிசை யிருக்தாராயினும், பெரியராகார்; அவைசெய்து பெரியராயிஞர், தாழ்க்த வறுகிலத் திருக்தாராயினும், சிறியராகார், எ-று.

மேஸிருத்தல் கீழிருத்தல் களாற் செல்வ கல்குரவுகளும், மேல் கீழ்களாற் பெருமை சிறமைகளும் கருதப்பட்டன. இவை விரண்டுபாட்டானம் முறையே குடிமை மாத்திரத்தானுஞ் செல்வமாத்திரத்தானும் அஃதுனதாகாமை கூறப் பட்டது.

- (தெ-ப-டை)—மேல் அல்லார் (செய்தற் கரியவைகளேச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினேர், மேல் இருந்தும் - உயர்ந்த ஆதனங்களில் இருந்தாராயினும், மேல் அல்லர் - பெரியராகார்; கீழ் அல்லவர்-(அவைசெய்து) பெரியராயினேர், கீழ் இருந்தும்-தாழ்ந்த வெறுஙிலத்தில் இருந்தாராயினும், கீழ் அல்லார் - சிறிய சாகார்.
- 973. Though (raised) above, the base cannot become great; though (brought) low, the great cannot become base.
 - ச. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுக் தன்*னே*த்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

(பி-ரை.) எ-து,—கவரா மனத் இனே யுடைய மகளிர் கிறையின் வழுவா மற் றம்மைத் தாக் காத்தக்கொண் டொழுகுமாறுபோல, பெருமைக்குண னும், ஒருவன் கிறையின் வழுவாமற் றன்னேத் தான் காத்துக்கொண்டொழுகு வானுயின், அவன்கணுண்டாம், எ-று.

பொருளின்ரெழில் உவமையினும் வக்தது. கற்புண்டாதல் தோன்ற கின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. ஒழுகுதல் மன மொழி மெய்களே யொடு உ. ஒழுக்கமும் வாய்மையு காணுமிம் மூன்று மிழுக்கார் குடிப்பிறக் தார்.

(படு-ரை.) எ-து,—உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார் தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்ம்மை நாணெனப்பட்ட இம் மூன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமா கவே வழுவார், எ-று.

ஒழுக்க முதலியன மெய்ம்மொழி மனங்களினவாகலின், அம்முறைய வாயின. இழுக்குதல் அறியா*து* வருகின்றமையின், இழுக்கா*ொன்று*ர்.

- (தெ ப ரை.) குடிப்பிறக்தார்-உயர்க்த குடியிற்பிறக்த வர், (தமக்குரிய), ஒழுக்கமும்-கன்னடைக்கையும், வாய்மையும்-மெய்ம்மையும், காணும் - வெட்கமும் ஆகிய, இம்மூன்றும்-இம் மூன்றிடத்தும், இழுக்கார் - (தாலறிவா லல்லாமல் தாமாகவே) வழுவார்.
- 952. The high born will never deviate from these three: good manners, truthfulness and modesty.
 - டை. **ந**கையீகை யின்சொ விகழாமை **கான்கும்** வகை யென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(ப-கை.) எ - து,—எக்காலத்துக் திரிபில்லாத குடியின்கட் பிறக்தார்க்கு வறியார் சென்றவழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற் சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இக்கான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லு வர் தூலோர், எ-று.

பொய்ம்மை திரிபுடைமையிற் றிரிபின்மையை வாய்மையென்றும், இல் லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவராகலின் இகழாமையை அவர் கூருக்கியுள் கூறி ஞர். குடி—ஆகுபெயர். கான்கின்வகையென்பது பாடமாயின், வாய்மைக் குடி ப்பிறக்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாடு இக்கான்கானுனதாமென் றுரைக்க. இவை மூன்றுபாட்டானுள் குடிப்பிறக்தார தியல்பு கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—வாய்மை (எக்காலத்தம்) வேறபடாத, குடிக்கு - குடியிற் பிறந்தவர்க்கு, (வறியவர் சென்றவிடத்த), ககை - முகமலர்ச்சியும், சுகை - (உள்ளவை) கொடுத்தலும், இன் சொல் - இனியசொற் (சொல்லுதலும்), இகழாமை - இக ழாமையும், நான்கும் - (ஆகிய) நான்கும், வகை - (உரிய) வகை யாகும், என்ப - என்ற சொல்லுவர் (நாலோர்).
- 953. A cheerful countenance, liberality, pleasant words, and an unreviling disposition, these four are said to be the proper qualities of the truly high born.
 - **ச. அ**டுக்கிய கோடி பெறினு**ங்** குடிப்பிறர்**தா** குன்றுவ செய்த விலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பலவாக விக்கிய கோடி யளவிற்றுய பொருளப் பெற்று ராயினும், உயர்க்த குழயின்கட் பிறக்தார் தம் மொழுக்கங் குன்றுக் தொழில்களேச் செய்யார், எ-று.

அடுக்கிய கோடியென்பது ஈண் டெண்ணப்படும் பொருண்மே னின்றது. குன்றுக் தொழில்கள் – குன்றுதற் கேதுவாய தொழில்கள்.

- (தெ ப ரை.)—அடுக்கிய (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி-கோடியளவினதாகிய பொருளே, பெறினும்-பெற்ருலும், குடிப் பிறக்தார் - உயர்க்தகுடியிலே பிறக்தவர், குன்றுவ - (தம்மொழு க்கம்) குன்றுக்தொழில்களே, செய்தலிலர் - செய்யமாட்டார்கள்.
- 954. Though blessed with immense wealth, the noble will never do anything unbecoming.
 - **டு. வ**ழங்குவ **தா**ள்ளிழ்ந்தக் கண்ணுங் பழங்குடி பண்பிற் றஃப்பிரித லின்று.

(பரி-டை) எ-து,—தொன்ற தொட்டு வருகின்ற குடியின்கட் பிறக்தார் தாக்கொடுக்கும் பொருள் பண்டையிற் சுருங்கிய விடத்தம் தம்பண்புடைமை பின் கீக்கார், எ-று.

தொன்றுதொட்**டு வ**ருத**ல் -** சேர சோழ பாண்டிய ொன்*ருற்போலப் ப* டைப்புக்காலக் தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல். அவர்க்கு கல்குரவாவது வழங்கு வது உள் வீழ்வதாகலின், அதினயே கூறிஞர்.

- (தெ ப டை.)—பழம் குடி பழமைதொட்டுவருகிற குடி பிலே பிறக்தவர், வழங்குவது - (தாம்) கொடுக்கும்பொருள், உள் வீழ்க்த கண்ணும் - முன்னேயளவிலே சுருங்கியவிடத்தும், பண் பின் - (தமது) குணமுடைமையில், தீலப்பிரிதல் இன்று - கிங் கார்.
- 955. Though their means fall off, those born in ancient families, will not lose their character (for liberality).
 - சு. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.
- (பரி கை) எ-து,—வசையற்று வருகின்ற கங்குடிமரபினே டொத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார், வறமையுற்ற வழியும், வஞ்ச னேயைப் பொருக்தி, அமைவிலவாய தொழில்களேச் செய்யார், எ-று

அமைவின்மை—அம்மரபிற்கேலாமை. இவை மூன்று பாட்டானும் அவர் வறமையுற்றவழியும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாளென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—மாசு அற்ற – வசையற்று வருகின்ற,குலம் பற்றி – (கமது) குடிமசபினேடொத்து, வாழ்தும் என்பார் - வா ழக்கடவோமென்று நிணேத்து அப்படியே வாழ்வோர் (வறுமை யுற்றவிடத்தும்), சலம் பற்றி-வஞ்சணேயைப் பொருந்தி, சால்பு இல - அமைவில்லாத தொழில்களே, செய்யார்-செய்யமாட்டார்.

- 956. Those who seek to preserve the irreproachable honour of their families will not viciously do what is detrimental thereto.
 - எ. குடிப்பிறக்தார் கண்விளங்குங் குழ்றம் விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்க்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார்மாட் டுளதாங்குற் றம், தான் சிறிதேயாயினும் விசும்பின்கண் மதியிடத்து மறுப்போல ஓங்கித் தோன்றும், எ-று.

உயர்குடி முதலிய பொருள் வகை மூன்றற்கும் விசும்பு முதலிய உவமை வகை யொத்தப் பான்மாறபட்டது. குடிய தயர்ச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களேயி மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரக்து வெளிப்பி மென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—குடி பிறக்தார்கண் உயர்க்த குடியிற் பிறக்தவரிடத்தே (உண்டாகிற), குற்றம் - குற்றமானது, (தான் சிறியதேயாயினும்), விசும்பின் - ஆகாசத்தின்கண், மதிக்கண் -சக்திரனிடத்து, மறு போல் - களங்கம்போல, உயர்க்து-ஒங்கி, விளங்கும் - தோன்றும்.
- 957. The defects of the noble will be observed as clearly as the dark spots in the moon.
 - அ. **ந**லத்தின்க ணுரின்மை தோன்**றி னவனேக்** குலத்தின்க ணேயப் படும்.

(பரி - ரை.) எ-து,—குல மல முடையனுப் வருகின்றவன்கண்ணே ஈர மின்மை யுனதாமாயின், அவனே அக்குலப் பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம், எ-று.

கலமும் குலமும் ஆகுடெயர். காரின்மையாற் கொடாமையுங் கூஞ் சொல்லு முதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றுமை விளக்கி கின்றது. கலனுடையணுப் வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளத ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாய் கிலேயான் வர்தது. ஐயப்படலென்பது பாடமாயின், ஐயப்படுகவென விதியாக்கி யுரைக்க. இவை யிரண்டு பாட்டா னும்வேறுபட்டவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—ாலத்தின்கண் (குல) ாலமுடையனுய் வருகின்றவனிடத்தே, நார் இன்மை - அன்பில்லாமை, தோன் றின் - உண்டாமாயின், அவனே—, குலத்தின்கண் - அக்குலப் பிறப்பிடத்தே, ஐயப்படும் - சந்தேகப்படும் (உலகம்.)
- 958. If one of a good family betrays want of affection, his descent from it will be called in question.

- கூ. நிலத்திற் கிடக்தமை கால்காட்டும் காட்டும் குலத்திற் பிறக்தார்வாய்ச் சொல்.
- (பரி-கை) எ-து,—நிலத்தி னியல்பை அதன்கண் மூனேத்த மூனே காட் மேம்; அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன்கட் பிறந்தார்வாயிற்சொற் காட் மேம், எ-று.
- கிடக்கடை உள்ளபடி. மூகோத்தமாத்திரத்தானே கண்மையுக் திமையுக் தெரிதலின், இஃலமுதலிய கூறுராயிஞர்; ஆகவே, டொருளிஞஞ் செயன் முத லியன வேண்டோவாயின. குலத்தியல் பறிதற் கருவி கூறுவார்போன்று, இன் சொல் வேண்டுமென்றவா முயிற்று.
- (தெ-ப-னா.)—ஙிலத்தில் கிடந்தமை ஙிலத்தினியல்பை, கால் - (அதனிடத்தேமுளேத்த) முளேயானது, காட்டும் - காட் டிவிடும்; (அதுபோல), குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச்சொல் - கல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களின் வாயிலுண்டாகுஞ் சொற்கள், காட் டும் - (அக்குலத்தினியல்பை) காட்டும்.
- 959 As the spront indicates the nature of the soil, (so) the speech of the noble indicates (that of one's birth.)
 - கo. நலம்வேண்டி ணுணைடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டி வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

(பரி-கை.) எ-து,—ஒருவன் தனக்கு கலனுடைமையை வேண்டுவனுயின், தா ணுகையை தெலே வேண்டுக; குலனுடைமையை வேண்டுவனுயின், பணி யப்படுவார் யாவர்மாட்டும் பணிதலே வேண்டுக, எ-று.

கலம்—புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டு மென்பது விதிப்பொருட்டாய் கின் றது, "வினப்படு தொகுதியி லும்மை வேண்டும்" என்புழிப்போல. அக்தணர் சான்ரேர் அருக்கவத்தோர் தம்முன்ஞேர் தக்தை தாயென் நிவரெல்லாரு மடங்க, யார்க்குமென்ருர். பணிவு—இருக்கை யெழலும் எதிர்செலவும் முத லாயின. இவை யிரண்டு பாட்டானும் குமுமைக்கு வேண்டுவன கூறப்பட்டன.

- (தெ ப னா.)—(ஒருவன்) கலம் வேண்டின் (தனக்கு) கலமுடைமை வேண்டுவானுகில், காண் உடைமை-காணமுடை யவனுகலே, வேண்டும் - வேண்டக்கடவன்; குலம் வேண்டின் -குலமுடைமையை வேண்டுவானுடின், யார்க்கும் - (வணங்கத் தக்க) யாவரிடத்தும், பணிவு - வணங்குதலே, வேண்டுக - வே ண்டக்கடவன்.
- 960. He who desires a good name must desire modesty; and he who desires (the continuance of) a family greatness must be submissive to all.

கூஎ-ம். அதி. மானம்.

இனிக் குடிப்பிறக்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறவான் ரெடங்கி, முதற்கண் மானங் கூறுகின்முர். அஃதாவது எஞ்ஞான்றுக் தக்கிலேயிற் முழா மையும், தெய்வத்தாற் ருழ்வுவக்துழி உயிர்வாழாமையு மாம் இஃது, அக்குடிப் பிறப்பிண் சிறுத்துதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி முன்வைக்கப்பட்டது.

- க. இன்றி யகையாச் சிறப்பின வாயினும் குன்ற வருப விடல்.
- (பரி-ரை.) எ-து,—செய்யாதவழித் தாம் அமையாத சிறட்பின யுடைய வேயெனினும், தங்குடிப்பிறப்புத் தாழவருஞ் செயல்களே யொழிக, எ-று.

அமையாமை—இறத்தல். குடிப்பிறப் பென்பது அதிகார முறைமையான் வக்தது. இறப்பவருவழி இளிவக்தன செய்தாயினும் உய்கவென்னும் வட தூன்முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது கிலேயின்மையையும் மானத்தினது கிலேயுடைமையையுக் தூக்கு அவை செய்யற்க வென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—இன்றி அமையா செய்யாதவிடத்தே தாம் அமையாத, சிறப்பின ஆயினும் - சிறப்புடையவை யான லும், குன்ற - (தங்குடிப்பிறப்பானது) தாழ, வருப - வருஞ்செ யல்களே, விடல் – விடக்கடவன்.
- 961. Actions that would degrade (one's) family should not be done, though they may be so important that not doing them would end in death.
 - உ. சிரினஞ் சிரல்ல செய்யாரே சிரொடு பேராண்மை வேண்டு பவர்.
- (பரி ரை.) எ-து,—புகழ் செய்யுமிடத்தாக் தங்குடிமைக் கொவ்வாத இளிவரவுகளேச் செய்யார், புகழுடனே மானத்தை கிறுத்துதலே விரும்புவார், எ-று.

எவ்விடத்தும் கிஸேகுஸ்யாத திண்மையான் உளதாதல்பற்றிப் பேராண் மை யெனப்பட்டது. கிஸ்யுடைய புகழின்பொருட்டாகவுஞ் செய்யாளென் பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—சோக புகழுடனே, பேர் ஆண்மை-மானத்தை நிறத்துதலே, வேண்டுபவர் - விரும்புகின்றவர்கள், சீரினும் - புகழ் சம்பாதிக்குமிடத்தும், சீர் அல்ல - (தங்குடிக்கு) ஒவ்வாத (இழிதொழில்களே), செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்.
- 962. Those who desire (to maintain their) honour, will surely do nothing dishonourable, even for the sake of fame.
 - டை. பெருக்க*த்து* வேண்டும் பணிதல் சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

் (பா-னா•) எ-து,—குடிப்பிறக்தார்க்கு கிறைக்த செல்வமுனதாய வழி யாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்; குறைக்த சல்குரவுனதாய வழிப் பணியாமை வேண்டும், எ-று•

பணியாமை— தாழ்வுவாராமற் பழையவுயர்ச்சிக்கண்ணே கிற்றல். செல் வக்காலே அஃ.அயர்ச்சி செய்யத் தாக் தாழ்தலும், அல்லற்காலே அத தாழவு செய்யத் தாமுயர்தலும், வேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானம் தாக்தாழ்தற்கே துவாயின செய்யாமைச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.) (குடிப்பிறந்தவர்க்கு), பெருக்கத்து -கிறைந்தசெல்வம் உண்டானவிடத்து, பணிதல் வேண்டும்-(யாவ ரிடத்தும்) பணிவு வேண்டும்; சிறிய - குறைந்த, சுருக்கத்து -வறுமை யுண்டானவிடத்து, உயர்வு வேண்டும் - பணியாமை வேண்டும்.
- 963. In great prosperity humility is becoming; dignity, in great adversity.
 - ச. **த**ீலையி னிழிர்த மயிர*ி*னையர் மார்தர் நிலேயி னிழிர்தக்கடை.
- (படு-டை) எ-து,—குடிப்பிறக்த மாக்தர், தம்முயர்க்த கிலேயை விட்டு அதனினின்றுக் தாழ்க்தவழி தலேயை விட்டு அதனினின்றும் வீழ்க்த மயிரினே யோப்பர், எ-று.

அக்கிலேயை விடாது கின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத் தாழ்க்தவழி இழிக்கப்படுதலும், உவமையாற் பெற்கும்.

- (தெ ப ரை.)—மாக்தர் (குடிப்பிறக்த) மனிதர், கிலே பின் - (தம்முயர்க்த) கிலேயிலிருக்து, இழிக்தக்கடை - தாழ்க்த விடத்து, தலேயின் இழிக்த - தலேயிலிருக்து வீழ்க்த, மயிர் அனே யர் - மயிர்போல்வர்.
- 964. They who have fallen from their (high) position are like the hair which has fallen from the head.
 - டு. சூன்றி னனோயாருங் குன்றுவர் குன்றுவ குன்றி யனேய செயின்.

(பரி-கை.) குடிப்பிறப்பான் மஃபோல வுயர்க்தோரும் தாழ்தற் கேது வாகிய செயல்களே ஒரு குன்றி யளவாயினுஞ் செய்வராயிற் ருழ்வர், எ-று.

குன்றி யீணயவுமென்னும் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் *ெருக்கது*. தாழ்தற்கேதுவாய செயல்களாவன இளிவந்தன. சொற்பின்வருகிலே.

- (தெ-ப-னா.)—குன்றின் அனேயாரும் (குடிப்பிறப்பால்) மலேபோலுயர்க்கவரும், குன்றவ - தாழ்தற்கு ஏ துவாகிய செய ல்களே, குன்றி அனேய - ஒருகுன்றிமணி யளவாயினும், செயின் -செய்தால், குன்றுவர் - தாழ்வார்.
- 965. Even those who (are exalted) like a hill will be thought low, if they commit deeds that are debasing.
 - கூ. புகழின்றுற் புத்தேணைட் மெய்யாதா லென்மற் றிகழ்வார்பின் சென்று நிலே.

(ப.P-ரை.) எ-து,—மானத்தை விட்டுத் தன்னே யவமதிப்பார் பின்னே ஒருவன் சென்று கிற்கின்ற கிலே இவ்வுலகத்துப் புகழ்பயவாது; ஒனேப்புத்தே ளுலகத்துச் செலுத்தாது; இனி அவனுக்கு அது செய்வதியாது? எ-று.

புகழ் பயப்பதனேப் புகழென்றுர். பயனுப இவ்விரண்டு மின்றிக் கொ ன்னே மானங் கெடுக்கின்றது எனனே பென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டா தும் அவை செய்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—இகழ்வார் பின் (தம்மை) அவமதிப்ப வர்பின்னே, சென்று நிலே - (ஒருவன் மானம் விட்டு) சென்று நிற்கின்றநிலே, புகழ் இன்று - (இவ்வுலகத்து) புகழுண்டாக் காது; புத்தேள் நாட்டு - (மற்றை) தெய்வலோகத்திலே, உய் யாது - செலுத்தாது; மற்று - இனி, என் - (அவனுக்குச் செய் வது) யாது?
- 966. Of what good is it (for the high-born) to go and stand in vain before those who revile him. It only brings him loss of honour and exclusion from heaven.
 - எ. ஒட்டார்பின் சென்*ெரு*ருவன் வாழ்த**ி** னக்கி**ஃ**யே கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னே யிகழ்வார் பின்னே சென்று பொருள் பெற்று அதனைலாருவன் உயிர்வாழ்தலின், அது செய்யாது இறக்தானென்று சொல் லப்படுதல் அவனுக்கு நன்று, எ-று

ஒட்டு தல் பொருக் து தல். அக்கிஸேயே யென்ற து செல்லா த முன்னே கிஸிக் கன்ணே கின்றென்றவாறு; அப்பொழுதே யென்றுமாம். புகழும் புத்தே ணூம் பயவாதேனும் பொருள் பெற்று உயிர் வாழ்வா மென்பாளை கோக்கிக் கூறியது.

- (தெ ப ரை.)—ஒட்டார் பின் (தன்னே) இகழ்வார்பின் னே, சென்று - போய், (பொருள்பெற்று), ஒருவன் வாழ்தனின்-(அதனல்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலேக்காட்டிலும், அர்கிலேயே -முன்னே கிலேயிலேகின்று, கெட்டான் எனப்படுதல் - இறந்தா னென்று சொல்லப்படுதல், நன்று - (அவனுக்கு) நன்று.
- 967. It is better for a man to be said of him that he died in his usual state than that he eked out his life by following those who disgraced him.
 - அ. **ம**ருக்தோமற் **றா**னேம்பும் வாழ்க்கை பெருக்தகைமை பீட்ழிய வக்த விடத்து.

(பரி-ளை) எ-து,—உயர் குடிப்பிறப்புத் தன்வலியாகிய மானம் அழிய வக்துழி, இறத்த லொழிக்து பயனில்லாத வுடம்பினேக் காக்கும் வாழ்க்கை பின்னு மிறவாமைக்கு மருக்தாமோ? எ-று. மற்றென்பத மேற்சொல்லிய இறப்பினே மாற்றி கின்றது. கற்குணங்கட் கேல்லாம் இடஞ்தற் கிறப்புப்பற்றிப் பெருக் தகைமை யென்றும், அவையெல் லாவற்றுள்ளும் அதற்கு வலியாதற் கிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃதழிக் தால் கின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனே ஊனென்றும், பின்னு மிறத் தல் ஒருதல்பென்பார் மருக்கோ வென்றுங் கூறிஞர். மானத்தின் ரெழில் அதற்கிடகுகிய குடிப்பிறப்பின் மேனின்றது.

- (தெ-ப-ரை.) பெருக் தகைமை உயர்குடிப் பிறப்பானது, பீடு-(தன்) வலியாகிய மானம், அழிய வக்தவிடத்து-அழியும்படி கேரிட்டபோது, ஊன் ஒம்பும் (இறக்துபோகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை வாழ்வானது, மற்று மருக்கோ (பின்னுமிறவாமைக்கு) மருக்தாமோ.
- 968. For the high born to keep their body in life when their honor is gone will certainly not prove a remedy against death.
 - கூ. **மயி**ர்கீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்ன ருயிர்கீப்பர் மானம் வரின்.
- (பரி-டை) எ-து,—தன் மயிர்த்தொளின் ஒரு மயிர் கீங்கினும் உயிர் வா மூரத கவரிமாவை யொப்பார், உயிர் கீக்கத்தான் மானமெய்து மெல்லேவரின், அத^{இன}த் தாங்கா திறப்பர், எ-து.
- இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ெருக்கது. உபிரும் மானமும் உடனில் லாமைக்கண், பின்னும் போவதாய உயினாகீத்து எஞ்ஞான்றும் கிற்பதாய மானத்தை பெய்துவொன்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது வின க்கி கின்றது.
- (தெ-ப-னா.)—மபிர் கீப்பின் (தன் மபிர்த்திரளில்) ஒரு மபிர் கீங்கினும், வாழா - உபிர்வாழாத, கவரிமா அன்ஞர் - கவ ரிமாவை யொப்பவர், மானம் வரின் - (உபிர்கீக்கு தற்கான) மா னம் பெறுமளவுவரின், உபிர் - அவ்வுயினா, கீப்பர்-விடுவர்.
- 969. Those who give up (their) life when (their) honor is at stake are like the yac which kills itself at the loss of (even one of) its hairs.
 - கo. இளிவரின் வாழாத மான முடையா ரோளிதொழு தேத்து முலகு.
- (பரி கை.) எ-து,— தமக்கோ ரிழிவு வக்குவழிப் பொறுத்து உயிர் வா மூரது அதீன கீத்த மானமுடையாரது புகழ்வடிவினே எஞ்ஞான்றுக் தொழுது துதியா கிற்பர் உலகத்தார், எ-று.

"புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின்—வலவ னேவா வான ஆர்தி யெய்தவ" ராகலின், தூறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டா வாயிற்று. இவை கான்கு பாட்டானும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—இளி வரின் - (தமக்கு) ஓரவமானம் வக்த விடத்து, வாழாத - (பொருமல்) உயிர்விட்ட, மானம் உடை யார் - மானமுடையவசது, ஒளி - புகழ்வடிவை, உலகு - உலகத் தார், தொழுது ஏத்தும் - (எக்காளுக்) தொழுது துதியாகிற்பர்.

970. The world will (always) praise and adore the fame of the honourable who would rather die than suffer indignity.

கூஅ - ம். அதி. பெருமை.

அஃதாவதை செயற்கரியசெய்தல், தருக்கின்மை, பிறர் குற்றங்கூருமை யென்றிவை முதலியே நற்குணங்களாற் பெரியாரது தன்மை. கிஃபைனு மேன் மேலுயர்த்தற் பயத்தவாய விவை உளவாவது கிஃபைற் முழாமையுள்வழி யாக லின், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற் கஃதிறர்து வாழ்து மெனல்.

(பரி-கைரு.) எ-து,—ஒருவனுக் கொளியாவது பிறராற் செயற்கரிய செய் வேமென்ற கருதம் ஊக்கமிகுதி , ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலே யொ ழிந்து உயிர்வாழக்கடவே மென்று கருதுதல், எ-று.

ஒளி தானுளையகாலத்து மிக்குத்தோன்று த லடைமை. "ஒளிகிறு இே ந்குபுகழ் செய்யான்" என்றுர் பிறரும். மேலும் செயற்கரிய செய்வார் பெரிய எென்று ராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறக்த வொப்பு தவு ஈகை முதலியவாம். அவற்றினுறைய பெருமையை அதன் காரணத்தின் மேலிட்டு உள்ள வெறுக்கை யென்று, அது தன்னேயே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியுள் கூறிஞர். இவ் வாறு இதனெதிர்மறைக் கண்ணுமொக்கும். இதனும் பெருமையின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஒருவந்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி-ஒளியாவது, உள்ள வெறுக்கை - (பிறராலே செய்தற் கரியவைகளேச் செய் வோமென்று கிணேக்கிற) மனவெழுச்சியின் மிகுதி; ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது, அஃது இறந்து - அச்செயலே யொழிந்து, வாழ்தும் எனல் - உயிர்வாழக் கடவோமென்று கிணே த்தல்.

971. One's light is the abundance of one's courage; one's darkness is the desire to live destitute of such (a state of mind.)

உ. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லா மக்களுபிர்க்கும் பொதுவாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும், பெருமை சிறுமை யெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுக் தொழில்களத வேறுபாட்டான், எ-று-

வேறுபாடு— கல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்ல வாயினவுமாய் அளவிறக்த பாகுபாடுகள். வினேவையத்தாற் பஞ்சபூத பரிணும மாகிய யாக்கையைப் பொருக்கு கின்று அதன்பய னனுபவித்தல் எல்லாவருண த்தார்க்கு மொத்தலிற் பிறப்பொக்கு மென்றும், பெருமை சிறுமைகட்குக் கட்டினேக்கல்லாகிய தொழிற்பாகுபாகெள் வருணக்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலிற் சிறப்பொவ்வா வென்றும் கூறிஞர்.

- (தெ-ப-ரை.)—எல்லா உயிர்க்கும் எல்லா மக்களுயிர்க் கும், பிறப்பு - (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு, ஒக்கும் - ஒத்திருக் கும், (ஆயினும்), சிறப்பு - (பெருமை சிறமையெனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள், செய் தொழில்-செய்யுக் தொழில்களது, வேற் அமையான் - வேறபாட்டால், ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம்.
- 972. All human beings agree as regards their birth but differ as regards their characteristics, because of the different qualities of their actions.
 - டை. மேலிருக்து மேலல்லார் மேலல்லர் கிழிருக்துங் கிழல்லார் கிழல் லவர்.
- (படி டை) எ-து,—செயற்கரிய செய்கலாது சிறியராயிஞர், உயர்க்த உமனி முதலியவற்றின்மிசை யிருக்தாராயினும், பெரியராகார்; அவைசெய்து பெரியராயிஞர், தாழ்க்த வறுகிலத் திருக்தாராயினும், சிறியராகார், எ-று.

மேஸிருத்தல் கீழிருத்தல் களாற் செல்வ கல்குரவுகளும், மேல் கீழ்களாற் பெருமை சிறமைகளும் கருதப்பட்டன. இவை விரண்டோட்டானும் முறையே குடிமை மாத்திரத்தானுஞ் செல்வமாத்திரத்தானும் அஃதுளதாகாமை கூறப் பட்டது.

- (தெ-ப-டை.)—மேல் அல்லார் (செய்தற் கரியவைகளேச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினேர், மேல் இருந்தும் - உயர்ந்த ஆதனங்களில் இருந்தாராயினும், மேல் அல்லர் - பெரியராகார்; கீழ் அல்லவர்-(அவைசெய்து) பெரியராயினேர், கீழ் இருந்தும்-தாழ்ந்த வெறுகிலத்தில் இருந்தாராயினும், கீழ் அல்லார் - சிறிய சாகார்.
- 973. Though (raised) above, the base cannot become great; though (brought) low, the great cannot become base.
 - ச. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுக் தன்*னேத்தான்* கொண்டொழுகி ஹண்டு.

(பி: -கா.) எ-து,—கவரா மனத்தினே யுடைய மகளிர் கிறையின் வழுவா மற் றம்மைத் தாவ் காத்தக்கொண் டொழுகுமாறுபோல, பெருமைக்குண தும், ஒருவன் கிறையின் வழுவாமற் றன்னத் தான் காத்தக்கொண்டொழுகு வாகுயின், அவன்கணுண்டாம், எ-று.

பொருளின்ரெழில் உவமையினும் வக்தது. கற்புண்டாதல் தோன்ற கின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. ஒழுகுதல் மன மொழி மெய்களே யொடு க்கி ஒப்புரவு முதலிய செய்**த**போதல். இத**ைல் அஃ.த**ளதாமாற கூறப் பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—ஒருமை பிளவுபடாத மனத்தையுடைய, மகளிரே போல - மக்களேப்போல, தன்னேத்தான்—, காத்தொ ழுகின் - (ஒருவன் கிறையின் வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு கட க்க வல்லனுின், பெருமையும் - பெருமைக்குணமும், உண்டு -(அவனிடத்து) உண்டாம்.
- 974. Even greatness, like a woman's chastity, belongs only to him who guards himself.
 - **டு**. பெருமை யுடைய**வ சா**ற்றுவா சாற்றி னருமை யுடைய செயல்.
- (படு டை) எ-து,—அவ்வாற்ருற் பெருமை யுடையராயிஞர் தாம் வறி யராயவழியும் பிறராற் செய்தற்கரியவாய தஞ்செயல்களே விடாத அவை செய்யு நெறியரற் கடைபோகச்செய்தலே வல்லராவர், எ-று.

வறியாாய வழியு மென்பது, முன்செய்து போக்தமை தோன்றப் பெருமை யுடையவளென்ற தனுதும், ஆற்றுவாரென்ற தனுதும், பெற்கும். இதனை அதனே யுடையார் செய்தி கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—பெருமை உடையவர் (அவ்வழியாலே) பெருமையுடையவராயிஞர், (தாம் வறியராகிய வழியும்), அரு மை உடைய - (பிறராலே செய்தற்கு) அருமை யுடையவை கிய, செயல் - (தஞ்) செயல்களே, ஆற்றின் - (அவை செய்யும்) வழியால், ஆற்றுவார் - (முடிவுபெற) செய்யவல்லவராவர்.
- 975. (Though reduced,) the great will be able to perform, in the proper way, deeds difficult (for others to do.)
 - சு. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லேப் பெரியாரைப் பேணிக்கொள் வேடென்னு கோக்கு.
- (பெடு கை.) எ து,—அப்பெற்றியராய பெரியாரை வழிபட்டு அவரியல் பிணே யாங்கோடு மென்னுங் கருத்து மற்றைச் சிறியராயிஞர் மனத்தின்கண் உளதாகாது, எ-று.

குடிமை, செல்வம், கல்வி பென்றிவற்ற**து உண்மை** மாத்திரத்தால் தம்மை வியக்திருப்பார்க்கு அவை கமக்கியல்பென்ற அமைக்திருப்பாரை வழிப்பட்டு அஃதுடையராதல் கூடாதென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—பெரியாரை-(அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை, பேணி - வழிபட்டு, கொள்வேம் என்னும் - (அவ ரியல்பை) கொள்வோமென்னும், கோக்கு - கருத்து, சிறியார் - (மற்றை) சிறியராயி தேரது, உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து, இல்லே -உண்டாகாது.

- 976. It is never in the nature of the base to seek the society of the great and partake of their nature.
 - எ. இறப்பே புரிக்த தொழிற்முஞ் சிறப்புக்தான் சேரல் லவர்கட் படின்.

(பரி-ளை) எ-து,—தனக்கொக்கும் பெரியாரிட்த்து அமைந்திருத்தலேச் செய்வதாய சிறப்புத்தானும், தனக்கொவ்வாத சிறியாரிடத்துப் படுமாயின், அதனே யொழிந்து தருக்கின்கண்ணே மிக்கசெயலே யுடைத்தாம், எ-று.

தருக்கின் மிகச்செய்யு மென்பதாயிற்று. சிறப்பு—குடிமை, செல்வம், கல் விகளியை மிகுதி. இவை யிரண்டு பாட்டாதும் அஃதிலார் செய்தி கூறப் பட்டது.

- (கெ.ப.னா.)—சிறப்பும்-(தனக்குத்தகும் பெரியோரிடத்து அடங்கியிருத்தலேச் செய்வதாகிய) சிறப்பும், தான்—, சீரல்லவ ர்கண் படின் - (தனக்குத்தகாத) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயி ன், இறப்பே புரிந்த - (அடங்கி யிருத்தலொழிந்து) செருக்கினி டத்திலே மிகுந்த, தொழிற்றும் - செயலேயுடைத்தாம்.
- 977. Even nobility of birth, wealth and learning, if in (the possession of) the base, will (only) produce ever-increasing pride.
 - அ. பணியுமா மென்றம் பெருமை சிறமை யணியுமாக் தன்**னே வி**யக்து.

(பரி-கை.) எ-து,—பெருமையுடையார் அச்சிறப்புண்டாய ஞான்றுர் தரு த்தின்றி அமைந்தொழுகுவார்; மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃதில்லாத ஞா ன்றுக் தம்மை வியக்து புணயாரிற்பர், எ-று.

பொருளின் ரெழில்கள் பண்பின்மே லேற்றப்பட்டன. இஃ அற்ற மறைக்கும் பெருமை' என்புழியு மொக்கும். என்று மென்பது பின்னும் வந்தி யைக்தது. ஆமென்பன விரண்டும் அசை. புண்தல்—பிறரிற் றமக்கோர் மிகுதி யையேற்றிக் கோடல். இதற்கு உயர்ந்தார் தாழ்வார் தாழ்க்தார் உயர்வார் இஃதொரு விரோத மிருக்குவாறென்னென உலகியலே வியக்து கூறிற்ருக்கு வாருமுனர்.

(தெ-ப-னா.) — பெருமை – பெருமையுடையவர், என்றும்-சிறப்புண்டாகிய நாளிலும், பணியும் – அடங்கி நடப்பார்; சிறு மை - (மற்றை) சிறுமையுடையவர், (என்றும்) – அத இல்லா தநாளிலும், தன்னே வியந்து – தம்மை மெச்சி, அணியும் – சிற ப்பிப்பார்.

978. The great will always humble himself; but the mean will exalt himself in self-admiration.

கூ. **பெரு**மை பெருமித மின்மை சி*று*மை பெருமித மூர்ம்து விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பெருமைக்குணமாவது காரண முண்டாய வழியும் அஃதியல் பாதனேக்கித் தருக்கின்றி யிருத்தல்; சிறமைக் குணமாவது அஃ கில் வழியும் அதனே யேற்றுக்கொண்டு தருக்கின் முடிவின் கல்லணே நின்று விலிதல், எ-று.

அளவறத்தருக்கு தலென்பதாயிற்று. விடுமென்று டாடமோ தவாருமுளர். முற்றுத் தொடரும் எழுவாய்த் தொடரும் தம்மு னிபையாமையின், அது பாட மன்மை புணர்க.

- (தெ-ப-னா.)—பெருமை பெருமைக்குணமாவது, பெரு மிதம் இன்மை - (காரணம் உண்டாகியவிடத்தும் அத இயல் பாதனேக்கி) செருக்கில்லா திருத்தல்; சிறமை - சிறமைக் குணமாவது, பெருமிதம் ஊர்க்து விடல் - (காரணம் இல்லா விடத்தும் அதனே ஏற்றக்கொண்டு) செருக்கின் முடிவிலே கின் றவிடுதல்.
- 979. Freedom from conceit is (the nature of true) greatness, (while) obstinacy therein is (that of) meanness.
 - கo. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான் குற்றமே கூறி விடும்.

(படு-கொ.) எ-து,—பெருமை யுடையார் பிறர் மானத்தையே கூறி அவ மானத்தை மறையா சிற்பர்; மற்றைச் சிறுமை யுடையார் பிறர்குணத்தை மறைத்துக்குற்றத்தையே கூறி விடுவர், எ-று.

மறைத்த**லு**ள் கூறலும் ஏனேயிடத்த மியைக்தன. அற்றம்—ஆகுபெயர். தானென்பது அசை. இவை மூன்று பாட்டானும் இருவர் செய**ல**ம் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

- (தெ ப ரை.)—பெருமை பெருமையுடையவர், அற்றம் மறைக்கும் - (பிறர் மானத்தையே சொல்லி) அவமானத்தை ம றையாகிற்பர்; சிறுமை - (மற்றை) சிறுமையுடையவர், குற்றமே கூறிவிடும் - (பிறர் குணத்தை மறைத்து) குற்றத்தையே சொ ல்லிவிடுவர்.
- 980. The great hide the faults of others; the base only divulge them.

கூகு-ம். அதி. சான்றுண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானு கிறைக்து அவற்றை யாடற்றன்மை. பல குணங்களானு மென்பது சாலுதற் ரெழிலாற் பெறப்படுதலில், அவற்றை யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையு எடங்காத குணங்கள் பலவற்றை யுக் தொகுத்துக்கொண்டு கிற்றலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

- க. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனழிந்து சான்முண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
- (பரி னா.) எ-து,—கமக்குத் தகுவது இதுவென் றமிக்து சான்முண்மையை மேற்கொண் டொழுகுவார்க்கு கல்லனவாய குணங்க ளெல்லாம் இயல் பா யிருக்குமென்று சொல்லுவர் தூலோர், எ-று-

சில குணங்க ளிலவாயவழியும் உள்ளன செய்தகொண்டனவாய வழி யுஞ் சான்முண்மை யென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையின், தூலோர் இவ் வேதுப்பெயர் பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவ ரென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—கடன் அறிக்து (நமக்கு இது) தகுவதென்று அறிந்து, சான்று (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்து, ஆண்மை (அவைகளே) ஆளுதற்றன்மையை, மேல் கொள்பவர்க்கு மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு, நல்லவை எல்லாம் நல்லகுணங்களெல்லாம், கடன் இயல்பா யிருக்கும், என்ப என்று சொல்லுவர் (நாலோர்).
- 981. It is said that those who are conscious of their duty and behave with a perfect goodness will regard as natural all that is good.
 - உ. குணாலஞ் சான்றோர் நலனே பிறால மெக்கலத் துள்ளதாஉ மன்று,

(படு-டை) எ-து,---சான்றேர் கலமாவது குணங்களானுப கலமே; அஃ தொழிக்த வுறப்புக்களாபை கலம் ஒரு கலத்தினு முள்ளதன்று, எ-று.

அகாலத்தை முன்னே பிரித்தமையின் ஏனேப்புற கலத்தைப் பிறாலமென் றம், அத குடிப்பிறப்புக் கல்வியு முதலாக தாலோரெடித்த கலக்களுட் புகு தாமையின் எக் கலத்துள்ளதாஉ மன்றென்றுக் கூறிஞர். இவை யிரண்டு பாட் டானும் சால்பிற்கேற்ற குணங்கள் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டன.

- (தெ-ப-ரை.)—சான்றோர் கலன் சான்றோர் கலமாவது, குண கலம் – குணங்களாலாகிய கலமே; பிற கலம் – அது கீங்க லான (உறப்புக்களாலாகிய) கலம், எக்கலத்து உள்ளதும் - எக் தகலத்திலு முள்ளதும், அன்று – அல்லதாம்.
- 982. The only delight of the perfect is that of their goodness; all other (sensual) delights are not to be included among any (true) delights.
 - **க.**. அன்புநா ணெப்புரவு கண்ணேட்டம் வாய்மையோ டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.
- (பரி கை.) எ து,—சுற்றத்தார்மேலே யன்றிப் பிறர்மேலு முளதாய வன்பும், பழிபாவங்களி ணணலும், யாவர்மாட்டு மொப்புரவு செய்தலும், பழை

யார்மேற் கண்ணேடலும், எவ்விடத்தும் மெய்ம்மைகூறலும் என சால்பென் ஓம் பாரத்தைத் தாங்கிய அண்களேத்து, எ-று

எண்ணேடு முன்னவற்**றேடும் கூடிற்று.** இக்குணங்க ளில்வழிச் சால்பு கிவேபெருமையின், இவற்றைத் **தாணென்**ருர். ஏகதேச வுருவகம்.

- (தெ ப ரை.)—அன்பு (சுற்றத்தார்மேலே யல்லாமல் பிறர்மேலும் உண்டாகிய) அன்பும், நாண் - (பழிபாவங்களில்) நாணலும், ஒப்புரவு - (யாவரிடத்தும்) உபகாரஞ் செய்தலும், கண்ணேட்டம் - (பழையவர்மேல்) கண்ணேடலும், வாய்மை யோடு - (எவ்விடத்தும்) மெய்மைசொல்லலும் என, சால்பு -சால்பென்னும் (பாரத்தை), ஊன்றிய - தாங்கிய, தூண் - தூண் கள், ஐந்து - ஐந்தாகும்.
- 983. Affection, fear (of sin), benevolence, favour and truthfulness: these are the five pillars on which perfect goodness rests.
 - ச. கொல்லா கலத்தது கோன்மை பிறர்திமை சொல்லா கலத்தது சால்பு.

(பரி-ரை) எ-து,—பிறவறங்களும் வேண்மோயினுக் தவம் ஒருயிரையுங் கொல்லாத அறத்தின்கண்ணதாம்; அதுபோலப் பிறகுணங்களும் வேண்மோ யினுஞ் சால்பு பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லாத குணத்தின் கண்ணதாம், எ-று.

கலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொரு ளிரண்டணேயுக் தவேமைதோன்ற இவ்வி ரண்டற்கு மதிகாரமாக்கிக் கூறிஞர். தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ் சிறக்தாற் போலச் சால்பிற்குப் பிறர் குற்றஞ் சொல்லாக்குணஞ் சிறக்த தென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.) கோன்மை தவமாவது, கொல்லா கலத் தது - (பிற வறங்களும் வேண்டுமாயினும்) ஒருயிரையும் கொல் லா அறத்தினிடத்ததாம்; (அதுபோல), சால்பு - சால்பாவது, பிறர் தீமை சொல்லா கலத்தது - (பிறகுணங்களும் வேண்மாயி னும்) பிறர் தீமையைச் சொல்லாத குணத்தினிடத்ததாம்.
- 984. Penance consists in the goodness that kills not, and perfection in the goodness that tells not others' faults.
 - டு. ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்*ளே*ர் மாற்*ளு*ரை **மா**ற்றும் படை.
- (பரி கை.) எ-து,—ஒருகருமத்தைச் செய்து முடிப்பார தாற்றலாவத அதற்குத் தணேயாவாரைத் தாழ்ந்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்; இனிச்சால்புடை யார் தம்பகைவரைப் பகைமை யொழிக்குங் கருவியும் அது, எ-று.

ஆற்றல்—அதுவல்லராக் தன்மை. இறக்தது சுழீஇய வெச்சவும்மை விகா ரத்தாற் ரெக்கது. சால்பிற்கேற்ற பணிதற் குணத்தது சிறப்புக் கூறுவார் ஏனேயது முடன் கூறிஞர்.

- (தெ ப னா.) ஆற்றுவார் (ஒருகருமத்தை) செய்து: முடிப்பவாது, ஆற்றல் - வனிமையாவது, பணிதல் - (அதற்குத் துணேயாவாரை) தாழ்ந்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்; சான்றேர் -(இனி) சால்புடையவர், மாற்றுனா - பகைவரை, மாற்றும் படை - (பகைமை) ஒழிக்குஞ் சாதனமும், அது - அப்படிப் பணிதலேயாம்.
- 985. Stooping (to inferiors) is the strength of those who can accomplish (an undertaking); and that is the weapon with which the great avert their fees.
 - கூ. சால்பிற்குக் கட்டளே யாதெனிற் *ளே*ல்வி தேலேயல்லார் கண்ணுங் கொளல்.
- (படு-டை) எ-து,—சால்பாகிய பொன்னி னளவுமிதற்கு உணாகல்லாகிய செயல் யாதெனின், அது தம்மி னுயர்ந்தார்மாட்டுக் கொள்ளுர் தோல்வியை இழிந்தார் மாட்டுக் கோடல், எ-று-
- துவே— ஒப்பு. எச்ச வும்மையான் இரு இதத்தார் கண்ணும் வேண்டுதல் பெற் ரும். கொள்ளுதல்—வெல்லுமாற்ற லுடையராயிருக்தே ஏற்றுக் கொள்ளுதல். இழிக்தாரை வெல்லுதல் கருதித் தம்மோ டொப்பித்துக் கொள்ளாது தோல்வி யான் அவரி னுயர்வராயின், அதனுற் சால்பன வறியப்படு மென்பதாம்.
- (தெ ப ரை.)—சால்பிற்கு சால்பாகிய (பொன்னின்) அளவறிதற்கு, கட்டனே - உரைகல்லாகிய (கெயல்), யாது எனி ன் - என்னவெனின், தோல்வி - (அது தம்மி னயர்க்தவரிடத் தக் கொள்ளும்) தோற்பை, தூலே அல்லார் கண்ணும் - இழிக்க வரிடத்தும், கொனல் - (வெல்லும் வலிமை யுடையசாயிருக்தே) ஏற்றுக்கொள்ளுதலாம்.
- 986. The touch-stone of perfection is to receive a defeat even at the hands of one's inferiors.
 - ன, இன்னெசெய் தார்க்கு மினியலே செய்யாக்கா லென்ன பயுத்ததோ சால்பு.
- (பி கை.) எ-து,—தமக்கின்ஞதவற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடை டார் இனியவற்றைச் செய்யாராயின், அச்சால்பு வேறென்ன பயனே யுடை த்து, எ-து.
- சிறப்பும்மை அவர் இன்னுசெய்தற் கிடனுதல் விளக்கி கின்றது. இகாரம்-அசை வினு எதிர்மறைப் பொருட்டு. தாமு மின்னுசெய்வராயின், சால்பா லொரு பயனுமில்ஸ் யென்பதாம். இவை யைக்துபாட்டானுஞ் சிறப்பு வகை யாற் கூறப்பட்டது.
- (தெ ப ரை.)—(சால்புடையவர்) இன்னு (தமக்கு) துன்பர் தருமலைகளே, செய்தார்க்கும் - செய்தவர்களுக்கும், இனியவே - இன்பர்தருமவைகளேயே, செய்யரக்கால் - செய்யர சு

விடின், சால்பு - அச்சால்புடைமை, என்ன பயத்தது - (வேறே) என்ன பயனுடைத்து.

- 987. Of what avail is perfect goodness if it cannot do pleasing things even to those who have pained (it)?
 - அ. இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுக் திண்மையுண் டாகப் பெறின்.
- (படு கை.) எ-து,—சால்டென்ற சொல்லப்படும் வலியுண்டாகப்பெறின் ஒருவனுக்கு கல்குரவு இளிவாகாது, எ-று.

தளராமை காட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனே இன் மைதாகுக வுபசரித்துக் கூறிஞர். சால்புடையார் கல்கூர்க்தவழியும் மேம்ப டுத லுடையரென்பதாம்.

- (தெ ப-னா.)—சால்பு என்னும் சால்பென்று சொல்லப் படும், திண்மை – வளிமை, உண்டு ஆகப் பெறின் - உண்டாகப் பெற்றுல், ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இன்மை - வறுமையால் வருவது, இளிவு அன்று - இகழ்வாகாது.
 - 988. Poverty is no disgrace to one who abounds in good qualities.
 - கூ. ஊழி பெயரினுக் தாம்பெய**ரா**ர் சான்*ரு*ண்மைக் காழி யெனப்படு வார்.

(பரி-கை மி எ-து,—சால்புடமையாகிய கடற்குக் கரையென்று சொல்லப் பூசு வார் ஏணேக்கடலுங் கரையுணில்லாமற் காலக்கிரிக்தாலும், தாக்கிரியார், எ-று.

சான் முண்மைய து பெருமைதோன் p அதனேக் கடலாக்கியும், அதனேத் தாங்கிக்கொண்டு ரிற்றலின் அஃதடையாளாக் கடையாக்கியும் கூறிஞர்; "பெ ருங்கடற் காழி யீணயன் மாதோ" என்முர் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம்

- (தெ-ப-ஸா.)—சான்முண்மைக்கு சால்புடைமையாகிய (கடலுக்கு), ஆழி எனப்படுவார் கடையென்று சொல்லப்படு வார், ஊழி பெயரினும் (மற்றைக் கடலும் கடையுள் கில்லா மல்) காலம் வேறுபட்டாலும், தாம் பெயரார் தாம் வேறு படார்.
- 989. Those who are said to be the shore of the sea of perfection will never change, though ages may change.
 - கo. சான்றவர் சான்றுண்மை குன்றி னிருஙிலக்தான் முங்காது மன்னே பொறை.
- (பரி-ரை.) எ-து,—பலகுணங்களானு கிறைக்தவர் தக்தன்மை குன்றுவ சாயின் மற்றை யிருகிலக்தானுக் தன்பொறையைத் தாங்காதாய் முடியும்,எ-ற

தானுமென்னு மெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அவர்க்கது குன்று மையும் அதற்கது தாவ்கலும் இயல்பாகலான, அவையெஞ்ஞான்று முனவாகா கின்றனவென்பது தோன்றகின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வக்தது. ஒகா சம் அசை. இதற்கு இருகிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவர் தூண்யாக வருத லான் அதுவும் அது தாவ்கலாற்று தென் ஹனாப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட் டானும் அவற்றுனிறைக்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—சான்றவர் - (பலகுணங்களாலும்) கிறைக்**த** வர், சான்*ரு*ண்மை - (தமது) தன்மை, குன்றின் - குன்றுவரா யின், இரு கிலக்தான் - மற்றைப்பெரிய பூமிதானும், பொறை-(தன்) பா**ரத்தை**, தாங்காது - தாங்காதாய் முடியும்.

990. If there is a defeat in the character of the perfect, (even) the great world cannot bear (its) burden.

க00-ம். அதி. பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றுண்மைகளிற் மும்வழுவாதுகின்றே எல்லா ரியல்புகளு மறிக்தொத்தொழுகுதல்; ''பண்பெனப் படுவது பாடறிக்தொழு கல்'' என்றுர் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. **எ**ன்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும் பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(படு-ரை.) எ-து,—யாவர்மாட்டு மெளியபசவ்வியராதலால் அரிதாயபண் புடைமையென்னும் என்னெறியிணயெய்துதல் எளிதென்று சொல்லுவர் தூ லோர், எ-து.

குணங்களா னிறைக்து செவ்வியெளியரு மாயக்காற் பண்புடமைதானே உளதா மாகலின், எண்பதத்தாலெய்த லெளிதென்றும், அஃதலைகத்தையெல் லாம் வசிகரித்தற்பயத்த தாகலின் அதனேத் தொல்லோர்சென்ற கன்னெறி யாக்கியும்,அதனே யெளிதி னெய்து தற்கு இது தாலோரோ திய வுபாயமென்பார் அவர்மேல் வைத்துவ் கூறிஞர்.

(தே-ப-னா.)—யார் மாட்டும் - யாவரிடத்தும், எண் பதத் தால் - எளியசமயத்தரா பிருந்தால், பண்பு உடைமை என்னும்-பண்புடைமை யெனப்படுகின்ற, வழக்கு - (அரிதாகிய) நல்வழி பை, எய்தல் - அடைதல், எளிது—, என்ப - என்று சொல்லு வர் (நாலோர்).

991. If one is easy of access to all, it will be easy for one to obtain the virtue called goodness.

உ. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த விவ்விரண்டும் பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. (பரி - கை.) எ-து,—பிறர்மே லன்புடைய இதலும் உலகத்தோடமைந்த குடியின்கட் பிறத்தலுமாகிய இவ்விரண்டும் ஒருவளுக்குப் பண்புடைமை பெ ன்று உலகத்தார் செரல்லும் உன்னெறி, எ-று.

அமைதல்-ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறக்தார்செயலே. தனித் தவழி ஆகாது இரண்டுங்கூடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முற்றம்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாக வுபசரிக்கப்பட்டன. இவையிரண்டுபாட் டானும் பண்புடையராதற் காரணங் கூறப்பட்ட து

- (தெ-ப-னா.)—அன்பு உடைமை (பிறர்மேல்) அன்புடையதனும், ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் (உலகத்தோடு) அமைந்த குடியிற் பிறத்தலும் (ஆகிய), இவ்விரண்டும்—, பண்பு உடைமை என்னும் (ஒருவனுக்கு) பண்புடைமை பென்று (உலகத் தார்) சொல்லும், வழக்கு நல்வழி.
- 992. Affectionateness and birth in a good family, these two constitute what is called a proper behaviour to all.
 - டை உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்*று*ல் வெறுத்தக்க பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.
- (பரி கை.) எ து,—செறியத்தகர் த வுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு கன்மக்களோ டொப்பாகாமையின் அது பொருக்துவதன்று ; இனிப் பொருக் துவதாய வொப்பாவது செறியத்தக்க பண்பா லொத்தல், எ-று.

வட நூலார் அங்கமென்றமையின், உறப்பென்றுர். ஒருவனுக்கு நன் மக்களோடு பெறப்படு மொப்பாவது உயிரின்வேறுய் நிலேயுதலில்லா அடம் பொத்தலன்று வேறன்றி நிலேயுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற் நித்தாய அவர் பண்பினே யுடையகை வென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—உறுப்பு ஒத்தல் (கெருங்கத்தகாத) உடம் பாலொத்தல், மக்கள் ஒப்பு அன்று - (ஒருவனுக்கு) ஈல்லமனித ரோடு (ஒப்பாகாமையால்) பொரும்துவதன்று; ஒப்பது ஆம் -(இனி) பொரும்துவதாகிய, ஒப்பு - ஒப்பாவது, வெறுத்தக்க -கெருங்கத்தக்க, பண்பு ஒத்தல் – பண்பாலொத்தல்.
- 993. Resemblance of bodies is no resemblance of souls; true resemblance is the resemblance of qualities that attract.
 - ச. நய்கெடு நன்றி புரிக்த பயணுடையார் பண்புபா ராட்டு முலகு.
- (பரி ரை.) எ-து,— ஃதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குக் தமக்கும் டயன்படுத துடையாரது பண்பினே உலகத்தார் கொண்டாடா ^{திற்} பர், எ-று.

புரித்தவென்னும் பெயரெச்சம் சுண்டுக் காரணப்பொருட்டு; கய்வெடு கன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வர்தமையின், அதணப் பாராட்டு மென்றுர்.

- (தெ-ப-ரை.)—கயன் கீதியையும், கன்றி அறத்தையும், புரிக்த - விரும்புதலால், பயன் உடையார் - (பிறர்க்குக் தமக் கும்) பயன்படுதலுடையவதது, பண்பு - பண்பை, உலகு - உல கத்தார், பாசாட்டும் - கொண்டாடா நிற்பர்.
- 994. The world applauds the character of those whose usefulness results from their equity and charity.
 - டு, நகையுள்ளு மின்றை திகழ்ச்சி பகையுள்ளும் பண்புள பாடறினார் மாட்டு,

(பி-்கை.) எ-து,—தன்னேயிகழ்தல் ஒருவற்கு விளயாட்டின் கண்ணும் இன்னது; ஆகலாற் பிறர்பாடமிக் தொழுகுவார் மாட்டுப் பகைமையுள்வழி யும் அஃதுன தாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன, எ-று.

பாடறிவா ொனவே, அவ்வின் குமை யறிதலும் பெற்ரும். அதனேயறிக்க வர் பின் அதுசெய்யார் இனியவே செய்வா ரென்பது கருத்து. இதற்குப் பிற ரெல்லாம் இரண்டுதொடருக் தம்மு ளியையாம அரைப்பாரும், இன்குதென் னுஞ் சொற்குப் பிறவாதென் அரைப்பாரு மாயிஞர்.

- (தெ-ப-னா.)—இகழ்ச்சி (தன்னே) இகழ்தல், நகை யுள் ளும் - (ஒருவனுக்கு) விளேயாட்டினிடத்தும், இன்னுது - துன் பக்தருவதாம்; (ஆகலால்), பாடு அறிவார்மாட்டு - (பிறர்) இயல் பறிக்து நடப்பவரிடத்து, பகையுள்ளும் - பகையுள்ளவிடத்தும், பண்பு - (அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்புகளே, உள - உண்டாவனவாம்.
- 995. Reproach is painful to one even in sport; those (therefore) who know the nature of others exhibit (pleasing) qualities even when they are hated.
 - சு. பண்புடையார் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேன் மண்புக்கு மாய்வது மன்,
- (பரி கொ.) எ-து,—பண்புடையார்கண்ணே டூதலால் உலகியல் எஞ் ஞான்று முண்டாய் வாராகின்றது; ஆண்டூப்பூத வில்ஃவயாயின், அத மண் ணிண்கட் புக்கு மாய்க்துபோவதாம், எ-று.
- படவென்பது திரிக்துகின்றது. உலகு—ஆகுபெயர். மற்றைப்பண் பில்லார் சார்பன்மையின் ஒர் சார்புமின்றி மண்ணின்கட்புக்கு மாயுமது வேண்டாவா யிற்றென்பது பட கின்றமையின், மண் ஒழியிசைக்கண் வக்தது. இவை கான்கு பாட்டானும் அதனே யுடையார துயர்ச்சி கூறப்பட்டது.
- (தெ-ப-னை.)—பண்பு உடையார் பண்புடையவரிடத்தே, பட்டு - படுதலால், உலகம் - உலகியல், உண்டு - (எக்காளும்)

உளதாய் வராகின்றது; இன்றேல் - (அங்கேபடுதல்) இல்லேயா யின், அது – அவ்வுலகியல், மண் புக்கு – மண்ணிலே புகுக்து, மாய்வது - மாய்க்துபோவதாம்.

996. The (way of the) world subsists by contact with the good; if not, it would bury itself in the earth and perish.

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர் மக்கட்பண் பில்லாதவர்.

(பரி-கை.) எ-த,—கன்மக்கட்கேயுரிய பண்பில்லாதவர் அரத்தின் கூர் மைபோலுங் கூர்மையையுடையரேயாயினும் ஓரறிவிற்றுயமரத்தினேயொய்பர், எ-று.

அரம்—ஆகுடெயர். ஓரறிவு - ஊற்றினேயறிதல். உவமையிரண்டனூள், முன்னது தான் மடிவின்றித் தன்னேயுற்றபொருள்கீன மடிவித்தலாகிய தொ ழில்பற்றி வந்தது; ஏனேயது விசேடவறிவின்மையாகிய பண்புபற்றிவந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயகுகிய மக்கட்பண்பின்மையின், அது தானுமில்லேயெ ன்பதாயிற்று.

(தெ-ப-ரை.)—மக்கள் - (ால்) மக்களுக்கே (உரிய), பண்பு இல்லாதவர்—, அரம் போலும் - அரத்தைப்போலும், கூர்மை யர் ஏனும் - கூர்மையை யுடையரேயாயினும், மரம் போல்வர் -(பரிசத்தை அறிதலென்னும் ஓரறிவினதாகிய) மரத்துக்கொப் பாவர்.

997. He who is destitute of (true) human qualities (only) resembles a tree, though he may possess the sharpness of a file.

அ. நண்பாற்*ரு* ராகி கயமில செய்வார்க்கும் பண்பாற்*ரு* ராதல் கடை.

(பரி-ரை•) எ–த,— தம்மொடு கட்பின்ச்செய்யாத பகைமையைச் செய் தொழுகுவார் மாட்டும் தாம் பண்புடையா யொழுகாமை அறிவுடையார்க் கிழுக்காம், எ–று.

கயம் - ஈரம் சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்முமைக்கிடனுகல் தோன்ற கின்றது. அதனேச்செய்யிற் முழும் அவர் தன்மையராவரென்பார், கடையென் முர்.

(தெ - ப - டை)— கண்பு - கட்பினே, ஆற்முர் ஆகி - (தம் மோடு) செய்யாதவராகி, கயம் இல - பகைமையை, [சாமில்லா மையை என்றபடி], செய்வார்க்கும்-செய்து கடப்பவரிடத்தும், பண்பு ஆற்முர் ஆதல் - (தாம்) பண்புடையவராய் கடவாமை, கடை - (அறிவுடையவர்க்கு) இழுக்காம்.

998. It is wrong (for the wise) not to exhibit (good) qualities even towards those who bearing no friendship (for them) do only what is hateful.

கூ. நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம் பகலும்பாற் பட்டன் நிருள்.

(படி-கைரு) எ-து,—டண்பின்மையான் ஒருவரோடுங்கலக்து உண்மகிழ் தன்மாட்டாதார்க்கு மிகவும் பெரிய ஞாலம் இருளில்லாத பகற்டொழுகினும் இருளின்கட் கிடச்ததாம், எ-று.

எல்லாரோடுக் கலக்தறியப் பெ*ரு*மையிற் பண்பில்வார்க்கு உலகியல் தெரியாதென்பார், உலக மிருளின்கட் பட்ட தென்*ரு*ர். பாழ்பட்டன்றிரு சென்றுபாடமோ**தி, இருணீங்கி**ற்றன்றென் ஹனாப்பாரு முளர்.

(தெ-ப-ணை.)— நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு - (பண்பில்லாமை யால் ஒருவரோகெலக்து) உண்மகிழ்தல் மாட்டாதவர்க்கு, மா இரு ஞாலம் - மிகவும் பெரியபூமியானது, பகலும் - (இருளில் லாத) பகற்பொழுதிலும், இருட்பால் - இருளினிடத்தே, பட்ட ண்று - கிடந்ததாம்.

999. To those who cannot rejoice, the wide world is buried in darkness even in (broad) daylight.

கo. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ கன்பால் கலக்தீமை யாற்றிரிக் தற்று.

(பரி - கை.) எ-து,—பண்பிலாதவன் மூன்னேகல்வினேயா னெய்திய பெரியசெல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும் பயன்படாது கெடிதல் கல்ல வான்பால் ஏற்ற கலத்தின் குற்றத்தால் இன்சுவைத்தாகாது கெட்டாற்போ லும், எ-று-

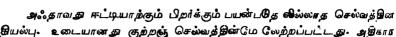
கலத்தீமை யென்பது மெலிக்துகின்றது. தொழிலுவம மாகலின் பொரு னின்கண் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்கு மாற்றிலதை ரூன்றப் பெற்ற வென்றும் எல்லாப்பயனுள் கோடற்கேற்ற இடனுடைமை தோன்றப் பெருஞ்செல்வ மென்றுங் கூறிஞர். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இத ஞன் வருகின்ற அதிகாரப் பொருண்மையுக் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. இவை கான்குபாட்டானும் அஃதில்லார திழிவு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—பண்பு இலான் - பண்பில்லாதவன், பெற்ற-(முன்னே நல்வினேயிஞல்) அடைந்த, பெருஞ் செல்வம்—, (அக் குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாது கெடுதல்), நல் பால் -நல்ல (பசுவின்) பால், கலம் - (ஏற்ற) கலத்தினது, திமையால்-குற்றத்தால், திரிந்தற்று - கெட்டாற்போலும்.

1000. The great wealth obtained by one who has no goodness will perish like pure milk spoilt by the impurity of the vessel.

க0க-ம். அதி. கன்றியில் செல்வம்.

கரக - ம். அதி. நன்றியில் செல்வம்.

பெல்பு. உடையான த குற்றஞ் செல்வத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. அதிகார முறைமை மேற்றேற்றுவாய் செய்வதனுற் பெற்ரும்.

- க. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு எஃதுண்ணுன் செத்தான் செயக்கிடந்த இல்.
- (பரி ரை.) எ-து,—தன் மீனயகலமெல்லாம் கிறைதற் கேதுவாய பெ ரும்பொருளே யீட்டிவைத்து உலோபத்தால் அதனே யுண்ளுதவன் உளனுப் னுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவனும் செயக்கெடக்கதோ ருரிமை பின்மை யான், எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உள்ளுதல் அதனு கேரம்புலன்களேயும் நகர்தல் வாய்சான்ற பெரும்பொருள் வைத்தானுருவன் அதனேயுண்ளுது செத்தவழி அதன்கண் அவனுற் செயக்கிடக்குதோ ருரிமையில்லேயாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்கவென் துரைப்பினு மமையும். இதற்குச் செ த்தானென்பது எச்சம். இதனுல் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்றை கூறப் பட்டது.

- (தெ ப ரை.) -- வாய் சான்ற (தம்) மணேயிடமெல்லாம் கிறைதற்கு ஏதுவாகிய, பெரும் பொருள்-பெரியபெருளே, வைக் தான் - (சம்பாதித்து) வைத்தவதை, அஃது - ஆதனே, உண் ணுன் - (உலோபத்தால்) அனுபவியாதவன், (உளனுமிலும்), செயக்கிட்ர்தது - (அதனிடத்து அவணைலே) செயக்கிடந்ததோ ருரிமையானது, இல் - இல்லே (ஆதலால்), செத்தான் - செத்த வனேயாவன்.
- 1001. He who does not enjoy the immense riches he has heaped up in his house, is (to be reckoned as) dead, (for) there is nothing achieved (by him.)
 - உ. பொருளாகு மெல்லாமேன் றீயா இவறு மருனான மாணப் பிறப்பு.
- (பரி ரை.) எ-து,—பொருளொன்று முன்டாக அதஞ லெல்லா மூன் டாமென்றறிக்கு அதனே ஈட்டிப் பின் பிறர்க்கீயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யு மயக் கத்தாலே ஒருவனுக்கு கிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப் புண்டாம், எ-று.

இருமையினு மெய்து மின்பங்கள் பலவுமடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டு தற்கு முன்னுண்டாய வறிவு பின்மயங்கு தலின் மருளென்றும், பொருளுண் டாயிருக்கப் பிறர்பசு கண்டிருக்த தீவினேபற்றி உணவுக ஞனவாயிருக்கப் பசு த்து வருக்தும் பிறப்புளதா மென்றுக் கூறிஞர்.

(தெ – ப - ரை.)—பொருளான் - பொருளொன்றிஞல், எல்லாம் ஆம் என்று - எல்லாம் உண்டாகும் என்று (அறிந்து), (அதனேச்சம்பாதித்து), ஈயாது இவறும் - (பின்பிறர்க்கு) கொடாது உலோபத்துவஞ் செய்யும், மருளான் - மயக்கத்திஞலே, மாணப் பிறப்பு - கிறைதலில்லாத (பேய்) பிறப்பு, ஆம் - (ஒரு வனுக்கு) உண்டாம்.

1002. He who knows that wealth yields every pleasure and yet is so blind as to lead a miserly life will be born a demon.

டை. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர் தோற்ற கிலக்குப் பொறை.

(பெடு-கை.) எ-து,—யாம் பிறரின்பிக வீட்டுது மென்று பொருளின நீட் டன் மாத்திரத்தையே விரும்பி அதன்பயனுய புகழை விரும்பாத மக்களது பிறப்பு கிலத்திற்குப் பாரமாமத்துணேயே, எ-று.

இசை இருமைக்கு முறுகியாய அறமாகலின் ஈகையான் அதனேயே வேண்டல் செய்யாது ஈட்டற் றுன்பத்தையும் காத்தற் றுன்பத்தையும் வேண்டிய வறிவின்மைபற்றி, கிலக்குப்பொறை யென்றுர். பிறப்பென்றது அதற்குரிய வுடம்பின்.

(தே – ப – ரை.) — ஈட்டம் - (பிறரின்மிக) சம்பா இப்போ மென்று, இவறி - (பொருள் சம்பா இத்தன் மாத்திரத்தையே) விரும்பி, இசை வேண்டா ஆடவர் - (அதன்பயனு கிய) புகழை விரும்பாத மக்களது, தோற்றம் – (பேய்) பிறப்பு, விலக்கு பொ றை - பூமிக்குப் பாரமேயாம்.

1003. A burden to the earth are men bent on the acquisition of riches and not (true) fame.

ச. எச்சமென் றென்னெண்ணுங்கொல்லோ வொருவசா னச்சப் டாஅதவன்.

(பி - ரை.) எ-து,—ஒருபொருளு மீக்தறியாமையின் ஒருவராலும் கேச் சப்படுதலில்லாதவன் தானிறக்தவழி ஈண்டொழிக்து சிற்பதாக யாதனேக் கருதுமோ? எ-று.

ஈண்டொழிக்து கிற்கும்புகழ் ஈவான்மேலன்றி கில்லாமையின் அவனுக் கதனே டியாது மியைபில்ஃயென்பார், என்னெண்ணுங் கொல்லோவென்குர் ஓகாரம் அசை. இவை மூன்றுபாட்டானம் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது.

படாதவன், (தான் இறந்தவிடத்து), எச்சம் என்று - (இங்கே) ஒழிந்துநிற்பதாக, என் எண்ணுங்கொல் - எதை நினேப்பானே?

1004. What will the miser who is not liked (by any one), regard as his own (in the world to come).

டு. கொடுப்பதூஉர் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய கோடியுண் டாயினு மில்.

(ப1-கை.) எ. து,—பிறர்க் கீவதும் தாதுகர்வதுமாய இரண்டு செய் கையு முடைய ரல்லாதார்க்குப் பலவாக வடுக்கிய கோடிபொரு ஞண்டாயினும் ஒன்று மில்ஃல, எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ் சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றெழில் முற்கூறப்பட் டது. அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மே னின்றது. ஒன்று மில்லார்போலப் பயனிரண்டு மிழத்தலின், இல்லென்றுர்.

(தெ-ப-ரை.)—கொடுப்பது உம் - (பிறர்க்கு) ஈவதும், துய் ப்பது உம் - (தான்) அனுபவிப்பது மாகிய, (இரண்டு செய்கை யும்), இல்லார்க்கு-உடையரல்லாதவர்க்கு, அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி உண்டாயினும் - கோடிப்பொருள் உண்டாமி னும், இல் - (ஒன்றும்) இல்லே.

1005. Those who neither give (to others) nor enjoy (their property) are (truly) destitute, though possessing immense riches.

சு. ஏதம் பெருஞ்செல்வர் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன் நீத வியல்பிலா தான்.

(பரி-ரை) எ-து,—தானுகரானுப் அதன்மேலுக் தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனே ஈதலியற்கை யிலனுயினுன் இரண்டிஞ் செய்தற் கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருகோய், எ-று.

தகு இ – தானங் கோடற் கேற்புடைமை. ஏதம்—ஆகுபெயர். நகரப்பி தலும் ஈயப்படு தலுமாகிய தொழிற்குரிய தீன அன்றுக்கினமையின், கோ யென்றுர். ஈதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத் தன் முதலியவற்றுல் தண்பமேயாமென் துரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு பாட்டானும் அவ்லிருமையும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—தான் துவ்வான் - தான் அனுபவியாதவனுகி, (அதன்மேலும்), தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்கு, ஒன்ற -(அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈதல் இயல்பு இலாதான் - கொ டுத்தற்றன்மை யில்லாதவன், பெருஞ்செல்வம் - (அவ்வி சண்டுஞ் செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) பெரிய செல்வத்திற்கு, ஏதம்-ஒருகோய்.

1006. He who enjoys not (his riches) nor relieves the wants of the worthy is a disease to his wealth.

- **ன. அ**ற்ருர்க்கொன் ருற்ருதான் செல்வ மிககலம் பெற்ரு டமியண்மூத் தற்**று.**
- (பரி கை.) எ- து,—ஒருபொருளு மிலராயிஞர்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றினக் கொடாதானது செல்வங் கொன்னேகழிதல் பெண்டிரின் மிக்க கலத்தினப்பெற்றுளொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுகனின்றித் தமிய னாய் மூத்ததன்மைத்து, எ-று.

கலம்—வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இரண்டுமொருங்குபெ அத லரிதாகலின், பெற்ருளென்றுர். கொடுப்பாருங் கொழுநனுமே யன்றித் தானும் பயனிழக்து கழிக்த் குமரியோ மேவமை கூறினமையின், தானுமேற்பானு மேயன்றிச் செல்வமும் பயனிழக்து கழியுமென்பதாயிற்று.

(தெ-ப-னை.)—அற்ருர்க்கு-(ஒருபொருளும்) இலராயிஞர் க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்டியது) ஒன்றனே, ஆற்ருதான் - கொ டாதவனது, செல்வம் - செல்வமானது (வீணுகக்கழிதல்), மிக கலம் பெற்றுள் - (அழகு குணமுதலிய) மிகுக்த கலத்தினேப் பெற்ற வொருத்தி, (கொடுப்பாரில்லாமையினுலே), தமியள் -(கணவனில்லாமல்) தனியளாய், மூத்தற்று - மூத்ததன்மைத்து.

1007. The wealth of him who never bestows anything on the destitute is like a woman of beauty growing old without a husband.

அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(பரி-கை) எ-து,—வறியார்க்கணியன பிருக்தம் ஒன்றும் கொடாமை பின் அவரா னச்சப்படாதவன் செல்வமெய்து தல் ஊரிடை சிற்பதோர் நச்சு மாம் பழுத்தாற்போலும், எ-று.

கூடுவுரென்பது பின்முன்னுகத் தொக்கவா*ரு*ம் வேற்றுடைமத்தொகை. அண் மையடைமைகளாற் பயனில்லே யென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—(வறியவர்க்குச் சமீபன பிருக்தும் ஒன்றுங் கொடாமையால்), ஈச்சப்படாதவன் - (அவரால்) இச்சிக்கப்படா தவன், செல்வம் - செல்வம் (பெறுதல்), ஈடுவூருள் - ஊர்ஈடுவு ள்ள, ஈச்சுமரம் - எட்டிமரம், பழுத்தற்று - பழுத்தல்போலும்.

1008. The wealth of him who is disliked (by all) is like the fruitbearing of the etty tree in the midst of a town.

கூ. அன்பொரீஇத் தற்செற் றறகோக்கா தீட்டிய வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

(பரி-கை) எ-து,— ஒருவன் கொடாமைப்பொருட்டிச் சுற்றத்தார் கட் டார்கண் அன்பு செய்தலே யொழிக்து வேண்டுவன நுகராது தன்னேச்செறு த்து வறியார்க்கு ஈதன்முதலியவறத்தை கினேப்பதுஞ் செய்யாது ஈட்டிய வொள்ளியபொருணக் கொண்டுபோய்ப் பயன்பெறுவார் பிறர், எ-று. பயகுய அறனும் இன்பமுஞ் செய்தகொள்ளாதானுக்குப் பொருளா லுள் ளது ஈட்டற்றுன்பமே பென்பது தோன்ற ஈட்டியவென்றும், அவன் வழியி னுள்ளார்க்கும் உதவாதென்பது தோன்றப் பிறரென்றுங் கூறிஞர்.

(தெ-ப-னா.)—(ஒருவன்), அன்பு ஒரீஇ - (கொடா இருத்த ற்பொருட்டுச் சுற்றத்தாரிடத்தும் கட்பினரிடத்தும்) அன்பு செய் வதனே ஒழிக்து, தன் செற்று - (வேண்டுவன அனுபவியாமல்) தன்னேவருத்தி, அறன் கோக்காது - (வலியவர்க்குக் கொடுத்த லாதியாகிய) அறத்தை கினேயாமல், சுட்டிய ஒள் பொருள் - சம் பாதித்த ஒள்ளியபொருளே, பிறர் கொள்வார் - அன்னியர் (கொ ண்டுபோய்ப் பயன்) கொள்ளுவார்.

1009. Strangers will inherit the riches that have been acquired without regard for friendship, comfort and charity.

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி வறங்கூர்க் தனேய துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—புகழுடைத்தாய செல்வத்தினே யுடையவரது கிற்கு ங்காலஞ் சிறிதாய வறுமை உலகத்தையெல்லாம் கிலேகிறுத்துமேகம் வறுமை மிக்காற்போல்வதோ ரியல்பினே யுடைத்து, எ-று.

துனி-வெறப்பு; அதனேச் செய்தலாற் றுனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்பட்டார் அதனுன் வறியராய வழியும் அவ்வறுமை கடிகினீங்குதலிற் பின் புஞ் செல்வராய்ப் பயன்படுவரென்பது உவமையாற் பெறப்பட்டது; படவே கன்றியில்லாத செல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் கிலேயில்வெறுப்பு மாரி வறங்கர் க்தனேய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருக்தாமை மேலும் ஓர்பொருட்டொடர்பு படாமலுரைப்பாரு முனர். இவை கான்குபாட்டாலும் அச்செல்வத்தது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—சிர் உடை - புகழுடைத்தாகிய, செல்வர்-செல்வத்தினே யுடையவாது, சிறு துனி - (நிற்குங்காலம்) சிறிய வறுமை, மாரி - (உலகத்தையெல்லா நிலேநிறுத்துகிற) மேகம், வறம் கூர்ந்து அனேயது - வறுமை மிகுந்தது போல்வதோ ரியல் பினே, உடைத்து - உடையது.

1010. The short-lived poverty of those who are noble and rich is like the clouds becoming poor (for a while.)

க0உ-ம். அதி. நாணுடைமை.

அஃதாவத மேற்சொல்லிய சால்பு பண்பு முதலிய குணங்களா ஹயர்ச் தோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் காணுதலுடையராக்குன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனுனே விளங்கும். க. கோருமத்தா இணுதை இணைத் திரு*றதை* எல்லவர் காணுப் பிற.

(படு-கை) எ-து,—கன்மக்களுணுவது இழிக்த கருமங்காரணமாக காணு தல்; அஃதன்றி மனமொழிமெய்கள தொடுக்கத்தான் வருவனவோவெனின், அவை அவரளவல்ல அழகிய நுதலின்யுடைய குலமகளிர் காண்கள், எ-று.

பிற குலமகளிர் காணென்றதனன் ஏனேயது கன்மக்க ணணைன்பதும், காணு தலென்றதனுற் கருமத்ததிழிவும், பெற்றும் திருநு தனல்லவரென்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஏதுப்பண்மைபற்றிப் பிறவென்றுர் இனி அற்றமறைத்தன் முதலியன பொதுமகளிர் காணே டொக்குமென் துரைப்பாரு மூளர் அவர்க்கு காண்கேசி பயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவர் பெயராற் கூறப்ப டாமையானும், அஃதுரையன்மையுமிக. இதனை காணின திலக்கணங் கூறப் பட்டது.

(தெ-ப-ரை.) — நாணு - (நன்மக்களது) நாணுவது, கருமத் தால் நாணுதல் - (இழிந்த) கருமங்காரணமாக நாணுதலாம்; பிற - அதல்லாமல் (மனமொழிமெய்களது ஒடுக்கத்தால் வரு கிற) நாணங்கள், திரு நாதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய, நல்ல வர் - குலமகளிரது, நாணு - நாணங்கள் போலும்.

1011. True modesty is the fear of (evil) deeds; all other modesty is (simply) the bashfulness of virtuous maids.

உ. ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(பரி-கொ.) எ-து,—ஊணும் உடையும் அவையொழிக்தனவும் மக்களுயிர்க் கெல்லாம் பொது; கன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது காணுடைமையே, அவையல்ல, எ-று.

ஒழிக்தன—உறக்கமும் அச்சமு**ங் கா**மமும். சிறப்பு — அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(தெ - ப - ரை.)—ஊண் - உண் டியும், உடை - ஆடையும், எச்சம் - (உறக்கம் காமம் அச்சம் என்பன) ஒழிக்கவைகளும், உயிர்க்கு எல்லாம் - (மக்கள்) உயிர்க்கெல்லாம், வேறு அல்ல -பொதுவாம்; மாக்தர் சிறப்பு - கன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது, காண் உடைமை - காணமுடைமையாம், (அவையல்ல.)

1012. Food, clothing and the like are common to all men; but modesty is peculiar to the good.

க. ஊனேக்குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு நன்மை குறித்தது சால்பு.

(பரி-கா.) எ-து,—எல்லாவுபிர்களும் உடம்பிணத் தமக்கு கிலக்களன கக்கொண்டு அதனேவிடா; அதபோலச் சால்பு நாணென்னு நன்மைச்குணத் தைத் தனக்கு கிலக்களதைக்கொண்டு அதணே விடாது, எ-று. உடம்டென்பது சாதியொருமை. கன்மை—ஆகுடெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெய்தாதவாறு போலச் சால்பு காணுடு கூடியல்லது பய னெய்தா தென்பதாம். ஊணேக் குறித்தவென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(தெ-ப-ரை.)—உயிர் எல்லாம்-எல்லாவுயிர்களும், ஊட்டு-உடம்பை, குறித்த-(தமக்கு) இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதனே விடாவாம்; (அதுபோல்), சால்பு - (நற்குணங்களின்) நிறைவா னது, நாண் என்னு நன்மை - நாணென்கிற நற்குணத்தை, குறித் தது - (தனக்கு) இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனேவிடாது.

- 1013. As the body is the abode of the spirit, so the excellence of modesty is the abode of perfection.
 - ச. அணியன்*ளே* நாணுடைமை சான்*ளே*ர்க்கஃ தின்றேற் பிணியன்*ளே* பீடு நடை.

(பரி-கை.) எ-து,—சான்றேர்க்கு காணுடைமை யாபரணமாம் ; அவ்வா பரண மில்லேயாயின் அவர் பெருமிதத்தையுடைய கடை கண்டார்க்குப் பிணி யாம், எ-று•

அழகு செய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற் கருமையிற் பிணியென் றுக் கூறிஞர். ஓகாரவிடைச் சொற்கள் எதிர்மறைக்கண் வர்தன. இவை மூன் றுபாட்டானும் அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—சான்றோக்கு - நற்குண நிறைக்தோர்க்கு, நாண் உடைமை - நாணமுடைமை, அணி அன்ரே - ஆபாண மாம்; அஃது இன்றேல் - அவ்வணி இல்லேயாயின், பீடு நடை -(அவர்) பெருமிதாடை, பிணி அன்ரே - (கண்டவர்க்கு) நோ யாம்?

- 1014. Is not the modesty oranament of the noble? Without it, their haughtiness would be a pain (to others).
 - டு. பிறர்பழியுக் தம்பழியு காணுவார் காணுக் குறைபதி யென்னு முலகு.

(பரி - ரை.) எ-து,—பிறர்க்கு வரும்பழியையுக் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமதித்து காணுவாரை உலகத்தார் காணுக்குறைவிடமென்று சொல் லுவர், எ-று.

ஒப்பமதித்த**் - அதுவு**ர் தமக்கு வந்ததாகவே கருதைதல். அக்கருத்துடை யார் பெரியராகலின், அவரை உயர்க்தோர் யாவரும் புகழ்வரென்பதாம். இத ஞல் அதனே யுடையா**ரத** சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—பிறர் பழியும் - பிறர்க்குவரும் பழியையும், தம்பழியும் - தமக்குவரும் பழியையும், நாணுவார் - (ஒப் பாகமதித்து) நாணுவாரை, உலகு - உலகத்தார், நாணுக்கு—, உறை பதி என்னும் - இருப்பிடமென்று சொல்லுவர்.

- 1015. The world regards as the abode of modesty him who fears his own and others' guilt.
 - சு. **நாண்வே**லி கொள்ளாது மன்னே வியன்ஞாலம் பேணலா மேலா யவர்.
- (பரி டை) எ-து,—உயர்க்கவர், தமக்கேமமாக காணினக் கொள்வத ன்றி, அகன்றஞாலத்தைக் கொள்ள விரும்பார், எ-று.
- பழி பாவங்கள் புகுதாமற் காத்தலின், வேலியென்றுர். காணும் ஞால முக் தம்முண்மாறுயவழி அக்காணிணக் கொள்வதல்லது அவைபுகுது கெறி யாய ஞாலத்திணக்கொள்ள விரும்பா ொன்பதாம். மன்னும் ஓவும் அசை-காணுகிய வேலியைப் பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரென் துரைப்பகரு முளர்-
- (தெ-ப-னா.)—மேலாயவர் உயர்க்தவர், வேலி (தமக்கு) காப்பாக, காண் - காணத்தை, கொள்ளாது - கொள்வதல்லா மல், வியன் ஞாலம் - பரப்பானபூமியை, பேணலர் - கொள்ள விரும்பார்.
- 1016. The great make modesty their barrier (of defence) and not the wide world.
 - எ. **நா**ணு லுயிரைத் தூறப்ப ரூயிர்ப்பொருட்டா ணைடுறவார் நாணுள் பவர்.
- (பரி-ரை.) எ-து,—நாணினது சிறப்பறிக்து அதனே விடாதொழுருவார் அக்காணு முயிருக் தம்முண் மாறுயவழி காண்சிதையாமற் பொருட்டு உயிரை கீப்பர், உயிர் சிதையாமற் பொருட்டு காணினே கீக்கார், எ-று.
- உயிரினும் காண சிறக்ததென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர் செயல் கூறப்பட்டது.
- (தெ ப ரை.) நாண் ஆள்பவர் நாணத்தை (அதனது சிறப்பறிந்து) விடாதுநடப்பவர், (அந்நாணும் உயிருங் கூடிநிற் கமாட்டாத விடத்து), நாணுல் - நாண் சிதையாமற்பொருட்டு, உயிர் துறப்பார் - உயிரை கீக்குவார்; உயிர் பொருட்டான் -உயிர்சிதையாமற் பொருட்டு, நாண் துறவார் - நாணினே கீக்கார்.
- 1017. The modest would rather lose their life for the sake of modesty than lose modesty for the sake of life.
 - அ. பிறர்நாணத் தக்கது தாணை ையி னறநாணத் தக்க துடைத்து.
- (பரி ரை.) எ-து,—கேட்டாரும் கண்டாரு நாணத்தக்க பழியை ஒரு வன் தாணுது செய்யுமாயின், அந்நாணுமை அவனே அறம் விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தினே யுடைத்து, எ-று.
- தானெனச் செய்வாளேப் பிரிக்கின்று சாகலின், பிறரென்றுர் காணு முடை பில்லா தானே அறஞ்சாசா தென்பதாம்

(தெ-ப-ரை.)—பிறர் - கேட்டவரும் கண்டவரும், நாணத் தக்கது - நாணத்தக்கபழியை, தான் நாணன் ஆயின் - (ஒருவன்) தான் நாணதுசெய்வாளுயின், (அந்நாணமை), அறம் நாணத் தக கது - அறமானது (அவீன) விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தை, உடைத்து - உடையது.

1018. Virtue is likely to forsake him who shamelessly does what others are ashamed of.

கூ. குலஞ்சுமிவ் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுமி நாணின்மை நின்றக் கடை.

(பரி-ளை.) எ-து,—ஒருவனுக் கொழுக்கம் பிழைக்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவன் குடிப்பிறப் பொன்றணயுக் கெடுக்கும்; ஒருவன் மாட்டு காணின்மை கின்றவழி அக்கிலே அவனலம் யாவற்றையுக் கெடுக்கும், எ-று.

கிற்றல் ஒருபொழுதும் கீங்காமை. கலம் சாதியொருமை யாகலின், பிற ப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இனமென் விவற்றுன் வக்தனவெல்லாங் கொள் எப்படும். ஒழுக்க அழிவினும் காணழிவு இறப்பத் தீதென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—கொள்கை - ஒழுக்கம், பிழைப்பின் -(ஒருவனுக்கு) வழுவு மாயின், (அவ்வழுவு,) குலம் சுடும் -(அவன்)குடிப்பிறப் பொன்றையும் கெடுக்கும்; நாண் இன்மை-நாணில்லாமை, கின்றக்கடை - (ஒருவன்கண்ணே) கின்றவிட த்து, (அந்கிலே), நலம் - (அப்பிறப்பு கல்வி குணம் செயல் இ னம் என்பவைகளால் அவனுக்குவரும்) நலம்யாவையும், சுடும் -கெடுக்கும்.

1019. Want of manners injures one's family; but want of modesty injures one's charater.

கo. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை நாணு லுயிர்மருட்டி யற்று.

(பா-ளை.) எ-து,— தம்மனத்தின்கண் காணில்லாத மக்கள் உயிருடையார் போன்றியங்குகின்ற வியக்கம் மரத்தாற் செய்த பாவை இயக்திரக் கயிற்றின ஞய தன்னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கினுற்போலும், எ-று.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று நாணில்லாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவை யியக்கம் போல்வ தல்லது உயிரியக்க மன்றென்பதாம். இவை மூன்றுடாட் டானும் நாணில்லார திழிவு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னொ.)—அகத்து - (தம்) மனத்தில், காண் - காண த்தை, இல்லார் - இல்லாதமக்கள், இயக்கம் - (உபிருடையவர் போன்று சஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு, மரப்பாவை - மரத்தாற் செய்யப்பட்ட பாவை, காணுல் - எந்திரக் கயிற்றிஞலாகிய (ச ஞ்சரிப்பால்), உயிர் - உயிருடையதாக, மருட்டியற்று - மயக் குதல்போலும்.

1020. The actions of those who are without modesty at heart are like those of a puppet moved by a string.

க்றாட் - ம். அதி. குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன் ரூன்பிறக்த குடியை உயரச்செய்தலின் நிறம். இது தாழ்வின்க ணுதை துடையார்க்குள் தாவதாகலின் காணுடைமையின்பின் வை க்கப்பட்ட*து*.

க. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும் பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

(படி-ரை.) எ-து,—தன்குடி செய்தற்பொருட்**டுத்** தொடங்கிய கருமமுடி யாமையின் எண்ணிய கருமஞ் செய்தற் கியான் கையொழியே னென்னும் ஆள் விளேப் பெருமைபோல ஒருவனுக்கு மேம்பாமடைய பெருமை பிறி இல்லே,எ-*ற*ு.

குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தான் வக்தது. பலவகைத்தாய கருமச் செயலாற் செல்வமும் புகழுமெய்திக் குடியுபருமாகலின், பீரிடைய தில்லென் ருர். குடிசெய்தற் கருமமே கடத்தலால், தன்கருமஞ் செய்யவென்றும் பிறர் கருமஞ் செய்யவென்று முரைப்பாரு முளர்; தன் கருமமும் அதுவேயாகலா னம், பிறரேவல் செய்தல் தலேமையன்மையானம், அவையுரையன்மை யறிக

(தெ - ப - டை)—ஒருவன்—, (தன்குடி செய்தற்பொருட் டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையால்)**,** கருமம் செய**ு அ**க் கருமஞ் செய்தற்கு, கைதூவேன் என்னும் - கையொழியே னென்கிற, பெருமையின் - முயற்சிப் பெருமைபோல, பிடு உடையது - மேம்பாமெயை பெருமை, இல் - (அவனுக்கு) இல்லே.

1021. There is no higher greatness than that of one saying, I will not cease in my effort (to raise my family).

உ. ஆள் வினேயு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி னீள்**வினை**யா னீளும் குடி.

(படு-கை.) எ-து,--முயற்சியும் கிறைக்த வறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டிக்கியுமுடைய இடையருத கருமச்செயலால் ஒருவன் குடியுயரும், ഒ-മ∙

கிறைதல்—இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடுகூடி கிரம்புதல். ஆள்வின மடிபுகு தாமற் பொருட்டு. ஆன் றவறிவு உயர் தற்கேற்ற செயல்களும் அவைமுடி க்குக் திறமும் பிழையாம லெண்ணு தற்பொருட்டு. இவை விரண்டுபாட்டானும் அச்செயற்குக் கா 5 ணங் கூறப்பட்டது.

- (தெ ப னா.)—ஆள்வினேயும் முயற்சியும், ஆன்ற அறி வும் - கிறைந்தவறிவும், என இரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினேயுமுடைய, நீள் வினேயான் - ஓய்வு இல்லாத கருமச் செயலால், குடி - (ஒருவனது) குடி, நீளும் - உயரும்.
- 1022. One's family is raised by untiring perseverance in both effort and wise contrivances.
 - **க.** குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ ம*டிதற்று*த் தான்முர் **துறு**ம்.
- (பரி ரை.)எ-து,—என் குடியின யுயரச்செய்யக்கடவே னென்று கொ ண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களின் முயலும் ஒருவனுக்குத் தெய்வம் ஆடையைத் தற்றுக்கொண்டு தான் முக்னற்று கிற்கும், எ-று

முயற்கியை அதன் காரணத்தாற் கூறிஞர். தற்றுதல்—இறுகவுடுத்தல். மூன்னடப்பார்செயல் கியஇமே லேற்றப்பட்டது.

- (தெ-ப-ரை.)—குடிசெய்வல் என்னும் (என்) குடியினே உயரச்செய்யக்கடவேனென்று கொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங் களின் முயலுகிற), ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தெய்வம் - தெய்வ மானது, மடி - உடையை, தற்று - இறுக வுடுத்திக்கொண்டு, தான் —, முந்துறம் - முன்னே யுற்று நிற்கும்.
- 1023. The Deity will clothe itself and appear before him who resolves on raising his family.
 - ச. சூழாம*ற் ருனே முடிவெய்து*ர் தங்குடியைத் தாழா துஞற்று பவர்க்கு,
- (பரி ரை.) எ-து,—தங்குடிக்காம் வினேயை விரைக்து முயல்வார்க்கு அவ்வினே முடிக்குக்குறம் அவர் சூழவேண்டாமற் ருனே முடிவெய்தும், எ-று.
- குடி—ஆகுபெயர். தெய்வ முக்**துறு**தலாற் பயன்கூறியவா**று. இவை** யிரண்டு பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வக் **தூண**யாதல் கூறப்பட்டது.
- (தெ ப னா்.)—தம் குடியை தங்குடிக்காக் தொழிலே, தாழாது - வினாக்து, உஞற்றுபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு, (அக் தொழில் முடிக்கும் விதம்), சூழாமல் - ஆலோசிக்கவேண்டா மல், தானே முடிவு எய்தும் - தானே முடிவுபெறும்.
- 1024. Those who are prompt in their efforts (to better their family) need no deliberation, such efforts will of themselves succeed.
 - **டு. கு**ற்ற மிலனுய்க் குடிசெய்து வாழ்வானேச் சுற்றமாச் சுற்று முலகு.
- (பரி டை) எ-து,—குற்றமாயின் செய்யாது தன்குடியை யுயரச்செய் தொழுகுவானே அவனுக்குச் சுற்றமாக வேண்டித் தாமே சென்று சூழ்வர் உல கத்தார், எ-று

குற்றமாயின—அறஃஇகட்கு மறு தலேயாய செயல்கள். தாமும் பயனெய் தனேக்கி யாவருஞ்சென்று சார்வ பென்பதாம்

- (தெ-ப-ரை.) குற்றம் இலன் ஆய் குற்றமானவை செய் திலனுகி, குடி செய்து - (தன்) குடியை உயரச்செய்து, வாழ்வா கோ-வாழ்கின்றவனே, சுற்றம் ஆ - (அவனுக்கு) உறவாகவேண்டி, உலகு - உலகத்தார், சுற்றும் - (தாமே சென்று) சூழ்வர்.
- 1025. People will eagerly seek the friendship of the prosperous soul who has raised his family without foul means.
 - கூ. **ந**ல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.
- (பரி கொ.) எ து,—ஒருவனுக்கு கல்ல ஆண்மையென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவது தான் பிறக்த குடியினயாளுக் தன்மையைத் தனக்குளதாக் செக்கோடல், எ-று.

போர்த்தொழிவி வீக்குதற்கு கல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடி பினே யாளுக்குன்மை—குடியிலுள்ளாரை யுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனேச் செய்துகோடல் கல்லாண்மையாமாறு வருகின்ற பாட்டாற் பெறப் படும்.

- (தெ ப ரை.)—ஒருவற்கு ஒருவனுக்கு, நல்ல ஆண்மை என்பது - நல்ல ஆண்மையென்ற (உயர்த்தி) சொல்லப்படு வது, தான் பிறந்த—, இல் ஆண்மை - குடியை ஆளுதற் தன்மை பை, ஆக்கி கொளல் - (தனக்கு) உண்டாக்கிக்கொள்ளுதல்.
- 1026. A man's true manliness consists in making himself the head and benefactor of his family.
 - **எ. அ**ம**ர**கத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து மாற்றுவார் மேற்றே பொறை.
- (பரி கை.) எ-து,—களத்தின்கட் சென்றுர் பலராயினும் போர்தாங்கு தன் வன்கண்ணர் மேலதானும்போல, குடியின்கட் பிறக்தார் பலராயினும் அதன் பாரம் பொறுத்தல் அது வல்லார் மேலதாம், எ-ஹ

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ் சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. கன்குமதிக்கப் படுவார் அவரே யென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அது செய்வா ரெய்துஞ் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—அமாகத்து - களத்தினிடத்து, (சென்ற வர் பலராயினும் போர்தாங்குதல்), வன் கண்ணர் போல - சூரர் (மேலாகுதல்) போல, தமாகத்தும் - குடியினிடத்தும், (பிற க்தவர் பலராயினும்), பொறை - (அதன்பாரம்) பொறுத்தல், ஆற்றுவார் மேற்றே - வல்லவர்மேலதேயாம். 476 PG 5

1027. Like heroes in the battle-field, the burden (of protection &c.) is borne by those who are the most efficient in a family.

அ. குடிசெய்வார்க் கில்ஃப் பருவ மடிசெய்து மானங் கருதக் கெமேம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்குடியின யுயாச்செய்வார் அச்செயில்யே கோக் காது காலத்தைகோக்கி மடியினச் செய்துகொண்டு மானத்தையுங் கருதவ ராயிற் குடி கெடும், ஆகலான் அவர்க்குக் காலகியதி யில்லே, எ-று.

காலத்தை கோக்கி மடிசெய்தல்— வெயின் மழை பணி யென்பண வுடை மைகோக்கிப் பின்னர்ச் செய்துமென் ரெழிர்திருத்தல். மாணங் கருதுதல்— இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்பமுறுவேன் யானே வென்று உட்கோடல். மேல் இகல்வெல்லும் வேர்தர்க்கு வேண்டும்பொழு தென்றதுட்கொண்டு இவர்க்கு வேண்டுமோ வென்று கருதினும் அது கருதற்க வென்று மறுத்தவாறு.

(தெ - ப - கொ.)—மடிசெய்து - (குடியுயரச்செய்த**ை கோக்** காது காலத்தை கோக்கி) சோம்பல்செய்துகொண்டு, மானம் -மானத்தையும், கருத - கிணேப்பராகில், கெடும் - (குடி) கெடும்; (ஆதலால்), குடிசெய்வார்க்கு—, பருவம்-காலஙியதி, இல்**ஃ**—.

1028. As a family suffers by (one's) indolence and false dignity, there is to be no season (good or bad) to those who strive to raise their family.

கூ. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக் குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(படு-டை) எ-து,—மூவகைத்துன்பமு முறற்பாலதாய தன்குடியை அவை யுறுமற்காக்க முயல்வானது உடம்பு அம்முயற்சித்துன்பத்திற்கே கொள்வை மா மத்துணேயே, அஃதொழிக்கு இன்பத்திற்காத வில்வேயோ? எ-று.

் "உறைப்பெய லோலே போல—மறைக்குவன் பெருமகிற் குறித்த வரு வலே" என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. என்குடிமுழு தமின் புற்றுயரவே கானிருமையுமெய்து தலான் இம்மெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்கு கன்றென்று முயலுமறிவுடையான் அஃதொருஞான்று மொழியாமைகோக்கி, இசிம்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோவென்றுர். இது குறிப்புமொழி. இவை விரண்டுபாட்டானும் அவர் அது செய்யுமியல்பு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ்ளா.)—குடும்பத்தை - (தன்) குடியை, குற்றம் மறைப்பான் - (மூவகை) துன்பங்களும் அடையாமற்காக்க முய ல்பவனது, உடம்பு—, இடும்பைக்கே - (முயற்சி) துன்பத்திற் கே, கொள்கலம் கொல் - கொள்கலமா மவ்வளவோ, [இன்பத் திற் காகுதலில்ஃயோ?]

1029. Is it only to suffering that his body is exposed who undertakes to preserve his family from evil?

கo. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்**தான்ற** கல்லா ளிலாத குடி.

(பரி-கைரு.) எ-து,—தன்பமாகிய கவியம் புகுக்து தன்மு தலேவெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றின்றி வீழாசிற்கும். அக்காலத்துப் பற்றுவன கொடித்துத் தாங்கவல்ல கல்லவாண்மகன் பிறவாத குடியாகிய மரம், எ-று-

முதல்—அதன்வழிக்குரியார். வளர்ப்பாளைப் பெற்று நி வளர்க்து டயன் டூ தலும் அல்லாவழிக் கெடுதலுமுடைமையின், மரமாக்கிஞர்; "தாங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்களன்ன, ஒங்குகுல கையவத னுட் பிறந்தவீரர், தாங் கல்கட ஞசுக்தலே சாய்ப்பவரு நீச்சொ, னீங்கன்மட வார்கள்கடனென்றெ ழுக்து போக்தான்." என்றுர் பிறரும். இது குமிப்புருவகம். இதனுன் அவ ரில்லாத குடிக்குளதாங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப - னா.)—அடுத்து - (தான்வீழும்போது) முட்டுக் கொடுத்து, ஊன்றும் - தாங்கவல்ல, நல் ஆள் - நல்ல வாண் மகன், இலாத - பிறவாத, குடி - குடியாகிய (மாம்), இடுக்கண்-துன்பமாகிய (கோடரியானது), கால் - (தன்) முதலே, கொன் றிட - வெட்டிச்சாய்க்க, வீழும் - (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழாஙிற் கும்.

1030. If there are none to prop up and maintain a family (in distress), it will fall at the stroke of the axe of misfortune.

க0ச-ம். அதி. உழவு.

அஃதாவ த சிறபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரித்தாய உழுதற்ரெழில் செய்விக்குங்கால் ஏனேயோர்க்கு முரித்து இது, மேற்குடி யுயர்தற் கேதுவென்ற ஆள்வினே வகையாகலின், குடிசெயல் வகை மின்மின் வைக்கப்பட்டது.

க. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனு லுழந்து முழவே தஃ.

(பரி - கை.) எ-து,—உழுதலான்வரும் மெய்வருத்த கோக்கிப் பிறதொ ழில்களேச் செய்து திரிக்தும், முடிவில் ஏருடையார் வழியதாயிற்று உலகம். ஆதலான் எல்லாவருத்த முற்றும், தலேயாயதொழில் உழவே, எ-று.

ஏர்—ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாற் பொருளெய்கிய வழியும் உணவின் பொருட்டு உழுவார்கட் செல்லவேண்டு தலிற் சுழன்று மேர்ப்பின்ன தலக மென்றும், வருத்தமிலவேனும் பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதர உழ த்தமுழவே தலேயென்றுங் கூறிஞர். இதனுல் உழவினது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(தெ-ப - கொ.)—உலகம்—, சுழன்றம் - (உழுதலால் வரு மெய் வருத்தகோக்கிப் பிறதொழில்களேச்செய்து) திரிக்தும், ஏர் பின்னது - (முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று; அதனுல்-ஆதலால், உழக்தும் - (எல்லா) வருத்தமுற்றும், தலே – தலேமை யாகிய (தொழில்), உழவே – உழுதலேயாம்.

1031. Agriculture, though laborious, is the most excellent (form of labour); for, people, though they go about (in search of various employments), have at last to resort to the farmer.

உ. உழுவா ருலகத்தார்க் காணி யஃதாற்று தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(பரி - ரை.) எ-து,—அவ்வுழு தஃக் செய்யமாட்டாது பிறதொழில்கண் மேற் செல்வார் யாவரையுக் தாங்கு தலால், அதுவல்லார் உலகத் தாராயே தேர்க்கு அச்சாணியாவார், எ-று.

காடுகொன்று காடாக்கிக் குளக் தொட்டென்றுற்போல உழுவாளின் றது உழுவிப்பார் மேலுஞ் செல்லும் உலகத்தாரென்றது ஈண்டிவரை யொழிக் தாரை. கலங்காம னிறுத்தற்கண் ஆணிபோறலின், ஆணியென்றுர் பொறத் தலானென்பது திரிக்து கின்றது. ஏகதேச அருவகம் அஃதாற்றுர் தொழுவ ரே யெல்லாம் பொறுத்தென்று பாடமோதி, அது மாட்டாதார் புரப்பார் செய்யும் பரிபவமெல்லாம் பொறுத்து அவரைத் தொழுவாரேயாவ பென் அரைப்பாரு முளர்

(தெ - ப - ரை.) — உழுவார் - உழுதலில் வல்லவர், அஃத ஆற்ருது - அவ்வுழுதலேச் செய்யமாட்டாமல், எழுவாரை எல் லாம் - (பிறதொழில்களிலே) மேற்செல்வோர் யாவரையும், பொ றுத்து - தாங்குதலால், உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய (தேர் க்கு), ஆணி - அச்சாணியாவார்.

1032. Agriculturists are (as it were) the linch-pin of the world, for they support all other workers who cannot till the soil.

டை. உழுதுண்டு வாழ்வாளே வாழ்வார்மற் றெல்லாக் தொழுதுண்டு பின் செல் பவர்.

(ப-ளை.) எ-து,—யாவரு முண்ணும் வகை உழுதலேச்செய்து அதனுற் முமுமுண்டு வாழ்கின்*ரு*ோ தமக்குரியராய் வாழ்கின்றவர்; மற்றையாரெல் லாம் பிறரைத்தொழுது அதனுற் முமுண்டு அவரைப் பின்செல்கின்றவர்,**எ-ற**ு

மற்றென்பது வழக்குப்பற்றி வக்தது. தாமு மக்கட்பிறப்பினராய் வைத் துப் பிறரைத்தொழுது அவர் கிலகொடுப்பத் தம்முயிரோம்பி அவர்பின்செல் வார் தமக்குரியரல்ல ரென்பது கருத்து.

(தெ-ய-ரை.)—உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழு தலேச்செய்து, உண்டு - (அதலைதாமும்) உண்டு, வாழ்வாரே -வாழ்கின்றவர்களே, வாழ்வார் - (தமக்கு உரியசாய்) வாழ்கின்ற வர்; மற்றெல்லாம் - மற்றவரெல்லாரும், தொழுது - (பிறனா) தொழுது, உண்டு - (அதஞல் தாமும்) உண்டு, பின் செல்பவர்-(அவரை) பின்செல்லுகின்றவர்.

- 1033. They alone live who live by agriculture; all others lead a cringing, dependent life.
 - **ச. ப**லகுடை **நீழலு**ர் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப **ர**லகுடை **நீ**ழ லவர்.
- (பரி ரை.) எ-து,—உழுதற்றெழிலான் கெல்லிணே யுடையராய தண் ணனியுடையோர் பல வேக்தர் குடைகிழலதாய மண் முழுதிணயுக் தம்வேக் தர் குடைக்கீழே காண்பர், எ-று.

அலகு-கதிர்; அஃதீண்டாகுபெயராய் கென்மேல் தாயிற்று. உடையவென் பது குறைச்துகின்றது. கீழல்போறலின் கீழலெனப்பட்டது. கீழலவரென்றது இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதனேக்கி. ஒற்றுமைபற்றித் தங்குடையென்றுர். கு டைகீழலென்பது உம் ஆகுபெயர்; "ஊன்று சான் மருங்கி வீன்றதன் பயனே" என்றதனுல் தம்மரசனுக்குக் கொற்றம் பெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்ப பொன்பதாம்; "இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழ விடைவினேப்போர்" என்றுர் பிறரும்.

- (தெ-ப-னா.)—அலகு உடை (உழுதற்ரெழிலால்) கெல் லேயுடையராகிய, கீழலவர் - தண்ணளியுடையோர், பல குடை கீழலும் - பலவேக்தர்குடை கிழலதாகிய (பூமிமுழுதையும்), தம் குடைக்கீழ் - தம் (வேக்தர்) குடைக்கீழே, காண்பர்.—
- 1034. Patriotic farmers desire to bring all other states under the control of their own king.
 - **டு.** இரவா ரிரப்பார்க்கொன் நீவர் கரவாது கைசெய்துண் மாலே யவர்.

(ப**ரி-கை.**) எ*– த*,— தங்கையா **ஹ**மு **த**ண்டலே யியல்பாகவுடையார் பிற ரைத் தாயிரவார்; தம்மையிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனேக் கரவாது கொடுப்பர், **எ–ற**்

செய்தென்பதற்கு உழுதலேயெனவருவிக்க. கைசெய் தூண்மாலேயவரென் பது ஒருஞான் தும் அழிவில்லாத செல்வமுடையரென்னும் ஏதவை யுட்கொ ண்டு கின்றது.

(தெ-ப-னா.)---கை - (தங்) கையால், செய்து - (உழுதல்) செய்து, ஊண் மாலேயவர் - உண்ணுதலே இயல்பாக வுடையவர், இரவார் - (பிறரைத்தாம்) இரவார்; இரப்பார்க்கு - (தம்மை) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - அவர் (வேண்டியது) ஒன்றை, கரவாது -ஒளிக்காமல், சுவர் - கொடுப்பார்.

1035. Those whose nature is to live by manual labour will never beg but give something to those who beg.

சு. உழவிஞர் கைம்மடங்கி னில்லே விழைவதாஉம் விட்டேமென் பார்க்கு நிலே.

(பெடு-டை) எ - து,—உழுதலேயுடையார்கை அதனேச்செப்யாது மடங்கு மாயின், யாவரும் விழையுமுணவும் யாக்துறக்தோ மென்பார்க்கு அவ்வறத் தின்கணிற்றலு முனவாகா, எ-று.

உம்மை இறு திக்கண்ணும் வக்தியைக்தது. உணவின்மையால், தாமுண் டலும் இல்லறஞ்செய்தலும் யாவர்க்கு மில்லேயாயின. அவ ருறுப்புமாத்திர மாய கை வாளாவிருப்பின் உலகத்து இம்மை மதுமை வீடென்னும் பயன்கள் கிகழா வென்பதாம். ஒன்றீன மனத்தால் விழைதலுமொழிக்தே மென்டார்க் கெனவுரைப்பாரு முளர். இவையைக்துபாட்டானும் அதனேச்செய்வாரது சிறப் புக்கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-வுரை.)—உழவிஞர் – உழுதலே யுடையவர், கை படெங்கின்-கை (அதனேச்செய்யாது) படங்குமாயின், விழைவதா உம் - (யாவரும்) விரும்பு முணவும், விட்டேம் என்பார்க்கு -துறந்தோ மென்பார்க்கு, நிலே – (அவ்வறத்திலே) நிற்றலும், இல்லே - உளவாகா.

1036. If the farmers' hands are slackened, even the ascetic state will fail.

எ. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும் வேண்டாது சாலப் படும்.

(பரி-ரை) எ-து,—ஒரு கிலத்தினேயுழுதவன் ஒருபலப்புழுதி கஃசாம் வண்ணம் அதனேக் காயவிடுவளுயின், அதன்கட் செய்தபயிர் ஒருபிடியின்க ணடங்கிய எருவுமிடவேண்டாமற் பணேத்து விளேயும், எ-று.

பிடித்த—பிடியின்கண்ணது. பிடித்தவென்பதன் விகாரமென்பாருமுளர். வேண்டாமல், சான்று என்பன திரிக்துகின்றன.

(தெ-ப-வுனா.) — (ஒரு நிலத்தினே யுழுதவன்), தொடிப் புழுதி - ஒருபலப்புழுதி, கஃசு ஆ-காற்பலமாம்படி, உணக்கின்-(அதனே) காயவிடுவளுயின், (அதனிடத்துச்செய்தபயிர்), பிடி த்து எருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும், வேண்டாது -(இட) வேண்டாமல், சாலப் படும் - பருத்து விளேயும்.

1037. If the land is dried so as to reduce one pollulm of earth to a quarter, it will grow plentifully even without a handful of manure.

அ. ஏரினு ஈன்று லெருவிடுதல் கட்டபி னீரினு ஈன்றதன் காப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அப்பயிர்க்கு அவ்வுழுதலினும் எருப்பெய்தல் உன்று; இவ்விரண்டுஞ் செய்து கணேகட்டால் அதனேக் காத்தல் அதற்கு நீர்கால் யாத் தலினு நன்று, எ-று.

ஏர்—ஆகுபெயர். காத்தல்—பட்டி முதலியவற்றுன் அழிவெய்தாமற் காத் தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், கணேகட்டல், கீர்கால்யாத்தல், காத்தலென் றிம் முறையவாய இவ்வைக்கும் வேண்டுமென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—(அப்படிர்க்கு), ஏரினும் - அவ்வுழுகலி ணும், எரு இடுதல் - எருப்பெய்தல், " கன்று - கல்லதாம்; கட்ட பின் - (இவ்விரண்டுஞ்செய்து) களேபிடுங்கியபின், அதன் காப்பு-அதனேக் காத்தல், கீரினும் - கீர்பாய்ச்சலினும், நன்று - நலக் தருவதாம்.

1038. Manuring is better than ploughing; after weeding, watching is better than watering (it).

கூ. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலக் தில்லாளி ஹாடி விடும்.

(படு-கை.) எ-று,—அக்கிலத்திற் குரியவன் அதன்க ணடோறஞ் சென்று பார்த்தை அடுத்தன செய்யாத மடிக்திருக்குமாயின், அஃது அவனில்லாள் போலத் தன்றுள்ளே வெறுத்தப் பின்னவனே டேவிடும், எ-று.

செல்லு தல்—ஆகுபெயர். பிறரை யேவியிராது தானே சேறல்வேண்டு மெ ன்பது போதாக் கிழவனென்றுர். தன்கட்சென்று வேண்டுவன செய்பாது வேறிடத் திருக்தவழி மணேயா ணுமோறபோல வென்றது அவன் போகமிழத்த ஞேக்கி. இவை மூன்று பாட்டானும் அத செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—கிழவன்-(அந்நிலத்துக்கு) உரியவன், செல் லான் - (அதனிடத்து ் நாள்தோறும்) போய்ப்பார்த்து வேண்டி யவை செய்யானுகி, இருப்பின் - (சோம்பி) இருக்கால், ஙிலம் -அக்கிலம், இல்லாளின் - மனேவிபோல, புலக்து - (தன்னுள்) வெறுத்து, ஊடிவிடும் – (அவனேடு) பிணங்கிவிடும்.

1039. If the owner does not (personally) attend to his cultivation, his land will behave like an angry wife and yield him no pleasure.

கo. இலமென் றசைஇ பிருப்பாரைக் காணி னிலமென்னு நல்லா ணகும்.

(பரி - கை.) எ-து,—யாம் வறியேமென்று சொல்லி மமுக்திருப்பாளைக் கண்டால், நிலமகளென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுகின்ற கல்லாள் தன்றுள் ளே ககா கிற்கும், எ-று.

உழுதன் முதலிய செய்வார் யாவர்க்குஞ் செல்வங்கொடுத்து வருகின்ற வாறுபற்றி கல்லாளென்றும், அதைகண்டு வைக்கும் அது செய்யாது வறுமை **புற**இன்ற பேதைமைபற்றி எகுமென்று**ங் கூறிஞர். இரப்பாரை பென்று** பாட மோ தவாரு முளர். இதனுன் அத செய்யா தவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகார முறைமைக்குக் காரணமு மிது.

(தெ - ப - னா)—இலம் என்று - வறியேமென்றூசொல்வி, அசைஇ இருப்பானா - சோம்பியிருப்பவரை, காணின் - கண்டா ல், நிலம் என்னும் நல்லாள்-நிலமகளென்று உயர்த்திச் சொல்லப் படுகிற நல்லாள், நகும் - (தன்னுள்ளே) சிரியாநிற்பள்.

1040. The maiden, Earth, will laugh at the sight of those who plead poverty and lead an idle life.

க்டு - ம். அதி. நல்குரவு.

அஃதாவது நகரப்படுவன யாவு மில்லாமை.

க. இன்மையி னின்னை தியாதெனி னின்மையி னின்மையே யின்னு தது.

(படு-கொ.) எ-து,—ஒருவனுக்கு வறமைபோல வின்னுதது யாதென்ற வினவின், வறுமைபோல வின்னுதது வறுமையே, பிறிதில்லே, எ-று.

இன்னதது-துன்பஞ்செய்வது, ஒப்பதில்ஃயைனவே, மிக்கதின்மை சொ ல்லவேண்டா வாயிற்**று.**

(தெ - ப - னா.)—இன்மையின் - (ஒருவனுக்கு) வறமை போல, இன்றைதது - துன்பஞ்செய்வது, யாது எனின்-யாதென் றுவினுவின், இன்மையின் - வறமைபோல, இன்னுதது - துன் பஞ் செய்வது, இன்மையே - வறமையே.

1041. There is nothing that afflicts (one) like poverty.

உ. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு மிம்மையு மின்றி வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வறமையென்று சொல்லப்படுவ தொருபாவி ஒருவ துழை வருங்கால் அவனுக்கு மறுமை யின்பமு மிம்மையின்பமு மில்லேயாக வரும், எ-று.

இன்மையெனவொருபாவியென்பதற்கு மேல் அழுக்காறெனவொருபாவியென்புழி யுரைத்தாவ் குரைக்க. மறுமை இம்மையென்பன ஆகுபெயர். ஈயா மையானுக் அவ்வாமையானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிசிமென்று பாடமோதிப் பாவியாலென விரித்துரைப்பாரு முனர்.

(தெ - ப - ரை.)—இன்மை என - வறமையெனப்படுகிற, ஒருபாவி—, (ஒருவனிடத்துவரும்போது), மறமையும் – மற மையின்பமும், இம்மையும் – இம்மையின்பமும், இன்றி - (அவ ஹக்கு) இல்லேயாக, வரும் – வரும்.

1042. When cruel poverty comes on, it deprives one of both the present and future (bliss).

க.. **தொல்வர**வுக் தோலுங் கெடுக்குக் தொகையாக கல்குர வென்னு கசை.

(பரி-ரை.) எ-து,—கல்கு வென்று சொல்லப்படு மாசை தன்னும் பற்றப் பட்டாகுடைய பழைய குடிவாவின்யும் அதற்கேற்ற சொல்லின்யும் ஒருங்கே கெடுக்கும், எ-று.

கசையில்வழி கல்குரவு மில்ஃபாகலின் கல்குரவையே கசையாக்கி, அஃது அக்குடியிற் ரெல்லோர்க்கில்லாத இழிதொழில்களேயும் இளிவக்த சொற்களேயு முனவாக்கலான் அவ்விரண்டணயு மொருங்கு கெலிக்குமென்றுர்: "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்" என்றுர் பிறரும். தோலாவது "இழுமென் மொழியால் விழுமியது துவறல்" என்றுர் தொல்காப்பியனரும். இதற்கு உடம்பென் துரைப்பாரு முனர்: அஃததற்குப் பெயராயினும் உடம்புகெடிக்கு மென்றற்கோர் பொருட்சிறப்பில்லாமை யறிக.

- (கெ-ப-னா.)— கல்குரவு என்னும்-வறுமையென்று சொல் லப்படுகிற, கசை - ஆசை, தொல் வரவும் - (தன்னுலேபற்றப் பட்டவருடைய) பழையகுடிவரவினேயும், தோலும் - (அதற் கேற்ற) சொல்லினேயும், கெடுக்கும் - (ஒருசேர) கெடுக்கும்.
- 1043. Hankering poverty destroys at once the greatness of (one's) ancient descent and (the dignity of one's) speech.
 - ச. இற்பிறக்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவக்த சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

(படி-கை) எ-து,—இளிவந்த சொற்பிறவாத குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும் அது பிறந்தற்கேதுவாகிய சோர்வினே நல்கு ரவு உண்டாக்கும், எ-று

சிறப்பும்மை அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற சின்றது. இளிவக்க சொல் – இளிவருதற் கேதுவாகிய சொல். அஃதாவது எமக்கேயவேண்டு மென் றல். சோர்வு – தாமுறுகின்ற துன்பமிகுதி பற்றி ஒரோவழித் தம்பிறப்பிண மறக்து அது சொல்லுவதாக கிணத்தல்.

- (தெ-ப-ரை.)—இன்மை வறமையானது, இல் பிறக்தார் கண்ணேயும் - உயர்க்த குடிப்பிறக்கவரிடத்தேயும், இளிவக்க சொல் - அவமானச்சொல், பிறக்கும் - பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய, சோர்வு - சோர்விண், தரும் - உண்டாக்கும்.
- 1044. Even in those of high birth, poverty will produce the fault of uttering mean words.
 - இ. **ந**ல்கு ச வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்று படும்.
- (படு டை) எ- து,—கல்குரவென்ற சொல்லப்படுக் தன்ப மொன்றனன் ளே பலதுன்பங்களும் வக்துவின்யும், எ-று

குலா—இசைகிறை. செலவு—விரைவின்கண் வக்தது. தன்பமுக்தாறு முட னே கிகழ்த்வின் கல்குரவைத் தன்பமாக்கியும், அத் தண்பம்பியாகச் செல்வர் கடைகோக்கிச் சேறற்றுன்பமும், அவளைக் காண்டற்றுன்பமும், கண்டான் மறுத்துழி கிகழுக்துன்பமும், மருவழியும் அவர் கொடுத்தது வாங்கற்றுன்ப மும், அது கொடுவக்து நுகர்வன கூட்டற்றுன்பமு முதலாயின காடோறம் வேறுவேருக வருதலின் எல்லாத் துன்பங்களு முனவாமென்றுங் கூறிஞர். இவை பைக்துபாட்டானும் கல்குரவின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—கல்குரவு என்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படும், இடும்பையுள் - துன்பமொன்றினுள்ளே, பல் - பல வாகிய, துன்பங்கள் - துன்பங்களும், சென்று - வக்து, படும் - வூளையும்.

1045. The misery of poverty brings in its train many (more) miseries.

சு. நுற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மெய்க்*தூற்* பொருளேத் தெளியவறிக்து சொன்னூர பினும், கல்கூர்க்தார் சொல்லுஞ்சொற் பொருளின்மையைத் தஃவப்படும்,எ-ற.

பொருளின்மையைத் தஃலப்படுதலாவது யாமிவர் சொல்லியன விரும்பிக் கேட்குமாயிற் கண்ணுடி இவருறுகின்ற குறை முடிக்கவேண்டு மென்றஞ்சி யாவருக் கேளாமையிற் பயனில் சொல்லாய் முடிதல். கல்வியும் பயன்படா தென்பதாம்-

(தெ-ப-னா.)—கல் பொருள் - மெய்க்தூற்பொருளே, கன்கு உணர்க்து - தெளியவறிக்து, சொல்லினும் - சொன்னுலும், கல் கூர்க்தார் - வறுமைப்பட்டவரது, சொல் - சொல்லானது, பொ ருள் சோர்வு - பொருளில்லாமையை, படும் - கூடும்.

1046. The words of the poor are profitless, though they may be sound in thought and clear in expression.

எ. அறஞ்சாரா கல்குர வீன்றதா யானும் பிறன்போல கோக்கப் படும்.

(படு-கை.) எ-து,—அறத்தோ முபைபில்லாத கல்கு உவடையான் தன்னே யீன்ற தாயானும் பிறனேக் கருதமாறுபோலக் கருது கோக்கப்படும், எ-று.

அறத்தோடு கூடாமை - காசண காரியங்களு கொள்ளு விபையாமை கல்குரவு—ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவளதியற்கை யன்புடைமை விளக்கிகின் றது. கொள்வதின்ளுதலே யன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலு மூடைமையின், அது கோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவருக் துறப்ப பொன்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—அறம் சாரா - அறக்கோடு பொருக்து தலில் லாத, கல்கு ரவு – வறுமையையுடையவன், ஈன்ற தாயானும் (தன்னேப்) பெற்றதாயினுலும், பிறன் போல - ஏதிலன்போல, கோக்கப்படும் - (ஙினத்து) பார்க்கப்படுவான்.

- 1047. He that is reduced to absolute poverty will be regarded as a stranger even by his own mother.
 - அ. இன்றம் வருவது கொல்லோ கெருகலுங் கொன்றது போலு நிரப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கெருகற்றுங் கொன்றது போன்று எனக்கின்னு தவற் றைச் செய்த கல்குரவு இன்றும் என்பால் வரக்கடவதோ, வக்தால் இனி யாது செய்வேன், எ-று.

அவ்வின் தைனவாவன — மேற்சொல்லிய துன்பங்கள். கெருகன்பிகவருக் தித் தன்வயிறு கிறைத்தாஞெருவன் கூற்று.

- (தெ ப டை.)—கெருநலும் கேற்றும், கொன்றதுபோ லும் - கொன்றதுபோன்று (எனக்குத்துன்பங்களேச்செய்த), ஙிச ப்பு - வறுமையானது, இன்றும் - இன்றைக்கும், வருவதுகொல்-(என்னிடத்து) வசக்கடவதோ, [வந்தால் இனி யாது செய் வேன்.]
- 1048. Is the poverty that almost killed me yesterday, to meet me to-day too?
 - கூ. நெருப்பினுட் டிஞ்சலு மாகு கிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பா டரிது.

(பரி-கை.) எ-த,—மக்கிர மருக்துகளான் ஒருவனுக்கு கெருப்பிடையே கேடக்துறங்கலு மாம்; கிரப்பு வக்துழி யாதொன்றுனு முறக்கமில்லே, எ-ஹ

கெருப்பினும் கிரப்புக் கொடிதென்றவா முயிற்று. இதுவுமவன் கூற்று. இவை கான்குபாட்டானும் கல்கூர்க்தார்க்குளதாங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—கெருப்பினுள் கெருப்பிலே, துஞ்சலும் -(கிடந்த) தூங்கலும், ஆகும் - (மந்திசமருந்துகளால் ஒருவனுக் கு) கூடும்; நிரப்பினுள் - வறமை வந்தவிடத்து, யாது ஒன்றும்-யாதொன்ருலும், கண்பாடு - தூங்குதல், அரிது - இல்லே.
- 1049. One may sleep in the midst of fire; but by no means in the midst of poverty.
 - கo. தூப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(பரி-கை) எ-து,—நகரப்பூம் பொருள்க ளில்லாதார் தம்மாற் செயற் பாலது முற்றத் துறத்தலேயாகவும் அது செய்யா தொழிதல் பிறரில்லி ஜுன வாய உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்மும், எ-று.

மான மழியாமையிற் செயற்பாலது அதவே யாயிற்று. முற்றத் துறத் தல்—சுற்றக் தானே விட்டமையின் ஒரு வாற்குற் றுறக்தா ராயிஞர் கின்ற தம் முடம்பினேயுக் தூத்தல். அத செய்யாத கொண்டிருத்தல் இரண்டினியு மாளட்பண்ணு தலின், அதனே அவற்றிற்குக் கூற்றென்றுர். இனி முற்றத் துறத்த லாவது துப்புர வில்லாமையின் ஒருவாற்றுற் நூறக்தாராயிஞர் பின் னவற்றை மனத்தாற்றுறவாமை யென் நுரைப்பாருமுனர். இதஞன் அஃதன தாயவழிச்செய்வது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—துப்புரவு இல்லார் - அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்லாதவர், (தம்மாலே செயத்தகுவது முழுதுக் துறத் தலேயாகவும்), துவரத் துறவாமை - முழுதுக் துறவாதொழிதல், (பிறர்வீட்டிலுள்ள), உப்பிற்கும் காடிக்கும்—, கூற்று - எமனு கும்.

1050. The destitute poor, who do not renounce their bodies, only consume their neighbours' salt and water.

க0சு-ம். அதி. இரவு.

இனி மானக் தீசாவிரவு இரவாமையோ டொத்தலின், அதனைம் வீடெய் தற்பயத்ததாய உடம் போம்பப்பூ மென்னும் அததால் வழக்குப் பற்றி மே லெய்திய துவரத்துறத்தல் விலக்குதற் பொருட்டு இரவு கூறுகின்றுர். அதி கார முறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி னவர்பழி தம்பழி யன்று.

(பҰ-கை.) எ-து,— கல்கூர்க்தார் இரத்தற் கேற்புடையாளைக் காணின், அவர் மாட்டிரக்க; இரக்தால் அவர் கரக்தாராயின் அவர்க்சுப் பழியாவதல் லது தமக்குப் பழியாகாமையான், எ-று.

இரவென்னு முதனிஸ்த் தொழிற்பெயர இறுதிக்கண் நான்கனுருபு விகா ரத்தாற் ரெக்கது. இரத்தற் கேற்புடைய ராவார் உரையாமைமுன் துணரு மொண்மை யுடையராய் மாற்கு தீவார். அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணி னெ ன்றும், அவர்மாட் டி ரந்தார்க்கு இரவான்வரு மிழிவின்மையின் இரக்க வென் றும், அவரீ தலிற் குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப் பழி தாவெள்ளறுவைக்கண் மாசுபோல அவர்கட் கடிது சேறலின் அவர் பழி யென்றும், ஏற்பிலார்மாட் டிரவன்மையிற் றம்பழியன்றென்றுங் கூறிஞர்.

(தெ.ப.னா.)—(வறுமைப்பட்டவர்), இரத்தக்கார் - இரத் தற்கு ஏற்புடையவரை [கேட்குமுன்னமே அறிக்து கொடுப்ப வரை என்றபடி], காணின் - கண்டவிடத்து, இரக்க - (அவரி டத்தே) இரக்கக்கடவர்; கரப்பின் - (அப்படிப்பட்டவர்) ஒளித் தாராயின், அவர் பழி - அவர்க்குப் பழியாகுமே(யல்லது), தம் பழி அன்று - தமக்குப்பழியாகாது.

1051. If you meet with those that may be begged of, you may beg; (but) if they withhold (their gift) it is their blame and not yours-

- உ. இன்ப மொருவற் கிரத்த விரக்தவை துன்ப முருஅ வரின்.
- (பரி கை.) எ-து,—ஒருவற்கு இரத்தருதும் இன்பத்திற் கேதுவாம், இரக்த பொருள்கள் ஈவார துணர்வுடைமையாற் ருன்றுன்புருமல் வருமாயின், எ-று.

இன்பம்—ஆகுபெயர். உருமலென்பது கடைக்குறைக்து கின்றது. தன் பம்—சாதி யொருமைப்பெயர். அவையாவன ஈவார்கட் காலமுமிடனு மறிக்து சேறலும், அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைக் தம் வயத்தராக்கலும், அவர் மன கெகிழ்வன காடிச் சொல்லலு முதலியவற்றுன் வருவனவும், மறுத்தழி வருவ னவுமாம். அவையுறுமல் வருதலாவது அவர் முன்னுணர்க்கியக் கோடல். இரக் தவர் துன்பமுறுவரி கென்று பாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மை முதலியவற்றுற் றுன்புறுது எதிர் வக்கிவராயி கென்றுடைப்பாரு முளர். இவை விரண்டு பாட்டானும் கல்குரவா னுயிர்கீங்கு மெல்லேக்கண் இளிவில்லாவிரவு விலக்கப்படா தென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—ஒருவற்கு—, இரக்கவை இரக்தபொருள் கள், (சுவார்து அறிவுடைமையால்), துன்பம் உரு - (தான்) துன்பமுருமல், வரின் - வருமாயின், இரத்தல் - இரத்தலும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு ஏதுவாம்.
- 1052. Even begging may be pleasant, if what is begged for is obtained without grief (to him that begs).
 - க. காப்பிலா கெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின் றிரப்புமோ ளே ருடைத்து.
- (பர் ரை.) எ-து,—கரத்த வில்லாத கெஞ்சினேயடைய மானமறிவார் மூன்னர் கின்று அவர்மாட் டொன் நிரத்தலும் நல்கூர்க்கூரர்க்கு ஓரமுகுடை த்து, எ-று.

சிறிய சுருக்கத்து வேண்டுமுயர் வென்றதனுல், அவர்க்கு அதைகடனெனப் பட்டது. அதனே யறிதல்—சொல்லுத லுற்றுரைக்க லாகாமைக் கேதுவாய அத னியல்பினே யறிதல். அவ்வறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றன் மாத்திரமே யமைத லின் முன்னின் றென்றும், சொல்லுதலான் வருஞ் சிறுமை யெய்தாமையின் ஒரேருடைத் தென்றும் கூறினர். உம்மை அதனிழிபு விளக்கி சின்றது.

- (தெ-ப-னா.)—கரப்பு இலா ஒளித்தலில்லாத, கெஞ்சின்-கெஞ்சினேயுடைய, கடன் அறிவார் முன் - மானமறிவார்முன், கின்று—, இரப்பும் - (அவரிடத்தே ஒன்றை) இரத்தலும், ஓர் ஏர் உடைத்து - (வறமைப் பட்டவர்க்கு) ஒரமுகை உடைத்து.
- 1053. There is even a beauty in standing before and begging of those who are liberal in their gifts and understand their duty (to beggars).
 - ச. இரத்தலு மீதலே போலுங்கரத்தல் கனவிலுக் தேற்*ரு* தார் மாட்டு.

(புடு - கை.) எ-து,— தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கணவின்கண்ணு மறியா தார் மாட்டுச்சென் *ெருன்றனே* யிரத்தலும் வறியார்க் கேலே போலும், **எ-**ற.

உம்மை ஈண்டு மவ்வாறு கின்றது. தான் புகழ்பயவா தாயினும் முன்னுன தாய புகழ்கெட வாசாமையின், ஈதலேபோலு மென்*ரூர்*. ஏகாசம்-ஈற்றகை

(தெ-ப-ரை.)—கரத்தல் - (தமக்கு உள்ளது) மறைத்தலே, கணவிலும்—, தேற்ளுதார்மாட்டு - அறியாதவரிடத்து, இரத்த லும் - யாசித்தலும், சுதலே போலும் - (வறியவர்க்கு) கொடு த்தலேபோலும்.

1054. To beg of such as never think of withholding (their charity) even in their dreams, is in fact the same as giving (it oneself).

டு. காப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின் நிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

(பரி - ணா.) எ-த,—சொல்லு தன் மாட்டாத முன்னிற்றன் மாத்திரத் தான் இரப்பார் உயிரோம்பற் பொருட்டு அதனே மேற்கொண்டு போதுகின் றது அவர்க்கு உள்ளது கரவாது கொடுப்பார் சிலர் உலகத்துளராய தன்மை யானே, பிறிதொன்று னன்று, எ-று.

அவரில்லேயாயின், மான கீக்கமாட்டாமையின் உயிர் கீப்படென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.) — கண் ஙின்று - (சொல்லமாட்டாமல்) மு ன்னின்றமாத்திரத்தால், கரப்பு இலார் - (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக்காமற் கொடுப்பவர், வையகத்து - உலகத்து, உண்மை யால் - இருக்கின்றபடியினுலே, இரப்பவர்—, மேற்கொள்வது -(இரத்தலே) மேற்கொள்வது, (உயிர்காத்தற் பொருட்டேயாம்.)

1055. As there are in the world those that give without refusing, there are (also) those that prefer to beg by simply standing before them.

சு. காப்பிடும்பை பில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

(பரி - கை.) எ-து,—உள்ளது கரத்தலாகிய கோயில்லாரைக் கண்டால், மானம் விடாதிரப்பார்க்கு கிரப்பான் வருக்துன்பங்க வெல்லாஞ்சேரக்கெடும், எ-று.

கரத்தல் ஒருவற்கு வேண்டுவ தொன்றன்மையின் அதனே கோயென்றம், அஃதில்லாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்ட பொழுதே அவர் கழியுவகைய ராவரா கலின் எல்லா மொருங்கு கெடுமென்றுள் கூறிஞர். இடும்பை—ஆகுபெயர். முழுதுள் கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமன் றுரைப்பாருமூனர்.

(தெ – ப - ரை.) — கரப்பு இடும்பை – (உள்ளதை) ஒளித்த லாகிய கோயை, இல்லாரை – உடையரல்லாரை, காணின் —, (மானம் விடாம லிரப்பவர்க்கு), நிரப்பு இடும்பை எல்லாம் - வறுமையால் வருக் துன்பங்களெல்லாம், ஒருங்கு கெடும் - ஒரு சேரக்கெடும்.

1056. All the evil of begging will be removed at the sight of those who are far from the evil of refusing.

எ. இகழ்க்தென்னா தீவாரைக் காணின் மகிழ்க்துள்ள முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

(பரி-கை.) எ-து,— தம்மை யலமதித் திழிவு சொல்லாது பொருள் கொ டுப்பாளைக் கண்டால், அவ்விரப்பாதது உள்ளமகிழ்க்கு உள்ளுள்ளே யுவக்குக் தண்மை யுடைத்து, எ-று.

இகழ்க்தென்னாதெனவே, கன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுத ம். கிரப்பிடும்பை கெடுதலளவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்தினு ராகக் கருதலான், உள்ளுளுவப்பதுடைத்தென்றுர். இவையைக்துபாட்டானும் அவ்விரத்தக்கார தியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே – ப – ரை.)---இகழ்க்து - (தம்மை) அவமதித்து, எள் ளாது - இழிவு சொல்லாமல், சுவாரை – (பொருள்) கொடுப்ப வரை, காணின் – கண்டால், உள்ளம் - (அவ்விரப்பவரது)மனம், மகிழ்க்து – மகிழ்வடைக்து, உள் உள் – உள்ளுள்ளே, உவப்பது – மகிழுக்தன்மையை, உடைத்து – உடையதாகும்.

1057. Beggars rejoice exceedingly when they behold those who bestow (their alms) with kindness and courtesy.

அ. இரப்பாளை பில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால மரப்பாவை சென்றுவர் தற்று.

(பரி - கை.) எ-து,—வறமையுற் றிரப்பா ரில்ஃலயாயின், குளிர்க்தவிடத் தையுடைய பெரியஞாலத்துள்ளார் செலவு வரவுகள் உயிரில்லாத மரப்பாவை இயக்திரக் கயிற்றுற் சென்றுவக்தாற் போலும், எ-று.

ஐகாரம்—அசைகிலே. ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்கு உவமையோ டொத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளாரென்றது அவரையொ ழிக்தானா. அவர்க்கீதலேச்செய்து புகழும் புண்ணியமுமெய்தாமையின், உயி ருடையரல்லரென்பதாம்; "ஈவாரும் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ் வாரே வன்க ணவர்" என்றுர் பிறரும். இத்தொடை மின்பகோக்காது இரப்ப வரில்லாயி கென்று பாடமோதுவாரு முனர்.

(தெ - ப - ரை.)—இரப்பார் - (வறுமையுற்று) இரப்பவர், இல்லாயின் - இல்லேயாயின், ஈரம்கண் மா ஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடைய பெரிய பூ.பியிலுள்ளவரது, (செலவு வரவுகள்), மர ப்பாவை - (உயிரில்லாத) மரப்பாவை, சென்று வந்தற்று -(எந்திரக்கயிற்முல்) சென்று வந்தாற் போலும்.

1058. If there were no beggars, (the actions done in) the cool wide world would only resemble the movement of a puppet.

கூ. ஈவார்க ணென்னுண்டா**க் தோ**ற்ற பிரக்துகோண் மேவா ரிலாஅக் கடை.

(படு-கை.) எ-து,—அவர்பாற் சென்று ஒன்றனே விரக்துகோட**க் கி**ரும் புவா ரில்வழிக் கொடுப்பார்மாட் டென்ன புகழுண்டாம் **பாதுமில்கு**, எ-று.

தோற்றம்— ஆகுபெயர். மேவுவா ொன்பது விகாசமாயிற்று. கொடுத்தல் உன்மை வெளிப்படாமையின், அதனுற் புகழெய்தா ொன்பதாம். இவை விச ண்டு பாட்டானும் உலகிற் கிசப்பார் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—இரக்து கோள்-(அவரிடத்துச்சென்ற ஒன் றின்) இரக்துகொள்ளு தலே, மேவார் இலாக்கடை - விரும்புவா ரில்லா தவழி, சுவார்கண் - கொடுப்பவரிடத்து, என் - என்ன, தோற்றம் - புகழ், உண்டாம் - உண்டாகும், [யாதுமில்லே என் றபடி.]
- 1059. What (praise) would there be to givers (of alms), if there were no beggars to ask for and receive (them).
 - கo. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு கிரப்படும்பை தானேயுஞ் சாலும் கரி.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி, இவனெனக் கீகின் றில னென்று அவனே யிரப்பான் வெகுளா தொழிதல் வேண்டும்; அத வேண் முய பொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, கிரப்பாகிய தன் விடும்பை தானேயுஞ் சான்றுத லமையும், எ-று.

யாவர்க்கும் வேண்டு தலும் கிலேயின்மையு முதலிய பிறசான்று முண்டெ ன்பதபட கின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்றி மற்றை பிரக் தார்க்கும் அற்றைக்கன்று பொருள் கடைக்கூட்டற்கு அவனுறுக் தண்பத்தைத் தனக்கே யாகவைத்துத் தானுறுக்துன்பக் தானறிக்து வெகுளற்கவென்பதாம். இதனுல் அவர்க்கின்றியமையாததோ ரியல்பு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—(சுவானுக்குப் பொருள் உதவாதவிடத் தே), இரப்பான் - இரப்பவன், வெகுளாமை வேண்டும் - (இவன் எனக்குக் கொடுக்கின்றிலனென்ற அவனே) கோபியாதொழி தல் வேண்டும்; (அதுவேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசாகூறி வேண்டா), கிரப்பு இடும்பைதானேயும் - வறுமை யாகிய தக்கோய்தானேயும், கரி - சாகூழியாதல், சாலும் -அமையும்.

1060. He who begs ought not to be angry (at a refusal); for even the misery of (his own) poverty should be a sufficient reason (for so doing).

கoஎ-ம். அதி. இரவச்சம்.

அஃதாவது மானக்தீர வருமிரவிற் கஞ்சுதல். அதிகார முறைமையும் இத ஞனே விளங்கும்.

- க். காவா துவந்தியுங் கண்ணன்னர் கண்ணு மிரவாமை கோடி யுறும்.
- (பரி-ரை.) எ-து,—தமக்குள்ளது கரவாது இவர் வரப்பெற்றே மென்று உண்மகிழ்ந்து கொலிக்குங் கண்போலச் சிறந்தார் மாட்டும் இரவாதே ஒருவன் வறுமை கூர்தல் இரந்து செல்வமெய்தலிற் கோடிமடங்கு நன்று, எ-று.

தல்குரவு மறைக்கப்படாத நட்டார் மாட்டும் ஆகாதென்பதுபட கின்ற மையின், உம்மை உயர்வு சிறப்பின்கண் வக்தது. அவ்விரவான் மானக்கீராதெ ன்னுக் துணேயல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர் முயற்சியா தூயிரோம்பலே தல்லதென்பது கருத்து.

- (தெ ப ரை.)—(ஒருவன்) கரவாது (தமக்குள்ளதை) ஒளிக்காமல், உவர்து - (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்ளமகி ழ்ந்து, ஈயும் - கொடுக்கும், கண் அன்னர்கண்ணும் - கண் போற் சிறந்தவரிடத்தும், இரவாமை - இரவாமல் வறுமைப்ப குக், கோடி உறும் - (இரந்து செல்வமடைதளில்) கோடிமட ங்கு நன்மும்.
- 1061. Not to beg (at all) even from those exclient persons who cheerfully give without refusing, will do immense good.
 - உ. இரக்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரக்து கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன் இதன்கண் வாழ்வார் க்கு முயன் அயிர் வாழ்தலே யன்றி இரக்து முயிர் வாழ்தலேவேண்டி விதித்தா குயின், அக்கொடியோன்றுதும் அவளைப் போன்று எங்கு மலமக்து கெடுவர கை, எ-று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டுவதாய வுண்டியும் அதற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவிண வயத்தாற் கருவொடு கலந்தவன் றே அவன் கற்பிக்குமன்றே, அவற்றுட் சில வுயிர்க்கு இரத்தஃயும் ஒரு செய் தொழிலாகக் கற்பித்தாளுயின் அத்தீவிணயாற் ருனும் அத்துன்ப முறல்வே ண்டு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ்விரவின் கொடுமை கூறப் பட்டது.

(தெ - ப - கா.)—உலகு இயற்றியான் - இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன், (இதனிடத்து வாழ்வார்க்கு முயன்று சீவனஞ் செய்தலே யல்லாமல்), இரந்தும்—, உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் - சீவனஞ்செய்த**ல வேண்டி விதித்தாளுஙின், (அ**க்கொடியோன்), பர்ந்து - (தானும் அவர்போல்) **எங்குஞ்சுழன்று,** கெடுக - கெ டக்கடவன்.

- 1062. If the Creator of the world has decreed even begging as a means of livelihood, may be too go abegging and perish.
 - **டை.** இன்மை யிடும்பை **யிர**ந்து தீர் வாமென்னும் வன்மையின் வன்பாட் டதில்.

(படு-கை.) எ-து,—வறுமையான் வருக்துன்பத்தை முயன்று கீக்கக்கட வேமென்று கருதாத இரக்துகீக்கக்கடவேமென்று கருதும் வன்மைபோல வலி மைப்பாடுடையது பிறிதில்ஃல, எ-று.

கெறியாய முயற்சி கிற்க கெறியல்லாத இரவாற் நீர்க்கக் கருது தலின், வண்மையாயிற்று. வன்பாடு—முரட்டுத்தன்மை, அஃதாவது ஓராது செய்து கிற்றல். இதனுன் வறுமை தீர்தற்குகெறி இரவுன்றென்பது கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—இன்மை வறுமையால்வரும், இடும் பை - துன்பத்தை, (முயற்சிசெய்து நீக்கக் கடவோமென்ற கிணயாமல்), இரந்து தீர்வாம் என்னும் - இரந்து நீக்கக்கடவோ மென்று கினேக்கும், வன்மையின் - வல்லமைபோல, வன்பாட் டது - வலிமைப்பாகிடையது, இல் - இல்லே.
- 1063. There is no greater folly than the boldness with which one seeks to remedy the evils of poverty by begging (rather than by working).
 - ச. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக் காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.

(படு-ரை.) எ-து,—நகாவேண்டுவனவின்றி கல்கூர்க்தவழியும் பிறர்பாற் சென்றிரத்தலே யுடம்படாத அமைதி எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைக்தாலும் கொ ள்ளாத பெருமையுடைத்து, எ-று.

அவ்விரத்தலேச் சால்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதன்மே லேற்றப்பட்டது. இதனுன் அக்கெறியல்லதனேச் சால்புடையார் செய்யாரென் பது கருத்து.

- (தெ.ப.னா.)—இடம் இல்லாக்காலும் அனுபவிக்கவேண் குவதில்லாமல் வறமைப்பட்டவிடத்தும், இரவு - (பிறரிடத் துச் சென்று) இரத்தலுக்கு, ஒல்லா - உடம்படாத, சால்பு -கிறைவு, இடம் எல்லாம் - உலகமெல்லாம், (ஒருசேர இயைக் தாலும்), கொள்ளாத்தகைத்து - கொள்ளாத பெருமையுடை த்து.
- 1064. Even the whole world cannot sufficiently praise the dignity that would not beg even in the midst of destitution.

இ. தெண்ணீ சடுபுற்கை யாஙினுக் தாடக்த துண்ணவி ஹாங்கினிய தில்.

(படு-கை.) எ-து,—கெறியாய முயற்சிகொடுவக்து தக்தது தெளிக்த கீர் போலும் அடுபுற்கையேயாயினும் அதனேயுண்டற்குமே வினியதில்ல, எ-று.

தாடக்த கூழ் செறிவின்றித் தெண்ணீர் போன்றதாயினும் இழிவாய இர வான் வக்ததன்றித் தம்முடைமை யாகலின், அமிழ்தத்தோடொக்கு மென்ப தாம். இதனல் கெறியினுனுபது சிறிதேனும் அது செய்யுமின்பம் பெரிதென் பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - டை)—தாள் - (வழியாகிய) முயற்கி, தக்தது -(கொண்டுவக்து) தக்தது, தெள் கீர் - தெளிக்த கீர்போலும், அடு புற்கை ஆயினும் - சமைத்த கூழேயாயினும், உண்ணனின் ஊங்கு - (அதனே) உண்ணுதற்குமேல், இனியது - இன்பக்தரு வது, இல் - இல்லே.

1065. Even thin gruel is ambrosis to him who has obtained it by labour.

சு. ஆவிற்கு கீரென் நிரப்பினு நாவிற் வெரவி னிளிவந்த தில்,

(பர-கொ) எ-து,—தண்ணீர்பெருது இறக்குநிலேமைத் தாயதோ ராவி கோக் கண்டு அறஞேக்கி இதற்குத் தண்ணீர் தரஸ்வேண்டுபெண் றிரந்தாசொல் அங்காலும் அவ்பிரைபோல ஒருவஞூல் கிளிவந்தது பிறிதில்லே, எ-று.

ஆ காத்தோம்பல் பேரறமாகவின் ஆவிற்கென்றும், பொருள்கொடுத்தக் கொள்ள வேண்டாத எண்மைத்தாகவின் கீரென்றும், இரக்கின்று இக்கு இளிவு அச்சொல்லளவேயாகவின் காவிற்கென்றும், அது தான் எல்லாவிளிவினும் மே ற்படுதவின் இளிவக்ததில்லென்றும் கூறிஞர். இதனுன் அறனும் முயன்று செய் ய்வதல்லது இரக்துசெய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஆவிற்கு - (தண்ணீர்பெரு திறக்கு நிலேமை யதாகிய) பசுவுக்கு, நீர் என்று - (தருமரோக்கி) இதற்குத் தண் ணீர் தரல்வேண்டுமென்று, இரப்பினும் - இரந்து சொல்லும் போதும், இரவின் - அவ்விரவுபோல, நாவிற்கு - (ஒருவன்) நா விற்கு, இளிவந்தது - அவமானம்வந்தது, இல் - இல்லே.

1066. There is nothing more disgraceful to one's tongue than to use it in begging water even for a cow.

ன. இரப்ப னிரப்பாளை யெல்லா மிரப்பிற் கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

(படு - டை) எ-து,—இரப்பாரையெல்லாம் யானிரவாகின்றேன், யாது சொல்லியெனின், நுமக்கிரக்கவேண்டுமாயிற் றமக்குள்ளது கரப்பாளையிரவா தொழியினென்றுசொல்லி, எ-று. இரண்டாவது விகாரத்தாற்குழுக்கது. இவ்வினிவக்தசெயலான் ஊட்டிய வழியும்] உடம்பு கில்லாதாகலின் இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்ப னென்றுர். இதனை் மானக்தீரவருமிரவு விலக்கப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—இசப்பாரை எல்லாம்—, இரப்பின் - (உமக்கு) இரக்கவேண்டுமாகில், கரப்பார் - (தமக்கு உள்ளதை) ஒளி ப்பவரை, இரவன்மின் என்று - இரவாகிருங்களென்றுசொல்லி, இரப்பன் - (நான்) இரவாகின்றேன்.

1067. I beseech all beggars and say, "If you need to beg, never beg of those who give unwillingly."

அ. இரவென்னு மேமாப்பி ரேணி க**ரவென்னும்** பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

(படு-கை.) எ-து,—இவ்வறுமையென்னுங்கட**க** இதனும் கடத்தமென் றுகருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி அதன்கணுடுங்காற் கரத்தணென்னும் வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயிற் பிளந்துபோம், எ-று.

முயற்சியாற் கடப்பதனே இரவாற் கடக்கலுற்றுன் அதன் கரைகாளுமை யின், ஏமாப்பிறேணியென்றுர். ஏமாப்பின்மை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அதுகடத்தற்கேற்ற தன்மையானும், சிலமுறியாது செலுத்தியவழி உடைதன னும், அதன்கணேறற்க வென்பதாம். இஃதவயவுருவகம்.

(தெ-ப-னா.)—(இவ்வறமையென்னுங் கடலே இதனும் கடப்போமென்று கினேத்து ஒருவனேறிய), இரவு என்னும்-இரத் தல் என்னும், ஏமாப்பு இல் - காவலற்ற, தோணி - மரக்கலம், (அதனிடத்தே ஒடுங்கால்), கரவு என்னும் - ஒளித்தலென்னும், பார் - வன்னிலத்தோடு, தாக்க - தாக்குமாயின், பக்குவிடும் - பிளக்துபோம்.

1068. The unsafe raft of begging will split when it strikes on the rock of refusal.

கூ. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(படி - டை) எ-து,—உடையார்முன் இல்லார் சென்றிரக்து கிற்றலின் கொடுமையை கிணக்தால் எம்முள்ளங் கரைக் துருகாகிற்கும்; இனி அக்கிலே யைக் கண்டுவைத்தவர் இல்லேயென்றலின் கொடுமையை கிணக்தால் அவ்வுரு குமளவுதானுயின்றிப் பொன்றிவிடும், எ-று.

"இரவின், யுள்ளுங்கா அள்ள முருகுமா லென்கொலோ — கொள்ளுக் காற் கொள்வார் குறிப்பு" என்றுர் பிறரும். இரவினுங்கரவு கொடிதென்ப தாம். இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரக்கின்றவருள்ள முருகுமென் அரைத்தார்.

(தெ-ப-னா.)—இரவு - (உடையார்முன் இல்லார்சென்ற) இரந்து நிற்றலின் கொமிமையை, உள்ள - நினேத்தால், உள்ளம்- (எம்) முள்ளம், உருகும் - கரைக்தாருகாகிற்கும்; கரவு - (இனி அக்கிலேயைக் கண்டிருக்தவர்) இல்லேயென்றவின் கொடுமையை, உள்ள - கினேத்தால், உள்ளதும் – அவ்வுருகுமளவு, தானும், இன்றி - இல்லாமல், கெடும் - அழிக்துபோம்.

1069. To think of (the evil of) begging is enough to melt one's heart; but to think of refusal is enough to break it.

கo. கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர் சொல்லாடப் போஓ முயிர்.

(படு-டை) எ-து,—கரப்பார் இல்ஃபென்று சொல்லாடிய தணையானே இரப்பார்க்கு உயிர்போகாசின்றது; இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவர் தமக்கு உயிர் பின்னுசிற்றலான் அப்பொழுது எப்புரையுட் புக்கொளித்துகிற்கும்,எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமென்செய்துமென்றேங்கிச் செயலற்று சிற் றல்; "அக்சிலயே—மாயானே மாற்றி விழன்" என்றுர் பிறரும். கேட்டா கைக் கொல்லவற்றுயசொற் சொல்வாரைக்கோறல் சொல்லவேண்டா வாயினு ம் அதுகாண்கின்றிலம் இஃதென்னே வென்பதாம். வறுமையுற்றுழி மறையா து இரக்கப்படுவாராய கேளீர்கட்கும் அதனேச் சொல்லாட உயிர்போம், ஆன பிண் மறைக்கப்படுவாராய பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்காற் போகாதெங்கே யொனித்துகிற்கும் இரண்டானும் போமேயன்றேவென இரவஞ்சினைறை வண் கூற்றுக்கி யுரைப்பாரு முனர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவ்விரவின் குற்றமும் காவின் குற்றமும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-னா.)—சொல்லாட - (ஒளிப்பவர் இல்லேயென்று) சொல்லிய மாத்திரத்தே, இரப்பவர் - இரப்பவர்க்கு, உயிர்—, போம் - போகா கின்றது; கரப்பவர்க்கு - (இனிச் சொல்லுகி ன்ற) அவ்வொளிப்பவர்க்கு, (உயிர்பின் இருத்தலால்), யாங்கு-எப்புரையுள், ஒளிக்குங்கொல் - (அப்பொழுது) புகுக்தொளி த்து நிற்குமோ.

1070. Saying "No" to a beggar takes away his life; (but as that very word will kill the refuser) where then would the latter's life hide itself.

க0அ - ம். அதி. கயமை.

அஃதாவது மேல் அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ் சிறப்பு வகையாற் கூறப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையன குறிப்பினுல் யாவர்க்கு மெய்த வைத் தமையின் ஆண்டுக் குறிப்பாற் கூறியனவும் ஈண்டொழிபியலுள் வெளிப்படக் கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவுயிலராய கீழோரது தன்மை. அதனுல் இஃ தெல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

க, மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன வொப்பாரி யாங்கண்ட தில். (பி: - கை.) எ-து,—வடிவான் முழுதம் மக்களேயொப்பர் கயவர்; அவர் மக்களேயொத்தாற்போன்றவொப்பு வேறிரண்டு சாதிக்கண் யாங்கண்டதில்ல, எ-று.

முழு துடுமாத்தல் தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவரென்றது அவர்மா ட்டுளதாய வொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்கும் கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்த லிற் குணங்களது உண்மையின்மைகளா னல்லது வேற்றுமை யறியப்படாதெ ன்பதாம். இதனுற் கயவரது குற்றமிகுதி கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—கயவர் - கீழோர், மக்களேபோல்வர் - (வடி வால் முழுதும்) மக்களேபோலிருப்பர்; அவர் அன்ன ஒப்பாரி-அவர் அம்மக்களே யொத்தல்போன்ற வொப்பு, யாம் - காங்கள், கண்டதில் - (வேறிரண்டுசாதிகளிடத்து) கண்டதில்லே.

1071. The base resemble men perfectly (as regards form); and we have not seen such (exact) resemblance (among any other species).

உ. **ந**ன்ற**றி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்** கெஞ்சத் தவல மிலர்.

(பரி-கைரு) எ-து,— தமக் குறுதியாவன வறிவாரின் அவையறியாத கீழ் மக்கள் கன்மையுடையர், அவர்போல அவைகாரணமாகத் தக்கெஞ்சத்தின் கட் கவலே யிலராகலான், எ-று.

கன்றென்பது சாதியொருமை. உறு இகனாவன இம்மை மறுமை வீடுகட் குரியவாய புகழறஞானங்கள். இவற்றையறிவார் இவை செய்யாகின்றே மிகச் செயப் பெறுகின்றிலே மென்றும், செய்கின்ற விவை தமக்கு இடையூறு வருங் கொலென்றும், இவற்றின் மறு தலேயாய பழிபாவமறியாமை பெண்பனவற் றுள் யாதுவின்யுமோ வென்றும், இவ்வாற்றுற் கவலேயெய்துவர், கயவர் அப் புகழ் முதலிய வொழித்துப் பழிமுதலைய செய்யாகின்றும் யாதுங்கவலேயுடைய சல்லசாகலாற் றிருவுடையரெனக் குறிப்பா விகழ்க்தவாறு. இதனும் பழிமுத லியவற்றிற் கஞ்சாரென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-னா.)—நன்று - (தமக்கு) உறுதியாயினவைகளே, அறிவாரின் - அறிபவர்களினும், கயவர் - (அவையறியாத) கீழ் மக்கள், திருவுடையர் - நன்மையுடையராவர்; (அவர்போல்), நெஞ்சத்து - (தமது) நெஞ்சினிடத்து, அவலம் இலர் - (அவை காரணமாக) கவலேயிலர் (ஆகலால்.)

1072. The low enjoy more felicity than those who know what is good, for the former are not troubled with anxiety (as to the good).

டை. தேவ சனேயர் கயவ சவருக்தா மேவன செய்தொழுக லான்.

(பர் - டை) எ-து,—தேவருங் கயவரும் ஒரு தன்மையர், அஃதியா தஞ னெனின், தேவரைப்போன்ற தம்மை கியமிப்பாரின்றிக் கயவருக்தாம் விரும் புவனவற்றைச் செய்தொழுகலான், எ-று. உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய அதன்கா**ரணவேறு**பாடு குறிப்பாற்றேன்ற கின் றமையின், இது புகழ்வார்போன்று பழித்தவா*ரு*யிற்று. இதனுல் விலக்கற்பா முன்றி வேண்டிய செய்வரென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—தேவர் அனேயர் கயவர் - தேவரும் கய வரும் ஒருதன்மையர், (அது எதனுலெனில்), அவரும் - அக்க யவரும், (தேவர்போலத் தம்மை கியமிப்பா ரில்லாமல்), தாம் மேவன – தாம் விரும்புமவைகளே, செய்து ஒழுகலான் - செய்து கடத்தலால்.

1073. The base resemble the gods; for the base act as they like.

- ச. அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.
- (பெடு கொ.) எ-து,—கீழாயிணன் தன்னிற் சுருங்கிய பட்டியா யொழுகு வாளைக் கண்டானுயின், அவ்வொழுக்கத்தின்கண் அவரிற் முன் மேம்பட்டு அதனுற் றன்மிகுதிகாட்டி யிறுமாக்கும், எ-று.

அகப்பட்டி—அகமாகியபட்டி. பட்டிபோன்ற வேண்டியவாறே யொழு கலின், பட்டியென்றுர்; "கோதக்கசெய்யுஞ் சிறபட்டி" என்றுர் பிறரும். இதனுல் அவர் மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—இழ் - கீழாயினேன், அகப்பட்டி ஆவாரை - (தன்னில்) குறைந்தபட்டியாய் நடப்பவரை, காணின் - கண்டால், (அவன் அர்நடக்கையிலே), அவரின் - அவரைக் காட்டிலும், மிகப்பட்டு - (தான்) மேம்பட்டு, செம்மாக்கும் - (அதனைல் தன்மிகுதிகாட்டி) இறுமாப்பான்.

1074. The base feels proud when he sees persons whose acts are meaner than his own.

டு. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

(பரி-கொ•) எ-து,—கயவரதாய வாசாரங் கண்டதுண்டாயின் அதற்குக் காரணம் அரசுஞன் ஏதம் வருமென்றஞ்சு மச்சமே; அஃதொழிக்தால், தம் மால் அவாவப்படும்பொருள் அதனுலுண்டாமாயிற் சிறி தண்டாம், எ-று.

ஆசாரத்தின்காரணத்தை ஆசாரமென்றம், அவாவப்படுவதனே அவாவெ ன்றுங் கூறிஞர். எச்சத்தின்கண் ணென்னுமேழாவத இறுதிக்கட் டொக்கது. பெரும்பான்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு, இவ்விரண்டானு மன்றி இயல்பாக வுண்டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு, ஆசாரஞ் செய்தல் இயல்பன்றென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)— கீழ்களது ஆசாரம் - கீழோரது ஆசாரம், (கண்டது உண்டாயின் அதற்குக்காரணம்), அச்சமே - (அரச கூட ைலே துன்பம் வருமென்று அஞ்சும்) அச்சமே; எச்சம் - (அது) ஒழிக்தால், அவா - அவாவப்படும்பொருள், உண்டேல் - (அத ஞல்) உண்டாமாகில், சிறிது—, உண்டாம் - உண்டாகும்.

1075. (The principle of) behaviour in the mean is chiefly fear; if not, hope of gain, to some extent.

சு. அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட மறைபெறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

(பரி - கை.) எ-து,—தாங்கேட்டமறைகளே இடக்தோறுக் தாங்கிக்கொ ண்டுசென்று பிறர்க்குச்சொல்லுதலான், கயவர் அறையப்படும் பறையின யொப்பர், எ-று.

முறை – வெளிப்படிற் குற்றம் வினேயுமென்று பிறரை மறைத்து ஒருவன் சொல்லிய சொல். பிறர்–அம்மறைத்தற்குரியார். உய்த்தென்றுர், அவர்க்கத பெரும்பாரமாதனேக்கி. பறை ஒருவன்கையாற் றன்கோ யறிவித்த தொன்றகா இடந்தோறும் கொண்டுசென்று. யாவரையு மறிவிக்குமாகலான், இது தொழி லுவமம். இதனுல் அவரது செறிவின்மை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—தாம் கேட்ட மறை - தாங்கள் கேட்ட இரகசியங்களே, உய்த்து - (இடந்தோறம்) தாங்கிக்கொண்டு போய், பிறர்க்கு—, உரைக்கலான் - சொல்லு தலால், கயவர் - கீழ் மக்கள், அறை பறை அன்னர் - அறையப்படும் பறைபோல் வர்.

1076. The base are like a drum that is beaten, for they unburden to others the secrets they have heard.

எ. ஈர்ங்கை விதிசார் கயவர் கொடிறுடை ⊯த்குங் கூன்கைய சல்லா தவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கயவர் தங்கதுப்பிணே கெரிப்பதாக வ**ோ**க்த கையின் யுடைய ரல்லாதார்க்குத் தாமுண்டு பூசியகையைத் தெறித்தல்**வேண்டு**மென் **றிர**ந்தாலுக் தெறியார், எ-று.

வளேக் தகை—முறுக்கியகை. மெலிவார்க்கு யா**துக்**கொடார், **கலி**வார்க்கு எல்லா**ங்**கொடுப்ப ரென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—கயவர் - கீழ்மக்கள், கொடிறு உடைக்கும் -(தம்) கதுப்பினே கெரிப்பதாக, கூன் - விளேம்த, கையர் அல்லா தவர்க்கு - கையினே யுடைய சல்லாதவர்க்கு, ஈர்ங்கை - (தாம்) உண்டு பூசியகையை, (தெறிக்கவேண்டுமென்ற இசம்தாலும்), விதிசார் - தெறியார்.

1077. The mean will not (even) shake off (what sticks to) their hands (soon after a meal) to any but those who would break their jaws with their clenched fists.

- அ. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்*ளூ*ர் கரும்புபோற் கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.
- (பரி கை.) எ-து,—மெலியார் சென்று தங்குறையைச்சொல்லிய தணே யானே இரங்கிப் பயன்படுவர் மேலாயிஞர் ; மற்றைக்கீழாயிஞர் கரும்புபோல வலியார் கையகெருக்கியவழிப் பயன்படுவர், எ-று.

டயன்படுதல்—உள்ள துகொடுத்தல். கீழாயிஞா கிழிவுதோன்ற, மேலாயி ஞரையும் உடன் கூறிஞர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது.

- (தெ ப டை.)—சான்ரேர் மேலாயினேர், சொல்ல -(மெனியவர் போய்த் தங்குறையை) சொல்லியவளவிலே, பய ன்படுவர் - (இரங்கி) பிரயோசனப்படுவர்; கீழ் - (மற்றை) கீழா பினேர், கரும்புபோல்—, கொல்ல - (வலியவர்) கையகெருக்கிய விடத்தே, பயன் படும் - பிரயோசனப்படுவர்.
- 1078. The great bestow (their alms) as soon as they are informed; (but) the mean, like the sugar-cane, only when they are tortured to death.
 - கூ. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல் வடுக்காண வற்றுகுங் கீழ்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர் செல்வத்தாற் பட்டுக் துகிலு முடுத்தலேயும் பா லோ டடிசி லுண்டலேயும் சிழாயிஞன் காணுமாயின், அவற்றைப் பொ*ரு து* அவர்மாட்டு வடுவில்லேயாகவும் உண்டாக்க் வல்லஞம், எ-று.

உடுப்பது, உண்பதென்பன ஈண்டவ்வத் தொழின்மே னின்றன; அவற் மூற் பூண்டல் ஊர்தன்முதலிய பிறதொழில்களுவ் கொள்ளப்படும். அவற் றைக் கண்டதுணேயானே பொருமையெய்தலிற் காணினென்றும், கேட் டார் இது கூடுமென் மியையப்படைத்தல் அரிதாகலின் வற்முகுமென்றுவ் கூறிஞர். இதனுற் பிறர்செல்வம் பொறுமை கூறப்பட்டது.

- (தெ ப ரை.)—கீழ் கீழாயினேன், உடுப்பதும் (பட் பிர்துகிலும்) உடுத்தலேயும், உண்பதும் - (பாலுஞ்சோதும்) உண்ணுதலேயும், காணின் - கண்டால், (அவைபொருமல்), பிறர் மேல்—, (குற்றமில்லேயாகவும்), வடுக்காண - குற்றமுண்டாக்க, வற்று ஆகும் - வல்லவனைன்.
- 1079. The base will bring an evil (accusation) against others, as soon as he sees them (enjoying) good food and clothing.
 - கo. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் அற்றக்கால் விற்றற் குரியர் விரைக்து.
- (பெடு கொ.) எ-து,—கயவர் தம்மை யாதானுமொரு தான்ப முற்றக்கோல் அதுவே பற்றுக்கோடாக விரைக்து தம்மைப் பிறர்க்கு விற்றற் குரியர்; அது வன்றி வேறெத்தொழிற் குரியர், எ-று.

உணவின்மையாகப் பிறி தாக ஒன்றுவக் துற்ற துணேயாவென்பது தோ ன்ற ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்ளுகின்முர் தங் கயமையறிக்து வேண்டா வென்றற்குமுன்னே விற்றுகிற்றலின் விளைக்தென்றுங் கூறிஞர். ஒருதொழிற்கு முரியால்லபென்பது குறிப்பெச்சம். இதனுற் மும் பிறர்க்கடிமையாய் கிற்ப பென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - னா.)—கயவர் - இழோர், ஒன்று - ஒருதுன்பம், உற்றக்கால் - (தம்மை) அடைக்தவிடத்து, (அதுவே சார்பாக), வினாக்து—, விற்றற்கு உரியர் - (தம்மைப்பிறர்க்கு) விலேசெய்த ற்கு உரியவராவர்; (அதுவல்லாமல்), எற்றிற்கு உரியர்-(வேறே) எத்தொழிலுக்கு உரியராவர்.

1080. The base will hasten to sell themselves as soon as a calamity has befallen them. For what else are they fitted?

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்.

இனி அப்பொருளேத் துணேக்காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மையே பயப்ப தாய வின்பங் கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டின்பமென்றது ஒருகா . லத் தொருபொருளான் ஐம்புலனு நூகர்தற் சிறப்புடைத்தாய காமவின்பத் தின. இச் சிறப்புப்பற்றி வடநாலட் போசராசனுஞ் சுவைபலவென்று கூறு . வார் கூறுக யாங்கூறுவ **தின்**பச்சுவை யொன்றணயுமேயென இதஃசையே மிகு த்தக் கூறினுன். இது புணர்ச்சி பிரிவென விருவகைப்படும். ஏனேயிருத் . தல், இரங்கல், ஊடலென்பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாகு பாட்டிணே அறம் பொரு ளின்பமென உடதால் வழக்குப்பற்றி யோது தலான், அவ்வாறே யவற்றைப் பிரிவின்க ணடக்கினுரென்க. இனி அவைதம்மையே தமிழ் தூல்களோடும் பொருக்தப் புணர்ச்சியைக் களவென்றும் பிரிவைக் கற்பெ ன்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச் சுவையிகுதிபயப்ப உலக கடையோடு ஒப்பு மொவ்வாமையுமுடைய வாக்கிக் கூறுகின்றுர். அக்கைகோ ளிரண்டிறுள்ளும் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்று மொ ருதன்மையராய் உருவுக்கிருவும் பருவமுங்குலனுள் குணனு மன்பு முதலியவற் ருற் றம்மு **சொப்புமையுடையராய** தலேமகனுர் தலேமகளும் பிறர்கொடுப் டவு மடுப்பவுமன்றிப் பால்வகையாற் ருமே யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்க்து வருவது. அதனே பேழுதிகாரத்தாற் கூறுவான் ரெடங்கி, முதற்கட் டகையணங்குறுத் தல் கூறுகின்முர்.

க0கூ - ம், அதி. தகையணங்குறுத்தல்,

அஃதாவது, பொழில்வினோயாட்டு விருப்பான் ஆய கீங்க அதன்கட் டமிய னாய் கின்மூன் வேட்டவிருப்பான் இனயார் கீங்கத் தமியனுய்வக்து கண்ணு ந்ற தலேமைகன் அவள் வனப்புத் தன்னே வருத்தமுறுவித்தலேச் சொல்லுதல். இது, கண்ணுற்றபொழுதே கிகழ்வதாகலின், முதற்கட் கூறப்பட்டது.

க. அணங்குகொ லாய்மஙில் கொல்லோ கனங்குழை மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

[தலேமகளுருவுமுதலியன முன்கண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின் அவளேத் தலேமக கோயுற்றது.]

(பி?-கை.) எ-து,—இக்கனவிய குழையையுடையாள் இப்பொழிற்கணு றைவா ளோர் தெய்வமகளோ? அன்றி பொருமயில்விசேடமோ? அன்றியொரு மானுடமாதரோ? இவின யின்னனென்று தணியமாட்டாது என்னெஞ்சு மய ங்காரின்றது, எ-று. ஒ—அசை ஆய்மயில்—டடைத்தோன் விசேடமாக வாய்க்த டடைத்த மயில்; மயிற்சாதியுட்டெரிக்தெடுத்த மயிலென்றுமாம் கனங்குழை—ஆகுபெ யர். கணங்குழையென்று பாடமோதிப் பலவாய்த் திரண்ட குழையென் அரைப்பாரு முளர் எழுதலாகா வுருவுக் தன் வருத்தமும் பற்றி அணங்குகொ லென்றும், சாயலும் பொழில்வயி னிற்றலும் பற்றி ஆய்மயில்கொலென்றம், தன்னெஞ்சஞ் சென்றமையும் அவளெதிர்கோக்கிய வாறும் பற்றி மாதர்கோ லென்றும் கூறிஞன்.

(தெ - ப - ரை.) — கனம் குழை - இக்கனமாகிய குழை பையுடையவள், அணங்கு கொல் - (இச்சோலேயி விருப்பவளாகிய) ஒரு தெய்வப்பெண்ணே? (அல்லாமல்), ஆய் மயில் கொல்-(கடவுளால் ஆராய்க் துபடைக்கப்பட்ட) ஒருமயில் விசேஷமோ? (அல்லாமல்), மாதர் கொல்-ஒருமானுடமாதரோ? என்கெஞ்ச - என்மனம், மாலும் - (இவளே இன்னளென்று துணியமாட்டாமல்) மயங்காஙின்றது.

1081. Is this jewelled female a celestial, a choice peahen, or a human being? My mind is perplexed.

உ. நோக்கின ணேக்கெதிர் கோக்கு த முக்கணம்கு தானேக்கொண் டன்ன துடைத்து.

[மானுடமாதராதல் தெளிக்**த** தலேமக<mark>ன் அவணேக்கி</mark>ஞஞய வருத்தற் கூறியது.]

(பரி-ணா.) எ-து,—இப்பெற்றித்தாய வனப்பிணயுடையாள் என்னுக் கிற் கெதிர்கோக்குதல் தானே தாக்கிவருத்துவதோரணங்கு தாக்குதற்குத் தாணேயையுவ் கொண்டுவர்தாற்போலும் தன்மையையுடைத்து, எ-று.

மேலும் அணங்குகொ லாய்மயில்கொ லென்றமையான், இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர்கோக்குத லென்றமையின், அது குறிப்பு கோக்கா விற்று. வனப்பால் வருக்துதன்மேலுங் குறிப்புகோக்கால் வருக்துதல் கூறிய வாறு. கோக்கினு வென்பதற்கு என்னு இேக்கப்பட்டாளென் றுரைப்பாரு மூனர்.

(தெ-ப-ரை.)— கோக்கிஞன் - (இப்படிப்பட்ட) அழகின் யுடையவள், கோக்கு எதிர் - (என்) பார்வைக்கெ திரே, கோக்கு தல்—, தாக்கு அணங்கு - (தானே) தாக்கிவருத்து கிற ஒரு தெய் வப்பெண், தானேக் கொண்டன்னது - (தாக்கு தற்குச்) சேனே யையும் கொண்டுவர்தாற்போலுர் தன்மையை, உடைத்து-உடை யது.

1082. This female beauty returning my looks is like a celestial maiden coming with an army to contend against me.

டை. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனே யினியறிக்தேன் பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி - கொ.) எ-து,—கூற்றென்று ஹாலோர் சொல்வதஃனப் பண்டுகேட் டறிவதல்லது கண்டறியேன்; இப்பொழுது கண்டறிக்தேன்; அது டெண்ட கையுடனே டெரியவாய் அமர்த்த கண்களே யுடைத்து, எ-று.

டெண்டகை—நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பென்னுங்குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளா னறியப்பட்டன. அமர்த்தல் – அமர்செய்தல், பெயாடியாய வினே. பெண்டலேகயால் இன்பம் பயத்தலு முண்டேனும் துன்பம் பயத்தன் மிகுதிபற்றிக் கூற்குக்கேக் கூறிஞன்.

- (தெ ப வுரை.)—கூற்று என்பதனே கூற்றுவனென்று (நாலோர்)சொல்லுவதை, பண்டு அறியேன் - முன் (கேட்டறிந்த தல்லது) கண்டறிந்திலேன்; இனி அறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்; (அது), பெண் தகையால் - (நாணம் மடம் அச் சம் பயிர்ப்புஎன்கிற) பெண்குணங்களுடனே, பேர் அமர் - பெரி யவாய்ப்போர்செய்கின்ற, கட்டு - கண்கீளேயுடைத்து.
- 1083. I never knew before what is called Yama; I see it now; it is the eyes that carry on a great fight with (the help of) female qualities.
 - ச. கண்டா ருபிருண்ணுக் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப் பேதைக் கமர்த்தன கண்

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—பெண்டகையையுடைய விட்டேதைக்கு உளவாய கண்கள் தம்மைக்கண்டாருயிருண்ணுக் தோற்றத்துடனேகூடி அமர்த் திருக் தன, எ-று.

அமர்த்தல் — மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்கு மேலாது கொடியவாயிருக்தனவென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—பெண்தகை பெண்குணங்களுடைய, பே தைக்கு - இப்பேதைக்கு, கண் - கண்கள், கண்டார் - (தம்மை) கண்டவரது, உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தால் - உயிரையுண்ணும் தோற்றத்துடனேகூடி, அமர்த்தன - மாறுபட்டிரும்தன.
- 1084. These eyes that seem to kill those who look at them are as it were in hostilities with this feminine simplicity.
 - டு. கூற்றமோ கண்ணே பி‱யோ மடவர தேக்கமிம் மூன்ற முடைத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—என்கோ வருத்து தலுடைமையாற் கூற்றமோ ? என் மேலோடு த லுடைமையாற் கண்ணே ? இயல்பாக வெருவுத லுடைமையாற் பிணேயோ? அறிகின்றிலேன். இம்மடவரல் கண்களி னேக்கம் இம் மூன்றன் றன்மையையு முடைத்தா யிராகின்றது, எ-று.

இன்பமுக் துன்பமும் ஒருங்கு செய்யாகின்ற தென்பதாம். தொழில்பற்றி வக்த ஐயகிலேயுவமம்.

(தெ - ப - கொ.)—கூற்றமோ - (என்னே வருத்துதலாலே) கூற்றமோ? கண்ணே - (என்மேலோடுதலாலே) கண்ணே? பிணேயோ - (இயல்பாக அஞ்சுதலாலே) பெண்மானே? (அறி கின்றிலேன்); மடவரல்கோக்கம் - இம்மாது (கண்களின்) பார் வையானது, இம்மூன்றும் - இம்மூன்றனுடைய தன்மைகளேயும், உடைத்து - உடைத்தாயிருக்கின்றது.

1085. Is it Yama, (a pair of) eyes or a hind?—Are not all these three in the looks of this maid?

சு. சொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர் செய்யல மன்னிவள் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி-கை.) எ-து,—பிரியாகட்பாய கொடும்புருவங்கடாஞ் செட்பமுடை யவாய் விலக்கினவாயின் அவற்றைக் கடக்து இவள் கண்கள் எனக்குகடுக்குக் துயரைச் செய்யமாட்டா, எ-து.

கட்டாளைக் கழறுவார்க்குத் தாஞ் செம்மையுடையராதல் வேண்டலிற் கோடாவென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடை கின்று விலக்குங்காறுஞ் சிறி திடைபெறின் அதுவழியாக வக்து அஞர் செய்யு மாகலின் மறைப்பினென்றுங் கூறிஞர். கடுங்களுர் – கடுங்கற்கேதுவாயவஞர். தாமியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண் மேற்சென் றிமுக்கமாட்டாவாயின வென்பதுபட கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வக்தது.

(தெ - ப - வுரை.)—கொடும் புருவம் - (பிரியா கட்பாகிய) கொடியபுருவங்கள், கோடா மறைப்பின் - (தாம்) செவ்வையா யிருந்துவிலக்கிலை, (அவைகளேக்கடந்து), இவள்கண்-இவளது கண்கள், நடுங்கு அஞர் - நடுங்குதற்கு ஏதுவாகியதுயரை, செய் யல - (எனக்கு) செய்யமாட்டா.

1086. Her eyes will cause (me) no trembling sorrow, if they are properly hidden by her cruel arched eye-brows.

எ. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மா*த*ர் படாஅ முஃமேற் துகில்.

[அவண் முஃகளிஞய வருத்தங் கூறியது.]

(படு-ளை.) எ-து,—இம்மாதர் படாமுஃகளின் மேலிட்ட துகில், அவை கொல்லாமற் காத்தலின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மேலிட்ட முகபடாத் திணே யொக்கும், **எ-**று.

கண்ணே மறைத்தல் பற்றிக் கட்படா மென்றுன். திகிலான் மறைத்தல் காணுடை மகளிர்க் கியல்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றின் வெம்மையும் பெ ருமையுங் கண்டு இத்துணேயாற்றலுடையன இனி பெஞ்ஞான்றுஞ் சாய்வில வெனக் கருதிப் படாமுஸ்யென்றுன். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொ ல்லுமென்பதுதோன்ற நின்றது.

(தெ-ப-னா.)—மாதர் - இம்மாதருடைய, படா முஃமேல் துகில் - சாய்தலில்லாத முஃலகளின்மேலிட்ட ஆடையானது, (அவைகொல்லாமற் காத்தலால்), கடாக் களிற்றின் மேல் -(கொல்லுவதாகிய) மதயானேயின்மேலிட்ட, கட்படாம் - முக படாத்தினே (ஒக்கும்.)

1087. The cloth that covers the firm bosom of this maiden is (like) that which covers the eyes of a rutting elephant.

அ. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு ணண்ணரு முட்குமென் பீடு.

[துதலினுப வருத்தங் கூறியது.]

(படு-கொ.) எ - து,—போர்க்கனத்து வக்தகோரத பகைவரும், கேர்க் தார் வாய்க்கேட் டஞ்சுதற் கேதுவாய என்வலி இம்மாதா தொள்ளிய நூத லொன்றற்குமே அழிக்துவிட்டது, எ-று.

மாதரென்பது அதிக**ை** த்தான் வக்தது. ஞாட்பினு ளென்றதனுற் பகைவ ராதல் பெற்றும் பீடென்றபொதுமையான மனவலியுவ் காயவலியுவ் கொ ள்க ஒவென்னும் வியப்பின்கட்குமிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் துதலது சிறமையுக் தோன்ற கின்றது. கழிக்ததற் கொங்கலிற் றற்புகழ்த லன்றுயிற்**று**.

(தெ-ப-னா.)—ஞாட்பினுள் - போர்க்களத்து, நண்ணரும்-எதிர்த்திலாதபகைவரும், உட்கும் - (எதிர்த்தவர்வாய்ச் சொற் கேட்டு) அஞ்சேதற்கு ஏதுவாகிய, என்பீடு - என்வலி, ஒள் நத ற்கு ஓ - (இம்மாதருடைய) ஒளிபொருந்திய செற்றியொன்றற்கு மே, உடைந்தது - அழிந்துவிட்டது.

1088. On her bright brow alone is destroyed even that power of mine that used to terrify the most fearless foes in the battle-field.

கூ. பிணேயேர் மடகோக்கு நாணு முடையாட் கணியெவனே வேதில தந்து.

[அணிகலத்தாளுய வருத்தங்கூறியது.]

(பரி-கை) எ-து,—புறத்து மான்பிணேயொத்த மடகோக்கினயும் அக த்து நாணினேயுமுடையளாய விவட்கு ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளே யமை ந்திருக்க வேற்றுமையுடைய வணிகளேப் படைத்தணிதல் என்னபயனுடை த்து, எ-று.

மடகோக்கு - வெருவுத ஹடையகோக்கு. இவட்குப் பாரமாதலும் எனக் கணங்காதலுக் கருதாமையின், அணிக்தார் அமிலில ரென்பதாம்

(தெ-ப-னா.)—பிணே ஏர் மடகோக்கும் - (புறத்திலே) பெண்மான்போன்ற அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும், காணும் - (அகத்தில்) காணினேயும், உடையாட்கு - உடைய இவளுக்கு, (ஒற்றுமையுடைய இப்பார்வையும் காணமும் ஆகிய அணிகளே போதுமானவையாயிருக்க), ஏதில தக்து - வேற்றுமையுடைய அணிகளே பேன் கணியுண்டாக்கி, அணி - அணிதல், எவன் - என்னபய துடைத்து?

1089. Of what use are other jewels to her who is adorned with modesty, and the meek looks of a hind?

கo. உண்டார்க ணல்ல தகொருக் காமம்போற் கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று.

[தலேமகன் குறிப்ப**றி தலுற்**ருன் சொல்லிய து.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அடப்படு களு தன்னேயுண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்தலுடைத் தன்று, எ-று.

அடுகளு—வெளிப்படை காமமென்றது ஈண்டு அது நுகர்தற் இடஞுகி யாரை கண்டார்கணென்னு மேழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது. மகிழ்செ ய்தற்கட் காமம் கறவினுஞ் சிறக்ததே யெனினும் இவள் குறிப்பாராய்க் தறி யாமையின் யானது பெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க, "அரி மயிர்த்திரண் முன்கை" என்னும் புறப்பாட்டிற் குறிப்புப்போல

(தெ - ப - டை)—அடு நரு - காய்ச்சப்பட்ட மதுவானது, உண்டார்கண் அல்லது - (தன்னே) உண்டவரிடத்தேயல்லாமல், காமம்போல்—, கண்டார் - கண்டவரிடத்தே, மகிழ் செய்தல் -மகிழ்ச்சிசெய்தலே, இன்று - உடைத்தன்று.

1090. Unlike boiled honey which yields delight only when it is drunk, love gives pleasure even when looked at.

கக்o - ம். அதி. குறிப்பறிதல்,

அஃதாவது: தலேமகன் தலேமகள் குறிப்பினே யறிதலும், தோழி குறிப் பினே யறிதலும், அவடான் அவ்விருவா குறிப்பிண்யு மறிதலுமாம். தகை பணங்குற்ற தலேமகன் றலேமகளேக் கூடுங்கால் இது வேண்டுமாகலின், தகை பணங்குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. இருகோக் கி**வளுண்**க ணுள்ள தொருகோக்கு கோய்கோக்கொன் றக்கோய் மருக்**து.**

> [தஃவமக**ன் றஃ**வமகளுளப்பாட்டுக் குறிப்பிண அவணுக்கினு னறிந்த**த**்]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவளுடைய வுண்க ணகத்ததாய கோக்கு இதுபொ முத என்மே விரண்டு கோக்காயிற்று; அவற்றுள் ஒருகோக்கு என்க ணேய் செய்யு கோக்கு, ஏணேயது அக்கோய்க்கு மருக்தாய கோக்கு, எ-று.

உண்கண் – மையுண்டகண். கோய் செய்யுகோக்கு—அவண் மனத்திரைய காமக்குறிப்பிணே வெளிப்படுக்கின்ற கோக்கு. மருக்தாய கோக்கு – தன்க ணிகழ்கின்ற அற்புகோக்கு. கோய்செய்யு கோக்கிகோப் பொதுகோக்கென்பா ருமுனர்: அது கோய்செயிற் கைக்கினையாவதல்லது அகமாகாமை யறிக. இவ் வருத்தக் தீரும் வாயிலு முண்டாயிற் றென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—இவள் உண் கண்-இவளுடைய (மை) உண் டகண்களில், உள்ளது - இருக்கின்ற பார்வையானது, இரு கோ க்கு - (இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டுபார்வையாயிற்று; (அவ ற்றுள்), ஒரு கோக்கு - ஒருபார்வையானது, கோய் கோக்கு -(என்னிடத்து) கோய்செய்யும் பார்வையாம்; ஒன்று - மற்றெரு பார்வையானது, அக்கோய் மருக்து - அக்கோய்க்கு மருக்தான பார்வையாம்.

1091. There are two looks in the dyed eyes of this (fair one); one causes pain, and the other is the cure thereof.

உ. கேண்களவு கொள்ளுஞ் சுறுகோக்கங் காமத்திற் செம்பாக மன்று பெரிது.

[இதவுமத.]

(ப-கை.) எ-து,— இவள்கண்கள் யான்காணுமல் என்மே குேக்குகின்ற அருகிய கோக்கம் மெய்யுறு புணர்ச்சியின் ஒத்த பாதியளவன்று, அதனினு மிகும், எ-று.

தானேக்கெயவழி காணியிறஞ்சியும் கோக்காவழி உற்றகோக்கியும் வருத லாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதனதாங் காலஞ்சிறிதாகலிற்சிறுகோக்க மென்றும், அஃத உளப்பாடுள்வழி கிகழ்வதாகலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலே யென்பான் செம்பாகமன்று பெரிதென்றுக் கூறினுன்.

(தெ - ப - னா.)—கண் - (இவளது) கண்கள், களவுகொள் ளும் சிறு கோக்கம் - நான்காணுமல் என்னேப்பார்க்கின்ற சிறிய பார்வை, காமத்தில் - மெய்யுறு புணர்ச்சியில், செம் பாகம் அன் று - ஒத்தபாதியளவன்று, பெரிது - (அதனிலும்) மிகும்.

- 1092. A single stolen glance of her eyes is more than half the pleasure (of sexual embrace).
 - **டை. நோ**க்கினு ணேக்கி **பி**றைஞ்சினு எஃதவள் யாப்பினு எட்டிய கீர்.

[கோக்கிணு காணிணு மறிக்தது.]

(பரி - கை.) எ-து,—யாஞேக்காவளவிற் ருனென்கோ யன்போடு கோக்கி ஞன், கோக்கி ஒன்றகோ யுட்கொண்டு காணி இறைஞ்சிஞன், அக்குறிட்பு இரு வேமிடையுக் தோன்றிய அற்புப் பயிர்வளர அதன்க ணவள் வார்த்த கீரா யிற்று, எ-று-

அஃதென்னஞ் சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக் கேதுவாய குறிப்பின்மே னின்றது. யாப்பினுனுய தணே யாப்பெண்*ரூ*ர். ஏகதேசவுருவகம்.

- (தெ ப ரை.)—அவள்—, கோக்கிளை (நான் பாராத வளவிலே தான் என்னே அன்போடு) பார்த்தாள்; கோக்கி -பார்த்து, இறைஞ்சிளை - (ஒன்றை உட்கொண்டுநாணி) தலே குனிந்தாள்; அஃது - அச்செய்கைக்கு ஏதுவாகிய குறிப்பானது, யாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்துக் தோன்றிய) அன்பாகியபமிரு ள், அட்டிய கீர் - (அதுவளரும்படி) வார்த்த கீராயிற்று.
- 1093. She has looked (at me) and stooped (her head); and that (sign) waters as it were (the corn of) our love.
 - ச. யானேக்குங் காலே ஙிலனேக்கு கோக்காக்காற் *ரு*னேக்கி மெல்ல நகும்.

[ாணிணு மகிழ்ச்சியிணு மறிக்தது.]

(பரி - கை.) எ-று,—யான் றன்னே கோக்குங்காற் ருனெதிர் கோக்காத இறைஞ்சி கிலத்தை கோக்காரிற்கும்; அஃதறிக் தியானேக்காக்காற் ருனென் னேகொக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாரிற்கும், எ-று.

மெல்ல—வெளிப்படாமல் மகிழ்ச்சியாற் புணர்தற் குறிப் பினிது வினங் கும் மெல்லக்கு மென்பதற்கு முறுவலிக்குமென் றுரைப்பாரு முளர்.

- (தெ ப ரை.)—யான் கோக்குங் காலே (தன்னே) நான் பார்க்கும்போது, நிலம் கோக்கும் - (எதிர்பாராமல் நாணித்தலே குனிந்து) நிலத்தைப் பாரா நிற்கின்றுள்; கோக்காக்கால் -(அதை அறிந்து நான்) பாராதபோது, தான் நோக்கி - தான் (என்னே) பார்த்து, மெல்ல நகும் - (தன்னுள்ளே) மகிழா நிற்பள்.
- 1094. When I look she looks down; when I do not, she looks and smiles gently.
 - டு. குறிக்கொண்டு கோக்காமை யல்லா லொருகண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

[இதுவுமது.]

(பரி-கை.) எ-து,—கோ குறிக்கொண்டு கோக்காத் தூணேயல்லது ஒரு கண்ணேச் சிறங்கணித்தான் போல என்னே கோக்கிப் பின் றன்னுள்ளே மகிழா கிற்கும், எ-று.

சிறக்கணித்தா வென்பது செய்யுள் விகாரம். சிறங்கணித்தல் - சுருங்கு தல். அது தானும் வெளிப்பட கிகழாமையிற் போலவென்றுன். கோக்கியெ ன்பது சொல்லெச்சம். இனி இவளே யெய்துதல் ஒருதலே யென்பது குறிப் பெச்சும்.

(தெ-ப-னா.)—குறிக்கொண்டு - (கேரே) குறிக்கொண்டு, கோக்காமை அல்லால் - பாராமைமாத்திசமே யல்லது, ஒரு கண் - ஒருகண்ணே, சிறக்கணித்தாள் போல - சுருக்கினவள்போ ல, ஈகும் - (என்னேப் பார்த்துத் தன்னுள்ளே) மகிழா நின்முள்.

1095. She not only avoids a direct look at me, but looks as it were with a half-closed eye and smiles.

சு. உருஅதவர்போற் சொலினுஞ் செருஅர்சொ லொல்லே யுணரப் படும்.

[தோழி சேட்படுத்தவழி அவள்குறிப்பறிந்த தலேமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—புறத்து கொதுமலர்போலக் கடிஞ்சொற் சொன்ன சாயினம், அகத்துச் செறுதலிலாதார் சொற்பிறபயத்தல் குறையுற்குசாற் கடிதி னறியப்படும், எ-று.

கூடுந்சொலென்பது-இவ்விடங் காவன் பிகுதியுடைத்து வரற்பாலி ரல்லீ என்றன் முதலாயின. செருளெனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன் குறை முடிக்கக் கருகியே சேட்படுகின்றமை குறிப்பானறிக்து, உலகியன் மேவிட்டுக் கூறியவாறு. இது வருகின்ற பாட்டிற்கு மொக்கும்.

(தெ - ப - னா.)—உருதவர்போல் - (புறத்திலே) அயலார் போல, சொலினும்-(கடிஞ்சொல்)சொல்லினும், செருர் சொல்-(உள்ளே) பகையாதவர்சொல், (பின் பிரயோசனப் படுதல்,) ஒல்லே உணரப்படும் - (குறையிரக்தவராலே) கடிதில் அறியப் படும்.

1096. Though they may speak harshly as if they were strangers, the words of the friendly are soon understood.

எ. செருஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்ருர்போ *இ*ைக்கு மு*ரு*அர்போன் றுற்ருர் குறிப்பு.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—பின்னினி தாய் முன்னின் குரய சொல்லும் அகத் துச் செறுதிருக்கே புறத்துச் செற்றுர் போன்ற வெகுளிகோக்கும் கொதுமலர் போன்று கட்பாயிஞர்க்கு ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவன, எ-று. குறிட்பு—ஆகுபெயர். இவை உள்ளே யொருபயன் குறித்துச்செய்கின் நன இயல்பல்லவாகலான், இவற்றிற் கஞ்சவேண்டா வென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—செருச் சி.ற சொல்லும் - (பின் இனிதாவ தாய் முன்னே)இன்னுதாகிய சொல்லும், செற்ரூர் போல் கோக் கும் - (உள்ளே பகையாதிருக்தே புறத்தே) பகைத்தவர்போன்ற கோபப்பார்வையும், உருர் போன்று - அயலார்போலிருக்து, உற்ரூர் - கட்பாயினவர்க்கு, குறிப்பு - ஒரு குறிப்புப்பற்றிவரு வனவாம்.

1097. Little words that are harsh and looks that are hateful are (but) the expressions of lovers who wish to act like strangers.

அ. அசையியற் குண்டாண்டோ எேஎர்யா தேேக்கப் பசையினள் பைய ஈகும்.

[தன்னே கோக்கி மகிழ்ந்த தலேமகன்க்கண்டு தலேமகன் கூறியது.] (பரி-ரை.) எ-து,—என்னேயகற்றுகின்ற சொற்காற்று கியானிரந்து கோக்கியவழி அஃதறிந்து கெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்ல நகாகின்றுள், அதஞல் நடங்கிய வியல்பிணயுடையாட்கு அந்நகையின்கண்ணே தோன்றுகின்ற தோர்கண்மைக் குறிப்புண்டு, எ-று.

ஏர் — ஆகுபெயர். அக்குமிப்பு இனிப்பழுதாகா தென்பதாம்.

(தெ-ப-ணா.)—யான் கோக்க - (என்னே நீக்கு கின்ற சொல் லுக்குப் பொருமல்) நான் (இரந்து) கோக்கியவிடத்து, பசைபி னள் - (அதுதெரிந்து) இரங்கினவளாகி, பைய நகும் - உள்ளே நகாநின்றுள், (அதனுல்), அசை இயற்கு-அசைந்த சாயலேயுடை யவளுக்கு, ஆண்டு - அந்நகையி னிடத்து, ஓர் ஏர் - ஒரு நன் மைக்குறிப்பு, உண்டு - உளது.

1098. When I look, the pitying maid looks in return and smiles gently; and that is a comforting sign for me.

கூ. ஏ திலார் போலப் பொதுகோக்கு கோக்கு தல் காதலார் கண்ணே யுள.

[தோழி மதியுடம் படுவா டன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மூன்னறியாதார்போல ஒருவரை யொருவர் பொத கோக்கத்தா இேக்குதல் இக்காத**ல புடையார் கன்ணே யுளவா**கா சி**ன்றன,** எ-று.

பொ துகோக்கு—யாவர்மாட்டும் ஒரு தன்மைத்தாய கோக்கு. கோக்குதற் றெழில், ஒன்றேயாயினும் இருவர்கண்ணு கிகழ்தலானும், ஒருவர்கட் டாலுங் குறிப்பு வேறுபாட்டாற் பலவா மாகலானும், உளவெனப் பன்மையாற் கூறப் பட்டது. இருவகும் மதுமறைக் துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலின் அதுபற்றிக் காதலாபென்றும், அது புறத்து வெளிப்படாமையின் ஏதிலார்போல வென்றுங் கூறினுள். (தெ-ப-னா.)—ஏ திலார் போல – முன்னறியாதவர் போல, பொது கோக்கு கோக்குதல் – (ஒருவரை ஒருவர்) பொதுப்பார் வையாகப் பார்த்தல், காதலார்கண்ணே - ஆசையையுடைய இவ் விருவரிடத்தும், உள – உண்டாகின்றன.

1099. Both the lovers are capable of looking at each other in an ordinary way, as if they were perfect strangers.

கo. 55ண்ணெடு கண்ணிணே கோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க எென்ன பயணு மில.

[இதுவுமது.]

(படு-ணா.) எ-து,—காமத்திற் குரிய விருவருள் ஒருவர் கண்களோடு ஒரு வர்கண்கள் கோக்கா லொக்குமாயின், அவர் வாய்மைதோன்றச் சொல்லுகி ன்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒரு பயனு முடையவல்ல, எ-று.

கோக்காலொத்தல்— காதனேக்கினவாதல். வாய்ச்சொற்கள்— மனத்தின் கணின்றி வாயளவிற் ரூன்று கின்ற சொற்கள். இருவர் சொல்லுங் கேட்டு உலகியன்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. இருவர் சொல்லுமாவன அவள் புனங் காவன்மேலும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ் சொல்லுவன. பயனில் சொற்க னாகலின், இவை கொள்ளப்படா வென்பதாம். இவை புணர்த னிமித்தம்.

(தெ-ப-னா.)—(காமத்திற்குரிய இருவருள்), கண்ணெடு – (ஒருவாது) கண்களோடு, கண் இணே – (ஒருவர்) கண்கள், கோ க்கு ஒக்கின் – பார்வையால் ஒக்குமாயின், வாய்ச்சொற்கள்-(உண் மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற) வாய்ச்சொற்கள், என்ன பயனும்-ஒருபயனும், இல - உடையனவல்ல.

1100. The words of the mouths are of no use whatever, when there is perfect agreement between the eyes (of lovers).

ககக-ம். அதி. புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவ **த அவ்**வன**ம்** குறிப்ப**றிக்து புண**ர்க்த தல்லமகன் அப்புணர்க்கி **யின்** மகிழ்க்*து* கூறல். அதிகா*ரமுறை*மையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு மொண்டொழ கண்ணே யுள.

[இயற்கைப் புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் சொல்லியது.]

(பரி - கை.) எ-து,—கண்ளுற் கண்டும் செவியாற் கேட்டும் காவாலுண் டும் மூக்கான் மோக்தும் மெய்யாற் நீண்டியும் அனுடவிக்கப்படு மைம்புலனும் இவ்வொள்ளிய தொடியை யுடையாள் கண்ணே யுளவாயின், எ-று.

உம்மை-முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கில்ன்றது. வேறுவேறு காலங்களில் வேறுவேறு பொருள்களா னனுபவிக்கப்பிங்ன ஒரு காலத்து இவள் கண்ணே யனுபவிக்கப் பட்டனவென்பதாம். வடறாலார் இடக்கர்ப் பொருளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித் தொழில்களும் சுண்டடக்கிக் கூறப்பட்**டன**்

- (தெ.ப.னா.)—கண்டு (கண்ணுலே) கண்டும், கேட்டு. (செவியாலே) கேட்டும், உண்டு - (ராவாலே) உண்டும், உபிர்த்து - (மூக்காலே) மோர்தும், உற்று - (மெய்யாலே) தீண்டியும், அறியும் - அனுபவிக்கப்படுகிற, ஐம்புலனும்—, ஒள் தொடி கண்ணே - இவ்வொளிபொருர்திய வீளையயுடையவளிடத்தே, உள - உண்டாயின.
- 1101. The (simultaneous) enjoyment of the five senses of sight hearing, taste, smell and touch can only be found with bright braceleted (women).
 - உ. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை தன்னேய்க்குத் தானே மருந்து. [இடந் தஃலப்பாட்டின்கட் சொல்லியது.]

(பரி-கைரு) எ-து,—வாதமுதலிய பிணிகட்கு மருக்காவன அவற்றிற்கு கிதானமாயினவன்றி மாருயவியல்பினே யுடையனவாம்; அவ்வாறன்றி இவ் வணியிழையினே யுடையாள் தன்னிஞயபிணிக்கு மருக்துக் தானேயாயிஞன், எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினேக்த முன்வருக்திணைகலிற் றன்னேயென் றும், அவ்வருத்தக் தமியானே யிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் நீர்க்தாணுகலிற் ருனேம ருந்தென்றுங் கூறிணன். இப்பிணியும் எளியவாயவற்குற் நீரப்பெற்றில மென் பதுபட கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வக்தது.

(தெ-ப-ரை.)—பிணிக்கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு, மருக்து - மருக்தாவன, பிற - (அவைகளுக்கு கிதானமானவை யல்லாமல்) விரோதமாகிய குணத்தையுடையவையாம்; அப் படியல்லாமல்), அணி இழை - இவ்வணியினேயுடையவள், தன் னேய்க்கு - தன்னைவாகிய பிணிக்கு, தானே மருக்து - தானே மருக்துமாயினள்.

1102. The remedy for a disease is always something different (from it); but for the disease caused by this jewelled maid, she is herself the cure.

டை. தாம்வீழ்வார் மென்றேட் பெயிலி னினிதுகொ முமரைக் கண்ணு னுலகு.

[கிரதிசய வின்பத்திற்குரிய கீ இச்சிற்றின்பத்திற் கென்ணேயாதல் தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.]

(பி'-ரை.) எ-து,—ஐம்புலன்களேயு நுகர்வார்க்குத் தாம்விரும்பு மகளிர் மெல்லியதோளின்கட் டுயிலுக் துயில்போல வருக்தாம லெய்தலாமோ அவற் றைத்துறந்த போகிகளெய்தஞ் செங்கண்மா இலகம், எ-று.

ஐம்புலன் களேயு நூகர்வா ொண்ணும்பெயர் அவாய் கிஷேயான் வக்கது. இப் பெற்றித்தாய துயிணேவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருக்தவேண்டு தவின், எம் மனேர்க் காகாதென்னுங் கருத்தால் இனிதுகொ லென்றுன். இக்தொறைலகென் *றாை*ப்பாரு முளர்: தாமரைக்கண்**ண** னென்ப*து அ*வனுக்குப் பெய**ர**ன்மை யின், அஃஅரையன்மை யறிக.

- (தெ ப ரை.)—(ஐம்புலன்களேயும் அனுபவிப்பவர்க்கு), தாம் வீழ்வார் - தாம் விரும்புமகளி சது, மெல் தோள் - மெல்லிய தோள்களிடத்து, துயிலின் - (துயிலும்) துயில்போல, தாமரைக் கண்ணுன் உலகு - (அவைகளேத் துறந்தயோகிகளால் அடையப் படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம், இனிது கொல்-வருக் தாம லடையக்கூடுவதோ.
- 1103. Can the lotus-eyed Vishnu's heaven be indeed as sweet to those who delight to sleep in the delicate arms of their beloved?
 - ச. நீங்கிம் *நெறூ*உங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுக் தீயாண்டுப் பெற்று ளிவள்.

[பாங்க**ற்கூட்டத் திறுதி**க்கட் சொல்லிய**த**்]

(பரி - ரை.) எ-து,—தன்னே யகன்றுழிச் சுடாகிற்கும், அணுகுழிக் குளி *ராகிற்கு*ம், இப்பெற்றித்தா**ய தியை என்கட் டரு**தற்கு இவ வெவ்வுலகத்*து*ப் பெற்றுள், எ-று.

கூடாமுன் நுன்புறுதலின் கீற்கேற் றெறூடி மென்றும், கூடியபி னின்பு *று தலிற் குறுகு*ங்குகா*ற் றண்ணென்னு மென்று*ம், இப்பெ*ற்*றியதோர் **தி உ**ல கத் இல்லேயாமாகலின் யாண்டுப் பெற்றுளென்றுங் கூறினுன். தன்காமத் தித் தன்கோயே அவடந்தாளாகக் கூறினுன், அவளான் அது வெளிப்படுதலின்

- (தெ-ப-ரை.)—கீவ்கின் (தன்னே) கீவ்கியபோது, தெறம்-கடாகிற்கும், குறுகுங் கால் - கெருங்கும்போது, தண் என்னும் -குளிசா கிற்கும், தீ - (இப்படிப்பட்ட) தீயை, (எனக்குத் தருவ தற்கு), யாண்டு - எவ்வுலகத்திலே, இவள்பெற்ருள் —.
- 1104. From whence has she got this fire that burns when I withdraw and cools when I approach?
 - டு. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே தோட்டார் கதுப்பினு டோள்.

[தோழியிற்கூட்டத் திறுதிக்கட் சொல்லியது.]

(பரி - டை) எ-து,—மிகவினியவாய பொருள்களேப் பெருது அவற்றின் மேல் விருப்பங்கூர்க்த பொழுதின்கண் அவையவை தாமேவக் தின்பஞ்செய்யு மாறபோல இன்பஞ்செய்யும், எப்பொழுதம் பெற்றப் புணரினம், பூவினே யணிக்த தழைக்த கூக்தலின்யுடையா டோள்கள், எ-று.

தோடு-ஆஞபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடக் தஃலப்பாடு, பாங்கற்கூட் டத்தக் கண் முன்னரே சிகழ்க்திருக்கப் பின்னரும் புதியவாய் கெஞ்சம் பிணி த்தலின், அவ்வாசாமைபற்றி இவ்வாறு கூறினுன். தொழிலுவமம்.

Digitized by Google

- (கெ-ப-ரை.)—(எப்பொழுது பெற்றுக்கூடினும்), தோடு ஆர் கதுப்பிஞன் - மலரானிறைக்க கூக்கலேயுடையவனது, தோ ன் - தோள்கள், வேட்ட பொழுகின் - (மிகவும் இனிய பொருள் களேப்பெற) விரும்பியபொழுது, அவை அவை போலுமே -அவ்வப்பொருள்கள் போல் வக்து (இன்பஞ்செய்யும்).
- 1105. The shoulders of her whose locks are adorned with flowers delight me as if they were the very sweets I have desired (to get).
 - சு. உறதோ றயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக் கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

[இதுவுமது.]

(படு-டை) எ-து,— தன்ணப்பெருது வாடிய என்னுயிர் பெற்றுறுக்தோ றுக் தளிர்க்கும்வகை தீண்டுதலான், இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்பி வதோ ரமிழ்திறை செய்யப்பட்டன, எ-று.

ஏதுவாகலாற் நீண்டல் அமிழ் திற்கு மெய்திற்று. வாடிய வுயிரைத் தளிர் ப்பித்தல்பற்றி, அவை யமிழ் தினியன்றன வென்றுன். தளிர்த்தல் – இன்பத் தாற் றழைத்தல்.

- (தெ ப ரை.)—உயிர் (தன்னேப்பெரு துவாடிய என்) உயிர், உறுதோறு - (பெற்று) உறுக்தோறும், தளிர்ப்ப - தளி ர்க்கும்படி, தீண்டலால்—, பேதைக்கு-இம்மங்கைக்கு, தோள்-தோன்கள், அமிழ்தின் இயன்றன - (தீண்டப்பட்ட) அமிழ்திரை லே செய்யப்பட்டன.
- 1106. The shoulders of this fair one are made of ambrosia, for they revive me with pleasure every time I embrace them.
 - **எ. த**ம்மி **சி**ருக்து தமதுபாத் துண்டற்*ரு* லம்மா வரிவை முயக்கு.

[இவளே கீவரைக்குகொண்டு உலகோர் தம்மில்லிருக்கு தமதுபாத் துண்ணுமில்லறத்தோடு படல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அழகிய மாமை கிறத்தையுடைய அரிவையது முயக் கம் இன்பம் பயத்தற்கட் டமக்குரிய வில்லின்கணிருக்து உலகோர் தக்தா னான் வக்தபொருளேத் தென்புலத்தார் தெய்வம் விருக்தொக்கல்கட்குப் பகுத்துத் தங்கூற்றை யுண்டாற்போலும், எ-று.

தொழிலுவமம் இல்லறஞ்செய்தா ொய்துக் துறக்கத்தின்பம் எனக்கிப் புணர்ச்சியே தருமென வளைவுடன்படான் கூறியவாறுயிற்று

(தெ-ப-னா.)—அம் மா அரிவை முயக்கு - அழகிய மாமை கிறத்தையுடைய மாதின்கண் புணர்ச்சியானது, (இன்பந்தருத லில்), தம் இல் இருந்து-தமக்குரிய மணேயிலிருந்து, தமது-(உல கோர்) தம்முயற்சியால் வந்த பொருடோ, பாத்து - (தென்புலத் தார் முதலாகிய ஐவர்க்கும்) பகுந்துகொடுத்து, உண்டது அற் று - (தமது பங்கை) உண்பதுபோல் (இன்பஞ்செய்கின்றது).

1107. The embraces of a gold-complexioned beautiful female are as pleasant as to dwell in one's own house and live by one's own (earnings) after distributing (a portion of it in charity).

அ. வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை போழப் படாஅ முயக்கு.

[ஒத்தவன்புடைய நாமக்கு ஒருபொழுதாம்விடாத முயக்கமே இனியதென வளைவுகடாய தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—கீசொல்லுகின்றதொக்கும் ஒருபொழுது கொகிழாமை பிற் காற்றுலிடையறுக்கப்படாத முயக்கம் ஒருவரையொருவர் விழைவா ரிரு வர்க்கு மினிதே, எ-று.

முற்றும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஈண்டு இருவரில்லே, இன்மையான் இஃதொவ்வாதென்பது கருத்து. களவிற் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து வரைவுடன்படான் கூறியவாறு.

(தெ.ப-ரை.)—(கீசொல்லுகின்ற தொக்கும்), வளி இடைபோழப்படா - (ஒருபொழுதும் கெகிழாமையால்) காற்ருல் இ டையறுக்கப்படாத, முயக்கு - புணர்ச்சியானது, வீழும் இரு வர்க்கு - (ஒருவரைஒருவர்) விரும்புகிற இருவர்க்கும், இனிதே-இனிதேயாம்.

1108. To ardent lovers sweet is the embrace that cannot be penetrated even by a breath of breeze.

கூ. ஊட இணர்தல் புணர்த விவைகாமங் கூடியார் பெற்ற பயன்.

[கரத்தல் வேண்டாமையின் இடையறவில்லாதகூட்டமே இன்பய னுடைத்தென வளைவுகடாவியாட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-கை.) எ-து,—புணர்ச்சி மினிதாதற்பொருட்டு வேண்டுவதாய ஆட லும் அதீனயளவறிக்து கீங்குதலும் அதன்பி னிகழ்வதாய வப்புணர்ச்சி தானுமென விவையன்றே வரைக்குகொண்டு காமத்தையிடைவிடாதெய்தியவர் பெற்றீ பயன்கள், எ-று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன் றுளதாதன்மேலும் அதுதான் பரத்தை யர்மாட் டாதலும் அதனேயமிக்கு மகளி ரூடிகிற்றலும் அவ்வூடலேத் தவறு செய்தவர் தாமே தக் தவறின்மைகூறி கீக்கலும் பின்னுமவ்விருவரும் ஒத்த வன்பினராய்க் கூடலுமன்றே முன்வரைக்தெய்திரை பெற்றபயன்; அப்பயன் இருதலேப்புள்ளி குருயிராய உழுவலன்புடைய வெமக்கு வேண்டாவெண அவ்வரைக்தெய்தலே யிகழ்க்து கூறியவாறு. (தெ-ப-ரை.)—ஊடல் - (புணர்ச்சி இனிதாதற்பொருட்டு வேண்டும்) ஊடலும், உணர்தல் - (அதனே அளவறிக்து) கீங்குத லும், புணர்தல் - (அதன்பின் உண்டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும் என்கிற, இவை - இவையல்லவா, காமம் கூடியார் (விவாகஞ் செய்துகொண்டு) காமத்தை இடைவிடா தடைக்தவர், பெற்ற பயன் - பெற்றபயன்கள்.

1109. Love quarrel, reconciliation and intercourse—these are the advantages reaped by those who marry for lust.

க**ு. அ**றிதோ றறியாமை கண்டற்*ரு*ற் காமஞ் செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

[புணர்ந்துடன் போகின்முன் நன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(படு-கை.) எ-து,—தால்களானும் தாண்ணுணர்வானும் பொருள்களே யறி யவறிய முன்னேயறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாகின்றது சிவந்த விழையினேயுடையாளே இடைவிடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டுக் காதல், எ-று.

களவொழுக்கத்திற் பலவிடை யீடுகளா கொய்தப்பெருது அவாவுற்றுன் இது பொழுது கிரக்தரமாக வெய்தப்பெற்றமையின், செறிதோறுமென்றுன். அறிவிற் கெல்ஃயின்மையான் மேன்மேலறியவறிய மூன்ணேயறிவு அறியாமை யாய் முடியுமாறபோலச் செறிவிற் கெல்ஃயின்றி மேன்மேற் செறியச்செறிய முன்ணேச்செறிவு செறியாமையாய் மூடியாகிற்கின்றதெனத் தன்னூரைமை கூறி யவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தஃமைகட்கு முண்டேனும் அவண்மாட்டுக்குறி ப்பானிகழ்வதல்லது கூற்று னிகழாமையறிக.

(தெ-ப-னா.)—செறி தோறும் - புணரப்புணர, சேஙிழை மாட்டு-செம்பொன் ஆபாணத்தையுடைய இவளிடத்து, காமம்-காதல், அறிதோறு - (நூல்களாலும் நட்பவறிவாலும் பொருள் களே) அறியவறிய, அறியாமை - (முன்னே) யறியாமை, கண்டற் று - காணப்படுதல்போலே காணப்படுகின்றது.

1110. As (one's) ignorance is discovered the more one learns, so does repeated intercourse with a well-adorned female (only create a desire for more).

ககஉ-ம். அதி. நலம்புனேந்துணைத்தல்.

அஃதாவது தஃலமகன் றஃலமகணலத்தைப் புஃனக்துசொல்லியது. இதி புணர்ச்சிமகிழ்க்துழி கிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தலின்பின் வைக்கப்பட் டது.

க. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே டின்னினு மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

[இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறு**திக்க**ட் சொல்லிய*து*•]

(பெரு-கை.) எ-து,—அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக, மென்மையால் கீயெ ல்லாப்பூவினு ஈல்லவியற்கையையுடையை, அங்ஙனமாயினும் எம்மால் விரும் பப்பட்டவள் கின்னினுமெல்லியே வியற்கையையுடையள், எ-று.

அனிச்சம்—ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிட்பு. இனி பா னே மெல்லியனென்றுக் தருக்கிகோ யொழிவாயாக வென்பதாம். அது பொழு துற்றறிக்தாஞகலின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டிஞன். இன்னீரனெ ன்று பாடமோதுவாரு முளர்.

- (தெ ப ரை.)—அனிச்சமே-அனிச்சப்பூவே, வாழி-வாழ் வாயாக; கல் கீரை - (மென்மையாலே கீ எல்லாப்பூவினும்) கல்ல குணமுடையை; (அப்படியிருக்தாலும்), யாம் வீழ்பவள் -எம்மால் விரும்பப்பட்டவள், நின்னினும் மெல் கீரள் - உன்னி லு மெல்லியகுணத்தையுடையள்.
- 1111. May you flourish, O anicham! you have a delicate nature. But my beloved is more delicate than you.
 - உ. மலர்காணின் மையாத்தி கேஞ்சே யிவள்கண் பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

[இடந்தஃப்பாட்டின்கட் சொல்லியது.]

(பரி - ரை.) எ.து,—கெஞ்சே யானேகாணப்பெற்ற இவள்கண்களேப் பலரானுங் காணப்படும் பூக்கள் ஒக்குமென்று கருதி தாமரை, குவளே, சீலமுத லிய மலர்களேக்கண்டால் மயங்காகின்றுய், கின்னறிவிருந்தவா ஹென்? எ-று.

மையாத்தல்-ஈண்டு ஒவ்வாதவற்றை யொக்குமெனக்கோடல்; இறமாத் தல் செம்மாத்த லென்பனபோல வொருசொல். இயற்கைப்புணர்ச்சி நீக்கமுத லாகத் தலேமகள் கண்களேக் காணப்பெருமையின் அவற்றே டொருபுடையொ க்கு மலர்களேக் கண்டுழியெல்லாம் அவற்றின்கட்காதல் செய்துபோக்தான், இதுபொழுத அக்கண்களி னலமுழுதாக் தானே தமியானே யிடத்தெதிர்ப்பட் டனுபவித்தானுகலின் அம்மலர்கள் ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமைகருதிய கெஞ்சை யிகழ்க்து கூறியவாறு.

- (தெ-ப-னா.)—கெஞ்சே—, இவள் கண் (யானேகாணப் பெற்ற) இவள் கண்களே, பலர் காணும் - பலராலுங்காணப்படு கிற, பூ ஒக்கும் என்று - மலர்கள் ஒக்குமென்று நிணத்து, மலர் காணின் - (தாமரை குவளே கீலமுதலாகிய) மலர்களேக் கண்டா ல், மையாத்தி - மயங்காநின்முய்; [உனக்கு அறிவிருந்தவிதம் என்ன?]
- 1112. O my soul, fancying that flowers which are seen by many can resemble her eyes, you become confused at the sight of them.
 - க.. முறிடேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம் வேலுண்கண் வேய்த்தோ எவட்கு.

[கூட்டு த**லுற்ற**பா**ங்**கற்கு த் தலேமகன் **றலே**மகள **தியல்பு** கூறிய **த**ெ]

(படு - ரை.) எ-து,—வேய்போலுக் தோளிணேயுடையவட்கு கிறக்களிக் கிறமாயிருக்கும், பல்லுமுத்தமாயிருக்கும், இயல்பாயகாற்றம் கறுகாற்றமா யிருக்கும், உண்கண்கள் வேலாயிருக்கும், எ-று.

பெயாடையானும் ஓரியல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறவலென்பன ஆகு பெயர். உருவகவகையாற் கூறினமையின், புளேக்துரையாயிற்று. கின்னுற் கரு தப்பட்டாள் யறியேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலேமகன் சொல்லி யதாஉமாம்.

- (தெ ப னா.)—வேய் தோளவட்கு மூங்கில் போலுக் தோள்களேயுடையவளுக்கு, மேனி - கிறம், முறி - தளிர்கிறமா யிருக்கும்; முறுவல் - பல்லானது, முத்தம் - முத்தாயிருக்கும்; காற்றம் - (இயற்கை) வாசணேயானது, வெறி - கல்லவாசணேயாயி ருக்கும்; உண்கண் - (மை) உண்டகண்கள், வேல் - வேல்களா யிருக்கும்.
- 1113. The complexion of this bamboo-shouldered one is that of a shoot; her teeth, are pearls; her breath, fragrance; and her dyed eyes, lances.
 - **ச. காணி**ற்குவளே க**வி**ழ்க்து கிலனேக்கு மாணிழை கண்ணெவ்வே மென்*ற*.

[பாங்கற்கூட்டத்துச்சென்று சார்தலுறுவான் சொல்லியது.]

(படி - டை) எ-த,—குவளேப்பூக்கடாமும் காண்டற்றெழிலே யுடைய வாயின் மாண்டவிழையினே யுடையாள்கண்களே யாமொவ்வே மென்றுகருத் அக்காணினு லிறைஞ்சி கிலத்தினே சோக்கும், எ-து.

பண்பானேயன்றித் தொழிலானு மொவ்வாதென்பான் காணினென்றம் கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் காணுடைத்தாமென்பது தோன்றக் கவிழ்க் தென்றுங் கூறிஞன். காட்சியுகாணுமின்மையிற் செம்மாக்கு வாணேகோக்கின வென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—குவளே குவளேமலர்கள், காணின் பார்க் கிறதொழிலே உடையவையாயிருந்தால், மாண் இழை கண் - மா ட்சிமைப்பட்ட ஆபாணங்களே யுடையவளது கண்களே, ஒவ் வேம் என்று - நிகரேமென்றுநினேத்து, கவிழ்ந்து - (அந்நாணத் தினுலே) தலேகுனிந்து, நிலன் - நிலத்தை, நோக்கும் - பார்க்கும்.
- 1114. If the blue lotus could see, it would stoop and look at the ground saying, "I can never resemble the eyes of this excellent-jewelled one.
 - டு. அனிச்சப்பூக் கால்களேயாள் பெய்தா ணுசுப்பிற்கு ால்ல படாஅ பறை.

[பகற்குறிக்கட் பூவணிகண்டு சொல்லியது.]

(பி - கை -) எ - து,—இவள் தன்மென்மைகரு தா த அனிச்சப்பூவை முகிழ் கீன்யாது சூழ ஞள் இனி யிவளிடைக்கு கல்ல பறைகளொலியா, எ - று.

அம்முகிழ்ப்பாரம் பொருமையின் இடைமுரியும், முரிக்தால் அதற்குச் செத்தார்க்குரிய கெய்தற்பறையே படுவதென்பதாம். மக்கட்குரிய சாக்காடும் பறைபடுதலும் இலக்கணேக்குறிப்பால் நாசுப்பின்மே லேற்றப்பட்டன.

- (தே ப ரை.) (இவள் தன்மென்மை கிளேயாமல்), அ னிச்சப்பூ – அனிச்சமலரை, கால் களேயாள் – தாள் களேயாளாகி, பெய்தாள் – சூடினை; தாசுப்பிற்கு – (இனியிவள்) இடைக்கு, கல்ல – கல்லவையாகிய, பறை – பறைகள், படா – ஒலியா.
- 1115. No merry drums will be beaten for the (tender) waist of her who has adorned herself with the anicham without having removed its stem.
 - சு. 10 தியு மடங்தை முகனு மறியா பதியிற் கலங்கிய மீன்.

[இரவுக்குறிக்கண் மதிகண்டு சொல்லியது.]

(பேடு-கொ.) எ-து,—வானத்தமீன்கள் வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதி பிணேயும் எம்மடக்தை முகத்திணையும் இதமைதி இதுமூகமெண் றவியமாட்டாது தேக்கிலேயினின்றும் கலங்கித் திரியாகின்றன, எ-று.

ஓரிடத்து கில்லாது எப்பொழுது மியங்கு தல்பற்றிப் பதியிற்கலங்கிய வெ ன்குன். வேறபாடு வருகின்றபாட்டாற் பெறப்படும். இனி மிரண்டணேயும் பதியிற்கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்றுளாப் பினு மமையும்.

- (தெ-ப-னா.)—மீன் தாரகைகள், (வேறபாடு பெரிதா பிருக்கவும்), மதியும் - (தமது) சக்திரீனயும், மடைக்தை முக தும் - (எமது) மாதுமுகத்தையும், அறியா - (இதுசக்திரன் இது முகமென்று) அறியமாட்டாமல், பதியின் - (தன்) கிலேயினின் றும், கலங்கிய - கலங்கித்திரியாகின்றன.
- 1116. The stars have become confused in their places not being able to distinguish between the moon and the maid's countenance.
 - **எ. அறு**வாய் கிறைக்த வவிர்மதிக்குப் போல மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

[இதுவுமது.]

(படு-கொ.) எ-து,—அம்மீன்கள் அங்கனக் கலங்குதற்குக் காரணம்யாது முன்குறைக்கவிடம் வக்துகிரம்பியே விளங்குமதிக்கட்போல இம்மாதர் மூகத் து மறுவுண்டோ, எ-று.

இடம் - கலே மதிக்கென்பத வேற்றுமை மயக்கம். தேய்தலும் வளர்த லும் மறுவுடைமையு மின்மைபற்றி வேறுபாடறியலாலிருக்க அறிக்கிலவென விகழ்க்து கூறியவாறு.

- (தெ ப ரை)—(அத்தாரகைகள் அப்படி கலங்கு தற்குக் காரணம் யாது), அறுவாய் கிறைக்த - முன்குறைக்தகலே வக்து கிறைக்த, அவிர்-விளங்குகிற, மதிக்குப்போல - சக்திரனிடத்துப் போல, மாதர் முகத்து - இம்மாதர் முகத்தினிடத்து, மறு - களங் கமானது, உண்டோ - உளதோ, [இல்லே என்றபடி].
- 1117. Could there be spots in the face of this maid like those in the bright full moon.
 - அ. மாதர் முகம்போ லொளினிட வல்ஃயேற் காதலே வாழி மதி.

இதுவுமது.]

(பர் - கை.) எ-து, மதியே! வாழ்வாயாக. இம்மாதர்முகம்போல யான் மகிழும்வகை ஒளிவீசவல்ஃயாயின் கீயுமென்காதஃல யுடையையாதி, எ-று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய் மாட்டாமையின் என்னுற் காதலிக்க ஆம் படாயென்பதாம். வாழியென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

- (தெ ப லா.) மதி சக்திரனே! வாழி வாழ்வாயாக; மாதர் முகம்போல் —, ஒளிவிடவல்ஃமேல் - (கான்மகிழும்படி) ஒளிவீசவல்லாயாகில், காதலே - (கீயும் என்னல்) இச்சிக்கப்படு தலேயுடையையாவாய்.
- 1118. If you can indeed shine like the face of women, flourish, 0 moon, for then would you be worth loving.
 - கூ. மலரன்ன கண்ணுண் முகமொத்தி யாயிற் பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—மதியே! இம்மலர்போலும் கண்ணிணயுடையான் முகத்தை சீயொக்கவேண்டுதியாயின் இதுபோல பான்காணத் தோன்று, பலர் காணத் தோன்றுதொழி.

தானே முகத்தி னலமுழுதுங் கண்டனுபவித்தாகைலின் ஈண்டும் பலர் காணத் தோன்றலே யிழித்துக் கூறிஞன். தோன்றின் கினக்கவ்வொப் புண் டாகாதென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—மதி சந்தொனே! மலர் அன்ன கண் ணுள் - இம்மலர் போலுங்கண்களேயுடையவளது, முகம் - முகத் தை, ஒத்தி ஆயின் - ஒக்க வேண்டுவையாகில், (இதுபோல் யான்காணத் தோன்று), பலர் காணத் தோன்றல் - பலர்காணத் தோன்ளுதே.
- 1119. O moon, if you wish to resemble the face of her whose eyes are like (these) flowers, do not appear so as to be seen by all.

@2.5 631

கo. அனிச்சமு மன்னத்தின் நாவியு மாத **ர**டிக்கு கெருஞ்சிப் பழம்.

[உடன்போக்கு**ரை**த்த தோழிக்கு அதன தருமைகூறி மறுத்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்தாரான் மென்மைக்கெடுக்கப்பட்ட அனிச்சப் பூவும் அன்னப்புள்ளின் சிறகுமாபே விரண்டும் மாதரடிக்கு கெருஞ்சிப்பழம் டோல வருத்தஞ்செய்யும், எ-று.

முள் வலிதாத லுடைமையிற் பழமென்றுன். இத்தன்மைத்தாயவடி பர த்தியன்ன குடுமிக் கூர்ங்கற்களேயுடைய வெஞ்சு ரத்தை யாங்ஙனங் கடக்குமெ ன்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப் பொரு ளும் அடிகல னழியாமையாகலின், இதுவு மிவ்வதிகாரத்த தாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—(உலகத்தாரால் மென்மைக்கு எடுக்கப் பட்ட), அனிச்சமும் - அனிச்சமலரும், அன்னத்தின் தூவியும் -அன்னப்பாவையினிறகும், மாதர் அடிக்கு-மாதர் பாதத்திற்கு, கெருஞ்சிப் பழம்-கெருஞ்சிப் பழம்போல் (வருத்தஞ்செய்யும்).

1120. The anicham and the feathers of the swan are to the feet of females, like the fruit of the (thorny) Nerunji.

ககட - ம். அதி. காதற்சிறப்புனாத்தல்.

அஃதாவது தலேமகன் தன்காதன் பிருதிகூறலும், தலேமகள் தன்காதன் மிகுதிகூறலுமாம். இது புணர்ச்சியும் கலனும்பற்றி சிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சி மகிழ் தல் கலம்புணேக்துரைத்தல்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பாலொடு தேன்கலர் தற்றே பணிமொழி வாலெயி ஹாறிய கீர்.

[இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் டலேமகன் றன்னயப் புணர்த்தியது.]

(பரி-கை.) எ-து,—இம்மெல்லிய மொழியினே யுடையானது வாலிய வெ யிறூறியிர் பாலுடனே தேனேக்கலர்த கலவைபோலும், எ-று.

கலந்த தற்றென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொ டு தேனென்றவதனுல் அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையிணயுடைத் தென்பதா யிற்று. எயிறூறியவென இடத்துகிகழ்பொருளின் *ரெ*ழில் இடத்தின்மேனின் றது. வேறுவே றறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுக்தேனுங்கலக்குழி அக்கலவை இன்ன தென்றறியலாகாத இன்சுவைத்தாமாகலின், அத பொருளாகிய கீர்க்கு மெய்துவிக்க.

(தெ-ப-னா.)—பணி மொழி - இம்மெல்லிய சொல்ஃயுடை யவளது, வால் எயிறு ஊறிய கீர் - வெண்பல்லூறிய கீரானது, பாலொடு தேன் கலந்தது அற்று - பாலுடனே தேணேக்கலந்த கலவைபோ<u>ல</u>ும்.

1121. The water which cozes from the white teeth of this soft speeched damsel is like a mixture of milk and honey.

உ. உடம்போ மெயிரிடை பென்னமற் றன்ன மடக்தையோ டெம்மிடை கட்பு.

[பிரிவச்சங் கூறியது.]

(படு-ரை.) எ-து,—உடம்போடுபிரிடையுளவாய கட்புக்கள் எத்தன்மை ய அத்தன்மைய இம்மடக்தையோடு எம்மிடையுளவாய கட்புக்கள், எ-று.

என்னவெனப் பன்மையா*ற்*கூ**றியது, இரண்டுக்** தொ**ன்றதொட்டு** வேற் **று**மையின்றிக் கலக்துவருதல், இன்பதுன்பங்க கொக்கவனுடனித்தல், இன்றி யமையாமை யென்றிவற்றை கோக்கி**.** தெ<mark>ய்வப்புணர்ச்சி யாகலான் அத</mark>பொ ழுது உணர்ச்சியிலளாகியாள் பின்னுடையளாமன்றே, ஆயவழி இவன் யாவன் கொ லெனவும் என்கணன்புடையன்கொ லெனவும் இன்னுமிவனேத் தவேப்பெ ய் தல்கூடுங்கொ லெனவும் அவண்மன த்<mark>தின்கணிகழும், அக்கிகழ்வனவற்றை</mark>க் குறிப்பான றிக்த அவை திரக் கூறியவாறு. என்னேயென்று பாடமோதுவாகு முளர்.

(தெ-ப-டை)—மடக்தையோடு - இம்மாதோடு, எம்மிடை -எம்மிடத்து உண்டாகிய, நட்பு - நட்புகள், உடம்போடு உயி ரிடை - உடம்போடுயிரிடத்து, என்ன - எப்படிப்பட்டவை, அன்ன - அப்படிப்பட்டவையாகும்.

1122. The love between me and this damsel is like the union of body and soul.

டை. கருமணியிற் பாவாய்கீ போதாயாம் வீழுக் திருநுதற் கில்லே பிடம்.

[இடந்திலப்பாட்டின்கட் டலேமகணிக்கத்துச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—என்கண்ணிற் கருமணியின்கணுறையும் பாவாய், கீ யங்குகின்றும் போதருவாயாக ; போதராதிருத்தியாயின், எம்மால் விரும் பப்பட்ட திரு நுதலே யுடையாட்கு இருக்க விடமில்லேயாம், எ-று.

யான் கா**றை** தமையாமையின் இவ**ள் புறத்துப்போகற்பாலளன்றி என்** கண்ணு ளிருக்கற்பாலள், இருக்குங்கால் கின்னேடொருங்கிருக்க இடம்போதா டையின் கின்னினுஞ் சிறக்த விவட்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து கீ போதுவா யாக வென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—கருமணியில் பாவாய் - (என்கண்ணில்) கருமணியிலிருக்கின்றபாவையே! **டீ—, போதாய் - (அவ்விட**ம் விட்டுப்) போவாயாக; (போகா இருப்பாயாகில்), யாம் வீழும் -எம்மால் விரும்பப்படுகின்ற, திருதைதற்கு - அழகிய கெற்றியை யுடையவளுக்கு, இடம்—, இல்லே - இல்லேயாம்.

1123. O you image in the pupil (of my eye)! depart; there is no room for (my) fair browed beloved.

ச. வாழ்**த லு**யிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத லதற்கன்ன ணீங்கு பிடத்து.

[பக**ற்குமிக்கட் புணர்க் அரீங்குவான்** சொல்லிய**து.**]

(பரி-கைர்.) எ-து,—தெரிக்த விழையினே யுடையாள் எனக்குப் புணரு மிடத்த உயிர்க்குடம்போடு கூடிவாழ்தல்போலும் ; பிரியுமிடத்த அதற்கு அதனி னீங்கிப்போதல் போலும், எ-று

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய் கிலேயான் வக்தன. வாழுங்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிகிற்றலானும், சாங்காலத்த வருத்தஞ் செய்தலானும், அவற்றை அவன்புணர்வு பிரிவுகட் குவமையாக்கினுன்.

(தெ-ப-ரை.)—(எனக்கு), ஆய்இழை-ஆராய்க்துகொள்ளப் பட்ட ஆபரணத்தை யுடையவள், (புணருமிடத்து), உயிர்க் கு—, வாழ்தல் அன்னள் - (உடம்போகுகூடி) வாழ்தல்போ லா கின்ருள்; கீங்கும்இடத்து-பிரியுமிடத்து, அதற்கு-அவ்வுயிர்க்கு, சாதல் அன்னள் - அவ்வுடம்பி னீங்கிப்போதல் போலாகின்றுள்.

1124. My fair-jewelled one resembles the living soul (when she is in union with me), the dying soul when she leaves me.

இ. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே னெள்ளமர்க் கண்ணுள் குணம்.

[ஒருவழித்தணக்துவக்த திலமகன் கீயிர்தணக்தஞான்று எம்மை யுள்ளியுமறிதிரோவென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-கை) எ-து,—ஒள்ளியவாய் அமரைச்செய்யும் கண்ணிணேயுடையாள் குணங்களே யான்மறக்தேளுயின், கிணப்பேன், ஒருபொழுதம் மறத்தலேயறி யேன், ஆகலான் கிணத்தலேயுமறியேன், எ-று

மன்—ஒழியிசைக்கண் வக்தது. குணங்கள்—காணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணேயுக் தலேமகள்கூற்று; மேற்றலேமகள்கூற்று.

(தெ - ப - ரை.)—யான்—, ஒள் அமர் கண்ணுள் குணம் -ஒளியினவாகிப் போர்செய்கிற கண்களேயுடையவளது குணங் களே, மறப்பின் - மறர்தேனுயின், உள்ளுவன் - நினேப்பேன்; மறப்பு அறியேன் - (ஒருபோதும்) மறத்தலறியேன்; (ஆகலால் கினேத்தலுமறியேன்.)

1125. If I had forgotten her who has bright battling eyes, I would have remembered (thee); but I never forget her. (Thus says he to her maid.)

சு. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார் துண்ணியடெங்காத லவர்.

[ஒருவழித்தணப்பின்கட் டலேமகணேத் தோழி இயற்பழிக்குமென்றஞ்சி அவள்கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-கை) எ-து,— தாங்காணமைபற்றிச் சேய்மைக்கட்போயிஞொன்று கருதுவார் கருதுக; எம்முடையகாதலர் எங் கண்ணகத்துகின்றும் போகார்; யாமறியாதிமைத்தேமாயின் அதனுல் வருக்**துவது**ஞ் செய்யார்; ஆகலாற் காண ப்படாதுணணியர், எ–று.

இடைவிடாத கிடீனவின்முகிர்ச்சியான் எப்பொழுதம் முன்னேதோன்ற லிற் கண்ணுள்ளிற் போகாரென்றும், இமைத்துழியும் அது கிற்றலான் இமைப் பிற் பருவராரென்றும் கூறி ஞன்.

(தெ - ப - வுனா.) — (தாம் காணுமைபற்றித் தூரத்திலே போயிஞொன்று டினேப்பவர் டினேக்கக்கடவர்); எம் காதலவர்—, கண்ணுள்ளில் - (எமது) கண்ணுள்ளே டின்றம், போகார்—; இமைப்பின் - (அறியாமல்) இமைத்தேமாயின், பருவரார் - (அத ஞைல்) வருந்துவதுஞ் செய்யார்; (ஆதலாலே), நாண்ணியர் -(காணப்படாத) நண்ணியர்.

1126. My lover would not depart from mine eyes; even if I wink, he would not suffer (from pain); he is so ethereal.

எ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலர் எப்பொழுது மெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற் கண்ணிணே யஞ்சனத்தா லெழுதுவதஞ் செய்யேம், அத்தணேக்காலமும் அவர் மறைதலேயறிக்து, எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது விணேப்பெயர். வருகின்ற வேபாக்கென்பதுமது. யா னிடையீடின்றிக் காண்கின்றவரைப் பிரிக் தாரென்று கருதுமாறென்னேயென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தெ - ப - ரை.)—காதலவர்—, கண் உள்ளார் ஆக - (எம்) கண்ணுள் இருக்கின்முராகலால், கண்ணும் எழுதேம் - கண் ணினே (மையிலை்) எழுதுவதுஞ் செய்யேம்; கரப்பாக்கு அறிக்து - (அவ்வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலே அறிக்து.

1127. As my lover abides in my eyes, I will not even paint them, for he would (then) have to conceal himself.

அ. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட லஞ்சுதும் வேபாக் கறிக்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ணா.) எ-து,—காதலர் எக்கெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக உண்டலேயஞ்சாகின்றேம் அவர் அதனை வெய்துறலேயறிக்து,எ-று.

எப்பொழுதம் என்னெஞ்சின்க ணிருக்கின் றவமைப் பிரிக்காொன் றாகும் மாறென்ணேயென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தெ-ப-ரை.)—காதலவர்—, கெஞ்சத்தார் ஆக - கெஞ்சு ளிருக்கின்*ரு* ராதலால், (உண்ணும்போது), வெய்து உண்டல் - சூடுள்ளதாக உண்ணுதற்கு, அஞ்சுதும் – அஞ்சாகின்றேம், வே பாக்கு அறிந்து - (அவர் அதனுலே) சூடுறுதலே அறிந்து.

- 1128. As my lover is in my heart, I am afraid of eating (anything) hot, for I know it would pain him.
 - கூ. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லணேத்திற்கே யேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

[வளைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கட் டலேமகளாற்று தற்டொருட்டுத்தோழி தலேமகணேயியற்பழித்தவழி அவளியற்பட மொழிர்தது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—என்கண்ணிமைக்குமாயின் உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறைதலேயறிக்து இமையேன், அவ்வளவிற்கு அவரைத் துயிலா கோய்செய்தார் அன்பிலரென்று சொல்லாகிற்கும் இவ்வூர், எ-று.

தன் கருத்தறியாமைபற்றிப் புலக்து சொல்லுகின்று ளாகலின், தோழி பைவேறுபடுத்து இவ்லுரென்றுள் ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிக்தா எென்று பழிக்கற்பாலேயல்லே யென்பதாம்.

- (தெ ப வுடை)—இமைப்பின் (என்கண்) இமைக்கு மாயின், காப்பாக்கு அறிவல் - (உள்ளிருக்கிறகாதலர்) மறைத லறிந்து இமையேன், அனேத்திற்கே - அவ்வளவுக்கே, இவ்வூர் — , ஏதிலர் என்னும் - (தாங்காது கோய்செய்தார்) அன்பிலர் என் னும்.
- 1129. I will not wink, knowing that if I did, my lover would hide himself; and for this reason, this town says, he is unloving.
 - கo. உவர்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகர்துறைவ ரேதில எென்னு மிவ்வூர்.

(பர் - ரை.) எ-து,—காதலர் எஞ்ஞான்றும் என்னுள்ளத்துள்ளே யுவக் துறையாகிற்பர், அதனேயறியாது அவரைப் பிரிக்துறையாகின்றுர் அன்பெலரென் று சொல்லாகிற்கும் இவ்வூர், எ-று.

உவர் துறைவரென்ற தனுல் அன்புடைமைகூறினுள். பிரியாமையும் அன்பு முடையாளை இலரெனப் பழிக்கற்பாலேயல்லே யென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—(காதலர்), உள்ளத்துள் மனதில், என் றம் - எப்போதும், உவக்து - மகிழ்க்து, உறைவர் - வாசஞ்செ ய்யா கிற்பர்; (அதனேயறியாமல்), இவ்வூர்—, இகக்து உறைவர்-பிரிக்தொரின்முர், ஏதிலர் என்னும்-அன்பிலாரென்று (அவரைச் சொல்லுகின்றது.)
- 1130. My lover dwells in my heart with perpetual delight; but the town says he is unloving and (therefore) dwells afar.

ககு - ம். அதி. நாணுத்துறவுணத்தல்.

அஃதாவதை சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்முளுய தலேமகன் தோழிக்குத் தன் ஞண்டு நவுரைத்தலும், அறத்தொடுகிற்பிக்கலுற்ற தலேமகள் அவட்குத் தன் ஞண்டு நவுரைத்தலுமாம். இது, காதன்பிக்குழி கிகழ்வதாகலின், காதற்சிறப் புரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. காம முழந்து வருந்தினர்க் கேம மடலல்ல தில்லே வனி.

[சேட்பூக்கப்பட்டு **ஆற்குடை தலே**மக**ன்** சொல்லிய**து.**]

(படு-கை) எ-து,—ஆரியசாய மக்கொடு காமத்தை யனுபவித்தப் பின் ன துபெருத தன்புற்ற வாடவர்க்குப் பண்டும் ஏமமாய்வருகின்ற மடலல்லத இனியெனக்கு வலியாவதில்லே, எ-று.

ஏமமாதல் அத்தன்பகீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்திகோக் கொடுத்தல். வலி—ஆகுபெயர். பண்டுமாடவராயிஞர் இன்பமெய்தி வருதின்றவாறுகிற்க கின்கோயதற்குத் தலீணபென்று கருதிக் கொன்னேமுயன்ற யான் இது பொ மூது அல்லாமையை யறிக்தேஞகலான் இனி யானுமவ்வாற்முன் அதனே யெய் அவலென்பது கருத்து.

(தெ - ப - ரை.)—காமம் உழக்து - (அரியமகளிரோடு) கா மத்தை அனுபவித்து, (பின் அதுபெருமல்), வருக்திரைக்கு -துன்பமடைக்த ஆடவர்க்கு, ஏம மடல் அல்லது - (அத்துன்ப கீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தைக் கொடுக்கும்) காப்பாய் வருகி ன்ற மடன்மாவல்லது, [பணமடலாலே செயப்பட்ட குதினா என்றபடி], வனி - வனியது, இல்லே - (இனி எனக்கு) இல்லே.

1131. To those who after enjoyment of sexual pleasure suffer (for want of more,) there is no help so efficient as the palmyra horse.

உ. நோறை வுடம்பு முயிரு மடலேறு நாணின் நீக்கி நிறுத்து.

[காணுடைய நமக்கு அத முடியாதென மடல்விலக்க**று**ற்*ருட்*குச் சொல்லிய து.]

(பரி – கை.) எ-து,—அவ்வருத்தத்தினப் பொரு தவுடம்புமுயிரும் அதற் கேமமாய மடன்மாவிண் பூரக் கருதாரின்றன, அதனே விலக்குவதாய காணின யகற்றி, எ-று.

வருக்கிஞர்க்கென மேல்வந்தமையிற் செயப்படுபொருள் ஈண்டுக் கூறு நாயிஞர். மடல்—ஆகுபெயர். கீக்கிரிறுத்தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறி வுகிறையோர்ப்புக் கடைப்பிடிமுதலிய முன்னே கீங்கவும் நாணீங்கா தமின்றது, அதுவு மிதுபொழுது கீங்கிற்றென்பான், உடம்புமுயிருமென்றுன். அவைதாக் தம்முணீங்காமற்பொருட்டு மடலேறுமென்றது அவள் தன்குற்றுமையறிக்கு கடிதிற்குறைகேர்த கூறுக்கி.

- (தெ ப னா.)—கோஞ (அவ்வருத்தத்தை) பொருத, உடம்பும் உயிரும்—, மடல் ஏறும் - (அதற்குக்காப்பாகிய மட ன்மாவை) ஏறஙினேயாகின்றன, நாணினே - (அதனே விலக்குவ தாகிய) நாணத்தை, நீக்கி கிறுத்து - ஒழித்துவிட்டு.
- 1132. Having got rid of shame, the suffering body and soul save themselves on the palmyra horse.
 - **டை. நா**ணு செ நல்லாண்மை பண்குடையே னின்றடையே காமுற்று ரேறு மடல்.

[காணேயன்றி கல்லாண்மையுமுடைமையின் முடியாதென்றுட்குச் சொல்லிய த.]

(பரி - கை.) எ-து,—காணும் மிக்கவாண்டகைமையும் யான் பண்டுடை யேன்; அவை காமத்தானீங்கு தலான், அக்காமமிக்கா ரேறம் மடலிணே மின் அடையேன், எ-று.

நாண்—இழிவாயினசெய்தற்கண் விலக்குவது. ஆண்மை—ஒன்றற்குக் தளராத சிற்றல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடி இன் முடியுமென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—ாதெரை நல் ஆண்மை நாணத்தை யும் மிகுந்த ஆண்மையையும், பண்டு-முன்னே, உடையேன்—; (அவைகாமத்தால் நீங்குதலால்), காமுற்ரூர் ஏறு மடல் - காம மிகுந்தவரேறுமடலே, இன்று - இப்போது, உடையேன்-உடை யவனுகின்றேன்.
- 1133. Modesty and manliness were once my own; now, my own is the palmyra horse that is ridden by the lustful.
 - சு. காமக் கமெப்புன லுய்க்குமே நாணும் நல்லாண்மை யென்னும் புணே.

[காணுகல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணேயாகலின் அதனுல் அவைகீங்குவனவல்லவே யென்முட்குச் சொல்லியது.]

(படு-கை.) எ-து,—யான்றன்கோக் கடத்தற்குக் கொண்டகாணும் கல்லா ண்மையுமாகிய புகோகள் என்னிற்பிரித்துக் காமமாகிய கடியபுனல் கொண்டு போகாகின்றது, எ-று.

அதசெய்யமாட்டாத ஏனப்புனலினீக்குதற்குக் கமிம்புனலென்முன். இப் புனற்கு அவை புணேயாகா, அதனுன் அவை கீங்குமென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—(நான் தன்னேக் கடத்தற்குக்கொண்ட), நாணு செல் ஆண்மை என்னும் புணே - நாணமும் நல்லாண் மையும் ஆகிய புணேகளே, காமம் கடும் புனல் – காமமாகிய கடி யவெள்ளமானது, உய்க்கும் - (என்னிற்பிரித்து) கொண்டு போ கின்றது.

- 1134. The raft of modesty and manliness, is, alas, carried off by the strong current of lust.
 - டு. தொடலேக் குறங்தொடி தங்தாண் மடலொடு மாலே யுழக்கும் துயர்.

[இவ்வாற்முமையும் மடலும் தமக்கெவ்வாறு வக்தனவெண்முட்குச் சொல்லியது.]

(பர் - ணா.) எ-து,—மாஃப்பொழுகின்க ணனுடவிக்குக் தயினியும் அதற்குமருக்தாயமடலிணயும் முன்னறியேன், இதுபொழுது எனக்கு மாஃப போலத்தொடர்க்த சிறுவணேயிணயுடையாடக்தாள், எ-று.

காமம் ஏனேப்பொழுதாகளினுமுளதேனும் மாஃலக்கண் மலர்தறுடைமை யின் மாலேயுழக்குக் தயபொன்றும், மடலும் அதைபற்றி வக்ததாகலின் அவ்விழி வம் அவளாற் றாப்பட்டதென்றும், அவடான் கீகூறியதே கூறுமினேமையின ன்பதுதோன்றத் தொடலேக்குறுக் தொடியென்றுங் கூறினுன். அப்பெயர் உவ மைத்தொகைப்புறத்துப் பிறக்த வன்மொழித்தொகை. இவையவடைக்தனவாக லின் கின்குனீங்குமென்பது கருத்து.

(தெ-ப-ரை.)—மாலே உழக்கும் துயர் – மாலேக்காலத்து அனுபவிக்குர் துன்பத்தையும், மடலொடு - (அதற்கு மருந்தா கிய) மடன்மாவையும், (முன் அறியேன்); தொடலேக் குறர் தொடி - மாலேபோல் தொடர்ந்த சிறிய வளேயலேயுடையவள், தந்தாள் - (இப்பொழுது) எனக்குத் தந்தாள்.

1135. She with the small garland-like bracelets has given me the palmyra horse and the sorrow that is endured at night.

சு. **மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன்** மன்*ற* படலொ**ல்லா பேதைக்கென்** கண்.

[மடலூரும்பொழு இற்றைக்குங் கழிக்கதென்றுட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கின்பேதைகாரணமாக என்கண்கள் ஒருகாலுக் தயி நூல்ப்பொருக்தா; அதனுல் எல்லாருக் தயிலுமிடையாமத்தம் யானிருக்து மட லூர்தலேயே கருதாகிற்பேன், எ-று.

பேதையென்றது பளுவம்பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிக்குறைமூடிப் பது காளே யெனவேண்டா வென்பதாம்.

(தெ - ப - னா.) — பேதைக்கு - பேதையாகிய எனக்கு, (உன் மாது காரணமாக), என்கண் - எனது கண்கள், படல் ஒல்லா - (ஒருபோதும்) தாங்கு தல் பொருக்தாவாம்; (அதைல்), யாமத்தும் – (எல்லாரும் தாங்குகிற) பாதியிரவிலும், மன்ற மடல் ஊர்தல்-மடன்மாவேறலேயே, உளளுவேன்-நிணப்பேன்.

1136. Mine eyes will not close in sleep on your mistress's account; even at midnight will I think of mounting the palmyra horse.

எ. கடலன்ன காம முழந்து மடலே*ருப்* பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

[பேதைக்கென்கண்பட லொல்லாவென்பதுபற்றி அறிவிலராய மகளிரினும் அஃதுடையராய வாடவரன்றே ஆற்றற்டால என்*ருட்*குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—கடல்போலக் கரையற்ற காமகோயிண யனுடவித் தும் மடலூர்தலேச் செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல மிக்க தகுதியிணயுடைய பிறப்பு உலகத்தில்லே, எ-று.

பிறப்பு விசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கில்லேயாகாகின்றது, கீயஃதறி இன்றிலேயென்பதாம். இத்துணேயுக் தலேமகன்கூற்று; மேற்றலேமகள் கூற்று.

(தெ-ப-ரை.)—கடல் அன்ன காமம் உழக்தும்-கடல் போற் கரையற்ற காமகோயை அனுபவித்தும், மடல் ஏரு – மடன்மா வேருமல் (பொறுத்திருக்கிற), பெண்ணின்-பெண் (பிறப்பு) போல், பெருக்தக்கது - மிகுக்த தகுதியுடையபிறப்பு, இல்-(உல கத்தில்) இல்லே,

1137. There is nothing so noble as the womanly nature that would not ride the palmyra horse, though plunged a sea of lust.

அ. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னு தாகாம மறையிறர்து மன்று படும்.

[காப்புச்சிறையிக்குக் காமம்பெருகியவழிச் சொல்லிய த.]

(படு - கை.) எ-து,—இவர்கிறையால் காமீதார்தற் கரியடென்றஞ்சுதல் செய்யாது மிகவுமளிக்கத்தக்காடென் றிரங்குதல் செய்யாது மகளிர்காமமும் அவர்மறைத்தலேக்கடக்து மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருக்தது, எ-று.

என்னு தென்பது மூன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப் பட்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற் ருெக்கது. மண்றென்பது தக்தை தன்ணேயரைகோ க்ட உலகத்துப் பெண்பாலார் காமத்தியல்புகூறுவாள்போன்று, தன்காமம் பெருகியவாறும் இனி யறத்தொடுகிற்றல் வேண்டுமென்பதுங் குறிப்பாற் கூறி யவாருயிற்று.

(தெ - ப - ரை.) — (இவர்), நிறை அரியர் (என்னது) -நிறையால் (நாம் மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியரென்று அஞ்சாம லும், மன் அளியர் என்னது - மிகவும் அளிக்கத்தக்கவரென்று இரங்காமலும், காமம் - (மகளிரது) காமமும், மறை இறந்து -(அவர்) மறைத்தலேக் கடந்து, மன்று படும் - சபையிடத்து வெ ளிப்படுவதாயிருந்தது.

1138. Even the Lust (of women) transgresses its secrecy and appears in public, forgetting that they are too chaste and liberal (to be overcome by it).

கூ. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம மறுகின் மறுகு மருண்டு.

[இதுவுமது.]

(படு - டை.) எ-து,—யான் முன்னடங்கி கிற்றலான் எல்லாரு மென்னே யறிதலிலர், இனியவ்வாறு கில்லா தியானே வெளிப்பட்டறியிப்ப லென்றுகருதி என்காமம் இவ்வூர்மறுகின்கண்ணே மயங்கிச் சுழலாகின்றது, எ-று.

மயங்கு தல்-அம்பலா தல். மறகு தல்-அலரா தல். அம்பலுமலருமாபிற்ற, இனி பறத்தொடுமிற்றல் வேண்டுமென்பதாம். அறிவிலாரென்பதாஉம் பாடம்.

(தெ-ப-னா.)—(நான்முன் அடங்கியிருக்கையால்), எல்லா ரும்—, அறிகிலார் என்று – (என்னே) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடங்கியிராமல் நானேவெளிப்பட்டு அறிவிப்பேன்) என்ற நினேத்து, என் காமம்—, மறுகில் – (இவ்வூர்) வீதியில், மருண்டு மறுகும்-மயங்கிச் சுழல்கின்றது, [சிலரறிந்து பேசிக்கொள்ளும் படிக்கும் பலரறிந்து தூற்றும்படிக்கும் என்றபடி].

1139. My lust, feeling that it is not known by all, reels confused in the streets (of this town).

கo. யாங்கண்ணிற் காண ககுப வறிவில்லார் யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

[செவிலிக்கறத்தொடு கின்றுவைத்து யானிற்குமாறென்னே யென்று ககையாடிய தோழியொடு புலக்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - கை.) எ-து,—யாங்கேட்குமாறமன்றிக் கண்ணற்காணுமாற எம் மையறிவிலார் ககாகின்றுர், அவரங்ஙனஞ் செய்கின்றது யாமுற்ற கோய்கள் தாமுறுமையான், எ-று.

கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமை யுணரிக்ன்றது. அறத்தொடிகின் றமையறியாது வரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலனெனப் புலக்கின்ருளாகவின், ஏதிலாளாக்கிக் கூறிஞன். இது, ஈகாகின்று சேட்படுக்குக்தோழிக்குத் தவே மகண்கூறிய தாங்கால், அதிகாரத்திற் கேலாமையறிக.

(தெ-ப-ரை.)—யாம்—, கண்ணில் காண - (கேட்கும்படியு மன்றி) கண்ணுற்காணும்படி, அறிவு இல்லார்—, ககுப - (எம் மை) சிரிக்கின்*ருர்* ; (அவர் அப்படிச் செய்கின்றது), யாம்பட்ட-யாம் அடைக்த கோய்களே, தாம்படா ஆறு - தாம் அடையாமை யால்.

1140. Even strangers laugh (at us) so as to be seen by us, for they have not suffered.

ககடு-ம். அதி. அலாறிவுறுத்தல்.

அஃதாவத களவொழுக்கம் வேண்டிய தஃலமகன் பிறர் கூறுகின்றவலர் தனக்காகின்றவாற்றைத் தோழிக் கறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலேமகளுக் தோழியும் அவ்வலரை யவன்றனக் கறிவுறுத்த றுமாம். இது, காணுத்து மக்தவழி கிகழ்வதாகலான், காணுத்து மவுரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனேப் பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

[அல்லகுறிப்பட்ட பிற்றைஞான்று வக்த தலேமகணேத் தோழி யலர்கூறி வளைவுகடாயவழி அவன் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மடக்தையோ டெம்மிடை கட்பு ஊரின்க ணல**ா** யெழுதலான் அவளேப்பெருது வருக்துமென் னரியவுயிர் பெற்றதுபோன்று கிகேபெறும், அக்கிகேபேற்றைத் தெய்வத்தால் யானேயறிவ தல்லது கூறுகின் றபலரு முறியார், எ-து.

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலேமகனே யெய்தப்பெருத வருத்தமெல்லாக்தோ ன்ற அரியவுயிரென்றும், அங்கைகமரியாளே எளியளாக்கி யெடுக்கின்றமையின், அஃதவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக் கோடாகாகின்ற தென்பான் அலரெழவாருயிர் கிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலே அவ்வேதிலாரறியிற் நூற்குதொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகின்றது தெய்வத்தானெ ன்றுங் கூறிஞன். முற்றும்மை விகாரத்தாற்கு குக்கது.

- (தெ ப னா.)—(உன்மாதுக்கும் எமக்கும் உண்டாகிய நட்பு), அலர் எழ - (இவ்வூரில்) அலராயெழுதலால், ஆர் உயிர்-(அவளேப்பெருது வருந்துகிற என்) அரிய வுயிரானது, நிற்கும்-(அவளேப் பெற்றதுபோல்) நிலேபெறம்; அதனே - அந்நிலேபேற் றை, பாக்கியத்தால்-நல்லூழால், (நானேஅறிவதல்லது), பலர் -(தூற்றுகின்ற) பலரும், அறியார் - அறியமாட்டார்.
- 1141. My precious life is saved by the rise of rumour, and this, to my good luck no others are aware of.
 - உ. பலரன்ன கண்ண எருமை யறியா தலரெமக் கீர்த்தில் ஆர்.

[இதுவுமது.]

(படு-கை.) எ-து,—மலர்போலுங் கண்ணேயுடையானது எய்தற் கருமை யறியாத இவ்வூர் அவணே யெளியனாக்கி அவனோ டலர்கூறலே எமக்குபகரி த்தது, எ-து.

அருமை அல்ல குறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈக்ததென்றுன், தனக்குப் பற்றுக்கோடாகலின். அலர் கூறுவாரை அவர்செய்த வுத விபற்றி இவ்வூரென்றுன்.

- (தெ ப னா.)—மலர் அன்ன கண்ணுள் மலர்போலுங் கண்களே யுடையவளது, அருமை - (அடைதற்கு) அருமையை அறியாது, இவ்வூர் - இந்தவூர், (அவளே எளியவளாக்கி), அலர்-(அவளோடு) பழிகூறலே, எமக்கு—, ஈந்தது - உபகரித்தது.
- 1142. Not knowing the value of her whose eyes are like flowers this town has got up a rumour about me.

டை. உருஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனேப் பெருஅது பெற்றன்ன கீர்த்து.

[இதுவுமது•]

(படு-கை.) எ-து,— எங்கட்குக் கூட்டமுண்மை இவ்வூரறி தலான் விணேக் தவலர் எனக்குறுவ தொன்றன்றே, அதுகேட்ட வென்மனம் அக்கூட்டத் தைப் பெறு தெருக்தே பெற்றுற்போலு சீர்மையை யுடைத்தாகலான், எ-று

பெற்றன்ன கீர்மை—பெற்றவழியுள தா மின்பம்போலு மின்பமுடைமை. கீர்த்தென்பதற்கேற்ற மனமென்னும் விணமுதல் வருவிக்கப்பட்டது.

- (தெ-ப-னா.)—ஊர் அறிந்த கௌவை-(எங்களுக்குப்புண ர்ச்சி உண்டாபிருக்கையை) இவ்வூர் அறிதலால் விளேந்த அல ரானது, உருதோ - (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றே, (அதுகே ட்ட என்மனமானது), பெருது - (புணர்ச்சியை) பெருதிருந் தே, பெற்றது அன்ன கீர்த்து - பெற்றதுபோலும் குணமுடைத் து, (ஆகலால்).
- 1143. Will I not get a rumour that is known to the (whole) town? For what I have not got is as if I had got it (already).
 - ச. கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற் றவ்வென்னுர் தன்மை பிழர்து.

[இதுவுமது.]

(படு-கை.) எ-து,—என்காமம் இவ்வுரெடுக்கின்ற அலரானே யலர்தில யுடைத்தாயிற்று அவ்வலரில்லேயாயின், தன்னியல்பிழக்து சுருங்கும், எ-று.

அலர்தல்—மேன்மேன் மிகுதல். செவ்வையுடைய தணேச் செவ்விதென்றுற் போலக் கவ்வையுடைய தனேக் கவ்விதென்றுர். இயல்பு—இன்பம்பயத்தல் தவ்வென்றுமென்பது குமிப்புமொழி; "தால்கால் யாத்த மால் வெண்குடை, தவ்வென் றசைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப" என்புழியுமது.

- (தெ ப ரை.)—காமம் (என்) காமம், கவ்வையால் (இவ்வூர்) எடுக்கின்ற தூருல், கவ்விது மேலுமேலும் மிகு தலே யுடைத்தாயிற்று; அது இன்றேல் அவ்வலர் இல்லேயாயின், தன்மையிழக்து இன்பக் தருதலிழக்து, தவ்வென்னும் சுருங்கிப்போகும்.
- 1144. Rumour increases the violence of my passion; without it, it would grow weak and waste away.
 - டு. களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றுற் காமம் வெளிப்படுக் தோறு மினிது.

[இதுவுமது.]

(படு-கை.) எ-து,—கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குக்தோறும் கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல எனக்குக் காமம் அலராக்தோறும் இனிதாகாகின்றது, எ-று. வேட்கப் பட்டற்*ரு*லென்பது வேட்டற்*ருலென* கின்றது. வேட்கைமிகு தியால் அலரும் இன்பஞ் செய்யாகி**ன்ற** தென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—(கள்ளுண்பார்க்கு), களித்தொறும் - களிக் குக்தோறும், கள்ளுண்டல்—, வேட்டற்ற - இனிதாம் விதம் போல், (எனக்கு), காமம்—,வெளிப்படுக்தோறும் - மிகுக்தோ றும், இனிது - இனிதாகாஙின்றது.

- 1145. As drinking liquor is delightful (to one) whenever one is in mirth, so is lust delightful to me whenever it is the subject of rumour.
 - சு. கேண்டது மன்னு மொருநா எலர்மன்னுக் திங்களேப் பாம்புகொண் டற்று.
 - [இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானுக் தஃலமகணேயெய்தப்பெருத தஃல மகள் அவன்சிறைப்புறத்தாளுகத் தோழிக்குச் சொல் அவானாய் அலாறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.]
- (பரி கை.) எ-து,—யான் காதலரைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருஞான் றே, அதனிஞயவலர் அவ்வளவிற்றன்றித் இங்களேப் பாம்புகொண்ட வலர்போ ன்று உலகெங்கும் பார்த்து, எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றென்றுள். இரு வழியும் மன்னும் உம்மையும் அசைகிலே. காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது, வளைக்துகோடல் வேண்டுமென்பதாம்.

- (தெ ப னா.)—கண்டது (தலேவளோக்க்) காணப்பெற் றது, ஒரு நாள் - ஒருநாளேயாகும்; அலர் - (அதனுைண்டாகிய) பழிதூற்று தலானது, (அவ்வளவினதன்றி), திங்களே பாம்பு கொ ண்டற்று - சந்தெரீனப் பாம்புகொண்ட அலர்போல் உலகெங் கும் பாக்தது.
- 1146. It was but a single day that I looked on (my lover); but the rumour thereof has spread like the seizure of the moon by the serpent.
 - **எ. ஊ**ரவர் கௌவை பெருவாக வன்*ளே*சொன் னீராக **நீளு**மிக் கோய்.

[வளைவுரீட ஆற்றுளாய தஃலமகணேத் தஃலமகன் சிறைப்புறத்தாஞத லறிந்ததோழி ஊரவரலரும் அண்ணே சொல்லுநோக்கி யாற்றல் வேண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவள்சொல்லியது.]

(படு-ணை) எ-து,—இக்காமகோயாகிய பயிர் இவ்வூரின் மகளிரெடுக்கி ன்ற அலர் எருவாக அதகேட்டு அன்னே வெகுண்டுசொல்லுக்கு வெஞ்சொல் சீராக, வளராகின்றது, எ-று.

ஊரைவரென்பது தொழிலான் ஆணெழித்த நின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருங்குதற் கேதுவாவனதாமே விரிதற்கேதுவாகா நின்றனவென்பதாம். வேடை வானுதல் பயன்.

- (தெ ப ரை.)—இக்கோய் இக்காமகோயாகிய (பபிர்), ஊரவர் கௌவை - இவ்வூரிலுள்ள (மகளிர் எடுக்கின்ற) தாரு னது, எரு ஆக - எருவாகவும், அன்னே சொல் - (அதுகேட்டுக் கோபித்து) தாய்சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொல்லானது, கீர் ஆக – , கீளும் – வளாரகின்றது.
- 1147. This malady (of lust) is manured by the talk of women and watered by the (harsh) words of my mother.
 - அ. நெய்யா லெரிநாதுப்பே மென்றற்முற் கௌவையாற் காம துதுப்பே மெனல்.

[இதுவுமது.]

(பரி-கை.) எ-து,—ஏதிலாரெடுக்கின்ற அலரால் காங் காமத்தை யவித்த மென்று கருதுதல் கெய்யாலெரியை யவித்துமென்று கருதுதலோ டொக்கும், எ-று.

மூன்றனூருபுகள் கருவிக்கண்வக்தன. இளர்தற் காரணமாய அலரால் அவி த்தல் கூடாதென்பதாம்

- (தெ-ப-னா.)—கௌவையால் (அயலவர் எடுக்கின்ற) அ லராலுண்டாகின்ற, காமம் - காமத்தை, நதுப்பேம் எனல்-அவி ப்பேமென்று நிணேத்தல், கெய்யால்—, எரி - கெருப்பை, நதுப் பேம் என்றற்று - அவிப்பே மென்று நிணேத்தலோ டொக்கும்.
- 1148. To say that one could extinguish passion by rumour is like extinguishing fire with ghee.
 - கூ. அலர்காண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றுர் பலர்காண கீத்தக் கடை.

[வளைவிடைவைத்துப் பிரிவின்க ஊற்முளாய தஃலமகள் அவன் வக்து சிறைப்புறத்தா ஞதலமிக்து அலரஞ்சி யாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—தம்மை யெதிர்ப்பட்டஞான்று கின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலோம் பென்றவர்தாமே இன்று கண்டார் பலரும் காணும்வகை கம்மைத் அறக்தபின் காமேதிலார் கூறுமலருக்கு காணக்கூடுமோ கூடாது, எ-று.

காணவென்னும் விணேயெச்சம் ஒல்வதென்னுக் தொழிற்பெயருள் ஒல்லு தற் ரெழிலோடு முடிக்தது. கண்டார் காணுகிலேமையமாய யாம் காணுதல் யாண்டைய தென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.) — (தம்மைக்கண்டநாளில்), அஞ்சல் ஓம்பு என்மூர் - (உன்னேவிட்டு கீங்கேன்) அஞ்சுதலொழியென்றவரே, பலர் நாண - (இன்றுகண்டவர்) பலரும் நாணும்வகை, கீத்தக் கடை - (நம்மைவிட்டு) கீங்கியபின், அலர் - (அயலவர் தூற்றி கிற) தூறுக்கு, நாண ஒல்வதோ - (நாம்) நாணக்கூடுமோ. 1149. When the departure of him who said "fear not" has put me to shame before others, why need I be ashamed of scandal.

க**ு. தா**ம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும் கௌவை பெடுக்கு மிவ்வூர்.

தலேமகன் சிறைப்புறத்தாளுகத் தோழி தலேமகட்குச்சொல் அவாளாய் அலரறிவுறீஇ அவன் உடன்போக்கு கயப்பச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை.) எ - து,—உடன்போகற் கேதுவாகனேக்கி யாம்பண்டே விரும்புவதாய வலரை இவ்வூர்தானே யெடாகின்றது ; இனிக் காதலர்தாமும் யாம்வேண்டியக்கால் அதனே பினிதினேர்வர், அதனுல் இவ்வலர் கமக்கு கண் முய்வக்தது, எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. நங்கட்காதலுடைமையின் மருொன் பது தோன்றக் காதலரென்றுள். இவ்விருபதுபாட்டும் புணர்தனியித்தம்.

(தெ - ப - ரை.)—யாம்—, வேண்டும் கௌவை - (உடன் போதற்குக் காரணமாதல்பற்றி முன்னமே) இச்சிப்பதாகிய அ லரை, இவ்வூர்—, எடுக்கும் - (தானே) எடுக்கின்றது; காதலர்-(இனி) தலேவர், வேண்டின் - (நாம்) வேண்டினுல், தாம் - தா மும், நல்குவர் - அதற்கு உடன்படுவர், (ஆதலால் இவ்வலர் நம க்கு நன்றுய் வந்தது).

1150. The rumour I desire is raised by the town (itself); and my lover would if desired consent (to my following him).

களவியல் முற்றிற்று.

க மீ பியைல்.

இனிக் கற்புப் பதிணெட் டதிகர் சத்தாற் கூறுவான்றெடங்கி, முதற்கட் பிரிவாற்றுமை கூறுகின்றுர்.

கககு - ம். அதி. பிரிவாற்முமை.

அஃ தாவத வரைக்கு நட்தியபின் தலேமகன் அறம் பொரு ளின்பங்களின் பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினுக் தலேமகளேப் பிரிக்து செல்லும் செ ல்லுஞான்று அப்பிரிவிண் அவளாற்றுளாக்தன்மை. அஃத சுண்டுப்பிரிவுணர்த் திய தலேமகற்குத் தோழி கூறலும், அவ டனக்குத் தலேமகடானே அவன் குறிப்பானுணர்க்கு கூறலும், பிரிவுணர்த் தியவழிக்கூறலும், தலேமகன் பிரிக் தைழி ஆற்றுவிக்குக்கோழிக்குத் தலேமகள் மறுத்துக்கூறலுமென கால்வகையாற் கூறப்படும்.

க, செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுகின் வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

[பிரிக்கு கடிதின் வருவலென்ற தலேமகற்குத் தோழி சொல்லியது.]

(படு-டை) எ-து,— கீ யெம்மைப் பிரியாமை யுண்டாயின் அதனே யெனக் குச் சொல், அஃதொழியப் பிரிக்துபோய் விரைக்துவருதல் சொல்வையாடின் அதனே அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல், எ-று.

தலே மகளே யொழித்து எனக்கென்றுள், தானவளென்னும் வேற்றுமை யின்மையின். அக்காலமெல்லா மாற்றியிருக்து அவ்வரவு காணவல்லளல்லள், பிரிக்கபொழுதே யிறக்துபடுமென்பதாம் அழுங்குவித்தல் பயன். இதனேத் தலேமகன் கூற்றுக்கி யுரைப்பாருமுளர்.

(தெ - ப - ரை.) — செல்லாமை உண்டேல் - (கீ எம்மை) பிரியாமை உண்டாயின், எனக்கு —, உரை - (அகணே) சொல் லு; மற்று - அதுகீங்க, நின் வல் வரவு - (பிரிக்துபோய்) நின் விரைக்து வருதலே, வாழ்வார்க்கு - (அப்பொழுது) உயிர்வாழ் வார்க்கு, உரை - சொல்லு.

1151. If it is not departure, tell me; but if it is your speedy return, tell it to those who would be alive then.

உ. இன்க ணூடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும் புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

[பிரிவு தலேமகன் குறிப்பானறிர்த தலேமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - கோ.) எ-து,—தமையுடி கண்ணியுட்கொண்டு பின்னின்ற ஞான்ற அவர்கோக்கு மாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தமையான் கமக்கின்ப முடைத்தா யிருக்கும்; இன்று அட்புணர்ச்சிதான் கிகழா கிற்கவும் அது பிரிவரென்றஞ்ச மச்சத்தினே யுடைத்தாயிற்று; அவரன்பி னிலேமை மிது, எ-று.

பார்வலென்றதனுற் புணர்ச்சிபெறுத பின்னிலேக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுற் காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேல தாயிற்று. அவ்வச்சத்தின் யுடைத்தாதலாவது "முள்ளுறழ் முன்மெயிற் றமிழ்தூறுர் தீரீரைக்—கள்ளினு மகிழ்செய்யு மெனவுரைத்து மமையாரென்—ணெள்ளிழை திருத்தும்" பண் டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன்.

(தெ - ப - னா.)—(தழையு மாலேயும் கொண்டு பின்னின்ற நாளில்), அவர் பார்வல் - அவரது பார்வைமாத்தொமும், (புணர் ச்சி குறித்தமையால்), இன்கண் உடைத்து - (நமக்கு) இன்பமு டைத்தா யிருந்தது; (இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நடந்துகொண் முருக்கவும்,) புணர்வு - அப்புணர்ச்சி, பிரிவு அஞ்சும் - பிரிவரெ ன்றஞ்சுகிற, புன்கண் - அச்சத்தினே, உடைத்து - உடைத்தாயி ம்று, (அவரன்பி னிலேமை இது.)

1152. His very look was once pleasing; but (now) even intercourse is painful through fear of separation.

டை. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும் பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

[இதுவுமது.]

(பி. - கொ.) எ-து,—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் கம்பிரி வாற்குமை யும் அறிதலுடையராய காதலாகண்ணும், ஒரோவழிப் பிரிவு சிகழ்தலான், அவர் சொல்லும் தலேயளியும் பற்றி கம்மாட் டன்புடையளெனத் தேறுக்தேற் றம் அரிதாயிருக்தது, எ-று.

அரோ—அசைகிலே. உம்மை உயர்வு சிறப்பின்கண் வக்கது.

(தெ-ப-னா.) — அறிவு உடையார்கண்ணும் - (பிரியேனெ ன்ற தஞ்சொல்ஃயும், கம்பிரிவு பொருமையையும்) அறிதலுடை யவராகிய காதலரிடத்தும், ஓர் இடத்து - ஒரோவழி, பிரிவு—, உண்மையான் – உண்டாதலால், தேற்றம் - (அவர் சொல்லும் தஃயைளியும்பற்றி கம்மேல் அன்புடையரென்று தெளியுக்) தெளி வு, அரிது - அரிதாயிருக்தது.

1153. As even the lover who understands (everything) may at times depart, confidence is hardly possible.

ச. அளித்தஞ்ச லென்றவர் கீப்பிற் தெளித்தசொற் றேறியார்க் குண்டோ தவறு.

[இதுவுமது•]

(பரி - டை) எ-து,—எதிர்ப்பட்ட ஞான்றே தலேயளிசெய்து கின்ணிற் பிரியேன் அஞ்சலென்றவர் தாமே பின் பிரிவராயின், அவர்க்கன்றி அவர் தெ ளிவித்த சொல்லே மெய்யெனத் தெளிக்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ, எ-று.

தேறியாரென்பது தன்னேப் பிறர்போற்கூறல். சொல்லுஞ்செயலு மொவ் வாமைக் குற்றம் அவர்க்கெய்தம், அஃதெய்தாவகை யழுங்குவி யென்பது கருத்து

(தெ-ப-னா.)—அளித்து - (எதிர்ப்பட்டநாளே) தலேயளி செய்து, அஞ்சல் என்றவர் - (உன்னேவிட்டுப் பிரியேன்) அஞ்சா திரு வென்றவர் (தாமே), நீப்பின் - (பீன்னே) பிரிவாராயின், (அவர்க்கல்லாமல்), தெளித்த சொல் - (அவரால்) தெளிவிக் கப்பட்ட சொல்லே, தேறியார்க்கு - (மெய்யென்று) தெளிக்தவர் க்கு, தவறு - குற்றம், உண்டோ - உளதோ, [இல்லே என்றபடி].

1154. If he who bestowed his love and said "fear not' should depart, will it be the fault of those who believed in (his) assuring words?

டு. ஒம்பி னமைக்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர் கீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—என்னுயிரைச் செல்லாமற் காத்தியாயின், அதனே யாளுதற் கமைக்தாருடைய செலவினே அழுக்குவிப்பாயாக; அழுங்குவிட்பத ரின்றி அவர் செல்வராயின் அவராலாளப்பட்ட வுயிருஞ் செல்லும், சென்றுற் பின்னவளைக் கூடுத்ல் எனக்கரிதாம், எ-று.

ஆளுதற்கமை தல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தா லேற்புடையராதல். மற்று—வினே மாற்றின்கண் வக்தது.

(தெ - ப - ரை.) — ஓம்பின் - (என்னுயிரைச் செல்லாமல்) காப்பாற்றுவையாயின், அமைக்தார்-(அதனே ஆளுதற்கு) அமை க்தவரது, பிரிவு - செலவை, ஓம்பல் - அழுங்குவிப்பாயாக; மற்று அவர் கீங்கின் - அழுங்குவிப்பாரில்லாமல், அவர் செல்வா ராயின் - (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லுமாதலால்), புணர்வு - (பின்பு அவரை) கூடுதல், அரிது - (எனக்கு) அரி தாம்.

1155. If you would save (my life), delay the departure of my destined (husband); for if he departs, intercourse will become impossible.

சு. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர் கல்குவ ரென்னு கசை.

[தலேமகன் பிரிவுணர்த்திய**வாறு வக்த**சொல்**லி**ய தோழிக்குச் சொல்லிய**து**.]

(பரி - கொ.) எ-து,—கங்கவவுக்க6மை யறிக்த தலேவர்தாமே கம்மு னின்று தம்பிரிவினே யுணர்த்தும் வன்கண்மை யுடையராயின், அத்தன்மையார் பின்பு கம்மாற்றுமை யறிக்துவக்து தலேயளி செய்வரென்றிருக்கு மாசை விடப் ப்டும், எ-று.

அருமை—பயன்படுத் வில்லாமை கூடி பிருக்தே அன்பின்றிப் பிரிவென் ணுதலும் உணர்த்தலும் வல்லராயிஞர் பிரிக்குபோய் அன்புடையராய் கம்மை கிகோத்துவக்து கல்குதல் யாண்டைய தென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன்.

(தெ - ப - ரை.)—அவர் - (நமது பிரிவுபொருமையறிந்த) அத்தலேவர்தாமே, (நம்முன்னின்றம்), பிரிவு உரைக்கும்-(தம்) பிரிவை அறிவிக்கும், வன்கண்ணர் ஆயின் - அருளில்லாமையை யுடையசாயின், (அத்தன்மையசானபின்பு), நல்குவர் என்னும் நசை - (நம்பொருமையை அறிந்துவந்து) தலேயளிசெய்வாரென் அமாசை, அரிது - விடப்படும்.

1156. If he is so cruel as to mention his departure (to me), the hope that he would bestow (his love) must be given up.

எ. துறைவன் றுறந்தமை தூற்*ரு*கொன் முன்கை பிறையிறவா நின்ற வளே.

[இதுவுமது.]

(படு-கொ.) எ-து,—துறைவன் என்னேப் பிரியலுற்றமையை அவனுணர்த் தாமற் ருமே யுணர்க்து என் முன்கையி னிறையினின்றும் கழலாகின்ற விள கள் எனக்கறிவியாவோ, அவனுணர்த்த வுணர்க்துவக்து கீயறிவித்தல் வேண்டு மோ, எ-று.

முன்னே கிகழ்க்கமையிற் றுறக்கமை யென்றும், கேட்ட துணேயான் மெலிக்து ஆற்ருமையின் இறவாகின்ற வென்றுங் கூறிஞன். அழுங்குவித்து வக்து கூறற்பாலே யல்லேயாய கீயும் இவ்வணகள் செய்தனவே செய்தாயெனப் புலக்து கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை.)—துறைவன் —,துறந்தமை - (என்னே) பிரி யலுற்றமையை, (அவன் அறிவிக்காமல் தாமே அறிந்து), முன் கை இறை - (என்) முன்கை இறையினின்றும், இறவாநின்ற வளே - கழலாநின்ற வளேயல்கள், தூற்முகொல் - (எனக்கு) அறி வியாவோ, [அவன் அறிவிக்க அறிந்துவந்து நீ அறிவித்தல்வேண் டுமோ.]

1157. Do not the rings that begin to slide down my fingers fore-bode the separation of my lord.

அ. இன்ன தினனில்லூர் வாழ்த லகனினு மின்னை தினியார்ப் பிரிவு.

[இதுவுமது.]

(பரி-கை) எ-து,—மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுக் தோழியரில்லாத வேற் நூரின்கண் வாழ்தலின்னது ; அதன்மேலுக் தங்காதலரைப் பிரிதல் அதனினு மின்னதை, எ-று.

தல்வென் செலவினே யழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டு வந்தமைபற் றிப் புலக்கின்றுளாகலின், இனனில்லா டென்றுள். உலகியல் கூறுவாள் போ ன்று தனக்கவ்விரண்டு முண்மை கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை.)—இனன் இல் ஊர் - (மகளிர்க்குத் தங்குறி ப்பறிகிற) தோழியரில்லாத வேற்றூரினிடத்து, வாழ்தல்—, இன்னு - துன்பஞ்செய்வதாகும்; (அதன்மேலும்), இனியார் பிரிவு - (தங்) காதலரைப்பிரிதல், அதனினும் - அவ்வாழ்தலேக் காட்டிலும், இன்னு - துன்பஞ்செய்வதாகும்.

1158. Painful is it to live in a friendless town; but far more painful is it to part from one's lover.

கூ. தொடிற்சுடி னல்லது காமகோய் போல விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

[காமக்தியேபோன் அதானின் நவிடத்தைச் சுடுமாகலான் கீயாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - கை.) எ-து,—தீத் தன்னேத்தொட்டாற் சுடுமாயிற் சுடுதலல்லது காமமாகிய கோய்போலத் தன்னேயகன்றுற் றப்பாது சுடுதலே வற்றே, மாட் டாது, எ-று-

சுடுமாயினென்பது மக்திசமருக்துகளாற் றம்பிக்கப்படாதாயி னென்ற வாறு. காமத்திற் கதுவுமில்லே யென்பாள் வாளா சுடலென்றுள். அகறல்-துக ராமை. சுடலென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. தியினுங் கொடியதனே யா ஞுற்றுமாறென்னே யென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.) — தி - கொருப்பு, தொடின் - (தன்னே) தொட்டால், சுடின் (சுடல்) அல்லது-சுட்டாற் சுடலல்லது, காம கோய் போல—, விடின் - (தன்னே) விட்டுகீங்கினுல், சுடல் ஆற்றுமோ - (தப்பாது) சுடல்வல்லதோ.

1159. Fire burns when touched; but, like the sickness of love, can it also burn when removed?

கo. அரிதாற்றி யல்லனேய் கீக்கிப் பிரிவாற்றிப் பின்னிருக்து வாழ்வார் பலர்.

[தஃவியர்பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பர் அது கீசெய்கின்றிலே யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது-]

(பரி-கை.) எ-து,—அரித ஆற்றி அல்லல் கோய் கீக்கி பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருக்து வாழ்வார் பலர் பிரிக்தால் அப்பிரிவு தன்னேயுமாற்றிப் பின்னுமிருக்த உயிர்வாழு மகளிர் உலகத்துப் பலர், எ-று.

பண்டையிற் சிறப்பத் தல்வயளிபெற் றின்புறுகின்ற வெல்லேக்கண்ணே அஃதிழக்து துன்புறதற் குடம்படுதல் அரியதொன்றுகலின் அரியதலோச் செய் தென்றும், செல்லுக் தேயத்து அவர்க்கியாது கிகழுமென்றும் வருக்துணேயும் யாமாற்றி யிருக்குமா றென்னென்றும் அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வக்தெய்து மென்றும், இவ்வாற்று னிகழுங்கவலே மனத்து கீங்காதாகலான் அல்லனேய் கீக்கியென்றும், பிரிக்தால் வருக்துணையும் அகத்து கீங்காதாகலான் அல்லனேய் கீக்கியென்றும், பிரிக்தால் வருக்துணையும் அகத்து கிகழுங் காமவேதுண்யும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவை முதலாக வக்து அதனே வளர்ப்பன வும் ஆற்றலரியவாகலிற் பிரிவாற்றி யென்றும், தங்காதலரை யின்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருக்து உயிர் வாழ்வார் ஒரு வருமில்லே யென்பது குறிப்பாற்றேன்றப் பின்னிருக்து வாழ்வார் பலரென்றங் கூறினுன். அரிதென்பது வினேக்குறிப்புப் பெயர் பிரிவின்க ணிகழ்வனவற்றைப் பிரிவென்றுன். செய்து, கீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசை வகையான் அவ்வ வற்ற தருமையுணரா கின்றன. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ரெக்கது. யானுமிற க்துபடுவ லென்பது கருத்து.

(தெ-ப-னா.)—(கீசொல்லு கின்றது ஒக்கும்); அரிது ஆற்றி-(பிரிவை அறிவித்த விடத்து) அதற்கு உடம்பட்டு, அல்லல் கோய்-(பிரியும்போது உண்டாகிற) துன்பகோயையும், கீக்கி—, பிரிவு ஆற்றி - (பிரிக்தால்) அப்பிரிவையும் பொறுத்து, பின் இருக்து - பின்னும் இருக்து, வாழ்வார்-உயிர்வாழுமகளிர், பலர்-(உலகத்தில்) பலர்.

1160. (As if there were) many indeed that can consent to the impossible, kill their pain, endure separation and yet continue to live afterwards.

கக் - ம். அதி. படர்மெலிந்திரங்கல்.

அத படரான் மெலிக்திரங்கலென விரியும். அஃ தாவத பிரிவாற்*ரு*ளாய தலேமகள் தானுறுகின்ற தன்பத்தின் எப்பொழுதம் கிணத்தலின் அக்கினே வான் மெலிக்திரங்குதல். அதிகார முறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. **ம**றைப்பேன்மன் யானிஃதோ கோயை யிறைப்பவர்க் கூற்**றா**ர் போல மிகும்.

[காமகோயை வெளிப்படுத்தல் கின்ணுவக் கேலாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - கை.) எ-து,—இக்கோயைப் பிறாறிதனைவி யான் மறையா கின் றேன்; கிற்பவும், இஃது அக்காண்வரை கில்லாது கீர்வேண்டுமென் நிறைப்ப உள்க்கு ஊற்று கீர் மிகுமாறுபோன் மிகாகின்றது, எ-று.

அம்மறைத்தலாற் பயனென் னென்பதபட சின்றமையின், மன் ஒழி பிசைக்கண் வக்தது. "இஃதோ செல்வர்க் கொத்தனென்யான்" என் புழிப் போல சுண்டுச் சுட்டுப்பெயரீறு திரிக்து சின்றது. இஃதோர் கோயையென்று பாடமோது வாருமுளர்; அது பாட மன்மையறிக. இனி அதற்கடுத்தது கீசெ யல் வேண்டுமென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—யான்—, கோயை - இக்கோயை, மறைப் பேன் – (பிறசறிதற்கு காணி) மறையாகின்றேன்; (கிற்கவும்), இஃதோ - இக்கோயோ, இறைப்பவர்க்கு - (கீர்வேண்டுமென்று) இறைப்போர்க்கு, ஊற்றுகீர்போல—, மிகும் - பெருகும்.

1161. I would hide this pain from others; but it (only) swells like a spring to those who drain it.

உ. காத்தலு மாற்றேனிக் கோயைகோய் செய்தார்க் குரைத்தலு காணுத் தரும்.

[ஈண்டையா ரறியாமன் மறைத்தல் ஆண்டையா ரறியத்தாத விடுதணென்னு மிரண்டனுள் ஒன்றசெயல் வேண்டு மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - கை.) எ-து,—இக்கோயை ஈண்டையா ரறியாமன் மறைத்தலும் வல்லேஞைகின்றிலேன் ; ஆகாக்கால், கோய் செய்தவர்க் குரைக்கவெனின், அது வும் எனக்கு காணினேத் தாசாகின்றது, இனியென் செய்கோ, எ-று.

ஒரு காஸ்க்கொருகான் மிகுதலிற் கரத்தலு மாற்றே னென்றம், சேயி டைச் சென்றவர்க்கு இது சொல்லித் தாது விட்டால் இன்னு மிருக்தே னென் பது பயக்குமென்னும் கருத்தால் காணுத்தருமென்றும் கூறிஞள்.

(தெ - ப - ரை.)—இக்கோயை - இக்காமகோயை, கரத்த லும் ஆற்றேன் - (இவ்விடத்தோர் அறியாமல்) மறைத்தலும் வல்லேனுகின்றிலேன்; (ஆகாக்கால்), கோய் செய்தார்க்கு—, (சொல்லென்பையாயின்), உரைத்தலும் - சொல்லலும், காணு தரும் - (எனக்கு) காணந்தரும் (இனி என்செய்வேன்).

- 1162. I cannot conceal this pain, nor can I relate it without shame to him who has caused it.
 - டை. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென் ஜேனை வுடம்பி னகத்து.

[இதுவுமது.]

(படு-கை) எ-து,—காமகோயும் அதணேச் செய்தவர்க்கு உளைக்க லொல் லாத காணும் தம்மைப் பெறுத என்னுடம்பின்கண்ணே உயிர் காத்தண்டாக அதனிருதலேயினுக் தாங்காகின்றன, எ-று

பொருமை மெலிவானுபது. தாங்குமென்பது ஒன்றி னென்ற மிகாத இரண்டும் ஒத்தசீர வென்பது தோன்ற கின்றது. தூது விடவும் ஒழியவும் பண்ணுவனவாய காம காண்கள் தம்முனொத்து உயிரிண மிறுவியா கின்றன, யான் அவற்று னொன்றின்க ணிற்கமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடு மென்ப தாம்.

- (தெ ப ரை.)—காமமும் காமகோயும், காணும் (அத செய்தவர்க்கு) சொல்லவொட்டாத நாணும், என் கோடைடம் பின்அகத்து - (தம்மைப்) பொருத என்னுடம்பினிடத்து, உயிர்—, காவா - காவடித்தண்டாக, தூம்கும் - (அதனிருதலே பிலும்) தொங்குகின்றன.
- 1163. (Both) lust and shame, with my soul for their shoulder pole balance themselves on a body that cannot bear them.
 - ச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யது ஃந்து மேமப் புணேமன்னு மில்.

[தலேவியர் காமக்கடற்படார் படினும் அதனே ஏற்றபுணேயானிக்கிக் கடப்படொன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - கா.) எ-து,—யாவர்க்கும் உளவாய் வருகின்ற இவ்விரண்டலுள் ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே; அதணே கீக்தம் அரணைகிய புணே யில்லே, எ-து.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசை **ிலே. அ**தவிட்டு இதற்குப் பு**ண்யா** கற்பாலேயாய கீயும் ஆயிற்**றிலே** யென்பது கருத்து.

- (தெ-ப-ரை.)—(யாவர்க்கும் உண்டாய் வருகின்ற இரண்டி ஹுள்ளும்), காமக்கடலே—, உண்டு - (எனக்கு) உண்டாகின் றது; அது நீர்தும் - அக்கடலேக்கடக்கும், ஏமம் புணே - காப்பா கியபுணே, இல் - (எனக்கு) இல்லே.
- 1164. There is indeed a flood of lust; but there is no raft of safety to cross it with.

்**டு**. தூப்பி னெவனைர் மற்கொறுயர்வரவு நட்பிண ளாற்று பவர்.

[தாதுவிடாமைகோக்கித் தோழியொடு புலக்து சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்பஞ் செய்தற்குரிய கட்பின்கண்ணே துன்பவர விணேச் செய்ய வல்லவர் துன்பஞ் செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வர் கொல்லோ, எ-று.

துப்புப் பகையுமாதல் "துப்பெதிர்க் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய— னட்பெதிர்க் தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்" என்பதனு மறிக. அப்டகை மை சண்டுக் காணுமையின் அவர் செய்வது மறியப்பெற்றிலே மென்பதுபட கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வக்தது. துயர்வருதலே விலக்கலாயிருக்க அது செய்கின்றிலே யெனப் புலக்கின்றமையின், துயர்வாவு செய்தாளாக்கியும் பிறனாக்கியும் கூறிஞன்.

- (தெ-ப-ரை.)—நட்பினுள் (இன்பஞ் செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடத்து, துயர் வரவு – துன்பத்தின் வரவினே, ஆற்றுப வர் - செய்யவல்லவர், துப்பின் - (துன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) பகைமையிடத்து, எவன் ஆவர் கொல் - என்னசெய்வரோ.
- 1165. He who can produce sorrow from friendship, what can he not bring forth out of enmity?
 - சு. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃத0ங்காற் அன்ப மதனிற் பெரிது.

[காமத்தாணின்ப முற்ருர்க்கு அதனினுப தான்பமும் வருமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-கை.) எ-து,—காமம் புணர்வா லின்பஞ்செய்யுங்கால், அவ்வின்பங் கடல்போலப் பெரிதாம்; இனி அதுதானே பிரிவாற் றுன்பஞ்செய்யுங்கால், அத்துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம், எ-று.

மற்ற— விணமாற்றின்கண் வக்தது. அடுங்காலென வக்தமையின், மறு தலே யெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோ டொத்துவரின் ஆற்ற லாம், இஃததன தளவன்றென்பது கருத்து.

- (தெ-ப-ரை.)—காமம்—, (புணர்ச்சியால் இன்பஞ்செய்யும் போது), இன்பம் – அவ்வின்பம், கடல் – கடல்போற் (பெரி தாம்); மற்று அஃது-இனி அக்காமந்தானே, அடும் கால் – (பிரி விஞலே) துன்பஞ் செய்யும்போது, துன்பம் – அத்துன்பம், அதனிற்பெரிது – அக்கடலினும் பெரிதாம்.
- 1166. The pleasure of lust is (as great as) the sea; but the pain of lust is far greater.
 - **எ. கா**மக் கடும்புன னீட்திக் கரைகாணேன் யாமத்தும் யானே யுளேன்.

[காமக்கடல் சிறை புணேயாக கீக்தப்படு மென்றுட்குச் சொல்லிய து.]

(பி - கை.) எ-து,—காமமாகிய கடல் கீக்தாதே எல்லேன், கீக்கியும் அதற்குக் களைகாண்கின்றிலேன், அக்காணுமைக் காலக்தான் எல்லாருக் அமி லும் அளையிருளாயிற்று, அவ்வளை யிருட்கண்ணும் அதற்கொரு திணையின்றி யானே யாயினேன், ஆயும் இறக்துபட்டுய்க்து போகா துளேஞைகாகின்றேன், ஈதொரு திவிணப் பயனிருக்தவாறென், எ-து.

கடுமை ஈண்டு மிகுதிக்கணின்றது. உம்மை மூன்னுங் கூட்டப்பட்டது. யானே யாயினே னென்பது கீதுணையாயிற்றிலே யென்னுங் குறிப்பிற்து.

(தெ-ப-னா.)—காமம் கடும் புனல்-காமமாகியகட**்**ல, கீர்தி (யும்)—, கரை காணேன் - (அதற்கு) கரைகாண்கின்றிலேன்; (அக்காணைமைக் காலர்தான் எல்லாரும் நித்திரைசெய்யும் பாதி யிரவாயிற்று.); யாமத்தும் - அப்பாதியிரவிலும், யானே - (அதற்கு ஒருதுணேயில்லாமல்) யானேயாயினேன்; (ஆகியும்), உளேன் - இறவாதிருக்கின்றேன்; (சுதொரு தீவினேப்பயன் இருக்த விதம் என்).

1167. I have swam across the terrible flood of lust, but have not seen its shore; even at midnight I am alone; still I live.

அ. மன்னுயி ரெல்லாக் துயிற்றி யளித்திரா வென்னல்ல தில்லே துணே.

[இரவின் கொடுமைசொல்லி பிரங்கியது.]

(பரி - கை.) எ-து,—இவ்விரா அளித்தாயிருக்கது; உலகத்து கிஃபெற இன்ற உயிர்களே யெல்லாக் தானே தயிலப்பண்ணுதலான் என்னேயல்லத வேறுதணே உடைத்தாயிற்றில்லே, எ-று.

து பிற்றியெனத் திரிந்து கிண்ற விணையெச்சம் அவாய் சிலேயான் வந்த உடைத்தாதலோடு முடிக்தது. துண்டோ டொன்று கின்ற உயிர்களெல்லாம் விட்டு இறக்து படு மெல்லேயேளுய என்னேயே துணேயாகக் கோடலின் அறிவின் றென்பது பற்றி அளித்தென்றுள்; இகழ்ச்சிக்கு றிப்பு.

(தெ-ப-னா.)—இரா - இவ்விரவு, அளித்து - அன்புடைத் தாயிருந்தது, மன் உயிர் எல்லாம் - (உலகத்தில்) கிலேபெற்ற உயிர்களேயெல்லாம், தயிற்றி - (தானே) தாங்கச்செய்தலால், என் அல்லது - என்னேயல்லது, துணே - (வேறு) துணேயை, இல்லே - (உடைத்தாயிற்) றில்லே.

1168. The night which graciously lulls to sleep all living creatures, has me alone for her companion.

[்]கூ. கொடியார் கொடுமையிற் முங்கொடிய விர்கா ணெடிய கழியு மிரா.

[இதவுமது.]

(படு - கை.) எ-து,—காதலரொடு காமின்புற்ற முன்னுள்களிற் குறிய வாய் அவர் பிரிவாற்றே மாகின்ற இக்காள்களிலே கெடியவாய்ச் செல்கின்ற கஞ்குல்கள் அக்கொடியாதது கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாகின் றன, எ-று.

தன் ஞற்முமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாடென்முன். கொடுமை-கடி தின் வாராது கீட்டித்தல். அவர் பிரிவானும் கீட்டிப்பானு முனதாய ஆற்மு மைக்குக் கண்ணேடாமை மேலும் பண்டையி னெடியவாய்க் கொடியவாகா கின்றன வென்பதாம்.

(தெ-ப - டை.)—(காதலரோடு நாம் இன்புற்ற நான்களிலே குறியவையாயிருந்து), இந்நாள் - (அவர்பிரிவைப் பொறுக்கமா ட்டாத) இந்நாள்களிலே, நெடிய - நெடியவையாய், கழியும் -செல்கின்ற, இரா - இரவுகள், கொடியார் - அக்கொடியவரது, கொடுமையின் - கொடுமைக்குமேலே, தாம்—, கொடிய - கொடுமைசெய்யாநின்றன.

1169. The long nights of these days are far more cruel than the heartless one who is torturing me.

கo. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ள**ீர்** கீக்தல மன்னேவென் கண்.

[கின்கண்கள் போழ கழிக்கின்றன வாக**ின் அ**ழற்பா**லே** யல்**லே** யென்*ருட்*குச் சொல்லிய*து*.]

(பரி - கை) எ - து,—மனம்போலக் காதலருள்ள தேயத்தக் கடி இத் செல்ல வல்லனவாயின், என் கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தக்கீரை கீக்தா, எ-று.

அது மாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு கீக்து தலே புள்ளதென்பது பட கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வக்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது கினேவே யாகலின் உள்ளம் போன்றென்றும், மெய்க்கு கடக்து செல்லவேண்டு தலிற் கண்கள் அதனுடுசென்று காதலாரைக் காண்டல் கூடாதென்னுங் கரு த்தாற் செல்கிற்பினென்றுங் கூறிகுன். இதனுன் வருகின்ற வறிகாரமுக் தோ ந்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

(தெ - ப - னொ.)—உள்ளம்போன்று - மனம்போன்று, உள் வழி - (காதலர்) இருக்கிற நாட்டிற்கு, செல்கிற்பின் - (கடி இலே) செல்லவல்லனவாயின், என்கண் - எனது கண்கள், வெள்ளகீர்-வெள்ளமாகிய (தக்) கீரை, கீக்தல - கீக்தா.

1170. Could mine eyes travel like my thoughts to the abode (of my absent lord), they would not swim in this flood of tears.

ககஅ-ம். அதி. கண்விதுப்பழிதல.

ககஅ - ம். அதி. கண்வி தப்பழிதல்.

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சி விதுப்பான் வருக்துதல். காட்சிவிதுப் புத் தஃலமக‱க் காண்டற்கு விரைதல். இது, படரான் மெலிக்தவழி சிகழ்வ தாகலின், படர்மெலிக் திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாகோய் தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

[கின்கண்கள் கலுழ்க்து தம்மழ இழவாகின்றன கீயாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலேமகள் சொல்லியது.]

(படு - கை.) எ-து,—இத்தணியா கோயை யாமறிக்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டரை என்றே; அன்று அத்தொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லி யழுகின்றது என்கருதி? எ-று.

காட்டவென்பதற் கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன் அந் தாடே காட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல் யாண்டைய தென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—தண்டாகோய் - இத்தீராத (காம) கோயை, யாம்—, கண்டது - அறிக்தது, தாம்—, காட்ட - (காதலரை எமக்கு) காட்டலாலன்றே; கண் தாம் - (அன்ற அதுசெய்த) கண்கள், கலுழ்வது - (இன்று எம்மைக்காட்டச்சொல்லி) அழு கேறது, எவன்கொல் - யாது வீணத்து?

1171 As this incurable malady has been caused by my eyes which showed (him) to me, why should they now weep for (him).

உ. தெரிந்துணரா கோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப் பைத லுழப்ப தெவன்.

[இதுவுமது.]

(**படு - ரை.) எ-து,—**மேல் விளவதனே யாராய்ர்தறியாது அன்று காத லரை சோக்கிகின்ற உண்கண்கள் இன்ற இது கம்மால்வர்ததாகலிற் பொறத் தல் வேண்டுமெனக் கூறுபடுத் தணராது துன்பமுழப்பது என்கருதி? எ-று.

விளேவது—பிரிக்துபோயவர் வாராமையிற் காண்டற்கரியராய் வருத்து தல். முன்னே வருவதறிக்து அது காவாதார்க்கு அது வக்தவழிப் பொறுத்த ஸண்றே யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருக்துதல் கழிமடச்செய்கை யென்ப தாம்.

(தெ - ப - ரை.)—தெரிக்து உணரா - (மேல்விளேவதனே) ஆராய்க்தறியாமல், கோக்கிய - (அன்று தலேவரைப்) பார்த்த, உண் கண் - (மை) உண்ட கண்கள், (இன்று இது கம்மால் வக்த தாதலால் பொறுத்தல் வேண்டுமென்று), பரிக்து உணரா - கூறி பை தெத்தி அறியாமல், பைதல் உழப்பது – தான்பமஹபைவிப்பது, எவன் – யாதா நிலாத்தா?

1172. The dyed eyes that (then) looked without foresight, why should they now endure sorrow, without feeling sharply (their own fault).

டை. கூதுமெனத் தாரோக்கித் தாமே கலுழு மிதாகத் தக்க தடைத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—இக்கண்கள் அன்று காதலரைத் தாமே விரைக்கு கோக்கி இன்றுக் தாமேயிருக் தழுகின்ற விது கம்மாற் சிரிக்கத்தக்க வியல் பினேயுடைத்து, எ-து.

கண்களென்பது அகிகாரத் தான் வக்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழிமடச் செய்கையை. அது வருமுன்னர்க் காப்பார்க்கு ககை வினக்குமாக லான், ககத்தக்க தடைத்தென்றுள்

(தெ-ப-னா.)—(இக்கண்கள்), கதுமெனத் தாம் கோக்கி -(அன்று காதலரை) தாமே விரைக்து கோக்கி, தாமேகலுழும் -(இன்றும்) தாமே பிருக்து அழுகின்ற, இது - இவ்வழியாமைச் செயல், ககத் தக்கது - (கம்மாலே) சிரிக்கத்தக்க இயல்பை, உடைத்து - உடையது.

1173. They themselves looked eagerly (on him) and now they weep. Is not this to be laughed at?

ச. பெயலாற்*ரு நீ*ருலந்த வுண்க ணுயலாற்*ரு* வுய்வினே யென்க ணிறுத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை) எ-து,—உண்கண்கள், அன்ற யானுய்யமாட்டாமைக் கேது வாய ஒழிவில்லாத கோயை என்கண்ணே கிறுத்தி, தாமு மழுதலே மாட்டா வண்ணம் கீர் வற்றிவிட்டன, எ-று.

கிறுத்தல்—பிரிதலும் பின்கூடாமையு முடையாரைக் காட்டி அதனுல் கிலேபெறச் செய்தல், முன் எனக்கின்னுதன செய்தலாற் பின் தமக்கின்னு தன தாமே வக்தன வென்பதாம்.

(தெ-ப - ரை.)—உண் கண் - (இந்த மை) உண்ட கண்கள், உயல் ஆற்ரு - (நான்) பிழைக்கமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய, உய்வு இல் கோய் - ஒழிவில்லாத சோயை, என் கண்—, நிறுத்து-நிறுத்தி, பெயல் ஆற்ரு - (தாமும்) அழமாட்டாத வண்ணம், கீர் உலக்த - கீர்வற்றிவிட்டன.

1174. These painted eyes have caused me a lasting mortal disease, and now they can weep no more, the tears having dried up.

டு. படலாற்ரு பைத லுழக்குங் கடலாற்ருக் காமகோய் செய்*த*வென் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி – கொ.) எ-து,—எனக்குக் கடறுஞ் சிறிதாம் வண்ணம் பெரிதாய காமரோயைச் செய்த என்கண்கள் அத்தீவினேயாற் ருமுக் துயில்கிலவாய்த் துன்பத்தையு முழுவா கின்றன.

காமகோய் காட்சியான் வக்ததாக**லின், அத**ணக் கண்கனே செய்ததாக் இக் கூறிஞன். துன்பம் அழுதலாஞயது.

(தெ-ப-ரை.)—(எனக்கு), கடல் ஆற்று - கடலுஞ் சிறிதாம் வண்ணம், (பெரிதாகிய), காம நோய் செய்த – காமநோயைச் செய்த, என் கண் – எனது கண்கள், (அத்தீவினேயாலே), படல் ஆற்று - (தாமும்) தூங்குகிலவாகி, பைதல் உழக்கும் – துன்பத் தையும் அனுபவிக்கின்றன.

1175. Mine eyes have caused me a lust that is greater than the sea and (they themselves) endure the torture of sleeplessness.

சு. ஓஒ வினிதே யெமக்கிக்கோய் செய்தகண் டாஅ மிதற்பட் டது.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எமக்கிக்காமகோயினேச் செய்த கண்கடாமும் இத்து யிலா தழுதற்கண்ணேபட்டது மிகவுமினிதாயிற்று. எ-று.

ஓவென்பது மிகுதிப்பொருட்கண்வக்த குறிப்புச்சொல்- தம்மால் வருத்த முற்றவெமக்கு அது தீர்க்தாற்போன்ற தென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—எமக்கு—, இக்கோய் - இக்காமகோயை, செய்த கண் - செய்தகண்கள், தாம் - தாமும், இதற்பட்டது -இத்தூங்காமல் அழுதலிலே பட்டது, ஒஒ இனிது - மிகவும் இனிதாயிற்று.

1176. The eyes that have given me this disease have themselves been seized with this (suffering). Oh! I am much delighted.

எ. உழக்துழக் துண்ணீ ரறுக விழைக்குறைக்து வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

[இத்வுமது.]

(பரி-கொ•்) எ-து,—விழைக்து உண்ணெகிழ்க்து விடாதே அன்று அவ மைக்கண்ட கண்கள் இன்ற இத்துயிலாதழுங்கலாய துன்பத்தினேயுழக்துழக்தி தம்மகத்துள்ளகர் அற்றேபோக. எ-று•

அடுக்கு இடைவிடாமைக்கண் வக்த**து. அறதலாகிய இடத்து கிகழ்**பொ ருளின்*ரெ*ழில் இடத்தின்மே ணின்றது. (தெ - ப - ரை.)— விழைந்து - விரும்பி, இழைந்து - உட் குழைந்து, வேண்டி—, அவர் கண்டகண் - (அன்று) அத்தலே வரைப் பார்த்த கண்கள், உழந்து உழந்து - (இன்று தாங்காமல் அழுதற்றுன்பத்தை) அனுபவித்து அனுபவித்து, உள் நீர் -(தம்) முள்ளிருக்கிற நீர், அறுக - அற்றுப் போகுக.

1177. The eyes that became tender and gazed intently on him, may they suffer so much as to dry up the fountain of their tears.

அ. பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னே மற்றவர்க் காணு தமைவில கண்.

[காதலர் பிரிக்குபோயிஞால்லர் அவரீண்டுளர் அவரைக் காணுமளவும் கீயாற்றல்வேண்டு மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - கொ.) எ-து,—கெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன்மாத்திரத் தால் விழைக்தவர் இவ்விடத்தேயுளர்; அவ்வுண்மையாற் பயன் யாது, அவ கைக் கண்கள் காணு தமைகின்றன வில்லேயாயின், எ-று.

செயலாற்பிரிக்து கின்றமையிற் பேளூதென்றும், முன்னலம் பாராட்டிப் பிரிவச்சமும் வன்பொறையுள் கூறிஞராகலிற் பெட்டாரென்றுள் கூறிஞர். மண்—ஒழியிசைக்கண் வக்தது. மற்று—விணமாற்றின்கண் வக்தது. ஓகா ரம்—அசைகிலே. யாஞற்றவுள் கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாகின் றன வென்பதாம். இனிக் கொண்கணேயென்று பாடமாயின், என்கண்கள் தம் மைக் காணுதமைகின்ற கொண்கதே தாங்காணு தமைகின்றனவில்லே இவ் வாறே தம்மை யொருவர் விழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைக்தார் உலகத் தணாரே வென்றுரைக்க. இதற்கு மன்—அசைகிலே.

(தெ-ப-ரை.)—பேணுது - (மனத்தால்) விரும்பாதிருந்து, பெட்டார் - (சொன்மாத்திரத்தால்) விரும்பியவர், உளர் மன் -(இங்கே) இருக்கின்றுர்; (அவ்விருத்தலாலே பயன்யாது), கண்-கண்கள், மற்று அவர் காணுது - அவரைக்காணுமல், அமைவு இல - பொறுக்கின்றில.

1178. He is indeed here who loved me with his lips but not with his heart but mine eyes suffer from not seeing him.

கூ. வாராக்காற் **ற**ஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை யாரஞ ருற்றன கண்.

[கீயுமாற்றி கின் கண்களுக் **துயில்வனவாதல் வேண்டு** மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - கை.) எ-து,—காதலர் வாராதஞான்று அவர் வரவு பார்த்தத் தயிலா, வக்தஞான்று அவர் பிரிவஞ்சித் தயிலா; ஆகலான் அவ்விருவழியும் என் கண்கள் பொறுத்தற்கரிய தன்பத்தினேயுடைய, எ-று.

ஆயிடையெனச் சுட்டு கீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞான்று மில்லே யென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—வாராக்கால் (காதலர்) வாராதாள் களிலே, துஞ்சா - (அவர் வரவுபார்த்து) தூங்காவாம்; வரின் -வர்தாள்களிலே, துஞ்சா - (அவர் பிரிவரென்று அஞ்சி) தூங் காவாம்; (ஆகலால்), ஆயிடை - அவ்விருவழியும், என்கண் -எனது கண்கள், ஆர் அஞர் உற்றன - பொறுத்தற் கரிய துன்ப த்தை யுடையனவாம்.
- 1179. When he is away they do not sleep; when he is present they do not sleep; in either case, mine eyes endure unbearable agony.
 - கo. மறைபெற லூரார்க் கரிதன்*ரு* லெம்போ லறைபறை கண்ணு ரக*த்து*.

[காதலரை இவ்வூர் இயற்பழியாமல் அவர் கொடிமையை மறைக்க வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை.) எ-து,— எம்மைப்போலும் அறைபறையாகிய கண்ணின் யுடையார் தர்கெஞ்சின்க ணடக்கிய மறையை யறிதல் இவ்லுரின்க ணுள்ளா ர்க்கு எளிது, எ-று.

மறைபென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனே அகத்து கிகழ்வதனேப் புற த்துள்ளார்க் கறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமை யுன்மையின், அறை பறைபாகிய கண்ணென்றுள். இங்ஙனஞ் செய்யுள் விகார மாக்காது அறை பறைக் கண்ணுரென்று பாட மோதுவாரு முளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாகின்றன வென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—எம் போல் - எம்மைப்போலும், அறை பறை கண்ணர் - அறைபறையாகிய கண்ணேயுடையவர், அகத்து-(தமது) கெஞ்சிலடக்கிய, மறை பெறல் - இரகசியத்தை அறி தல், ஊரார்க்கு - இவ்வூரிலுள்ளவர்க்கு, அரிது அன்று - எளிது.

1180. It is not difficult for the people of this place to understand the secret of those whose eyes, like mine, are as it were beaten drams.

ககை - ம். அதி. பசப்புறுபருவேரல்.

அத பசப்புற்றபருவாலென விரியும். அஃ தாவத பசப்புறு தலானுய வரு த்தம். இதனேப் பக்தெறிக்த வயர்வென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரி வாற்முமையான் வருவதோர்கிறவேறுபாடு. இது, தலேமகணேக் காணப்பெருத வழி கிகழ்வதாகலின், கண்விதுப்பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நய்கத்வர்க்கு நல்காமை கேர்க்தேன் பசக்தவென் பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

[முன் பிரிவுடம்பட்ட தலேமகள் அஃதாற்று தை பசந்தவழித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(படு-ளை.) எ-து,—என்னே கயக்தவர்க்கு அதுபொழுது பிரிவையுடம் பட்ட கான் அதனேயா*ற்று* இதுபொழுது பசக்தவென்னியல்பினே யார்க்குச் சொல்வேன்? எ-து. பிறவென்பது அசைகிலே. உடம்படாவழி ஒழிதல்குறித்தப் பிரிவுணர்த்தி னராகலின் அவரன்புடையரென்னுங்கருத்தான் கயக்தவரென்றும், இதுவேயுட ம்பாடாக மேலும் பிரிவுகிகழுமாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங்கரு த்தான் கல்காமையென்றம், மூன்னருடம்படுதலும் பின்னராற்று அபசத்த லும் பிறர்செய்தனவல்லவென்பாள் பசக்தவென்பண்பென்றும், யான் செய்து கொண்டதுன்பத்தினே இனியொருவர்க்குச் சொல்லலும் பழியாமென்னுங் கருத்தால் யார்க்குரைக்கோவென்றுங் கூறிஞன்.

(தெ-ப-னா.)— கயக்தவர்க்கு - (என்னே) விரும்பிய தலே வர்க்கு, நல்காமை - பிரிவை, நேர்க்தேன் - (அப்போது) உடன் பட்ட நான், பசக்த - (அதனேப்பொருமல் இப்பொழுது) பசப்பு கிறமடைக்த, என் பண்பு - என்னியல்பை, யார்க்கு உரைக் கோ - யார்க்குச்சொல்வேன்?

1181. I who (then) consented to the absence of my loving lord, to whom can I (now) relate the fact of my having turned sallow.

உ. அவர்தர்தா ொன்னுர் தகையா விவர்தர்தென் மேனிமே லூரும் பசப்பு.

[ஆற்று**ளெனக்** கவன்ற தோழிக்கு ஆற்**றவலெ**ன்பத படச் சொல்லியது•]

(படு-டை) எ-து,—இப்பசப்புத்தான், என்னே யுண்டாக்கிஞர் அவரென் தும் பெருமிதத்தான், என்மேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தாகின்றது,எ-று.

''குரு திகொப் புளிக்கும் வேலான் கூக்தன்மா விவர்க்து செல்ல'' என் புழியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாத லறிக. இஃது உரிமைபற்றி யூர்கின்றது, இதற்கு கீ கவலல் வேண்டா வென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—(நான் பொறுத்திருக்கவும்), பசப்பு - இப் பசப்பு நிறம், அவர்—, தந்தார் என்னுக் தகையால் - (என்னே) உண்டாக்கிஞரென்னுங் களிப்பு மிகுதியால், என்மேனிமேல்—, இவர்தந்து - ஏறி, ஊரும் - செலுத்தா நின்றது.

1182. Sallowness, as if proud of having been caused by him, would now ride on my person.

டை. சாயலு காணு மவர்கொண்டார் கைம்மா*ரு* கோயும் பசலேயுக் தக்து.

> [அழகு காணு மழியாமல் கீ யாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—பிரிகின்ற ஞான்றே அவ்விரண்டற்குர் தலேமாறு க இக்காமரோயிணயும் பசலேயையும் எனக்குத் தர்து, என்மேனி அழகிணயும் காணிணயும் அவர் கொண்டுபோயிஞர், எ-று.

எதிர் சிரனிறை. அடக்குக்தோறும் மிகுதலான், கோய் காணிற்குத் தண் மாருயிற்று. இனி அவர் தக்தாலல்லது அவை புனவாகலும் இவை பிலவாக லுக் கூடாவென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—(பிரிகின்றபொழுதே), கைம்மாரு (அவ் விரண்டிற்கும்) தலேமாருக, கோயும் பசலேயும் - இக்காமகோயை யும் பசலேயையும், தந்து - (எனக்கு) தந்து, சாயலும் நாணும்-(என்மேனி) யழகையும் நாணத்தையும், அவர்—, கொண்டார் -கொண்டுபோயினர்.
- 1183. He has taken (away) my beauty and modesty, and given me instead disease and sallowness.
 - ச. உள்ளுவன் மன்யா ஹரைப்ப தவர்திறமாற் கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

[பிரிஇன்றவர் தெளிவித்த சொற்களேயும் அவர் கற்றிறங்களேயு மறிதியாகலின் கீட்டியாது வருவரென்றவழிச் சொல்லியது.]

(பரி-கை.) எ-து,—அவர் சொற்களே யான் மனத்தா னிணேயாகிற்பேன், வாக்காலுரைப்பதும் அவர் கற்றிறங்களேயே; அங்கனஞ் செய்யாகிற்கவும், பசப்பு வக்து கின்றது, இது வஞ்சணேயா யிருக்தது, எ-று.

பிறவும் ஓவும் அசைகிலே. மெய் மற்றை மனவாக்குகளின் வழித்தாக லின் அதன் கண்ணும் வரப்பாற் றன்றுயிருக்க வக்தமையின், இதன்செயல் கள்ளமா யிருக்ததெனத் தாகுற்றுகின்றமை கூறியவாறுயிற்று.

- (தெ ப ரை.) யான்—, உள்ளுவன் (அவர் சொற்களே மனத்தால்) கிணேக்கின்றேன்; உரைப்பது - (வாயால்) சொல்லப் படுவதும், அவர் திறம் - அவர் நற்குணமே; (அப்படி செய்யா கிற்கவும்), பசப்பு - பசலே கிறம் (வந்துகின்றது), கள்ளம் -(இது) வஞ்சனேயா பிருந்தது.
- 1184. I think (of him); and what I speak about is but his excellence; still is there sallowness; and this is deceitful.
 - டு. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென் மேனி பசப்பூர் வது.

[காதலர் பிரிக்தணித்தா யிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலேயென்ற தோழிக்கு முன்னிகழ்க்தது கூறியது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—பண்டும் கங்காதலர் உங்கே செல்**வாராக,** என் மேணி பசப்பூர்வ திங்கே யண்*ளே* ? அப்பெற்றியது இன்று பிறிதொன்*ளு*மோ? எ-று.

உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிகின்ற விடைச்சொற்கள். தேய வண்மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர் செலவும் பசுப்பினது வர வும் பகலிரவுகளின் செலவும் வரவும் போல்வ தமிக்துவைத்து அறியாதாய் போல கீ சொல்லுகின்ற தென்கோயென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—உவக்காண் - அக்காலத்து, எம் காதலர்—, செல்வார் - (பிரிக்து) செல்வாராக, என்மேனி - **எனதுவடிவம்,** பசப்பு ஊர்வது - பசலேகிறமடைவது, இவக்காண் – இங்கே யன் *ளே*, [அப்படிப்பட்டது இன்ற வே*ரெ*ன்*ரு*மோ].

- 1185. Just as my lover departed then, did not sallowness spread here on my person?
 - சு. **வி**ளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன் முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

[இதுவுமது.]

(பரி-கை.) எ-து,—விளக்கினது மெலிவுபார்த்த கெருங்கிவரு பிருளே போல கொண்கன் மூயக்கினது மெலிவுபார்த்து கெருங்கிவரும் இப்பசப்பு, எ-று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணேச்சொல். முன் பிரியாதிருக்கவுக் தனக் கவ காசம் பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்முல் என்செய்யா தென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—விளக்கு விளக்கினது, அற்றம் பார்க் கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவருகிற, இருளே போல்—, பச ப்பு - பசலேரிறம், கொண்கன் - தலேவனது, முயக்கு - புணர்ச் சியினது, அற்றம் பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவரும்.
- 1186. Just as darkness waits for the failing light, so does sallowness wait for the laxity of my husband's intercourse.
 - **எ. புல்லிக் கிட**ம்தேன் புடைபெயர்ம்தே னவ்வள**வி** லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

[இதுவுவது.]

(பரி-கை (ப கா.) எ-து,—முன் ெஞருஞான் று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்க்கேன்; அப்புடைபெயர்க்கவளவிலே பசப்பு அள்ளிக் கொள்வது போல வக்து செறிக்தது, எ-று.

கொளவென்பது குறைந்துகின்றது. அள்ளிக்கொள்வது - அள்ளிக்கொள் னப்படும்பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அவ்வாருயது இப்பிரி கின்கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

- (தெ ப னா.)—புல்லி கிடக்தேன் (முன்னெரு காளிலே காதலனா) தழுவிக்கிடக்த கான், புடை பெயர்க்தேன் (அறியாது) சற்றுவிலகினேன்; அவ்வளவில் அவ்விலகிய வளவிலே, பசப்பு பசலேஙிறமானது, அள்ளிக் கொள்வற்றே அள்ளிக்கொள்ளப்படும் பொருள்போல் வக்து கிறைக்தது.
- 1187. I who was in close embrace just turned aside and the moment I did so, sallowness came on me like something to be seized on.
 - அ. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா விவளேத் துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

[கீயிங்ஙனம் பசக்கற்பாஃயல்ஃயைன்ற தோழியொடு புலக்துசொல்லியது.]

(பரி - டை) எ.த,—இவள் ஆற்றியிராது பசக்தாளென்று என்ணேப் பழி கூறுவதல்லது இவளேயவர்துறக்துபோயினுரென்று அவரைக் கூறுவாரொரு வருமில்லே, எ-று.

என்பாொன வேறுப**ித்து**க்கூறிஞள், த**ன்கோயே கெருங்கு தல்**பற்றிப் புலக்கின்றமையின்

- (தெ ப னா.)—இவள்—, பசந்தாள் என்பது அல்லால் -(பொறுத்திராமல்) பசலேஙிற மடைந்தாளென்று (என்னே) பழி சொல்வதல்லது, இவளே—, அவர்—, துறந்தார் என்பார் - துற ந்துபோயினைன்று சொல்லுவார், இல் - இல்லே.
- 1188. Besides those who say "she has turned sallow" there are none who say "he has forsaken her".
 - கூ. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார் நன்னிலேய ராவ ரெனின்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இப்பிரிவையானே யுடம்படும் வகை சொல்லியவர் இன்று ரின்கருத்தான் கல்லகிலேயின ராவராயின், என்மேனி பட்டதுபடப் பசப்பதாக, எ-று.

நன்னிஃபாரதல்-நன்மைக்கண்ணே நிற்றிஃயுடையராதல். பட்டாங்காக வென ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. மூன் இப்பிரிவின் கொடுமையுறியாத வென்கேன இதற்குடம்படுத்திப் பிரிக்தவர் தவறிலராகவேவேண்டுவது, என்மேனியும் பச ப்பும் யாதுசெய்யினென் னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வக்தது.

- (தெ-ப-னா.)— கயப்பித்தார் (இப்பிரிவை யானே) உடம் படும்வகை சொல்லியவர், கல் கிலேயர் ஆவர் எனின்-(இன்று உ ன்கருத்தால்) கல்லகிலேயின ராவராயின், என் மேனி—, பட்டா ங்கு (ஆக) - பட்டதுபட, பசக்க - பசலேகிற மடையக்கடவது.
- 1189. If he is clear of guilt who has conciliated me (to his departure) let my body suffer its due and turn sallow.
 - கo. பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார் நல்காமை *தூற்ளு* ொனின்.

[தலேமக ளாற்று தற்பொருட்டுத் தோழி தலேமகணே யியற் பழித்தவழி அவள் இயற்படமொழிர்த**து**.]

(படு-டை) எ-து,—அன்ற தாங்குறை கயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று கஸ்காமையை கட்டோர் தூற்முராயின், பசப்புற்முளென வேற்றமையானன் றிப் பசப்புத்தானுயினுளென ஒற்றுமையாற் முஞ்சொல்ல அப்பெயளைப்பெறு தல் எனக்கு கன்று, எ-று, கட்டாரெண்பது அவாய்கிலேயான் வக்தது. இயற்பழித்தல்பொருது புலக் தென்றுளாகலின், இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் கூறிஞன். அவரை அருளிலரென்னுது இன்னும் பசக்தாளிவளென்கையே யாகுற்றுகெறியாவதென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.) — நயப்பித்தார் - (அன்று) குறை நயப்பித் தூக் கூடினவர்க்கு, நல்காமை - (இன்று) அருளாமையை, தூற் மூர் எனின் - (நட்புற்றுேர்) தூற்முராயின், பசப்பு என - பசப் புத்தானுயினுளென்று (ஒற்றுமையால் தாம்) சொல்ல, பேர்பெ றுதல்—, நன்றே - (எனக்கு) நன்மும்.

1190. It would be good to be said of me that I have turned sallow, if friends do not reproach with unkindness him who pleased me (then.).

கஉ0-ம். அதி. தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படர்பிகு தியென விரியும். அஃதாவது படர்பிகு தி தஃ வன்கணின்றித் தன்கண்ணதேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளுகோக்கிப் பிரிதலின் அவன்கண் இல்லேயாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருக்தியாட் குரியதா கலின், பசப்புறுபருவாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. **தா**ம்**வீ**ழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்*ரு*ரே காமத்துக் காழில் கனி.

[காதலரும் கின்னினுமாற்*ரு* நாய்க் கடி தின்வருவர் கீயவதொடு பேரின்ப நகர்தியென்ற தோழிக்குச் சொல்லிய **த**.]

(பரி-ணை) எ-து,—தம்மாற் கரதலிக்கப்படுங் கணவர் தம்மைக் காதலிக் கப்பெற்ற மகளிர் பெற்*ரு* ரன்றே காமதுகர்ச்சியென்னும் பரலில்லாத கனியை, எ-று.

காமம்—ஆகுபெயர். அத்த—அல்வழிக்கண் வக்தது. முன்னே கல்விணே இல் வழிப் பெறப்படாமையிற் பெற்றுரென்றும், அவராற் றடையின்றி துகரப்படு தலிற் காழில்கனியென்றும் கூறிஞள். கங்காதலர் பிரிதலேயன்றிப் பின் வாரா மையுமுடைமையின், அக்கனி யாம் பெற்றிலே மென்பதாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—தாம் வீழ்வார் - தம்மாலே விரும்பப்ப ட்டகணவர், தம் வீழ - தம்மைவிரும்ப, பெற்றவர் - பெற்றமக னிர், காமத்து - காமானுபவத்தினது, காழ் இல் - வித்தில்லாத, கனி - பழத்தை, பெற்றுரே - பெற்றுரன்றே.

- 1191. The women who are beloved by those whom they love, have they not got the stone-less fruit of sexual delight?
 - உ. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றுல் வீழ்வார்க்கு வீழ்வா சளிக்கு மளி.

[இதுவுமது.]

(படி-கை.) எ-து,—அறமும் பொருளுகோக்கிப் பிரிக்தாற் றம்மையின்றி யமையா மகளிர்க்கு அவளையின்றியமையாக் கணவர் அளவறிக்கு வக்து செய் யுக் தலேயனி தன் ஊயே கோக்கி உயிர்வாழ் வார்க்கு வானம் அளவுமிக்**த** பெய் தாற்டோலும், எ-று.

கங்கா தலர் கம்மை விழையாமையின் அத்தலேயளி யில்லேயாகலான், மழை வறக்துழி அதனுன் வாழ்வார்போல இறக்குபடுதலே கமக்குள்ள தென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—(அறமும் பொருளும் இன்பமும் கோக் கிப்பிரிந்தால்), வீழ்வார்க்கு - (தம்மை) விட்டிருக்க மாட்டாத மகளிர்க்கு, வீழ்வார் - (அவரை) விட்டிருக்கமாட்டாதகணவர், அளிக்கும் - அளவறிந்துவந்து செய்கிற, அளி - தலேயளி, வாழ் வார்க்கு - (தன்னேயே நோக்கி) உயிர்வாழ்வார்க்கு, வானம் -மழை, பயந் தற்று - அளவறிந்துவந்து பெய்வதுபோலும்.
- 1192. The bestowal of love by the beloved on those who love them is like the rain raining (at the proper season) on those who live by it.
 - க. வீழுகர் வீழப் ப0வார்க் கமையுமே வாழுக மென்னுஞ் செருக்கு.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—தாம் விழையுங்கணவரான் விழையப்படு மகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து. காதலர் பிரிக்தாராயினும் கம்மை கிணேக்து கடிதின்வருவர், வக் தால் காயின்புற்று வாழ்துமென்றிருக்குக் தருக்கு, எ-று.

காம் அவரான் வீழப்படாமையின், கமக்கமைவது இறக்துபாடென்பதாம்

- (தெ ப ரை.)—வீழுகர் (தம்மால்) விரும்பப்படுகிற கணவரால், வீழப்படுவார்க்கு - விரும்பப்படுகிற மகளிர்க்கு, (காதலர் பிரிக்தாலும் கம்மைஙினேக்து கடிதில் வருவார்), வாழு கம் என்னும் - (வக்தால் காம் இன்புற்று) வாழ்வோமென்றிருக் கிற, செருக்கு - தருக்கு, அமையும் - ஏற்புடைத்தாம்.
- 1193. The pride that says "we shall live" suits only those who are loved by their beloved (husbands).
 - சு. வீழப் படுவார் கெழிஇயிலர் தாம்வீழ்வார் வீழப் படாஅ ொனின்.

[காதலரை யியற்பழித்தஃயஞ்சி அவாருளின்மை மறைத்த கீ கடவுட் கற்பிணயாகலிற் கற்புடைமகளிரால் கன்குமதிக்கப்ப9தி யென்ற தோழிக்குச் சொல்வியது.]

(பரி - கை.) எ-து,—கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும் தாம் விரும்புங் கணவரான் விரும்பப்படாராயிற் றீவினேயாட்டியர், எ-று.

தெறப்பும்மை விகாரத்தாற் ெருக்கது. கெழீஇயின்மை- கல்வினேயின்மை. அஃத அருத்தாபத்தியாற்றீவிண யுடைமையாயிற்று. தீவினேயுடையேற்கு அக் கன்குமதிப்பாற் பயனில்லே யென்பதாம்.

- (தெ ப னா.)—வீழப்படுவார் (கற்புடைமகளிராலே) நன்குமதிக்கப்படுவாரும், தாம் வீழ்வார் - தம்மால்விரும்பப்படு கிற கணவரால், வீழப்படார் எனின் - விரும்பப்படாராயின், கெழீஇ யிலர் - தீவிளேயுடையரேயாவர்.
- 1194. Even those who are esteemed (by other women) are devoid of excellence, if they are not loved by their beloved.
 - டு. நாங்காதல் கொண்டார் கமக்கெவன் செய்பவோ தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

[அவர்மேற்கா தலுடைமையின் அவர்கருத்தநிக்தாற்றினு யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கம்மாற் காதல்செய்யப்பட்டவர் கமக்கென்ன வின் பத்தைச் செய்வர்? அவ்வாறே தாமும் கங்கட்காதல் செய்யாவழி, எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அக்காதலுடைமையால் காம் பெற் றது துன்பமே யென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—நாம் காதல் கொண்டார் நம்மாலே கர தல் கொள்ளப்பட்டவர், நமக்கு—, எவன் - என்னவின்பத்தை, செய்ப - செய்வார்? (அப்படியே), தாம் காதல் கொள்ளாக்க டை - தாமும் (நம்மிடத்து) காதல்செய்யாத விடத்து.
- 1195. He who is beloved by me, what will he do to me, if I am not beloved by him?
 - சு. ஒருதஃயா னின்னுது காமங்காப் போல விருதஃ யானு மினிது.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—மகளிர் ஆடவரென்னு மிருதலேயினும் வேட்கை ஒரு தலேக்கண்ணேயாயின் அஃதின்னுது. காவினது பாரம்போல இருதலேக்கண்ணு மொப்பின், அஃதினிது, எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வக்தன. கா—ஆகுபெயர். என் மாட்டுண்டாயவேட்கை அவர்மாட்டுமுண்டாயின், யானிவ்வாறு துன்பமுழத் தல் கூடுமோ வென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)— (மகளிர் ஆடவர் எனப்படுகிற இரண் முடங்களிலும்), காமம் - ஆசையானது, ஒருதஃலயான் - ஓரிடத் தில் (உண்டாயின்), இன்னதை - துன்பஞ் செய்வதாம்; கா போல - காவடிப்பாரம்போல, இருதஃலயானும் - இரண்டிடங்க ளிலும் (ஒத்திருக்குமாயின்), (அது), இனிது - இன்பஞ்செய் வதாம்.
- 1196. Lust, like the weight of the kavadi, pains if it lies in one end only but pleases if it is in both.

 எ. பருவரலும் பைதலுங் காணைன்கொல் காம னெருவர்க ணின்றெழுகு வான்.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை) எ-து,—காமறகர் தற்குரிய விருவரிடத்தம் ஒப்பகிற்ற கொ ழிக்து ஒருவரிடத்தே கின்று பொருகின்ற காமக்கடவுன் அவ்விடத்துப் பசப் பானை பருவரலும் படர்மிகு இயும் அறியான்கொலோ, எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமின்றி எல்லார்கண்ணு சிகழ்க்தனவுறிதற்குரிய கட அளும் என்கண் வேறுபட்டான், இனி யானுய்யுமாறென்னே யென்பதாம்

- (தெ ப ரை.)— (காமத்தை அனுபவித்தற்குரிய இருவ ரிடத்தம் ஒத்துரில்லாமல்), ஒருவர்கண் ரின்று - ஒருவரிடத் தேரின்று, ஒழுகுவான் - போர்செய்கின்றவனுகிய, காமன்—, (அவ்விடத்துப் பசப்பாலாகிய), பருவாலும் - கோயையும், பைதலும் - துன்பமிகுதியையும், காணுன்கொல் - அறியானே.
- 1197. Would not Cupid who abides and contends in one party (only) witness the pain and sorrow (in that party)?
 - அ. வீழ்வாரி னின்சொற் பெ*ருஅ* துலகத்து வாழ்வாரின் வன்கணு ரில்.

[தலேமகன் அரதுவரக்காணுது சொல்லியது.]

(படி - கை.) எ-து,— தம்மால் விரும்பப்படுங் காதலர் இறத்து கின்றும் ஓரின்சொல்லளவும் பெருதே பிரிவாற்றி உயிர்வாழ்கின்ற மகளிர்போல உண் கண்மையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லே, எ-று.

காதலர் திறத்துச்சொல் யாதானும் எனக்கினிதென்னுங் கருத்தால், இன் சொலென்*ரு*ள். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. யான் வ<mark>ன்கண்</mark> ணேஞுகலின், அதுவும்பெ*ருது* உயிர்வாழாகின்றே னென்பதாம்.

- (தெ ப னா.)—வீழ்வாரின் (தம்மால்) விரும்பப்படுவ் காதலரிடத்திருந்து, இன் சொல்-ஓரின்சொலளவும், பெருது—, வாழ்வாரின் - (பிரிவுபொறுத்து) உயிர்வாழ்கின் மடகளிர்போல், வன்கணர் - தைரியமுடையவர், உலகத்து—, இல் - இல்லே.
- 1198. There is no one in the world so hard-hearted as those who can live without receiving (even) a kind word from their beloved.

[இதுவுமது.]

(பரி - கைரு.) எ-து,—என்னுல் நச்சப்பட்டகாதலர் என்மாட்டன்பிலரே யாயினும் அவர்திறத் தியாதானு மோர்சொல்லும் என்செவிக்கினியவாம், எ-று.

இழிவுகிறப்பும்மை, அவர் வாரலரென்னஞ் சொல்லாயினம் அமையுமென் பதபட, கின்றது. அதுவும் பெற்றிலேனென்பதாம் (தெ - ப - னா.)—நசைஇயார் - (என்னல்) விரும்பப்பட் டதஃவைர், நல்கார் எனினும் - (எனக்கு) அருள்செய்யா ராயி னும், அவர்மாட்டு - அவரிடத்து, இசையும் - எச்சொற்களும், செவிக்கு - என்காதுகளுக்கு, இனிய - இன்பஞ்செய்வனவாம்.

1199. Though my beloved bestows no love on one, still are his words sweet to my ears.

க**். உருஅ**ர்க் குறுகோ யுரைப்பாய் கட**ி**லச் செருஅஅய் வாழிய கெஞ்சு.

[தலேமகன் *றா துவ டி*ப்பெ*ரு த* தான் *றா து*விடக்கரு இயாள் கெஞ்சொடு சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கின்ணே கிரு தார்க்கு கின்னுறகோயை யுரைக்கலுற்ற கெஞ்சே கீயாற்ருயாயினம் அரிதாய அதணேயொழிக்து, கினக்குத் தயரஞ்செய் தின்ற கட.ஸேத் தூர்க்க முயல்வாயாக, அஃதெளிது, எ-று.

உடைக்க**லு**ற்றது அளவிறக்தகோயாகலானுங் கேட்பார் உறவிலராகலா ஓம் அது முடிவதொன்றன்று, முடிக்தாலும் பயனில்ஃயென்பது கருதாது, முயலாகின்*ரு*யென்னுங் குறிப்பான், வாழியவென்*ரு*ள்.

(தெ - ப - ரை.)—உருர்க்கு - (உன்னேடு) உருதவர்க்கு, உற கோய் - (உனது) மிகுந்தகோயை, உரைப்பாய் - சொல்ல லுற்ற, நெஞ்சு - நெஞ்சே! வாழிய - வாழ்வாயாக; (நீபொரு யாயினும் அரிதாகிய அதனேவிட்டு), கடலே - (உனக்குத் துய சஞ் செய்கின்ற) கடலே, செருய் - தூர்க்கமுயற்சிசெய்; (அது எளிது.)

1200. Live, O my soul, would you who relate your great sorrow to strangers, try rather to fill up your own sea (of sorrow).

கஉக - ம். *அதி. நிஃனந்*தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடிய ஞான்றையின்பத்தினே கிஞோக்து தேலமைக டணிமை யெய்ததும், பாசறைக்கட் டல்மைகன் றனிமையெய்ததுமாம். இவ்வாறு இரு வர்க்கும் பொதுவாதல்பற்றிப் பன்மைப்பாலாற் கூறப்பட்டது. இது, படர் மிகுதி தன்கண்ணதாககினேக்த தல்மைகட்கு மூரித்தாகலின், அவ்வியைபுபற் தித் தனிப்படர் மிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. உள்ளினுக் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற் கள்ளினுங் காம மினிது.

[தா தாய்ச்சென்ற பாங்கனுக்குத் தலேமகன் சொல்லியது.]

(பரி-னா.) எ-து,—முன்கூடிய ஞான்றையின்பத்திஃனப் பிரிந்துழி கிஃனர் தாலும் அதுபொழுது பெற்றுற்போல கீங்காத மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலால், உண்டுழியல்லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத கள்ளினுங் காமம் இன்பம்பயத்தலுடை த்து, எ-று.

தன்றனிமையுக் தலேமகள் மறவாமையுங் கூறியவாறு.

- (தெ ப ரை.)— (முன் அனுபடித்தாகுள் பின்பத்தை), உள்ளினும் – (பிரிக்கவிடத்தை) நினேத்தாலும், அப்பொழுது பெற்றதுபோல்), நீரா பெரு மகிழ் செய்தலால் - கீங்காத பெரு மகிழ்ச்சியைத் தருதலால், கள்ளினும் - (உண்டபோதல்லது ம கிழ்ச்சிசெய்யாத) கள்ளேப்பார்க்கிலும், காமம்—, இனிது - இன் பக்தருதலே யுடைத்து.
- 1201. Sexuality is sweeter than liquor, because when remembered, it creates a most rapturous delight.
 - உ. **எ**கே த்தொன் நினிதேகாண் காமக்தாம் வீழ்வார் நிகே ப்ப வருவதொன் நில்.

[இதுவுமது.]

(பரி-கொ.) எ-து,— தம்மால் விரும்பப்படுவாளாப் பிரிவின்கணினத்தால் அக்கினேவார்க்கு அப்பிரிவான் வருவதோர் தான்பமில்லேயாம். அதனுற் காமம் எத்துணேயேனு மினிதொன்றே காண், எ-று.

புணர்க்துழியும் பிரிக்துழியும் ஒப்பவினிதென்பான், எணேத்துமினிதென் மூன். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்குழுக்கது. தாகுற்றியவகை கூறியவாறு.

- (தெ ப ரை.)—தாம் வீழ்வார் தம்மால் விரும்பப்படு வாரை, நிணப்ப - (பிரிவினிடத்து) நிணேந்தால், (அந்நிணேந்த வர்க்கு), வருவது ஒன்று - (அப்பிரிவால்) வருவதோர்துன்பம், இல் - இல்ஃயாம்; (அதனுல்), காமம்—, எனேத்து - எவ்வள வாயினும், ஒன்று இனிதே காண்-இன்பர்தருவதொன்றேகாண்.
- 1201. Even to think of one's beloved gives one no pain. Sexuality, in any degree, is always delightful.
 - டை. நினேப்பவர் போன்று கினேயார்கொ றம்மல் சினேப்பது போன்று கெடும்.

[தஃலமகணே ரிணேந்து வருந்துகின்ற தலேமக**ன்** தோழிக்குச் சொல்லிய*து*.]

(பரி - கொ.) எ-து,—எனக்குத் தும்மல் எழுவதுபோன்று தோன்றிக் கெடாகின்றது. அதனுற் காதலர் என்னே கினேப்பார்போன்று கிணயாராகல் வேண்டும், எ-று.

சிணத்தல்—அரும்புதல். சேய்மைக்கண்ணராய கேளிர் கிணக்துழி அக் கினேக்கப்பட்டார்க்குத் தம்மேரேன்று மென்னு முலகியல்பற்றித் தஃமைகின முத்துக்கொண்ட விண முடிவதுபோன்று முடியாமை யுணர்க்தாள் சொல்லிய தாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—(எனக்கு), தம்மல்—, சிணப்பது போன்று - அரும்புதல்போலே தோன்றி, கெடும் - கெடுகின்றது;

(அதனுல்), ஙிளேப்பவர் போன்று - (தலேவர்) என்னேஙிளேப்பவர் போன்று, ஙிளேயார்கொல் - கிளேயாராகல் வேண்டும்

- 1203. I feel as if I am going to sneeze but do not, and (therefore) my beloved is about to think (of me) but does not.
 - சு. **யா**மு முளேங்கொ லவர்கெஞ்சத் தெக்கெஞ்சத் தோஒ வுளரே யவர்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை) எ-து,—எம்முடைய கெஞ்சத்த அவர் எப்பொழு தமுளரே யா யிராகின்*ருர்* அவ்வகையே அவருடைய கெஞ்சத்தம் யாமுமுளமா*து*மோ, ஆகேமோ? எ-று

ஓகாரவிடைச்சொல் ஈண்டிடைவிடாமை யுணர்த்திகின்றது. உளமாயும் வினேமுடியாமையின் வாராராயிஞரோ, அத முடிக்தம் இலமாகலின் வாரா சாயிஞரோவென்பது கருத்து.

- (தெ ப ரை.) எம் கெஞ்சத்து எமது கெஞ்சத்தில், அவர் —, ஓ உளரே - (எப்பொழுதும்) உள்ளவராயே யிருக்கின் ரூர்; (அப்படியே), அவர் கெஞ்சத்து – அவரது கெஞ்சிலும், யாமும் —, உளேம்கொல் – உள்ளேமாகின்றேமோ (ஆகேமோ).
 - 1204. He continues to abide in my soul, do I likewise abide in his?
 - **டு. த**க்கெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணூர்கொ லெந்நெஞ்சத் தோவர வரல்.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை) எ-து,—தம்முடைய கெஞ்சின்கண்ணே யாஞ்செல்லாமல் எம்மைக் காவல்கொண்ட காதலர் தாமெம்முடைய கெஞ்சின்கண் ஒழியாது வருதலே காணுர்கொல்லோ, எ-று.

ஒருவரைத் தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலு மூடம்படாது தாமவர்கட் பல காலுஞ் சேறல் காணுடையார் செயலன்மையின், காணூர்கொ லென்*ரு*ள்.

- (தெ ப ரை.)—தம் கெஞ்சத்து தமது கெஞ்சிடத்து, (யாம் செல்லாமல்), எம்மை—,கடிகொண்டார் - காவல்கொண்ட தலேவர், எம் கெஞ்சத்து - எமது கெஞ்சினிடத்து, ஓவா வரல்-ஒழியாமல் (தாம்) வருதலுக்கு, காணர்கொல் - காணசோ.
- 1205. He who has imprisoned me in his soul, is he ashamed to enter incessantly into mine.
 - சு. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னே வவரோடியா னுற்றகா ளுள்ள வுளேன்.

[அவசொடு புணர்க்தஞான்றை பின்பத்தை கிணக்து இறக்துபாடெய் தாகின்*ரு*ய் அதுமறத்தல்வேண்டு மென்*ருட்*குச் சொல்லிய*து*-]

(பரி - ஸா.) எ-து,—யான் அவரோடு புணர்க்கு ஞான்றை பின்பத்தை கிணேதலான் இத்துன்பவெள்ளத்தும் உயிர்வாழ்கின்றேன்; அதுவின்றுயின் வேறெத்தால் உயிர்வாழ்வேன்? எ-று.

நாள்—ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுன, அவைபெற்றிலேனென்பத பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவை அவன்றாதவருதல், தன்றாதுசேறன் முதலாயின. அவை யாவுயின்மையின், இதுவல்லது எனக்குப் பற்றுக்கோடில்லேயென்பது கருத்து.

(தெ - ப - ரை.)—யான் அவசோகு—, உற்ற காள்-புணர்க்க கானயின்பத்தை, உள்ள - நிணேத்தலால், உளேன் - (இத்துன்ப வெள்ளத்தில்) உயிர்வாழ்கின்றேன்; மற்று - அது இல்லேயாயின், யான் என் உளேன் - வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன்.

1206. I live by remembering my (former) intercourse with him; if it were not so, how could I live?

ன. மறப்பி னெவனுவன் மற்கொன் மறப்பறியே ஹுள்ளிஹ முள்ளஞ் சுடும்.

[இதுவுமது.]

(பரி - கொ.) எ-து,—அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேஞப் இன்றுள்ளாகிற் கவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச் சுடாகின்றது ; அங்ஙனம் பிரிவாற்ருத யான் மறக்தால் இறக்துபடாது உளேணுவது எத்தால், எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான் வக்தது. மன் ஈண்டும் அது படஙின்ற ஒழியிசையாயிற்று. கொல்-அசைகிலே.

(தெ-ப-னா.)—மறப்பு அறியேன் - (அவ்வின்பத்தை) மறத் தலறியேளுகி, உள்ளினும் - (இன்று) நினோயா நிற்கவும், (பிரிவா னது), உள்ளம் - (என்) உள்ளத்தை, சுடும் - சுடுகின்றது; (அப் படி பிரிவுபொருத நான்), மறப்பின்-மறந்தால், எவன் ஆவன் -எத்தால் இறவாதிருப்பேன்.

1207. I have never forgotten (the pleasure); even to think of it burns my soul; could I live, if I should ever forget it?

அ. **எ**ணேத்து நி**ண**ப்பினுங் காயா ர**ண**த்தன்*ளே* காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு.

[இத்துன்ப மறிக்துவக்து காதலர் கினக்கின்பஞ் செய்வ எென்*ரு*ட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-கை.) எ-து,—தம்மை யானெத்திணயும் மிகரிகேக்தாலும் அதற்கு வெகுளார்; காதலர் எனக்குச் செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றே? எ-அ. வெகுளாமை-அதற்குடம்பட்டு செஞ்சின்கணிற்றல். தனக்கு அவ்வின்பத் திற்சிறக்த தின்மையின், அதனேச் சிறப்பென்றுள். காதலர் கம்மாட்டருளென் றம், செய்யுங்குணமென்றும், பாடமோதுவாரு முளர். தோழி கூறியவதனேக் குறிப்பானிகழ்க்து கூறியவாறு.

(தெ-ப-்ளை.)—காதலர், எனேத்து நினேப்பினும் - (கான் தம் மை) எவ்வளவு மிக நினேத்தாலும், காயார் - (அதற்கு)கோபி யார்; செய்யும் சிறப்பு - (அவர் எனக்கு) செய்யுமின்பமாவது, அளேத்து அன்றே - அவ்வளவன்றே?

1208. He will not be angry however much I may think of him; is it not so much the delight my beloved affords me?

கூ. விளியுமென் னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா ரளியின்மை யாற்ற கினேக்து.

[தலேமகன் **றா துவர**க் காணுது வருந்துகின் முன் வற்பு **ற**த்து ந்

(பரி - ரை.) எ-து,—முன்பெல்லாம் காயிருவரும் வேறல்லமென்று சொ ல்லுவார தளியின்மையை பிகவுகிகோக்து எனதினியவுயிர் கழியாகின்றது,எ-று.

அளியின்மை – பின்வருவராகலுமாய்ப்பிரிதலும், பிரிக்கு வாராமையும், ஆண்டுகின்றுழித் தாதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல் வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்கு என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று அவரன்பின்மைக்கென எதிரழிக்கு கூறியவாறு.

(தெ-ப-னா.)—வேறு அல்லம் என்பார் - (முன்னெல்லாம் காபிருவரும்)வேறல்லேமென்று சொல்லுவாரது,அளி இன்மை-அருளில்லாமையை, ஆற்ற டினேர்து-மிகவும் டினேர்து, என் இன் உயிர் - எனது இனிதாகியவுயிர், விளியும் - கழிகின்றது.

1209. My precious life is wasting away by thinking too much on the cruelty of him who said we were not different.

கo. விடாஅது சென்முளைக்கண்ணி ூற் காணப் படாஅதி வாழி மதி.

[வன்புறை பெதிரழிக்தாள் காமமிக்க கழிபடராற் சொல்லியது.]

(படி - டை) எ-து,—மதியே என்னெஞ்சின் இடைவிடாதிருக்தே விட் டுப்போயிஞரை யானென்கண் ணளவாகுயினும் எதிர்ப்படும்வகை கீபடா தொழிவாயாக, எ-று.

கண்ணளவா னெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவரானு கோக்கப்படுதலின் இருவர்கண்ணும் அதன்கண்ணே சேர்தல். முதலொடு சிணேக்கொற்றுமையுண் மையிற் சென்றுகைக்காணவென்றும், குறையுறுகின்றுளாகலின் வாழியென் றுங் கூறிஞன். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக் கண்ணிஞற் காணுமாறு மதி படுகின்றதில்லேயென அதனுற் றுயில்பெறு அவருக்துகென்றுள் கூற்குக்குக் இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைகிலே. (தெ - ப - டை) — மதி - சந்திரனே, வாழி - வாழக்கட வாய்; விடாது - (என்னெஞ்சை) விடாதிருந்தே, சென்முடை -(விட்டுப்) போயினை, கண்ணினல் - கண்ணளவாலாயினும், காண - எதிர்ப்படும்வகை, படாதி - (கீ) மறையாதிருப்பாயாக.

1210. May you live, O Moon. Do not set, that I mine eyes may see him who has departed without quitting my soul.

கஉட - ம். அதி. கனவுநிஃயுரைத்தல்.

அஃ தாவது தல்லமகள் தான்கண்ட கனவினது கிலேமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதல். அக்கனவு கனவின்க ணினேவுமிகு இயாற் கண்டதாகலின், இது கிணேக்தவர் புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. காதலர் தூதொடுவந்த கனபினுக் கியாதுசெய் வேன்கொல் விருக்து.

[தலேமகன் அது வரக்கண்டான் சொல்லியது.]

(படு - கை.) எ-து,—யான் வருந்து இன்றதறிந்து அது நீரக் காதலர் விடு த்த தூதி&னக்கொண்டு என்மாட்டுவந்த கனவினுக்கு யான் விருந்தாக யாத &னச்செய்வேன்? எ-று.

விருக்கென்றது விருக்கிற்குச்செய்யு மூபகாரத்தினே. அது கனவிற்கொ ன்று காணுமையின், யாதுசெய்வே னென்றுள்.

(தெ - ப - டை)—(யான் வருந்து கிறதை அறிந்து அது திர விடுத்த), காதலர் - தலேவரது, தூதொடு - தூதைக்கொண்டு, வந்த - (என்னிடத்து) வந்த, கனவினுக்கு—, விருந்து - விருந் தாக, யாதுசெய்வேன் - என்னசெய்யமாட்டுவேன்?

1211. Wherewith shall I feast the dream which has brought me my dear one's messenger?

உ. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க் குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

[தாதுவிடக் கருதியான் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தஞ்சாது வருந்துகின்ற என்கயல்போலு முண்கண் கள் யானிரந்தாற் அஞ்சுமாயின் கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண் டால் அவர்க்கியா ஞற்றியுளேளும் தன்மையை யானே விரியச்சொல்வேன், எ-று.

கயலுண்கணென்றுள், கழிக்த கலத்திற்கொங்கி. உயல் – காமகோய்க்குத் தப்புதல். அதர்க்குச்சொல்லாது யாமடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றுள் ளஞ் சுருக்குவனவற்றின் பரப்புக்தோன்றச் சொல்வேணென்னுங் கருத்தாற் சாற்றுவேனென்றுள். இனி அவையுக்துஞ்சா சாற்றலுங் கூடாதென்பதுபட கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வக்தது. முன்னுங்கண்டாள் கூற்றுகவின், கனவுகில யுரைத்தலாயிற்று.

- (தெ ப ரை.)—கயல் உண் கண்-(தாங்காதழிகின்ற) என் கயல்போலு மையுண்ட கண்கள், யான்—, இரப்ப - இரக்தால், துஞ்சின்-தூங்குமாயின், கலக்தார்க்கு-(கனவிலே காணப்பட்ட) தலேவர்க்கு, உயல் உண்மை - பொறுத்திருக்கிற தன்மையை, சாற்றுவேன் - (யானே) விரியச்சொல்லுவேன்.
- 1212. If my fish-like painted eyes should, at my begging, close in sleep, I could fully relate my sufferings to my lord.
 - **ட. ந**னவினு னல்கா தவனாக் கனவினுற் காண்டலி ஹண்டென் ஹபிர்.

[ஆற்*ரு*ளெனக் கவன்*ருட்*கு ஆற்றுவலென்பதுபடச் சொல்லியது.]

(பரி - கை.) எ-து,— நனவின்கண் வக்து தலேயளிசெய்யாதாரை யான் கனவின்கட்கண்ட காட்சியானே என்னுயிருண்டாகாகின்றது, எ-று.

மூன்றனூருபுகள் ஏழன்பொருள்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யானுற்றியுளேனுகின்றேன் நீ கவலல்வேண்டா வென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)— நனவிஞன் நனவில்(வந்து), நல்காதவரை அருள்செய்யாத தலேவரை, கனவிஞன் - கனவிடத்து, காண்ட வின் – காணுதலால், என் உயிர்—, உண்டு – இருக்கின்றது.
- 1213. My life lasts because in my dream I behold him who does not favour me in my waking hours.
 - சு. கேனவினு ஹண்டாகுங் காம நனவின னல்காரை நாடித் தாற்கு.

[இதுவுமது.]

(பட்ட கை.) எ- து,—கனவின்கண்வக்து தலேயளி செய்யாதாரை அவர் சென்றுழி காடிக்கொண்டுவக்து கனவு தருதலான் அக்கனவின்கண்ணே எனக் இன்பமுண்டாகாகின்றது, எ-று.

காமம் - ஆகுபெயர். கான்காவத மூன்றன்பொருண்மைக்கண் வக்தது. இயல்பான் கல்காதவரை அவர்சென்ற தேயமறிக்கு சென்று கொண்டுவக்கு தக்து கல்குவித்த கனவால் யாளுற்றுவ லென்பதாம்.

- (தெ ப னா.)—நனவினைன் நனவில்(வந்து), நல்கானா-அருள்செய்யாதவரை, நாடித்தாற்கு-(அவர்போனவிடம்) தேடி க்கொண்டுவந்து தருதலால், கனவினைன் - அக்கனவில், காமம் -இன்பமானது, உண்டாகும் - (எனக்கு) உண்டாகின்றது.
- 1214. There is pleasure in my dream, because in it I seek and obtain him who does not visit me in my wakefulness.
 - **டு. நனவிறை**ற் கண்டது உ மாங்கே கனவுக்தான் கண்டபொழுதே யினிது.

[இதுவுமத.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னனவின்கண் அவரைக்கண்டு நாகர்க்த வின்பக் தானு மினிதாயிற்று அப்பொழுதே, இன்று கனவின்கட்கண்டு நாகர்க்த வின்ப மும் அக்கண்டபொழுதே யினிதாயிற்று, அதனுன் எனக்கொண்டு மொத்தன, எ-று.

இனிதென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னும் யான்பெற்றதிவ்வளவே, இன்னும் அது கொண்டாற்றுவலென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.) — நனவினன் - (முன்னே) நனவினிடத்து, கண்டதும் - (தல்வரை) கண்டு அனுபவித்தவின்பமும், ஆங் கே - அக்கண்டபொழுதே, இனிது-இனிதாயிற்று; கனவுந்தான்-(இன்று) கனவினிடத்துக் (கண்டு அனுபவித்த வின்பமும்), கண்ட பொழுதே-இக்கண்டபொழுதே, இனிது-இனிதாயிற்று; (அதனைல் எனக்கு இரண்டும் ஒத்தன.)

1215. I saw him in my waking hours, and then it was pleasant; I see him just now in my dream, and it is (equally) pleasant.

சு. நனவென வொன்றில்லே யாயிற் கனவினுற் காதலர் கீங்கலர் மன்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கனவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி இல்லேயா யின், கனவின்கண்வக்து கூடிய காதலர் என்னேப் பிரியார், .எ-று.

ஒன்றென்பது அதன்கொடுமைவிளக்கி கின்றது. அஃது இடையேபுகுக்து கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பது பட கின்றமையின், மன் ஒழி யிசைக்கண் வக்தது. கனவிற்பெற் முற்றுகின்றமை கூறியவாறு.

(தெ-ப-னா.)— நனவு என ஒன்று - நனவென்று சொல்லப் படுகின்ற ஒருபாவி, இல்லே ஆயின் - இல்லாவிடின், கனவிஞன் -கனவினிடத்து (வந்துகூடிய), காதலர் - அன்பர், மீங்கலர் -(என்னே) பிரியார்.

1216. Were there no such thing as wakefulness, my beloved (who visited me) in my dream would not depart from me.

எ. நனவினை னல்காக் கொடியார் கனவின னென்னெம்மைப் பீழிப் பது.

> [விழித்துழிக் காணனாயிஞன் கனவிற்கூட்ட நினேக்து ஆற்றுளாய்ச் சொல்லியது.]

(படு-ணா.) எ-து,—ஒருஞான்றும் எனவின்கண் வக்து தலேயளிசெய்யாத கொடியவர் காடோறுங்கனவின்கண் வக்து கம்மைவருத்துவது எவ்வியைபு பற்றி, எ-று.

பிரிதலும் பின்னினேக்**த வாராமையுகோக்கிக் கொடியாடென்றும், கண** விற்*ரே*ண்மேலராய் விழித்தழிக்கரத்தலின் அதனுவக் துன்பமரகாகின்ற தெ ன்பாள் பீழிப்பதென்றுங் கூறினுள். நனவினில்லது கனவினுமில்லெயென்பார், அது கண்டிலமென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)— நனவினன் (ஒரு தினமாயினும்) நனவில் வர்து, நல்கா - அருள்செய்யாத, கொடியார்—, கனவினன் - (தி னர்தோறும்) கனவில் வர்து, எம்மை—, பீழிப்பது – வருத்து வது, என் - யாதுபற்றி.
- 1217. The cruel one who would not favour me in my wakefulness, what right has he to torture me in my dreams?
 - அ. அபஞ்சுங்காற் *ளேண்*மேல ராகி விழிக்குங்கா னெஞ்சத்த ராவர் விரைக்து.

[தானு**ற்று** தற்பொருட்டுத் தலேமகணே யியற்பழித்தாட்கு இயற்படமொழிக்க**த**.]

(பரி - ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சு விடாதறைகின்ற காதலர் யான் றஞ் சும்பொழுது வக்து என்றேண்மேலராய்ப் பின் விழிக்கும்பொழுது விரைக்து பழைய கெஞ்சின்கண்ண ராவர், எ-று.

கலவிவிட்டுமறையுங் கடுமைபற்றி விளைக்தென்*ரு*ள். ஒருகாலும் என்னி னீங்கி யறியாதாளை கீ கோவற்பாலேயல்லே யென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—(என்னெஞ்சு விடாமல் உறைகின்ற காத லர்), துஞ்சும்கால் - (யான்) தூங்கும்போது, தோள்மேலர் ஆகி—,விழிக்கும் கால் - (பின்) விழிக்கும்போது, விரைந்து—, கெஞ்சத்தர் ஆவர் - (பழைய) கெஞ்சினுள்ளவராவர்.
- 1218. When I am asleep he rests on my shoulders, (but) when I awake he hastens into my soul.
 - கூ. நானவினு னல்காரை கோவர் கனவினுற் காதலர்க் காணு தவர்.

[இ**துவு**மது.]

(பரி-ரை.) எ-து,— தமக்கொருகாதலரின்மையின் அவரைக் கனவிற்கண் டூறியாத மகளிர் தாமறிய கனவின்கண் வந்து கல்காத கங்காதலரை அன்பில சென கோவா சிற்பர், எ-து.

இயற்படுத்ததுபொறுது புலக்கின்றுளாகலின், கன்மைதோன்றக் கூறி ஞன். தமக்கும் காதலருளராய் அவரைக் கனவிற் கண்டறிவாராயின் கங்காத லர் கனவின்களுற்றி கல்குதலறிக்து கோவாரென்பதாம்.

(தெ - ப - டை.)—(தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமையாலே), கனவினுன் - கனவிலே, காதலர்க் காணுதவர் - அக்காதலரைக்கா ணலறியாதமகளிர், நனவினுல் - (தாம் அறிய) நனவில்வந்து, நல் காளை - அருள்செய்யாத (எனது) காதலரை, சோவர் - (அன்பி லரென்று) நோவாகிற்பர்.

- 1219. They who have no dear ones to behold in their dreams blame him who visits me not in my waking hours.
 - கo. நனவினு னக்கீத்தா டென்பர் கனவினுற் காணர்கொ விவ்வூ ரவர்.

[இதுவுமது.]

(படு-ணை.) எ-து,—இவ்லுரின்மகளிர் கனவின்கண் கம்மை கீத்தாரென்ற கங்காதலரைக் கொடுமை கூ*ரு*கிற்டர், அவர் கணவின்கண் கீங்காதவருதல் கண்டறியாரோ, எ-று.

என்கெடு தன்னிடை வேற்றமையின்றுயின் யான்கண்டத் தானுங்கன் டமையும், அதகாணுத அவரைக்கொடுமை கூறுகின்றமையின் அயலானேயா மென்னுங்கருத்தால், இவ்வூரவரென்றுள்

- (தெ ப ரை.)—இ ஊரவர் இவ்வூரின் மகளிர், நனவி ஞல்-நனவினிடத்து, நம் நீத்தார் என்பர்-நம்மைவிட்டு நீவ்கின ரென்று (தஃவெர்மேலேகொகுமை) சொல்லாநிற்பர்; கனவிஞன்-கனவினிடத்து, காணூர்கொல் - (அவர்நீவ்காது வருதஃல்) கண் டறியாரேரு.
- 1220. The women of this place say he has forsaken me in my wakefulness. I think they have not seen him visit me in my dreams.

கடநட - ம். அதி. பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃ தாவது மாஃப்பொழுது வக்துழி அதனேக்கண்டு தேஸ்மகளிரங்குதல் கை முக்தாருத விணேயில்லே யென்பதுபற்றிப் பகற்பொழுதாற்றி மிருக்தாட்கு உரியதாகலின், இது கனவுகிலேயுளைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. **மா**ஃயோ வல்ஃ மணந்தா ருயிருண்ணும் வேஃல்டீ வாழி பொழுது.

[பொழுதொடு புலக்தசொல்லியது.]

(பரி-கை) எ-து,—பொழுதே, மீ முன்னுள்களின் உர்த மாஃபோவே னின், அல்ஃபை; இருந்தவாற்முன் அந்நாட்காதலனா மணந்த மகளிருபினை யுண் ஹைம் இறுதிக்காலமாயிருந்தாய், எ-று.

முன்ஞன்-கூடியிருந்த நாள். அந்நாண்மணந்தாரொனவே, பின்பிரித்தாரா தல் பெறுதும். வாழியென்பது குறிப்புச்சொல், ''வாலிழை மகளி ருயிர்ப்பொ தியவிழ்க்குவ் காலே'' என்றுற்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டத். வேலேயென்பது ஆகுபெயர். வேலேயென்பதற்கு வேலாயிருந்தா யென்பாரு முளர்.

(தெ-ப-ரை.)—பொழுது - பொழுதே, வாழி - வாழக்கட வாய்; கீ மாஃயோ அல்ஃ - (முன்னுள்களின்வந்த) கீ மாஃக்கா

லமோ அல்ல; மணக்தார் - (அக்காள்களிலே காதலரைக்கூடிய) மகளி*ரது*, உயிர் உண்ணும் - உயிரையுண்ணுகிற, வேலே - முடி வகாலமாயிருந்தாய்.

- 1221. Live, O you evening; are you (the former) evening? No. you are the season that slays (married) women.
 - உ. புன்கண்ணே வாழி மருண்மாலே யெங்கேள்போல் வன்கண்ண தோகின் அணே.

[தன்னுட்கையாற்றை அதன்மேலிட்டுச் சொல்லியது•]

(படு-ஆரு.) எ-து,—மயற்கியமாலாய், சீயுமெம்போலப் புண்கணுடையை யா**பிரு**த்தாய்; **சின்றுணேயும் எத்துணேபோல வன்**கண்மையுடையதோ, கூறு வாயாக, எ-ஹ.

மயங்குதல் - பகலுமிரவுக் தம்முன்னே விரவுதல் ; கலங்குதலுக் தோன்ற கின்றது. புன்கண்-ஒளியிழத்தல் ; அதுபற்றித் தூணயுமுண்டாக்கிக் கூறிஞன். எச்சவும்மை விகாரத்தாற் ருெக்கது. எமக்குத்துன்பஞ் செய்தாய், கீயுமின்ப முற்றிலே பென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றுள்.

(தெ-ப-ரை.)—மருள் மால் - மயங்கிய மால்யே ! வாழி -வாழக்கடவாய்; (கீயும்), புன் கண்ணே - (எம்போல்) ஒளியி ழப்பை யுடையாய்: **கின் தூண - உ**னது தூணையும், எம் கேள் போல் - எமது துணேபோல, வன் கண்ணதோ - இரக்கமில்லா மை யுடையதோ, (சொல்லு.)

- 1222. A long life to you, O dark evening! You are sightless. Is your help-mate (also) as hard-hearted as mine.
 - டை. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலே துனியரும்பித் தான்பம் வளச வெரும்.

[ஆற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(படு-கை.) எ-து,—காதலர்கூடிய கானெல்லாம் என்முன் கடுக்கமெய்திப் பசந்துவந்த மாலே இந்நாள் எனக் கிறந்துபாடு வந்துதோன்றி அதற்குளதாந் துன்பம் ஒரு காலேக்கொருகால் பிகவாராகின்றது, எ-று.

குளிர்ச்சுதோன்ற மய**ங்கிவரு மாலேயென்று**ஞ் செம்பொருள் இக்குறிப் புணாகின்றது. துனி - உயிர்வாழ்தற்கண் வெறுப்பு. அதனுல் யானுற்றுமா றென்**ணேயென்**ப*து குறிப்பெ*ச்சம்.

(தெ-ப-னா.)—(தலேவர் கூடியாசனெல்லாம்), பனி அரும் பு - (என்முன்னே) நடுக்கமடைந்து, பைதல் கொள் மாலே - பச ந்துவந்த மாஃயானது, தானி அரும்பி - (எனக்கு) உயிர்வாழ்த வில் வெறுப்புண்டாகி, துன்பம் - (அதற்கு உண்டாகிற) துன் பம், வளர - (ஒருகாலேக்கொருகால்) மிக, வரும் - வருகின்றது.

1223. The evening that (once) came in with trembling and dimness (now) brings me an aversion for life and increasing sorrow.

ச. காதல ரில்வழி மாலே கொலேக்களத் தேதிலர் போல வரும்.

[இதுவுமது.]

(பரி - கா.) எ-து,—காதல்ருள்ள பொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தனிர்ப்ப வக்தமாக, அவரில்லாத இப்பொழுது அஃதொழிக்கு கிற்றவேயன்றிக் கொல் லுங்களரியிற் கொலேஞர் வருமாறுபோல அவ்வுயிரைக்கோடற்கு வாராகின் றது, எ-று.

ஏ திலர் - அருள்யா தமில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு கட்பாய் இன்பஞ் செய்துவக்குபொழுதம் இன்று என்மேற்பகையாய்த் துன்பஞ் செய்துவாரா கின்ற து, இனி யானுற்றுமா றென்னே யென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—மாலே - (தலேவர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்க்கவந்த) மாலே, காதலர் இல் வழி-தலேவரில்லா த இப்பொழுது, கொலேக் களத்து-கொலேசெய்கிற இடத்திலே, ஏதிலர் போல - கொலேஞர்போல, வரும் - (அவ்வுயிரைக் கொ ள்ளுதற்கு) வருகின்றது.

1224. In the absence of my lover, evening comes in like slayers on the field of slaughter.

டு. காலேக்குச் செய்தகன் றென்கொ லெவன்கொல்யான் மாலேக்குச் செய்த பகை.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—காஃலயும், மாஃலயும், அவர் கூடியஞான் றுபோலா து இஞ்ஞான்று வேறுபட்டு வாராகின்றன : அவற்றுள், யான் காஃலக்குச்செய்த வுபகாரம் யாது மாஃலக்குச்செய்த அபகாரம் யாது ? எ-று.

கூடியஞான்று பிரிவரென் றஞ்சப்பண்ணிய காலே அஃதொழிக்கு இஞ்ஞான்று கங்குல்வெள்ள த்திற்குக் கரையாய் வாராகின்ற தென்னுங்கருத்தால் கண் றென்கொலென்றும், கூடியஞான்று இன்பஞ்செய்துவக்த மாலே அஃதொழிக்கு இஞ்ஞான்று அளவிறன்பஞ் செய்யாகின்ற தென்னுங்கருத்தாற் பகையெ வன்கொலென்றுக் கூறிஞன். பகை—ஆகுபெயர் தன்னேடொத்த காலேபோ வாது மாலே தன்கொமிமையாற் றுன்பஞ் செய்யாகின்ற தென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—(காஃயும், மாஃயும், அவர் கூடியகான்போ லல்லாமல் இன்று வேறுபட்டு வருகின்றன; அவைகளுள்), கா கேக்கு—, செய்த - (என்னுலே) செய்யப்பட்ட, கன்று – உபகா சம், என் - யாது? மாஃலக்கு—, செய்த - செய்யப்பட்ட, பகை-அபகாசம், எவன் - யாது?

1225. What good have I done to morning (and) what evil to evening?

சு. **மாஃ**சோய் செய்தன் மணந்தா **ர**கலாத கா**ஃ** யறிந்த திலேன்.

[இன்று இன்ணயா**வின்ற மீ அன்று அவ**ர்பிரிவிற்குடம்பட்ட தெ**ன்ணேயென்**ருட்குச் சொல்லியது.]

(பரி - கை.) எ-து,—முன்னெல்லாம் எனக்குகட்பாய் இன்பஞ் செய்து போக்த மாலே இன்று பகையாய்த் தண்பஞ்செய்தலேக் காதலர் பிரிதற்குமுன் னே அறியப்பெற்றிலேன், எ-று.

இங்கனம் வேறபடு த லறிக்கிலேன், அறிக்தேளுயின் அவர்பிரிவிற் குடம் படே னென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—மாலே - (முன்னெல்லாம் எனக்கு நட் பாய் இன்பஞ்செய்துவந்த) மாலேக்காலம், கோய் செய்தல் -(இன்றுபகையாய்) துன்பஞ் செய்தலே, மணந்தார் - தலேவர், அகலாத காலே - பிரிதற்கு முன்னே, அறிந்தது இலேன் - அறியப் பெற்றிலேன்.

1926. Previous to my husband's departure, I knew not the painful nature of evening.

எ. காஃ யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி மாலே மலருமிக் கோய்.

> [மாஃப்பொழு இன் கண் இணேயையா தற்குக் கா எண மென்கோ யென்முட்குச் சொல்லிய த.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இக்காமகோயானிய பூக் காலேப்பொழுதின்கணரும்பி பகற்பொழுதெல்லாம் போரும்பாய் முதிர்க்து மாலேப்பொழுதின்கண் மலரா கிற்கும், எ-று.

தையிலைழுக்கபொழுதாகலிற் கனவின்கட்கூட்ட நிணேக்தாற்று தல்பற்றிக் காலேயரும்பியென்றும், பின் பொழுது செலச்செல அதுமறக்து பிரிவுள்ளி யாற்றுளாதல்பற்றிப் பகலெல்லாம் போதாகியென்றும், தத்தக்துணேயை யுள் ளிவக்து சேரும் விலங்குகளேயும் மக்களேயுங்கண்டு தான் அக்காலத்தி னுகர்க்து வீன்பகிணேக்தாற்றுமை மிகுதிபற்றி மாலேமலருமென்றுங் கூறிஞள் பூப்போ ல இக்கோய் காலவயத்த தாகாகின்றதென்பது உருவகத்தாற் பெறப்பட்டது. ஏகதேச வுருவகம்.

(தெ-ப-னா.)—இக் கோய் - இக்காமகோயாகிய (பூ), காலே யரும்பி - காலேப்பொழுதில் அரும்பி, பகல் எல்லாம் போது ஆகி - பகற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும்பாய் முதிர்க்து, மாலே மலரும் - மாலேப்பொழுதில் மலர்கின்றது.

1227. This malady buds forth in the morning, expands all day long and blossoms in the evening.

அ. அழல்போலு மாலேக்குத் தூதாகி யாயன் குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னெல்லாம் இனிதாய்ப்போக்த ஆயன்குழல் இத பொழுது அழல்போலச் சுடுவதாய மாலேக்குத் தைதமாய் அதவக் தென்னேக் கொல்வுழிக் கொல்லும் படையு மாயிற்று, எ-று.

பின்னின்ற போலுமென்ப**து உரைய**சை. முன்னரே வ**ரவுண**ர்த்த**ிற்** தாதாயிற்று; கோறற்கருவியாகலிற் படையா**யிற்று**. தானே சுடவல்லமா**வே** இத்துணேயும் பெற்*று*ல் என்செய்யா தென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—ஆயன் குழல் - (முன்னெல்லாம் இன்பஞ் செய்த) இடையனது வேணுநாதம், அழல் போலும் - (இப்போ து) நெருப்புப்போலே சுமிவதாகி, மாலேக்கு தாது ஆகி—, (அம் மாலேவந்து என்னேக் கொல்லுமிடத்து), கொல்லும் படை -கொலேசெய்யும் படையுமாயிற்று.

1228. The shepherd's flute now sounds as a fiery forerunner of night, and is become a weapon that slays (me).

கூ. பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு மாஃ படர்தரும் போழ்து.

[இதுவுமது.]

(பரி – கை.) எ-து,—இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி கோயுழ**்** தேன் இனிக் கண்டாரும் மதிமருளும்வகை மா**லே வரும்**பொழு*து* இப்பதியெ ல்லாம் மயங்கி கோயுழக்கும், எ-*று*.

மதிமருளவென்பது மதிமருண்டெனத் திரிக்துகின்றது. கூற்றமாகக் கரு திக் கூறிஞளாகலின், மாலேபடர்தரும்போழ்தென்றுள். யானிறக்துபடுவ லென் பதாம். மாலே மயங்கிவரும் போழ்தென மதிகிலேகலங்கி கோயுழக்குமென் அரைப்பாருமுனர்.

(தெ-ப-னா.)—(இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கி கோயுழக்தேன்), மதிமருண்டு - (இனிக்கண்டாரும்) மதிமரு ளும்வகை, மாஃ—, படர்தரும் போழ்து - வரும்பொழுது, பதி-இவ்வுரெல்லாம், மருண்டு – மயங்கி, பைதல் உழக்கும் – கோ பை அனுபவிக்கும்.

1229. When night comes on confusing (every one's) mind, the (whole) town will lose its sense and be plunged in sorrow.

கo. பொருண்மாலே யாளரை யுள்ளி மருண்மாலே மாயுமென் மாயா வுயிர்.

[இ**து**வும**து.**]

(பர் - கை.) எ-து,—கா தலர் பிரிவைப் பொறுத்த இறக்தபடா இருக்க என்னுயிர் இன்று பொருளியல்பே தமக்கியல்பாக அடையவரை கிணேக்து, இம் மயங்குமாலேக்கண்ணே இறக்தபடாகின்றது, எ-று. குறித்தபருவங் கழியவும் பொருண்முடிவுகோக்கி வாராமையிற் சொல் வேறு படாமையாகிய தம்மியல்பொழிக்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல் பாயிஞர், காலமிதுவாயிற்று, இனி கீ சொல்கின்றவாற்றுற் பயனில்ஃலயென்ப தாம்.

(தெ-ப - ரை.)—என் மாயா உயிர் - (பிரிவைப்பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது, பொருள் மாலே ஆளரை – பொ ருளியல்பே தமக்கியல்பாக வுடையவரை, உள்ளி - கிணேந்து, ம ருள் மாலே - இம் மயங்கு மாலேயிலே, மாயும் – மாய்கின்றது.

1230. My (hitherto) unextinguished life is now lost in this bewildering night at the thought of him who has the nature of wealth.

கஉச - ம். அதி. உறுப்பு நலனழிதல்.

அஃ தாவது தல்மக டன் கண்ணும், தோளும், நுதலுமுதலாய அவயவங் கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி கிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டி ரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. சிறுமை கமக்கொழியச் சேட்சென்று ருள்ளி கறுமலர் காணின கண்.

> [ஆற்*ரு*மைமிகு**தியான் வே***று***பட்ட** தலேமகட்குத் தோழி சொல்லிய*து*-]

(பரி - கை.) எ-து,—இவ்வாற்றுமை எங்கண்ணே ரிற்பத் தாஞ் சேணி டைச்சென்ற காதலரை கீரிணர்தமுதலால் ரின்கண்கள் ஒளியிழக்து முன்றம க்கு காணிய கறுமலர்கட்கு இன்று தாம் காணிவிட்டன, எ.று.

கமக்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம்- உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் தெரிக்து கின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப் பெயர் காரியத்திற்காய வாகு பெயர். இவை கண்டார் அவரைக் கொடுமை கூறுவர் கீயாற்றல் வேண்டு மென்பது கருத்து.

(தெ-ப-னா.)—சிறுமை - இப்பொருமை, நமக்கு ஒழிய -நம்மிடத்துரிற்க, சேண் சென்றுர் - நெடுந்தூரத்திலே சென்ற தலேவரை, உள்ளி - நினேத்து (அழுதலால்), கண் - (உன்) கண் கள், (ஒளியிழந்து), நறமலர் - (முன்னே தமக்குநாணின) நல்ல மலர்களுக்கு, நாணின - (இன்று) நாணிவிட்டன.

1231. While we endure the unbearable sorrow, your eyes weep for him who is gone afar, and shun (the sight of) fragrant flowers.

 நியக் தவர் கல்காமை சொல்லுவ போலும் பசக்து பனிவாருங் கண்.

[இதுவுமது.]

(படு-டை) எ-து,—பசப்பெய்தன்மே னீர்வார்கின்ற கின் கண்கள் கம்மா னயக்கப்பட்டவரது கல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலா கின்றன, இனி கீயாற்றல் வேண்டும், எ-று. சொல்லுவபோறல் அதனே யவருணர்தற் கனுமானமாதல்• கயக்தவர்க் கென்று பாட மோதுவாரு முனர்.

(தெ - ப - ரை.)—பசந்து - நிறம் வேறுபட்டு, பனிவாரும் கண் - நீர் ஒழுகுகின்ற கண்கள், நயந்தவர் - (நம்மால்) விரும்பப் பட்டவாது, நல்காமை - அருள்செய்யாமையை, சொல்லுவ போலும் - (பிறர்க்குச்சொல்லுவ) போல்கின்றன, (இனி நீ பொ றுத்தல்வேண்டும்.)

1232. The discoloured eyes that shed tears profusely seem to betray the unkindness of our beloved.

தண்க்தமை சால வறிவிப்ப போலு
 மணக்தகாள் வீங்கிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—காதலர் மணந்த ஞான்று இன்பமிகு பொற் பூரித்த நின் ரேஞ்கள் இன்று அவர் பிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவதுபோல மெலியாரின்றன, இது தகாது, எ-று.

அன்ற மவ்வாற பூரித்த இன்ற மிவ்வாற மெலிந்தால் இரண்டும் கண் டவர் கடிதினறிந்து அவரைத் தகவின்மை கூறுவ எென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—மணந்த நாள் - (தலேவர்) கூடிய நாளில், வீங்கிய - (இன்பமிகு தியால்) பூரித்த, தோள் - (நினது) தோள் கள், தணந்தமை - (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை, சால அறிவி ப்ப போலும் – விளங்க அறிவிப்பவைபோல் வாடுகின்றன, (இது தகாது.)

1233. The shoulders that swelled on the day of our union (now) seem to announce our separation clearly (to the public).

ச. ப‱ரீங்கிப் பைர்தொடி சேர்ருர் தூணேரீங்கித் தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதவுமது.]

(பெடு - கை.) எ-து,—அன்றுக் தக் தூணைவர் கீங்குதலான் அவராற்பெற்ற செயற்கை யழகே யன்றிப் பழைய வியற்கை யழகுமிழக்த இத்தோள்கள் இன்றதற்குமேலே தம்பெருமை யிழக்து வளே கழலாகின்றன, இவை யிவ்வ கைஞ் செயற்பாலவல்ல, எ-று.

பெருமையிழத்தல்—மெலிதல். பைக்தொடி—பசிய பொன்னுற் செய்த தொடி. சோருமென்னும் வணத்தொழில் தோண்மேனின்றது. அன்றும் பிரிக் தாரென்று அவரன்பின்மை யுணர்த்தி இன்றும் குறித்த பருவத்து வக்கில ரென்று அவர் பொய்ம்மை யுணர்த்தாகின்றன, இனி அவற்றைக் கூறுகின்றுர் மேற் குறையுண்டோ வென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)— துணே கீவ்கி - (அன்றும்) துணேவர் கீவ்கு த லால், (அவசாலே பெற்ற செயற்கை யழகுமாத்திச மல்லாமல்), தொல் கவின் - பழைய இயற்கையழகும், வாடிய தோள் - இழக் த இத்தோள்கள், (இன்று அதற்குமேலே), பணே கீங்கி - (தம்) பெருமையிழக்து, பைக்தொடி - பசும்பொன்வளேகள், சோரும்-கழதுகின்றன; (இவை இப்படிசெய்யுக் தன்மையனவல்ல.)

- 1234. In the absence of your consort, your shoulders having lost their former beauty and fulness, your bracelets of pure gold have become loose.
 - **டு**. கொடியார் கொமிமை யுரைக்குர் தொடியொடு தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—கவவுக்கை கெகிழினம் ஆற்ரு தாட்கு இக்கால கீட் டத்து என்னுமென்று கினேயாத கொடியாரது கொடுமையைத் தாமே சொல் லாகின்றன, வணேகளுங்கழன்று பழையவியற்கை யழகு மிழக்த இத்தோள்கள், இனியதணே யா மறைக்குமா றென்னே, எ-று.

உளைக்கு மென்பது அப்பொருண்மை தோன்ற கின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறுவினேக்கண் வக்தது. அவரொடு கலக்த தோன்களே சொல்லுவன வாகுல் அயலார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—கொடியார் - (தழுவுங்கை விலகினும் பொருதவளுக்கு இப்படி காலமீட்டிப்பில் என்னுமென்று நினே யாத) கொடியவரது, கொடுமை - பொல்லாங்கை, உரைக்கும்-சொல்லுகின்றன, தொடியொடு – வீளகளுங்கழன்று, தொல் கவின் வாடிய தோள் - பழைய இயற்கையழகு மிழந்த இத்தோ ள்கள், (இனி அதனே மறைக்கும் வழி யாது).

1235. The (loosened) bracelets, and the shoulders from which the old beauty has faded, relate the cruelty of the pitiless one.

சு. தொடியொடு தோணெகிழ கோவ லவரைக் கொடிய செனக்கூற னெர்து. கோஹைகற்பொருட் உயற் யிக்க கோயிக்குக்

[தாஞற்று தற்பொருட் டியற்பழித்த தோழிக்குத் தலேமகள் சொல்லியது.]

(படு - கை.) எ-து,—யாஞற்றவும் என்வயத்த வன்றித் தொடிகள் கழலு மாறு தோள்கண் மெலிய, அவற்றைக் கண்டு, கீ யவரைக் கொடியரெனக் கூறு தலேப் பொ*ருது* யானென்னுள்ளே கோவாகின்றேன், எ-று.

ஒடு மேல்வக்த பொருண்மைத்து. யானுற்றே னுகின்றது அவர் வாராத தற் கன்று கீ கூறுகின்றதற் கென்பதாம்.

(தெ-ப-னை.)---(யான் பொறுக்கவும் என்வசப் படாமல்), தொடியொடு - வளேகள் கழலும்படி, தோள் கெகிழ - தோள் கள் வாட, (அவற்றைக்கண்டு), அவரை---, கொடியார் எனகூ றல் - (கீ) கொடியவரென்று சொல்லலே, கொக்து - பொருமல், கோவல் - (என்னுள்ளே) கோகின்றேன்.

1236. I am greatly pained to hear you call him a cruel man, just because your shoulders are reduced and your bracelets loosened.

எ. பாடு பெறு தியோ கெஞ்சே கொடியார்க்கென் வாடுதோட் பூச ஹனாத்து.

[அவ்வியற் பழிப்புப் பொ*ருது* தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.]

(பரி - கை.) எ-து,—கெஞ்சே, இவள் கொடியா டென்கின்றவர்க்கு கீ சென்று என் மெலிகின்ற தோளிஞல் விளேகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்வி ஒரு மேம்பாடெய்த வல்லேயோ, வல்லேயாயின் அதீன யொப்பதில்லே, எ-று.

கொடியார்க் கென்பது கொடியால்ல பென்பது தோன்ற கின்ற குறிப் புச்சொல். வாகுதோ எென்பதும் அவை தாமே வாடாகின்றன வென்பது தோ ன்றகின்றது. பூசல்—ஆகுபெயர். அஃத அவள் தோணேக்கி யியற்பழித்தன் மேலும் அதனுற் றனக் காற்றுமை மிகன்மேலும் கின்றது. கின்னுடை கே ட்டலும் அவர் வருவர், வர்தால் இவையெல்லா கீங்கும், கீங்க அஃதெனக் குக் காலத்தினுற் செய்த நன்றி யாமாகலின், அதன்பய னெல்லா மெய்து இ யென்னுங் கருத்தாற் பாகு பெறு தியோ வென்றுள்.

(தெ - ப - டை)—கெஞ்சே - கெஞ்சமே! கொடியார்க்கு - (இவளாலே) கொடியாரென்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு, என்வாகு கோள் - என்வாகென்ற கோளிகுல் வினேகிற, பூசல் - ஆரவார த்தை, உரைத்து - சொல்லி, பாக - ஒரு மேம்பாட்டை, பெறு தியோ - அடையவல்ஸேயோ, (வல்ஸேயாயின் அதனே யொப்பது இல்ஸே.)

1237. Can you O my soul! gain glory by relating to the (so-called) cruel one the clamour of my fading shoulders?

அ. **மு**யங்கிய கைகளே யூக்கப் பசந்தது பைக்தொடிப் பேதை துதல்.

> [விணமுடித்த மீடலுற்ற தலேமகன் மூன்னிகழ்க்தது கினக்த தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்கோயிறுக முயங்கிய கைகளே இவட்குகோமென்று கருதி ஒருஞான் றியானெகிழ்க்தேனுக அத்துக்கையும் பொருது பைக்தொடிகளே யணிக்த பேதையது நுதல் பசக்தது, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிற்கியா து செய்யுமோ, எ-று-

இனிக் கடிதிற் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்து.

(தெ - ப - ரை.)—முயங்கிய கைகளே - (தன்னே இறக) தழுவிய கைகளே, (இவளுக்கு நோமென்று ஙினேத்து), ஊக்க - (ஒருதினம்) தளர்த்தினேனைக; (அம்மாத்திரமும் பொருமல்), பைக்தொடி – பசியவளேகளே அணிக்த, பேதை நுதல்-பேதை யது கெற்றியானது, பசக்தது – கிறம்வேறுபட்டது; (அப்படிப் பட்ட கெற்றி இப்பிரிவிற்கு யாதுசெய்யுமோ?)

1238. When I once loosened the arms that were in embrace, the forehead of the gold-braceleted woman turned sallow.

கூ. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற பேதை பெருமழைக் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி-கொ.) எ-து,—அங்ஙனங் கைகளே யூக்குதலான் அம்முயக்கிடையே சிறுகாற்ற துழைக்ததாக அத்துணேயிடையீடும் பொறுது, பேதையுடைய பெரியமழைக்கண்கள் பசப்புற்றன; அத்தன்மையவான கண்கள், மலேகளும் காடும் காடுமாய இவ்விடையீடுகளேயெல்லாம், யாங்ஙனம் பொறுத்தன, எ-று.

தண்டை—ஈண்டு மென்மைமேனின்றது. போழவென்றது உடம்பிரண் மே ஒன்றுனதுதோன்ற கின்றது. மழை – குளிர்ச்சி.

(தெ-ப-னா.)—(அப்படி தழுவிய கைகளேத் தளர்த்தலால்), முயக்கு இடை - அப்புணர்ச்சிக்கு நடுவே, தண் வளி போழ -சிறுகாற்று துழைந்ததாக, (அவ்வள விடையீடும் பொருமல்), பேதை பெரு மழைக்கண் - பேதையினது பெரிய குளிர்ந்தகண் கள், பசப்புற்ற - பசலேரிற மடைந்தன; (அப்படிப்பட்ட கண் கள் மலேகளும் காககளும் நாக்களும் ஆகிய இவ்விடையீடுகளே யெல்லாம் எப்படி பொறுத்தன?)

1239. When but a breath of breeze penetrated our embrace, her large cool eyes became sallow.

கo. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை.) எ-து, __தண்வளி போழவந்த கண்ணின் பசப்புத் துன்ப மூற்றது, தனக்கயலாய ஒண்ணுதல் வினத்த பசப்பைக் கண்டு, எ-று.

அது கைகளேயூக்க அவ்வளவிற் பசந்தது, யான் கைகளேயு மூக்கி மெய் களு நீற்கிச் சிறகாற்ற ஊட்டறுக்குந்திணையும் பசந்திலனை த் தன்வன்மை யும் அதன் மென்மையும் கருதி வெள்கிற்றென்பதாம்: ஆகவே அவளுறுப்புக் கள் ஒன்றினென்று முற்பட்டு எலனழியும், யாங்கடிதிற் சேறுமென்பது கருத் தாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—கண்ணின் பசப்போ-(சிறுகாற்று துழையவந்த) கண்களின்பசப்போ, பருவரல் எய்தின்று - துன்ப மடைந்தது; ஒள் நுதல் - (தனக்கு அயலாகிய) ஒளிபொருந் 57%, இளஅ கஉடு-ம். அதி. கெஞ்சொடுகினத்தல்.

திய கெற்றியால், செய்**தது - விளே**க்கப்பட்ட பசப்பை, கண்டு-பார்த்து.

1240. Was it at the sight of what the bright forehead had done that the sallowness of her eyes became sad?

கஉடு - ம். அதி. நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றுமை மீதாரத் தனக்கோர் பற்றுக்கோடு காளுத தவே மகள் தன்னெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறப்புக்கள் தக்கலனழிக்தவழி கிகழ்வதாகலின், உறப்பு கலனழிதலின்பின் வைக்கப் பட்டது.

க. நிணேத்தொன்று சொல்லாயோ கெஞ்சே யெணேத்தொ மெவ்வகோய் தீர்க்கு மருக்து.

[தன் அற்முமை தீருக்கிற அடியது.]

(பரி-ணை.) எ-து,—கெஞ்சே இவ்வெவ்வ கோயிணத் தீர்க்கு மருக்தாவ தொன்றண, யானறியு மாற்றலிலன், எத்தன்மைய தியாதொன்றுயினும் கீ யறிக் தெனக்குச் சொல், எ-று.

எவ்வம் - ஒன்றுறாக் தீராமை. உயிரினுஞ் சிறக்த காணிண விட்டுச் செய் வதியாதொண்றுயினு மென்பாள், எனேத்தொன்று மென்றுள்

(தெ - ப - ரை.)—கெஞ்சே—, எவ்வம் கோய் - ஒன்று அக் தீராதகோயை, தீர்க்கும் மருக்து—, ஒன்று - ஒன்றை, (கான் அறியும்படியாக), எனேத்து ஒன்றும் - எப்படிப்பட்ட தொன்று யினும், கினேத்து - அறிக்து, சொல்லாயோ - (எனக்கு) சொல் லாயோ.

- 1241. O my soul, will you not think and tell me some medicine, be it what it may, that can cure this incurable malady?
 - உ. **கா**த லவரில சாக**கீ கோவ**து பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

[தஃம்மகணக் காண்டற்கண் வேட்கை மிகுதியாற் சொல்லியது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக, அவர் நங்கட் காதலில ராகவும் கீயவர் வரவுகோக்கி வருக்து தற்கேது கின்பேதைமையே, பிறிதில்லே, எ-று.

கம்மை கிணயாமையின் கங்கட்காதலிலரென்ப தறியலாம், அஃதறியாமை மேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவு பார்த்து வருக்தா கின்முய், இது கீ செய்துகொள்ளேன்ற தென்னுங் கருத்தாற் பேதைமை யென்முள். வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவர்பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம்.

. Digitized by Google

- (தெ ப னா.)—என்னெஞ்சு எனது கெஞ்சே, வாழி -வாழ்வாயாக; அவர்—, காதல் இலசாக - (கம்மேல்) ஆசையில சாகவும், கீ கோவது - கீ (அவர் வசவுபார்த்து) வருக்துதற்குக் காசணம், பேதைமை - (உன்) அறியாமையேயாம், (வேறெ ன்று இல்லே.)
- 1242. May you live, O my soul! While he is without love, for you to suffer is (simple) folly.
 - இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல் பைதனேய் செய்தார்க ணில்.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—கெஞ்சே, அவர்பாற் செல்வதுஞ் செய்யாது ஈண் டிறந்துபடுவதுஞ் செய்யாதிருந்து அவர்வாவு நிணந்து நீவருந்துகின்றதென்ணே? இப்பையு குறைப் செய்தார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக் கருதுதல் உண்டாகாது, எ-று.

கம்மாட்டருளுடைய சன்மையிற் முமாக வாசார், காஞ்சேறலே இனித் தகுவ தென்பதாம்.

- (தெ ப னா.)—கெஞ்சே மனமே, இருக்து (அவரி டத்துக்கும் போகாமல் இங்கேயும் இறக்திடாமல்) இருக்து, உள்ளி - (அவர்வரவை) நினேக்து, பரிதல் - (கீ) வருக்து தின்றது, என் - என்னே? பைதல் கோய் செய்தார்கண் - இத்துன்பகோய் செய்தவரிடத்து, பரிக்து - (கமக்கு) இரங்கி, உள்ளல் - (வர) நினேத்தல், இல் - உண்டாகாது.
- 1243. O my soul, why remain (here) and suffer thinking (of him)? There are no lewd thoughts (of you) in him who has caused you this disease of sorrow.
 - ச. கண்ணுங் கொளச்சேறி கெஞ்சே பிவையென்னேத் தின்னு மவர்க்காண லுற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கெஞ்சே கீயவர்பாற் சேறலுற்றுயாயின் இக்கண்கின யும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக; அன்றி கீயே சேறியாயின், இவைதாங் கா ட்சி விதப்பிஞல் அவளைக் காண்டல்வேண்டி கீகாட்டென்று என்னேத் தின் டனபோன்று ஃலியா கிற்கும், எ-று.

கொண்டென்பது கொளவெனத் திரிந்து நின்றது. தின்னுமென்பது இல க்கணேக்குறிப்பு அந்நலிவு தீர்க்கவேண்டு மென்பதாம்: என்றது தான்சேறல் குறித்து.

(தெ - ப - னா.)—கெஞ்சே—, (கீ அவரிடத்துச் செல்லலு ற்றுயாயின்), கண்ணும் கொள சேறி - இக்கண்களேயும் உடன்

- கொண்டு செல்லு; (அல்லாமல் கீமாத்திரம் செல்வாயாஞல்), இவை - இக்கண்கள், அவர் காணல் உற்று - அவரைக் காணல் வேண்டி, என்னே—, தின்னும் - (கீகாட்டென்று) தின்படையிர ல் வருத்தும்.
- 1244. O my soul, take my eyes also with you. (If not), these would eat me up (in their desire) to see him.
 - டு. செற்*ரு* பெனக்கை விடலுண்டோ கெஞ்சேயா முற்*ரு லுருஅ* தவர்.

[இதுவுமது.]

- (பரி ரை.) எ-து,—கெஞ்சே யாம் தம்மையுறத் தாமுருத கங்காதலன வெறுத்தாரென்று கருதிப் புலக்து கைவிட்டிருக்கும் வலி கமக்குண்டோ இல்லே, எ-று.
- உறு தல்—அன்பு படு தல். அவ்வலியின்மையின் அவர்பாற் செல்வதே கமக் குத் தகுவ தென்பதாம்.
- (தெ ப னா.)—கொஞ்சே மனமே, யாம்—, உற்றுல் (தம்மை) விரும்ப, உருதவர் – (நம்மை) விரும்பாத தலேவரை, செற்றுர் என - வெறுத்தாரென்று நினேந்து, கை விடல் – (பிண ங்கி) கைவிட்டிருக்கும்வழி, உண்டோ – (நமக்கு) உண்டோ, [இல்லே.]
- 1245. O my soul, can he who loves not though he is beloved, be forsaken saying he hates me (now)?
 - சு. 45லர்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலர்துணராய் பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

[தஃலமகன் கொடுமை சிணேக்து செலவுடன்படாத ெஞ்சிணக் கழமியது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சே, யான்றம்மொடு புலந்தால் அப்புலங் யைக் கலவி தன்னுனே நீக்கவல்ல காதலனாக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும் ஒருகாற் புலந்து பின்ன தீண நீங்கமாட்டாய்; அதுவுமாட்டாத நீ இப்பொழுது அவர் கொடியானப் பொய்க்காய்வு காயாநின்றுய்; இனி மிதகேனயொழிந்த அவர்பாற் செல்லத் துணிவாயாக, எ-று.

கலத்தலா னென்னும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்து நின்றது. அதனு துணர்த்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அதனுன் மயக்கிப் புலவிக் குறிப்பிண யொழித்தல். பொய்க்காய்வு – நிலேயில் வெறுப்பு. கண்டான் மாட் டாத நீ காணுதவழி வெறுக்கின்றதனுற் பயனில்லே யென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—என் கெஞ்சு - எனது கெஞ்சே! (யான் தம்மோடு பிணங்கினுல்), கலங்து - புணர்தலால், உணர்த்தும் காதலர் - (அப்பிணக்கை) நீக்கவல்ல தஃவேனை, கண்டால்—, புலந்து - (பொய்யாகவாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி, உணராய் -(பின்) அதனே நீங்கமாட்டாய்; (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது), பொய் காய்வு காய்தி - (அவளைக் கொடியரென்று) பொய்க் கா ய்வாகக் காய்கின்முய், (இனி அதனேயொழிந்து அவரிடத்துச் செல்லத்துணி.)

1246. O my soul, when you see the dear one who removes dislike by intercourse, you are displeased and continue to be so. Nay, your displeasure is (simply) false.

எ. காமம் விடுவொன்*றே* நாண்டிடு நன்னெஞ்சே யானே பொ*றே*னிவ் வி*ர*ண்டு.

[நாண்டடுத்தலின் அச்செலவொழிவாள் சொல்லியது.]

(படு-கொ.) எ-து,—கல்லகெஞ்சே ஒன்றிஞண் விடமாட்டாயாயிற் காம வேட்கையை விடு, ஒன்றினது விடமாட்டாயாயின் காணினே விடு, அன்றியே இரண்டும் விடாமை கின் கருத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலேயாய் இவ் விரண்டணேயும் உடன்றுங்குமதுகை யானிலன், எ-று.

யானேவென்றும் பிரிகிஸ் கீபொறுப்பினு பென்பதாட நின்றது. நன் னெஞ்சே யென்றது, இரண்டையும் விடாது பெண்மையை நில்பெறுத்தலின், நல்ல யென்னும் குறிப்பிற்று. அது நன்றே யெனினும் என்னுயிருண்டாதல் சாலாமையின், அதற்காதின்றிலே னென்பதாம். முற்றும்மை விகாரத்தாற் முக்கது.

(தெ-ப-னா.)—ால் நெஞ்சே-ால்லமனமே! ஒன்று காமம் விடு - ஒன்று (நாணம்விடமாட்டாயாகில்) காமவிருப்பத்தை விட்டுவிடு; (ஒன்று) நாண் விடு - ஒன்று (காமவிருப்பத்தை விடமாட்டாயாகில்) நாணத்தை விட்டுவிடு; (இரண்டும் விடா மை உன்கருத்தாகில்), இவ்விரண்டு - (ஒன்றற்கொன்று பகை யாகிய) இவ்விரண்டையும், யாதே - நாதே, பொறேன் - (ஒரு சேர) தாங்கவல்லேனல்லேன்.

1247. O my good soul, give up either lust or honour, as for me I can endure neither.

அ. பரிக்கவர் கல்காரென் றேங்கிப் பிரிக்தவர் பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

[இதுவும**து.]**

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சே, அவர் இவ்வாற்முமையை யறியாமை யின் கொக்துவக்து தலேயளி செய்யாராயினுொன்று கருதி அஃதறிவித்தற் பொருட்டு கம்மைப் பிரிக்துபோயவர்பின் ஏங்குச் செல்லுற்ற கீயாதுமறியாய். எ-று.

ஆற்றுமை கண்டுவைத்தம் கல்காது போயினுரைக் காளுதவழிச் சென் றமிவித்த துணையானே கல்கவருவரென்று கருதினமையிற் பேதையென்றுள். (தெ-ப-னா.)—என் கெஞ்சு - எனது கெஞ்சே! அவர்—, (இப் பொருமை அறியாமையால்), பரிக்து - கொக்துவக்து, கல்கார் என்று - அருள்செய்யா ராயிஞரென்று கிணேக்து, (அதை அறிவித்தற்பொருட்டு) பிரிக்தவர் பின் - (கம்மை) பிரிக்துபோ கெய தலேவர்பின்னே, ஏங்கி—, செல்வாய் - போகலுற்ற கீ, பே தை - ஒன்றுமறியாய்.

1248. You are a fool, O my soul, to go after my departed one, while you mourn that he is not kind enough to favour you.

கூ. உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளி**கீ** யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ணா.) எ-து,—என்னெஞ்சே, காதலர் கின்னகத்தாராக, முன்பெல் லாங் கண்டு வைத்து இப்பொழுது கீ புறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிட த்து, எ-று.

உள்ளமென்புழி அம்முப் பகுதிப்பொருள் விகுதி. கின்னகத்திருக்கின்ற வரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் ககையுடைத்து, அதகோ யொழி பென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—என் கெஞ்சு - எனது கெஞ்சே! காதல வர் - அன்பர், உள்ளத்தார் ஆக - (உன்) உள்ளிருப்பவராக, (முன்னெல்லாங் கண்டிருந்தும்), டீ—, உள்ளி - (இப்பொழுத புறத்தே) தேடி, யார் உழை - யாரிடத்து, சேறி - செல்லுகி ருய்.

1249. O my soul, to whom would you repair, while the dear one is within yourself.

கo. **து**ன்னுக் துறக்தாரை கெஞ்சத் துடையேமா வின்னு மிழத்துங் கவின்.

[அவரை மறக்தாற்றல் வேண்டுமென்பதுபடச் சொல்லியது.]

(பரி-கை.) எ-து,—கம்மைக் கூடாவண்ணக் துறக்துபோயிஞை காம் கம்மகத்துடையேமாக, முன்னிழக்த புறக்கவினே யன்றி கின்ற அகக்கவிலு மிழப்பேம், எ-று.

"குன்றி—கொஞ்சுபக வெறிக்த வஞ்சுடர் கெடுவேல்" என்புழிப்போல கெஞ்சென்பது ஈன்டும் அகப்பொருட்டாய் கின்றது. அவர் கம்மைத் துன்னு மற் றுறக்தாராகவும், காமவரை மறத்தன் மாட்டேமாகவும், போன மெய்க் கவினேயன்றி கின்றகிறையு மிழப்பே மென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.) — துன்னு - (ஈம்மை) கூடாதவண்ணம், துறந்தாரை - துறந்துபோயினை, நெஞ்சத்து உடையேம் ஆ - (நாம்) உள்ளுடையேமாக, (முன்னிழந்த புறத்தழகேயன்றி), இன்னும்—, கவின் - (அகத்) தழகையும், இழத்தும் - இழப் போம்.

1250. If I retain in my heart him who has left me without be-friending me, I shall lose even the (inward) beauty that remains.

கஉசு - ம். அதி. நிறையழிதல்.

-

அஃதாவது தலேமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கை மிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்: ''கிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை'' என்றுர் பிறரும். அஃதழிதற் காரணம் கெஞ்சொடு கிளக்தமையின், இது

க. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

கெஞ்சொடு கிள த்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

[காணுகிறையுமழியாமை கீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலேமகள் சொல்லியது.]

(பரி - ரை.) எ-து,— ஈாணுகிய தாழிவேக்கோத்த கிறையென்னுங் கத விவேக்காமவேட்கை யாகிய கணிச்சி முறியா கின்றது, இனி அவைகிற்றலு மில்ஃ, யானுற்றலு மில்ஃ, எ-று.

கணிச்சி-குக்தாலி. காணுள்ள தூணயும் கிறையழியா தாகலின் அதகோத் தாழாக்கியும், அகத்துக்கிடக்தன பிறர் கொள்ளாமற் காத்தலின் கிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாக சீங்காத அவ்விரண்டணேயும் ஒருங்கு கீக்க லிற் றன் காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியு**ங்** கூறிஞள்.

(தெ - ப - ரை.)—நாணுத்தாழ் வீழ்த்த - நாணுகிய தாழி கோக்கோத்த, நிறை என்னும் கதவு - நிறையென்று சொல்லபடு கிற கதவை, காமக்கணிச்சி – காமவேட்கையாகிய குந்தாலி, உடைக்கும் - முறிக்கின்றது; (இனி அவை நிற்றலும் இல்லே. யான் பொறுத்தலும் இல்லே.)

1251. The axe of lust can break the door of chastity which is bolted with the bolt of modesty.

உ. காம மெனவொன்*ளே* கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுக் தொழில்.

[ெகஞ்சின்கட்டோன்றிய காமம் கெஞ்சாலடக்கப்படு மென்*ரு*ட்குச் சொல்லிய**து**.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாருக் தொழிலொழியு பிடையாமத்தம் என் னெஞ்சத்தை யொறுத்துத் தொழில் கொள்ளா கின்றது, ஆகலாற் காமமெ ன்று சொல்லப்டட்ட வொன்று கண்ணேட்ட பின்று யிருக்தது, எ-று. ஓவென்பத இரக்கக்குறிப்ப. தொழிலின் கண்ணே யாடல் - தலேமகன் பாற் செலவிடுத்தல் - தாயைப்பணிகோடல் உலகியலன்மையிற் காமமென வொன்றென்றம், அத தன்னேக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற்கண ணின்றென்றுங் கூறிஞன் - அடக்கப் படாமை கூறியவாறு.

- (தெ ப ரை.)—யாமத்தும் (எல்லாருக் தொழிலொழி கிற) கடுராத்திரியிலும், என் கெஞ்சத்தை—, தொழில் - தொ ழினிலே, ஆளும் - (தண்டித்து) ஆளுகின்றது; (ஆதலால்), கா மம் என ஒன்று - காமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்ற, ஓ -ஐயோ! கண் இன்று - கண்ணேட்டமில்லதாயிருக்தது.
- 1252. Even at midnight is my mind worried by lust, and this one thing, alas! is without mercy.
 - டை மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானே குறிப்பின்றித் தும்மல்போற் *ளே*ன்றி விடும்.

[மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்*ருட்*சூச் சொல்லிய து.]

(பரி-ணை.) எ-து,—இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக் கருது வேன்: அதனுன் இஃதென் கருத்தின் வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டே' விடா கின்றது, எ-று.

மன்—ஒழியிசைக்கண் வர்தது. ஓகாரம்—பிரிகிலக்கண் வர்தது. தம்ம லடங்காதாற்போல அடங்குகின்ற தில்லே யென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—காமத்தை இக்காமத்தை, யான்—, ஒ ஐயோ! மறைப்பேன் - (என்னுள்ளே) மறைக்க ஙிக்கோப்பேன்; (அதலை்) குறிப்பு இன்றி - (இது) என்கருத்தின்வழி வாராமல், தும்மல்போல்—, தோன்றிவிடும் - வெளிப்பட்டே விடுகின்றது.
- 1253. I would conceal my lust, but alas, it yields not to my will, but breaks out like a sneeze.
 - ச. நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானேவென்காம மறையிறர்து மன்று படும்.

[இதுவுவது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்றினாங்கெல்லாம் யானென்னே கிறையுடையே னென்ற கருதி பிருக்தேன்; அதனுன் இன்றென் காமம் மறைத்தலேக் கடக்தி மன்றின்கண் வெளிப்படா கின்றது, எ-று.

மன்னும் ஒவும்-மேலவற்றின்கண் வக்தன. மன்று படுதல்-பலருமறிதல். இனி என்வரைத்தன் றென்பதாம்.

(தொ - ப - னா.) — ஓ - ஐயோ! நிறை உடையேன் என்பேன் - (இதுவரையும் என்னே) நிறையுடையேனென்ற நினேத்திரு ப்பேன்; (அதனுல்), என் காமம் - எனதுகாமம், மறை இற ந்து – மறைத்த**ீ**லக்கடந்**து, மன்று படும்** – பலருமறியப் படுகின் *றது*.

- 1254. I say I would be firm, but alas, my malady breaks out from its concealment and appears in public.

[கம்மை மறக்தாரை காமுமறக்கற்பால மென்*ரு*ட்குச் சொல்லிய*து*-]

(பரி - கை.) எ-து,—தம்மையகன்று சென்றுர் பின் செல்லாது தாமும் அகன்று சிற்கு கிறையுடைமை காமகோயின்யுறு தார் அறிவதொன்றன்றி உற் மூர் அறிவதொன்றன்று, எ-று.

இன்பத்தொடுகழியுங் காலத்தைத் துன்பத்தொடுகழியுமாறு செய்தலிற் செற்று ொன்றுள். பின்சேறல்-மனத்தால் இடைவிடாதுகினேத்தல். பெருக் தகைமை-ஈண்டாகுபெயர். காமகோயுறு தார்-மானமுடையார். கன்றெனவுண சார் மாட்டுஞ் சென்றேகிற்கும் யானறிவதொன்றன் ஹென்பதாம்.

- ் (தெ-ப-னா.)—செற்ளுர் பின் (தம்மை) கீங்கிப் போன வர்பின், செல்லா - செல்லாது (தாமும் கீங்கி கிற்கிற), பெருக் தகைமை - கிறையுடைமையானது, காமகோய் உற்ளுர் - காம கோயடைக்தவரால், அறிவது ஒன்று அன்று - அறியப்படுவதொ ன்றன்று.
- 1255. The dignity that would not go after an absent lover is not known to those who are stricken by love.
 - சு. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ வெற்றென்ளே யுற்ற துயர்.

[இதுவுமது.]

(படு - டை) எ-து,—என்னேயகன்ற சென்றுர்பின்னே யான் சேறலே வேண்டுதலான் என்னே யுற்றதுயர் எத்தன்மையது ? சாலகன்ற, எ-று.

செற்றவரென்றது – ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டி யெனத் திரிக்துகின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமகோய் யான்சொல்லவுங் கேட்கவுமாவ தொன்றன்று, சாலக்கொடி தென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—செற்றவர் பின் (என்ணோகீங்கி) சென் றவர்பின்னே, சேறல் வேண்டி - (யான்)செல்லல்வேண்டுதலால், என்னே உற்ற தாயர் - என்ணேயடைக்க தன்பமானது, எற்று -எத்தன்மையது; அளித்து – மிகான்று.
- 1256. The sorrow I have endured by desiring to go after my absent lover, in what way is it excellent?

எ. நாணென வொன்றே வறியலங் காமத்தாற் பேணியார் பெட்ப செயின்.

[பரத்தையிற்பிரிச்துவக்த தலேமகஞேடு கிறையழிவாற்கூடிய தலேமகள் கீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது]

(பரி - ரை.) எ-து,— கம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வக்து காமத்தால் காம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின் காணென் ரென்றையும் அறியமாட்டே மாயிருக்தேம், எ-று.

பேணியாளெனச் செயப்படுபொருள் விண் மூதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன - வேட்கையிகவிஞற் கரு இயிருந்த கலவிகள். நாண் - டாத்தையர் தோய்ந்த மார்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது - ஈண்டுச் சிறிதெ ன்னும்பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தன்குற்றகோக்கி, அவீனயுமுளப்படுத்தாள்.

(தெ - ப - ரை.)—பேணியார் - (நம்மால்) விரும்பப்பட்ட தலேவர், (வந்து), காமத்தால்—, பெட்ப - (நாம்) விரும்பியவை களே, செயின் - செய்யுமளவில், நாண் என ஒன்று - நாணெ ன்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையும், அறியலம் - அறியமாட்டே மாயிருந்தோம்.

1257. I know nothing like shame when my beloved does from love (just) what is desired (by me).

அ. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்*ருோ*ம் பெண்மை யுடைக்கும் படை.

[இதுவுமது.]

(படு - ரை.) எ- து,—கக்கிறையாகிய வரணேயழிக்குக் தாண் பலபொய் களே வல்ல கள்வனுடைய தாழ்க்தசொற்க என்றே? ஆனபின் அது கிற்குமா றென்னே? எ-று.

பெண்மை ஈன்டுத் தலேமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற் புலக்கக் கடவேமென்றும் புலந்தால் அவன் சொற்களானுஞ் செயல்களானும் நீற்கே மென்றும் இவைமு தலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணுது கலவிக் கட்டன்னினு முற்படும்வகை வந்துதோன்றினு னென்பாள், பன்மாயக்கள்வ னென்றுள். பணிமொழி - நம்மினுந்தானன்பு மிகுதியுடையனுகச் சொல்லஞ் சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனுக, சொற்கள் அவையாக, நக்கிறை யழியா தொழியுமோ வென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)— ஈம் பெண்மை - ஈமது நிறையாகிய (அசண த்தை), உடைக்கும் - அழிக்கிற, படை - ஆயுதம், பல் மாயம் கள்வன் - பலபொய்கள் பேசவல்ல கள்வனுடைய, பணிமொழி அன்ரே - தாழ்க்த சொற்களன்ரே, (ஆனபின் அது நிற்கும் விதம் யாது?) 1258. Are not the enticing words of my trick-abounding roguish lover the weapon that breaks away my feminine firmness.

கூ. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்ளினே னெஞ்சங் கலத்த லுறுவது கண்டு.

[இதுவுமத் •]

(படு - கொ.) எ-து,—அவர் வக்தபொழுது பலக்கக்கடவே கென்று கருதி முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன்; போயும், என்னெஞ்சம் கிறை யினில்லாது அறைபோய் அவரோடு கலத்தருடங்கு தஃ யெறிக்து, இனி அது வாயாதென்று புல்லினேன், எ-று.

வாயாமை - புலத்தற் கருவியாய் கெஞ்சுதானே கலத்தற் கருவியாய் சிற் றலின் அது முடியாமை.

- (தெ ப னா.)—(அவர்வர்தபொழுது), புலப்பல் என -பிணங்கக்கடவேனென்று நிணேத்து, சென்றேன் - (அவரெதிர் நில் லாமல் வேருரிடத்திலே) போயினேன்; (போகியும்), ரெஞ்ச ம் - (என்) னெஞ்சமானது, (நிறையினில்லாமல் கீழறுத்துக்கொ ண்டுபோய்), கலத்தல் உறுவது - (அவரோடு) கலத்தலேத்தொ டங்குவதை, கண்டு - அறிந்து, புல்லினேன் - (இனி அதுவாயா தென்று) தழுவினேன்.
- 1259. I said I would feign dislike and so went (away); (but) I embraced him the moment I saw my mind begin to unite with him.
 - கo. நிணந்தியி விட்டன்ன நெஞ்சிறூர்க் குண்டோ புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நிணத்தைத் தியின்கண்ணே யிட்டால் அஃதாருகு மாறபோலத் தங்காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந்தாருகு நெஞ்சிணயுடைய மகளிர்க்கு, அவர் புணர யாமூடிப் பின்பு உணராது அந்நிலேயே நிற்கக்கடவே மென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது, எ-று.

புணர்தல் – ஈண்டு மிகாணுகுதல் ; எதிர்ப்படலுமாம். புணரவென்பது புணர்க்தெனத் திரிக்து கின்றது. யானத்தன்மையே ஞகலின் எனக்கஃதில்லே யாயிற்றென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—ங்ணம் தீயில் இட்டன்ன ங்ணத்தைத் தீயி விட்டால் அது உருகுமாறுபோல் (தந்தலேவரைக்கண்டால் நிறை யழிந்து உருகுகின்ற), கெஞ்சிஞர்க்கு - கெஞ்சிணயுடையமகளிர் க்கு, ஊடி - (யாம்) பிணங்கி, புணர்ந்து - (பின்) புணர்ந்து, நிற் பேம் எனல் - (அந்நிலேயிலே) நிற்கக்கடவேமென்ற நினேத்தல், உண்டோ - ஆகாது.
- 1260. Is it possible for those whose hearts melt like fat in the fire to say that they can feign a strong dislike and remain so?

கஉஎ - ம். அதி. அவர்வயின்வி தும்பல்.

அஃ தாவது சேயிடைப்பிரிவின்கட் டி இமைகனும் திலமகளும் வேட்கையிக வினன் ஒருவரை யொருவர் காண்டற்கு விரைதல். திலமகன் பிரிவும் திலமக ளாற்றுமையும் அதிகாரப்பட்டு வருகின்றமையின், இருவரையுஞ் சுட்டிப் பொ துவாகிய பன்மைப்பாலாற் கூறிஞர். பிறரெல்லாம் இதகு தி திலமகின் கிண் க்து திலமகள் விதப்புறலென்றுர்: சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவார் குறிப்பொடு கூடிய பொருளுணர்த்துவதல்லது தாணுன்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிகூற்றுய் அதிகாரத்துத் திலமகன் உயர்த்தற் பண்மையாற் கூறப்படாமை யானும், அஃதனை யன்மை யறிக. இதனுட்ட இமைகள் கூற்று சிறையழிவா னிகழ்க்ததாகலின், அவ்வியைபு பற்றி கிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற நாளெற்றித் தேய்ந்த விரல்.

[தலேமகள் காண்டல் விதப்பினும் சொல்லியத.]

(பெரு-ரை.) எ-து,—அவர் கம்மைப் பிரிக்துபோய காள்கள் சுவரின்க ணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என் விரல்கடேய்க்தன; அதுவே யண்றி அவர் வரும் வழிபார்த்து என் கண்களும் ஒளியிழக்து பெல்லியவாயின; இவ்வாருயும் அவர் வரவுண்டாயிற்றில்லே, எ-று.

காள்—ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் - நுண்ணிய காணமாட்டாமை. ஒற்ற வென்பது ஒற்றியெனத் திரிக்து நின்றது. இனி யான் காணுமாறென்ணே மென் பதாம். காளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற் செய்தொழியாது இடை யின்றிச் செய்தலான், விதுப்பாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—விரல் - (என்) விரல்கள், அவர் சென்ற நாள் - அவர் (நம்மைப்பிரிந்து) போகிய நாள்களே, ஒற்றி - (சுவ ரிலே குறிவைத்து) தொட்டெண்ணுதலால், தேய்ந்த - தேய்ந் தன; (அதுவேயன்றி), கண்ணும் - (என்) கண்களும், வாள்அற் ற - (அவர்வரும்வழிபார்த்து) ஒளியிழந்து, புற்கென்ற - புல்லிய வாயின; (இவ்வாருகியும் அவர் வரவு உண்டாயிற்றில்லே.

1261. My finger has worn away by marking (on the wall) the days he has been absent while my eyes have lost their lustre and begin to fail.

உ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் *றேண்*மேற் கலங்கழியுங் காரிகை கீத்து.

[ஆற்*ரு*மை மிகுதலின் இடையின்றி கிணேக்கற்பாலேயல்லே சிறி**த** மறக்கல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லிய**த**ே]

(படு - கோ.) எ-து,—வினங்கா நின்ற விழையிணேயுடையாய், காதலமா இன்று யான் மறப்பேளுயின், மேலுங் காரிகை யென்னே நீப்ப என்றேன்கள் வீன கழல்வனவாம், எ-று இலங்கிழா பெண்பத இதற்கு கீயாதம் பரியலே பெண்றுக் குறிட்பிற்று. இன்று—யானிறந்து படுகின்ற வின்று. மேலும்—மறுபிறப்பினும். எச்சவும்மை விகாரத்தாற் ெருக்கது. கீப்ப வென்பது கீத்தெனத் திரிந்து நின்றது. கழியு மெண்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின் ெருழில் இடத்தின்மே னின்றது. இவ் வெஸ்ஸேக்கணினேந்தால் மறுமைக்கண் அவரை பெய்தி மின்புறலாம், அதனுன் மறக்கற்பாலே னல்லே வென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—இலங்கு இழாய் விளங்காஙின்ற ஆபரண முடையாய்! இன்ற - (இறந்துபடுகின்ற) இந்நாளில், மறப்பின்-(தலேவரை) மறப்பேளுயின், மேல் - மறுபிறப்பிலும், காரிகை -அழகானது, நீத்து - (என்னேவிட்டு) நீங்க, என்றேள் - எனது தோள்கள், கலங் கழியும் - வளேயல்கள் கழலப்பெறுவனவாம்.
- 1262. O you bright-jewelled maid, if I forget (him) today, my shoulders will lose their beauty even in the other life and make my bracelets loose.
 - டை, உரனசைஇ யுள்ளக் தூணேயாகச் சென்*ரூர்* வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

[இதுவுமது.]

(பெடு - டை) எ-து,—இன்பநாகர்கில கச்சாது வேறில கச்சி காக்திணை யாதலே யிகழ்க்து தம்மூக்கக் திணையாகப் போயிஞர் அவற்றை யிகழ்க்து ஈண்டு வருதலே கச்சுதலான், யானிவ்வெல்லேயினு முளேஞயினேன், எ-று.

உரனென்பத ஆகுபெயர். அக்கசையா னுயிர்வாழா கின்றேன், அஃஇல்லே யாயின் இறக்தபடுவ லென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—உரன் கசைஇ (இன்பத்தை விரும்பாமல்) வெற்றியைவிரும்பி, உள்ளம் துணே ஆக - (நாம் துணேயாதலேயி முக்து) தம்மனவெழுச்சி துணேயாக, சென்ருர் - போயினவர், வர ல் நசைஇ - (அவைகளே இழக்து இங்கு) வருதலேவிரும்புதலால், இன்னும் - இவ்வெல்லேயிலும், உளேன் - உயிர்வாழ்கின்றேன்.
- 1263. I still live by longing for the arrival of him who has gone out of love for victory and with valour as his guide.
 - ச. கூட்டிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக் கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(படு-கை.) எ-து,—கீங்கிய காமத்தராய் கம்மைப் பிரிக்துபோயவர் மேற் கூடிய காமத்துடனே கங்கண் வருதலே கினேக்து, என்னெஞ்சு வருத்தமொழி க்து மேன்மேற் பணேத்தெழா கின்றது, எ-று.

விணவயிற் பிரிவுழிக் காமவின்ப கோக்காமையும் அதமுடிக்குழி அதவே கோக்கலுக் தலேமகற்கியல்பாகவின், கூடிய காமமோ டென்றுள். ஒடிவுருபு விகாரத்தாற் றெக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் கெஞ் சின்மே லேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைக்து கின்றது. அஃதன்னிற் விலேனுயின் இறக்துபடுவ லென்பதாம்.

- (தெ ப-னா.)—பிரிந்தார் (நீங்கியகாமத்தாராகி நம்மை) பிரிந்துபோனவர், கூடிய காமம் - கூடியகாமத்துடனே, வரவு உள்ளி - (நம்மிடத்து) வருதலே நினேத்தலால், என் நெஞ்சு—, வருத்தம் ஒழிந்து - துயர்நீங்கி, கோடு கொண்டு ஏறும் - மேன் மேலும் பருத்தெழுகின்றது.
- 1264. My heart is rid of its sorrow and swells with rapture to think of my absent lover returning with his love.
 - டு. காண்கமற் கொண்களேக் கண்ணூக் கண்டபி னீங்குமென் மென்ரேட் பசப்பு.

[தலேமகன் வரவுகூறி ஆற்ருயாய்ப் பசக்கற்பாலே யல்லே பென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-கா.) எ-து,—என்கண்களாரும்வகை என் கொண்கணே யான் காண் பேகை; அங்ஙனம் கண்டபின், என் மெல்லியதோளின்கட் பசப்புத் தானே கீங்கும், எ-று.

காண்கவென்பது ஈன்டு வேண்டிக்கோடற் பொருட்டு. அத வேண்டு மென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வர்தது. கேட்ட தூணயா னீங்கா தென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—கண் ஆர (என்) கண்களாரும்வகை, கொண்களே (என்) கணவனே, காண்க (ரான்) காண்பேனுக; கண் டபின் (அப்படி) கண்டபின்பு, என் மெல் தோள் என்மெல் வியதோளிலுள்ள, பசப்பு—, கீங்கும் (தானே) கீங்கும்.
- 1265. May I look on my lover till I am satisfied and thereafter will vanish the sallowness of my slender shoulders.
 - சு. **வ**ருகமற் கொண்க னெருநாட் பருகுவன் பைதனே யெல்லாம் கெட.

[இதுவுமது•]

(பரி-கொ.) எ-து,—இத்துணே நாளும் வாராக்கொண்கன் ஒருநாள் என் கண் வருவாகுக; வந்தாற் பையினச் செய்கின்ற இந்கோயெல்லாங் கெட அவ் வமிழ்தத்தை வாயில்க சேந்தானும் பருகக்கடவேன், எ-று.

வருக வென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொள்க. அக்குறிப்பு அவ்வொருகாளேக்குள்ளே இனி வரக்கடவகோய்களுங் கெடுப்ப லென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—கொண்கன் - (இத்தனோளாக வாராதி ருந்த) தலேவன், ஒருநாள்—, வருக - (என்னிடத்து) வருவா கை; (வந்தால்), பைதல் நோய் எல்லாம் - துன்பஞ்செய்கின்ற இந்கோயெல்லாம், கெட - கீங்க, (அவ்வமிர் தத்தை), பருகுவன்-(ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன்.

1266. May my husband return some day; and then will I enjoy (him) so as to destroy all this agouizing sorrow.

எ. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல் கண்ணன்ன கேளிர் வரின்,

[இதுவுமது.]

(பரி-கை ாை) எ-து,—கண்டோற் சிறந்த கேளிர் வருவராடின், அவர்வரவு கீட்டித்தமைகோக்கி யான் புலக்கக்கடவேஞே, அன்றி என்னுற்குமை கோ க்கிப் புல்லக்கடவேஞே, அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விருசெயல்களேயும் கிரவக்கடவேஞே, யாது செய்யக்கடவேன் ? எ-று.

புலவியும் புல்லலும் ஓர் பொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேண்கொ லென்றுள். மூன்றஃனயுஞ் செய்தல் கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இனிக் கலப்பேன்கொ லென்பதற்கு ஒரு புதமை செய்யாது பிரியாத நாட்போலக் கலக்தொழுகுவேனே வென்றுரைப்பாரு மூளர்.

(தெ-ப-னா.)—கண் அன்ன கேளிர்-கண்போற் சிறந்தநண் பர், வரின்—, புலப்பேன்கொல் - (அவர்வரவு நீட்டித்ததைக் குறித்து) பிணங்குவேனே? புல்லுவேன்கொல் - (என்பொறுக் கமாட்டாமையைக்குறித்து) தழுவுவேனே? கலப்பேன்கொல் -(இவ்விரண்டும் வேண்டுதலால் இவ்விருசெயல்களேயும்) கலப் பேனே? (யாதுசெய்யக்கடவேன்.)

1267. On the return of him who is as dear as my eyes, am I displeased or am I to embrace (him); or am I to do both?

அ. வினேகலர்து வென்றீக வேர்தன் மனேகலர்து மாலே யயர்கம் விருர்து.

[வேர்தற்குற்றுழிப்பிரிக்த தலேமகன் விணமுடிவுடீட்டித் துழித் தலேமகளே கிகோக்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-ணை.) எ-து,—வேர்தன் விணேசெய்தலேப் புரிர்து வெல்வாளுக; யாமும் மிணவியைச் சென்றகூடி ஆண்டை மாலேப்பொழுகிற்கு விருர்தயர்வே மாக, எ-று.

மணேயென்பது ஈன்டாகு பெயர், "மங்கல மென்ப மணமாட்சி" என் டிழிப்போல விணசெய்தற்கண்வந்த மாலேப்பொழு திற்கு எதிர்கோடல் அலங் கரித்தன் முதலியவின்மையின், மணகலந்து மாலேக்கு விருந்தயர்க மென்றுன். நான்கனுருபு விகாரத்தாற் ெருக்கது. இது விணமுடியாமுன் கூறலான் விதுப் பாயிற்று. பிறசெல்லாம் இதணத் தலேமகள் கூற்றுக்கி யுரைத்தார்: தலேமக னேக் கூறுது வேந்தன் வெல்க வென்றும், மணகலல்தென்றும், மாலேப்பொழு

Digitized by Google

தின்கண் விருர்தயர்க மெ**ன்று**ம் வ**ர்த அவ்வு**ரைதானே அ*து* கூடாமைக்கு**க்** கரியாயிற்*று*.

- (தெ-ப-ரை.) வேர்தன்—, வினே கலந்து போர்செய் தல்புரிந்து, வென்றீக - வெல்வாகுக, (யாமும்), மனே கலந்து -மனேவியைச்சென்று, மாலே - (அவ்விடத்து) மாலேக்கு, விருந் து—, அயர்கம் - செய்யக்கடவேம்.
- 1268. Let the king fight and gain (victories); (but) let me be united to my wife and feast the evening.
 - கூ. ஒருகா ளெழு காள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றுர் வருகாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு.

[இதுவுமது.]

(பாடு-கை) எ-து,—சேணிடைச்சென்ற தங்காதலா மீண்டுவாக் குறித்த காளே யுட்கொண்டு அதுவருக் தூணையும் உயிர்தாங்கி வருக்து மகளிர்க்கு ஒரு கான் பலகான்போல கெடிதாகக் காட்டும், எ-று.

ஏழென்பத அதற்குமேலாய மிக்க டன்மை குறித்து கின்றது, ''ஒருவர் கூறை யெழுவருடுத்து'' என்றுற்போல தலேமகள் வருத்தம் பிறர்மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனுன் இதுவுக் தலேமகள் கூற்றுகாமை யறிக. இருகானென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

- (தெ-ப ரை.)—சேண் சென்றுர் தூரதேசத்திற் சென்ற தங்காதலர், வருநாள் வைத்து - (திரும்பி) வரக்குறித்தநாளே உட்கொண்டு, ஏங்குபவர்க்கு - (அது வருமளவும் உயிரைத்தா ங்கி) வருந்துமகளிர்க்கு, ஒருநாள்—, எழு நாள் போல் - பல நாள் போல, செல்லும் - கெடிதாகக்காட்டும்.
- 1269. To those who suffer waiting for the day of return of their distant lovers one day is as long as seven days.
 - கo. பெறினென்னம் பெற்றக்கா லென்ன முறினென்ன முள்ள முடைந்துக்கக் கால்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—காதவி கம்பிரிவினே யாற்று த உள்ளமுடைக்திற க்து பட்டவழி, கம்மைப் பெறக்கடவளாஞலென், அதுவன்றியே பெற்று லென், அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலக்தாற்றுனென், இவை யொன்று ஓம் டய னில்லே. எ-று.

இம்மூன்றும் உடம்பொடு புணர்த்கிக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னே வழக்குண்மையின். அதற்கு முன்னே யான் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலின், விதப்பாயிற்று. இது தலேமகள் கூற்றுயவழி இரவ்கலாவதல் லது விதுப்பாகாமை யறிக. (தெ-ப-ரை.)—காதலி—, உள்ளம் உடைக்து - (கம்பிரிவு பொருமல்) உள்ளமுடைக்து, உக்கக்கால் - இறக்கவிடத்து, பெறின் என் - (கம்மை) பெறக்கடவளாளுல் என்னபயன், பெற் றக்கால் என் - (அன்றி) பெற்ருல் என்னபயன், உறின் என் -(அன்றி) மெய்யுறக்கலக்தால் என்னபயன், (இவையொன்ரு ஹம் பயன் இல்லே.)

1270. After (my wife) has died of a broken heart, what good will there be if she is to receive me, has received me, or has even embraced me.

கஉஅ - ம். அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவதை தலேமகன், தலேமகள், தோழியென்றிவர் ஒருவர் குறிப்பினே யொருவர்க் கறிவுறுத்தல். இது பிரிந்துபோய தலேமகன்வந்து கூழயவழி நிகழ் வதாகலின், அவர்வயின் விதும்டலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

> க. கேரப்பினுங் கையிகர் தொல்லாகின் னுண்க ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு.

[பிரிக்துகூடிய தலேமகன் வேட்கை மிகவிஞற் புதுவது பன்னுரும்பாராட் டத் தலேமகள் இதுவொன்றுடைத்தென வஞ்சியவழி அதனே யவள் குறிப்பானறிக்து அவனவட்குச் சொல்லியது.]

(பரி - கைரு) எ-து,—கீ.சொல்லாது மறைத்தா யாயினும், அதற்குடம் படாதே நின்னேக் கைகடந்து நின்னுண் கண்களே எனக்குச் சொல்லஹுறவ தொரு காரிய முண்டாயிராநின்றது, இனியத‰ா கீயே தெளியச்சொல்வா யாக, எ-று.

கரத்தல்—காணுனடக்குதல். தன்கட்பிரிதற் குறிப்புளதாகக் கருதி வேறு பட்டானது வேறுபாடு குறிப்பானறிக்**த அவட்**குத் தன்பிரியாமைக் குறிப்பறி வுறுத்தவாறு.

(தெ - ப - னா.)—கரப்பினும் - (சொல்லாது) மறைத்தா யாயினும், ஒல்லா - அதற்கு உடம்படாமல், கையிக்கது - (உன் னே) கைகடக்து, நின் உண் கண் - உன் (மை) உண்டகண்களே, உளைக்கல் உறுவது - (எனக்கு) சொல்வது, ஒன்று - ஒருகாரி யம், உண்டு - உளது, (இனி அதனே நீயே தெளியச்சொல்லு.)

1271. Though you would conceal (your feelings), your painted eyes would not, for, transgressing (their bounds), they tell (me) something.

உ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப் பெண்ணிறைந்த கீர்மை பெரிது.

[கா**ணுல் அவள் அது** சொல்லாளாயவழி அவன் *ளே*ழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ணா.) எ-து,—-என் கண்ணிறைக்த வழகினயும் வேயையொத்த தோளினேயு முடைய கின்பேதைக்கு பெண்பாலாரிடத்து கிறைக்த மடமை அவ்வளவன்றி மிகுக்தது, எ-று.

இலதாய பிரிவினேத் தன்கணேற்**றி அ**தற்கஞ்சு த**லான், இவ்வாறு** கூறினுன்.

- (தெ-ப-னா.)—கண் கிறைந்த காரிகை (என்) கண்ணி நைந்த அழகையும், காம்பு ஏர் தோள் - மூங்கில்போன்ற தோள் கீனயும் உடைய, பேதைக்கு - (உன்னுடைய) மாதுக்கு, பெண் கிறைந்த நீர்மை - பெண்பாலாரிடத்து கிறைந்த அறியாமை, பெரிது - (அவ்வளவினதன்றி) மிகுந்தது.
- 1272. Unusually great is the female simplicity of your maid whose beauty fills my eyes and whose shoulders resemble the bamboo.
 - **டை. மணியி**ற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடங்தை யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணியகத்துக் கிடக்து புற த்துப் புலனுதால்போல இம்மடக்தைய தணியகத்துக் கிடக்து புறத்துப் புல னுகின்றதொரு குறிப்புண்டு, எ-று-

அணி—புணர்ச்சியாளுய வழகு. அதனகத்துக்கிடத்தலாவது அதனேடு உடனிகழ்தற்பாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனே யானறிகின்றிலேன், கீயறிக்து கூறல்வேண்டு மென்பது கருத்து.

- (தெ-ப-னா.)—மணியில் (கோக்கப்பட்ட) படிக மணிக் குளிருந்து, திகழ் தரும் - (புறத்தே) காணப்படுகிற, தூல்போல்-சரடுபோல, மடந்தை - இம்மடந்தையினது, அணியில் - அழகுக் குளிருந்து, திகழ்வது - (புறத்தே) காணப்படுவதாகிய, ஒன்று -ஒருகுறிப்பு, உண்டு - இருக்கின்றது.
- 1273. There is something that is implied in the beauty of this woman, like the thread that is visibile in a garland of gems.
 - ச. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—முகையது முகிழ்ப்பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலன காத காற்றம்போல ரின்பேதை என்னெடு ககக்கருது ககையது முகிழ்ப்பி ஹனதாய்ப் புறத்துப் புலனுகாததோர் குறிப்புண்டு, எ-து- முகிழ்ப்பு - முதிர்ச்சியாற் புடைபடுதல். ககை - புணர்ச்சி யின்பத்தா ணிகழ்வது.

(தெ - ப - னா.)—முகை மொக்குள் - அரும்பினது முகி ந்ப்பினுள், உள்ளது - உளதாய்ப் (புறக்தோன்றுத), காற்றம் போல் - வாசணேபோல், பேதை - (உன்) மாதினது, ககை மொக் குள் - (என்னேடுககைக்க எண்ணுகிற) ககையது முகிழ்ப்பி னுள், உள்ளது - உளதாய்ப் (புறக்தோன்றுத), ஒன்று - ஒருகு றிப்பு, உண்டு – உளது.

1274. There is something in the unmatured smile of this maid like the fragrance that is contained in an unblossomed bud.

டு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர் தீர்க்கு மருந்தொன் றடைத்**து.**

[இதுவுமது•]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெருங்கிய வணேகளே யுடையாள் என்கணில்லாத தொன்றனே யுட்கொண்டு அத கார்ணமாக என்னே மறைத்தப்போன குறிப்பு என் மிக்க தயரைத் தீர்க்கு மருந்தாவதொன்றனே யுடைத்து, எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம்—ஆகுபெயர். மறைத்தற் குறிப்புத் தானு முடன்போக் குட்கொண்டது. உறுதுயர் என்று செய்யத் தீங்குவின் தலானும் அது தான் நீர்திறம் பெருமையானும் உளதாயது. மருக்து—அப்பிரிவின்மை தோழியாற்றெளிவித்தல். கீயதுசெய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—செறிதொடி - கெருங்கிய வளேகளே யுடை யவள், செய்து - (என்னிடத்த இல்லாதபிரிவை) ஙினேந்து, இறந்த கள்ளம் - (அதுகாரணமாக என்னேமறைத்து) போன குறிப்பு, உறுதுயர் - (என்) மிகுந்ததுயரை, தீர்க்கும் மருந்து—, ஒன்று—, உடைத்து - உடையது.

1275. The well-meant departure of her whose bangles are tight-fitting contains a remedy that can cure my great sorrow.

சு. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரி*தாற்றி* யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்*து*.

[தலேமைகன் குறிப்ப**றிக்த தலேமகள் அதனே அது தெளிவிக்கச்சென்ற** தோழிக் க**றிவுறு**த்தது.]

(பரி - கொ.) எ-து,—காதலர் வக்து தம்பிரிவிணைய தன்பத்தினே பிகவு மாற்றி காமகிழும் வண்ணங் கலக்கின்ற கலவி இருக்த வாற்றுன் மேலுமத்துன் பத்தினே அரிதாக வாற்றியிருக்து அவரன்பின்மையை கிளேயுக்குன்மை யுடை த்து, எ-று.

பிரிதற் குறிப்பினுற் செய்கின்ற தாகலான், முடிவில் இன்னுதாக**ா கின்ற** தென்பதாம். (தெ-ப-னா.)—பெரிது ஆற்றி - (தலேவர்வக்து தம்பிரிவின லாகிய துன்பத்தை) மிகவுமாற்றி, பெட்ப கலத்தல் - (கம்) மகிழும்வண்ணம் கூடுகின்ற புணர்ச்சியானது, அரிது ஆர்றி -(பின்னும் அத்துன்பத்தை) அரிதாகப் பொறுத்திருக்து, அன்பு இன்மை - (அவரது) அன்பில்லாமையை, சூழ்வது - கினேயுக் தன்மையை, உடைத்து - உடையது.

1276. The embrace that fills me with comfort and gladness is capable of enduring (my former) sorrow and meditating on his want of love.

எ. **த**ண்ணக் துறைவன் றணக்தமை கம்மினு முன்ன முணர்க்த வளே.

` [இ*துவுமது*.]

(பரி.கை.) எ-து,—குளிர்க்த துறையை யுடையவன் கம்மை மெய்யாற் கூடியிருக்தே மனத்தாற் பிரிக்தமையை அவன் குறிப்பானறிதற்குரிய கம்மி னும் இவ்வளேகள் முன்னே யறிக்தன, எ-று.

கருத்து ரிகழ்ச்ததாகலிற் றணக்தமை பென்றும், யான் றெளிய வுணர் தற்கு முன்னே தோள்கண் மெலிச்தன வென்பாள் அதகே வகோமேலேற்றி அது தன்கே யுணர்வுடைத்தாக்கியுங் கூறிஞன்.

(தெ - ப - ரை.)—தண்ணம் துறைவன் - குளிர்க்த துறை பையுடையவன், தணக்தமை - (கம்மைமெய்யினுலே கூடிபிருக் தே மனத்தினுலே) பிரிக்தமையை, கம்மினும் (அவன்குறிப்பால் அறிதற்குரிய) கம்மினும், வளே - இவ்வளேயல்கள், முன்னம்—, உணர்க்த - அறிக்தன.

1277. My bracelets have understood before me the (mental) separation of him who rules the cool seashore.

அ. நெருநற்றுச் சென்*ரு*ொங் காதலர் யாமு மெழுநாளே மேனி பசந்து.

[இதவுமது.]

(பரி-ரை) எ-து,—எங்காதலர் பிரிக்தபோயிஞர் கெருகற்றே; அப்பிரி விற்கு யாமும் மேனிபசக்த ஏழுகாளுடைய மாயினேம், எ-து.

கெரு சற்றுச் செய்த தலேயளியாற் பிரிவு துணியப்பட்டதென்பாள் கெரு கற்றுச் சென்று ொன்றும், அதனே யையுற்றுச் செல்கின்றது ஏழுகாளுண்டாக லின் அன்றே மேனி பசக்ததென்பாள் மேனிபசக்தெழுகானே மென்றுக் கூறி ஞன். இவ்வாற்றுற் றலேமகனது பிரிதற்கு றிப்பினே யுணர்த்தி கின்றது.

(தெ - ப - ரை.) —எங்காதலர்—, கெருகற்**று -** கேற்றே, சென்*ரு*ர் - பிரிக்துபோயிஞர் ; யாமும்—,மேனி பசக்**து - (அ**ப் பிரிவுக்கு) உடம்பு வேற்றுகிறமடைக்**து**, எழு காளேம் - ஏழுகா ளூடையே மாயினேம்.

1278. It was but yesterday my lover departed (from me); and it is seven days since my complexion turned sallow.

கூ. தொடிகோக்கி மென்*ளேளு* கோக்கி யடிகோக்கி யஃதாண் டவள்செய் தது.

[தலேமகள் குறிப்பறிக்த தோழி அதனேத் தலேமகற் கறிவித்தது.]

(பர் - டை) எ-து,—யா னதுதெளிவித்தவழித் தெளியாது அவர் பிரிய யானீண்டிருப்பின் இவை கில்லாவெனத் தன்றுெடியை கோக்கி, அதற்கேது வாக இவை மெலியுமெனத் தன்மென்றுள்களேயு கோக்கி, பின்னிவ்விரண்டும் கிகழாமல் நீர் நடந்து காத்தல் வேண்டுமெனத் தன்னடியையு கோக்கி, அங் தைகம் அவள் செய்த குறிப்பு உடன்போக்கா யிருந்தது, எ-று.

செய்த குறிப்புச் செய்தற் கேதுவாய குறிப்பு. அஃதென்ருள், செறி தொடி செய்திறக்த கள்ளமென்*ரு* கைலின். பிரிதற் குறிப்புண்டாயின் அஃ தழுங்குதல் பயன்.

(தெ-ப-ரை.)—(யான் அது தெளிவித்தவிடத்தே தெளியா தவர் பிரிய நான் இங்கேயிருந்தால்), தொடி நோக்கி - (இவை கி ல்லாவென்று தன்) வீளயல்களேப்பார்த்து, மெல் தோளும் நோ க்கி-(அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியுமென்று) மெல்லிய தோள் கீளையும் பார்த்து, அடி நோக்கி-(பின் இவ்விரண்டும் உண்டாகா மல் நீர் நடந்துகாத்தல் வேண்டு மென்று தன்) அடிகளேயும் பார் த்து, ஆண்டு - அவ்விடத்து, அவள் செய்தது - அவள்செய்த கு றிப்பு, அஃது - உடன் போக்காயிருந்தது.

1279. She looked at her bracelets, her tender shoulders, and her feet; this was what she did there (significantly).

கo. பெண்ணிறை பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணிறை காமரோய் சொல்லி **யிசவு**.

[தஃமகன் பிரியாமைக் சூறிப்பிணத் தோழிக்கறிவுறுத்தது.]

(பரி - கை.) எ-று—மகளிர் தங்காமகோயினேத் தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது கண்ணிஞற் சொல்லி அது தீர்க்கவேண்டுமென்று அவரையிரவாது உடன்போதல் குறித்துத் தம்மடியினே யிரத்தல் தமக்கியல்பாகிய பெண்மை மேலும் ஓர் பெண்மை யுடைத்தென்று சொல்லுவர் அறிக்தோர், எ-று.

தலேமகளதுடன் போதற்றுணிபு தோழியாற் ஹெளிக்தாஞகலின், தன்பிரி வின்மைக் குறிப்பிணே யறிவுறுப்பான், அவள் பெண்மையிணப் பிறர்மேலிட்டு வியக்து கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை.)—(மகளிர்), காமகோய் - (தங்) காமகோ பை, கண்ணிஞல் சொல்லி - (தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல் லாது) கண்ணிறைற் சொல்லி, இரவு - (அது தீர்த்தல் வேண்டு மென்று அவரை யிரவாமல் உடன்போதல் குறித்துத் தம்மடி யினே) இரத்தல், பெண்ணிறல் - (தமக்கு இயல்பாகிய) பெண் மைமேலும், பெண்மை உடைத்து என்ப - ஒரு பெண்மையை யுடைத்தென்று (அறிக்தோர்) சொல்லுவர்.

1280. To express their love-sickness by their eyes and resort to begging bespeaks more than ordinary female excellence.

கஉகு - ம். அதி. புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலேமகனுக் தலேமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரை தல். மேற் புணர்ச்சி மிகுதிபற்றித் தலேமகன் பிரிதற் குறிப்பறிவுறுத்த தலேமகள் அவன் மாட்டே ரிகழாது வேட்கை மிகவிஞற் பின்னுக் தன்கண்ணே கிகழ்தலான், இது குறிப்பறி வுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங் கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு.

[பிரிதற் குறிப்பின் ஒகியானேடு கீ புலவாமைக்குக் *காரணம்* யாதென ககையாடிய தோழிக்குத் தலேமகள் சொல்லிய*த*ு]

(பரி - ரை.) எ-து,—கினேக்த துணேயானே களிப்பெய்தலும் கண்ட துணையானே மகிழ்வெய்தலும் கள்ளுண்டார்க்கில்லே, காமமுடையார்க் குண்டு, எ-று.

களித்தல் – உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் – அஃதழிக்தது. இவ்விரண்டும் உண்டுழியதல்ல தின்மையிற் கள்ளுக்கில்லென்றுள். உண்டென்பது இறநி வினக்கு. அப்பெற்றித்தாய காமமுடைய யான் புலத்தல் யாண்டைய தென் பதாம்.

(தெ - ப - டை)—உள்ள களித்தலும் - கிணேத்தவளவிலே களிப்படைதலும், காண மகிழ்தலும் - கண்டவளவிலே மகிழ் ச்சி யடைதலும், கள்ளுக்கு – கள்ளுண்டார்க்கு, இல் - இல்லே; காமத்திற்கு – காமமுடையார்க்கு, உண்டு – உளது.

1281. To please by thought and cheer by sight is peculiar, not to liquor but lust.

உ. திரேத்துணேயு மூடாமை வேண்டும் ப*ளே*த்துணேயு**ங்** காம கிறைய வரின்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—மகளிர்க்கு காமம் பணேயளவினும் மிகவுண்டா மா வின், அவரால், தங்காதலரோடு தினேயளவு மூடுதல் செய்யாமை வேண்டப் படும், ஏ-அ. பகோத்துக்கையு மென்புழி ஐக்தனூருபு விகாரத்தாற் ெருக்ககது. ஊடிடின் வருத்த மிகுமெனப் பிறர்க்குறதி கூறுவான் போன்ற, தன்விதப்புக் கூறிய வாறு.

- (தெ-ப-னா.)—காமம்—, பனே துணேயும் நிறைய-பணேயள வினுமிக, வரின் - (மகளிர்க்கு) உண்டாமாயின், தின் துணேயும்-தினேயளவும், ஊடாமை - (தந்தலேவரோடு) பிணங்காமை, வே ண்டும் - (அவரால்) விரும்பப்படும்.
- 1282. If women have a lust that exceeds even the measure of the palmyra fruit, they will not desire (to feign) dislike even as much as the millet.
 - க. பேணுது பெட்பவே செய்பினும் கொண்களேக் காணு தமையல கண்.

[இத்தைவுமதா.]

(படு-னா.) எ-து,—கம்மை யவமதித்துத் தான் வேண்டியனவே செய்யு மாயிலும், கொண்களே என் கண்கள் காணுதமைகின்றன வில்லே, எ-று.

தன் விதுப்புக் கண்கண்மே லேற்றப்பட்டது. அத்தன்மையாஞெடு புல க்குமா றென்கோ யென்பதாம்

- (தெ ப னா.)—பேணது (ஈம்மை) அவமதித்து, பெட் பவே - (தான்) வேண்டுமவைகளேயே, செய்பினும் - செய்தா லும், கொண்களே – கணவளே, கண் - (என்) கண்கள், காணுது-பாராமல், அமையல - அமைகின்றன வில்லே.
- 1283. Though my eyes disregard me and do what is pleasing to my husband, still will they not be satisfied nuless they see him.
 - ச. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் *ளே*ழி யதுமறக்து கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி - கைரு.) எ-து,—தோழி! காதலரைக் காணமுன் அவர்செய்த தவற் றைத் தன்னெடுகிகோக்து யானவரோ 60 தற்கண்ணே சென்றேன்; கண்டபின் என்னெஞ்சு அதனே மறக்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது, எ-று.

சேறனிகழ்தல் கிணத்தெருகிற்குமொத்தலின், அது மறந்தென்றுள். அச்செலவாற் பயனென்னென்பதுபட கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லேயிலே நெஞ்சு அறைபோகலான், அது முடிந்ததில்லேயென் பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—தோழி - தோழியே! (அன்பரைக்காணு தற்கு முன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னேடு எண்ணி), ஊ டற்கண் சென்றேன் - (அவரோடு) பிணங்குதனிலே சென் றேன்; என்னெஞ்சு - என்மனம், (கண்டபின்), அத மறக்து -அதைமறக்து, கூடற்கண் சென்றது - புணர்தலிலே சென்றது.

- 1284. O my friend I was prepared to feign displeasure, but my mind forgetting it was ready to embrace him.
 - டு, எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற்கொண்கன் பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—முன்னெல்லாங் கண்டிருந்தும் எழுதுங்காலத்த அஞ்சனக்கோலி னியல்புகாணமாட்டாத கண்ணேபோல, கொண்கனது தவற காணுதவிடத் தெல்லாங் கண்டிருந்து அவினக் கண்டவிடத்துக் காணமாட் டேன், எ-று.

கோல்—ஆகுபெயர். இயல்பு—கருமை. என்னியல் பிதுவாகலின் மேலும் அது முடியாதென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.) (முன்னெல்லாம் கண்டிருக்தும்), எழு தும் கால்-எழுதும்போது, கோல் - அஞ்சனக் கோலினியல்பை, காண - காணமாட்டாத, கண்ணே போல்—, கொண்கன் பழி -கணவனது குற்றத்தை, (அவினக் காணுதவிடத்தெல்லாம் கண் டிருக்தும்), கண்டவிடத்து - (அவின) கண்டவிடத்து, கா ணேன் - காணமாட்டேன்.
- 1285. Like the eyes which see not the pencil that paints it, I cannot see my husband's fault (just) when I meet him.
 - சு. கோணுங்காற் காணேன் றவருய காணுக்காற் காணேன் றவறல் லவை.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கொண்கணே யான் காணும்பொழுது அவன் றவருப வற்றைக் காண்கின்றிலேன், காணுதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன், எ-று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வக்தது. மூன்பு கானின்னெடு சொல் லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணமையிற் புலக்கிலேனென்பதாம்.

- (தெ-ப-ரை.)—(நான்), காணும் கால் (கணவனே) காணும்பொழுது, தவறு ஆய (அவன்) குற்றங்களானவைகளே, காணேன் காண்கின்றிலிலேன்; காணுக்கால் (அவன்) காணுக்கால் (அவன்) காணுக்பெரழுது, தவறு அல்லவை குற்றங்களல்லாதவைகளே, காணேன் காண்கின்றிலேன்.
- 1286. When I see my husband, I do not see any faults; but when I do not see him, I do not see anything but faults.

650 1

எ. உய்த்த லறிந்து புன்ல்பாய் பவரேபோற் பொய்த்த லறிக்தென் புலக்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை யீர்த்துக்கொண்டு போதலறிக்து வைத்து ஒழுகுகின் ந புன அட்பாய்வார் செயல்போல, புலவி முடிவுபோகாமை யறிக் துவைத்துக் கொண்கனேடு புலந்து பெறுவதென், எ-று.

பாய்பவளென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் - புரைபடுதல். புலக்தாலும் பயனில்லே யென்பதாம். பொய்த்த லறிக்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்த லறிய ஓடுகீருட் பாய்வார்போல முடிவறியப் பண்டொருகாற் புலக்த முடியா மையறிக்தேன் இனி அதுசெயற்பாற் றன்றென வுரைக்க.

(தெ-ப-டை)—உய்த்தல் அறிக்து - (தம்மை) சுர்த்துக்கொ ண்டுபோதலறிக்திருக்து, புனல் பாய்பவரே போல் - (ஓடுகின்ற) கீரிலே பாய்வோர் செயல்போல், பொய்த்தல் அறிக்து - (பிணக் கு) முடிவுபோகாமை யறிக்திருக்து, புலக்து - (கணவதேடு) பி ணங்கி, என் - (பெறுவது) யாது?

1287. Like those who leap into a stream which they know will carry them off, why should a wife feign dislike which she knows cannot hold out long?

அ. இளித்தக்க வின்னு செயினுங் களித்தார்க்குக் கள்ளற்றே கள்வகின் மார்பு.

> தெலேமகள் புணர்ச்சிவிதுப் பறிக்த தோழி தலேமகற்குச் சொல்லியது.]

(பெடு-கொ.) எ-து,—வஞ்சகா, தன்னேயுண்டுகளித்தார்க்கு இளிவரத்தக்க இன்னு தவற்றைச் செய்யினும், அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய கள் ளுப்போலும் எங்கட்கு கின்மார்பு, எ-று.

அவ்வின் தைன — ஈாணின் மை, கிறையின் மை, ஒழுக்கமின்மை, உணர் வின்மையென்றிவைமுதலாயின**்** எங்கட்கு காணின்மை முதலியவற்றைச் செ ய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாகின்ற தென்பதாம். கள்வ வென்றதும் அதுகோக்கி.

(தெ-ப-னை.) --கள்வ - கள்வனே! ஙின் மார்பு - (எங்களுக் கு) உனதுமார்பு, களித்தார்க்கு - (தன்னேயுண்டு) களித்தவர்க்கு, இளி தக்க - அவமான மடையத்தக்க, இன்ன செயினும் - இளி ்பை பில்லவைகளேச்செய்*தா*லும், கள் *அற்று-(அவரா*லே மேலு மேலும் விரும்பப்படுவதாகிய) கள்ளுப்போலும்.

1288. O you rogue! your breast is to me what liquor is to those who rejoice in it, though it only gives them an unpleasant disgrace.

கூ. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன் செவ்வி தலேப்படுவார்.

[உணர்ப்புவயின் வாரா லுடற்கட் டலேமகன் சொல்லியது.]

(பரி-ணா.) எ-து,—காமவின்பம் மலரினு மெல்லிதாயிருக்கும், அங்கனம் மெல்லிதாதலேயறிந்த அதன்செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர், எ-ற.

தொட்ட தூண்ணயானே மணச்செவ்வியழிவதாய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லிதென்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கண் வக்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், துகர்ச்சியும், இன்பமும், ஒருகாலத்தின்கண்ணே யொத்து துகர் தற்குரியாரிருவர் அதற்கேற்ற இடனுள் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக் கூடி துகரவேண்டு தலின் அதன்செவ்வி தூலப்படுவார் சிலபென்றும், அவற்றுள் யாதானுமொன்றனும் சிறிது வேறுபடினும் வாடு தலின் மலரினுமெல்லிதென் துங் கூறிஞன். குறிப்பொவ்வாமையின் யான துபெறுகின்றிலே ணென்பதாம் தூலமகளுடறீர்வது பயன்.

(தெ-ப-ரை.)—காமம் - காமவின்பம், மலரினும் - பூவின ம், மெல்லிது - மெல்லியதாயிருக்கும்; (அப்படி மெல்லியதா யிருக்கையை அறிக்து), அதன் செவ்வி - அதன் பக்குவத்தை, தலேப்படுவூர் - பெறுவோர், சிலர் - (உலகத்திலே) சிலர்.

1289. Sexual delight is more delicate than a flower, and few are those who understand its real nature.

கo. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கிஞள் புல்லுத லென்னினும் தான்விதுப் புற்று.

[இதுவுமது.]

(பர் - கை.) எ-து,—காதலி முன்னெருஞான்ற புல்லல் விதப்பினுற் சென்ற என்னெடு தன்கண்மாத்திரத்தா ஹாடி, புல்லுதல் என்னினுக் தான் விதும்பலால் அது தன்னேயும் அப்பொழுதே மறக்து கூடிவிட்டாள்; அதனுல் யானித்தன்மையே குகவும் விதப்பின்றியூடி கிற்கின்ற விவள் அவளல்லள், எ-று.

கண்மாத்**திர**த்தானூடல் – சொன்னிகழ்ச்சியின்றி அது சிவந்த *த*ண்கையே யாதல். அவளாயின் இவ்வன மூடற்கணீடா ளென்பது பயன்.

(தெ - ப - ரை.)—(என்காதவி முன்றெருநாள் புணரச் சென்ற என்னேடு), கண்ணில் துனித்து - (தன்) கண்மாத்திரத் தாலே பிணங்கி, புல்லுதல் - புணர்தவிலே, என்னினும்—, தான் விதுப்புற்று - தான்விரைவுற்று, கலங்கினுள் - (அதனேயும் அப் பொழுதே) மறந்து கூடிவிட்டாள், (அதனுல் நான் இப்படிவரு ந்தவும் விரையாமல் பிணங்கி நிற்கின்ற இவள் அவளல்லள்.)

1290. She once feigned dislike in her eyes, but the warmth of her embrace exceeded my own.

கட0-ம். அதி. நெஞ்சொடிபுலத்தல்.

அல் தாவது காரணமுண்டாய வழியும் புலக்கக் கருதாது புணர்ச்சிவிதும் புகின்ற கெஞ்சுடனே தலேமகள் புலத்தலும், தலேமகன் புலத்தலுமாம். அதி காரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. அவர்கெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே கீயெமக் காகா தது.

[தலைமகன்கட் டவறுண்டாயவழியும் புலவிகருதாத கெஞ்சிற்குத் தலேமகள் சொல்லிய*து*.]

(பரி – கை.) எ-து,—கெஞ்சே, அவருடைய கெஞ்சு கம்மை வின்யாத அவர்க்காய் நிற்றல்கண்டு வைத்தம், கீயெமக்காய் நில்லாத அவரை மினத் தற் காரணம் யாது, எ-று

அவர்க்காதல் - அவர் கருதியதற் குடம்படுதல். எமக்காகாதென்றது புல விக் குடம்படாமையை. ஒரு கருமத்தைத் தாமாக வறிக்து செய்யமாட்டாதார் செய்வாளைக் கண்டாயினுஞ் செய்வர், கீயதுவுஞ் செய்கின்றிலே யென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—கெஞ்சே - (எனது) மனமே! அவர் கெஞ்சு-அவரதுமனம், அவர்க்கு ஆகல் கண்டும் - (கம்மை கினேயாமல்) அவர்க்காய் கிற்றல் கண்டிருக்கும், கீ எமக்கு ஆகாதது - கீ (அ வரையே கினேத்து) எமக்காய் கில்லாமைக்குக் காசணம், எவன்-யாது ?

1291. O my soul, although you have seen how his soul stands by him, how is it you do not stand by me.

 உருஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச் செருவெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(படு-டை) எ-து,—என்னெஞ்சே, மேலும் கம்மாட் டன்புடையராகாத வரை உள்ளவாறறிக்த விடத்தம், காஞ்சென்முல் வெகுளா டென்பது பற்றி கீயவர்மாட்டுச் செல்லாரின்முய், இப்பெற்றியது மேலுமோ ரறியாமையுண் டோ, எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணேட்டம் பற்றி வெகு னாரென்பது கந்தாகச் சென்குய், கீகருதியது முடியுமோ வென்பதாம்.

(தெ - ப - னா.)—என் கெஞ்சு - எனதுமனமே, உருதவர்-(கம்மிடத்து) அன்பில்லாத தலேவரை, கண்டே கண்ணும் - (உள்ள படி) அறிந்தவிடத்தும், செருர் என - (நாம்போஞல்) கோபியா எென்பதுபற்றி, அவரை - அவரிடத்து, சேறி – செல்கின்ருய், (உனக்கு இப்படிப்பட்ட ஓரறியாமை உண்டோ?)

1292. O my soul, although you have known him who does not love me, still do you go to him, saying "he will not be displeased."

டை. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேகீ பெட்டாங் கவர்பின் செலல்.

[இதவுமது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—கெஞ்சே, என்மாட்டு கில்லாது கீவிரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லு தற்குக் காரணம் கெட்டார்க்கு கட்டார் உலகத்தில்ல பென்னு கிணேவோ, கின்னியல்போ, கூறுவாயாக, எ-று.

என்கே விட்டு அவர்மாட்டுச்சேறல் கீபண்டேபயின்ற தென்பாள் டெட் டாங் கென்றும், தானிது பொழுது மானமிலளாகலிற் கெட்டார்க்கென்றும் கூறிஞள். பின்னென்பது சுண்டிடப் பொருட்டு. செலலென்பது ஆகுபெயர். ஒல்கெத் துலப்பிலா வுணர்வில்லார் தொடர்பாயிற்று கின்றுடர் டென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—கெஞ்சே கீ - ஓமனமே! (என்னிடத்த கில் லாமல்), பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே, அவர்பின் செலல்-அவரிடத்தே செல்லு தற்குக் (காரணம்), கெட்டார்க்கு கட்டார் இல் என்பதோ - கெட்டவர்க்கு கட்புற்றவர் (உலகத்திலே) இ ல்லேயென்கிற கிணேவோ, (உன்னியல்போ சொல்லு.)

1293. O my soul, do you follow him at pleasure under the belief that the ruined have no friends?

ச. இனியன்ன நின்னெடு சூழ்வார்யார் கெஞ்சே துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - கொ.) எ-து,—கெஞ்சே, கீயவரைக்கண்ட பொழுதே இன்பதாக் கருதாவதல்லது அவர் தவறுகோக்கி முன்புலவியை யுண்டாக்கி அதனே யனவ மிக்து பின்னுகாக்கருதாய், ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்ட வற்றை கின்றே டெண்ணுவார் யார் ? யானது செய்யேன், எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன - புலக்குந்திறங்கள் காணென்பது உரையசை. மற்று—வினேமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாக வென்னி யிருந்து பின் புணர்ச்சி விதும்பலின், இவ்வாறு கூறிஞள்.

(தெ - ப - னா.) — கெஞ்சே - கெஞ்சமே! (கீ அவனாக் கண்டபொழுதே இன்பமனுபவிக்க கிணப்பதல்லது), துனி செ ய்து - (அவர்தவறுகோக்கி) பிணக்கை உண்டாக்கி, மற்று துவ் வாய் - (அதனே அளவறிக்து) பின் அனுபவிக்க கிணேயாய், (ஆத லால்), இனி—, அன்ன - அப்படிப்பட்டவைகளே, கின்னெடு -உன்னுடன், சூழ்வார் - எண்ணுவோர், யார் - யாவர்? (கான் அ துசெய்யேன்.)

1294. O my soul, you would not first seem sulky and then enjoy (him): who then would in future consult you about such things?

டு. பெருஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு ம*ரு*அ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

[வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத் தலேமகள் சொல்லியது.]

(படி - கை.) எ-து,—காதலகைப் பெருதஞான்று அப்பெருமைக் கஞ்சா கின்றது, பெற்றக்கால் வாக்கடவ பிரிவிணயுட்கொண்டு அதற் கஞ்சாகின்றது, ஆகலான், என்னெஞ்சம் எஞ்ஞான்றும் கீங்காத விடும்பையை யுடைத்தாயிற்று, எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறு தியன்றென்னுங் கருத் தான் வாயினேர்கின்றுளாகவிற் பெறுமையஞ்சு மென்றும், கலவியாராமை யின் இன்னுமிவர் பிரிவராயின் யாது செய்துமென்பது சிகழ்தலிற் பெறிற்பிரி வஞ்சுமென்றும், இவ்விரண்டு மல்லது பிறிதின்மையின் எஞ்ஞான்று மறுவிடும் பைத்தென்றுங் கூறிஞன்.

(தெ-ப-னா.)—(தலேவரைப் பெருதாளிலும்), பெருமை அஞ்சும் - அப்பெருமைக்கு அஞ்சாரிற்கும், பெறின் - பெற்ற நாளிலும், பிரிவஞ்சும் - (அவரது) பிரிவை நினேத்து அஞ்சாநிற் கும்; (ஆதலால்), என்னெஞ்சு—, அரு இடும்பைத்து - (எந்நா கும்) நீங்காத துன்பமுடையது.

1295. My soul fears when it is without him; it also fears when it is with him: it is subject to incessant sorrow.

சு. தனியே பிருந்து நினேத்தக்கா லென்னேத் தெனிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(படு - டை) எ-து,—என்னெஞ்சு ஈண்டிருக்தது, காதலரைப் பிரிக்திரு க்து அவர் கொடுமைகளே யான்றன்னெடு கிளேத்தக்கால், அவ்வளவறிக்து என் கோத் தின்பது போன்று துன்பஞ் செய்தற்கே, எ-று.

என் மாட்டிருக்த**து அன்று அவ**ர் கொடுமைகளே யுட்கொண்டு எனக்காற் *ரு*மை செய்தற்கே, இன்**று அவை**கோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன் றென்பதாம்.

(தெ-ப-னை.)—என் கெஞ்சு—, இருக்தது - (இங்கே) இருக் தது, தனியே இருக்து - அன்பரைப்பிரிக்திருக்து, கினேத்தக் கால் - (அவர்கொடுமைகளே கான் தன்னேடு) கினேத்தக்கால், (அச்சமயமறிக்து), என்னே—, தினிய - தின்பதுபோல் துன்பஞ் செய்தற்பொருட்டே.

1296. My mind has been (here) in order to eat me up (as it were) whenever I think of him in my solitude.

எ. **நாணு ம**றக்தே னவர்மறக்கல்லாவென் மாணு மட*கெஞ்*சிற் பட்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—தன்னே மறக்க காதலரைத் தான் மறக்கமாட்டாத என் மாட்சிமையில்லாத மட்டெருஞ்சுடனேகூடி, என்னுயிரினுஞ் சிறக்த காண் டன்னேயும் முறக்து விட்டேன், எ-து.

மாளுமை - ஒருகில்லி னில்லாமை. மடமை - கண்டவழி கிணக்த காகு வழி மறக்குக்தவற்றைக் காணுவழி கிணக்த கண்டவழி மறத்தல். காண் - எஞ் ஞான்துங்கூடி யொழுகினும் அஞ்ஞான்ற கண்டார்போன் றெடுங்குதல். கண் டபொழுதே புணர்ச்சி விதம்பலின், அதனே மறக்தேணென்றுள்.

(தெ-ப-னா.)—அவர் மறக்கல்லா - (தன்னேமறந்த) அவரை மறக்கமாட்டாத, மாணு - மாட்சியில்லாத, என் மடம் நெஞ்சில் பட்டு - எனது அறிவில்லாத மனத்தோகுகூடி, நாணும் - (என் ஹயிரிஹஞ் சிறந்த) நாணத்தையும், மறந்தேன் - மறந்துவிட் டேன்.

1297. I have even forgotten my modesty, having been caught in my foolish mind which is not dignified enough to forget him.

அ. **எ**ள்ளி னிளிவாமென் ஹெண்ணி யவர்திற முள்**ளு** முயிர்க்காத னெஞ்சு

[இதுவுமது.]

(படு - கை.) எ-து,—உயிர்மேற் காதஃபையை என்னெஞ்சு, கம்மை யெள்ளிச் சென்று ொன்று காமு மெள்ளுவேமாயிற் பின்னமக் கிளிவாமென்று கருதி, அவர் திறத்திணேயே கிணயா கின்றது, எ-று.

எள்ளுதேல் – வாயின் மறுத்தல். இளிவு—வழிபடாமையானும், பிரிவாற் முமையானும், நாணும் கிறையு முதலியை விழத்தலானும் உனதாவதை. திறம்— வாயினேர்த்தும் வருத்தும் கூடதுமுதலாயின். இளிவிற்கஞ்சுதலானும் இறக்தை படமாட்டாமை யானுவ் கூடக்கருதாரின்ற தென்பதாம்.

(தெ - ப - னா.)—உயிர் காதல் கெஞ்சு - உயிர்மேல் ஆசை யுடைய (என்) கெஞ்சு, (கம்மை இகழ்க்து சென்றுகென்று), என் ளின் - (காமும்) இகழ்வோமாயின், இளிவாம் என்று எண்ணி -(பின்பு கமக்கு) அவமானமா மென்று கினேத்து, அவர் திறம் -அவர் திறத்தையே, உள்ளும் - கினேக்கின்றது.

1298. My soul which clings to life thinks only of his (own) gain in the belief that it would be disgraceful for it to despise him.

. கூ. **துன்**பத்திற் கியா**ோ துணேயாவா**ர் தாமுடைய கெஞ்சர் **துணே**யல் வழி.

[உணர்ப்புவபின்வாரா ஆடற்கட் டக்ஸ்மகன் சொல்லியது.]

(படு - டை) எ-து,—ஒருவர்க்குத் துன்பம் வக்துழி, அது கீக்குதற்கு, தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய கெஞ்சக் தூனையாகாவழி, வேறு தூணை யா வார் ஒருவருமில்லே, எ-று.

சுண்டுத் துன்பமாவது ஊடலுணர்ப்புவயின் வாராமை. அதற்கு கெஞ் சுக் துணோபாகாமையாவது அவன் யன்பில வென்றெழியாது கூடற்கண்ணே விதும்பல். ஒரு துண்ணையு மின்மையின், இஃதுற்றுவிடுதலே யுள்ளதென்பதாம்.

(தெ - ப - னா.)—துன்பத்திற்கு - (ஒருவர்க்கு) துன்பம் வந்தவிடத்து, (அதை நீக்குதற்கு), தாம் உடைய - தாம் உரித் தாகப்பெற்ற, நெஞ்சம் - (தமது) மனமானது, தூண் அல்வழி-துணேயாகாத விடத்து, தூண் ஆவார்—, யாரே - யாவர், (ஒருவ ரும் இல்லே.)

1299. Who would help me out of one's distress, when one's own soul refuses help to one?

கo. தஞ்சக் தம**ச**ல்ல ரேதிலார் தாமுடைய கெஞ்சக் தம**சல் வ**ழி.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,— தாமுரித்தாகவுடைய கெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமால் லாவழி, அயலார் தமால்லசாதல் சொல்லவேண்டுமோ, எ-று.

பிறனொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னே வருத் தா சின்றபின் அப்பிறள் புலக்கின்ற தெனி தென்புதாம்.

(தெ-ப-னா.)—தாம் உடைய-தாம் உரித்தாக வுடைய, கெ ஞ்சம்—, தமர் அல் வழி - (ஒருவர்க்கு) தம்மவராகாத விடத்து, ஏதிலார் - அயலார், தமர் அல்லர் - தம்மவரல்லராகுதல், தஞ் சம் - எளிதன்றே.

1300. It is hardly possible for strangers to behave like relations, when one's own soul acts like a stranger.

கடைக-ம். அதி. புலவி.

அஃதாவது இருவர்கெஞ்சும் புணர்ச்சி விதம்பாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோ டொருவர் புலத்தல். அதிகார முறைமையும் இதஞனே விளங்கும்.

க. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு மல்லனேய் காண்கஞ் சிறிது.

[வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலேமகள் வாயினேர் தற்பொருட்டு அவளொடு ககையாடிச் சொல்லியது.]

(பரி - கொ.) எ-து,—அங்ஙனம் புலக்தாற் காதலரெய்து மல்லனேயினே யாஞ் சிறிது காணக்கடவேம் ; கீ யவரை விரைக்துசென்று புல்லாதே இத்தொ ழிலே மேலிட்டுக்கொண்டிருக்து புலப்பாயாக, எ-று.

அல்லனேப்-துன்பத்தைச்செய்யுங் காமகோய். சிறிதென்றுள், புலங்கைய கீளவிடலாகாதென்பது பற்றி- புலத்தை யென்புழி ஐகாசம் ''கடம்பூண்டொரு கானீவக்கை'' என்புழிப்போல முன்னிலவிகோ விகுதி. புலத்தி பென்பதாஉம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள் வழியளாய் சின்று காமுற்ற வருத்தம் அவருஞ் சிறிதுற்றறிதல் வேண்டுமென ககையாடி கேர்வித்தவாறு.

- (தெ-ப-னா.)—அவர் உறும் அக்காதலாடையும், அல்லல் நோய் - துன்பநோபினே, சிறிது—, காண்கம் - காணக்கடவோம்; புல்லாது - (நீ அவரை விரைந்துபோய்) தழுவாமல், இரா -(இத்தொழிலேமேவிட்டுக்கொண்டு) இருந்து, புலத்தை-பிணங்கு.
- 1301. Let us witness awhile his keen suffering; just feign dislike and embrace him not.
 - உ. உப்பமைக் தற்முற் புலவி யதுசிறிது மிக்கற்மு னீள விடல்.

[புலவியொழிக்து வாயினேரும்வகை அவள் சொல்லியது.]

(பரி - கொ.) எ-து,—புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்டுமள விற்று தல் உப்புத் தெய்ப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டு மளவிற்று தல்டோ அம்; இனி அதஃன யவ்வளவிற் சிறிது மிகவிடுதல் அவ்வுப்பு அளவின் மிக்காற் போலும், எ-று.

கீனவிடல் - அனவறிக் தணை நாது கலவிமேலெழுக்த குறிப்பழுங்கு மனவுஞ் செய்தல். சிறிது கீனவிடலாகா தென்றுள், கேர்விக்கின்று ளாகலின். உப்பு மிக்கவழித் துய்ப்பது சுவையின் றுனுற்போலப் புலவிமிக்கவழிக் கலவி இன்ப மன்று மென்றமையின், இது பண்புவமை.

- (தெ ப ரை.)—புலவி பிணக்கு, (புணர்ச்சி மின்பஞ் செய்தற்கு வேண்டுமளவினதாகுதல்), உப்பு அமைந்தற்று-உப் பானது (உணவுகளே இன்சுவையாக்குதற்கு) வேண்டுமளவின தாகுதல் போலும்; நீளவிடல் - (இனி அதனே அவ்வளவிற் சிறி து) மிகவிடுதல், அது சிறிது மிக்கற்று - அவ் வுப்பளவு சிறிது மிகுந்ததுபோலும்.
- 1302. A little dislike is like salt in proportion; to prolong it a little is like salt a little too much.

க. அலக்தாரை யல்லனேய் செய்*தற்ருற் ற*ம்மைப் புலக்தாரைப் புல்லா விடல்.

[பாத்தையரிடத்து கின்றும் வக்த தலேமகஇெடு தலேமகள் புலக்து சொல்வியது.]

(பரி - கொ.) எ-து,—தம்மைப்பெருது புலக்த மகளிரைப் புலவி கீக்கிக் கலைவாத ஆடவர்சேறல் பண்டே தான்பமுற் றழிக்தாரை அதன்மேலும் மிக்க தான்பத்திணச் செய்தாற் போலும், எ-று.

பிறர்பாற் சேறலின் நும்மைப்பெருதை புலக்தூடி யிருக்கின்ற பரத்தை யரைப்போய்ப் புலவி கீக்கிப் புல்லீராயின், அவராற்கு ரென்பதாம்.

- (தெ.ப-ரை.)—(ஆடவர்), தம்மை புலக்தானா தம்மைப் பெறுது பிணங்கிய மகளிரை, (அப்பிணக்கு நீக்கி), புல்லாவி டல் - புணராமல்விடுதல், அலக்தாரை - (முன்னமே துன்பமு ந்று) அழிக்தவர்க்கு, அல்லல் கோய் செய்தற்று-(அதன்மேலும்) மிகுக்த துன்பகோய் செய்ததுபோலுமாம்.
- 1303. For men not to embrace those who have feigned dislike is like torturing those already in agony.
 - சு. ஊாடி யவரை யுணர்த்தாமை வாடிய வள்ளி முதலரிக் தற்று.

[இதுவுமது]

(பரி - கைர்.) எ- து ,— நும்மோ டூய பரத்தையரை ஊட்ட லுணர்த்திக் கூடாதொழிதல் பண்டே கீர் பெறுது வாடிய கொடியை அடியிலே யறுத்தா ந்போலும், எ- து.

கீர் பாத்தையரிடத்திராயவழி எம்புதல்வரைக் கண்டாற்றி பிருக்கற்பால மாய யாம் நும்மோ டூ தற்குரியமல்லம் அன்மையின் எம்மையுணர்த்தல் வே ண்டா, உரியராயூடிய பாத்தையரையே உணர்த்தல்வேண்டுவது, அதஞல் ஆண்டுச் சென்மினென்பதாம்.

- (தெ ப னா.)—ஊரையவரை (உம்மோடு) பிணங்கிய பரத்தையரை, உணர்த்தாமை – பிணக்குத்தீர்த்துக் கூடாமை, வாடிய - (முன்னமே நீர் பெறுமல்) வாடிய, வள்ளி - கொடியை, முதல் அரிந்தற்று - அடியிலே அறுத்தல்போலும்.
- 1304. Not to reconcile those who have feigned dislike is like cutting a faded creeper at its root.
 - **டு. ந**லத்தகை ஈல்லவர்க் கே**எ**ர் புலத்தகை பூவன்ன கண்ண சகத்து.

[தலேமகளேப் புலவி கீக்கிக்கூடிய தன் தலேமகன் தன்னள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-கை.) எ-து,—நற்குணங்களாற் றகு இயுடையராய தலேவர்க்கும் அழ காவது தம்பூவன்னகண்ணர் நெஞ்சின்கண் கிகழும் புலவிபிகு இயன்றே, எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ெருக்கது. தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென் பான், எலத்தகை எல்லவர்க்கு மென்றுன். அழகு – இன்பப்பய‰ாத்தஃபைப்பூ தல் தானுகர்ந்த வின்பத்திற்கேதுவாகிய புலவியை வியக்து கூறியவாறு.

(தெ-ப-னை.) — கலம் தகை - கற்குணங்களாலே தகுதியு டைய, கல்லவர்க்கு - தலேவர்க்கும், ஏர் - அழகாவது, பூ அன்ன கண்ணர் அகத்து - மலர்போலுங் கண்ணியர் கெஞ்சிலுண்டா கின்ற, புலத்தகை - பிணக்கின் மிகுதியன்றே?

1305. An increased shyness in those whose eyes are like flowers is beautiful even to good and virtuous husbands.

சு. **து**னியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங் கனியும் கருக்காயு மற்*று*.

[இதுவுமது.]

(படு-கை.) எ-து,—முதிர்க்தகலாமாகிய துனியும் இளயகலாமாகிய புல வியும் இல்லேயாயின், காமம் செவ்விமுதிர்க்த பழமும் இளங்காயும்போலும், எ-று.

மிகமுதிர்ந்திறு மெல்லேத்தாய க**னி** நுகர்வார்க்கு மிகவு மினிமை செய்த லிற் றுனியில்லேயாயிற் கனியற்றென்றும், கட்டினேமைத்தாய காய் நுகருஞ் செவ்வித் தன்*ரு*கலிற் புலவியில்லேயாயிற் கருக்காயற்றென்று**க் கூறிஞன்**. இவ்விரண்டும் வேண்டுமென்று வியந்து கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை.)—தானியும் - பெரும்பிணக்கும், புலவியும்-சிறுபிணக்கும், இல் ஆயின் - இல்லேயாயின், காமம்—, கனியும்-(பக்குவமுதிர்க்த) பழமும், கருக்காயும் அற்று - இளங்காயும் போலும்.

1306. Sexual pleasure, without prolonged and short-lived dislike, is like too ripe, and unripe fruit.

எ. ஊடவி ஹண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது கீடுவ தன்றுகொ லென்று,

[இதுவுமது.]

(பரி-கை •) எ-து,—இனிப்புணர்ச்சி கீட்டிக்குமோ கீட்டியாதோவென்ற கருதலான், இன்பத்திற் கின்றியமையாத ஊடலின்க**ண்ணேயும் ஒரு தன்**ப கிகழும், எ-று. என்றென்று மெச்சத்திற்குக் கருதலாணென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிற ப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. கொல்லென்பதனே நீடுவதென்பதனுடனுங் கூட்டுக. ஆங்கென்பது அசைநிலே. ஊடல் - கூடற்கண் விளைவித்தல் கூறிய வாறு.

- (தெ ப ரை.)—புணர்வது புணர்ச்சியானது, நீடுவது கொல் - நீடிக்குமோ, அன்றுகொல் - நீட்டியாதோ, என்று -என்றுநினேத்தால், ஊடேவின் - (இன்பத்திற்கு அவசியம் வேண் கும்) பிணக்கிலேயும், ஓர் துன்பம்—, உண்டு - உண்டாம்.
- 1307. The doubt as to whether intercourse would take place soon or not, creates a sorrow (even) in feigned dislike.
 - அ. நோத லெவன்மற்று கொக்தாரென் றஃதறியுங் காதல ரில்லா வழி.

[உணர்ப்புவயின்வாரா ஆடற்கட் டகேலம்கன் தக்கமகளோடு புலக்கு சொல்லியது.]

(பரி -டை) எ-து,—இவர் கம்பொருட்டாக கொக்தாசென்ற அக்கோ விளே யறியுமன்புடையாரைப் பெருவழி ஒருவர் கோகின்ற தனும் பயணென்? எ-று.

அறிதல்—ஈண் டேஃ யினிதுணர்தல். மற்று—விணமாற்றின்கண் வக் தது. இவள் கங்காதலியல்லன், அன்மையின் இக்கோவறியாள், அறியாமையின் காம் புலக்கின்ற தனுற் பயனில்ஃயெனத் தன்னுற்குமை யுணர்த்தியவாறு.

- (தெ-ப-ரை.) கொக்தார் என்று (இவர் கம்பொருட்டு) கொக்தாரென்று, அஃது அறியும்-அக்கோயை அறிகிற, காதலர்-அன்புடையவரை, இல்லாவழி – பெருதவிடத்து, கோதல் - (ஒ ருவர்) கோகின்றவதனுல், எவன் - (பயன்) யாது?
- 1308. What avails sorrow when I am without a wife who can understand the cause of my sorrow.

கை. நீரு கிழல தினிதே புலவியும் வீழுகர் கண்ணே மினிது.

[இ**துவு**ம**து.]**

(பெடு - கொ.) எ-து,—உயிர்க் இன்றியமையாத நீரும் நிழலின்கண்ணதே இனிதாவது, ஏசோ வெயிலின்கண்ணது ஆகாது; அதுபோலக் கலவிக் இன்றி யமையாத புலவியும் அன்புடையார்கண்ணே இனிதாவது, ஏகோ யண்பிலார் கண் ஆகாது, எ-று.

கிழற்கணிருக்த கீர் குளிர்ச்சியிக்குத் தாகத்தணித்தலின் இனிதாயிற்று. வீழுகர் - ஆற்குமைக்கு கோதலும் கூடுதற்கண் வேட்கையு முடையசாவார். இலன் கம்மாட்டு ஆவ்விரண்டு மின்மையின் இப்புணிதானு மின்கு தாகாகின்ற தென்பதாம்.

Digitized by Google

(தெ - ப - னா.)—கீரும் - (உயிர்க்கு அவசியம் வேண்டும்) கீரும், கிழலதே - கிழலிலுள்ளதே, இனிது - இனிதாகும்; (அது போல்), புலவியும் - (புணர்ச்சிக்கு அவசியம் வேண்டும்) பிணக் கும், வீழுகர்கண்ணே இனிது - அன்புடையவரிடத்தே இனி தாகும், (மற்றை யன்பிலாரிடத்து ஆகாது.)

1309. Like water in the shade, dislike is delicious only in those who love.

கo. ஊட அணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங் கூடுவே மென்ப தவா.

(படு-கை.) எ-து,—தானூடற்கண்ணே மெலியாகிற்கவும், விட்டிருக்க வல்லாரோடு கூடக்கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயறற்கேது தன்னவாவே, பிறிதில்லே, எ-று.

அன்பு மருளுமில்லாதாரை உடையரென்றும் அவரோ டியாங் கூடுவமென்றுங் கரு இதற்கு முயறல் அவாவுற்றுர் செயலாகலின், கூடுவேமென்ப தவாவென்றுன். காரியங் காசணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம்.

(தெ – ப - ரை.)—ஊடல் உணங்க – (தான்) பிணங்களிலே வருந்தா நிற்கவும், விடுவாரோடு – (தன்னே) விட்டிருக்கவல்லா ரோடு, என் நெஞ்சம்—, கூடுவேம் என்பது – கூடக்கடவே மென்று முயற்சிசெய்தற்குக்காரணம், அவா - (தன்) ஆசையே (வேறில்லே.)

1310. It is nothing but strong desire that makes her mind unite with me who can leave her to her own dislike.

கடை - ம். அதி. புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலேமகனுக் தலேமக ஞம் ஓரமளிக்கட் கூடியிருக்குழி அவன் மாட்டுப் புலத்தற் கா**ரணமில்லே யா**க வுள் காதல் கைம்பிகுதலான் நுண்ணியதோர் கா**ரணமுளதாக வுட்கொண்டு** அதனே யவன்மேலேற்றி அவள் புலத்தல். காரணத்தினுணுக்கம் காரியத்தின் மேனின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் கண்ணேன் பரத்தஙின் மார்பு.

> [உலாப்போய்வக்க தவேமகன் பள்ளியிடத்தாஞகத் தவேமகள் சொல்வியது.]

(பரி-கை.) எ-து,—பாத்தமையுடையாய், கின்னேப் பெண்ணியல்பினே யுடையார் யாவருக் தங்கண்ணும் பொதுவாக வுண்பர், அதஞல் அவர்பிச்சி லாய கின்மார்பிணப் பொருக்தேன், எ-று. கற்பு காண் முதலிய கற்குணங்களின்மையிற் பரத்தையர்க்குள்ள து பெண்ணியற்கை மாத்திரமே பென்னும் கருத்தாற் பெண்ணியலாரென்றுள். பொது வாக அண்டல்-தஞ்சேரிச்செலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத் தொருங்கு கோக்கு தல்: அதுவுமோர் குற்றம். தாரோக்கி யின்புற்றவாறே அவரு கோக்கியின்புறவரை வாசங்கித்து அவர்பாற் பொறுமை பெய்து தலின், நாணுக்க மாயிற்று.

- (தெ ப ரை.)—பரத்த பரத்தையரிடத்துச் செல்லு தலுடையாய், பெண் இயலார் எல்லாரும் - பெண்ணியல்பினே யுடையாரெல்லாரும், கண்ணின் - (தமது) கண்களால், பொது உண்பர் - பொதுவாக (உன்னே) அனுபவிப்பர்; (அதலைல்), உன் மார்பு - (அவரெச்சிலாகிய) நின்மார்பை, நண்ணேன் - பொருந் தேன்.
- 1311. You are given to prostitution; all those who are born as womankind enjoy you with their eyes in an ordinary way. I will not embrace you.
 - உ. ஊரடி யிருக்கேமாத் தும்மிஞர் யாக்கம்மை கீடுவாழ் கென்பாக் கறிர்து.

[தலேமகனீக்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலேமகள் பள்ளியிடத்து கிகழ்க்தது கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யாக்தம்மோடே யுரையாடா இருக்தேமாகக் காதலர் தும்மிஞர், அத கீங்டுத் தம்மை கீடுவாழ்கென் துரையாடுவேமாகக் கருதி, எ-து.

தும்பியக்கால் வாழ்த்து தல் மரபாகலான், உரையாடல் வேண்டிற்றென் பதாம். இயல்பானிகழ்க்த தும்மலேக் குறிப்பானிகழ்க்ததாகக் கோடலின், நூணுக்கமாயிற்று

- (தெ ப ரை.)—ஊடி (யாம்தம்மோடு) பிணங்கி, இருக் தேம் ஆ - (பேசா) திருக்தேமாக, தும்மிஞர் - (காதலர்) தும்மி ஞர்; (அப்பிணக்கு கீங்கி), யாம்—, தம்மை—-, கீடு வாழ்க என் பாக்கு அறிக்து - கெடுங்காலம் வாழ்கவென்று சொல்லுவேமாக கினேத்து.
- 1312. When I continued to be sulky he sneezed and thought I would (then) wish him a long life.
 - **டீ. கோ**ட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக் காட்டிய சூடினீ ொன்*ற*ு.

[தலேமகள் புலவிக்குறிப்பினேக் கண்டு கீவிர் கூடியொழுகாகிற்க வும் இது கிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலேமகன் சொல்லியது.]

(பரி-ணா.) எ-து,—யான் கோடுதலேச்செய்யு மாலேயைச் சூடினேனுவி ஹம், தும்மாற் காதலிக்கப்பட்டா னொருத்திக்கு இப்பூவணி காட்டல்வேண்

Digitized by Google

டிச் சூடி**னீடென்ற** வெகுளாகிற்கும் ; இத்தன்மையாட்கு ஒருகா**ரண**ம் வேண் இமோ ? எ**ுற**.

கோடென்பது முதனிலேத் தொழிற்பெயர். பூ—ஆகுபெயர். வினயமாகச் சூடினு மென்பதாம். ''கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுக்கிரை யாடையும்'' என் ரூர் பிறரும். இனி யம்மருத சிலத்துப் பூவன்றி வேற்றுகிலத்துக் கோட்டுப் பூவைச் சூடினேனுபினும் ஈண்டையாள் பிறனொருத்திக்கு அவ்வேற்றுப் பூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடினீரென்று வெருளுமெனினு மமையும்.

- (தெ ப ரை.)—கோட்டுப் பூ வளேவாகிய பூமாஃபை, சூடினும் - அணிக்காலும், ஒருத்தியை - (உம்மால் இச்சிக்கப் பட்ட) ஒருத்திக்கு, காட்டிய - (இப்பூவலங்கரிப்பை) காட்டு தல்வேண்டி, சூடினீர் என்ற - தரித்துக்கொண்டீரென்ற, கா யும் - கோபியா நிற்பள், (இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒருகாசணம் வேண்டுமோ.)
- 1313. Even if I were adorned with a garland of branch-flowers, she would say I did so to show it to another woman.
 - ச. யாரினுங் காதல மென்றேனு வூடினுள் யாரினும் யாரினு மென்று.

[இதுவுமது.]

(படு-டை) எ-து,—காமதாகர் தற்குரிய விருவராயிஞர் யாவரினும் பாம் மிக்ககாதலேயுடையே மென்பது கருகி யாரினுங் காதலமென்றேஞக, கின் ரேழி அது கருதாது, என்னுற்காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் கின்கட் காதலுடையேனென்றேஞகக் கருதி, அம்மகளிர் யாரினும் என்கட் காதலுடை யராயினீரென்று சொல்லிப் புலக்காள், எ-று.

தலேமகள் கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண் வக்குது. யா னன்பு மிகுதியாற் சொல்லி யதனேக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகாரண மில்லே யென்பதாம்.

- (தெ ப ரை.)—காமம் அனுபவித்ததற்கு உரிய இருவ சாயுள்ளவர் எவரினும் நாம் மிகுந்த காதலேயுடையே மென்பது நினேத்து, யாரினும் காதலம் என்றேன் ஆ - யாரினும் மிகுந்த கா தலுடையே மென்று சொன்னேனை, (உனதுதோழி அது நினே யாமல் உன்னல் விரும்பப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் உன்னிட த்து மிகுந்த காதலேயுடையே மென்றேனை நினேத்து), யாரினும் யாரினும் என்று - யாரினும் யாரினும் (என்னிடத்துக் காதலே யுடையீர்) என்று சொல்லி, ஊடினை - பிணங்கிறைள்.
- 1814. When I said I loved her more than any other woman, she said "more than others, yes, more than others," and remained sulky.
 - து. இம்மைப் பிறப்பேற் பிரியல ணென்றேனுக் கண்ணிறை கீர்கொண் டனள்.

[இ**து வு**ம**து.**]

(படு - டை) எ-து,—காதன் மிகுதியான் இம்மையாகிய பிறப்பின்கண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேகுக, அதனுன் ஏனே மறுமையாகிய பிறப்பின் கட் பிரிவலென்றும் குறிப்பினேகுகக் கருதி, அவள் தன் கண்ணிறைக்த கீரிணேக்கொண்டாள், எ-று.

வெளிப்படுசொல்லேக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்கின்ற தல்லது என் பாற் றவறில்லே பென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—(காதன்மிகு தியால்), இம்மைப் பிறப்பில் -இப்பிறப்பிலே, பிரியலன் என்றேன் ஆ - பிரியேனென்று சொன் னேகுக, (அதஞல் என்னே மறுபிறப்பிலே பிரிவேன் என்கிற கருத்துடையேஞக நினேத்து), கண் நிறை நீர் கொண்டனள் -(அவள்) கண்ணிறைந்த நீரைக்கொண்டாள்.
- 1315. When I said I would never part from her in this life, her eyes were filled with tears.
 - சு. உள்ளினே னென்றேன்மற் றென்மறக்**தி ொன்**றென்**னே**ப் புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

இதுவுமது.]

(படு-ரை.) எ-து,—பிரிக்தகாலத்த கின்னே பிடையின்றி கிடூக்கேகின் ன்னுங் கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன்; என, அதணே ஒருகான் மறக்து பின்னிகோக்கே னென்றதாகக் கருதி, என்னே பிடையே மறக்திரென்று சொ ல்லி மூன் புல்லுதற் கமைக்தவள் அஃதொழிக்து புலத்தற்கமைக்தாள், எ-று.

மற்று—விளேமாற்றின்கண் வக்தது. அருத்தாபத்தி வகையான் மறத்த வேயுட்கொண்டு புலக்தாளென்பதாம்.

- (தெ-ப-னா.)—உள்ளினேன் என்றேன் (பிரிவில் இடை கிடாமல் உன்னே நினேக்தேன் என்கிற கருத்தால்) நினேக்தே கென்றேன்; (அவள் அதனே ஒருகால் மறக்து பின் நினேக்தே னென்று சொல்லியதாக எண்ணி), மற்று-அதற்கு விரோதமாக, என் மறக்தீர் என்று - என்னே மறக்தீரென்று சொல்லி, (முன்னே தழுவுதற்கு அமைக்தவள்), என்னே—, புல்லாள் - தழுவாளாகி, புலத்தக்கனன் - பிணங்கற்கு அமைக்தாள்.
- 1316. When I said I had remembered her, she said I had forgotten her and relaxing her embrace, began to feign dislike.
 - **எ. வ**ழுத்திை மெம்பினே கை வழித்தழுதாள் யாருள்ளித் தும்பினீ ொன்று.

[இ**துவு**ம**து**·]

(பரி - ரை.) எ-து,—கூடியிருக்கின்றவள் யான்றும்பினேஞகத் தன்னி யற்கை பற்றி வாழ்த்திஞன்; அங்கைம் வாழ்த்திய தானே மறித்து, நும்மூம

Digitized by Google

கிணேத்த வருக்துகின்ற மகளிருள் யாவர் கிணேத்தலாற் றம்மினீரென்ற சொல விப் புலக்த்முதாள், எ-று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இபையாமையின், அழித்தென்*ரு*ன். அன்புடை யார் சிணத்தவழி அக்கிணக்கப்பட்டார்க்குத் தம்மரேன்று மென்பது மகளீர் வழக்கு. இல்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலக்தானென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—(கூடியிருக்கின்றவள்), தும்மினேன் ஆக-(யான்) தும்மினேனைக, வழுத்தினை - (தன்னியற்கை பற்றி) வாழ்த்தினை ; (அப்படி வாழ்த்தியதானே), அழித்து - (அக்கரு த்தை) மறித்து, (உம்மை நினேந்து வருந்துகின்ற மகளிருள்), யார் உள்ளி - யார் நினேத்தலால், தும்மினீர் என்று—, அழுதாள்-(பிணைங்கி) அழுதாள்.

1317. When I sneezed, she blessed me, but at once changed (her mind) and wept, asking, "At the thought of whom did you sneeze?"

அ. **து**ம்முச் செறப்ப வழுதா ணுமருள்ள லெம்மை மறைத்திரோ வென்று

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—எனக்குத் தம்மெருன்றியவழி யாருள்ளித் தம் பினீரென்று புலத்தஃயைஞ்சி, அதணே யானடக்கினேன்; அங்ஙனமடக்கவும், தமர் தும்மை சிணேத்தலே எம்மை மறைக்கலுற்றீரோ வென்று சொல்லிப் புல க்தழுதாள், எ-று.

தும்முவென்பது முதனிலேத்தொழிற்பெயர். செறப்பவு மென்புழி இறந்த துதழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றுக்கது. எம்மை யென்பது நும்மோ டியாது மியைபில்லாத வெம்மையென்பதுபட கின்ற இசையெச்சம். இதனே வடநூலார் காகுவென்ப. தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குற்ற மாயக்காற் செய ற்பால தியாதென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—(எனக்குத் தம்மல் தோன்றிய விடத்தே யார் ஙினேத்தலால் தும்மினீரென்று பிணங்குதற்கு அஞ்சி), தம் மு செறுப்ப-அத்தும்மலே அடக்கவும், நுமர் உள்ளல் - உம்மவர் (உம்மை) ஙினேத்தலே, எம்மை மறைத்திரோ என்று - (உம்மோடு ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாத) எமக்கு மறைக்கலுற்றீரோ வென்று சொல்லி, அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள்.

1318. When I suppressed my sneezing, she wept saying, "I suppose you (did so) to hide from me your own people's remembrance of you".

கூ. தன்னே யுணர்த்திறைங் காயும் பிறர்க்கு கீ ரிக்கீர ராகுதி பென்று.

[இதுவுமது.]

(படு-கொ.) எ-து,—இவ்வாற்ரு ஹாடிய தன்னே யான் பணிக்துணர்த்துங் காலும் வெகுளா ரிற்கும், பிறமகளிர்க்கும் அவருடியவழி இவ்வாறே பணிக் தணர்த்து நீர்மையை யுடையீராகுதிரென்று சொல்லி, எ-று.

இவள் தெளிவித்தவழியுக் தெளியாளென்பதுபற்றி என்மேலேற்றிய தவ ற்றை உடம்பட்டுப் பணிக்தேன், பணிய அது தானும் புலத்தற்கேதுவாய் முடி க்தது, இனி பிவண்மாட்டுச் செய்யத்தகுவ தியாதென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—தன்னே - (இவ்விதத்தாலே பிணங்கிய) தன்னே, உணர்த்தினும் - (நான் வணங்கி) பிணக்குத் தீர்க்கும் போதும், காயும் - கோபியாநிற்பள்; பிறர்க்கும் - பிறமகளிர்க் கும், ரீர்—, இர்ரீரர் ஆகுதி என்று - (அவர் பிணங்கியபோது) இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்குர் தன்மையீ ராகின்றீ ரென்று சொல்லி.

1319. Even when I try to remove her dislike, she is displeased and says, "This is the way you behave towards (other women)".

கo. நிணேத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மணேத்து கீர் யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

[இதுவுமது.]

(பரி-கை.) எ-து,—என்சொற்களுஞ் செயல்களும் பற்றித் தான் வெகு டலான், அவற்றை யொழிக்திருக்து தன்னவயவங்கள தொப்பின்மையை கினே க்து அவற்றையே கோக்கினும், என்னே வெகுளா கிற்கும்; என்னவயவமினத் தும் கோக்கினீர் அவற்றதொப்புமையான் எம்மகளிரை கினேக்தென்று சொ ல்லி, எ-று.

யான் எல்லா வையவங்களானும் ஒருத்தியோடொத்தல் கூடாமையின் ஒன்று லொருவராகப் பலரையு கிணக்கவேண்டும் அவரெல்லாரையும் யானறி யச் சொல்லுமினென்னுங் கருத்தால், அணத்த கோக்கினீர் யாருள்ளியென் முள். வாளாவிருத்தலுங்குற்றமாயிற் றென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—(என்சொற்களும் செயல்களும் பற்றித் தான் கோபித்தலால்), இருந்து - (அவைகளே யொழிந்து) இரு ந்து, நினேத்து - தன்னவயவங்களின் ஒப்பில்லாமையை) நினே த்து, கோக்கினும் - (அவைகளேயே) பார்த்துக்கொண்டிருந்தா லும், காயும் - (என்னே) கோபியா நிற்பள், அனேத்தும் - என் னவயவம்) எல்லாம், நீர்—, யார் உள்ளி நோக்கினீர் என்று -(அவைகளி தெப்புமையால்) யாவரை நினேத்துப் பார்த்தே ரென்று சொல்லி.

1320. Even when I look on her contemplating (her beauty), she is displeased and says, "With whose thought have you (thus) looked on my person."

கநாடு-ம். அதி. ஊடேலுவகை.

கடாட - ம். அதி. ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற் றமக்குக் கூடலின்பஞ் சிறக் துழி அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவ்லுடலேத் தலேமகளுவத்தலும் தலேமகனுவத் தலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

க. இல்லே தவறவர்க் காயினு மூடுதல் வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

[தஃலமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்டதோழி அங்ஙனம் சீ புலக்கின்றதென்னே யென்றுட்கு அவள் சொல்லியது.]

(படு-ணா.) எ-து,—அவர்மாட்டுத் தவறில்ஃலயாயினும், கமக்கவர் தஃலயனி செய்தின்றவாறு அவரோடுத்தில் விளக்க வற்றுகின்றது, எ-று.

அவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். அனவிறக்த வின்பத்தராகலின் யானெய்தற்பாலதாய இத்தலேயளி ஒழிக்தாரு மெய்துவரெனக் கருதி அது பொ*ரு*மையான் ஊடனிகழாகின்ற தென்பதாம்.

(தெ-ப-னா.)—அவர்க்கு - அவரிடத்து, தவறு - பிழைகள், இல்லே ஆபினும் - இல்லேயானுலும், அவர் அளிக்கும் ஆறு -(நமக்கு) அவர் அருள் செய்கின்ற விதம், ஊடுதல் வல்லது -பிணங்கலே (விளேக்க) வல்லதாகின்றது.

1321. Although my husband is free from defects, the way in which he embraces me is such as to make me feign dislike.

உ. ஊடேவிற் *ோேன்றுஞ்* சிறுதுனி நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும்.

[புலவாக்காலும் அத்தலேயளி பெறலா யிருக்க அஃ இழக்து புலவியான் வருக்துவதென்கே யென்முட்கு அவள் சொல்லியது.]

(பரி-கைர.) எ-து,—ஊடலேதுவாக கங்கட்டோன்றுகின்ற சிறிய துனி தன்னுல் காதலா செய்யு கல்ல தலேயளி வாடுமாயினும் பெருமை யெய்தும், எ-று.

தவறின்றி கிகழ்கின்றவூடல் கடிகினீங்கலின் அத்துன்பமு கில்லாதென் பாள் சிறுதுனியென்றும், ஆராமைபற்றி கிகழ்தலின் அதனுன் கல்லளி வாடா தென்பாள் வாடினுமென்றும், பின்னே பேரின்பம் பயக்குமென்பான் பாடு பெறுமென்றுங் கூறினுள். அது வருத்தமெனப்படா தென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—ஊடவில் தோன்றும் - (பிணங்குதலாலே நம்மிடத்து) தோன்றுகின்ற, சிறு துனி - சிறிய துன்பத்தால், நல் அளி - (தலேவர்செய்கிற) நல்லருள், வாடினும் - குறையி னும், பாடு - பெருமையை, பெறும் - அடையும். 1322. His love will increase though it may (at first seem to) fade through the short-lived distress caused by (my) dislike.

டை. புலத்தலிற் புத்தேணு மெண்டோ கிலத்தொடு கீரியைக் தன்னு சகத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - கை.) எ-து,—ரிலத்தொடு ரீர்கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடைய காதலர் மாட்டுப் புலத்தல்போல கமக்கின்பக் தருவதொரு புத்தேளுலகமுண் டோ, இல்லே, எ-து.

கீர் தானின்ற கிலத்தியல்பிற் முமாறபோலக் காதலருக் தாங்கூடியமகளி ரியல்பினராகலான் அதபற்றி அவரோமி புலவி கிகழுமென்பாள் கிலத்தொடு கீரியைக்தன்னூகத்தென்றும், அவர் கமக்கு மன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம் பயவாகின்றதென்பாள் புலத்தலிற் புத்தேறைமேன்டோ வென்றுங் கூறிஞன். உவமம் பயன்பற்றி வக்தது.

(தெ - ப - ரை.)—ஙிலத்தொடு—, கீர் - கீரானது, இயைக் தன்னர் அகத்து – கலக்ததுபோல் ஒற்றுமை யுடைய காதலரிட த்து, புலத்தவின் - பிணங்குதல்போல் (கமக்கு இன்பஞ் செய் வது), புத்தேள் காடு-ஒரு தெய்வலோகம், உண்டோ - உளதோ?

1323. Is there a celestial land that can please like the feigned dislike of those whose union resembles that of earth and water.

ச. புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றமென் ஹுள்ள முடைக்கும் படை.

[அப்புலவி இனி யாதானீங்குமென்*ருட்*குச் சொல்லிய*து*.]

(படு-ணை.) எ-து,—காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக் கேது வாகிய அப்புலவிக்கண்ணே யுளதாம் அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படைக்கலம், எ-று.

புலவியுளென்னு மேழாவது விணேகிகழ்ச்சிக்கண் வக்தது. என்றுள்ள முடைக்கும் படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழிபையும். படைக்கலமென்றுள், அவற்றுன் அப்புலவியுள்ள மழிதலின். புலவி மீங்குக்திறங் கூறியவாறு.

(தெ - ப - னா.)—புல்லி - (அன்பரை) தழுவிக்கொண்டி, விடா-(பின்) விடாமைக்கு ஏதுவாகிய, புலவியுள் - அப்பிணக்கி ஹுள்ளே, என் உள்ளம் உடைக்கும் - (தன்மேற்சென்ற) ஏன் ஹுள்ளத்தைச் சிதைக்கிற, படை - ஆயுதம், தோன்றும்-காணப் படும்.

1324. In prolonged dislike after an embrace there is a weapon that can break my heart.

டு. தவேறில ராயினுக் தாம்வீழ்வார் மென்*ளே* எகறலி ஞங்கொன் *றுடைத்து*.

[தஃலமகளே யூடனீக்கிக் கூடிய தஃலமகன் கழியுவகையனும்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - கொ.) எ-து,—ஆடவர் தங்கட் டவறிலராயினும் உடையார்போல ஆடப்பட்டுத் தாம் விரும்பு மகளிருடைய மெல்லியதோள்களேக் கூடப்பெருத வெல்லேக்கண் அவாக்கு அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்து, எ-று.

உடையராயக்கால் இறக்த வின்பத்தோடு வருமின்பமு மெய்துவ ராக லின் அத மிககன்று, மற்றையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தை மிகழ்க்ததில்லே யென்னுங் கருத்தால், தவறிலராயினு மாங் கொன்றடைத்தென்முன். ஊடலி ஞைய வின்பம் அளவிறத்தலிற் கூறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றிய தொன் றென்முன். தவறின்றி யூடியதாஉம் எனக்கின்பமாயிற் றென்பதாம்.

(தெ - ப - னா.)—தவறு இலர் ஆயினும் - (ஆடவர் தம்மி டத்து) பிழையில்லாதவரா யிருக்தாலும், (உடையார் போல் பிணங்கப்பட்டு), தாம் வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படு மகளி ரது, மெல் தோள் - மெல்லிய தோள்களே, அகறலின் - கூடப் பெருத சமயத்தில், ஆங்கு ஒன்று - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்ட தோ ரின்பம், உடைத்து - (பயத்தல்) உடைத்து.

1325. Though free from defects, men feel pleased when they cannot embrace the delicate shoulders of those whom they love.

சு. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம் புணர்தலி னூட லினிதை.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை.) எ-து,—உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்றுண்டதறுதல் இன்பந்தரும்; அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணர்தலினும் முன்னேத்தவற பற்றி யூ^{டி}தல் இன்பந் தரும், எ-று.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் கான்கனூடுபும் விகாரத்தாற்றெக்கன. பசித்தண்ணும்வழி மிகவுண்ணதுமாய் இன்சுவைத்துமாம் அதுபோல அகன்று கூடும்வழி ஆராதமாய்ப் பேரின்பத்ததுமாமெனத் தன்னனுபவம் பற்றிக் கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை.)—(உயிர்களுக்கு), உண வினும் - (மேலே) உன்ணுதலினும், உண்டது அறல் - முன்னுணப்பட்டது சீரணி த்தல், இனிது - இன்பந்தரும்; (அதுபோல), காமம் - காமத் துக்கு, புணர்தலின் - (மேலே) புணர்தலினும், ஊடல் - (முன் னேத்தவறு பற்றி) பிணங்கல், இனிது - இன்பர் தரும்.

1326. To digest what has been eaten is more delightful than to eat more; likewise love is more delightful in dislike than intercourse.

எ. ஊடவிற் *ளேற்*றவர் வென்*ரு ரது*மன்னுங் கூடவிற் காணப்படும்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ணா•) எ-து,—்காமநுகர்தற்குரிய இருவருள் ஊடலின்கட்டோற்ற வர் வென்றுராவர், அஃதப்பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னேப் புணர்ச்சி யின்கண் அவராலறியப்படும், எ-று•

தோற்றவர்-எதிர்தலாற்று து சாய்க்தவர் அவர் புணர்ச்சிக்கட் பேரின்ப பெய்தலின் வென்று ராயிஞர். மன்னும் உம்மும் அசைகிலே. யான தபொழு து சாய்தலின் இதுபொழுது பேரின்பம் பெற்றேனென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—(காமம் அனுபவித்தற்குரிய இருவருள்), ஊடேவில் தோற்றவர் - பிணக்கிலே தோற்றவர், வென்றுர் - வெ ன்று சாவார்; அது - (அப்பொழுது அறியப்படா தாயினும்), கூடவில் காணப்படும் - (பின்னே) புணர்ச்சியிலே (அவரால்) அறியப்படும்.

1327. Those are conquerors whose dislike has been defeated and that is proved by the love (which follows).

அ. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ துதல்வியர்ப்பக் கூடவிற் *ளே*ன்றிய வுப்பு.

[இதுவுமது.]

(பர்-கை.) எ-து,—இது பொழுது இவணுதல் வெயர்க்கும்வகை கலவி மின்கணுளதாய இனிமையை இன்னுமொருகால் இவளுடி யாம்பெறவல்லே மோ ? எ-று.

கலவியது விசேடம்பற்றி நாதல் வெயர்ப்பவென்றுன். இனிமை-கண்டு கேட்டுண் டுயிர்த்துற் றறிதலானுய வின்பம். இனி அப்பேறு கூடாதெனப் பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை.)— நாதல் வியர்ப்ப - (இப்போது இவளது) நெற்றிவெயர் வரும்பும்வகை, கூடலில் தோன்றிய - புணர்ச்சி பிடத்து உளதாகிய, உப்பு - இனிமையை, (இன்னு மொரு கால்), ஊடி - (இவள்) பிணங்கி, பெறுகுவம் கொல்-(யாம்) பெ றவல்லமோ?

1328. Will I enjoy once more through her dislike, the pleasure of that love that makes her forehead perspire?

கூ. ஊடுக மன்னே வொளியிழை யாமிரப்ப கீடுக மன்னே விரா.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை.) எ-து,— ஒளியிழையினே யுடையான் இன்னுமெம்மோ 60 வா னாக; அற்றனம் அவளுடி கிற்றற்கும் அதனே யுணர்த்து தற் பொருட் டியாமிர க்து கிற்றற்கும் காலம் பெறும்வகை இவ்விரவு விடியாது கீட்டித்தல் வேண் மிக, எ-று.

ஊடுக கீடுகவென்பன வேண்டிக்கோடற் பொருள். மன்னிரண்டும் ஆக் கத்தின்கண் வக்தன. ஓகாரங்கள் அசைகிலே. கூடலின் ஊடலே யமையுமென் பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—ஒளி இழை - விளங்கு கின்ற ஆபாணத்தை யுடையவள், ஊடுகமன்-(இன்னும் எம்மோடு) பிணங்குவாளாக; (அப்படி பிணங்கி நிற்றற்கும் அதனேத் நீர்த்தற்பொருட்டும்), யாம்—, இரப்ப - இரந்து நிற்றற்குக் (காலம் பெறும்வகை), இரா - இவ்விரவு, கீடுகமன் - (விடியாது) கீட்டித்தல் வேண்டுக.

1329. May the bright-jewelled one feign dislike, and may the night be prolonged for me to implore her!

க**். ஊ**டுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங் கூடி முயங்கப் பெறின்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமறகர்ச்சிக் இன்பமாவது அதனே நகர்தற்குரிய ராவார் ஆராமைபற்றித் தம்முளுமிதல்; அவ்வூடுதற் இன்பமாவது, அதனேயன வறிக்து கீங்தித் தம்முட்கூடி முயங்குதல் கூடுமாயின், அம்முயக்கம், எ-து.

கூடுதல்-ஒத்தவளவினராதல் முதிர்க்ததுனியாயவழித் துன்பம் பயத்த லானும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியின்பம் பயவாமையானும், இரண் டற்கு மிடையாகிய வளவறிக்து கீங்குதலரிதென்பது பற்றிக் கூடிமுயங்கப் டெறினென்*ரு*ன். அவ்விரண்டின்பமும் யான் பெற்றேணென்பதாம்

ஈண்டுப் பிரிவிண வடநான்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றுமை விதுப்புப் புலவியென நால்வகைத்தாக்கிக் கூறிஞர். அவற்றுட் செலவு பிரிவாற்றுமை யுள்ளும், ஆற்றுமை படர்மெலிந்திரங்கல் முதல் கிறையழிதலீறுயவற்றுள் ளும், விதுப்பு அவர்வயின் விதம்பன்முதற் புணர்ச்சிவிதும்ப லீறுயவற்றுள் ளும், புலவி நெஞ்சொடு புலத்தன் முதல் ஊடலுவகை யீறுயவற்றுள்ளுள் கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநாலார் இவற்றுடனே சாப்த்திஞைய நீக்கத் திணயுக் கூட்டிப் பிரிவிணே ஐவகைத் தென்றுராலெனின், அஃது, அறம்பொரு ளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவன்மையானும், முனிவராணை யான் ஒருகாலத்தோர் குற்றத்துளதாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமை யானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்ட தென்க.

(தெ - ப - ரை.)—காமத்திற்கு - காமவனுபவத்திற்கு, இன் பம் - இன்பமாவது, ஊடுதல் - (அதனே அனுபவித்தற்குரியோர் ஆராமைபற்றித் தம்முள்) ஊடுதலாம்; அதற்கு - அவ்வூடுத ற்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, கூடி - (அதனே அளவறிர்து நீங் கித் தம்முள்) கூடி, முயங்கப்பெறின் - புணர்தல் கூடுமாயின், (அப்புணர்ச்சியாம்.)

1330. Dislike adds delight to love; and a hearty embrace (thereafter) will add delight to dislike.

கற்பியல் முற்றிற்று. காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் மூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகு சீர்த் தெய்வத் திருவள் ளூவர்தங் கருத்தமைதி தானே கருதி—விரித்துரைத்தான் பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனெனு மன்னு முயர்நாமன் வர்து.

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள தூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் தூலாமோ— தூலிற் பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன் றெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

உணைச்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

சிறப்புப்பா**யி**ரமாகிய

திருவள்ளுவமாலே.

(M# 88.)

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ மிருத்தகு நற்பலகை யொக்க - விருக்க வுருத்திர சன்ம செனவுரைத்து வானி லொருக்கவோ வென்றதோர்சொல்

(இ-ன்.) திருத்தகு தெய்வம் - அருட்செல்வத்தையும் (அதற்குத்) தக்க தெய்வத்தன்மையையும் உடைய, திரு வள்ளுவரோடு—, உருத்தகு ஈல் பல கைக - (அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தினுலே தக்க கல்ல சங்கப்பலகை யிடத்து, உருத்திரசன்மர்—, ஒக்க இருக்க என உரைத்து - சமானராயிருக் கக் கடவளென்றுசொல்லி, வானில் - ஆகாசத்திலிருந்து, ஒருக்க - (அவ்விடத் துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி, ஓர்சொல் - ஒரு வாக்கியம், ஓவென்றது - ஓவென்று இரைக்கெழுந்தது, எ-று.

"அருட்செ**ல்வ**ஞ் செல்வ*த்துட்* செல்வம்'⁹ என்பவாக**ின்,** இருவென்ற தற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தி னவதார மாய் விளங்குகை; தெய்வத்தன்மை யில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனு லே பெரும்பயன் விளயாமையின், தகுதிசொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவரெ ன்னும் பெயருள் திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது வண்மையை யுடையரென்பதையும் விளக்கிரின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலேமறை காய்கள்போற் பல்விடங்களினு மறைக்கு வெளிப்படாதிருக்த மெய்ப்பொ ருள்களேயெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள் செய்தவரெ ன்னுங் காரணம்பற்றிவக்த பெயராயிற்று. வன்—முதனிலே, அர் - இறுதிகிலே, உ – சாரியை. அம்முதனிலேக்குப் பொருள் – ஈகை. உருத்திரசன்மர் - உருத்தி **ானுல் அடைக்**த சண்மத்தை யுடையவரென விரியும். அவர் முருகக்கட**வுளது** திருவவதாரமாய் வணிகர் மரபிற்ரேன்றிய மூங்கைப் பிள்ளயார். அசரீரி -அருவமாயெற்கு கிறைக்துள்ள முதற்றெய்வம். அரவ்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப்புலவரோடு ஒப்பவிருக்கு கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று கீன்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறக்கது. என்றதெனப் படர்க்கை வினேயாகக் கூறவின் ஆண்டு கின்றுகேட்ட புலவர்க ளுள் ஒருவர் அதனே இங்கனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றமிக.

(நாமகன்.)

் உ. நாடா முதனுன் மறைநான் முகனுவிற் பாடா விடைபார தம்பகர்ந்தேன் - கூடாரை யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலேவேன் மாறபின் வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

(இ-ன்.) கூடாரை என்னிய வெண்றி இலங்கு இலே வேல் மாற - டகையை ரைப் (புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி வினங்கா கின்ற தகட்டுவடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே, காடா - (உலகத்தார் விதிவிலக்குகளே அறிந்த உய்யும்வழியை) காடி, முதல் - படைப் புக்காலத்திலே, கான்முகன் காவில் - பிரமனது காவிலிருந்து, நான்மறை பாடா - (இருக்குமுதலாகிய கான்குவேதங்களேயும்) பாடி, இடை - (இதற்கும்) கடுவானகாலத்திலே, பாரதம் பகர்க்தேன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச்சொல்லினேன்; பின் - (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே, என் வாக்கு—, வள்ளுவன்வாயது - (திருக்குறனாகிய வேதத்தைச்சொல்லி) வள்ளுவன்வாயின் கண்ண தாயிற்று, எ-று.

வேதமும் சக்தோருபமாகையால் பாடாவென்றுள். தன்கணவரைக லின், கான்முகளுவி விருக்தென்றும், அவனவதாரமாகவின், வள்ளுவன் வா யதென் வாக்கென்றும், கூறிஞள். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப் பட்டது. இதனுல் கான்மறை – பூர்வவேதமும், பாரதம் – மத்தியவேதமும், திருக்குறள் – உத்தரவேதமும் என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம், பின் வியாசரா லே கான்காக வகுக்கப்பட்டமைபற்றி கான்மறையெனப்பட்டது. அன்றி கா னெனப்பிரித்து எழுவாயாக்கினுமாம். வேதம் மூவகைத்தென்பதாடிம், இவ ற்றதுதோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியபிரமாணத்தாற் சிறப்புடைத்தென் பது உம் சொல்லியபடி.

(இறையனர்.)

டை, என்றும் புலரா தியாணர்காட் செல்லுகினு நின்றலர்க்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க் – சூன்ருத செக்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன் மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

(இ-ள்.) மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல்-புலவர்க்காசனு பெ வள் ளுவன்வாயிற் பிறக்த திருக்குறளானது, என்றும் யாணர் புலராது - எக்கா லத்துக் தண்ண முகுகெடாமல், காள்செல்லு இனும் கின்று அலர்க்து - செடுங்கா லங்கழியினும் கிலேபெற்று மலர்க்து, தேண் பிலிற்று கீர்மையதாய் - தேணேச் சொரிகின்ற குணமுடையதாய் (விளங்குமாதலால்), குன்றுச் செக்தளிர்க் கற் பகத்தின் - குறைவுபடாத செய்யதளிர்களேயுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வத் திருமலர்போல்-தெய்வத்தன்மைபொருக்கிய உயர்வாகிய மலர்போலும்,எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு - சொன்முடிபு பொருண்மூடிபின் குணங்களும், அலர்தல் - எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் - இருமையின்பங்களும் வின் த்தலும் ஆம் சொல்—ஆகுபெயர். இறையஞர் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன் றுள தாவதின்றென்னுக் துணிவுதோன்ற என்றமென்றம், பின் தும் அதனே வலியுறத்தற்கு நாட்செல்லுகுனு நின்றென்றும் வாழ்த்துப் பெர ருள்பட இவ்வாறு கூறிஞர். இது அழியாதுகின்று பெருசெப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

(உக்காப்பேரவழதியார்.)

- ச. நான்மறையின்மெய்ப்பொருளே முப்பொருளாநான் முகத் தோன், முன்மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துரைத்த-நூன் முறையை, வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துகநன்னெஞ் சஞ், சிந்திக்க கேட்க செவி.
- (இ ன்) வள்ளுவஞய்—, தான்மறைக்த தன த திருமேனியை மறை த்து, கான்மறையின் மெய்ப்பொருள் - கான்கு வேதங்களி இண்மைப்பொ ரூள், தக்த - (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்க்து, முப்பொருளா - (அறம்பொ ருளின்பமென்னு) முப்பாற்பொருளதாக, கான்முகத்தோன் - பிசமஞல், உரைத்த - திருவாய் மலர்க்தருனப்பட்ட, தால் - தாலினது, முறையை - புத் தகத்தை, சென்னிவக்திக்க - (எனது) தலேயானது தொழக்கடவது; வாய் வாழ்த்தக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவது; கல் கெஞ்சம் சிக்திக்க - கல்ல மனமானது கிணேக்கக்கடவது; செலிகேட்க - காதுகளானவை கேட்கக்கட வன, எ-று.

முப்பொருள்—ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொ ஸ்லியோனுலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்தச் சமயாசாரியர்களா லும் பிறாரலும் ஒன்றற்கொன்று மாருகக்கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போ ல்வ தன்றென்பது தோன்ற மெய்ப்பொருளென்றுர். கலேயுணர் புலமையிற் றலேமையோனுகி, விதிமுறைவழாது முதுகிலம்புரக்கும், பெருக்குகையுக்கிரப் பெருவழுதியென்னுக், தன்னிகரில்லா மன்னவர்பெருமான், தான்மேற்கொ ண்ட சிறப்பைப் பலரும், அறிக்துமேற்கொள்ள இவ்வரறு வழிபாக கூறி ஞன். ''மன்னனெப்படி மன்னுயி ரப்படி'' ஆகலின், இப்புத்தகத்தை முன்னே பூகித்து மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்கு மென்று சொல்லியபடி.

(கபீலர்.)

- நு. திசுயளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பிசையளவு காட்டும் படித்தான் - மிசையளகு வள்ளேக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனர் வெள்ளேக் குறட்பா விரி.
- (இ ள்.) மண் அளகு வன்னக்கு உறங்கும் வளகாட மூணயில் வளர்க் கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வள ம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே! வள்ளுவஞர் வெள்ளே குறட்பா விரி - திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா (மிகப்பெரிய பொருள்) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல், திண் அளவு போதாச் சிறபுல் கீர்-திணயரிசியின்னவுக்கும் போதாத சிறிப புல்லினது நுனியின்கணுள்ள பணி கீரானது, கீண்ட பண் அளவுகாட்டும் படித்து - உயர்ந்த பண்யின்ளவான அதன் சாயையைத் தன்னுட்கொண்டுகாட்டும் குணம்போலுள்ள குணத்தை யுடைத்து, எ-று.

பூண—ஆகுபெயர். ஆல்—அசை பறவை - இளிமுதலியவை உலக்கைப் பாட்டு – மகளிர்பரிமனப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும்பாட்டு. விரி - விரி த்தல். எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பூணமாத்தின்சாயை அடங்கிவினங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப் பெரியபொருள் அடங்கி வினங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருக்தம் விரிவானபொருள் வினக்குமாது சொல்லியபடி. இதுமுதலியன சங்கத்தப் புலவராலே பாடப்பட்டன.

(பரணர்.)

- சு. மாலுங் குறளாய் வளர்ந்தொண்டு மாணமுயான் ஞால முழுது நயந்தளந்தான் - வாலழிவின் வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா சோர்ந்து.
- (இ ன்.) மாலும் திருமாலும், குறனாய் குறனாய்ப்பிறக்து, வனர் க்து—, இரண்டு மாண் அடியால் - இரண்டுபெரிய அடிகனால், ஞாலம் முழு தம் - உலகமணத்தையும், கயக்து அனக்தான் - விரும்பி அனக்தான், வாலமி வின் வன்ளுவரும்-மெய்யுமிவிணயுடைய திருவள்ளுவரும், தன் குறன்வெண்பா அடியால் - தம்மினின்றுக்தோன்றி (அக்கிலேகிற்கின்ற) வெண்பாக்குறனின்(இர ண்டுசிறிய) அடிகளால், வைத்தார் உள்ளுவது எல்லாம் - அவ்வுலகமணத்திது முன்ளோரால் கிணக்கப்பட்டவற்றை யெல்லாம், ஓர்க்து அனக்தார் - ஆராய் க்து அனக்தார், ஏ-று.

உம்மையிரண்டும் முறையேதேவரிற் பெரியோளுகியவென்றும், மனிதரி ந்கிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும் பொருள்படஙின்றன. உபமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால் உபமேயத்திலே அவற்றுக்கு மூரணூ கிய கிலேகிற்றலும் கிறமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானேகுறனாத லும் பின்பு அக்கிலேகில்லாதுவளர்தலும், பேரடிகளால் அனவுபட்ட உலகத்தை யனத்தலும்,திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றுங் குறின உண்டாக்குதலும், அத தன்னிலேகிற்றலும், அதன் கிற்றடிகளால் அனவுபடாத கிளேப்பின் விடயங்கின அளத்தலும் சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமையறிக. கிளேக்கப்பட்டனவெல் லாம் இதனகத்து அனவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி.

(på&añ.)

- எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா லானு வறமுதலா மந்நான்கு - மேனேருக் கூழி னூரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும் வாழியுல கென்னுற்*ற*ு மற்று.
- (இ-ள்.) தானே முழுதணர்க்து தாமே (வேதப்பொருள்) அனேத்தை யம் அறிக்து, தண் தமிழின் - தண்ணிய தமிழின்கண், வெண்குறளால் - குறன் வெண்பாக்களால், ஆனு அறம் முதல் ஆம் அக்கான்கும்-விட்டுகீங்கு தல் கூடா த அறமு தலாகிய அக்கான்கு பொருள்களேயும், ஏனேருக்கு - அவற்றையறியா த வர்களுக்கு, (அவர் எளிதினறிய), ஊழின் - முறையால், உரைத்தாற்கும் -சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும், ஒள்கீர் முகிலுக்கும் - ஒள்ளிய கீரைத் தக்த மேகத்திக்கும், உலகு - இவ்வுலகமானது, மற்று என் ஆற்றும் - எதிர்

கன்றியாதுசெய்யும் (செயக்கிடக்தது ஒன்றம் இல்லே;) வாழி - (அவரும் அது வும்) வாழ்க, எ-று.

ஆணமை – கீங்காமை தானே முழுதுணர்க்தெனவே ஆசாரிய**ராயிருக்கு** பிறாறிவிக்க அறிக்கிலரென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னு மும்மைதொக்க**து.** ஒண்மை இனிமைமேல் கின்றது. முறை—தாலின் முப்பொருள்களின் கிடக் கையொழுங்கு. காயஞர் கொடைச்சிறப்புச் செல்லியபடி.

(மாழலனர்.)

- அ. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமக் கான்கின் றிறக்தெரிக்து செப்பிய தேவை - மறக்தேயும் வன்ளுவ னென்பானேர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற் கொள்ளா சறிவுடை யார்.
- (இ-ன்.) அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அக்கான்கும் அறமுத லாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய கான்கனது, திறம் தெரி க்து - கூறுபாட்டையும் அறிக்து, செப்பிய - (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லிய, தேவை - தேவணே, மறக்தேயும் - மறக்தாயினும், வள்ளுவன் என்பான் -(ஒருமனிததை உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுள குவின் அவன், ஓர் பேதை-அறிவில்லாதவளுவன்; அவன் வாய்ச் சொல் - அவ னது வாயிற்பிறக்து அச்சொல்லே, அறிவுடையார்—, கொள்ளார் - கொள்ள மாட்டார், எ-று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு - அவற்றினது தொகைவகைவிரிகள். மற க்தேயு மென்றதளுல் கினேப்புடன் சொல்றுவோன் பேதையிற் பேதையாமெ ன்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத்தன் மையைக் குறிப்பிக்கும்படி கன்கு மதித்த உயர்த்திச்சொல்லப்படுதலால், ஒரு மனிததை வுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அன்றி ஒலிக்குறிப்பி குடுகை, சாதியிழிவுதோன்ற வன்ளுவணென்பா னெனினு மமையும். இக்குறிப் பொலியை வடதாலார் காகுகாமென்பர். தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பி னிழிவுசொல்லியபடி.

(கல்லாடர்.)

- கூ. ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி கைன்றென்ப வாறு சமயத்தார் – நன்றென்ன வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவஞர் முப்பான் மொழிந்த மொழி.
- (இ-ன்.) ஆற சமயத்தார் அறவகைமதத்தோரும், ஒன்றே பொருள் என்னின் - (ஒருமதத்தார் தமதுதாலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், வேறு என்ப - (மற்றுருமதத் தோர் தமது தாலிலே அதனே மறுத்து அவை) வேறுமென்று நாட்டுவர், வேறு என்னின் - (அப்படி) வேறென்று நாட்டின், அன்று என்ப - (பின்னெரு மதத்தோர் அதனே) அன்றென்று மறுப்பர்; (ஆதலால் சமய தால்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன): வள்ளுவஞர் முப்பான் மொழிந்த மொழி -திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்டதாலே, தன்று என்ன - தன்

6

றென்று கொள்ளுதற்கு, எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகு**தியே**ரும், இபைப - உடன்படுவார், எ-*ற*ு.

மொழி—ஆகுபெயர் ஆறமதமாவன - வியாசமதம், சையினிமதம், பத ஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கதைமதம், அக்ஷபாதமதம், அன்றிச் சைவவைன வமுதலியவற்றைக் கூறினுமாம் எச்சமயத்தாருமென்தை எப்பால வரு மெ ன்றதனுல் வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம், சார்வாகம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலுமிக இதுவே பொது வேதமென்றபடு.

(சீத்தணச்சாத்தனர்.)

- கo. மும்மலேயு முக்கால் முக்கதியு முப்பதியு மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு - மும்மாவுக் தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் ருரன்ரே பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.
- (இ-ன்.) வன்ளுவர் இருவன்ளுவரது, பா முறைதேர் முப்பால் பாக்க ளின் (முன்பின்) முறைதெரிதற்கி டனுகிய இருக்குறளானது, மும்மிலையும் (கொல்லிமில் சேரிமில் பொதியமில் எனப்படுகின்ற) மூன்றுமிலகின்யும், முக்காடும் (குடாடு புன்றும் தென்னும் எனப்படுகின்ற) மூன்றுகாடுகின்யும், முக்கியும் (பொருளேகதி காவிரிகதி வையைகதி எனப்படுகின்ற) மூன்று கதி கண்யும், முப்புதியும் (கருதூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற) மூன்று பதி கண்யும், மும்முரசும் (மங்கலமூரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற) மூன்று புதி கண்ற) மூன்று முரசுகள்யும், முத்தமிழும் (இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் காடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்று தமிழ்களேயும், முக்கொடியும் (விற்கொடியுலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற) மூன்று கொடிகள்யும், மும்மாவும்- (கனவட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற) மூன்று கொடிகளேயும், தாம் உடைய மன்னர் தாமுறையேயுடைய (சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற) மூவரசருடையவும், தடமுடிமேல் பெரியமுடிகளின்மேலே கொன்னப்பட்ட, தார்அன்று மாலையன்று, எ று.

அன்ரேவென்றது பலாறிதேற்றம் முப்பால் - ஆகுபெயர். மும்மூரசும் முத்தமிழும் அம் மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும் இம் முறையுரிமை அவர் குடிமரபிற் இயைந்தனபோலும். அரசர் மூவரும் மேற்கொண்ட கிறப் புச்சொல்லியபடி.

(மதத்துவன்றமோதானர்.)

- கக. சீர்நெகீர்க் கண்டர் தெறிசுக்குத் தேனளாய் மோர்தபின் யார்க்குர் தலேக்குத்தில் - கார்தி மலேக்குத்து மால்யானே வள்ளுவர்முப் பாலாற் றலேக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.
- (இ ள்•) காக்கி மஃலக் குத்த மால் யாண-(தன்பகையென) வெகுண்டு மஃவையக் குத்துகின்ற பெரியகளிறுபோலுள்ள வரசனே! சீக்கிகீர் கண்டம் -சீக்திகீர்ச் சருக்களையையும், தெறி சுக்கு – சிதைக்கட்பட்ட சுக்கையும், தேன் அளாய் - தேதேடுகலக்து, மோக்தபின்—, (அதகுல்), யார்க்கும் – (தஃலக்

குத்தடையோர்) யாவர்க்கும், தணிக்குத்த—, இல் - இல்ஃலயாகும்; வள்ளு வர் முப்பாலால்—, சாத்தற்கு - சீத்தஸேச்சாத்தஞர்க்கு, தணிக்குத்த—, தீர்வு - இல்லேயாயிற்று, எ–று.

யாக்கபோல்பவக்க யாகே யெனலால் ஆகுபெயர். முன் கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பல சொற்குற்றங்களும் பொருட்குற்றங்களும் கண்டு பொ முமல் தலேயில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால் புண்பட்டுக் குத்தல் உண் டாயிருந்தது. இதன்கண் ஓர் குற்றமுங் காணப்பெருமையால் அது கீங்கிற்றெ ன்க. எப்படி அம்மூன்று சரக்கும் அதற்குமருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்மூன்றுபாதும் மருந்தாயின வென்பதாம். தீர்வென்னுக் தொழிற்பெயர் முற்றுப்பொருளில்வக்தது. இதன் குற்றமற்று விளங்குகை சொல்லியபடி.

(நாகன்றேவனர்.)

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை வேளா தொழிதல் வியப்பன்று - வாளாதா மப்பா லொருபாவை யாய்பவோ வள்ளுவஞர் முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

(இ—ன்.) தாளார் மலர்ப் பொய்கை — நாளத்தோடுபொருந்திய தாமரை மலர்களேயுடைய ஒருகுளத்த நீரின்கண்ணே, குடைவார் - மூழ்குவோர், தண்ணீரை - (வேறு) தண்ணீரை, வேளாது ஒழிதல் - விரும்பாதொழிதல், வியப்பு அன்று - வியப்பைச் செய்வதன்று; வள்ளுவர் மூப்பால் மொழி -திருவள்ளுவரது முப்பால்களேயுடைய நூலின்கண்ணே, மூழ்குவார்—, தா ம்—, வாளா - வீணுக, அப்பால்—, ஒருபாவை - ஒருநூலை, ஆய்பவோ-விரு ம்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதவே வியப்பைச்செய்வதாம்.) எ-று.

தாளார் மலிரெனலால், தாமரை மலிரெனப்பட்டது. வியப்பைச்செய்வ தை வியப்பென்றுர். மூழ்குதல், இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்திரிற்றன்மே னின்றது. மொழி – ஆகுபெயர். ஓகாரம் - எதிர்மறை. விரும்புதலாகிய கார ணத்தை ஆய்பவோவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அதுவியப்பன் றென்ற மையாலே இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றூர்க்கு அதினிழிவான பொருள்யும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இன் சுவை கறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக் குளத்து கீரைப் பெற்றூர்க்கு அதனுற்றுனே அமைதிபெற்று வேறு தண்ணிரைப் பெற விரும் பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இதுகாறும் ஒருதாவேக் கற் றோக்கு வேறுதாலைக்கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லா திருக்க இப் போது உளதாகலின் இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்ற தாயிற்று. இதனுல் இக்தாலகத்து எந்துற் பொருளும் அடங்கு யிருக்கின்றமை குறிப் பிக்கப்பட்டது. பல தூல்களேயும் கற்கவிரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமை தல் சொல்லியபடி.

(அரசிற்கீழார்.)

கடை. பசந்த பொருளெல்லாம் பாசறிய வேறு தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேசச் - சுருங்கிய சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல் வல்லாசார் வள்ளுவசல் லால். (இ - ஷ்.) பசுக்த பொருள் எல்லாம் - (வேதத்திலே) ஒன்கு டொன்று மயற்கிகின்ற கால்வகைப் பொருள்களேயும், பார் அறிய - இப்பூமியிலுள்ளோர் அமி தற்பொருட்டு, வேறு தெரிக்து - வேறு கப்பிரித்து, திறம் தொறும் சேச-(அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்டடி, சுருங்கிய சொல்லால் -சில சொற்களால், பொருள்வினங்க-கருத்துத்தோன்றும்படி, விரித்துச் சொல் லு தல் - விரியும்படி வைத்துச்சொல்லு தல், வல்லார் - வல்லவர், வள்ளுவர் அல் லால்—, ஆர் - ஒருவரும் இல்லே, எ-று.

பார்—ஆகுபெயர். திறம் - அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு, சுருங்கச்சொ ல்லல் விளங்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட் டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. ஹுலுக்கும், நாயஞர்க்கும், தகுதி சொல்லியபடி.

(போன்முடியார்.)

கடை. கானின்ற தொங்கலாய் காசிபஞர் தக்ததுமுன் கூடின் றளக்த குறனென்ப - தூன்முறையான் வானின்று மண்ணின் றளக்ததே வள்ளுவஞர் தாகின் றளக்த குறள்.

(இ-ன்.) கான் கின்ற தொங்கலாய்-மணக்தங்கப்பெற்ற மால்பையுடைய பாண்டியாரசுனே! முன் - முற்காலத்திலே, காசிபஞர் தக்தது - கசியப ராலே தாப்பட்டகுறின், கூ கின்று - மண்ணின்கண்ணேகின்று, அளக்த -(உலகத்தை) அளக்த, குறள் என்ப - குறவென்று சொல்லுவர்; தாம்கின்று -தாம் (இங்கே) எழுக்தாளி, வள்ளுவஞர் அளக்த குறன் - திருவள்ளுவரா லே தாப்பட்ட குறன், தால் முறையான் - தாலின்முறையோடுகூடி, வான் கின்று - விண்ணின்கண்ணே கின்றும், மண் கின்று - மண்ணின்கண்ணே கின் றம், அளக்தது - (உலகத்தை) அளக்தது, எ-று.

கு க என கீண்டது. ஆதுரைபு ஒடிவருபின்பொருளில் வக்தது. அக்குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றளத்தலால் தான்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டு வடிவுண்மையால், ஒலி வடிவுக்கிடம் வாதைஸின் வானின் றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணுதலின் மண்ணின்றென்றும், கூறிஞர். இக்குறளுக்கு தான்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன்மாலு மென்பாட்டிலே காயனர்க்கும் மாலுக்கும் இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மால வதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்துச் சொல்லலால் வேறு பாடாம். உல கத்துப் பொருளெல்லாம் இஃது அளத்தற்கிறப்புச் சொல்லியபடு.

(கோதமனர்.)

கடு. ஆற்ற லழியுமென் றக்தணர்க ணன்மறையைப் போற்றியுளைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா-சேட்டெழுதி வல்லுகரும் வல்லாரும் வள்ளுவஞர் முப்பாலேச் சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

(இ-ன்.) அக்தணர்கள்—, கான்மறையும் - கான்கு வேதங்களேயும், உனா த்து - வாய்ப்பாடமாக, போற்றி - காப்பாற்றி, ஆற்றல் அழியும் என்று – (எட் டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவராதலின் இவற்றின்) உலி மைகுறையுமென்று, ஏட்டின்புறத்த - ஏட்டின்கண், எழுதார் - எழுதார்கள், வள்ளுவனுர் முப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறன், ஏட்டு எழுதி - ஏட்டி ன்கணெழுதிவைத்து, வல்லு நரும் - வலியுடையவரும், வல்லாரும் - வலியில் லாரும், சொல்லிடிலும் - ஒதினுலும், ஆற்றல்சோர்வு இன்று - வலிமைகுறை தலில்லே, எ-று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்ட சுரங்களின் வழு வாம லோதல்வேண்டுமென்றும் விதியுளதாதலின் அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயிஞர். இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதி காரிகளாவரென்றறிக் சொல்லிடினு மென்றதஞல் பொருளுணர்ச்சிக்கு இத ந்கும் வலிமை வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் - சொற்செறிவின் றிட்பம், இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலேமையுடைத் தென்பதாஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலேமையுடைத் தென்பதாஉம், பெறப்பட்டன. ஓதப்படுதலில் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொ ல்லியபடி.

(நத்தத்தனர்)

கசு. ஆயிரத்து முக்தாற்று முப்ப தருங்குறளும் பாயிரத்தி கேடு பகர்க்ததற்பின்-போயொருத்தர் வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

(இ-ன்.) பாயிரத்கி இடை - பாயிர நான் திகாரங்களோடு, ஆயிரத்த முக் நாற்ற முப்பது அருங்குறளும் - (சேர்க்து தொகையாகிய) அரிய ஆயிரத்து முக்தூற்ற முப்பது குறன்வெண்பாக்கீனயும், பகர்க்ததற்பின் - ஒதி யுணர்க்த பின்பு, போய் ஒருத்தர்வாய் - போய் ஒருவரது வாயாலே, கேட்க - கேட்ட மிதற்கு, தால் உனவோ - வேறுதால் இருக்கின்றனவோ, [இக்ஃ என்றடமு], மண்னு தமிழ் புலவராய் - கிஃவைபற்ற தமிழிலே புலமை கிரம்பியோராகி, கேட்க - (பிறர் தம்மிடத்துவைக்து) கேட்கும்படி, வீற்றிருக்கலாம் - சிறப்பாக விருக்கலாம், எ-று.

வீற்றிருத்தல்—ஒரு சபைகடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத் தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட தூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளங்கி சிற்றலின் கேட்கதாலுளவோவென்றுர். புலவராயெனவே புலமை சிரம்பு தற்கு இவை ஆயிரத்து முக்தூற்று முப்பதுகுறள்களும் போதுமென்பது பெ றப்பட்டது. ஓதியேரர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியடமு.

(ழகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்.)

க**எ. உள்ளுத லு**ள்ளி யுரைத்த லுரைத்தத*னே*த் தெள்ளுத லன்றே செயற்பால - வள்ளுவஞர் முப்பாவின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா ரெப்பா வலரினு மில்.

(இ - ள்-) வள்ளுவஞர் டூ-ப்பாலின் மிக்க - இருவள்ளுவரது திருக்குற ளின்மேற்பட்ட, மொழி - நாலொன்ற, உண்டு எனப்பகர்வார் - உனதென்று சொல்லையல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இல் -இல்லே (ஆதலால்), செயற்பால - (ாம் இந்தாலேக்குறித்துச்) செயக்கடவன, உள்ளுதல் - (காம் இதன்பொருளேச்) சிக்தித்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளி உரை த்தல்-சிக்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனேச் சொல்லுதலும், உரைத்த அதனேத் தெ ள்ளுதல் அன்றே – (பிறாாலே) சொல்லப்பட்ட அதனேத் தெளிதலும் அன் றே, எ-று.

மொழி—ஆகுபெயர். ஒப்பத வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொ ழியென்றும், தமிழின் மாத்தொமன்றி வடமொழி முதலியயற்றினுள்ள புலவ கையுக் தழுவுதற்கு எப்பாவலினு மென்றும், அறிவொப்புக் காண்டற்கு உரைத்ததணத் தெள்ளுதலென்றும், கூறிஞர். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறெழுகலும், அடங்கினை இது பயிற்கி செய்தொழு குமாறு சொல்லியபடி.

(ஆசிரியர் நல்லந்துவஞர்.)

கஅ. சாற்றிய பல்கஃயுக் தப்பா வருமறையும் போற்றி யுளைத்த பொருளெல்லாக் - தோற்றவே முப்பான் மொழிக்த முதற்பா வலரொப்பா ரெப்பா வலரினு மில்.

(இ-ன்) சாற்றிய பல்கஃவயும் - (அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும், தப்பா அரு மறையும்-தப்பாத அரிய வேதத்தினுலும், போ ற்றி - காப்பாற்றிவைத்திருந்து, உரைத்த - (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லப்பட்ட, பொருள் எல்லாம் - விடயங்களெல்லாம், தோற்ற - (தன்னிடத்தே) காட்டும் படி, முப்பால் மொழிந்த - திருக்குறீனச்சொல்லிய, முதற்பாவலர் ஒப்பார் -திருவள்ளுவரை யொப்பவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள் ளும், இல் - இல்ஃ, எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறுமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்தற்கே யன்றி ஓதுதற்கும் எளிதன் முதலின் அருவென்றும், விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் – இதற்கு மூன் துரைக்கப் பட்டபடியே கொள்க முதற்பாவலர் - முதன்மையையுடைய பாவலர். நால் வகைப் பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்போவும் தலே மை பெற்றூரிற்றலின், அக்குறள் வெண்பாவால் ஹால்செய்த வல்லமையுடைய ரென்றுமாம், புல்மையிலே நாயகுருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி.

(கீடிந்தையார்.)

ககூ. தப்பா முதற்பாவாற் முமாண்ட பாடலிஞன் முப்பாலி ஞற்பான் மொழிந்தவ – ரெப்பாலும் வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத் தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

(இ-ள்.) எப்பாலும் வை வைத்த கூர்வேல் வழுதி - எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப்பொருர்திய வேலேயுடைய பாண்டியாரசன், மனமகிழ – மனங்களிக்க, தப்பா – (சொல்லப்பட்ட பொருள்) வழுவாமல், முதற்பாவால் - முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே, தாம் மாண்ட பாடலி ஞல் – தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றெழிலிஞலே, முப்பாலின் – மூன்றுபால் களிலே, ரேற்பால் – (அறமுதலிய) நான்கு பகுதிப்பொருள்களையும், மொழிச்த

வர் - திருவாய்மலர்க்தவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மை பொரு க்திய திருவள்ளுவராயனர், எ~று.

கூர்-செறப்பு. கான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனு ணுன்கடங்கா மையின் வியக்து கூறப்பட்டதாயிற்று. ஹால்செய்த சிறப்பும் அதஞல் அர சணே மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி.

(சிறுமேதாவியார்.)

- 20. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற நாடிய முப்பத்து மூன்றுென்றூழ் - கூடுபொரு ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம் வள்ளுவர் சொன்ன வகை.
- (இ-ன்.) வள்ளுவர் சொன்ன வகை திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட தொக்குறனின் அதிகாரவகை, பாயிரம் நான்கு—, அறம் முப்பத்த மூன்று—, ஊழ் ஒன்று—, பொருள் எழுபது—, இன்பம் இருபதிற்றைந்து—, எ–று.

அறத்தப்பாறுளடங்காது அதனே விட்டு தூற்கெல்லாம் பொதுவாய் கிற் றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடுமுன்றும் பயத்தற் சிறப்பிற்குய் மூன்றனுண் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்படகாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறபாடு இவையேயாகலின் காடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் தணேயாய் கிற்றலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபதென்றும், கூறி கூர். எள்ளல் – இகழ்தல். பாயிரகான்கு - பாயிரமானது கான்கதிகாரங்களே யுடைத்து எனப்பிறவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. சில பழைய தூல்களிலே சிலவற்றை சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்த லால் அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்குனுக் தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவுற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க. முப்பால்களு க்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

(நல்கூர்வேள்வியார்.)

- உக. உப்பக்க கோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா துத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப - விப்பக்க மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செர்நாப் போதார் புனற்கூடற் கச்சு.
- (இ-ன்.) உப்பக்கம் கோக்கு அப்பக்கத்தைக்கு நித்துச் சென்றேஞைகிய, உபகேகி தோன் மணக்தான் உமாதேவியினது தோனே மணக்தகடவுண, உத்தர மா மதுரைக்கு உடமதுரைக்கு, அச்சென்ப ஆதாரமென்று சொல் லுவர்; இப்பக்கம்—, மாதானுபங்கி மாதானுபங்கி யெனப்படுகின்ற, மறு இல் புலம் குற்றமற்ற புலமையாகிய (தேணேச்சொரிகின்ற), செக்காப் போதார் செவ்விய காவாகிய மலரையுடையவர், புனல்கூடற்கு கீர்வளத்தை யுடைய தென்மதுரைக்கு, அச்சு ஆதாரமாவர்; எ-று.

உப்பக்கம்—இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலே அவமதித்தமைபற்றி பிண ங்குச்சென்றபக்கம், உப்பக்கநோக்கியென்றது வின்யாலண்யும்பெயர். கேசு- உள்ளுதல் - (காம் இதன்பொருளேச்) சிக்**பித்துக்**கொ**ள்ளு த**ூ த்தல்-சிர்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனேச் சொல்லுதலும், உ ள்ளுதல் அன்றே – (பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதிச ச ேற, **எ-ஹ**.

மொழி—ஆகுபெயர். ஒப்பத வடமொழி 🥂 ழியென்றும், தமிழின் மாத்தொமன்றி வடமொ: ரையுக் **தழு**வுதற்கு எப்பாவலரினு மென்றும். உரைத்ததனத் தெள்ளுதலென்றும், கூறின 🎉 தெளிதலெனவே அவ்வாருமுகலும், அ குமாறு சொல்லியபடி.

(தசியர்ந

யங் **ுணர்வார்** ġ.

க்கப்

14L-65

மத

கஅ. சாற்றிய பல்கலேயுக்

(இ-ன்•) சாற்றிய

போற்றி யுரைத்த ′ முப்பான் மொழி . செப்பா வலரி.

இல்லறம் தாறவறம் ஊழ் என்) — க ாருள் திறம் ஏழ் - (அரசு அமைச்சி அறியப்பட்ட பொருட்பாலி ஓட்பிரி னப் பகுதிசெய்து – (ஆண்பால் பெண்பா*ல்* பாலி னுட்பிரிவுகண் மூன்றுமாகப்பகுதிசெய்

பலநால்களாலும், து *ற்*றி – காப்பா**ற்றி**டை பெறு தற்கரிய (அறம்பொருளின்டம்வீடு எனப்படு பொருள் எல்லாம் ூண்யும், மொழிக்த – சொல்லிய, பெரு நாவலரே—்? படி, முப்பால் (அவற்றள் அடங்காது) ஒழிக்கபொருள் உளதாயின் அத இருவள்ளுவன திற்றார் போலும் - நன்றுக அறியவல்லவர்போலும், எ-று. ஞம், இல் - அதிக்கார் போலும் - நன்றுக அறியவல்லவர்போலும், எ-று.

்கள் விரிக்கரை விரிக்கரை நால் இடைப்பட்டது. நான்கு நா தப் நீத்தென விரித்துரைத்துக்கொள்க. நாவலரே யென்றமையால் பொரு தியப்படுவ தன்றென்றகாயில் கூட்டி ் திறிப்படுவ தன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றெகையும், இவற் திறிப்படுவ தன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றெகையும், இவற் திறிப்புகள் ஒன்றில்லேயென்புகும், தொள்ளி மப்பால ஒன்றிஸ்லேயென்பதம் சொல்லியபடி.

(வேள்ளிவீதியார்.)

ஓத. செய்யா மொழிக்கும் திருவள் ளுவர்மொழிக்க பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே - செய்யா வதற்குரியா சக்தணரோ யாசாயி னேண யி*தற்கு*ரியா சல்லாதா ரில்.

(இ – ன்.) செய்யா மொழிக்கும் – (**ஒருவராலே**) செய்யப்படாத மொழி பாதிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவர் மொழிர்த - திருவள்ளுவரால் அருளி ச்செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும் – (தன்**வ**ழியி ஞெழுகுவோர்க்குப் பயன்விளேவிலே) பொய்படாத மொழியாகிய **திருக்குறளுக்கும்,** பொருள் ஒன்றே.—; ஆராயின்—, செய்யா அதற்கு உரியார் – செய்யப்படாத அவ்வேத மோது தற்குரியவர், அக்தணரே—, ஏணே இதற்கு உரியர் அல்லாதார்-பொய் _ாத இத்திருக்குற ளோதுதற் குரியவ**ர**ல்லாதவர்**,** இல் **- (உ**லகத்**தி) ഖ**െൽ**ൽ, ഒ-**ഈ.

பூர்வவே தத்தை சித்தியமென்பார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றுர். அத வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் சின்று சில **வேற**பாடுடையன ` ஒட் நுண்ணுணர்வா இேக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடா ான்றேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்துக் கூறிஞர். செ 'மொழி,—அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரிய ரல்லா 'பாதுவேதமாத லறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொ - கோயோதற் கதிகாரிகளாவார் யாவரோவென்

், மந்தனர்.)

கரிதாகி பகவிளேப்கித் - தீதற்றே நதோ றாள்ள முருக்குமே பமொழி மாண்பு.

அர் வாய்மொழி - இருவள்ளுவாது வாயினின்றுக் தோ ானது, மாண்பு - மாட்சியைச்சொல்லின், (அது) ஓதற்கு தப்படுதற்கெளிய சொற்களே யுடையதாகியும், உணர்தற்கு அரி அறியப்படுதற் கரிய பொருள்களே யுடையதாகியும், வேதப் பொரு தய - வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிக விளங்கி - (அவ்வேதத் கின்) மிகவிளங்கி, தீது அற்றேர் - குற்றமற்றேர்கள், உள்ளுதோறு உள்ளு தோறு - கிணேக்குந்தோறும் கிஜேக்குந்தோறும், உள்ளம் - (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும் - கரைக்கும், எ-று.

இதற்கெளிதா யெனவே கவின்றோக்கினிமை கன்மொழி புணர்த்தல்க ளும், உணர்தற் கரிதாக யெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளா யெ னவே விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளி னமைகி சொல்லப் பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் - பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ளமுருக்குமெனவே முன் காணப்பட்ட தினும் பின்காணப்படும் பொருள்சிறர்தும் விரிந்துக் தோன்றுதலுடைமை பெறப் பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச் சொல்லியபடி.

(எழிச்சலூர்மலாடனூர்.)

உடு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே தூய துறவறமொன் ஹாழாக - வாய வறத்துப்பா ஞல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் தூலின் நிறத்துப்பால் வள்ளுவஞர் தேர்ந்து.

(இ-ள்) வள்ளுவஞர்—, ஆய்க்து – (அவ்வேதத்தின் கருத்துகளே) யாரா ய்க்து, தாலின்திறத்தப்பால் - (தம்மாலே செய்யப்பட்ட) தாலினது திறத்தி ற்குத்தக்க என்மையுடைமையால், தேர்க்து - (இவையே உரியவையென்று) தெரிக்து, பாயிரம் கான்கு—, இல்லறம்—, இருபான் - இருபது, துற வறம்—, பன்மூன்று - டதின்மூன்று, ஊழ் ஒன்று—, ஆக ஆய - ஆகக் கூடிய, கால்வகை ஆ - (பாயிரமுதலிய) கால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப் பால் –, உரைத்தார் – கூறிஞர், எ-று.

 திருமால், இது அக்கடவுள் சகசிராமத்திற்கண்டது. கேசிக்குப்பின்னே பிற ந்தவள் உபகேசியென்றுயது; உபேந்திரணென்பதுபோல. மாதா அனுபங்கே-மாதாவை கிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கின னெனப்படுதலின் அவள் பின்ஃனமேலே டோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்ட தாயிற்று. நாப்போ தென்றதற்கேற்கப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப் பட்டது. அச்சுப்போற் முங்குதலால் அச்சென்றுர். நாயஞராலே திங்கட்கு டையுடைச் சீர்சால் வழுதியுஞ், சங்கப்புலவருக் தழைத்தினிதோங்கிய, மது னைக்கு உண்டான சிறப்புச்சொல்லியடமு.

(தொடித்தவேவிழுத்தண்டினர்.)

உஉ. அறகான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத் திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து - பெறலரிய காலு மொழிக்தபெரு காவலரே கன்குணர்வார் போலு மொழிக்க பொருள்.

(இ-ன்.) அறத் திறம் கான்கு – (பாயிரம் இல்லறம் தறவறம் ஊழ் என) அறப்பாலி னுட்பிரிவுக ணூன்கும், அறி பொருள் திறம் ஏழ் – (அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படை கட்பு ஒழிபு என) அறியப்பட்ட பொருட்பாலி துட்பிரி வுகளேழும், காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து – (ஆண்பால் பெண்பால் அவ்விருபால் என) காமத்தப்பாலி னுட்பிரிவுகண் மூன்றுமாகப்பகுதிசெய் து, பெறல் அரியாநூம் – பெறு தற்கரிய (அறம்பொருளின்டம்வீடு எனப்படு கிற) கான்கு பொருள்களேயும், மொழிர்த – சொல்லிய, பெரு காவலடே—, ஒழிர்த டொருள் – (அவற்றுள் அடங்காது) ஒழிர்தபொருள் உளதாயின் அத கேர, நன்கு உணர்வார் போலும் – கன்றுக அறியவல்லவர்போலும், எ—அ.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றேடுங் கூட்டப்பட்டது. நான்கு—நா ன்குபிரிவுடைத்தென விரித்துரைத்துக்கொள்க. நாவலரே யென்றமையால் பிறரால் அறியப்படுவ தன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றெகையும், இவற் றினடங்காதது ஒன்றில்ஃலியென்பதும் சொல்லியபடி.

(வேள்ளிவீதியார்.)

உடை செய்யா மொழிக்கும் திருவள் ளுவர்மொழிக்க பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே – செய்யா வதற்குரியா சம்தணரே யாசாயி னேனே யிதற்குரியா சல்லாதா ரில்.

(இ – ள்.) செய்யா மொழிக்கும் – (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும், திருவன்ளுவர் மொழிக்கு – திருவன்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும் – (தன்வழிய ஞெழுகுவோர்க்குப் பயன்விளேவிலே) பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும், பொருன் ஒன்றே.—; ஆராயின்—, செய்யா அதற்கு உரியார் – செய்யப்படாத அவ்வேத மோதுதற்குரியவர், அக்தணரா—, எணே இதற்கு உரியர் அஸ்லாதார்-பொய்படாத இத்திருக்குற னோதுதற் குரியவரல்லாதவர், இல் – (உலகத்தி) லில்லே, எ-று.

பூர்வவே தத்தை சித்தியமென்பார் மதம்பற்றிச் செய்யா<mark>மொழியென்</mark>றுர். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் <mark>சின்று சில வேறுபாமிடையன</mark>

(மாங்தடி மந்தனர்.)

உசு. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் - தீதற்றே ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் வாய்மொழி - திருவள்ளுவரத வாயினின்றாக் தோன்றிய திருக்குறளினது, மாண்பு - மாட்சியைச்சொல்லின், (அது) ஓதற்கு எளிதாய் - ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்கீன யுடையதாகியும், உணர்தற்கு அரி து ஆகி - அறியப்படுதற் கரிய பொருள்கீன யுடையதாகியும், வேதப் பொருள் ஆய் - வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிக விளங்கி - (அவ்வேதத் தின்) மிகவிளங்கி, தீது அற்றுர் - குற்றமற்றுர்கள், உள்ளுதோறு உள்ளு தோறு - நிணேக்குக்தோறும் நிணேக்குக்தோறும், உள்ளம் - (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும் - கரைக்கும், எ-று.

ஓதற்கெளிதா யெனவே நவின்றோக்கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்க ளும், உணர்தற் கரிதாக யெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளா யெ னவே விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளி னமைதி சொல்லப் பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் - பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதோ நுள்ளுதோ நுள்ளமுருக்குமெனவே முன் காணப்பட்ட தினம் பின்காணப்படும் பொருள்கிறந்தும் விரிந்துக் தோன்று தலுடைமை பெறப் பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச் சொல்லியபடி.

(எழிச்சலூர்மலாடனூர்.)

உடு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே தூய துறவறமொன் ஹாழாக – வாய வறத்துப்பா ஞல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின் றிறத்துப்பால் வள்ளுவஞர் தேர்ந்து.

(இ-ன்) வள்ளுவஞர்—, ஆய்ந்து – (அவ்வேதத்தின் கருத்திகளே) யாரா ய்ந்து, தாலின்திறத்துப்பால் - (தம்மாலே செய்யப்பட்ட) தாலினது திறத்தி ந்குத்தக்க நன்மையுடைமையால், தேர்ந்து - (இவையே உரியவையென்று) தெரிந்து, பாயிரம் நான்கு—, இல்லறம்—, இருபான் - இருபது, துற வறம்—, பன்மூன்று - பதின்மூன்று, ஊழ் ஒன்று—, ஆக ஆய - ஆகக் கூடிய, நால்வகை ஆ - (பாயிரமுதலிய) நால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப் பால் —, உரைத்தார் - கூறிஞர், எ-று.

. **கா**ன்குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகாரமுடைத்தென்பது கூட்டுக முப்பாற் பொருள்களினு முத்திக்குக் காரணமாதற் சிறட்புடைமையின் *தூ*ய துறவறமென்றுர். துட்பு - கன்மை. அது எல்லா வருளுச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை அறப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

(போக்கியரர்.)

- உசு. அரசிய ஃையைக் தமைச்சிய லீனைக் தொருவ லரணிரண்டொன் மெருண்கூ → ழிருவிய நிண்படை கட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன் நெண்பொரு ளேழா மிவை.
- (இ-ள்-) அரசு இயல்—, ஐபைந்தை இருபத்தைந்தை, அமைச்சு இயல்—, ஈரைந்து – பத்து, அரண் இரண்டு—, கூழ் ஒன்று—, படை இரு இயல்—, நட்புப்பதினேழ்—, குடிபதின்மூன்று—, எண்பொருள் - எண்ணேப்பட்ட பொ ருட்பாறுக்கு, இவை ஏழாம் – இவ்வியல்களேழாம், எ–று.

இத்தொகைகளோடும் முன்சொல்லப்பட்டபடியே கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவல்லாணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாதலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்கொ டாத திண்மை யுரித்தாதலின் திண்படையென்றும், கூறிஞர். பிற்காலத்தார் அமைச்சுமுதலிய வைக்தீனயும் அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குப. பொருட்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

(மோசீக்ஹி.)

- உஎ. ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லமித்தன்பு பூண்பா லிருபாலோ சாறுக - மாண்பாய காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றுகக் கட்டிரைத்தார் நாமத்தின் வள்ளுவனர் நன்கு.
- (இ ள்.) ஆண்பால் ஏழ் —, பெண்பால் ஆறிரண்டு—, அடுத்த அன்பு பூண்பால் – (ஒருவரையொருவர்) அடுத்த அன்பைப் பூணுதற் பகுதியுடைய, இருபால் – அவ்விருபால், ஓர் ஆறு ஆக—, மாண்பாய காமத்தின் பக்கம் -மாட்சியான காமத்தப்பாலி னியல்கள், ஒரு மூன்று ஆக—, நாமம் – பெயர் பெற்ற, திருவள்ளுவர்—, கட்டுரைத்தார் நன்கு – நன்குகூறிஞர், எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமைய களவியல் கற்பியலென விரண் டாக்கப்பட்டன. இத்தொகைகளுக்கும் முன்கூறப்பட்டது கொள்க. காம த்துப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

(காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ண ஒர்.)

- உஅ, ஐயாறு தூறு மதிகார மூன்றுமா மெய்யாய வேதப் பொருள்ளிளங்கப் - பொய்யாது தர்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனைகி யர்தா மரைமே லயன்,
- (இ-ள்.) அதிகாரம்—, காறம் ஐயாற மூன்றமா—, மெய்யாய வேதப் பொருள்—, பொய்யாது விளங்க—, அம் தாமரைமேல் அயன் - அழகிய தா மரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள், தான் வள்ளுவன் ஆகி—, உலகிற்குத் தந்தான் - உலகத்தார்க்குத் தமிழிற் செய்துதந்தான், எ-று.

15

உலகு – இங்கே மக்களே புணர்த்திங்ன்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே இதற்குமுன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய் மறைந்தும், பொய்யாயபொருள் மெய்யாய் வினங்கியும், கிடந்தமை சொல் லப்பட்டதாயிற்று அதிகாசத்தொகையோடு தூற்பொருளியல்பு சொல்லிய படு.

(மதுரைத்தமிழ்நாயகனுர்.)

- உகூ. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா லில்லாத வெப்பொருளு மில்லேயாற் - சொல்லாற் பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவஞர் சுரந்தபா வையத் துணே.
- (இ-ன்.) எல்லாப்பொருளும் (பலவகை தொல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட) எல்லாப்பொருளும், இதன்பால் உள - இக்தாலகத் தடங்கி பிருக்கின்றன; இத ன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் - இதனிடத் கில்லாத யாதொருபொருளும், இல்லே - (எக்தாலகத்தம்) இல்லே; (ஆதலால்), சொல்லால் பாக்த பாவால் -சொல்லளவிஞலே விரிக்ததால்களால், பயன் என்—, வள்ளுவஞர் சுரக்தபா -திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இக்தாலொன்றே, வையத்தோணை - மண்ணுலகத் தாருக்குத் திணையாதலமையும், எ-து.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன முதல் வழி சார்பென மூவகைப்பட்ட அற தால் பொருணூல் இன்பதால் வீட்டு தால் என்பவற்றில் செம்பொருள் ஆக்கப் பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப் பொருளெனற் கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின் லும் அதனே வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளுமில்லே யென்றுர். சொல்லாற்பரக்தவெனவே அவைபொருளாற் பரப்பின்மை பெறப்பட்டது, பரத்தல் - பதினுயிரம் தாறுயிரமுதலிய கிரக்தவளவையால் விரிதல். சொல் லாற் பரக்ததால்களே ஆய்வோர் மலேயகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல் மிகவருக் இச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால் என்பயனென்றுர். ஆல்-அசை பா, வையம்— ஆகுபெயர்கள். சின்னுட் பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகண் முற்றும் உள்ளங்கை செல்லிக்கனிபோல் கண்டுதெளியுமாறு உணர்த்தித் தடு மாற்றுக் தீர்த்தலின் வையத்துக்ணையென்றுர். முற்றெருங்குணரவிழைவார்க்கு இஃது இன்றி யுமையாச் சிறப்பிற்றென்றபடி.

(பாரதம்பாடியபெருந்தேவனர்.)

- டை0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு - முப்பாற்குப் பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை கேர்வனமுற் றில்லே கிகர்.
- ((இ-ன்.) பாரதம் சீராமகதை மணுப்பண்டைமறை நேர்வன பாரதம் பழைய சீராமகதையையும் மணுஸ்பிரு பைழையவேதத்தையும் ஒப்பனவா கும்; எப்பொருளும் – எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களேயும், யாரும் – எவ்வகை யோரும், இயல்பின் – (அவற்றின்) றன்மையோடு, அறிவுற – அறிய, செப்பிய– (அவர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் செப்பயரு – திருவள்ளுவர் சொல்

16. 55m

லலால் வக்த, முப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு, கிகர் - உபமானமாகத்தக்கது, இல்லே - ஒன்றில்லே, எ-று.

மற்று - அசை. அறிதற்கரிய வேதாக்தப்பொருளு மென்றற்கு எப்பொரு ளுமென்றும், உயர்குலத்தாரே யன்றி ஏணேயோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயக்திரிபின்றி யறியவென்றற்கு இயல்பி னறிவுறவென்றாம், இதவே சுருதி குரு வி*ரண்*டுமாமென்றற்கு செப்பியவென்றும், கூறினர். பண்டையென்பது சீராமகதைக்குங் கூட்டுக. கதாருபமாயிருக்கு பாரதராமாயண மெனவும், விதிருபமாயிருக்து சுருதிஸ்மிருதி யெனவும் கூட்டிச்சொல்லப்படுதலால், உப மான உபமேயங்களாத லறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செட்பு தல் வேதத்திற் கின்மையால் முன் முப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதனுற் பெறப்பட்ட வேதத்தினெப்புமையை மறுத்தபடி.

(உருத்திரசன்மகண்ணர்.)

- டகை. மணற்கினேக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத் துணச்சுரக்கும் தாய்முலே யொண்பால் - பிணக்கிலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க் காய்தொறு மூறு மறிவு.
- (இ ன்.) மணல் சிச்சுக்க மணலேத்தோண்டுக்தோறும், நீர் ஊறும் -கீர்பெருகும், மைக்தர்கள் வாய் வைத்து உண - புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுக்தோறம், தாய் முலே – தாயினது முலேக்கண், ஒள் பால் சுரக்கும் -கல்லபால் பெருகும், (அவைபோல) பிணக்கு இலா வாய்மொழி - பிணங்கு தற்கு ஏதாவில்லாதவாய்மைச்சொல்லேயுடைய, வள்ளுவர் முப்பால் - திருவன் ளுவாது திருக்குறின, ஆய்தொறும் - ஆராயுக்தோறும், மதிட்புலவோர்க்கு -அறிவுடையபுலவர்க்கு, அறிவு ஊறும் – அறிவு வளரும், எ–று.

கற்பி தமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும், இல்லதை உள்ளதாகவும், செறிதைப பெரிதாகவும் பெரிதைச் செறிதாகவும், தியதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தியதாகவும் புணேர்து பிறர்பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்ட தல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழி யென்றுர். மதிட்புல வோர்க் கறிவூறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதி விலக்குகணக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனேச் சிலகாற் பயிறவி னமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி.

(பெநஞ்சீத்தனர்.)

- **டை. ஏ**தமில் வ**ள்ளுவ** ரின்குறள்வெண் பாவின லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா - முரைத்ததனுற் ருதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயக்த வேதமே மேதக் கன.
- (இ ள்-) தாது அவிழ் தார் மாற பொடியொடு விரிக்த பூமாலேயை யுடைய பாண்டியராசனே! ஏதம் இல் வள்ளுவர் – குற்றமில்லாத இருவள்ளு வர், இன் குறள்வெண்பாவிஞல் – இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே, ஓதிய -(நான்குவேதங்களாறுஞ்) சொல்லப்பட்ட, ஒள்பொருள் எல்லாம் – ஒள்ளிய பொருள்களே யெல்லாம், உரைத்ததனுல் - சொல்லினமையால், மேதக்கன -

மேம்பாட்டுக்குத்தக்கவை, தாமே-அக்குறள் வெண்பாக்களோ, தமைப் பயர்த வேதமே – (முதனூலாய் டின்று) அவற்றைப்பயர்த வேதங்களோ, (ஃ சொல் வாயாக,) எ–று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளே த்தக்து கின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் விஞ, பிறதாலாகிரியர்க்கெல்லாம் அவரெ திரிகளா லே மறுக்கப்பட்டு வருங் குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லே யென்றற்கு ஏத மில் வள்ளுவரென்றும், தாங்குறியவாய் கின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளே யாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட கற் குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும் கூறிஞர். தாலாகிரியர்க்கும், தாறுக்கும், தானுதலிய பொருளுக்கும், தகுதிதோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப் பித்தபடி.

(நர்வேரத்த ஃயார்.)

உடி. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிக்கான்கு முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிதான் - மன்பதைகட் குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங் கொள்ள மொழிக்தார் குறள்.

(இ-ன்.) இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இக்கான்கும் - இன்பமுத லிய இக்காற்பொருளியல்புகளேயும், மன்பதைகட்கு - மக்கட்பரப்புக்கு, மூன்பு-அக்காலத்தில், அறியச்சொன்ன - அறியும் வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட, முது மொழிதால் - பழமொழிவேதமானது, உள்ள அரிது என்று-ஒதியுணரப்படுதற் கரிதென்று, வள்ளுவர்—, அவை - அவற்றை, உலகம்கொள்ள - உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி, குறள் - திருக்குறின், மொழிக்தார் - சொல்லிஞர், எ-று.

முன்பு வியவெனவே உற்சர்ப்பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர் தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வு வலியும் இருக்தனவென்பதா உம், அவசர்ப் பிணி யாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதா உம், பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன் மூன்கும் பாட்டு வாயிற் காண்க. தேயவழக்கிற் படாததும் வருக்கிக்கற்போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவது மாய் எல்லாமொழி கட்கு முற்பட்டுக் கடவுண் மொழியாய் சிற்றலின் முதுமொழி யென்குர். அற முதலிய கான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்கு மையை யுடைத்தாதலின் உள்ளவரி தாயிற்று. பழையவே தமுனதாகவும் வேறிது சொல்லு தற்குக் காரணமுணர்த் தியபடி.

(மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்கிழார்.)

நு.சு. புலவர் திருவள் ஞுவரன்றிப் பூமேற் சிலவர் புலவரெனச் செப்ப – னிலவு பிறங்கொளிமா லேக்கும் பெயர்மாலே மற்றுங் கறங்கிருண்மா லேக்கும் பெயர்.

(இ-ள்.) பூமேல் – பூவலைகின்கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவான்றி – புலவ மானத் திருவள்ளுவளையன்றி, சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் – வேறுகிலரை யும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலே – மாலேயென்பது, கிலவு பிறங்கொளி மாலேக்கும் பெயர் – கிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும்பெயராக, மற்றும்—, கறங்கு இருள்மாஃ கைக்கும் பெயர் - சூழ்கின்ற விருஃனயுடைய அக்திக்கும் டெய சாக, செப்பல் - சொல்லுதல்போலும், எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவதை - பலியறை வகைகப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளே பெல்லாம் ஒருங்கேகொண்ட டேரறிவுடைமை யாம். உயர் வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து கோக்குங்கால் ஏனே யோர் புலமை புலமையல்றுய் முடிதலின் இவ்வாறு கூறிஞர். புலவரென் பது நாயஞர்க்கே காரணப்டெயரா மென்றபடி.

(மதுரையறுவைவாணக் க்ட்டுளவேட்டனர்.)

- டைடு. இன்பமுக் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ - வன்பொழியா துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர் வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.
- (இ-ள்.) இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை (பின்வரக்கடவனவாய) சுகமுக் துக்கமுமென்னப்பட்ட விவற்றினுடைய, இரண்டும் இருவகைக்கார ணங்களேயும், உள்ளி உணர ஆராய்க் தறியவும், அன்பு ஒழியாது (தம்மேல்) அன்பு கீங்காமல், மனம் மகிழ உள்ளங்களிகூரவும், மன்பதைக்கு எல்லாம்- மக்கட் பரப்புக்கெல்லாம், ஓது சீர் வள்ளுவர் புகழப்படுஞ் சீரையுடைய திரு வள்ளுவர், வாயுறை வாழ்த்து வாயுறைவாழ்த்தாக, உரைத்தார் (திருக்கு றணேச்) சொல்லிஞர், எ-று.

இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறனாலும், தன்பத்தின் காரணம் விலக்குக் குறளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறி தற்குப்பயன் அவற்றைச் செய்த லும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாக் தொகுத்துணர்த்தவின் மனமகிழ் தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வே தம்போலாத பலர்க்கும் உடயோகியாகச் சொ ல்லின் மன்பதைக்கெல்லா மென்றுர். வாயுறைவாழ்த்தி னியல்பு—'வாயுறை வாழ்த்தே வயங்ககாடின், வேம்புங்கடுவும் போலவெஞ்சொற், றுங்கு தலின்றி வழிகனிபயக்குமென், றேம்படைக்கினவியின் வாயுறுத்தற்றே' என்றுக் தொ ல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்கால விளேவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லி யபடி.

(கவிசாகரப்பேதந்தேவனர்.)

- ஈ.சு. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத மாவிற் க்ருமுனியா யானேக் கமாரும்ப றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.
- (இ ள்.) பூவிற்குத் தாமணா-மலர்களுக்குள்ளே தாமணாமலரும், பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற்கு அருமுனி ஆ பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யாணேக்கு அமசர் உம் பல் யாணேகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவில் திருமால் என தேவர்களுக்குள்ளே இருமாலும் போல, பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா தால்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பா, சிறக்தது—, என்ப என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று.

ஏ-அசை. பா-ஆகுபெயர். பொன்—ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புனதம் என கால்வகைப்படும் காமதேனு உசிட்டமூனியிடத்துள்ளதா கலின் அருமுனியாவென்முர். உவமானமுகத்தால் இஃத பலதால்களினும் சிறந்து கிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி.

(மதுரைப்பேருமருதனர்.)

டனை. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருவொழுப தின்பத் திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய - முறைமையால் வேத விழுப்பொருளே வெண்குறளால் வள்ளுவன சோதவழுக் கற்ற துலகு.

(இ-ள்.) அறத் திறம் - அறத்தின் கூறபாடு, முட்பத்தெட்டால் - முப்பத் தெட் டதிகாரங்களாலும், பொருள் திறம் - பொருட்கூறபாடு, எழுபதால் -எழுபது அதிகாரங்களாலும், இன்பத்திறம் - காமத்தின் கூறபாடு, இருபத் தைக்தால் - இருபத்தைக் ததிகாரங்களாலும், தெளிய—, முறைமையால் -(காரணகாரிய) வொழுங்கால், வேத விழுப் பொருளே - வேதத்தினுயர்வாகிய பொருள், வெள் குறளால் - குறள்வெண்பாக்களால், வள்ளுவஞர்—, ஓத -ஓதலால், உலகு - உலகமானது, வழுக்கு அற்றது - வழுவுதலினின்றும் கீங்கி ற்று, எ-று.

திறமும் ஆலும் முன்னுக்கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகியபொருள்—கரும் காண்டம் பிரமகாண்ட மிரண்டினுள்ளுஞ் சிறக்தபொருள். வழுக்குதல்—விகி பைய விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு—மக்களே யுண ர்த்தி ரின்றது. துணிவு பற்றி அற்றதென இறக்தகாலத்தாற் கூறிஞர். முன்ன தின்வேறுபட்ட முப்பால்களி னதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளயும் கன்மை சொல்லியபடி.

(கோவூர்க்கிழார்.)

டீஅ. அறமுத ஞன்கு மகலிடத்தோ ொல்லாக் திறமுறத் தேர்க்து தெளியக் - குறள்வெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவஞர் பான்முறைகே சொவ்வாதே முன்*ளே* முதுவோர் மொழி.

(இ-ன்.) அறமுதல் நான்கும்—, அகல் இடத்தோர் எல்லாம் - மண்ணுல கத்திலுள்ளோ ரெல்லாம், திறமுறத்தேர்ந்து-வகைப்பட அறிந்து, தெனிய -கலக்கந்தீர, குறன் வெண்பாப் பன்னிய - குறள்வெண்டாக்களாலே சொல்லப் பட்ட, வள்ளுவஞர் - நாயஞாது, பால் முறை - முப்பால்கள்யுடைய புத்த கத்தின்கண்ணே, முன்னே முதுவோர் மொழி - முர்காலத்தாள்ள பெரியோ ரது நால்களுக்கு, நேர் ஒவ்வாது - நேர்தல் பொருந்தாது, எ-று.

மொழி—ஆகுடெயர். பெரியோராவார்—வடமொழியிலும் தென்மொழியி லும் பிறமொழிகளிலும் தால்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அக் தால்களாவன, மனுமுதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறதான் முதலியன. இதன் புத்தகத்தில் முன்னூல்களி லொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவ தன் மென்று சொல்லியபடி.

(உறையூர் முதுகூற்றஞர்.)

உகூ. தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண் பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார் - நாவிற் (இ - ஷ்.) பசுத்த பொருள் எல்லாம் - (வேதத்திலே) ஒன்ஞோடொன்று மயங்கிலின்ற கால்வகைப் பொருள்கினையும், பார் அறிய - இப்பூமியிலுள்ளோர் அறி தற்பொருட்டு, வேறு தெரிக்து - வேறுகப்பிரித்து, திறம் தொறும் சேச-(அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்டடி, சுருங்கிய சொல்லாஸ் -சில சொற்களால், பொருள்ளினங்க-கருத்துத்தோன்றும்படி, விரித்துச் சொல் லு தல் - விரியும்படி வைத்துச்சொல்லு தல், வல்லார் - வல்லவர், வள்ளுவர் அல் லால்—, ஆர் - ஒருவரும் இல்லே, எ-று.

பார்—ஆகுபெயர். திறம் – அறமுதலியவற்றின் கூறபாடு, சுருங்கச்சொ ல்லல் விளங்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட் டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்ற. ஹாலுக்கும், காயஞர்க்கும், தகுதி சொல்லியபடி.

(போன்முடியார்.)

- கடை, கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனர் தக்ததுமுன் கூடின் றளந்த குறளென்ப - தூன்முறையான் வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனர் தாடின் றளந்த குறள்.
- (இ-ன்.) கான் கின்ற தொங்கலாய்-மணக்கங்கப்பெற்ற மால்லையடிடைய பாண்டியராசனே! முன் - முற்காலத்திலே, காசிபஞர் தக்தது - கசியப ராலே தரப்பட்டகுறின், கூ கின்று - மண்ணின்கண்ணேகின்று, அனக்த -(உலகத்தை) அனக்த, குறள் என்ப - குறவென்று சொல்லுவர்; தாம்கின்று -தாம் (இங்கே) எழுக்தருளி, வள்ளுவஞர் அனக்த குறன் - திருவள்ளுவரா லே தரப்பட்ட குறன், நூல் முறையான் - நூலின்முறையோடுகூடி, வான் கின்று - ஷிண்ணின்கண்ணே கின்றும், மண் கின்று - மண்ணின்கண்ணே கின் றும், அனக்தது - (உலகத்தை) அனக்தது, எ-று.
- கு கூ என கீண்டது. ஆறைரபு ஒடிவுருபின்பொருளில் வக்தது. அக்குறன் வஞ்சித்துப் பெற்றனத்தலால் தூன்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறனுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டு வடிவுண்மையால், ஒலி வடிவுக்கிடம் வாதைலின் வானின் றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணுகலின் மண்ணின்றென்றும், கூறிஞர். இக்குறளுக்கு தூன்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன்மாலு மென்பாட்டிலே காயஞர்க்கும் மாலுக்கும் இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மால வதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்துச் சொல்லலால் வேறு பாடாம். உல கத்துப் பொருளெல்லாம் இஃது அனத்தற்கிறப்புச் சொல்லியபடி.

(கோதமனர்.)

- கடு. ஆற்ற லழியுமென் றக்தணர்க ணுன்மறையைப் போற்றியுரைக் தேட்டின் புறக்தெழுதா-டேட்டெழுதி வல்லுகரும் வல்லாரும் வள்ளுவஞர் முப்பாலேச் சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.
- (இ-ன்.) அக்தணர்கள்—, கான்மறையும் கான்கு வேதங்களேயும், உன த்து - யாய்ப்பாடமாக, போற்றி - காப்பாற்றி, ஆற்றல் அழியும் என்று - (எட் டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவசாதலின் இவற்றின்) உணி

மைகுறையுமென்று, ஏட்டின்புறத்து - ஏட்டின்கண், எழுதார் - எழுதார்கள், வள்ளுவனர் முப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறின், ஏட்டு எழுதி - ஏட்டி ன்கணெழுதிவைத்து, வல்லூரரும் - வலியுடையவரும், வல்லாரும் - வலியில் லாரும், சொல்லிடினும் - ஒதினுலும், ஆற்றல்சோர்வு இன்று - வலிமைகுறை தலில்லே, எ-று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்ட சாங்களின் வழு வாம லோதல்வேண்டுமென்றும் விதியுளதாதலின் அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரோ அதிகாரிகளாயிஞர். இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதி காரிகளாவிடான்றறிக் சொல்லிடினு மென்றதஞல் பொருளுணர்ச்சிக்கு இத ந்கும் வலிமை வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் - சொற்செறிவின் றிட்பம், இங்கைக்கூறவே அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலேமையுடைத் தென்பதாஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலேமையுடைத் தென்பதாஉம், பெறப்பட்டன. ஓதப்படுதலில் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொ ல்லியபடி.

(நத்தத்தனுர்)

கசு. ஆயிரத்து முக்தூற்று முப்ப தருங்குறளும் பாயிரத்தி ஞேமி பகர்க்ததற்பின்-போயொருத்தர் வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

(இ-ன்.) பாயிரத்கிகுறை - பாயிர நான்கதிகாரங்களோடு, ஆயிரத்த முக் நூற்று முப்பது அருங்குறளும் - (சேர்க்து தொகையாகிய) அரிய ஆயிரத்து முக்தூற்றுமுப்பது குறள்வெண்பாக்கீனயும், பகர்க்ததற்பின் - ஓதி யுணர்க்த பின்பு, போய் ஒருத்தர்வாய் - டோய் ஒருவரது வாயாலே, கேட்க - கேட்ட றிதற்கு, தூல் உனவோ - வேறுதூல் இருக்கின்றனவோ, [இக்கு என்றடடி], மண்னு தமிழ் புலவராய் - கிலேபெற்ற தமிழிலே புலமை கிரம்பியோராகி, கேட்க - (பிறர் தம்மிடத்துவைக்து) கேட்கும்படி, வீற்றிருக்கலாம் - சிறப்பாக விருக்கலாம், எ-று.

வீற்றிருத்தல்—ஒரு சபைகடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத் தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட தூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளங்கி சிற்றலின் கேட்கது அளவோவென்றுர். புலவராயெனவே புலமை சிரம்பு தற்கு இவை ஆயிரத்து முக்தூற்ற முப்பதுகுறள்களும் போதுமென்பது பெ றப்பட்டது. ஓதியேரர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியடமு.

(ழகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்.)

க**எ. உள்ளுத லு**ள்ளி யுரைத்த லுரைத்தத*னே*த் தென்ளுத லன்றே செயற்பால - வள்ளுவஞர் முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா ரெப்பா வலரினு மில்,

(இ - ள்-) வள்ளுவஞார் மூப்பாலின் மிக்க - திருவள்ளுவரது திருக்குற ளின்மேற்பட்ட, மொழி - தாலொன்றை, உண்டு எனப்பகர்வார் - உனதென்று சொல்லவல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இல் -இல்லே (ஆதலால்), செயற்பால - (சாம் இர்தாலேக்குறித்தாச்) செயக்கடவனை, உள்ளுதல் - (காம் இதன்பொருளேச்) சிக்பித்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளி உரை த்தல்-சிக்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனேச் சொல்லுதலும், உரைத்த அதனேத் தெ ள்ளுதல் அன்றே – (பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனேத் தெளிதலும் அன் றே, எ-று.

மொழி—ஆகுபெயர். ஒப்பத வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமோ ழியென்றும், தமிழின் மாத்தொமண்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவ ளையுக் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினு மென்றும், அறிவொப்புக் காண்டற்கு உரைத்ததணத் தெள்ளுதலென்றும், கூறிஞர். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறெழுகலும், அடங்கின. இது பயிற்கி செய்தொழு குமாறு சொல்லியபடி.

(ஆசிரியர்நல்லந்துவனர்.)

கஅ. சாற்றிய பல்கஃயுக் தப்பா வருமறையும் போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாக் - தோற்றவே முப்பான் மொழிக்த முதற்பா வலரொப்பா ரெப்பா வலரினு மில்.

(இ-ன்.) சாற்றிய பல்கஃவயும் – (அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பலநால்களாலும், தப்பா அரு மறையும்-தப்பாத அரிய வேதத்தினுதும், போ ற்றி – காப்பாற்றிவைத்திருந்து, உரைத்த - (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லப்பட்ட, பொருள் எல்லாம் – விடயங்களெல்லாம், தோற்ற - (தன்னிடத்தே) காட்டும் படி, முப்பால் மொழிக்த - திருக்குறீனச்சொல்லிய, முதற்பாவலர் ஒப்பார் -திருவள்ளுவரை யொப்பவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள் ளும், இல் - இல்ஃ, எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்ட வற்றில் வழுவுருமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்தற்கே யன்றி ஓதுதற்கும் எளிதன் ருதலின் அருவென்றும், விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் - இதற்கு மூன் துரைக்கப் பட்டபடியே கொள்க முதற்பாவலர் - முதன்மையையுடைய பாவலர். கால் வகைப் பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்ஷெண்பாவும் தலே மை பெற்றுரிற்றலின், அக்குறள் வெண்பாவால் தால்செய்த வல்லமையுடைய ரென்றுமாம், புல்மையிலே காயகுருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி.

(கீரந்தையார்.)

ககூ. தப்பா முதற்பாவாற் முமாண்ட பாடலிஞன் முப்பாலி ஞற்பான் மொழிந்தவ – ரெப்பாலும் வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத் தெய்வத் திருவள் ளூவர்.

(இ-ன்.) எப்பாலும் வை வைத்த கூர்வேல் வழுதி - எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த கிறப்புப்பொருர்திய வேலேயுடைய பாண்டியாருக்கி, மனமகிழ – மனங்களிக்க, தப்பா – (சொல்லப்பட்ட பொருள்) வழுவாமல், முதற்பாவால் - முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே, தாம் மாண்ட பாடலி ஞல் – தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றெழிலிஞலே, முப்பாலின் – மூன்றுபால் களிலே, நாம்மால் – (அறமுதலிய) நான்கு பகுதிப்பொருள்களேயும், மொழிந்த

வர் - திருவாய்மலர்க்தவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மை பொரு க்திய திருவள்ளுவராயனர், எ-று.

கூர்-செறப்பு. கான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனு ணைன்கடங்கா மையின் வியக்து கூறப்பட்டதாயிற்று. ஹால்செய்த சிறப்பும் அதனுல் அர சணே மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி.

(சிறுமேதாவியார்.)

- உo. வீடொன்று பாயிச நான்கு விளங்கற நாடிய முப்பத்து மூன்றுென்றாழ் - கூடுபொரு ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம் வள்ளுவர் சொன்ன வகை.
- (இ-ன்.) வள்ளுவர் சொன்ன வகை திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குற**ளின் அதிகாரவகை**, பாயிரம் நான்கு—, அறம் முப்பத்**த** மூன்று—, ஊழ் ஒன்று—, பொருள் எழுபது—, இன்பம் இருபதிற்றைந்து—, எ–று.

அறத்தப்பாறுளடங்காத அதனே விட்டு தாற்கெல்லாம் பொதுவாய் சிற் றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடுமூன்றும் பயத்தற் சிறப்பிற்றுய் மூன்றனுண் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்படராடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறபாடு இவையேயாகலின் காடிய முப்பத்தமூன்றென்றும், மூன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணேயாய் சிற்றலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபதென்றும், கூறி ஞா. எள்ளல் – இகழ்தல் பாயிரமான்கு - பாயிரமானது கான்கதிகாரங்களே யுடைத்து எனப்பிறவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க கில பழைய தூல்களிலே சிலவற்றை சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்த லால் அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனுக் தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க. முப்பால்களு க்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

(நல்கூர்வேள்வியார்.)

- உக. உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா துத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப - விப்பக்க மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப் போதார் புனற்கூடற் கச்சு.
- (இ-ன்.) உப்பக்கம் கோக்கி அப்பக்கத்தைக்கு இத்துச் சென்றே இையி, உபகேசி தோன் மணக்தான் – உமாதேலியினது தோனே மணக்தகடவுணே, உத்தர மா மதுரைக்கு - உடமதுரைக்கு, அச்சென்ப – ஆதாரமென்று சொல் லுவர்; இப்பக்கம்—, மாதானுபங்கி – மாதானுபங்கி யெனப்படுகின்ற, மறு இல் புலம் – குற்றமற்ற புலமையாகிய (தேணேச்சொரிகின்ற), செக்காப் போ தார் – செவ்விய காவாகிய மலமையுடையவர், புனல்கூடற்கு – கீர்வளத்தை யுடைய தென்மதுரைக்கு, அச்சு – ஆதாரமாவர்; எ–று.

உப்பக்கம்—இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலே அவமதித்தமைபற்றி பிண ந்தேச்சென்றபக்கம், உப்பக்ககோக்கியென்றது வினேயாலணேயும்பெயர். கேசு- திருமால், இது அக்கடவுள் சகசிரமாமத்திற்கண்டது. கேசிக்குப்பின்னே பிற ந்தவள் உபகேசியென்றுயது; உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதா அனுபங்கி-மாதாவை கிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கின னெனப்படுதலின் அவள் பின்ஃனமேலே போல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்ட தாயிற்று. நாப்போ தென்றதற்கேற்கப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப் பட்டது. அச்சுப்போற் முங்குதலால் அச்சென்றுர். நாயனுராலே திங்கட்கு டையுடைச் சீர்சால் வழுதியுஞ், சங்கப்புலவருக் தழைத்தினிதோங்கிய, மது னைக்கு உண்டான சிறப்புச்சொல்லியபடி.

(தொடித்தவேவிழத்தண்டி ஞர்.)

உஉ. அறகான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத் திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து - பெறலரிய காலு மொழிக்தபெரு காவலரே கன்குணர்வார் போலு மொழிக்த பொருள்.

(இ-ன்.) அறத் திறம் நான்கு – (பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ் என) அறப்பாலி னுட்பிரிவுக ணூன்கும், அறி பொருள் திறம் ஏழ் – (அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படை நட்பு ஒழிபு என) அறியப்பட்ட பொருட்டாலி ஓட்பிரி வுகளேழும், காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து – (ஆண்பால் பெண்பால் அவ்விருபால் என) காமத்தப்பாலி ஓட்பிரிவுகண் மூன்றுமாகப்பகுதிசெய் து, பெறல் அரியநாலும் – பெறுதற்கரிய (அறம்பொருளின்பம்வீடு எனப்படு கிற) நான்கு பொருள்களேயும், மொழிந்த – சொல்லிய, பெரு நாவலடே—, ஒழிந்த டொருள் – (அவற்றுள் அடங்காது) ஒழிந்தபொருள் உளதாயின் அத கேன, நன்கு உணர்வார் போலும் – நன்கு அறியவல்லவர்போலும், எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றேடுங் கூட்டப்பட்டது. கான்கு—கா ன்குபிரிவுடைத்தென விரித்துரைத்துக்கொள்க. காவலரே பென்றமையால் பிறரால் அறியப்படுவ தன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றெகையும், இவற் றினடங்காதது ஒன்றில்லேயென்பதும் சொல்லியபடி.

(வேள்ளிவீதியார்.)

உடை செய்யா மொழிக்குர் திருவள் ளுவர்மொழிர்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே - செய்யா வதற்குரியா சர்தணரே யாசாயி னேனே யிதற்குரியா சல்லாதா ரில்.

(இ - ள்.) செய்யா மொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்தக்கும், திருவன்ளுவர் மொழிக்க - திருவன்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும் - (தன்வழிய இருகுவோர்க்குப் பயன்விளேவிலே) பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும், பொருள் ஒன்றே.—; ஆராயின்—, செய்யா அதற்கு உரியார் - செய்யப்படாத அவ்வேத மோது தற்குரியவர், அக்தணரே—, ஏண் இதற்கு உரியர் அஸ்லாதார்-பொய்படாத இத்திருக்குற ளோது தற் குரியவர்ல்லாதவர், இல் - (உலகத்தி)வில்லே, எ-று.

பூர்வவே தத்தை சித்தியமென்பார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றுர். அதை வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் சின்று சில வேறுபாடுடையன

(மாங்தடி மருதனர்.)

உசு. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் - தீதற்றே ருள்ளுதோ ஹள்ளுதோ ஹள்ள முருக்குமே வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

(இ-ன்.) வள்ளுவர் வாய்மொழி - இருவன்ளுவரது வாயினின்றுக் தோன்றிய இருக்குறனினது, மாண்பு - மாட்சியைச்சொல்லின், (அத) ஓதற்கு எனிதாய் - ஒதப்படுதற்கெளிய சொற்களே யுடையதாகியும், உணர்தற்கு அரி து ஆகி - அறியப்படுதற் கரிய பொருள்களே யுடையதாகியும், வேதப் பொருள் ஆய் - வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிக விளங்கி - (அவ்வேதத் தின்) மிகவிளங்கி, தீத அற்ருர் - குற்றமற்றுர்கள், உள்ளுதோறு உள்ளு தோறு - கிணக்குக்தோறும் கிளேக்குக்குறும், உள்ளம் - (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும் - கரைக்கும், எ-று.

ஓதற்கெளிதா யெனவே கவின்றோக்கினிமை கன்மொழி புணர்த்தல்க ளும், உணர்தற் கரிதாக யெனவே ஆழமுடைமையும், வேதட்பொருளா யெ னவே விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளி னமைதி சொல்லப் பட்டதாயிற்று தேதற்றோ - பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ளமுருக்குமெனவே முன் காணப்பட்டதினம் பின்காணப்படும் பொருள்சிறக்தும் விரிக்துக் தோன்றுதலுடைமை பெறப் பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச் சொல்லியபடி.

(எறிச்சலார்மலாடனர்.)

உடு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே தூய துறவறமொன் ஹாழாக – வாய வறத்துப்பா ஞல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின் றிறத்துப்பால் வள்ளுவஞர் தேர்ந்து.

(இ-ன்) வள்ளுவஞர்—, ஆய்க்து - (அவ்வேதத்தின் கருத்திகணே) யாரா ய்க்து, தூலின்திறத்துப்பால் - (தம்மாலே செய்யப்பட்ட) தூலினது திறத்தி ற்குத்தக்க கன்மையுடைமையால், தேர்க்து - (இவையே உரியவையென்று) தெரிக்து, பாயிரம் கான்கு—, இல்லறம்—, இருபான் - இருபது, தூற வறம்—, பன்மூன்று - டதின்மூன்று, ஊழ் ஒன்று—, ஆக ஆய - ஆகக் கூடிய, கால்வகை ஆ - (பாயிரமுதலிய) கால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப் பால் —, உரைத்தார் - கூறிஞர், எ-று.

. **கா**ன்குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகாசமுடைத்தென்பது கூட்டுக முப்பா**ற்** பொருள்களினு முத்திக்குக் காசணமாதற் சிறட்புடைமையின் *தூ*ய 14

அறவறமென்*ரூ*ர். *த*ுப்பு - கன்மை. அது எல்லா வருளுச்சிரமங்களுக்கும் பொ*து*வாயிருக்கை அறப்பாலிய வதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

(போக்கியரர்.)

- உசு. அரசிய லேயைக் தமைச்சிய கீகொக் தாருவ லாணிரண்டொன் ெருண்கூ → ழிருவிய நிண்படை கட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன் நெண்பொரு ளேழா மிவை.
- (இ-ள்.) அரசு இயல்—, ஐபைக்தை இருபத்தைக்**தை, அ**மைச்சு இயல்—, சுரைக்து - பத்து, அரண் இரண்டு—, கூழ் ஒன்று—, படை இரு இயல்—, கட்புப்பதினேழ்—, குடிபதின்மூன்று—, **எண்**பொருள் - எண்ணைப்பட்ட பொ ருட்பா**று**க்கு, இவை ஏழாம் - இவ்வியல்களேழாம், எ-று.

இத்தொகைகளோடும் முன்சொல்லப்பட்டபடியே கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவல்லாணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாதலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்கொ டாத திண்மை யுரித்தாதலின் திண்படையென்றும், கூறிஞர். பிற்காலத்தார் அமைச்சுமுதலிய வைக்கினயும் அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குப. பொருட்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

(மோச்கோலர்.)

- உள. ஆண்பாலே நாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு பூண்பா சிருபாலோ ராறுக - மாண்பாய காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றுகக் கட்டிரைத்தார் நாமத்தின் வள்ளுவஞர் நன்கு.
- (இ ள்.) ஆண்பால் ஏழ் —, பெண்பால் ஆறிரண்டு—, அடுத்த அன்பு பூண்பால் – (ஒருவரையொருவர்) அடுத்த அன்பைப் பூணுதற் பகுதியுடைய, இருபால் – அவ்விருபால், ஓர் ஆறு ஆக—, மாண்பாய காமத்தின் பக்கம் • மாட்சியான காமத்துப்பாலி னியல்கள், ஒரு மூன்று ஆக—, நாமம் – பெயர் பெற்ற, திருவள்ளுவர்—, கட்டுரைத்தார் நன்கு – நன்குகூறிஞர், எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமைய களவியல் கற்பியலென விரண் டாக்கப்பட்டன. இத்தொகைகளுக்கும் முன்கூறப்பட்டது கொள்க. காம த்துப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

(காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ண ஒர்.)

- உஅ. ஐயாறு தூறு மதிகார மூன்றுமா மெய்யாய வேதப் பொருள்ளிளங்கப் - பொய்யாது தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனைகி யந்தா மரைமே லயன்,
- (இ-ன்-) அதிகாரம்—, தாறம் ஐயாற மூன்றமா—, மெய்யாய வேதப் பொருள்—, பொய்யாத விளங்க—, அம் தாமரைமேல் அயன் – அழகிய தா மரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள், தான் வள்ளுவன் ஆகி—, உலகிற்குத் தந்தான் – உலகத்தார்க்குத் தமிழிற் செய்துதத்தான், எ-து.

15

உலகு – இங்கே மக்களே யுணர்த்திகின்றது. மெய்யாய மேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே இதற்குமுன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய் மறைத்தும், பொய்யாயபொருள் மெய்யாய் விளங்கியும், கிடந்தமை சொல் லப்பட்டதாயிற்து அதிகாசத்தொகையோடு தூற்பொருளியல்பு சொல்லிய படி.

(மதுரைத்தமிழ்நாயகனூர்.)

- உகூ. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா வில்லாத வெப்பொருளு மில்லேயாற் - சொல்லாற் பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவஞர் சுரந்தபா வையத் துணே.
- (இ-ள்.) எல்லாப்பொருளும் (பலவகை தால்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட) எல்லாப்பொருளும், இதன்பால் உள - இக்தாலகத் தடங்கி பிருக்கின்றன; இத ன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் - இதனிடத் கில்லாத யாதொருபொருளும், இல்லே - (எக்தாலகத்தாம்) இல்லே; (ஆதலால்), சொல்லால் பசக்த பாவால் -சொல்லளவினுலே விரிக்ததால்களால், பயன் என் ---, வள்ளுவஞர் சுசக்தபா -திருவள்ளுவசாலே தசப்பட்ட இக்தாலொன்றே, வையத்துணே - மண்ணுலகத் தாருக்குத் துணையாதலமையும், எ-று.

எல்லாப்பொருள்களூமாவன முதல் வழி சார்பென மூவகைப்பட்ட அற தால் பொருணூல் இன்பதால் வீட்டு தால் என்பவற்றில் செம்பொருள் ஆக்கப் பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப் பொருளெனற் கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின் லும் அதனே வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளுமில்லே யென்றுர். சொல்லாற்பர்க்தவெனவே அவைபொருளாற் பரப்பின்மை பெறப்பட்டது, பரத்தல் - பதினுயிரம் நூறுயிரமுதலிய கிரக்தவளவையால் விரிதல். சொல் லாற் பரக்ததால்களே ஆய்வோர் மலேயகழ்க்கு எலிபிடித்தல்போல் மிகவருக் திச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால் என்பயனென்றுர். ஆல்-அசை. பா, வையம்— ஆகுபெயர்கள். சின்னுட் பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகண் முற்றும் உள்ளங்கை செல்லிக்கனிபோல் கண்டுதெளியுமாறு உணர்த்தித் தூ மாற்றுக் தீர்த்தலின் வையத்திண்டுயென்றுர். முற்றெருங்குணரவிழைவார்க்கு இஃது இன்றி யுமையாச் சிறப்பிற்றென்றபடி.

(பாரதம்பாடியபெருந்தேவனர்.)

- டைo. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு - முப்பாற்குப் பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை கேர்வனமுற் றில்லே கிகர்.
- ((இ-ன்.) பாரதம் சீராமகதை மணுப்பண்டைமறை நேர்வன பாரதம் பழைய சீராமகதையையும் மணுஸ்பிரு பைழையவேதத்தையும் ஒப்பனவா கும்; எப்பொருளும் – எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களேயும், யாரும் – எவ்வகை யோரும், இயல்பின் – (அவற்றின்) றன்மையோடு, அறிவுற – அறிய, செப்பிய– (அவர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் செப்பவரு – திருவள்ளுவர் சொல்

லைலால் வக்த, முப்பாற்கு – திருக்குறளுக்கு, டிகர் – உபமானமாகத்தக்கது, இஸ்ஸே – ஒன்றிஸ்ஸே, எ-று.

மற்ற - அசை. அறி தற்கரிய வேதாக்தப்பொருளை மென்றற்கு எப்பொரு ளுமென்றும், உயர்குலத்தாரே யன்றி ஏணேயோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயக்திரிபின்றி யறியவென்றற்கு இயல்பி னறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதி குரு விரண்டுமாமென்றற்கு செப்பியவென்றும், கூறிஞர். பண்டையென்பத சீராமகதைக்கும் கூட்டுக. கதாருபமாயிருக்து பாரதராமாயண மெனவும், விதிருபமாயிருக்து சுருதிஸ்மிருதி யெனவும் கூட்டிச்சொல்லப்படுதலால், உப மான உபமேயங்களாத லறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செட்பு தல் வேதத்திற் கின்மையால் முன் முப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதஞற் பெறப்பட்ட வேதத்தினைப்புமையை மறுத்தபடி.

(உருத்திரசன்மகண்ணர்.)

- டக. மணற்கிளேக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத் துணச்சுரக்குந் தாய்முலே யொண்பால் - பிணக்கிலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க் காய்தொறு மூறு மறிவு.
- (இ எ்.) மணல் கிளேக்க மணலேத்தோண்டுக்தோறும், நீர் ஊறும் -நீர்டெருகும், மைக்தர்கள் வாய் வைத்த உண - புதல்வர்கள் வாய்வைத்த உண்ணுக்தோறும், தாய் மூலே – தாயினது மூலேக்கண், ஒள் பால் சுரக்கும் -கல்லபால் பெருகும், (அவைபோல) பிணக்கு இலா வாய்மொழி - பிணங்கு தற்கு ஏதுவில்லாதவாய்மைச்சொல்லேயுடைய, வள்ளுவர் முப்பால் - திருவள் ளுவரது திருக்குறன், ஆய்தொறும் - ஆராயுக்தோறும், மதிப்புலவோர்க்கு -அறிவுடையபுலவர்க்கு, அறிவு ஊறும் – அறிவு வளரும், எ-று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும், இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும் புணேந்து பிறர்பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழி யென்றுர். மதிப்புல வோர்க் கறிவூறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதி விலக்குகளேக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனேச் சிலகாற் பயிறலி னமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடு.

(பேரஞ்சீத்தனர்.)

- ஈ. உ. ஏ தமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினை லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா - முரைத்ததனுற் ருதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயர்த வேதமே மேதக் கன.
- (இ ள்.) தாது அடிழ் தார் மாற பொடியொடு விரிக்த பூமாலேயை யுடைய பாண்டியாருகளே! ஏதம் இல் வள்ளுவர் – குற்றமில்லாத திருவள்ளு வர், இன் குறள்வெண்பாவிஞல் – இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே, ஓதிய -(கான்குவேதங்களாலுஞ்) சொல்லப்பட்ட, ஒள்பொருள் எல்லாம் – ஒள்ளிய பொருள்களே யெல்லாம், உரைத்ததஞல் – சொல்லினமையால், மேதக்க்ன -

மேம்பாட்டுக்குத்தக்கலை, தாமே-அக்குறள் வெண்பாக்களோ, தமைப் பயர்த வேதமே – (முதனூலாய் சின்று) அவற்றைப்பயர்த வேதங்களோ, (கீசொல் வாயாக,) எ–று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளேத்தக்து கின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் விஞ, பிறதாலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரெதிரிகளா லே மறுக்கப்பட்டு வருங் குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லே யென்றற்கு ஏத மில் வள்ளுவரென்றும், தாங்குறியவாய் சின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளே யாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட கற் குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும் கூறிஞர். தூலாசிரியர்க்கும், தூறுக்கும், தூனுதலிய பொருளுக்கும், தகுதிதோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப் பித்தபடி.

(நர்வேநத்த ஃயார்.)

உடி. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிக்கான்கு முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநான் - மன்பதைகட் குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங் கொள்ள மொழிக்தார் குறள்.

(இ-ன்.) இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இக்கான்கும் - இன்பமுத லிய இக்காற்பொருளியல்புகளேயும், மன்பதைகட்கு - மக்கட்பரப்புக்கு, மூன்பு-அக்காலத்தில், அறியச்சொன்ன - அறியும் வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட, முது மொழிதால் - பழமொழிவேதமானது, உள்ள அரிது என்று-ஒதியுணரப்படுதற் கரிதென்று, வள்ளுவர்—, அவை - அவற்றை, உலகம்கொள்ள - உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி, குறள் - திருக்குறின், மொழிக்தார் - சொல்லிஞர், எ-று.

முன்பறியவெனவே உற்சர்ப்பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர் தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருக்தனவென்பதாஉம், அவசர்ப் பிணி யாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதாஉம், பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன் மூன்ரும் பாட்டுளையிற் காண்க. தேயவழக்கிற் படாததும் வருக்கிக்கற்போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழி கட்கு முற்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய் சிற்றலின் முதுமொழி யென்றுர். அற முதலிய கான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றுமையை யுடைத்தாதலின் உள்ளவரி தாயிற்று. பழையவேதமுனதாகவும் வேறிதுசொல்லுதற்குக் காரணமுணர்த் தியபடி.

(மதுரைத்தமிழாசியியி செங்குன்றூரிக்கிழார்.)

நூசு. புலவர் திருவள் ஞுவரன்றிப் பூமேற் சிலவர் புலவரெனச் செப்ப – னிலவு பிறங்கொளிமா லேக்கும் பெயர்மாலே மற்றுங் கறங்கிருண்மா லேக்கும் பெயர்.

(இ-ள்.) பூமேல் – பூவுலைகின்கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவரன்றி – புலவ எனத் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் – வேறுகிலரை யும் புலவரென்று சொல்றுதல், மாலே – மாலேயென்பது, கிலவு பிறங்கொளி மாலேக்கும் பெயர் – கிலவால் விளங்கு சென்ற அந்திக்கும்பெயராக, மற்றும்—, கறங்கு இருள்மாலேக்கும் பெயர் - சூழ்கின்ற விருஃனயுடைய அர்நிக்கும் டெய மாக, செப்பல் - சொல்லுதல்போலும், எ-*ற*ு.

செப்பலென்றது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவதை – பலியறு வகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளே யெல்லாம் ஒருங்கேகொண்ட பேரறிவுடைமை யாம். உயர் வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து கோக்குங்கால் ஏனே யோர் புலமை புலமையன்றுப் முடிதலின் இவ்வாறு கூறிஞர். புலவரென் பது நாயஞர்க்கே காரணப்டெயரா மென்றபடி.

(மதுரையறுவைவாணக்க்ட்டுளவேட்டஞர்.)

- டிடு. இன்பமுடி துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ - வன்பொழியா துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யேரதுசீர் வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.
- (இ-ள்.) இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை (பின்வரக்கடவனவாய) சுகமுக் துக்கமுமென்னப்பட்ட விவற்றினுடைய, இரண்டும் இருவகைக்கார ணங்களேயும், உள்ளி உணர ஆராய்க் தறியவும், அன்பு ஒழியாது (தம்மேல்) அன்பு கீங்காமல், மனம் மகிழ உள்ளங்களிகூரவும், மன்பதைக்கு எல்லாம்- மக்கட் பரப்புக்கெல்லாம், ஓது சீர் வள்ளுவர் புகழப்படுஞ் சீரையுடைய திரு வள்ளுவர், வாயுறை வாழ்த்து வாயுறைவாழ்த்தாக, உரைத்தார் (திருக்கு றனேச்) சொல்லிஞர், எ-று.

இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், தன்பத்தின் காரணம் விலக்குக் குறளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறி தற்குப்பயன் அவற்றைச் செய்த லும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாக் தொகுத்துணர்த்தலின் மனமகிழ் தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வே தம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகச் சொ ல்லின் மன்பதைக்கெல்லா மென்றுர். வாயுறைவாழ்த்தி னியல்பு—'வோயுறை வாழ்த்தே வயங்ககாடின், வேம்புங்கடுவும் போலவெஞ்சொற், ருங்கு தலின்றி வழிகனிபயக்குமென், றேம்படைக்கினவியின் வாயுறுத் தற்றே' என்னுக் தொ ல்காப்பியச் சூத்திரத் தாலறிக. எதிர்கால விளேவுணர்ச்சி பயத் தல் சொல்லி யபடி.

(கவிசாகரப்பேதந்தேவனர்.)

- டிகு. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத மாவிற் க்ருமுனியா யானேக் கமாரும்ப றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.
- (இ ள்.) பூவிற்குத் தாமணா-மலர்களுக்குள்ளே தாமணாமலரும், பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற்கு அருமுனி ஆ பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யாணேக்கு அமரர் உம் பல் யாணேகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவில் திருமால் என தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும் போல, பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பா, சிறக்தது—, என்ப என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று.

ஏ-அசை. பா-ஆகுபெயர். பொன்—ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புனதம் என கால்வகைப்படும். காமதேனு உசிட்டமுனியிடத்துள்ளதா கலின் அருமுனியாவென்றுர். உவமானமுகத்தால் இஃது பலதால்களினும் சிறக்து கேற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி.

(மதுரைப்பேருமருதனர்.)

உ எ. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத் திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய - முறைமையால் வேத விழுப்பொருளே வெண்குறளால் வள்ளுவனு சோதவழுக் கற்ற துலகு.

(இ-ன்.) அறத் திறம் - அறத்தின் கூறாடாடு, முட்பத்தெட்டால் - முப்பத்தெட் டால் - முப்பத்தெட் டால் - முப்பத்தெட் ட திகாரங்களாலும், பொருள் திறம் - டொருட்கூறபாடு, எழுபதால் - எழுபது அதிகாரங்களாலும், இன்பத்திறம் - காமத்தின் கூறபாடு, இருபத்தைக்தால் - இருபத்தைக் ததிகாரங்களாலும், தெளிய—, முறைமையால் - கோரணகாரிய) வொழுங்கால், வேத விழுப் பொருளே - வேதத்தினுயர்வாகிய பொருள், வெள் குறனால் - குறள்வெண்பாக்களால், வள்ளுவஞர்—, ஒத - ஓதலால், உலகு - உலகமானது, வழுக்கு அற்றது - வழுவுதலினின்றும் கீங்கிற்று, எ-று.

திறமும் ஆதும் முன்னுங்கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகியபொருள்—கரும் காண்டம் பிரமகாண்ட மிரண்டினுள்ளுஞ் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல்—விதி பைய விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு—மக்கள் யுண ர்த்தி சின்றது. துணிவு பற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறிஞர். முன்ன தின்வேறுபட்ட முப்பால்களி னதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளயும் கன்மை சொல்லியடமு.

(கோவூர்க்கிழார்.)

டீ அ. அறமுத ஞன்கு மகலிடத்தோ ொல்லாக் திறமுறத் தேர்க்து தெளியக் - குறள்வெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவஞர் பான்முறைகே சொவ்வாதே முன்*ளே* முதுவோர் மொழி.

(இ-ள்.) அறமுதல் மான்கும்—, அகல் இடத்தோர் எல்லாம் - மண்ணுல கத்திலுள்ளோ ரெல்லாம், திறமுறத்தேர்ந்து-வகைப்பட அறிந்து, தெளிய -கலக்கந்தீர, குறள் வெண்பாப் பன்னிய - குறள்வெண்டாக்களாலே சொல்லப் பட்ட, வள்ளுவஞர் - நாயஞரது, பால் முறை - முப்பால்களேயுடைய புத்த கத்தின்கண்ணே, முன்னே முதுவோர் மொழி - முத்காலத்துள்ள பெரியோ ரது தால்களுக்கு, நேர் ஒவ்வாது – நேர்தல் பொருந்தாது, எ-று.

மொழி—ஆகுடெயர் பெரியோராவார்— வடமொழியிலும் தென்மொழியி லும் பிறமொழிகளிலும் தால்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும் அர் தால்களாவன, மனுமுதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறதான் முதலியன. இதன் புத்தகத்தில் முன்னூல்களி லொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவ தன் மென்று சொல்லியபடி.

(உறையூர் முதுகூற்றனர்.)

டகூ. தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண் பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார் - நாவிற் குயவில்லே சொற்சுவை யோர்வில்லே மற்றுஞ் செயவில்லே யென்னுக் திரு.

(இ - ள்.) தேவில் சிறக்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறக்த திருவள்ளுவரது, குறள் வெண்பாவில் சிறக்கிடு - குறள் வெண்பாக்களோடு கூடிச்சிறக்து தோன்று நின்ற, மூப்பால் - மூப்பால்களேயும், பகரார் - ஓதா ரது, காவிற்கு - வாக்கிற்கு, உயல் இல்லே - (இன்சொற்சொல்லி) வாழ் தலுண் டாகாது, சொல் சுவை ஓர்வில்லே - (மனத்திற்குச்) சொற்களின் சுவையை அறிதலுண்டாகாது, மற்றும் - இதையன்றியும், செயல் இல்லே - (காயத்த க்கு) கல்லசெய லுண்டாகாது, என்னுக்திரு - என்று கின் த்துத் திருமகள் அவ ரிடத்துச் சேராள், எ-று.

சுவையோர் தற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப் பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதார்க்குளவாகாமை கூறவே ஓதுவோர்க்கு இவை யுளவாதலின் வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல் பொய் கோள் புறங்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனில்விழைதல் பிறன்பொருள் விழைதல் பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல் பிறவுயிர்க்கிறுகி பெண்ணல்களும், காயத்திற்கு பிறன்மணபுணர்தல் உயிர்க்கொலே செய்தல் பழியூணுணல் பிறர்பொருள் வெளவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெள்லாம் கீங்கு மென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவின்பங்கட்குக் காரணமாதற் சிறப்பையுடைய பொருட்பேறு இஃதோதலி னுளதா மென்றபடி.

(இழிகட்பேரங்கண்ணனர்.)

- சுo. இம்மை மறுமை பிரண்டு மெழுமைக்குஞ் செம்மை கெறியிற் றெளிவுபெற - மும்மையின் வீடவற்றி ஞன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவஞர் பாடின ரின்குறள்வெண் பா.
- (இ ள்·) இம்மை மறுமை இரண்டும் இகபரங்கட்காவன விரண்டையும், எழுமைக்கும் (விணப்பயன் ரெடர்தற்குரிய) ஏழ்பிறப்பிற்குமாக, செம்மை செறியில் செவ்வையான வழியால், தெளிவுபெற (யாவரும்) தெளிதல்பெறவும், மும்மையின் (அறம்பொரு ளின்பமென்னு) முப்பால்களுள், அவற்றின் அம்முப்பாற் பொருள்களோடு, வீடு வீடுமாகிய, நான்கின் விதிகாற்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க வழங்கவும், வள்ளுவஞர்—, இன் குறள் வெண்பா இனியகுறள் வெண்பாவை, பாடினர்—, எ-று.

செவ்வையானவழி—விதியும், பத்தியும், ஞானமும், ரோயாளிக்கு மருக் தைம், அனுபானமும் பத்தியமும் போல் ஒன்றற்கொன்று முருதை கூடிகிற் கும்வழி. வீட்டுவிதி தறவறத்திற் காண்க இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி.

(செயிர்க்காவியார்மகனர்சாத்தனர்.)

சக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார் யாவரும் வல்லா செடுத்தியம்பத் - தேவர் திருவள் ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார் பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார். (இ - ள்.) (மக்களுக்கு) ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும் -ஆகாதவற்றையும், அறிவு உடையார் யாவரும்—, எடுத்த இயம்ப - (இனி இதி லிருந்து) எடுத்துச்சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவராவார், (ஆதலால்) தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே, செட்பியவே - சொல் லப்பட்டவற்றையே, பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார் - ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத் தை மேற்கொண்டவர், செய்வார்—, எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேதத்திலிருக் துள்ளவா றெடுத்துச் சொல்லு தல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால் ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண் ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற் செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் — அசைகள். ஆவன - இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன – துன்பத் தைத் தருவன. ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் – கொல்லாமை முதலியன. போத காசிரியருக்கும், கேட்டொழுகுவோர்க்கும், வருகன்மை சொல்லியபடி.

(செயலூர்க்கொடிஞ் செங்கண்ண ஹர்.)

- சுட. வேதப் பொருளே விரகால் விரித்துலகோ ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா – ராதலா லுள்ளுக ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.
- (இ ள்.) வேதப் பொருளே—, உலகோர் ஓத உலகத்தார் ஓதியுணரும் பொருட்டு, விரகால் - உபாயத்தால், விரித்தைத் தமிழால் உரைசெய்தார்—, ஆதலால்—, உள்ளுர் உள்ளும் பொருள் எல்லாம் - கிணப்பவர் கிணக்கும் பொருள்களெல்லாம், வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு - திருவள்ளுவர் திரு வாயிற் பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே, உண்டு என்ப - உண்டென்று (அறிவு டையோர்) சொல்லுவர், எ-று

உபாயத்தால் விரித்தல்-சொற்சுருக்கத்தால் ஓதற்கெளிதென மனவெழு ச்சி யுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற் கேற்பப் பொருளளவு விரியவைத் தல்• நிணேக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்குகின்றன வென்றுகூறியபடி.

(வண்ணக்கத்சாத்தனர்.)

சாட. ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் இதனினிது சீரிய தென்றென்றைச் செப்பரிதா - லாரியம் வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவன சோது குறட்பா வுடைத்து.

(இ-ள்.) ஆரியமும் செக்தமிழும் ஆராய்க்த - வடமொழியையுக் தென் மொழியையு மாராய்க்து, இதனின் இது சீரியது என்று - இதைக்காட்டிலும் இது சிறட்புடைத்தென்று, ஒன்றைச் செப்ப அரிது-ஒன்றைத் தெரிக்துசொல் அதல் கூடாது, ஆரியம் - வடமொழி, வேதமுடைத்து—, தமிழ்—, திரு வள்ளுவனர் ஓது குறட்பா உடைத்து—, (ஆதலால்), எ-று.

ஆல்-அசை வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள் போலாது பா ணினியாரும் அகத்தியஞரு முதலாகிய மூனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக் கணதோல்களாலே சீர்திருக்தி நிற்றன்முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அத பிராகிருத முதலியவற்றுக்குப் போல் இத ஆக்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் கிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும் வேதமுடைமை பற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக் குறன் உண்டாதலின் இனி யில்லேயென்றதற்கு இதனினிது சீரியதென் ஞென் றைச் செப்பரிதென்முர். இத் திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொ ழிக்கு ஒப்புமை கிறைவு சொல்லியபடி.

(களத்தூர்க்கிழார்.)

- சுச. ஒருவ ரிருகுறனே முப்பாவி இேதுக் தரும முதனைக்குஞ் சாலு - மருமறைக ளேக்துஞ் சமயநா லாறுகம் வள்ளுவனர் புக்தி மொழிக்த பொருள்.
- (இ ள்.) அருமறைகள் ஐக்கும் (இருக்குமுதற் டாரதமீருஇய) அரிய வேதங்க பேர்தும், சமயதால் ஆறம் - (அவ்வேதத்தின் வழிப்பட்ட) சமயதால் களாறம், கம் வள்ளுவஞர் - கம்முடைய திருவள்ளுவரால், புக்கி மொழிக்த டொருள் - (உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட தாலிலடங்கும். (ஆதலால்), ஒருவர்—, இருகுறனே - (ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாவேய) இருவகைக் குறள்களேயுமே, முப்பாலின் - முப்பால்களில், ஒதும் - அத்தியை னஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற, தருமம் முதல் கான்கும்-அறமுதலிய காற்டொ ருள்களும், சாலும் - (அவருக்குப்) போதும், எ-று.

ஒருவனுக்கே ஐர்தம் ஒதியுணர முடிவு போகாது வேறவேறுன அதிகா
ரிகளுடைமைபற்றி அருமறைக வேர்து மென்றுர். சமயதாலாறும் ஒன்றே
பொருளென்னும் பாட்டுளையிற்காண்க. கமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கு கொ
ளுத்தி கல்வழிட்படுத்தவர்த பரமாசாரியர் இவரேயென்னு முரிமை தோன்
றற்கு கம்வள்ளுவஞொன்றுர். மறைக வேர்துஞ் சமயதாலாறு கம்வள்ளுவ
ஞர் புக்திமொழிக்த பொருளெனலால், அவை பலவற்றினும் வேறுவேறு
வகைப்பட்டுச் சிறந்துங்ன்ற கருத்துகளெல்லாம் இவ் வொரு தூற்கண்ணே
அடங்கி நிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் – ஆகுபெயர் ஒருவ
ளெனப் பொதுப்படக்கூறலால் இதனே யோதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதி
காரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொரு தூலோரைகி யுணர்க்தோர்
அருமறைகளேக்துஞ் சமயதாலாறும் ஓதி யுணர்க்தோராவ சென்றபடி.

(சுச்சுமனர்.)

- சுடு. எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண - மிழுக்கின்றி யென்றவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின வின்றிவ ரின்குறள்வெண் பா.
- (இ-ள்.) எழுத்து அசை சீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்கில் வண ப்பு அணி வண்ணம் - எழுத்து முதல் வண்ணமீருகச் சொல்லப்பட்ட இவற் றுள், இழுக்கு இன்றி - வழுவுதலில்லாமல், என்று எவர் செய்தன – எக்காலத் தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன, எல்லாம் - (அவை) பெய்லாம், இன்று இவர் இன் குறள்வெண்பா-இக்காலத்து இத்திருவன்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள்வெண்பாக்களில், இயம்பின – சொல்லப்பட்டன, எ-று.

வனப்பு—அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருர்து, இபைபு, புலன், இபைபு. அணி—சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம்—குறிலகவற் நூங்கிசை வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு பாவலர் ஒவ் வொரு குணத்தினுலே சிறர்து விளங்க நூல் செய்தனர், இவரோவெனின் எல்லாக்குணங்களாதும் சிறைந்து சிறந்து விளங்கச்செய்தமையின் இவ்வாறு கூறிஞர். இதன் பாக்களின் சிறப்புச்சொல்லியபடி.

் (அக்காரக்கணிதச்சுமனுர்.)

சசு. கலேநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி னிலேநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுக் – தொலேவிலா வானூர் மதியக் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப் பானூ னயத்தின் பயன்.

(இ-ள்.) (மதியமும் முப்பானாலும்), கலே - பதினுறுகலேகளாலும் அறு பத்தாகாலு கலேகளாலும், கிரம்பி - கிறைக்து, காண்டற்கு - கோக்குதற்கு, [ஆராய்ச்சி செய்தற்கு என்றபடி], இனிதாகி—, கண்ணின் கிலே - முகக் கண்ணினிலேயில், [அகக்கண்ணினிலேயில்], கிரம்பு - கிரம்புகின்ற, கீர்மை த்து எனினும் - தன்மையுடைத்தாயினும், [குணமுடைத்தாயினும்], வள்ளுவர் முப்பால் நால் - திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது, கயத்து - கயத்தால் விளே வதாகிய, இன் பயன் - இனியபயனுனது, தொலேவு இலா வான் ஊர் மதியம் தனக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து, உண் டோ, எ-று.

மதியக்தனக்கென்றது வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம்—எதிர்மறை.
ஆதாரமாகக்கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாத வாணே ஆதாரமாகக் கோடலி னிழிவுதோன்ற தொலிவிலா வானூர் மதியமென்முர். கயம்—மறுப்படாமை, மழுங்காமை, குறைவுமுமை முதலியன. பயன்—இம்மை மறுமை வீட் டின்பங் கன். ஒப்புமை சொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால் ஏனேப்பொ ருள் பலவற்றினுஞ் சிறக்த மதியையாயினும் சொல்லுது மெனப்புகின் அதுவும் இதனுல் தகுவதன்றென்றபடி.

(நப்பாலத்தனர்.)

சுஎ. அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு - குறும்பாவா வள்ளுவனு ரேற்றினர் வையத்து வாழ்வார்க ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

(இன்.) அறம்—, தகளி - அகலும், பொருள்—, திரி - திரியும், இன்பு—, கெய் - கெய்யும், செஞ்சொல்—, தீ-கெருப்பும், குறும் பா-குறட் டா, தண்டு-தண்டும், ஆ-ஆக, வள்ளுவஞர்—, வையத்து வாழ்வார்கள் - பூமியின்கன்ணே வாழ்வோரது, உள் இருள்-அகத்திருளே, கீக்கும் - ஒழிப்பதாகிய, வினக்கு—, ஏற்றிஞர்—, எ-று.

ஆன்றல் – மேம்படுதல் - அகத்கிருள் – அஞ்ஞானம் - தீச்சுடர் – தகளி முதலியவற்றேடு கூடிப் புறத்திருளே எப்படியோ அப்படி நாயஞாத திருவா யிற் பிறந்த செஞ்சொல் அற முதலியவற்றேடுகூடி அகத்திருளக் கெடுத்த லின் இவ்வனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று - மீனபகத் தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்முணயகத் துள்ளார்க்கு மாத்தொமே உபயோகியாய் ரிற்றலாலும், அகத் திருவக் கெடுக்கவல்ல தன்மையாலும், இஃது உலகத்து வொழ்வோர் பலர்க் கும் உபயோகியாய் ரிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச்சிறக்து ரிற்கின்றமை யுணர்த்தியபடி.

(தலபதிநாயனர்.)

- சூஅ. உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால் – வள்ளுவஞர் வெள்ளேக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக் கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.
- (இ-ன்.) உள்ளகமலம் மலர்த்தி-கெஞ்சமாகிய தாமனாமலரை மலர்த்தி, உளத்து உள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள, தன்னற்கு அரிய இருள் - (பிறி தொன்றனுலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞான விருன், தன்னுதலால் - நீக்குதலால், வள்ளுவனுர் வெள்ளேக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவாது குறள்வெண்பாவும், வெம் கதிரும் - (புறத்துத்தாமரை மலரைமலர்த்திப் புறத்திருள் நீக்குகின்ற) சூரியனும், குணததைக்கொண்டு - அச்செய்கையைக்கொண்டு, ஒக்குமெனக் கொள்ளதகும்—, எ-று.

செயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின் குணமெனப்பட்டது. அது மலர்த்தலும், தன்ளுதலும் ஆம். குணத்தைக் கொண்டெனவே செயப்படு பொருளக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத் தகாதென்ற தாயிற்ற. உலகுக் கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடை யொப்பாமென்றபடி.

(தேனீக்தடிக்கோஐர்.)

- சகூ. பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே – முப்பாலிற் றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால் வையத்து வாழ்வார் மனத்து.
- (இ-ன்.) தெய்வத் திருவள்ளுவர்—, முப்பாலின் மூன்றுபால்களுடையதாக, செப்பிய குறளால் சொல்லப்பட்ட குறணூலேக் கேட்டறிதலால், வையத்த வாழ்வார் மனத்த—, பொய்ப்பால டொய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம், பொய்யே ஆய்ப்போயின—,பொய் அல்லாத—, மெய்ப்பால-மெய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம், மெய்யே ஆய் விளங்கின—, எ-று.

குறளால் பொய்ப்பால பொய்யோய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை தணியப்படாமை மின் பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதாயிற்று. பொய்யோய்ப்போதல் - வாய்மையெனப்படுவதென்றற் ரெடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும், மெய்யாய் விளங்கல் பொய்மையும் வாய்மையிடத்த வென்றற் ரெடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் அறிக. இதன் மெய்யுணர்வு பயத்தற் கிறப்புச் சொல்லியபடி.

(கோடி ஞாழன்மாணிபூ தனர்.)

டு⊙. அறனறிக்தே மான்ற பொருளறிக்தே மின்பின் றிறனறிக்தேம் வீடு தெளிக்தே - மறனெறிக்த

வாளார் கெடுமாற **வள்ளுவஞர் தம்வாயாற்** கேளா **தன**வெல்லா**ங் கேட்**டு

(இ-ன்-) மறன் எறிக்த வாளார் கெகுமொற - பகைவரையெறிக்த வாட் படை தங்கிய வீறுங்கும் பாண்டியனே! உள்ளுவஞர் தம் வாயால்—, கேளா தனவெல்லாம் - (இதற்குமுன்) கேட்கப்பட்டிலா தவை யெல்லாம், கேட்டு -(இப்போது) கேட்டு, அறன் திறமறிக்தேம்—, பொருள் திறம் அறிக்தேம்—, இன்பின் திறன் அறிக்தேம்—, வீட்டுத் திறன் ஹெளிக்தேம்—, எ-று.

திறன்-கூறபாடு. அது அறமுதலியவற்றேடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன்— ஆகுடெயர். கேளாதன – பிறதாலாசிரியர்க் கெல்லாம் அறிக்து சொல்லுதற கெட்டாதிருக்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளேக் குறித் துணர்தற்குரிய உறுதிப்பொருணுன்கு முணர்தலின் இனி யாதொன்று லுங் குறைவில்லே யென்றபடி.

(கவுணியனி \cdot)

- நுகை. சிர்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய வர்த விருவினேக்கு மாமருர்து - முர்திய நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவேஞர் பன்னிய வின்குறள்வெண் பா.
- (இ ன்.) முக்திய கல் கெறி காம்அறிய முற்பட்டதாகிய கல்வழியை காமறிய, காப்புலமை வள்ளுவனர் காவால்விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவனுரால், பன்னிய சொல்லப்பட்ட, இன் குறள் வெண்பா-இனிய குறன் வெண்பாக்கள், சிக்தைக்கு இனிய (கிணேத்தால்) மனத்திற் இன்பஞ் செய்வன, செலிக்கு இனிய (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ் செய்வன, வாய்க்கு இனிய (ஓதினுல்) வாய்க்கின்பஞ்செய்வன, வக்த இரு விணேக்கு தொடர்க்து வருகின்ற இருவிணகளாகிய கோய்களுக்கு, மாமருக்து பெரிய மருக்துகளாவன, எ-று.

குறட்பாவை மருக்தென்றமைக்கு ஏற்க விணேயை கோயென்றையையால் ஏகதேசரூடகம். கல்விணேயும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால் இருவிணேயென்றுர். முற்பட்டகல்வழி - கன்மக்களுக்கு அகாதியா யமைக்துள்ளது. அது சமயத் தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பணேயிணுலே மறைபட்டு கின்றமையின் காமறிய வென்றுர். இக்தூலின் பாக்களேச் சிக்தித்தன் முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொரு ணயங்களாலே இன்பம் விளேத்துத் தெய்வத்தன்மையால் விணே த்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி.

(மதுரைப்பாலாசிரியனூர்.)

- நுடை. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள் பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளேத் - தெள்ளிய வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.
- (இ-ள்·) வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெள் திங்கள் சுக்கிரன் சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள், புற இருளே—, பொள்ளென நீக்கும் - விளைவிலே நீக்கும், (ஆதலின் புறவிரு ணீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம்), தெள்ளிய - முற்றுணர்ந்த, வள்ளுவர் இன் குறன் வெண்பா—, அகிலத்தோர் - உலகத்தோரது, உள் இருள் நீக்கும் - உள்ளிரு ளே நீக்குதற் குண்டாகிய, ஒளி--, எ-று.

இங்களங்கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை பலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃ தொன்றே யுளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றுலும் கீக்கப்படாத அகத்தி ரூளே கீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வாற்றுறும் ஒப்பதொன்றின் றென்றபடி. (ஆலங்குடிவங்களுர்.)

் இடை வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குக் தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற் - றெள்ளமுத முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால் வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்க்து.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - இருவள்ளுவரத பாட்டினது நீஞ் சுவையை, உரைக்கின்-சொல்லுமிடத்து, வாய் மகிக்கும் தெள் அமுதின்-உண் ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, நீஞ்சுவையும்—, ஒவ்வாது—, தெள் அமுதம் உண்டு - அத்தெள்ளிய வமுதையுண்டு, அறிவார் - (அதன் சுவையை) யறிபவர், தேவர்—, வள் தமிழின் - வளம்பொருக்கிய தமிழ்க் கண்ணதா வய, முப்பால் - முப்பாலாகிய அதின்மும்மடி சிறக்தபாலே, மகிழ்க்து—, உல கடைய - எல்லா வுலகத்தாரும், உண்ணும் - உண்டு நீஞ்சுவையறிவார், எ-து.

வளம்— ஆகுபெயர். ஆல்-அசை. அவ் வமிர்தம் வாயுட்பெய் தவழி காவிற் பட்ட சிறிது பொழுதளவே தீஞ்சுவைபயப்பது. இப்பாட்டு கெஞ்சின்க ணிலே பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவைபயத்தலின் ஒவ்வாதென்றுர். முப்பால் - சிலி ஷ்டரூபகம் இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட் டோன்றி மெய்ப்பொரு ஞணாக்தன்றி வீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின் உலகடைய அண்ணுமென்றுர். அன்றி அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேற்பட்டவறிவினுலே இதனது உயர் வொப்பற்ற குணத்தை அறிக்து முக் கிய பிரமாணமாகக்கொண்டு மகிழ்கூர்வ பென்பதுபற்றி அங்குனங் கூறினு மென்றுமமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடு.

திருவள்ளுவர்மாஃப்புரை முற்றிற்று.

(இடைக்காடர்பாடல்.)

கூகைத் தொளேத்தேழ் கடலேப் புகட்டிக் குறுகத் தமித்த குறள்.

(இ - ள்.) குறள் - (காயஞாத தொலி குமிரத்த முக்தாற்ற மூப்பது) குறள்வெண்பாக்களும், கூகை—, தொள்தத - (அதன்6வே) தொள்கைச ய்து, ஏழ் கடில் - ஏழுகடனீரையும், புகட்டி - (அத்தொள்யுட்) பெய்து, குறுக - (தன்னளவிற்) குறுகும்வண்ணம், தறித்த - தறித்தவைத்தால் அதுபோல்வனவாகும், எ-று.

மிக்க செற்றளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லப்படுவதொரு நண்பொருளாத வின் கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டஹருபு தறித்தவென விணேகொண்டது. தொள்த்தல் – உள்ளீடுபேர்க்குதல். புகவிடென்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலேயாய் சிற்றவின் புகட்டியென்றுயது. தொள்வினிடை வெளிக்கும் அத ன் புறமூடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிக்தபங்கு பெரிதாகவின் குறுகவென்றுர். தறித்தாலன்ன வெனற்பாலது தறித்தவென இடைக் குறை க்து கின்றது. இல்லாதபொருளே உபமானமாகக் கூறலின் இல் பொருளுவ மை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதபோறலின் தறித்தவெனப் பன்மை யாற் கூறலாயிற்று. குறள் பால்பகா வஃறிணேப் பெயராதலின் இங்கே பன் மைக்காயது. இங்ஙனங்கூறவே குறட்பாவின் சொற்சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள்விரிவும் கோக்கும்வழி அக்கடுகும் ஏழ்கடனீரும்போலு மென்றதாயிற்று. பொருள் விரிவினளவு படாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே ''அணுவைக் கொளேக்கேழ் கட**ஃ**ப் புகட் டிக், குறுகக் தறித்த குறள்" என முதற்சொல்**லே**மாற்**றி ஒ**ளவை யாரால் புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டது.

(திநவள்ளுவநாயனர் வரலாறு.)

தேரிசையாதிரியப்பா.

கய**பிகு**புகழ்ச்சோ ணூட்டு**ளோர**க்*த*ண னயர் மணக்கிழத் தியங் குயிர்த்தவோர்மைர்தற் இயாணர்சால்பகவ னெனப்பெய**ரீ**ர்<u>த</u>ுபின் கோணிலோணில் குறித்தசாதகத்தாற் புன்குலமாதுதோள் புணருமென்றோர்க்கிஃ தென்குலக்கிழுக்கதா மெனவுளங்கழுமிய பீழையி இடு நீறுப் பின்பொருசிலகாண் மாழையுண்கண்ணியை மதலேயைத்தணந்து கோணே கீர்க்கங்கையிற் குடைகுவானே கெனன் பேணுமச்சிறுவனும் பிரமசரியமேற் *ளே*வாவருமறை போதி**தாலு**ணர்ச்சியின் மூவாகலத் தினேம் மூவாட்டையன . பெக்தைகிற்பிரி*தா*ற் கே*து*வென்னெனத்தாய் புக்கிகைக்துகைசெயப் பொருன்வடபுலக்துரீஇப் போதருகெறியிடைப் புலேமகள்கருவூ ரா இயென்பெயரின் எரும்பெறற்செவ்வியள் பொற்கொடிபோன்றெதிர் புகமருண்டினிய சொற்கொடுபுதுகலக் தோய்க்துணர்க்குதன்பி னிச்செயறகாதென வெண்ணிவிட்டேகுழி மெய்ச்செயற்கற்பினள் விடாதுடன்ரெடாக் கண்டுருத்தொருசிலே கைக்கொடு ததன்மிசைப் புண்ட சவெறிக்கவட் போக்குபுவிரைக்குபோய்த் திகழ்பாகோதி தேரமேலுளபதி யகமெலாக்தேடியு மத்தனேக்கண்டிலா தரக்தையிற்றனு துகா டடைகுவான் மீண்டு வரும்பொழுதிரவவன் மருவறச்சாலேயிற்

றற்பிரிவா*ற்ருத்* தளர்ச்சியோரே்தொ*று* . மற்பகனேப்ற மாதிதற்காணூ வுற்றடிவணங்கலு முயர்மறையோனவ ணெற்றியிற்சிலேவடு கேரினேக்கிமுன் பிணங்குமா தெனத்தெளிக் திவண்வரவென்னென வணங்கு நிற்பிரிக் தூறி ஓவிவா மேனென வீன்றிடுபுகவெலா மீன்றுழியேவிடுத் தூன்றியத் ணிபொடு முடன்வரவல் ஃயேல் வருகெனவண்ணலம் மடவரலியைதலா விருவருக்தலக்தொறு மியங்குகாலங்களி அப்பையௌவை யுறுவைவள்ளியென் . நிப்புவிபோற்றுமீ ரிருவர்மகளிரு . மன்னுசி **ந** தெகமான் வள்ளுவர்கபில . என்னமாடவ ரிம்மூவரும்பி*ற*க் தெவ்வெத்தலமெவ ரெவர்க்குப்பிறப்பிட மவ்வத்தலங்களி னவரவர்வளர்க்தனர் செப்புமவ்வெ**ழுவருட் டிருவள்ளு**வர்தா மைப்புயலணிபொழின் மயிலாப்பூரில் வள்ளுவர்மனேயிடை வளர்க்தனராங்கவ ருள்ளு முத்தேவரு ளொருவசாகிய சதுர்முகன்றிருவவ தாரமாதலின் முதும்றையாகம் முத்தமிழ்க்க‰பிற வையர்திரிபிலா த**னேத்து**கன்குணர்ந்து தெய்வப்புலமையிற் சிறக்தரன்குருவா யற்புதநீறணிக் தைக்தெழுத்தியம்பித் தற்பாவிங்கமெய் தரித்தருள்செயப்பெறீனு வலங்கொள்பூவைசியர் மரபினுற்றெண்குண மிலங்குறுவாசுகி பெனும்பெயர்த்தையலே மணர்**த**கனமர்ர்து மகிழ்துறவறத்தரும் வணங்குறவில்லற வாழ்விறுற்றருளா லென்னினுயர்வுறு மினித்தமிழ்மொ**ழி**யென மு**ன்றை அ**பெருவட மொழியழுக்காறுற மலேதரும்பற்பல மதத்தரும்வியர்து தலேயிசைக்கொண்டிது தக்கதென்றேத்த விம்மைமறுமைவீ டெய்தவிர்நூலொன் *ந*ம்ம**வ**மையுமென் *ந*றிஞருள்ளுவப்ப வெங்கட்கிணேயிலே யென*த்தரு*க்கு*று*கடைச் **சங்**கப்புலவ*ரத் தரு*க்குளத்தொ**ழி**ய

வீரிருவேதமே யெழுவாயாகிய சீரியவிழுமிய செவ்வியதால்களிற் சிறந்தபொருளெலாஞ் செந்தமிழ்க்குறளி லறம்பொருள்காமமென் முகுமுப்பாலாற் கூறினசொருதால் கொண்டுளக் தேறினர்பயனெலாஞ் சேர்ந்துவாழ்குவரே.

(நாயஞர் சொநபஸ்து≰ி.)

திருமுடியிசையார் மயிர்முடியழகுக் தீர்க்கபுண் *டரது த*லழகும் **தொண்**மணிபுயக்கை வருஞ்செவியழகுக் திகழ்கெடுக் தாடியினழகும் அருமுடிசெபமாவிகை சின்முத்திரைசே *ர* ரபயகேர்வலக் கையினழகும் அயிழ்து றழ்தமிழ்மா மறைமுறைவரத <u>மமைதரு பிடக்கையினழகும்</u> கருமுடியோகப் பட்டையினழகுங் . கடிகொள்கீட் கோவணவழகும் கழல்களிற்றிகிரி வளேவரையழகுங் கமலால்லா*தனத் த*ழகும் தருமுடிமுகி*ரே*ய் மயில்யினிடைமா**தவர்கள்** கண்டிறைஞ்ச வீற்றிருக்கும் தழைபுகழ்த் திருவள்ளுவரெனுகாம சற்குருசரணமே சரணம்.

சுறப்புப்பா**யிர**ம் முற்றி**ற்று**.

அசியியித்தநாமங்கள்.

இருவள்ளுவர் காயஞர் தேவர் முதற்பாவலர் தெய்வப்புலவர் கான்முகஞர் மாதானுபங்கி செத்தாப்போதார் பெருதாவலர்

நாலின்றிதநாமங்கள்.

திருக்குறள் முப்பானால் உத்தரவேதம் தெய்வதால் திருவள்ளுவர் பொய்யாமொழி வாயுறைவாழ்த்து தமிழ்மறை பொதமறை

சுவமயம்.

தருவள்ளுவர் குற**ள்**

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

பா ட்டு.	பக்கம்•	பாட்டு•	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகடாராரல்	<i>ም</i> ቤ.ቤ.	அரியவென்கு	உசக்	அழுக்காறவா	स्रवा
அகப்பட்டி	சக்எ	அருங்கேட	æ€_	அழுக்காறுடைய	ார் எ க
அக <i>நமுத</i> ல	e.	அருஞ்செவ்	ይ ሞ ይ	அழுக்காறுடைய	ான் சு0
அகலா தணு	க.உக	அருட்செல்	#0கு	அழுக்காறென	எச
அகழ்வாரை	<i>स</i> न्त	அருமறை	15 <u>5</u> 5	அழுக்காற்றி	எஉ
அகனமர் <i>ந்து</i>	15.45	அருமையு	2-0/15	அளவல்லசெய்	ടല എ
அகனமர்க்தி	சுஉ	அரும்பய	அஎ	அளவளாவில்	உசங
அ ஃகாமை	எஅ	<i>அ</i> ரு வி ணெயென்	உட்ச	அளவறிக்தா	48.0
அஃசெயகன்	สส	அருளல்ல	55 5	அளவறி ந்து	685
அங்கண த் து	ங. க.சு	அருளிலார்	#O <i>₽</i>	அளவின்க ணி	82.6 1
அசையியற்	<i>நு</i> க0	அ ருளென்	நட்டுக	அளித் தஞ்ச	டுகள
அச்சமுடை	282	<i>அரு</i> ளொடு	ந _டுக	அறங்கூறுன	ଶ ଷ
அச்சமே கீ	சகள்	அருள்கருதி	#2_&	அறஞ்சாரா	e eje
அஞ்சாமைய	2.15.45	அருள்சேர்	5505 €	அறஞ்சொல்	ه رف
அஞ்சாமையீ அஞ்சாமையீ	கஎகு	அருள்வெஃகி	ឥព	அறத்தாறிது	±
அஞ்சுமறியா	₽00	அலக்தாரை	5₩O5₩	அறத்தாற்றி	22
அஞ்சுவ த ஞ்	<i>85</i> €61	அலரெழவாரு	டுக	அறத்தான்	#
அஞ்சுவதோ அஞ்சுவதோ	<i>धस</i> ्त्र हा	அலர்காண	டுகச	அறத்திற்கே	rь_(E
அடக்கமம <i>அ</i> டக்கமம	ந் ச	அல்லலரு	#0எ	அறத்தினுஉங்	85
அடல்வேண் அடல்வேண்	க டுச	அல்லவை	e e	அறம்பொரு	6 LE US
அடல் வேண் அடற்றகை	ந . இஎ	அல்லற்பட்	ലക്രു		Œ
அடுக்கியகோ அடுக்கியகோ	##2	அவர்தந்தா	<u>குது</u> க	அறவிணேயா	68 15
அடுக்கிவரினு அடுக்கிவரினு	2.015	அவர்கெஞ்	6F 0/15_	அறவினேயு	# ഉ.(
அருக்கையாது. அருத்ததுகா	القد عا	அவாவில்லா	#5 5 J	அறனழிஇ)و
அரு தத்துக்!! அண ங்குகொல்	ரு0க	அவாவினே	_, ४ <i>स</i> - ६	அறனறிக்தா	2.56
அணி யன்றே	<i>ச</i> எ0	அவாவென்ப	<i>55</i> € ₽	அறனறிக்குமூ	€0#
அன் தணரென் அந் தணரென்	± 6	அவிசொரிக்	55P	அறன றி க் துவெ	எப
அந்தணர் <i>நூ</i> ற் அந்தணர் <i>நூ</i> ற்	<u>உடு</u> உ	அவையறிக்	ங்க்0	அறஞக்கம்	ଶ୍ୱ
	<u>க</u> எஅ	அவையுறியா	/5_/5_45	அறனியலா	esa (Ti
அ மாகத்தாற்	சஎந	அவ்வித்தழுக்	எச	அறனிழுக்கா	கஎக
அமாகத்துவ	<i>1</i> 5.0	அவ்வியகெ	எச	அறனீனு	க .டு(
அமிழ் இன	೭೭೦	அழக்கொண்	ந_ ் வ	அறனெனப்	2.6
அமைக்தாங்		அழச்சொல்	rs_5-5-5	அறனேக்கி	عارمي
அரங்கின்றி	கஅநி சகக	அழல்போ	_இ எக	அறன்கடை	Sirit.
அ ரம்பொரு		அழிவதாஉ	உகங	அறன்வரை	5Fr 6
அரம்போலு	<i>சக</i> ∙உ ஞ் <u>ந</u> ூஎ	அழிவக்க	<u>க</u> எ <u>டு</u>		<u>രൂലം</u>
அரித ோரதேற் ெ. அ	<u> </u>	அழிவினவை	ந_கூடு ந		2.56
அரிதாற்றி	டுசo	அழிவின்ற	நட ் திடு	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	டுக்
அரியகற்முசற்	உ க ச	Sidney in the second	~~ ~~	அறிந்தாற்றி	உச
அரியவற்று	ല0ക	அழுக்கற்ற	e1.10	معزلة الح 10 معتابي	

,					
பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு∙	டுக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அறிவற்றங்	<i>65</i>	ஆய்க்தாய்க்	15_5F-24	இரப்பாளை	சூக
அறிவிலார்தாக்	15 <u>.</u> 5-45	ஆராவியற்கை	65 Fr 550	இரப்பான் வெ	<i>8</i> 560
அறிவிலானெ	<i>ந</i> _ 560	ஆவிற்குகீரெ	சக்க	இரவாரிரப்	சுஎக
<i>ച്ചു</i> മിതിത്ര ത്ര	<i>₩</i> ₽0	ஆள் வினே யு	சுஎந	இரவுள்ளவுள்	<i>ሞ</i> ሙ ም
୬ ନ୍ଧି ରଧି କ୍ରୀତିଶ	<i>2</i> 136	ஆற்குருமா	225	ூர வென்னு	சக்ச
அறிவின்மை	<i>п</i> ⊾ 5 -0	ஆற்றினளவறிந்தி	೯೯೩	இருணீங்கி	க டுக
அறிவுடையா <i>நா</i>	க க எ	ஆற்றினளவறிக்கு	<u>ங</u> ங்	இரு கோ ச்சை	டு0
அறிவுடையாொ	45 - 9	ஆற்றின்வருக்	உகஎ	இருக் துள்ளி	டு எக
அறிவுருவா அறிவுருவா	க .கஎ	ஆற்றினிலே த	15 .15.2.	இருக்தோம்பி	ந .எ
அறுவாய்கி	<i>ரு</i> கக்	ஆற்றினெழு	உக	இருபுன்லும்	B. 82
அறைபறை	# 50 A	<i>ஆற்றப</i> வர்	<i>ኬ.</i>	இரும னப்பெ ண்	P2.6
அற்காவியல்	&₽&	ஆற்றுவா-லிக	₽#€	இருமைவகை	48
அற்றதறிக்து	சூடிஎ	ஆற்றுவா-ல்பசி	5-21	இருவே <i>று</i> ல	គត ម
அற்றமறைக்கு	சநுச	ஆற்றுவா-ல்பணி	சந்த	இருள் <i>சேரி</i> ரு	æ
அற்றமறைத் த	15_56_E	இகலானு	15_55_D	இலக்கமுடம்	2.50
அற்றவரென் அற்றவரென்	#5#5#	இகலிற்கெ	<u>ந</u> கள	இலங்கிழா	(B)-9 2
அற்ளு நிபசி	<i>5</i> 5-55-	இகலின்மி	<i>ந_க</i> எ	இல்மென் றசை	& & & & & & & & & & & & & & & & & & &
அ <i>ற்</i> முரைத்தே	உடந	இகலெதிர்	15. 55. 5Fr	இலமென் <i>றுவெ</i>	କ୍ୟୁନ ଗଣ
அற் <i>ரு எ</i> . தமற அற் <i>ரு ர்</i> க்கொன்		இக்கென்ப	质细子	இலர்பல ராகிய	
அ <i>ற்ரு</i> லளவ <i>றி</i> க்	ச <i>ந</i> டி எ	இக்கெலன்று	ந_கூ <u>ர</u> ு	இல் கொன் <i>ற</i> தீய	446
அற்றேமென் அற்றேமென்	2.50	இக்ல்காணு	TE_Go_OI	இலனென் ன	9 155
அறமேறமைல் அனிச்சப்பூ	டுகஅ	இகழ்ச்சியிற்	உடு0	இல் வா ழ்வா	கள
அனிச்சபடு அனிச்சமு	டு உக	இகழ்க்தெ			೯೧
அன்பகத்தில் அன்பகத்தில்		இடமெல்லா	& 2950 & 350≥	இல்ல <i>ெதனி</i> இல்லா <i>ளை</i>	2 6
அன்பக்ததல் அன்பறிவா <i>நா</i>	压业研	இடனில்டரு	க.ந	இல்லாளேய ஞ்	15_6P.56
அன்ப <i>றிவு</i> அன்ப <i>றிவு</i>	உதக	இடிக்குக் த	£.0 <i>&</i>	இல்லான்கட்	# 45 E
ച ങ്പിക്കു ചുങ്പികത്ര	/E_5E_5E_	இடிபுரிக்தெள் இடிபுரிக்தெள்		இல்லே தவற	& ₽ ₽
அன்பிலா ொல்	ரட் ச	இடிப்பாள	೬.0೯ ೬.೦೯		5-8-A
அன்பிற்குமு அன்பிற்குமு	15_15_	இடுக்கட்ப இடுக்கட்ப		இவறதுமான்	45 6
அன்பின்வழி அன்பின்வழி	<u>ந</u> .எ	இடுக்கண்கா	15.0 fs.	இழத்தொ றாஉ	<i>ச</i> .த.டு
அன்பின்வி அன்பின்வி	#2.# #2.#	இசிக்கண் வ	<i></i>	இழிவ <i>றி ந் துண்</i>	Pr. A
அன்பணவ	_		200	இழுக்கதுடை	45
அன்பீனுமா	் கூடு	இடும்பைக்கி	2.2/5	இழுக்காமை	2.86
ച്ചങ്பുടെ-രിഖ	சந்க	இரும்பைக்கே	<i>क</i> ब स्न	இழைத்ததை	NS_STE
அன்புடை-ல்வே	ந_க சா	இடைதெரிக்	压压0	இளித்தக்க	<i>Œ</i> −0 <i>&</i>
அ ன்பு காணெ	சஞ்ஞ	இணருழ்த்து	ஈ .0க	இளிவரின்	<i>ዋዋ</i>
அன்புமற்கு	೯೯	இண்டெரிதோ	கந்த	இளேதாகமு	ச0எ
அன்புற்றமர் க்	<i>நட்டு</i>	இதனேபிதனு	2.8	இன்யரின	15.2.P
அ ன்பொரீஇ	<i>स</i> इन	இமைப்பி <i>ற்</i> க ர	<i>டு</i> உடு	இறந்தமைக்	₽ 6 5
அன்போடியை	љ₽	இமையாரின்	£-45	இறந்தவெ	உசஎ
அன்றறிவாமே	கஎ	இம்மைப்பி	### #		கங்அ
ஆகாறளவிட்	566	இயல்பாகு	க டுகு	இறப்டேபுரி	சஞ்ட
ஆக்டழாற்	கஎ0	இயல்பின்	உங	இறவீதுமெ	ត 🏎
ஆக்கங்கரு	உகச	இயல்புளி	உஞ்க	இறுகிபய	Æ€0
ஆக்கம் தர்வி	உஎசு	இயற்றது	களை	, in ,	545
ஆ க்கமிழ ்	உஎகு	இரக்கவிர	₽₽₩	இறைகாக்	உஞ்ச
ஆக்கமுங்	£ 59	இரத்தலினி	&0 0	இற்பிற-கண்ண	<i>ዋዋ</i> ፉ
இங்கமை	压伊压	இரத்தலுமீ	<i>சு அ</i> எ	இற்பிற-கண்ணே	
ജ പന്യുത്യ ജ റനങ്ങൾ	உசு0	இசந்துமுயி	சக்க	இனத்தாற்	2.54₽
ال الحديد	അ അ	இரப்டனிரப்	<i>⊕க்</i> க⊾	இனம்டோன்	<i>ந</i> ட்அக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	വഷ്ഷഥം	பாட்டு.	பக்கம்
 இனியவுள	——— சஞ	ഉക്കു ജിക്കു	د. 20	உள்ளொற்றி	சஉக
இனியன்ன	Æ 0₽	உண்டார்க	<i>ந</i> ு சு	உ <i>ற</i> ங்குவ	கருஉ
இளே த் த ் ணை த்	<i>8</i> 0	உண்ணற்க	சுஉஎ	உறன்முறை	#0#
இண்பரிவ	ந .சு எ	உண்ணு து	67 45	உருஅதவர்க்	<i>5</i> 0//5
 இன் தணுடை	டுக்க	உண்ணுமையு	882	உ <i>ருஅ</i> தவர்போ	<i>(ந</i> 0க
இன்சொலாலீ	க எஅ	உண்ணுமைவே	& # / 5 _	உருஅதோ	டுகஉ
இன்சொலாலீ ர	₽e_	உதவிவரைத்த	சஎ	உருஅர்க்கு	<i>டுரு</i> ச
இன் சொலி	சந	உ ப்பமைக்	Æ0 <i>₽</i>	உறினட்ட	<i>ந</i> _எ எ
இன்பங்க	<i>நுசா</i> ட	உயர்வகலம்	௩ ச <u>்</u> ரி	உறினுயிர்	IS_SET S
இன்பத் <i>து-ப</i> ய	EL 65-65-	உயிருடம்பி	୫ ୫ଗ	உறதோறு	து க்க
இன்பத்த-வி	2.56	உயிர்ப்டவு	சo்எ	உறுப்சியு	ந_ச ₈
இன்பமிடை	55 E	உய்த்தல	6 ₩0.8	உறபொரு	. ந . இ
இன்பமொ	சஅஎ	உரமொரு	உஎஅ	உறப்ப	க . சு
இன்பம்விழை -னி		உரனசைஇ	(G)-21/5	உறப்பொத்	## C
இன்பம்விழை-ன்	உஅந	உரனென்	82	உறுவ்துசீர்	เ <u>⊾</u> ถถ
இன் பையி டு ஆன்மையிடு	Pie	உருவுகண்	/ELO-5	உறைசிறி	ந <u>க</u> ரு
இன்மையினி– <i>த</i>	ക്കുല	உருளாய	₽rs.e.	உற்றகோய்கீ	204
இன்மையினி- <i>த</i>	உதுக	உரைப்பா	804	உற்றகோய்கோ உற்றகோய்கோ	ககரு
இன்மை யு இன்மையு	-	உலகத்தாரு உலகத்தாரு	நக்ச	உற்றவன் உற்றவன்	##(
இ ன்மையு இ ன்மையே	<i>5</i> 21	உலகத்தோ மு	6F2		<i>ው ው</i> (
இன்மையே! இன்மையே!	#AL		# 55 Ser	உற் <i>ரு</i> னளவு	
இன் <i>நிய</i> மை (இன் <i>நிய</i> மை	சந்அ	உகலக் <i>த</i> ழீஇ உலேவிடத்	ந_ஞ ி ச	ஊக்கமுடை ஊடலிற்றேற்	உஉரு
	<i>##\$</i>	உவக்கா ணெ வ்	<u>(R</u> (B)		6F2.8
இன் ற ம்வ ென்ற	ச அ ந்		குஉடு	ஊடலிற்றேன்	6F & D
இன் துசெ-ரை	<i>₩</i>	உவ <i>ந்துறை</i>		ஊடலினுண்	ØF & C
இன்னசெ-ர்	சநிஎ	உவப்பத்	82/P	ஊடலுணங்	சூக்உ
இன்குகொக்	<i>5</i> 6- <i>2</i> 9	உழந்துழந்	<i>ஞ்சஅ</i>	ஊடற்கட்	<i>ருக்க</i>
இன் ளு தின	<i>ரு</i> ருக	உழவி ஞர்	<i>₽</i> .40	ஊடலுணர்தல்	ருகரு
இன்குமை	2.46	உழுதுண்டு	சஎஅ	ஊம்ட்டே	6 2.8
இன்னவெ	చ ల్ చ	உழுவாரு	சஎஅ	கைம்றை	<i>5</i> 0 <i>5</i>
சு ட்டியிவ	<i>ச</i> சு சூ	உழைப்பிரி	2	ஊழ்யிருக்	சுகங
ஈதலிசை ப	& O&	உளபோன்	உசுஎ	ஊடுகமன்	6 72.8
ஈத்துவ க்கு	66.66	உளரெனினு	Ib_Ib_56	ஊடுதல்	6 72
ஈர்ங்கைவி	## #	உள்ளென்று	<i>#அ</i> எ	ஊணுடை	₽5÷5
ஈ வார்கணெ	₽50	உளவரை	55 P	ஊதியமென்	ந்த
ஈ ன்றபொ	胚 皂	உள்ளக்களித்	௹௷௮	ஊ சவர் கௌ	டுகா
ஈன் றுண்மு	சஉஎ	உள்ளத்தார்	இஅஉ	ஊருணிகீர்	56. 5
ஈன்றுள் பதி	5. 04	உள்ளத்தா து	க உடு	ஊழிடைய	சருஅ
உடம்பாடு.	8 ន	உள்ளத்தாற்	&15 <u>.</u> 46	ஊழிற்பெ	#.बा स
உடம்போ	டுஉஉ	உள்ளமிலா	உஎஎ	ஊழையு	ല <i>എ</i> ഒ
உடுக்கையி	IS_SirSir		உஎகு	ஊெரா	<i>1</i> 5⊾0€
உடுப்ப <i>தூ</i> உ	<i>ው</i> ‰ ሙ	உள்ளம்டோ	<i>ፙኇ</i> ፞ፙ	ஊணேக்கு	₽Œ S
உடைசெல்	<i>ዋ</i> ቤ	உள்ள <i>ற்</i> க	ங.எ0	எச்சமென்	<i>ዋ ያ</i> ሐር
உடைத்தம்	2.55	உள்ளியதெ	உருக	எட்பகவ	EP 55 5
உடை மையு	சக	உள்ளியவெ	கூடிஎ	எண்சேர்க்	#e.s
உடையசெ	உஎச	உள்ளினு	இஞ்க		2.# <i>\$</i>
E-60-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-1-		உள்ளினே	5. 5.	் எண்ணிய	<i>r</i> ⊾0 <i>8</i>
	8 D/S				
உடையார்	#2.54 #2.54		உஎக	எண்ணியா	೭೭ಕ
உடையார் உட்கப்படா உட்பகைய		உள்ளுவகெல் உள்ளுவன்-ஹ		எண்ணியா எண்ணென்ப	£ <i>⊖ 8</i>

· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		 			
பாட்டு.	பக்கம்•	பரட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	പഴയും
எண்பதத்தானே	உடுச	ஐயுணர்வெ	<i>85</i> 0	கடனறிக்	<u> </u>
எண் பொருள	கக் டு	ஓட் <i>டார்</i>	የ ም <i>அ</i>	கடனென்ப	₽G(F)
எ திர தாக்கா	க க எ	9ண்ணு தற்	ത്രംശ്	க டாஅ க்களி	ക്കാര
எக்கன்றி	ക്രം	ஒண்பொரு	ns. (f) ns.	கடாஅவுரு	246
எப் பொ ருளு	IS Q IS	<i>ஒத்ததறி</i> வ ர	55a/15_	கடிதோச்சி	2.55
எப்பொருள	<i>&&</i> +0	ஒப்பு எவின	55e-5€r	<u>ஈர் டி ந</u> சுர் டி	#£0(F)
எ ப்பொருள்யா `	# 5 -(F)	ஒருத்லேயா	டுடுஎ	கூடுஞ்செய்ல்	2.5.5
எய் தற்கரி	உஉஎ	ஒருகான	<i>டுகூ</i> ட	க் மொழியு க்	255
எரியாற்சு	ም ፉዎ	ஒரு பொழு <i>த</i>	க்டுக	கடைக்கொட <u>்</u>	<i>5</i> .067
எல்லாப்பொ	15_8° 54	ஒருமைக்க	கஅ ச	கணேகொடித்	82 K
எல்லார்க்குக	<i>"</i> நுகூ	ஒருமை ச்	கஅ எ	கண்களவு	@0 <i>6</i>
எல்லார்க்குமெ	உஎ0	ஒருமைமக	சஞ்க	க ண்ட த ுமன்	ருக்க
எல்லாவிளக்	85 /S_//S_	ஒருமையுளா		கண்டா ங்கலு	இசக
ஏ ல்லேக்கணி	ந .எச	தலி <i>த்த</i> க்கா	க . ந்ச	கண்டாருபிரு	டு0க.
எவ்பதேறை	# 55 55	தல் ல ங்கரு	கூ.எ.க.	கண்டுகேட் -	டுகள
எழுது ங்கா	4 00	தல் து ம்வகை	#E6#	கண்ணிறைக்	டுக்க
எழுபிறப்பு	2.5		#7.R5	கண்ணிற்கணி	டுகை
எழுமைபெ எ ழுமைபெ	e g	ஒல் லு ம்வாயெ			
எளிதென எளிதென	#G	ஒல்வ <i>த</i> றிவ	2.66	கண்ணிற்றுவி கண்ணின்பச	602
	உகஎ	ஒழுக்கத்தினை	6 6		டுஎ எ
என்னாத	_	ஒழுக் <i>க</i> த்தினெ	5 € 5	கண்ணின் <u>ற</u> க	_ <i>-9</i> /5
எள்ளா மை எள்ளி னிளி	#E(F)	ஒழுக்கத்து	& 0	கண்ணு ங்கொ	டுஎ க
	5FO 5F	ஒழுக்கமுடைமை		கண்ணுடைய	&⊅je.
எ ற்றிற்கு	# 555	<i>ஒழுக்கமுடைய</i>	4. €	கண் ணு ள்ளா	இஉச
எற்றென்	怎0 尹	ஒழுக்கமும்	<i>ዋዋ</i> உ	கண்ணுள்ளி <i>ற்</i>	குஉக
ென் த்தாறுக	æ Æ €	ஒழுக்கம்வி	<i>ரு</i> க	கண் ெரும்க	டுக
எண்த்தாறுமெ	#₽#	ஒழுக்காளு	€ स	கண்ணேட்-த்	2.5-€
எனேத்திட்	<i>நூ</i> க்க	ஒளியார்மு .	15_15_65	கண்ணேட்-மி	250
எனேத் தங்	15 -4 0	ஒளி யொருவ	<i>₽௫</i> 0	கண்ணேட்-மெ	£ 2€ (g)
எ ன் த் துணே	eFr⊕	ஒ ற ுத்தாரை	€Fr €Fa	கதங்காத் துக்	த அ
எளுத்தாகி	<u>சூ</u> சு உ	<i>ஒறுத்தார்க்</i>	€ir €in	க த மென <i>த்தா</i>	ஞ சஎ
எண் த்தொ	<i>ந்</i> சூ0	ஒ ற ுத்தாற்	2.5-5	கயலுண்கண்	குக் ச
<i>ഒയു</i> പ്പകട	550	ஒ<i>ற்றி</i> னுஞெ	உஎக	க ாத்தலு மாற்	₲₽₺
எணமாட்சி	௩௪௮	ஒ <i>ற்று</i> மு	೭೯0	கரப்பவர்க்	<i>சக</i> ்கு
<i>ഒരു</i> പ്പേക്കുട്ട	உகக	ஒற்றெற்றி	உளக	க தப்பிடும்பை	PAS
என்பிலதனே	15 <u>.</u> 5	ஒ <i>ற்றெற்று</i>	೭೯೩	கரப்பிலாகெ	PAG
என்றமொ	/5_0e_	ஒன் <i>ரு க</i> கல்	&₽₽	கரப்பிலார்	PAA
என்னமுன்	ந <i>-</i> நுஅ	ஒன் <i>ரு</i> மை	& 40	க <i>நப்</i> பினுங்	(F) 45.45.
ஏ தம்பெருஞ்	சகை	ஒன்றுவுலக	&0 <u>2</u>	க தவா துவக்	£55
ஏ திலாரார	நூஅ	<i>ஒன்று</i>	ஞ எ	கருமஞ்சிதை	உகூற
ஏ திலார்கு	عراهـ	ஒன்றெய்தி	சங்க	கருமஞ்செய	<i>அள்</i> க
ஏ திலார்போ	<i>டு</i> க0	ஒன்னர் த்	55 A: 55-	கருமணியிற்	Gee.
ஏ க்கியகொ	EP 66 6Fm	ஓஒதல்வே	/E_O/E_	சருமத்தான	8-8-6a
ஏ முற்றவ	# 0#	ஓஒவினிதே	GP A	கருவியுங்கா	2.52
ஏ ரினுகன்	<i>&</i> 30	ஓதியுணர்க்	ந்து		6.50
எ ரிறைழா அ	ورت د	இ ம்பின்கம்	_{தொக} எ	கல ் துண ர்	<i>®</i> ≠0
எவ்வு ஞ்செ	15_5615_	ஓர் த் த ள்ள	86 8	கஸ்லா தமே	Ø390 52.545
முந்கவிக்கா	82.	ஓர் க் துக ண்	உஞ்க	கல்லா தவரி <i>ற்</i>	
ஐபத்தினிற் ஐப்பட்ட	கருக	து ம து கண்	ලි ට අ	- Separate கள்ளது - இது மாக	15.15.01
ஐப <i>ப்படா</i>		கடலேர <i>டா</i>		கல்லா தவருக சல்லா நாடு	5.9 5
ω"	-	3-60011 LI	25.0	கல் லா தானெ	द्ध्या व

				<u> </u>	
பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்.
கல்லா தர்ன்	#.015 *	காலத்தினுற்	EP 5Fr	கேமுல்வி	கஅ டு
கல்லார்ப்பி	உசுரு	காலாழ்கள்ரி	252	கே ம்ப்பெ	<u>சூ</u> ட
கல்லாவொ ரு	கஅஎ	காலேக்குச்	- കൂറ	கேட்டார்ப்	2.56.09
கல்லான் வெ	&P∪/15_	காலேயரும்பி	டு எக	கேட்டினு	கூஎ0
கவற ங்கழக	伊瓜瓜	கான முயலெ	rs. (f) A)	கேட்பினுள்	45 5m/5_
கவ் வை `	<i>நு</i> கஉ	குடம்பை	கடுஉ	கே ளி ழுக்க ங்	க எ சு
க <i>ழாஅ</i> க்கால்	15_0/50	குடிசெய்வ	<i>स</i> न स	கைம்மா அவே	æ2 <u>.</u>
கள வினுலா கி	#8_dr	குடிசெய்வா	क्ष स	கையறியா	8° 9
கள வின்கட்	& 2. &	கு டி தழில்	உருக	கைவேல்க	M_(j) &
கள வென்னு	&2_67	குடிபுறங்கா த்	உகுக	கொக்கொக்	உ வ
கனித் தறியே		குடிப்பிறக்கா	<i>ሞ</i> ₽₽	கொடியார்-யி	ந ிசச
களி த்தானே	<i>₽1</i> 5_0	குடிப்பிறர்-கு	உљச	கொடியார்-யு	த எடு
களி த்தொ று	டுகஉ	குடிப்பிறர்-த	15_5f 5	கொடுத்தலு	2.88
கள் வார்க்கு	82. 6	குடிமடிக்கு	ല.എ0	கொ <i>டுத்த</i>	₽ 0&
கள் ளுண் ணு ப்	<i>₽1</i> 5_0	குழ்பாண்மை	e ge	கொடுப்பத	67.65_
கழ த்தின்னு	&/5 . 5	குடியென்னுங்	உஎக	கொடுப்பதா	<i>8</i> 5.5
க ற்கக்சடற	5.9 0	குணைகலஞ்	சநிந	கொடும்புரு	<i>டு</i> 0ச
கற்ற தனுலா	2_	குண காடி.	உங்கூ	கொடைய	54 0
கற்றறி க்கார்	IS_IS_IS_	குணமென்னுங்	& ይ	கொணேமே	உதுக்
<i>கற்றுருட்கற்</i>	க்கத	குணனிலனுப்	#0உ	கொலேயி ற்	உ த்த
கற் ருர்முற்	/5_/5_ 5_	குணனுக்குடி	15_5F-29	கொலேவின்	ड म व
கற்றில்னுபினு	55 55	குலஞ்சுடு 🖮	சஎஉ	கொல்லாக	சஞ்சு
கற்றீண் டு	\$6	குழலினி தி	. 15.65	கொல்லாமை	<i>5₽5</i> ₩
கற்று க்கண்	15.50	குறிக்கொண்	₽0 .9∤	கொல்லான்	ፊ ሬታ
க னவினுறுண்	குகு கு	குறித்தது	கஉஎ	<i>கொளப்பட்</i>	15. Q. (Fg)
கனவி னுமி	15.AO	குறிப்பறிக்கு	/5.Q./5_	கொளற்கரி	65.8°54
காக்கபொரு	<i>டு</i> ந	குறிப்பிற்-நா	கஉ எ	கொன்றன்	<i>#</i> #
<i>காக்கைக</i> #	உசஞ	குறிப்பிற்-ர்	15.2.5r	கோட்டுப்	5. 5. 5. <u>5.</u>
காட் சிக்கெ	கஎஅ	குற்றமில்குப்	சுஎச	கோளில்	G
காண ச்சின	₽ 0&	குற்றமேகாக்	₽.00	சமன்செய்	<u>ர</u> ிக
கா ணு தாற்	/5_56/5_	குன் <i>ற</i> ன்னர்	சுகரு	சலத்தாற்	15_0 5
காணிற்குவ	<i>டுகஅ</i>	குன்றின்னே	<i>स</i> म ब	சலம்பற்றி	ச ச ு
கானுங் கா ற்	<i>8</i> ∓00	குன்றேறி	க்குஉ	சாதலினின்	&00
காண் கமற்	@ ₩0	கூடிய காமம்	டுஅக	சாய லு மா	டு டுக
கா தலகா த	ഉ 0ഉ	கூத்தாட்ட	<i>&8</i> 55	சார்புணர்க்	65 6F. 15_
கா தலரில்	ஞிஎ0	கூழுக்குடியு	உடுஎ	சால்பிற்குக்	சஞிஎ
காதலர் <i>தூ</i>	<i>நு</i> சுச	<i>கூறு</i> மைகோ	க உடு	சான்றவர்	சஞ்அ
கா தலவரி	டுஎஅ	கூற்றங்குதி	55 .9	சிதைவிடத்	உஎஎ
காதன் மை	€./565	கூற்றத்தை	சகக	செறப்பறி	உஎச
கா மக்கடன்	൫൙௨	கூற்றமோ	டுலக	செறட்பீ-மீ	க ் ர
காமக்கடு-லு	டுஉஎ	கூற்றுடன் <i>று</i>	உ டுடு	செறட்பீ–ம்	515.0g
கா மக்க ^{டு} –னீ	டுசாட	கெடல்வே	சகக	சி <i>ற</i> ப்பொடு	56
காமக்கணிச்	(B)-410E	கெடாஅவழி	கூஎ டு	செறியாருணர்	- ச <i>ரு</i> உ
காமமு ள ணு	டுசஉ	கெடுங் கா	க .எக	சிறைகாப்பி	5. 8 6
காமமுழக்	டு உசு	செ டி ப்ப <i>தா</i>	ا بھ	_	255
கா மமென	<i>ஞ்அ</i> டி	கெடுவல்யா	டுஉ	சி <i>று</i> மைக	<i>நி</i> எ உ
காமம்விடு	<i>-</i>	கெடுவாக	தொ	ളിച്ചുതാ ഥവരെ	சூடிஉ
					_
காமம்வெகுளி காலங்கருதி	55 Str 15_	கெட்டார்க் கேட்றியா	<i>5</i> 705°	சி_அ மையுஞ்	க சூஎ

பாட்டு•	பக்கம்.	-:0	பக்கம்.	பாட்டு.	
		₩	பக்கம்.		
சிறைகாக்கு	உஎ	<i>செறுக</i> ளை	உடக	தா மி ன்பு து	∉ அ∂
சிறைகல	2.15.2	<i>செறுவார்க்</i>	#02	தாம்வீழ்-த	குகுத
செற்றினம்	ലo <i>ച്ച</i>	செற்றவர்பி	B 4B	தாம்வீழ்-மெ	சு கஉ
செற்றின்ப	எசு	செற்றுொன	<i>நுஅ</i> 0	தாம்வேண்	6-6
சினத்தைப்	கூடுஎ	செற்றுர்பி	6	தார் தா ங் கி	<i>ந_நுக்</i>
சென்மென்னு	STELST	சென்றவிட	#5 6 5	தாளாண்டைபடி	உஅந
சிரடங்கா	ந_அக ்	சொல்ல்வல்	<i>1</i> 5_00	தாளாண்மையெ	2 J/8
சிரி துஞ் சீ	####	சொல்லுக-வி	 <i>அ</i> எ	தாளாற்றி	æ2
சிருடைச்செ	ere⊊e)	சொல்லுக-வே	2.55.55	தான <i>க்</i> த வ	5.
சீர்மைசிற	4B	சொல்லுதல்	rs.O.	திறனல்ல	60
சுடச்சுட	• -	சொல்லப்ப	# 55-5h	திறன றி க்	2.5-5
சுமையோளி சுவையோளி	### D	சொல்வண	_	தின <i>ற்டொ</i> ரு	882
	<i>45.</i>	சொற்கோட்	ந அந	தினே த் து ணே ந	ಕಿ ಕ
சு மு ல மிசை	15_5fr 45		ந் ங		
சும்வந்	சுஎஎ	ஞாலங்கருதி	உஉரு	திண் த் திண் யா	# 55-55
சுற்றத்தாற்	௨௪௪	த குதி யென	@ 0	தினேத் துணேவு	(G) SE LAI
சூழாமற்று	சுஎச	<i>த</i> க்கா ங் கு	250	தீப்பாலதான்	5-6
இந் ச்சு <i>மு</i> ம்	FE_65.65	தக்காரின	€04	தீ யவை செய்	5-5
சூழ்வார்கண்	ഉ വര്	தக்கார் தக	ரு க	தீயவை தீய் .	<i>એ</i>
செப்பமு டை	டு க	<i>த</i> ஞ்ச ் தம	<i>Œ</i> 0 ब	தீயளவன்றி	<i>₽1</i> 5_5
செப்பின்	₽#0	<i>தண</i> ை ந்தமை	ஞிஎச	தீயி றை <i>ந்</i> சுட்ட	<i>®அ</i>
செயற்கரியசெ	6 <i>1</i> 5_	தண்ண ந்துறை	<i>ருக</i> சு	தீ வி ணேயா ர	<i>भ</i> भ
செயற்கரியயா	<i>15_5</i> #2_	தந்தைமகற்	<i>15_8</i>	தஞ்சி னர்	P2.01
செயற்கைய	உக்கு	தந்தலம்	<i></i> ም2.ም	<i>த</i> ஞ்சுங்காற்	ருசுஎ
செயற்பாலசெ	2.08	<i>த</i> க்கெஞ்ச <i>த்</i>	ரு்க்⊬க	<i>துணே 1</i> 5 லமா	15.02 .
செய்ற்பாலதோ	<i>6</i> 5 <i>6</i> 5	தமாகித்	₽ <i>₽</i> #	<i>து</i> ப்பார்க்கு	ส
செயிரிற்றலே	65 5_	தம் பொரு	<i>15</i> _0	ച്ച ப്பினெவ	<i>நுசங</i>
செய்கபொ	<i>௩</i> . இஉ	தம்மிலிருக்	<i>ரு</i> கச	<i>து</i> ப்பு சவி ல்	சஅந
செய் <i>த</i> க்க	உக்கு	தம்மி <i>ற்</i> பெரி	ഉ.06	<i>த</i> ம்முச்செ ற	5 5 5 5 Ta
செய்தேமஞ்	<u>ந</u> .எஅ	தம்மிற்றம்	15-E	துளியின்மை	உருக
செய்யாமற்செய்	8P 5Fr	தலேப்பட்டார்	க டுஎ	துறந்தா-த்	555F
செய்யாம [்] ற்செ <i>ற்</i>	<i>க</i> ரு.கூ	தலேயினி ழிக்	<i>क</i> रम ब	துறக்தா-க்	ഉ0
செய்வானே	೭೫೦	தவஞ்செய்	ககஎ	துறக்தார்படி.	೭೯೭
செய்விண	rs.se	தவமறைக்	82.	துறக்கார்பெரு	86
செருக்குஞ்	65.56s_D/	தவமுக்தவ	ககடு	துறக்தாரிற்	எ 0
செருவக் <i>த</i>	உசுச	தவ <i>றில</i> சா	<i>6</i> ∓2.0	து மப்பார் இமப்பார்	க எ க_
செல்லாமை	டுகடு	தள்ளாவினே	/5_/5_66	<i>துறை</i> வன் துறைவன்	Grange Grand
செல்லாவி	கங்க	தவ்ளாடுகள் தற்காத்துத்	உஎ		<i>⊕</i> ~39
செல்லான்	-	<i>தவ</i> க்குவமை தனக்குவமை	_	<i>துனியு</i> ம்புல	
செல்லிடத்	& <i>9</i> 5		(6)	துன்பத்திற்	& 067
செல்வ <i>ந்துட்</i> செல்வ <i>ந்துட்</i>	கடிச	தனியேயிருக்	Æ 0 6	<i>த</i> ன்பமுறவ	#£#0
O-1-0-1	45 450	தன்குற்ற ் க்	€00	தன்புறாஉ	<i>₽1</i> .
செல்விருக் செவிகைப்ப •	<i>15_5</i>	தன் அணேயின்	<i>ச</i> 0 <i>®</i>	<i>து</i> ன் <i>னுத்து</i>	டுஅஉ
செவிக்கு ண செவிக்கு ண	क न क	தன்னுபிர்க்கின்	<i>ቈ</i> ቝ፞፝	<i>த</i> ன்னியார்	эe.
₩# ₩ #(# # ###############################	₩₩0	தன்னு யிர் தா	ககஅ	அங்காமை	கள் கூ
0 1:0	_		58 € 5 € 5 € 6 € 6 € 6 € 6 € 6 € 6 € 6 € 6	<i>தூ</i> ங்குக	瓜. 5.5
செவிச்சொல்	<u>ಗ್ ೯</u> ೯	தன் து யிர் சீ	_		
செவிச்சொல் செவியிற்சுவை	66.J.	தன்னு ன்	க்கர்	<i>த</i> ாய்மை <i>த</i>	/5.5 5
செவிச்சொல் செவியிற்சுவை செவியுணவி	55€ 0	தன்னுன் தன்னெஞ்சமி	<i>ಕ</i> ಚ0 ಕೂ⊾0	<i>த</i> ாய்மை <i>து</i> தூஉய்மையெ	15. & 5. & 5 \$. -
செவிச்சொல் செவியிற்சுவை செவியுணவி செருஅச்சி	கக்க கக்0 டு0க்	தன்னுன் தன்னெஞ்சறி தன்னேத்தான்கா	ககே) காட்டு க் ககட்டு	அப்மை த அடிப்மையெ தெண்ணீ ஈடு	
செவிச்சொல்	கக்க கக0 ஞ0க ஞக்ஞி	தன்னுன் தன்னெஞ்சமி	ககே) காட்டு க் ககட்டு	<i>த</i> ாய்மை <i>து</i> தூஉய்மையெ	66.6r

பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.
	 සිකාධුற්නි	ச ச டு	கலம்வேண்	2.58	 தெரித லு ர்
a.P.J	நில்லா <u>த</u> வ	சஅங	க ் குரவெ	2 5₽	தெரிந்தவி
₽Ò.	கிழனிருமின்	க்எஉ	கல்லவை	<i>ருசக</i>	தெரிக் துண
IS_SI IS_	கிறை சீ <i>ர</i>	சஎரு	நல்லான்	#0 5	தெருளாதா
#2#	கிறைகெஞ்	رو الاولاك	கல்லார்கட்	உக்கு	தெளிவில்த
##	சிறைமொழி	4 # (5)	கல்லா றென	2.45	தென்புலத்
<i>டு</i> உக	சிறையரி	56.6 7	நல்லா ெறனி	<i>ይ</i> Æ	தோன்பிற
<i>௵</i> உவ சூ.அ	கிறையுடைமை	& (.5Fr	கல்லா <i>ற்று</i>	உங்ள	தேரான்றெ
சுஅச நிஅச	கிறையுடையே	E-452	கல்லினத்தி	EP 65.65r	தேவரண்ய
	<i>6ணேத்</i> திரு ர்	ISLEGEP	ந <i>விறொறு</i>	உங்	தேறற்க
<i>स</i> -४व	Agentic Comm	சஅச	க ற் பொரு	சலி	தேறினுக்
டுஎ அ	<i>ஙிணே</i> த்தொ	த்துச் இசு நி	நனவினுற் -		தொகச்சொ
டுகூ	ரி கோ ப்பவர்		சன் வ க்கும் - கூலி - கூல்	ந .கஅ	தொக்கும் தொடங்கற்
₽∪0	கீங்கான்வெகு ****	<i>து</i> சுது	<i>ര</i> ങ്ങ ചിത്രങ്ങൾ	ووع	தொடங்கற் தொடலேக்
<i>ரு</i> கட	ீ ங்குற்றெ	ஞ்சூசு ்	<i>நன</i> வினு-க்	டுஉஅ	
⊕0	<i>நீரின்</i> றமை	ஞ்சுஅ	என வ ண ந்	<i>-</i> இகுஎ	தொடிகோக்
€ ###	<i>நீருகி மு</i> ல்	(ந்து எ	<i>நன</i> வினு-ரை	<i>₽.</i> 9 0	தொடிப்புழு
4 5m/5	<i>நுண</i> ங்கிய	<i>-</i> டுகூகூ	நன வென	ஞ்எஞ	தொடியொடு
ଌଶ ଞ	<i>நுல்</i> ணிய <i>நூ</i>	உடைஅ	கன் மையுக்	<i>நு</i> நக	தொடிற்சுடி
15.2.5E	துண்ணியமெ	<i>ው የ</i> ኤሪት	க ன் றறிவா	கஅ௩	தொட்ட ‰ த்
கஅஅ	தாண் மாணு	& <i>8</i> 75-	கன் ருகுமாக்	<i>சூஅ</i> ந_	<i>தொல்வர</i>
66.6	<i>துனி</i> க்கொம்	களை	கன் றுங்கா	ா.அச	தொழுதகை
ந .கஎ	<i>நா</i> லாருணூல்	உகஎ	கன் முற்ற ்	#0 <i>/</i> %_	தோன்றிற்
டுஉச	<i>கெஞ்ச த் தார்</i>	ďr₽_	கன், திக்கு	₽ &15_	<i>நக்</i> லவல்ல <i>ந</i>
22.5	செஞ்சிற் ற ம	சக	கண்றிம றப்	ா⊾க⊷ச	ககு தற் டொரு
	கெடு ங் கட	<u>க க உ</u>	கன் றென்	<i>ዋዋ</i> உ	a கையீகை —
೯ %	<i>ெ</i> க்டு <i>ரீ</i> க்ர்ம	(நிக	நண் றேதுரி	காடரு	கேகயுமுவ
೭ <i>೯</i> .0	செடும்புன	டுக சு	கன்னீரைவா	₽5r &	க கையுள்ளு
நிந்ச	கெய்யாலெ	டுடு எ	நாங்காதல்	ந .எக	த்தைவ <i>்</i> தை
சஅநி	ெருப்பினு	<i>ம்</i> இ0	நாச் <i>செ</i> ற்று	<i>ந்</i> து அ	ச ைஇயார்
ச <i>அ</i> ரு கடுக	கேருக லு ள	ந .சுஎ	நாடா <i>து</i> க	स्था स्थान	நச்சப்படா
ருக்கூ	கெருக ற் றுச்	கசி க	நாடென்ப நாடென்ப	எகு	சுடுவின்றி
_	கோக்கெ <i>⊚</i> –கெ	உடுஎ	காடோ ற காடி.	കുട്ട െ	கட் <i>டா</i> ர்குறை
(6)04	Crrid - O	2.72	காடோ <i>று</i> காகு. காடோ <i>று</i> காடு		நட்டார்க்கு
ത ്രം	_{கோக்} கெரு-கெ	ಕ್ಷ-೧೯		<i>ந</i> டக்கு	கட்டார்போ
€ # 45 45	<i>கோ தலெ</i> வன்		நாணகத்தி	நஅந	
<i>&&</i> €_	<i>கோயெல்லா</i>	₽ ត ៥	நாண்வே	15∟5rr 5rr	கட்பி <i>ற்கு</i> வீ
சங்க	கோய்காடி	15_0/5 -	நா ணுமை	களஉ	கட்பிற்கு று
₽0 <i>5</i> 4	கோவ ற்க	சுஎக	_ந ாணுலு	<i>ም</i> ኇ	கண் பாற்று
ருட க	<i>௩ோ ஓவுட</i> ம்	<i>5</i> F-0 <i>5</i> F-	நாணும் ற	₩0€	சத்த ம் போற்
عرب	பகச்சொல்	<i>நுஅ</i> சு	நாணென	இ்கு்	கயக்த வர்க்
ந_கூ .ந	பகல்கரு 🛱	சூஉஎ	<i>நாணென்</i>	(ந) எ.க.	கயக் தவர்கல்
உஉக	பகல்வெல்	ெடுவ	<i>நா</i> ெணு ப	æ	யேனி லசொல்
#₽ #	பகுத் தண்	உகள	<i>நாக</i> ல	∌ B	யேனி லனெ
ந_அ டு	பகைகட்பாக்	க டு0	நா ௌென	<i>ሞ</i>	பேனீன் று
சo்டு	பகைகட்பாக்	டுஅ எ	சிணர் தீ பி	கூரு	க யனுடை
er B	பகைபாவம்	€05	<i>ரி</i> லத் <mark>தியல்</mark>	<i>₽&</i> =0	£ யனெடு
15.2.5	பகைமையு	சசரு	கிலத் திற்	அ டு	யைன் சா ரா
15_15_5 **	பகையகத் துச்	ക0ല	டு வெளை நீ	Øir Øir	லைக்கு ரியா
***********				4	
நந்த	பகையக <i>த்து</i> ப்	ந _ஞ் எ	நிலேமக்க	₩0	லேத்தகை எலத்தின்க

	_				
பாட்டு.	டக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்•	டாட்டு.	பக்கம்•
பசக்கமற்	டுஞ்ச	பனியரும்பி	டுகக	பெரியாளை	சகங
பசக்தாளி	<i>டுடுக</i> _	பன்மாயக்கள்	டுஅசு	பெருக்கத் த	<i>ዋዋ‰</i>
<i>ப</i> சப்பென	டுஞ்ச	பாடுபெறு	<i>ரு</i> எ சு	பெருங்கொடை	2 <i>ዋዋ</i>
படலாற்கு	டுசஅ	பாத்தாண்	55a5a	டெருமைக்கு	உதஞ
டம்.ரிடை	உஅக	பாலொடு	டுஉக	<i>ெரு</i> மைபெ	சடுச
படுடயன்	<i>च स</i> न	பி ணி க்கும ருக்	<u>டு</u> கஉ	ெருமையு	சடுஉ
படைகுடி	கஎ டு	பிணியின்மை	re energy	டெரும்பொ ரு	<i>1</i> 5⊾∂0
படைகொண்	# # # # # # # # # # # # # # # # # # #	பினோயேர்	രൂറരി	பெ ருஅ மைய ஞ்	æ-0 <i>₲</i>
பணி யுமா மெ	<i>ச</i> டுக_	பிரித்தலும்	2.56/5	பெறினென்	@#Z
பணി മുമെ പ്ര	சக	பிரிவுரைக்	டுரு. 	பெ ற மை ற்	உக
ட் இண்டு இந்து ப	ஞ எச	பிழைத் <i>துணர்</i>	# 55-E	பெற்குற்	وع
பண்டேறியே	இ ்க_	பிறப்பென்னு	# 6F- 6	டேணு <i>து</i> பெட்டா	டு சக
பண்ணென்	2.5.5.	பிறப்டொக்	சடு0	டே தைபெட்ப	டுகக
பண்பிலான்	er en en	பிறர்க்கின்	கச⊵	டே <i>ணு தடெண்</i>	சுகஎ
பண்புடை	EP STATE	பிறர்காணத்	#6 #	பேதைடெரு ங்	<i>ந</i> .எ.க
பதிமருண்டு	<i>நு</i> எஉ	பிலர்டழியு	சஎவ	டேதைப்ப	#£67O
ப யனி ல்பல்	<i>⊕,</i> 0.2 அச	பிறவிப்பெ	er.	பேதைமையு	
ப யனி ல்சொற்	•	பிறன்பழி		டேதைமையு டேதைமையெ	F_95+
ப யன்ம சருள் ப யன்ம சமுள்	<i>-9</i> 6∓	பிறன்பெரரு	<u> </u>		ந அடு
	55-8		5Fr 15_	பேதைமையொ	 压 。伊
பயன்றூக்கா	சஎ	பிறன் ம ண பீலிடெய்	Stir Stir	போனைமை	ந_ <u>டு</u> க
பயன்றாக்கி	# £_£		ഉള	பொச்சாப்பார்	2801
பரிக்கவர்கல்	(நிஅக	புகழின்முற்	<i>स</i> स न	பொச்சாப்புக்	உசஎ
பரிக்கோம்பிக்	ரு க	புகழ்ந்தவை	உடு0	பொதுகலத்	₽₽₽₽
பரிக்தோம்பிப்	<i>8</i> 0	புகழ்பட	60 /5∟	பொதுகோக்	உசஞ
பரிய <i>து க</i> ூர்	உஎஅ	புகழ்புரிக்	₽ - 9 /	பொய்பூமொன்	TE AI AI
பரி யி னுமா •	<u>கஎஉ</u>	புக்கிலமை	க <i>்</i> டுரு_	போ ய்மையு	8£.0
பருகுவார்	<i>ந</i> ,எக	பணர்ச்சிபழ	15_5r&	பொய்யாமைபொ	ar5
பருவத்தோ	55₽	புத்தேளுல	65 ./5_	பொய்யாமைய	<i>66.</i> 45
ப ருவர லு ம்	டுஞ்அ	புசந்தார்கள்	/£.5F.2	பொருடீர்க்	<i>এ</i> ন
പ രെക്കുന്നു.	சுஎ க	புலத்தலிற்	ఈ చకాం	<i>பொருட்பெண்டி</i>	₽೭೭
பலசொல்ல	胚 几番	புலப்பலென	ର୍ କ୍ରା	<i>பொருட்பொறு</i>	₽₽. % .
பலகல்லக <i>ற்</i>	15_g2	புலப்பேன்	<i>நுக்</i> க	பொருணீங்	50 ₽
பல்குமுவு	压巴酱	புல்லவையுட்	ஙகச	பொருண்மா	டுகஉ
പേ ംഗതെ ഘക	القدة الدة ا	புல்லாதிரா	சு0எ	பொருள்கருவி	15_4 <i>1</i> 5_
பல்லார்டகை	உ0எ	புல்லிக்கிடக்	<i>ருடுந</i> ட	<i>பொருள்</i> கெடு <i>த்</i>	<i></i> ምሌ ታ
பல்லார்முனி	₽J₽	புல்லிவிடா	<i>రి</i> గ్ కుర€ం	பொருள ல்லவ ை	<i>ኬዎቈ</i>
பழகியசெல்	<i>ሞኬ</i> ፌ	புறங்குன்றி	86.6	பொருளல்ல	கடுஅ
பழையைகட்	நூ எந	புறங்கூறிப்	<i>-</i> 90	பொருள <i>ற்று</i> ர்	50 5
பழமையெ	க எஉ	புறத்துறைப்	 த் எ	பொருளாட்சி	555
பழிமலேக்	<i>п</i> ⊾0(<i>ī</i> 5)	புறங்காய்	# <i>I</i> 5_2_	பொருளானு	<i>ሞ</i>
டழியஞ்சி	2.5	டுன்கண்ணே	ருகக	பொருளென்	<i>ந</i> ூர
பழுதெண்	e_5.55	1 4 4	æa₽.	பெரள்ளென	225
பழையமெ	கஉ டு	பெண்ணிற்	2.55	பொறியின்	2.95
டம்றற்றகண் ஹூ	உசஉ	பெண்ணினுற்	ருகள	பொறிவாயி	் ச
பற்றற்றகள் ணே		பெண்ணே வல்	<i>ச</i> உ0	பொறுத்தலிற	5 s
பற்றற்றே	86.8	டெயக்கண்டு	2.575	பொறையொ	љ. ₽ О
டம்றிவிடா	& ⊕5#	பெயலாற்று	ஞ்ச எ	போற்றினரி	WE S
ப ற்றுக பற்	# த	பெரிதாற்றி	<i>ஞ்சு</i> கு	மகன்றர்தை	15_05_
பற்றாள்ள	2.0%	டெரிதுனிது	The Dept		15.45
~ - - · · · · · · · · · · · · · · · · · ·			0		

 பாட்டு.	1 (6.51)	பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	
மக்கனேபோ ல்	சக்கு	ம ீன த்தக்க	உடு	பா ஞேக்கு	Go.g
ம ங் கல மென் ப	وع	மக்கமாட்டு	உடு	வகுத்தான்	5672
<i>மடூர் த</i> ல்	Gene	மகோயாகோ	8 5.0)	வகைமான்	F&B)
மம் மர் ஒ	2.00	மத்து விழை	क्षक	வகையறச்	2.6G
மர் மை@ர் ம ம்	2.92	மன்னர்க்கு	உடுஅ	வகையறிக்கு த	₽05F
மழ் யிலாமன்	2_0/15_	மண்னர் விழை	15.E.6	வகைய றிக்<i>து</i>வ	EE (
ம <u>்</u> புளா ன்	عروه	மன்னயிரெல்	<i>ஞ</i> சச	வகையிலா	€0 ₽
ம ்பை மர்பா	உஎக	மன் ற யிசோ	&0 न	வசையென்ப	660 伊
ம டுத்தவா	உஅக	ம ாத ர்முகம்	കൂലം	அசை யொழி	60 ₽
மணிகீருமண்	<i>௩ச்</i> கு	மாலேகோய்	டு எ0	வஞ்சமனத்தா	565
மணியிற்றிக	டுக்ச	மா ஃல யோவல்	ந்கூஅ	வருகமற்கொ	த 5€0
் ஆ இதையை	உசுஎ	<i>மாறபாடி</i> ல்	P15_0)	வருமுன் னர்	2.00
மதிதுட்ப	உக்கு	மிகச்செய்	15.01P	வ <i>ருவிருக்</i> து	5.9
மதியுமடக்கை	துக்க	மி கன்மேவு	rs. deg	உரைவிலாமா	சஉ டு
ம ய ர் சீ ப்பின்	##&	பிசிறு ங்குறை	Pa.G	வலியார்க்கு	£.55
மருக்தா தித்	56 P	மிகுதியான்	6 10	உலியார்முற்	40 5
மருக்தென	Pa.s	முக த் தா ன	சஉ	ച രുപ്പിങ്ങുള്ക	66 0
ம ருக் தோமற்	e e s	முக த்தினினி	15-012	வழங்குவ	PPs.
மருவுகமாசுற்	B_67 &	முகத்தின்மு	15.0 J	வழிகோக்	₽0 ≤
மலான் <i>னகுன்</i>	രൂഹ	முக்கக்கட்ப	rs. es (fs)	வழுத்தினும்	5F & (B)
மல ா ன்னக ன் கு		முககோக்கி	ISE O	வறியார்க்	55.6F
மலரினுமெல்	æ-0e_	முகைமொக்	(B) SEAP	வன்கண் கு	2.66
மலர் <i>காணின்</i>	டுகஎ	முடி அமிடை	15_5/5_	வாணிகஞ்செய்	த ெச
மலர்மிசை	/E_	மு தலி லார்க்	೭.0೯	வாய்மையெ	85.2
ம ழி த்த ல ி	42 #	முயக்கிடை	டுஎஎ	வாதாக்காற்	டுசக
மறத்தல்வெ	கங்கு	முயங்கிய	டு எசு	வாரிபெருக்	و هي
ம றக்<i>து</i>ம் பி	95	முயற்சிதிரு	2_9/5	வாழ் தலு யிர்	(Gee
முறப்பின	5 ∓0	மூரண்சேர் க்	28.0	வாழ்வார்க்	666
மறப்பினேவ	து கூஉ	மூறி மேனி	டுகஎ	வரள <i>ற்று</i> ப்	G A A
முறமான	ந_ டுக்	முறைகோடி.	· 2- 66 #	வாளொடென்	压压矿
ம ்றவ ற்கமா	. #A	முறைசெய்	661 &	வாள்போல்	₽0 ₽
மறைக் தவை	உளங	முறைப்பட	உகள	வானின் அல	5
மறை பெற	രൂരം	முற்றுற்றி	௩ ₽எ	வானுயர்தோ	52. 0
ம <i>ை</i> றப்பேன்ம <i>ற்</i>	டுஅச	முற்றியுமுற்	க .சுஎ	வானேக்கி	உരു ഉ
ம <i>ை</i> மப்பேன் மன்	டுசக	முனேமுகத்	ங .ச.அ	விசும்பிற்று	۰
ம <i>ற்</i> றியானெ	<i>நி</i> சுக	முன்னுறக்கா	உசக	விடா அத	Berns.
ம ற்ற க்தொடர்	கடுகு	மேலிரு <i>க் தூ</i>	சஞ்க	வி டுமா ற் ற	/5.E.O
மனத்த து மா	82.M	மேற்பிறக் தா	5.015	விண்ணின் று	ส
மனத்தானு	உ0க	மையலொரு	12-01-01	வித்தமிடல்	M. 65
மன த் தின்மை	15-0/2	மோப்பக்கு	# 8	வியவற்க	೯೦೯
மனத்துக்கண்	கள	யாகர்வாரா	தி எ	விருக்கபுற	The second
மனத்துளது	2-40	யாங்கண்ணி	<i>நூ</i> ட்	മി തുப்பതுச்	உசங
மன <i>த்தொ</i> டு	515_5	யாண்டுச்செ	###	விரைக் து	/5_0 <i>6</i>
மன <i>க</i> லத் தி	2.52	யாதனின்யா	கருந	விலங்கொடு	# <u>~</u>
மனக்லகன்கு	2.52	யாதாலுகர்	20/12	வில்லேரும	#0#
மன்கலமன்	2.55	யாமுமுளே	திக் க	விழித்தகண்	#L5F0
மன <i>க்தா</i> யார்	2.55	பா மெய்யா	ERIE.	விருப்புண்	压研0
மனக்தாய்	உக்	யாரி று ங்கரீ	5 5 5 P	விழுப்பேற்	ല
மனமாளுவு		யானெனதெ	கழிசு	விழைகளை	尼哥瓜
	- 0 W	THE MAN AN AN AN	CO CONTON	به سعور بوسد.	Hida VI Hills

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பரட்டு.	பக்கம்.
விழையார்	ந_எகு	வீழப்படுவா	<u>குகு</u>	செ <i>ண்டற்</i> க வெஃ	எஅ
வ ளக்கற்ற		வீழுகர்வீழ		வேண்டற்கவென்	
விளி க்காரின்	Ørr€P			, வே ண் டா	ககஞ
விளியு மென்	<i>நிசுந</i> ட			' வேண் மூய	556
வ ிகோகல ்து	<i>நி</i> க்க	வீழ்வாரி னி	டுகிஅ	' வேண் முனு	குகு
வினேக்கண் வினே) & e_ a /&	வீறெய்தி		, வேண்டுக்	55 (6)
விணக்கண்விணயு	2.8	வெண்மை	15.56.5	வேண் டுதல்	<i>1</i> 5_
வ ?ள க்குரி	285	வெருவக்த	25-5	வேலன்று	உடுக
விண்செய்		வெள்ளத் தனேயப	உஎசு	வே லொ மி	உதுக
வி 3ன த் திட்	/5_05fr	வெள்ளத் தனேயவ	رمروے ا	வைத்தான்	<i>ዋጫ</i>
ബി അപ്കെട		மேட்ட	டுக்க	வையத்துள்	உச
விணேயரன்	5.6 8	வே <i>ட்பத் தா</i>	رم م	·	
മിഷോലവില		வேட்பன	me.#		

பாட்**டு** முதற்கு விப்பகரா இ முற்றிற்**று**.

RETURN TO the circulation desk of any University of California Library or to the

NORTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY Bldg. 400, Richmond Field Station University of California Richmond. CA 94804-4698

ALL BOOKS MAY BE RECALLED AFTER 7 DAYS

- 2-month loans may be renewed by calling (510) 642-6753
- 1-year loans may be recharged by bringing books to NRLF
- Renewals and recharges may be made 4 days prior to due date.

DUE AS STAMPED BELOW	
FEB 1 7 1998	
	
2.000 (11/95)	

